தொல்காப்பியம்

எழுத்ததிகாரம்

இளம்பூரணம்

வாழ்வியல் விளக்கம்

புலவர் **இரா. இளங்குமரனார்**

பதிப்பாசிரியன்மார்

பண்டித வித்துவான் தி. வே. கோபாலையர்

முனைவர் ந. அரணமுறுவல்

பதிப்பாளர்

கோ. இளவழகன்

தமிழ்மண் பதிப்பகம்

நூற்பெயர்	:	தொல்காப்பியம்
		எழுத்ததிகாரம் - இளம்பூரணம்
உரையாசிரியர்	:	இளம்பூரணர்
பதிப்பாளர்	:	கோ. இளவழகன்
முதற்பதிப்பு	:	தி.ஆ. 2034 (2003)
தாள்	:	18.6 கி. ஜே.கே. வெள்ளை மேப்லித்தோ
அளவு	:	1/8 தெம்மி
எழுத்து	:	10 புள்ளி
பக்கம்	:	16 + 336 = 352
படிகள்	:	2000
விலை	:	உரு. 330/-
நூலாக்கம்	:	பாவாணர் கணினி 2, சிங்காரவேலர் தெரு, தியாகராயர் நகர், சென்னை - 17.
அட்டை வடிவமைப்பு	:	ஓவியர் புகழேந்தி
அச்சு	:	வெங்கடேசுவரா ஆப்செட் 20 அஜீஸ் முல்க் 5வது தெரு ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை - 600 006
கட்டமைப்பு	:	இயல்பு
வெளியீடு	:	கீழையியல் ஆய்வு நிறுவனக் கல்வி அறக்கட்டளை சார்ந்த **தமிழ்மண் பதிப்பகம்** 2, சிங்காரவேலர் தெரு தியாகராயர் நகர் சென்னை - 600 017 தொலைபேசி: 2433 9030

புதுச்சேரிப் பிரெஞ்சு இந்தியப் பள்ளி(EFEO)யின் ஆய்வு மாணாக்கருக்காகப் பண்டித வித்துவான் கோபாலையரால் பிழை நீக்கிச் செப்பம் செய்யப்பட்ட தொல்காப்பிய நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவை பதிப்பிக்கப்படுகின்றன

முன்னுரை

தமிழ்மொழி - இனப் **பாதுகாப்பு வைப்பகம்** தொல்காப்பியம். அது, மொழி இலக்கணமே எனினும், தமிழர் வாழ்வியல் **ஆவணமாகத்** தீட்டி வைக்கப்பட்டதும் ஆகும்.

தொல்பழங் கல்வெட்டுகளைத் தேடிப்போய்க் காணவும், துருவித் துருவிப் பார்த்துக் கற்கவும், பொருள் உணரவும் இடர்ப்படுவது போல் இல்லாமல், தமிழ் எழுத்துக் கற்றார் எவரும் ஆர்வம் கொண்டால், ஓதி உணர்ந்து பிறர்க்கு எடுத்துரைக்கும் வகையில் **கையில் கனியாகக் கிடைத்தது தொல்காப்பியம்**.

தொல்காப்பியர், நூலை ஆக்கிய அளவில் அப்பணி நின்று போய் இருப்பின், நிலைமை என்னாம்? மூவாயிர ஆண்டுகளுக்கு முந்தை ஏடு இது காறும் வென்று நிற்க வல்லதாகுமா? அதனைப் **படியெடுத்துப்** பேணிக் காத்தவர், **உரைகண்டவர்** என்போர், அவர்தம் நூலைக் காத்தும் பரப்பியும் ஆற்றிய அரும்பணி எத்தகையது?

கறையானுக்கும் நீருக்கும் நெருப்புக்கும் ஆட்படாமல் ஏட்டைக் காத்தவர் எனினும், கருமியராய் அவ்வேட்டைப் பதிப்பிப்பார்க்குக் கொடாது போயிருப்பின், பதிப்பு என்றும், குறிப்புரை என்றும், விளக்க வுரை என்றும், ஆய்வு என்றும் நூலுருக் கொண்டு இத் தமிழ்மண்ணின் மாண்பைத் தன்னிகரற்ற பழைமைச் சான்றாகக் கண் நேர் நின்று காட்ட வாய்த்திருக்குமா? நன்னூல் என்னும் பின்னூல் கொண்டே '**உயர்தனிச் செம்மொழி**' எனக் **கால்டுவெலார்** தமிழ்மொழியை மதிப்பிட்டார் எனின், அவர் தொல்காப்பியத்தைக் கற்க வாய்த்திருந்தால், '**உலக முதன் மொழி தமிழே**' என உறுதிப்பட நிறுவியிருப்பார் அல்லரோ!

தொல்காப்பியத்தைப் பதிப்பித்தல் அரும்பணி என்றால், அதனை விற்றுக் காசு குவிக்கும் அளவிலா நூல்கள் விலைபோயின? 500 படிகள் அச்சிட்டு இருபது ஆண்டுகளில் விற்கப்பட்டால் அவ்விழப்பைத் தாங்கிக் கொண்டும் எத்தனை பேரால் வெளியிடமுடியும்? அவ்வாறாகியும், தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் இருநூற்றுக்கு மேலும் உண்டு என்றால் அச்செயலைச் செய்தவர்கள் எவ்வளவு பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

தமிழ்மண்ணின் உணவை உண்டு வாழ்வோர் அனைவரும் அம் மொழிக் காவலர்களை நன்றியோடு நினைத்தல் தலைக்கடனாம். ஏனெனில், உலகில் நமக்கு **முகவரி** தந்து கொண்டிருப்பாருள் முதல்வர் தொல்காப்பியத்தை அருளியவரே ஆதலால்.

இனித் தொல்காப்பியம், அங்கொருவரும் இங்கொருவருமாகப் பகுதி பகுதியாக வெளிப்படுத்தியவற்றை எல்லாம் ஓரிடத்து ஓரமைப்பில் கிடைக்க உதவியது **சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.** அதுவும், பலப் பல காலப் பணியாகவே செய்து நிறைவேற்றியது. இதுகால், **தமிழ்மண் பதிப்பகம்** தன் பெயருக்கு ஏற்பத் தமிழ்மண்ணின் மணமாகக் கிளர்ந்த அந்நூலை ஒட்டுமொத்தமாக அனைவர் உரையுடனும் ஒரே பொழுதில் வெளியிடுதல் அரும்பெரும் செயலாம்.

மொழிஞாயிறு பாவாணர், பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத் துரையார், அருமணிக் குவைகளைத் தருவார் போல் நூல்களைத் தந்த **ந.சி. கந்தையா** ஆயோர் நூல்களை யெல்லாம் ஒரே வேளையில் ஒருங்கே வெளியிட்டுச் சிறப்பெய்தி வருவது **தமிழ்மண் பதிப்பகம்.**

ஆயிரத்து நானூறு பக்கங்களையுடைய கருணாமிர்த சாகரத்தைத் துணிந்து வெளியிட்டது போலவே, தொல்காப்பிய உரைகள் அத்தனை யையும் வெளியிடுகிறார்! பத்தாயிரம் பக்க அளவில் அகரமுதலிகளையும் வெளியிடுகிறார் **தமிழ்மண் பதிப்பக நிறுவனர் மொழிப்போர் வீரர் இளவழகனார்.**

மொழிக் காவல் கடன்பூண்ட அவர், மொழிக் காவல் நூலை வெளி யிடுதல் தகவேயாம்! அத்தகவைப் பாராட்டுமளவில் அமையின், பயன் என்னாம்?

தொல்காப்பியம் தமிழ் கற்றார், தமிழ் உணர்வாளர், தமிழ் ஆய்வாளர் இல்லங்களிலெல்லாம் தமிழ்த் தெய்வக் கோலம் கொள்ளச் செய்தல் இருபாலும் பயனாம்! "எங்கள் தொல்பழம் பாட்டன் தந்த தேட்டைத் தமிழ்மண் தந்தது. அதனை எங்கள் பாட்டன் பாட்டியர் படித்துவிட்டு அவர்கள் வைப்புக் கொடையாக எங்களுக்கு வைத்துளர்" என்று வருங்காலப் பேரன் பேர்த்தியர் பாராட்டும் வகையில் இந்நூல்களைப் பெற்றுத் திகழ்வார்களாக! வழிவழி சிறக்கச் செய்வார் களாக.

"புத்தகம் ஏற்றுப் பொலிவதே புத்தகம்"

தமிழ்த் தொண்டன்

இரா. இளங்குமரன்

பதிப்புரை

தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் உயிராக அமைந்த நூல்கள் தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும் ஆகும். தமிழ் மொழியின் தலைநூலாம் தொல்காப்பியம் குறளுக்கு முப்பால் கொள்கை வகுத்த நூல். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாய் அமைந்த பெரு நூல்.

தொல்காப்பியத்தைப் பதிப்பித்த பெருமக்கள் அனைவரும் தமிழ் மொழியின் நீள, அகல, ஆழம் கண்ட பெருந்தமிழ் அறிஞர்கள் ஆவர். தமிழ் மொழிக்கு நிலைத்த பணியைச் செய்த இப் பெருமக்களுக்குத் தமிழுலகம் நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியப் பேரிலக்கண நூலுக்குப் பதிப்புரை எழுத முனைந்த எனக்கு ஒருவித அச்சமும் நடுக்கமும் உண்டானது இயற்கையே. பெரும் புயற்காற்றுக்கு இடையே கடலில் கலம் செலுத்திக் கரைகண்ட மீகானைப் போல் எம் முயற்சிக்குத் தக்க அறிஞர்களும் நண்பர்களும் துணையிருந்ததால் இம் முயற்சியில் வெற்றி கண்டுள்ளேன் என்ற பெருமித உணர்வால் இப் பதிப்புரையை என் தமிழ்ப்பணியின் சுவடாகப் பதிவு செய்துள்ளேன். இப் பதிப்பில் காணும் குறைகளைச் சொல்லுங்கள் அடுத்த பதிப்பில் நிறைவு செய்வேன்.

படிப்பாரும் எழுதுவாரும் தேடுவாரும் இன்றிச் செல்லுக்கு இரையாகிக் கெட்டுச் சிதைந்து அழிந்துபோகும் நிலையிலிருந்த பழந்தமிழ்ச் செல்வங்களைத் தேடி எடுத்துத் தமிழ் உலகிற்குக் கொடுத்த பெருந்தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ்ப் பணியைத் தவப்பணியாய்ச் செய்தவர்கள். பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால்கொண்டவர் ஈழத்தமிழறிஞர் ஆறுமுக நாவலர்; சுவரெழுப்பியவர் தி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை; கூரை வேய்ந்து நிலையம் கோலியவர் உ.வே. சாமிநாதையர் என்பார் தமிழ்ப்பெரியார் திரு.வி.க. [உரையாசிரியர்கள் - முனைவர் மு.வை. அரவிந்தன், (1995) பக். 716]. தமிழ்ப்பண்பாட்டின் புதைபொருட்களாம் பழந்தமிழ் இலக்கியங் களைப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளன் போல் தோண்டி எடுத்து அவற்றின் பெருமையைத் தமிழுலகிற்கு ஈந்த இப் பெருமக்களுக்குத் தமிழுலகம் நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியப் பெருமை

வாழும் தமிழ் நூல்களில் தொல்காப்பியம் முதல் நூல், தலைநூல். தமிழில் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள் அனைத்துக்கும் தாய் நூல். மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக இடையறாது வாழ்ந்துவரும் பெருமையும், பேரிலக்கணப் பெரும்பரப்பும் கொண்டு திகழ்வது. தனி மாந்தப் பண்பை முன்நிறுத்திப் பேசாது, பொது மாந்தப் பண்பை முன்நிறுத்திப் பேசும்

தலையிலக்கண நூல். இந்திய வரலாற்றில் வடமொழி மரபுக்கு வேறுபட்ட மரபுண்டு என்பதை உணர்ந்துகொள்ளத்தக்க வகையில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற சான்றுகளில் தலையாய சான்றாய் விளங்குவது தொல் காப்பியம் ஒன்றுதான்.

பதிப்பின் சிறப்பும் - பதிப்பு முறையும்

1847 முதல் 1991 வரை 138 பதிப்புகளும் (தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பக். 166), அதற்குப் பிறகு 2003 வரை ஏறத்தாழ 15 பதிப்புகளுக்குக் குறையாமலும் வந்துள்ளன. இப் பதிப்புகள் அனைத்தும் பல்வேறு காலத்தில் பலரால் தனித்தனி அதிகாரங்களாகவோ உரையாசிரியர் ஒருவரின் உரைகளை உள்ளடக்கியதாகவோ வந்துள்ளன.

பழைய உரையாசிரியர்களின் உரைகளை முழுமையாக உள்ளடக்கி ஒட்டுமொத்தமாக எம் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. இதற்கு முன்பு தொல் காப்பியம் முழுமையாக எவராலும் ஒரே நேரத்தில் வெளியிடப்பட வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் வெளியீட்டிற்கு முன் உள்ள பெரும் பணியை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஒரு தாயின் மகப்பேற்றுக்கு முன்பும் பின்பும் உள்ள உணர்வுதான் என் மனக்கண்ணின் முன் நிழலாடு கிறது.

பழுத்த தமிழறிவும், தொல்காப்பியத்தில் ஊன்றிய இலக்கண அறிவும் மிக்க சான்றோர்கள் இப் பதிப்புப் பணியில் உற்ற துணையாக வாய்த்ததும், சிறந்த தமிழறிவும் பதிப்புக் கலை நுணுக்கமும் வாய்த்த நண்பர்களின் பங்களிப்பும் எனக்குப் பெரும் பலமாய் அமைந்தன. அந்த வகையில் நான் கொடுத்து வைத்தவன்.

ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்படும் நோக்கில் நூல்கள் பன்முகப் பார்வையுடன் வருகிறது. உரையாசிரியர்கள் மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்ட பழந்தமிழ் நூல்களில் வருகின்ற சொல், சொற்றொடர் மற்றும் பாடல்களும், அரிய கலைச் சொற்களும் தனித்தனியே அகர வரிசையில் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும் அந்தந்த அதிகாரங்களுக்கு உரை எழுதிய உரையாசிரியர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும், அவர்களைப் பற்றிய அரிய செய்திகளும் தரப்பட்டுள்ளன. திட்பமும், செறிவும் நிரம்பிய தனித்தமிழ் நடையில், பசி நோக்காது, கண்துஞ்சாது பணி முடிக்கும் முதுபெரும் புலவர், பாவாணர் கொள்கைகளுக்கு முரசாய் அமைந்த தனித்தமிழ்க் குரிசில் இலக்கணச் செம்மல் **இரா. இளங்குமரனாரின் வாழ்வியல் விளக்கத்துடன்** எம் பதிப்பகம் தமிழ் உலகிற்கு முழுமைமிக்க செம்பதிப்பாய் இதை வழங்கி யுள்ளது. இதுவரையிலும் எவரும் செய்யாத முறைகளில் இந் நூலின் 14 தொகுதிகளும் நல்ல எழுத்தமைப்புடனும், அச்சமைப்புடனும், உயர்ந்த தாளில், சிறந்த கட்டமைப்புடன், நீண்டகாலம் பாதுகாத்து வைக்கத்தக்க வகையில் வெளிவருகின்றன.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்

19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் தனித்தமிழ் இயக்கத் தந்தை மறைமலையடிகள் ஆவார்.

இவரால் தமிழ் மொழி மீட்டுருவாக்கம் பெற்றதும் புத்துயிர் கொண்டதும் தமிழ் வரலாற்றில் நிலைபெற்ற செய்திகளாகும். இவரின் மரபினர் வ. சுப்பையா பிள்ளையின் பேருழைப்பால் உருப்பெற்றது திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம். அரசோ பல்கலைக் கழகங்களோ செய்ய வேண்டிய தமிழ்ப்பணியைத் தனி ஒரு நிறுவனமாய் இருந்து செய்த பெருமைக்குரியது. தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்குப் பண்ணையாய் அமைந்த இக் கழகத்தின் பணி இன்றுவரை தொடர்கிறது. கழகம் வெளியிட்டுள்ள தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிக்கத்தக்கன.

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

இதன் நிறுவனர் முனைவர் ச. மெய்யப்பனார். தாம் பெற்ற தமிழறிவைத் தமிழ் உலகிற்குத் தருபவர். சொல் சுருக்கமும், செயல் வலிவும், கொள்கை உறுதியும் மிக்க உயர்பெரும் பண்பாளர். இவர் தோற்றுவித்த மணிவாசகர் பதிப்பகம் தமிழ்க்காப்புப் பதிப்பகமாகும். பதிப்புலகில் தமிழ்த் தொண்டாற்றும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு காப்பாக இருந்து ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பவர். இக்கால் தமிழுலகில் வலம்வரும் தமிழ் பதிப்புலகச் செம்மலாவார். தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் நூல்களைத் தளராது தமிழ் உலகிற்கு வழங்குபவர். ஆரவாரமில்லாத ஆழ்ந்த புலமையர்.

பெரும்புலவர் நக்கீரனார்

புலவர் நக்கீரனார், புலவர் சித்திரவேலனார் இப் பெருமக்கள் இருவரும் என் வாழ்வின் கண்களாக அமைந்தவர்கள். என் வாழ்விலும் தாழ்விலும் பெரும்பங்கு கொண்டவர்கள். இவர்களால் பொது வாழ்வில் அடையாளம் காட்டப்பட்டவன். **உழை உயர் உதவு** எனும் கருப் பொருளை எமக்கு ஊட்டியவர் நக்கீரனார் ஆவார். மலை குலைந்தாலும் நிலை குலையாத உள்ளம் படைத்தவர். மொழிஞாயிறு பாவாணர் நூல்கள் செம்பதிப்பாய் வருவதற்கு இரவும் பகலும் உழைத்த தொண்டின் சிகரம். தலைநூலாம் தொல்காப்பியப் பெருநூல் வருவதற்கு விதையாய் இருந்தவர்.

இலக்கணச்செம்மல் இரா. இளங்குமரனார்

மணிவாசகர் பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கின்ற இவர் எழுதிய **‘இலக்கண வரலாறு’** என்னும் நூலில் இப் பெருமகனாரைப் பற்றி மூதறிஞர் செம்மல் வ.சுப. மாணிக்கம், பதிப்புச் செம்மல் ச. மெய்யப்பன், பேராசிரியர் மு.வை. அரவிந்தன் ஆகியோர் எழுதிய மதிப்புரையிலும், எம் பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கின்ற **தொல்காப்பியச் சொற்பொருள் களஞ்சியத்திலும்** இப் பெருமகனாரைப் பற்றிய பெருமை உரைகளைக் காண்க. தெளிந்த அறிவும் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியும் செயலில் திருத்தமும் வாழ்வில் செம்மையும் எந்த நேரமும் தமிழ்ச் சிந்தனையும் ஓய்விலா உழைப்பும் சோர்வறியாப் பயணமும் தன்னை முன்னிலைப் படுத்தாது தமிழை முன்னிலைப்படுத்தும் பண்பும் மிக்கவர். வாழ்வின் முழுப்பொழுதும் தமிழ் வாழ தம் வாழ்வை ஈகம் செய்யும் இப் பெரு மகனின் **தொல்காப்பிய வாழ்வியல் விளக்கம்** இந் நூலின் தனிச்சிறப்பு. தமிழ் மரபு தழுவிய இவரின் ஆழ்நிலை உணர்வுகள் எதிர்காலத் தமிழ்

உலகிற்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாய் அமையும் என்று நம்புகிறேன். இவரால் எழுதி வரவிருக்கின்ற **சங்கத்தமிழ் வாழ்வியல் விளக்கத்தை** எம் பதிப்பகம் தமிழ் உலகிற்கு அருஞ்செல்வமாக வழங்க உள்ளது. இப் பெரும்புலவரின் அரும்பணிக்கு தோன்றாத் துணையாய் இருப்பவர் திருவள்ளுவர் தவச்சாலைக் காப்பாளர் கங்கை அம்மையார் ஆவார். திருவள்ளுவர் தவச்சாலைக்கு யான் செல்லும் போதெல்லாம் அன்பொழுக வரவேற்று எனக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்தவர்.

பண்டித வித்துவான் தி.வே. கோபாலையர்

அறிவிலும், அகவையிலும், மூத்த முதுபெரும் தமிழறிஞர். தொல் காப்பியப் பெருங்கடலுள் மூழ்கித் திளைத்தவர். பிற நூல்களை ஒப்பு நோக்கி இரவென்றும் பகலென்றும் பாராது முதுமைப் பருவத்திலும், தம் உடல்நிலையைப் பற்றிக் கவலைப்படாது இந் நூல்களின் உருவாக்கத் திற்குத் தன்னலமற்ற தமிழ்த் தொண்டு செய்தவர். தொல்காப்பிய வெளியீடு தொடர்பாகப் புதுச்சேரியில் உள்ள இவரின் இல்லம் செல்லும்போதெல் லாம் இவர் துணைவியார் காட்டிய அன்பு என்னை நெகிழ வைத்தது. எந்த நேரத்தில் இப் பெருமகனின் வீட்டிற்குச் சென்றாலும் எம் பதிப்பகம் வெளியிடுகின்ற தொல்காப்பியப் பதிப்புப் பணியிலேயே மூழ்கியிருந்த இவரைக் கண்டபோதெல்லாம் மெய்சிலிர்த்துப் போனேன். இவர் எழுதிய **தமிழிலக்கணப் பேரகராதியை**யும் எம் பதிப்பகம் விரைவில் தமிழுல கிற்குச் செல்வமாக வழங்கவுள்ளது. இவருடைய தம்பிமார்கள் தி.சா. கங்காதரன், தி.வே. சீனிவாசன் ஆகியோர் தொல்காப்பிய நூல் பதிப்பிற்குப் பண்டித வித்துவான் கோபாலையருக்குப் பெருந்துணையாய் இருந்து பங்காற்றியவர்கள்.

புலவர் கி.த.பச்சையப்பன்

தமிழகத் தமிழாசிரியர் கழகத்தின் மேனாள் தலைவர். எந்நேரமும் தமிழ் - தமிழர் எனும் சிந்தையராய் வாழ்பவர். ஓய்வறியா உழைப்பாளி. எம் தொல்காப்பியப் பதிப்புப் பணிக்குத் துணையிருந்த பெருமையர். நுண்ணறி வாளர் பண்டித வித்துவான் கோபாலையரையும், பெரும்புலவர் சா. சீனிவாசனாரையும், பழனிபாலசுந்தரனாரையும் எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்துத் தொல்காப்பியப் பதிப்புப் பணிக்கு அவர்களின் பங்களிப்பையும் பெற்றுத்தந்த பண்பாளர்.

முனைவர் ந. அரணமுறுவல்

எம் தமிழ்ப்பணிக்குத் துணையாயிருப்பவர். தமிழ் - தமிழர் - தமிழ்நாடு மேன்மையுற உழைப்பவருக்குக் கொள்கை வழிப்பட்ட உறவினர். சாதி மதக் கட்டுக்குள் அடங்காத சிந்தையர். எந் நேரமும் பிறர் நலன் நாடும் பண்பினர். தமிழை முன்னிறுத்தித் தன்னைப் பின்னிறுத்தும் உயர்பெரும் பண்பாளர். மொழிஞாயிறு பாவாணர்பால் அளவில்லா அன்பும் மதிப்பும் கொண்டவர். தனித்தமிழ் இயக்க வளர்ச்சிப் போக்கில் இவரின் பங்கும் பணியும் பதியத்தக்கவை. இவரின் கைபட்டும் கண்பட்டும் தொல்காப்பிய நூல்கள் நேர்த்தியாகவும், நல்ல அச்சமைப்புடனும், மிகச்சிறந்த கட்டமைப்புடனும் வருகின்றன.

அ. மதிவாணன்

உடன்பிறவா இளவலாய், தோன்றாத் துணையாயிருப்பவர். எனக்குச் சோர்வு ஏற்படும்போதெல்லாம் தோள் கொடுத்து நிற்பவர். எனது வாழ்வின் வளமைக்கும் உயர்வுக்கும் உற்றதுணையாய் இருப்பவர். உரிமை யின்பால் நான் கடிந்துகொண்ட போதும் இன்முகம் காட்டிய இளவல். கணவரின் நண்பர்களை அடையாளம் கண்டு உதவியாய் இருப்பவர் இவரின் துணைவியார் இராணி அம்மையார். தொல்காப்பியப் பதிப்பில் தனித்தமிழ் நெறி போற்றும் இவ்விணையரின் பங்கும் பதியத் தக்கது.

அயலகத் தமிழர்களின் அரவணைப்பு

20ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்றத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் மொழி ஞாயிறு பாவாணரின் நூல்களை எம் பதிப்பகம் முழுமையாக வெளியிட்டு தமிழ் நூல் பதிப்பு வரலாற்றில் தனி முத்திரை பதித்தது. இவ் வரும்பணியாம் தமிழ்ப் பணிக்கு **திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடச் சென்ற மண் ணில்** *ஓய்விலா உழைப்பிற்கு இடையில் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி மீதும், தன்னினமாம் தமிழ் இனத்தின் மீதும் பற்று மிக்க வடஅமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவைத் தலைவர் வி.ஜே.பாபு, அரிமாபுரி (சிங்கப்பூர்) வெ. கரு. கோவலங்கண்ணனார், மலேசியத் தமிழ்நெறிக் கழகத்தின் தேசியத் தலைவர் இரா. திருமாவளவன் ஆகியோர் எம் பணிக்கு பெரும் துணையிருந்தனர். உங்கள் கைகளில் தவழும் தமிழர்களின் தலை நூலாம் தொல்காப்பியத் தொகுப்புகளின் வெளியீட்டிற்கும் இப் பெருமக்களின் அரவணைப்பு எனக்குப் பெரிதும் துணையிருந்தது என்பது பெரும் மகிழ்வைத் தருகிறது.*

நூலாக்கத்திற்கு உதவியவர்கள்

தொல்காப்பிய நூலைக் கொடுத்துதவிய பண்புநிறை நண்பர் க. குழந்தைவேலன், திருத்தப்படிகளைப் பார்த்து உதவிய பெரும்புலவர் ச.சீனிவாசன், பெரும்புலவர் பழனிபாலசுந்தரம், புலவர் த. ஆறுமுகம், முனைவர் செயக்குமார், இளங்கோ, புலவர் உதயை மு. வீரையன், கி. குணத் தொகையன், மா.து. இராசுகுமார், முனைவர் வீ. சிவசாமி, சி. செல்வராசன், மா.செ. மதிவாணன், ஆகியோர் நூல் உருவாக்கத்திற்குத் தோளோடு தோள் நின்று உழைத்தவர்கள்.

சே. குப்புசாமி

இதுகாறும் வந்த தொல்காப்பியப் பதிப்புகளைவிட எம் பதிப்பு சிறந்த முறையில் வருவதற்கு முனைவர் அரணமுறுவலின் வழிகாட்டுதலின் படி கணினி இயக்குநர் குப்புசாமி அளித்த பங்களிப்பு வியக்கத்தக்கது. நூற்பாவையும் உரையையும் சான்றுப்பாடலையும் வரிசை எண்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டி அறிஞர்களின் திருத்தக் குறியீடுகளை நேரில் கேட்டு உள்வாங்கிக்கொண்டு பிழையின்றி வருவதற்கு அடித்தளமாய் அமைந்தவர். பிழைகளை நுணுகிப் பார்த்துத் திருத்திக் கண்துஞ்சாது இரவும்பகலும் உழைத்தவர். இவருக்குத் துணையாக இருந்து இவர் இட்ட பணியைச் செய்தவர்கள் கணினி இயக்குநர் செ. சரவணன் மற்றும் மு. கலையரசன்.

நூல் கட்டமைப்பாளர் தனசேகரன்

நூலின் உள்ளும் புறமும் கட்டொழுங்காய் வருவதற்கு என் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு சோர்வின்றி உழைத்தவர். நூல் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நான் கூறியதைக் கேட்டு அதை அப்படியே செய்து முடித்து எனக்குப் பல்லாற்றானும் துணையிருந்தவர். நூல் அழகிய அச்சு வடிவில் வருவதற்குத் துணையிருந்த பிராம்ட் அச்சகப் பொறுப் பாளர் சரவணன், வெங்கடேசுவரா அச்சக உரிமையாளர் மற்றும் அச்சுப் பணியர் அனைவருக்கும் நன்றி.

பாராட்டுக்குரியோர்

நான் இட்ட பணியைத் தட்டாது செய்த எம் இளவல் கோ. அரங்க ராசன், எனது மாமன் மகன் வெங்கடேசன், என் மகன் இனியன் ஆகியோர் தொல்காப்பியம் செம்பதிப்பாய் வருவதற்கு உதவியாய் இருந்தவர்கள். மேலட்டை ஓவியத்தை மிகச்சிறந்த முறையில் வடிவமைத் துக் கொடுத்தவர் ஓவியர் புகழேந்தி.

தமிழர்களின் கடமை

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் புதைபொருளாய் அமைந்த தொல்காப்பியப் பெருநூலை பெரும் பொருட் செலவில் பொருளாதார நெருக்கடிகளுக் கிடையில் தமிழுலகம் இதுவரை கண்டிராத அளவில் முழுமைமிக்க செம்பதிப்பாய் ஒரேநேரத்தில் 14 நூல்களாகத் தமிழ் உலகிற்குக் கொடுத் துள்ளோம். தமிழரின் வாழ்வியல் கூறுகளை அகழ்ந்து காட்டும் தொல் காப்பியம் முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையது; பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையது. அறிவியல் கண்கொண்டு பார்ப்பார்க்கு இவற்றின் பழமையும் புதுமையும் தெரியும். ஆய்வுலகில் புகுவார்க்குத் திறவுகோலாய் அமைந்தது. எவ்வளவு பெரிய அரிய மொழியியல் விளக்க நூலைத் தமிழர்களாகிய நாம் பெற்றுள்ளோம் என்பதை உணரும்போது ஒருவிதப் பெருமிதம் மேலோங்கி நிற்கிறது. தமிழின் அறிவியல் செல்வம் தமிழர்களின் இல்லந் தோறும் இருக்க வேண்டிய வாழ்வியல் களஞ்சியம் தொல்காப்பியமாகும். இவ் வாழ்வியல் களஞ்சியத்தைக் கண்போல் காக்க வேண்டியது தமிழர்களின் கடமையாகும்.

இளந்தமிழா, கண்விழிப்பாய்!
இறந்தொ ழிந்த
பண்டைநலம் புதுப்புலமை
பழம்பெருமை அனைத்தையும் நீ
படைப்பாய்! ....

இதுதான் நீ செயத்தக்க
எப்பணிக்கும் முதற்பணியாம்
எழுக நன்றே!

என்ற பாவேந்தர் வரிகளை நினைவுகூர்வோம்.

கோ. இளவழகன்
பதிப்பாளர்

குறுக்க விளக்கம்

அகம்.	அகநானூறு
அரசி.	அரசியல் சருக்கம்
எ., எழுத்.	எழுத்ததிகாரம்
ஐங்குறு.	ஐங்குறுநூறு
கலி.	கலித்தொகை
களவழி.	களவழி நாற்பது
குறள்.	திருக்குறள்
குறிஞ்சிப்.	குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந்.	குறுந்தொகை
சிறுபாண்.	சிறுபாணாற்றுப்படை
சிலம்பு.	சிலப்பதிகாரம்
சீவக., சிந்தா.	சீவகசிந்தாமணி
சூளா.	சூளாமணி
திணைமாலை.	திணைமாலை நூற்றைம்பது
திரிகடு.	திரிகடுகம்
தூதுவிடு.	தூதுவிடு சருக்கம்
தொ.எ.	தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்
தொ.சொ.	தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்
தொ.பொ.	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
நற்.	நற்றிணை
நான்மணி.	நான்மணிக்கடிகை
நாலடி.	நாலடியார்
நெடுநல்.	நெடுநல்வாடை
பட்.	பட்டினப்பாலை
பதிற்று.	பதிற்றுப்பத்து
பரி.	பரிபாடல்
பு.வெ.	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
புறம்.	புறநானூறு
பெரும்பா.	பெரும்பாணாற்றுப்படை
மணி.	மணிமேகலை
மதுரைக்.	மதுரைக்காஞ்சி
முருகு.	திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லைப்.	முல்லைப்பாட்டு

வாழ்வியல் விளக்கம்

தமிழன் பிறந்தகமாகிய குமரிக் கண்டத்தைக் கொடுங்கடல் கொண்டமையால், பல்லாயிரம் இலக்கண – இலக்கிய – கலை நூல்கள் அழிந்துபட்டன. அவற்றின் எச்சமாக நமக்கு வாய்த்த ஒரேவொரு நூல் **தொல்காப்பியம்** ஆகும்.

அம் மூலமுதல் கொண்டு கிளர்ந்தனவே, **பாட்டு தொகை கணக்கு காவியம் சிற்றிலக்கியம் இலக்கணம் நிகண்டு உரைநடை** என்னும் பல்வகை நூல்களாம்.

அன்றியும், நம் தொன்மை முன்மை பண்பாடு மரபு என்பவற்றின் சான்றாக இன்றும் திகழ்ந்துவரும் நூலும் அதுவேயாம்.

அந் நூலின் வாழ்வியல் விளக்கம் விரிவுமிக்கது. அதனை ஓரளவான் அறிந்து, பேரளவான் விரித்துக் கொள்ளு மாறு "**தொல்காப்பிய வாழ்வியல் விளக்கம்**" இதனொடும் இணைக்கப்பட்டுளது!

"*வெள்ளத்(து) அணையாம் காப்பியமே*
வேண்டும் தமிழ்க்குன் காப்பியமே!"

அறிஞர்கள் பார்வையில் பதிப்பாளர்

பைந்தமிழுக்குப் பெருமையும் சிறப்பும் தேடித் தந்தவர் நம் பாவாணர். அவருடைய நூல்களை அழகுறத் தொகுத்து வெளியிட்டமைக் காக இளவழகனார் பாவாணரை மீண்டும் உயிர்த்தெழச் செய்துவிட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தச் சிறப்பும் பெருமையும் இளவழகனா ருக்கு உண்டு. கடந்த ஆண்டு பாவாணரின் 38 நூல்களைப் பதிப்பித்த கோ. இளவழகன் அவர்கள் இவ்வாண்டு மீதி நூல்களையும் மற்றும் நூல் வடிவம் பெறாதவற்றையும் வெளிக்கொணர்ந்தமையைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தி மேலீடு தமிழ் மண்ணில் காலூன்றி நிலைபெற முயன்ற அறுபதுகளில் இந்தியை வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் வீழ்த்த வேண்டும் என வீறுகொண்டெழுந்த நல்லிளஞ் சிங்கங்களுக்கு நான் தலைமையேற்று, சிறைப்பட்ட காலத்தில் தம் சொந்த ஊரான உரத்த நாட்டுப் பகுதியில் செயலாற்றிச் சிறைப்பட்டவர் அருமை இளவல், தமிழ்மொழிக் காவலர் கோ. இளவழகன் அவர்கள். தமிழ்மண் பதிப்பகத் தின் வாயிலாகப் பாவாணரின் நூல்களை மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிட் டுள்ள தமிழ்மொழி, இன, நாட்டுணர்வு மிக்க திரு. கோ. இளவழகன் அவர்களின் பணி பாராட்டிற்குரியது; பெருமைக்குரியது.

முனைவர் கா. காளிமுத்து
பேரவைத் தலைவர்
தமிழக சட்டப்பேரவை

இனவுணர்வோடு தமிழுக்கு ஆக்கம் சேர்த்தவர் பாவாணர். அவருடைய நூல்களை எடுப்புடனும் அழகாகவும் நல்ல முறையில் புதுப்பித்த இளவழகன் ஆழநோக்கி, அடக்கத்துடன் பணியாற்றுபவர். அவருடைய இந்தப்பணியால், இக்காலத்தவர் மட்டுமன்றி, வருங்காலத் தலைமுறையினரும் நல்ல பயன் பெறுவர். அதனால் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு லாபத்தை உண்டாக்கி யிருக்கிறார்.

தமிழர் தலைவர் **கி. வீரமணி**
திராவிடர் கழகம்

தமிழ்மண் பதிப்பகம் என்னும் தன் பெயருக்கு ஏற்பத் தமிழ்மண்ணுக் கும் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழினத்திற்கும் அரணாக அமையும் நூல்களை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து வெளியிடுதலைத் தன் தொடக்கநாள் முதலே கொண்டமை, 'தமிழின மீட்புப் பணி'யெனக் கொள்ளத்தக்கதாம்....

தமிழ்மண் பதிப்பகம் 'கருவி நூல் பதிப்பகம்' என்னும் பெருமைக்கு உரியதாய்த் திகழ்கின்றது.

நூலாக்க ஆர்வம் போலவே, நூல் வெளியீட்டு ஆர்வமும் உடையாரே இத்தகு கருவி நூல்களை வெளியிட இயலும். ஏனெனில், கதை நூல்கள் ஐந்நூறு, ஆயிரம் என்று வெளியிடும் பதிப்பகங்களும் ஓரிரு கருவி நூல்களை வெளியிடக் காணல் அருமையாம். ஆனால், **தமிழ்மண் பதிப்பகம்** வெளியிடும் நூல்கள் எல்லாமும், கருவி நூல்களாகவே இருத்தல் செயற்கரிய செய்யும் செழும் செயலாம். தமிழ்மண் பதிப்பகம் என்னும் தன் பெயருக்கு ஏற்பத் தமிழ்மண்ணுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழினத்திற்கும் அரணாக அமையும் நூல்களை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து வெளியிடுதலைத் தன் தொடக்க நாள் முதலே கொண்டமை, 'தமிழின மீட்புப் பணி'யெனக் கொள்ளத் தக்கதாம். இப்பொத்தக வாணிகம், வாணிகம் செய்வார்க்கு வாய்த்ததோர் வாணிகமும் ஆம் என்னும் பாராட்டுக்கும் உரியதாம்.

தமிழ்மண் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு **இளவழகனார்**, திருவள்ளுவர் குறித்த ஓர் அதிகாரத்தைத் தேர்ந்த கடைப்பிடியாகக் கொண்டவர். அவ்வதிகாரம், '**பெரியாரைத் துணைக்கோடல்**' என்பது. புலமை நலம் சான்ற பெருமக்கள் துணையே அவர்தம் பதிப்புப் பணிக்கு ஊற்றமும் உதவியுமாய் அமைந்து உலகளாவிய பெருமையைச் செய்கின்றதாம்.

பாவாணர் நூல்களை வெளியிடுவதன் மூலம் இனமான மீட்புப் பணியை இளவழகனார் செய்து வருகிறார். தமிழ்மண் பதிப்பகம் எனும் பெயரில் உள்ள 'மண்' எனும் சொல், செறிவு, மணம், மருவுதல் நல்ல பண்பாடுகள் கலத்தல் எனும் பொருள்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

இலக்கணப் புலவர் **இரா. இளங்குமரனார்**
திருச்சிராப்பள்ளி

பள்ளி மாணவப் பருவத்திலேயே இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போரில் தளை செய்யப்பெற்ற தறுகண்ணர் கோ. இளவழகன். பெரிதினும் பெரிதாய - அரிதினும் அரிதாய பணிகளை மேற்கொள்வதில் எவர்க்கும் முதல்வராய் முன்நிற்பவர். ஆபிரகாம் பண்டிதரின் கருணாமிருத சாகரத் தின் அளவுப் பெருமை கருதி அஞ்சித் தயங்காமல் துணிந்து மறுவெளியீடு செய்த பெருமை இவர்க்கு உண்டு. பாவாணர் படைப்புகள் அனைத்தையும் ஒரு சேர நூல்களாக வெளியிட்டமை தமிழ்ப்பதிப்புலகம் காணாத பெரும் பணி. பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரையார், அறிஞர் ந.சி.கந்தையா ஆகியோரின் தமிழ் மறுமலர்ச்சிக் களமாகிய படைப்புகளை யெல்லாம் தேடியெடுத்து 'இந்தா' என்று தமிழ் உலகுக்குத் தந்தவர். பிழைகளற்ற நறும் பதிப்புகளாக நூல்களை வெளியிடுவதில் அவர் எடுத்துக்கொள்ளும் அக்கறை தனித்துப் பாராட்டத்தக்கது. தமிழ்க்கடல் புலவர் இரா. இளங்குமரனாரின் 'தொல்காப்பியச் சொற்பொருள் களஞ்சியத்தை'ச் செப்பமாக வெளியிடுவதில் அவர் மேற்கொள்ளும் அரிய முயற்சிகளை அண்மையிலிருந்து அறிந்தவன் நான்.

செயற்கரிய செய்யும் இளவழகனாரின் அருந்தமிழ்ப் பணிகளுக்குத் துணைநிற்பது நற்றமிழ்ப் பெருமக்கள் அனைவரின் கடன்.

முனைவர் **இரா. இளவரசு**
தலைவர், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக உயராய்வு மையம்

உள்ளடக்கம்

தொல்காப்பியம்	...	01
எழுத்ததிகார இயலமைதி	...	22
எழுத்ததிகார வாழ்வியல் விளக்கம்	...	25
இளம்பூரணர்	...	47
பாயிரம் – தெளிவுரை	...	63
எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணருரை		
சிறப்புப் பாயிரம்	...	65
1. நூன்மரபு	...	72
2. மொழிமரபு	...	86
3. பிறப்பியல்	...	104
4. புணரியல்	...	111
5. தொகைமரபு	...	129
6. உருபியல்	...	147
7. உயிர்மயங்கியல்	...	160
8. புள்ளிமயங்கியல்	...	199
9. குற்றியலுகரப் புணரியல்	...	243
பாயிர மேற்கோள் நிரல்	...	275
நூற்பா நிரல்	...	276
சொல் நிரல் (மேற்கோள்)	...	282
சொற்றொடர் நிரல் (மேற்கோள்)	...	289
செய்யுள் நிரல் (மேற்கோள்)	...	323
கலைச்சொல் நிரல் (நூற்பாவழி)	...	325
கலைச்சொல் நிரல் (உரைவழி)	...	330

தொல்காப்பியம்

பழந்தமிழ் நூல்களின் வழியே நமக்குக் கிடைத்துள்ள முழு முதல் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியமே. ஆசிரியர், தொல்காப்பியம் என்னும் நூலை இயற்றியமையால்தான் தொல்காப்பியன் எனத் தம் பெயர் தோன்றச் செய்தார் என்பதைப் பாயிரம்' "தொல்காப்பியன் எனத் தன் பெயர் தோற்றி" என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது.

தொல்காப்பியம் 'பழமையான இலக்கண மரபுகளைக் காக்கும் நூல்' என்பதற்குப் பலப்பல சான்றுகள் இருப்பவும்,'பழமையான காப்பியக்குடியில் தோன்றியவரால் செய்யப்பட்டது' என்னும் கருத்தால், "பழைய காப்பியக்குடியில் உள்ளான்" என நச்சினார்க்கினியர் கூறினார்.

பழைய காப்பியக்குடி என்னும் ஆட்சியைக் கண்டு 'விருத்த காவ்யக்குடி' என்பது ஒரு வடநாட்டுக்குடி என்றும், பிருகு முனிவர் மனைவி 'காவ்ய மாதா' எனப்படுவாள் என்றும் கூறித் தொல்காப்பியரை வடநாட்டுக் குடி வழியாக்க ஆய்வாளர் சிலர் தலைப்படலாயினர். இம்முயற்சிக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரையின் புனைவையன்றி நூற் சான்றின்மை எவரும் அறியத்தக்கதே. இவ்வாய்வுகளையும் இவற்றின் மறுப்புகளையும் **தமிழ் வரலாறு** முதற்றொகுதி[1] (பக். 255 - 257) **தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி**[2] (பக். 2, 3) **தமிழிலக்கிய வரலாறு** - தொல்காப்பியம்[3] (பக்.17-23) என்பவற்றில் கண்டு கொள்க.

காப்பியர்

தொல்காப்பியர் சிறப்பால் அவர் வழிவந்தவரும், அவரை மதித்துப் போற்றியவரும் அவர் பெயரைத் தம் மக்கட்கு இட்டுப் பெருக வழங்கின ராதல் வேண்டும். இதனால் காப்பியாற்றுக் காப்பியன், வெள்ளூர்க் காப்பியன் என ஊரொடு தொடர்ந்தும், காப்பியஞ் சேத்தன், காப்பியன் ஆதித்தன் எனக் காப்பியப் பெயரொடு இயற்பெயர் தொடர்ந்தும் பிற்காலத்தோர் வழங்கலாயினர். இனிப் பல்காப்பியம் என்பதொரு நூல்

1. இரா. இராகவ ஐயங்கார்
2. மு. இராகவ ஐயங்கார்
3. க. வெள்ளைவாரணனார்

என்றும் அதனை இயற்றியவர் பல்காப்பியனார் எனப்பட்டார் என்றும் கூறுவார் உளர். அப்பெயர்கள் 'பல்காயம்' என்பதும் பல்காயனார் என்பதுமேயாம்; படியெடுத்தோர் அவ்வாறு வழுப்படச் செய்தனர் என்று மறுப்பாரும் உளர்.

தொல்காப்பியர் தமிழ் நாட்டாரே

"வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து வழக்கும் செய்யுளும்" ஆய்ந்து, தமிழியற்படி "எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும்" ஆகிய முப்பகுப்பு இலக்கணம் செய்தவரும்,

"போந்தை வேம்பே ஆரென வரூஉம்
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவையும்" (1006)

"வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பெய ரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழியையும்" (1336)

"தமிழென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே" (385)

எனத் தமிழமைதியையும்,

"வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே" (884)

என வடவெழுத்துப் புகாது காத்தலையும் கூறிய தொல்காப்பியரை வலுவான அகச்சான்று வாய்த்தால் அன்றி வடநாட்டவர் என்பது வரிசை இல்லை என்க. இனி, சமதக்கினியார் மகனார் என்பதும் திரணதூமாக் கினியார் இவர் பெயர் என்பதும் பரசுராமர் உடன் பிறந்தார் என்பதும் நச்சினார்க்கினியர் இட்டுக் கட்டுதலை அன்றி எவரும் ஒப்பிய செய்தி இல்லையாம்.

தொல்காப்பியப் பழமை

சங்க நூல்களுக்குத் தொல்காப்பியம் முற்பட்டதா? பிற்பட்டதா? ஆய்தல் இன்றியே வெளிப்பட விளங்குவது முற்பட்டது என்பது. எனினும் பிற்பட்டது என்றும் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு அளவினது என்றும் குறித்தாரும் உளராகலின் இவ்வாய்வும் வேண்டத் தக்கதாயிற்று.

தொல்காப்பியர் பரிபாடல் இலக்கணத்தை விரிவாகக் கூறுகிறார். அவ்விலக்கணத்துள் ஒன்று, கொச்சகம் அராகம் சுரிதகம் எருத்து என்னும் நான்கு உறுப்புகளையுடையது அது என்பது. மற்றொன்று, காமப் பொருள் பற்றியதாக அது வரும் என்பது.

இப்பொழுது கிடைத்துள்ள பரிபாடல்கள் இருபத்திரண்டனுள் "ஆயிரம் விரித்த" என்னும் ஒரே ஒரு பாடல் மட்டும் பலவுறுப்புகளை யுடையதாக உள்ளது. எஞ்சிய பாடல்கள் இருபத்து ஒன்றும் உறுப்பமைதி

பெற்றனவாக இல்லை. பரிபாடல் திரட்டிலுள்ள இரண்டு பாடல்களுள் ஒரு பாடல் பலவுறுப்புகளை யுடையதாக உள்ளது. மற்றது உறுப்பற்ற பாட்டு.

பரிபாடல் காமப் பொருள் பற்றியே வரும் என்பது இலக்கணமாக இருக்கவும் கடவுள் வாழ்த்துப் பொருளிலேயே பதினைந்து பாடல்கள் வந்துள்ளன. பரிபாடல் உயர் எல்லை நானூறடி என்பார். கிடைத்துள்ள பரிபாடல்களில் ஒன்றுதானும் சான்றாக அமையவில்லை. இவற்றால் அறியப்படுவது என்ன?

தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ள இலக்கணங்களையுடைய பரி பாடல்கள் இவையில்லை. அவ்விலக்கணங்களையுடைய பரிபாடல்கள் இறந்தொழிந்தன. தலைச்சங்கத்தார் பாடியதாக வரும் ‘எத்துணையோ பரிபாடல்களின்’ அமைதியைக் கொண்டது தொல்காப்பிய இலக்கணம். ஆதலால், பாடலமைதியாலும் பொருள் வகையாலும் இம்மாற் றங்களையடைய நெடிய பலகாலம் ஆகியிருக்க வேண்டும் என்பதே அது.

தொல்காப்பியர் குறளடி சிந்தடி அளவடி நெடிலடி கழிநெடிலடி என்பவற்றை எழுத்தளவு வகையால் சுட்டுகிறார். அவ்வடிவகை கட்டளை யடி எனப்படும். அவ்வாறாகவும் சங்கப் பாடல்கள் சீர்வகை அடியைக் கொண்டனவாக உள்ளனவேயன்றிக் கட்டளை யடிவழி யமைந்தவையாக இல்லை. முற்றாக இம்மாற்றம் அமைய வேண்டுமானால் நெட்ட நெடுங்கால இடைவெளி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு.

தொல்காப்பியர் நேர், நிரை அசைகளுடன் நேர்பசை, நிரைபசை என்பவற்றையும் குறிக்கிறார். இந்நேர்பசை நிரைபசையை வேறு எவ் விலக்கண ஆசிரியரும் கொண்டிலர்; நேர் நிரை என்னும் இருவகை அசை களையே கொண்டனர். கட்டளையடி பயிலாமை போலவே, இவ்வசை களும் பயிலாமை தொல்காப்பியப் பழமையை விளக்குவதேயாம். யாப்பருங்கலத்திற்கு முற்பட்டது காக்கைபாடினியம். அந்நூலிலும் அவிநயம் முதலிய நூல்களிலும் இவ்விருவகை அசைகளும் இடம் பெறாமையால் இவற்றுக்கு மிகமுற்பட்ட நூல் தொல்காப்பியம் என்பது விளங்கும். காக்கைபாடினிய வழிவந்ததே யாப்பருங்கலம் ஆதலின் அதன் பழமை புலப்படும்.

பாட்டுயாப்பு, உரையாப்பு, நூல்யாப்பு, வாய்மொழியாப்பு, பிசியாப்பு, அங்கதயாப்பு, முதுசொல்யாப்பு என எழுவகை யாப்புகளை எண்ணுகிறார் தொல்காப்பியர் (1336). இவற்றுள் பாட்டுயாப்பு நீங்கிய எஞ்சிய யாப்புகள் எவையும் சான்றாக அறியுமாறு நூல்கள் வாய்த்தில. ஆகலின் அந்நிலை தொல்காப்பியத்தின் மிகுபழமை காட்டும்.

பேர்த்தியரைத் தம் கண்ணெனக் காக்கும் பாட்டியரைச் 'சேமமட நடைப் பாட்டி' என்கிறது பரிபாட்டு (10:36-7). பாட்டி என்பது பாண்குடிப் பெண்டிரைக் குறிப்பதைச் சங்கச் சான்றோர் குறிக்கின்றனர். ஆனால், தொல்காப்பியம் "பாட்டி என்பது பன்றியும் நாயும்" என்றும் "நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே" என்றும் (1565, 1566) கூறுகின்றது. பாட்டி என்னும் பெயரைப் பன்றி நாய் நரி என்பவை பெறும் என்பது இந் நூற்பாக்களின் பொருள். முறைப்பெயராகவோ, பாடினியர் பெயராகவோ 'பாட்டி' என்பது ஆளப்படாத முதுபழமைக்குச் செல்லும் தொல் காப்பியம், மிகு நெட்டிடைவெளி முற்பட்டது என்பதை விளக்கும். இவ்வாறே பிறவும் உள.

சங்கச் சான்றோர் நூல்களில் இருந்து சான்று காட்டக் கிடையாமை யால் உரையாசிரியர்கள் "இலக்கணம் உண்மையால் இலக்கியம் அவர் காலத்திருந்தது; இப்பொழுது வழக்கிறந்தது" என்னும் நடையில் பல இடங்களில் எழுதுவாராயினர். ஆதலால், சங்கச் சான்றோர் காலத்திற்குப் பன்னூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டவர் தொல்காப்பியர் என்பது வெள்ளிடைமலையாம்!

"கள் என்னும் ஈறு அஃறிணைக்கு மட்டுமே தொல்காப்பியர் காலத்தில் வழங்கியது. அது திருக்குறளில் 'பூரியர்கள்' 'மற்றையவர்கள்' எனவும் கலித்தொகையில் 'ஐவர்கள்' எனவும் வழங்குகின்றது. 'அன்' ஈறு ஆண்பாற் படர்க்கைக்கே உரியதாகத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. இரப்பன், உடையன், உளன், இலன், அளியன், இழந்தனன், வந்தனன் எனத் தன்மையில் பெருவரவாகச் சங்கநூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

"தொல்காப்பியத்தில் வழங்காத ஆல், ஏல், மல், மை, பாக்கு என்னும் இறுதியுடைய வினையெச்சங்கள் சங்கநூல்களில் பயில வழங்குகின்றன.

"தொல்காப்பியத்தில் வினையீறாக வழங்கப்பட்ட 'மார்', 'தோழிமார்' எனப் பெயர்மேல் ஈறாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

"வியங்கோள்வினை, முன்னிலையிலும் தன்மையிலும் வாராது என்பது தொல்காப்பிய விதி. அவற்றில் வருதலும் சங்கப் பாடல்களில் காணக்கூடியது.

"கோடி என்னும் எண்பற்றித் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பு இல்லை. தாமரை, வெள்ளம், ஆம்பல் என்பனபோல எண்ணுப் பெயர்கள் (ஐ அம் பல் என்னும் இறுதியுடையவை) வழங்குவதைச் சுட்டும் அவர், கோடியைக் குறித்தார் அல்லர். சங்கப் பாடல்களில் கோடி, 'அடுக்கியகோடி' என ஆளப் பெற்றுள்ளது. ஐ, அம், பல் ஈறுடைய எண்ணுப் பெயர்கள் அருகுதலும் சங்க நூல்களில் அறிய வருகின்றன.

“சமய விகற்பம் பற்றிய செய்திகள், சமணம் புத்தம் பற்றிய குறிப்புகள் தொல்காப்பியத்தில் இல்லை. ஆனால் சங்க நூல்களில் இவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. எழுத்து சொல் ஆகிய அளவில் நில்லாமல் வாழ்வியலாகிய பொருள் பற்றி விரித்துக் கூறும் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இவை வழக்கில் இருந்திருந்தால் இவற்றைக் கட்டாயம் சுட்டியிருப்பார். ஆகலின் சமண, பௌத்தச் சமயங்களின் வரவுக்கு முற்பட்டவரே தொல் காப்பியர். ஆதலால் தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதே யன்றிப் பிற்பட்டதாகாது.” இக்கருத்துகளைப் பேரா. க. வெள்ளைவாரணரும் (தமிழிலக்கிய வரலாறு - தொல்காப்பியம், பக். 87 - 96), பேரா.சி. இலக்குவனாரும் (தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி, பக். 12 - 14) விரித்துரைக்கின்றனர்.

சிலப்பதிகாரத்தால் இலங்கை வேந்தன் கயவாகு என்பான் அறியப்படுகிறான். அவன் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். அச் சிலப்பதிகாரத்தில் ‘திருக்குறள்’ எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. ஆகலின் திருக்குறள் சிலப்பதிகாரக் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்பது வெளிப்படை.. இளங்கோவடிகள் காலத்து வாழ்ந்தவரும், மணிமேகலை இயற்றியவரும், சேரன் செங்குட்டுவன் இளங்கோவடிகள் ஆகியோருடன் நட்புரிமை பூண்டவரும், ‘தண்டமிழ் ஆசான் சாத்தன்’ என இளங்கோவடிகளாரால் பாராட்டப்பட்டவருமாகிய கூலவாணிகன் சாத்தனார், திருவள்ளுவரைப் ‘பொய்யில் புலவன்’ என்றும், திருக்குறளைப் ‘பொருளுரை’ என்றும் குறித்துக் கூறிப் பாராட்டுகிறார். ஆகலின், சிலப்பதிகார மணிமேகலை நூல்களுக்குச் சில நூற்றாண்டுகளேனும் முற்பட்டது திருக்குறள் எனத் தெளியலாம்.

அத் திருக்குறளுக்கு முப்பால் கொள்கை அருளியது தொல்காப் பியம். ‘அறமுதலாகிய மும்முதற் பொருள்’ என்பது தொல்காப்பியம். ‘இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு’ என வருவதும் தொல்காப் பியம். அது வகுத்தவாறு அறம் பொருள் வழக்காறுகள் திருக்குறளில் இடம் பெற்றுள்ளதுடன், இன்பத்துப்பாலோ, புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனத் தொல்காப்பியர் சொல்லும் உரிப்பொருள் ஐந்தற்கும் முறையே ஐந்தைந்து அதிகாரங்களாக 25 அதிகாரங்கள் கொண்டு முற்றாகத் தொல்காப்பிய வழியில் விளங்க நூல் யாத்தவர் திருவள்ளுவர். ஆகலின் அத்திருக்குறளின் காலத்திற்குப் பன்னூற்றாண்டு முற்பட்ட பழமையுடையது தொல்காப்பியம் என்பது தெளிவுமிக்க செய்தியாம். திருக்குறள் ‘அறம்’ என்று சுட்டப்பட்டதுடன், குறள் தொடர்களும் குறள் விளக்கங்களும் பாட்டு தொகை நூல்களில் இடம் பெற்ற தொன்மையது திருக்குறள். அதற்கும் முற்பட்டது தொல்காப்பியம்.

இனித் தொல்காப்பியத்தில் வரும் 'ஓரை' என்னும் சொல்லைக் கொண்டு தொல்காப்பியர் காலத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ள முயன்றவர் உளர். ஓரை அவர் கருதுமாப்போல 'ஹோரா' என்னும் கிரேக்கச் சொல் வழிப்பட்டதன்று. அடிப்பொருள் பாராமல் ஒலி ஒப்புக் கொண்டு ஆய்ந்த ஆய்வின் முடிவே அஃதாம்.

'யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்' இவண் வந்ததும், அது 'பொன்னொடு வந்து கறியொடு (மிளகொடு)' பெயர்ந்ததும், 'யவன வீரர் அரண்மனை காத்ததும்' முதலாகிய பல செய்திகள் சங்க நூல்களில் பரவலாக உள. அக்காலத்தில் அவர்கள் 'தோகை' 'அரி' முதலிய சொற்களை அறிந்தது போல அறிந்து கொண்ட சொல் 'ஓரை' என்பது. அச்சொல்லை அவர்கள் அங்கு 'ஹோரா' என வழங்கினர்.

கிரேக்க மொழிச் சொற்கள் பல தமிழ்வழிச் சொற்களாக இருத்தலைப் பாவாணர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஓரை என்பது ஒருமை பெற்ற - நிறைவு பெற்ற - பொழுது. திருமணத்தை முழுத்தம் என்பதும், திருமண நாள் பார்த்தலை முழுத்தம் பார்த்தல் என்பதும், திருமணக் கால்கோளை 'முழுத்தக்கால்' என்பதும், 'என்ன இந்த ஓட்டம்; முழுத்தம் தவறிப்போகுமா?' என்பதும் இன்றும் வழக்கில் உள்ளவை. முழுமதி நாளில் செய்யப்பட்ட திருமணமே முழுத்தம் ஆயிற்று. இன்றும் வளர்பிறை நோக்கியே நாள் பார்த்தலும் அறிக.

ஆராய்ந்து பார்த்து - நாளும் கோளும் ஆராய்ந்து பார்த்து - 'நல்லவையெல்லாம் ஒன்றுபட்டு நிற்கும் பொழுதே நற்பொழுது' என்னும் குறிப்பால் அதனை ஓரை என்றனர். இத்திறம் அந்நாள் தமிழர் உடையரோ எனின்,

> *"செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும் அஞ்ஞாயிற்றுப் பரிப்பும்*
> *பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்*
> *வளிதிரிதரு திசையும்*
> *வறிது நிலைஇய காயமும்*
> *என்றிவை சென்றளந் தறிந்தோர் போல,*
> *இனைத்தென்போரும் உளரே"*

என்னும் புறப்பாடலை அறிவோர் ஓரையைப் பிறர்வழியே நம் முன்னோர் அறிந்தனர் என்னார். உண்கலத்தைச் சூழ வைத்திருந்த பக்கக் கலங்களை, "நாள்மீன் விரவிய கோள்மீனுக்கு" உவமை சொல்லும் அளவில் தெளிந் திருந்த அவர்கள், ஓரையைப் பிறர் வழியே அறிந்தனர் என்பது பொருந்தாப் புகற்சியாம்.

தொல்காப்பியர் சமயம்

தொல்காப்பியனார் சமயம் பற்றியும் பலவகைக் கருத்துகள் உள. அவர் சைவர் என்பர். சைவம் என்னும் சொல் வடிவம் மணிமேகலையில் தான் முதற்கண் இடம் பெறுகிறது. பாட்டு தொகைகளில் இடம் பெற்றிலது. சேயோன், சிவன் வழிபாடு உண்டு என்பது வேறு. அது சைவ சமயமென உருப்பெற்றது என்பது வேறு. ஆதலால் தொல்காப்பியரைச் சைவரெனல் சாலாது.

இனி, முல்லைக்கு முதன்மையும் மாயோனுக்குச் சிறப்பும் தருதல் குறித்து 'மாலியரோ' எனின், குறிஞ்சி முதலா உரிப்பொருளும் காலமும் குறித்தல் கொண்டு அம் முதன்மைக் கூறும் பொருள்வழி முதன்மை எனக் கொள்ளலே முறை எனல் சாலும்.

தொல்காப்பியரை வேத வழிப்பட்டவர் என்னும் கருத்தும் உண்டு. அஃதுரையாசிரியர்கள் கருத்து. நூலொடுபட்ட செய்தியன்றாம். சமயச் சால்பில் ஓங்கிய திருக்குறளை - வேத ஊழியைக் கண்டித்த திருக்குறளை - வேத வழியில் உரை கண்டவர் இலரா? அது போல் என்க.

தொல்காப்பியரைச் சமணச் சமயத்தார் என்பது பெருவழக்கு. அவ்வழக்கும் ஏற்கத்தக்கதன்று. அதன் சார்பான சான்று தொல்காப்பி யத்தில் இல்லை. ஆனால் அச்சமயம் சார்ந்தார் அல்லர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.

சமணச் சமய நூல்களாக வழங்குவன அருக வணக்கம் சித்த வணக்கம் உடையவை. அவ்வாறு பகுத்துக் கூறாவிடினும் அருக வணக்கம் உடையவை. சமணச் சமய நூல்களாகக் கிடைப்பவற்றை நோக்கவே புலப்படும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் கடவுள் வாழ்த்து நூன் முகப்பில் பாடும் மரபில்லை எனின், அவர் சமணச் சமயத்தார் என்பதும் இல்லை என்பதே உண்மை. என்னெனின் சமணர் தம் சமயத்தில் அத்தகு அழுந்திய பற்றுதல் உடையவர் ஆதலால்.

சமணச் சமயத்தார் உயிர்களை ஐயறிவு எல்லையளவிலேயே பகுத்துக் கொண்டனர். ஆறாம் அறிவு குறித்து அவர்கள் கொள்வது இல்லை. "மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே" என்னும் தொல்காப்பியர், "மக்கள் தாமே ஆறறி வுயிரே" என்றும் கூறினார். நன்னூலார் சமணர் என்பதும் வெளிப்படை. அவர் ஐயறிவு வரம்பு காட்டும் அளவுடன் அமைந்ததும் வெளிப்படை.

சமணச் சமயத்தார் இளமை, யாக்கை, செல்வ நிலையாமைகளை அழுத்தமாக வலியுறுத்துவர். துறவுச் சிறப்புரைத்தலும் அத்தகையதே. ஆகவும் நிலையாமையையே கூறும் காஞ்சித் திணையைப் பாடுங்காலும்,

"நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே" என 'உலகம் நிலையாமை பொருந்தியது' என்ற அளவிலேயே அமைகிறார்.

"காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே" (1138)

என அன்பு வாழ்வே அருள் வாழ்வாம் தவவாழ்வாக வளர்நிலையில் கூறுகிறார். இல்லற முதிர்வில் தவமேற்கும் நிலை சமணம் சார்ந்ததன்று. அஃது இம்மண்ணில் தோன்றி வளர்ந்து பெருகிய தொல் பழந்தமிழ் நெறி.

தொல்காப்பியர் சமணச் சமயத்தார் எனின் அகத்திணையியல் களவியல் கற்பியல் பொருளியல் என அகப் பொருளுக்குத் தனியே நான்கு இயல்கள் வகுத்ததுடன் மெய்ப்பாட்டியல் செய்யுளியல் உவம இயல் என்பனவற்றிலும் அப்பொருள் சிறக்கும் இலக்கணக் குறிப்புகளைப் பயில வழங்கியிரார்.

காமத்தைப் 'புரைதீர்காமம்' என்றும் (1027) 'காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்' என்றும் (1029) கூறியிரார்.

"ஏனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது
தேனது வாகும்"

என்பது போலும் இன்பியல் யாத்திரார். கிறித்தவத் துறவு நெறிசார் வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்கப் பொருளதிகாரம் காண்பார் இதனை நன்கு அறிவார். சிந்தாமணியாம் பாவிகத்தை எடுத்துக்காட்டுவார் எனின் அவர், திருத்தக்கதேவர் பாடிய நரிவிருத்தத்தையும் கருதுதல் வேண்டும். பாட இயலாது என்பதை இயலுமெனக் காட்ட எழுந்தது அந்நூல் என்பதையும், காமத்தைச் சூடிக் கழித்த பூப்போல் காவிய முத்திப் பகுதியில் காட்டுவதையும் கருதுவாராக.

கடவுள் நம்பிக்கை

தொல்காப்பியர் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறவில்லை எனினும்,

"கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே"

என்றும் (1034), புறநிலை வாழ்த்து,

"வழிபடு தெய்வம் நிற்புறம் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமின்"

என்பது என்றும் ஆளும் இடங்களில் தெளிவாகக் கடவுள் வாழ்த்து என்பதையும் 'வழிபடு தெய்வம்' என்பதையும் குறிக்கிறார். மேலும்

கருப்பொருள் கூறுங்கால் 'தெய்வம் உணாவே" என உணவுக்கு முற்படத் தெய்வத்தை வைக்கிறார். உலகெலாம் தழுவிய பொதுநெறியாக இந்நாள் வழங்கும் இது, **பழந்தமிழர் பயில்நெறி** என்பது விளங்கும். ஆதலால் பழந்தமிழர் சமய நெறி எந்நெறியோ அந்நெறியே தொல்காப்பியர் நெறி எனல் சாலும்.

வாகைத் திணையில் வரும், 'கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை', 'அருளொடு புணர்ந்த அகற்சி', 'காமம் நீத்தபால்' என்பனவும், காஞ்சித் திணையில் வரும் தபுதார நிலை, தாபத நிலை, பலர் செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்து என்பனவும் பழந்தமிழர் **மெய்யுணர்வுக் கோட்பாடுகள்** எனக் கொள்ளத்தக்கன.

கொற்றவை நிலை, வேலன் வெறியாட்டு, பூவைநிலை காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல் சீர்த்தகு சிறப்பில் பெரும்படை வாழ்த்தல் என வரும் வெட்சிப் பகுதிகள் பழந்தமிழர் வழிபாட்டியலைக் காட்டுவன.

சேயோன் மாயோன் வேந்தன் வண்ணன் என்பார், குறிஞ்சி முதலாம் திணைநிலைத் தெய்வங்களெனப் போற்றி வழிபடப்பட்டவர் என்பதாம்.

ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினாலும், அவர் இன்ன சமயத்தவர் என்பதற்குரிய திட்டவட்டமான அகச்சான்று இல்லாமை போலத் தொல்காப்பியர்க்கும் இல்லை. ஆகவே சமயக் கணக்கர் மதிவழிச் செல்லாத பொதுநெறிக் கொள்கையராம் வள்ளுவரைப் போன்றவரே தொல்காப்பியரும் என்க.

தொல்காப்பியக் கட்டொழுங்கு

தொல்காப்பியம் கட்டொழுங்கமைந்த நூல் என்பது மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்க்கும் நன்கு விளங்கும். இன்ன பொருள் இத்தட்டில் என்று வைக்கப்பட்ட ஐந்தறைப் பெட்டியில் இருந்து வேண்டும் பொருளை எடுத்துக் கொள்வதுபோல் எடுத்துக்கொள்ள வாய்த்தது தொல்காப்பியம். அதனையே பாயிரம் 'முறைப்பட எண்ணிப் புலம் தொகுத்த'தாகக் குறிக்கின்றது.

எழுத்து சொல் பொருள் என்னும் மூன்றதிகாரங்களைக் கொண்ட தொல்காப்பியம் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திற்கும் ஒன்பது ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டிருத்தல் அதன் கட்டமைதிச் சிறப்புக் காட்டுவதாம்.

> "ஆயிரத்தின் மேலும் அறுநூற்றுப் பஃதென்ப
> பாயிரத்தொல் காப்பியங்கற் பார்"

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா அளவினைக் கூறுவதொரு வெண்பா. ஆனால் உரையாசிரியர்களின் அமைப்புப்படி 1595 முதல் 1611 நூற்பா வரை பல்வேறு எண்ணிக்கையுடையவாய் அமைந்துள்ளன. இக்கணக்கீடும்,

தொல்காப்பியர் சொல்லியதோ, பனம்பாரனார் குறித்ததோ அன்று. உரையாசிரியர்களின் காலத்தவரோ அவர்களின் காலத்திற்கு முன்னே இருந்த மூலநூற்பா எல்லையில் கணக்கிட்டறிந்த ஒருவரோ கூறியதாகலாம்.

தொல்காப்பிய அடியளவு 3999 என்று அறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார் (தொல்காப்பியக்கடல் பக். 95) எண்ணிக் கூறுவர். ஏறக்குறைய 5630 சொல் வடிவங்கள் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளமையையும் கூறுவர். அவர் "தொல்காப்பிய இலக்கணத்தைக் காண்பதற்குத் தொல்காப்பியத்தையே இலக்கியமாகக் கொள்ளலாம். தன்னைத் தானே விளக்கிக் காட்டுதற்குரிய அவ்வளவு பருமனுடையது தொல்காப்பியம்" என்று வாய்மொழிகின்றார்.

முப்பகுப்பு

தனியெழுத்துகள், சொல்லில் எழுத்தின் நிலை, எழுத்துப் பிறக்கும் வகை, புணர் நிலையில் எழுத்தமைதி என்பவற்றை விரித்துரைப்பது எழுத்ததிகாரம். நூன் மரபு, மொழி மரபு, பிறப்பியல், புணரியல், தொகை மரபு, உருபியல், உயிர் மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் என்பன எழுத்ததிகார இயல்கள்.

எழுத்துகள் சொல்லாம் வகை, பெயர்கள் வேற்றுமையுருபேற்றல், விளிநிலை எய்தல், பெயர் வினை இடை உரி என்னும் சொல் வகைகள் இன்னவற்றைக் கூறுவது சொல்லதிகாரம். கிளவியாக்கம், வேற்றுமை யியல், வேற்றுமை மயங்கியல், விளிமரபு, பெயரியல், வினையியல், இடையியல், உரியியல், எச்சவியல் என்பன சொல்லதிகார இயல்கள்.

இன்ப ஒழுக்க இயல்பு, பொருள் அற ஒழுக்க இயல்பு, களவு கற்பு என்னும் இன்பவியற் கூறுகள், பொருளியல் வாழ்வில் நேரும் மெய்ப் பாடுகள், பொருளியல் நூலுக்கு விளக்காம் உவமை, செய்யுளிலக்கணம், உலக வழக்கு செய்யுள் வழக்கு என்பவற்றின் மரபுகள் ஆகியவற்றைக் கூறுவது பொருளதிகாரம். அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் என்பன பொருளதிகார இயல்கள்.

எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் அடிக்கருத்தை முதற்கண் கூறி, பின்னர் வித்தில் இருந்து கிளரும் முளை இலை தண்டு கிளை கவடு பூ காய் கனி என்பவை போலப் பொருளைப் படிப்படியே வளர்த்து நிறைவிப்பது தொல்காப்பியர் நடைமுறை.

எழுத்துகள் இவை, இவ்வெண்ணிக்கையுடையன என்று நூன் மரபைத் தொடங்கும் ஆசிரியர், குறில் நெடில் மாத்திரை, உயிர் மெய் வடிவு உயிர்மெய், அவற்றின் ஒலிநிலைப்பகுப்பு, மெய்ம்மயக்கம், சுட்டு வினா எழுத்துகள் என்பவற்றைக் கூறும் அளவில் 33 நூற்பாக்களைக் கூறி அமைகிறார். முப்பத்து மூன்றாம் நூற்பாவை,

"அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்"

என்கிறார். இயலிலக்கணம் கூறும் ஆசிரியர் இசையிலக்கணம் பற்றிய நூல்களில் இவ்வெழுத்துகளின் நிலை எவ்வாறாம் என்பதையும் சுட்டிச் செல்லுதல் அருமையுடையதாம். அவ்வாறே ஒவ்வோர் இயலின் நிறைவிலும் அவர் கூறும் புறனடை நூற்பா, மொழிவளர்ச்சியில் தொல் காப்பியனார் கொண்டிருந்த பேரார்வத்தையும் காலந்தோறும் மொழியில் உண்டாகும் வளர்நிலைகளை மரபுநிலை மாறாவண்ணம் அமைத்துக் கொள்வதற்கு வழிசெய்வதையும் காட்டுவனவாம்.

"உணரக் கூறிய புணரியல் மருங்கின்
கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர் கொளலே" (405)

என்பது குற்றியலுகரப் புணரியல் புறனடை

"கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும்
வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்
விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்
வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல்
நன்மதி நாட்டத்து என்மனார் புலவர்" (483)

என்பது எழுத்ததிகாரப் புறனடை.

"அன்ன பிறவும் கிளந்த அல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉம்
உரிச்சொல் எல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட
இயன்ற மருங்கின் இனைத்தென அறியும்
வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்
தோம்படை ஆணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்
பாங்குற உணர்தல் என்மனார் புலவர்" (879)

என்பது உரியியல் புறனடை.

இன்னவற்றால் தொல்காப்பியர் தொன்மையைக் காக்கும் கடப்பாட்டை மேற்கொண்டிருந்தவர் என்பதுடன் நிகழ்கால எதிர்கால மொழிக் காப்புகளையும் மேற்கொண்டிருந்தவர் என்பது இவ்வாறு வரும் புறனடை நூற்பாக்களால் இனிதின் விளங்கும்.

தொல்காப்பியம் இலக்கணம் எனினும் இலக்கியமென விரும்பிக் கற்கும் வண்ணம் வனப்பு மிக்க உத்திகளைத் தொல்காப்பியர் கையாண்டு நூலை யாத்துள்ளார்.

இலக்கிய நயங்கள்

எளிமை : சிக்கல் எதுவும் இல்லாமல் எளிமையாகச் சொல்கிடந்த வாறே பொருள் கொள்ளுமாறு நூற்பா அமைத்தலும், எளிய சொற் களையே பயன்படுத்துதலும் தொல்காப்பியர் வழக்கம்.

"எழுத்தெனப் படுவ,
அகர முதல னகர இறுவாய்
முப்பஃ தென்ப"

"மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள"

"ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே"

"வண்ணந் தானே நாலைந் தென்ப"

ஓரியல் யாப்புரவு

'ஒன்றைக் கூறுங்கால் அதன் வகைகளுக்கெல்லாம் ஒரே யாப்புரவை மேற்கொள்ளல்' என்பது தொல்காப்பியர் வழக்கம்.

"வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற"

"மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன"

"இடையெழுத் தென்ப யரல வழள"

சொன்மீட்சியால் இன்பமும் எளிமையும் ஆக்கல்

ஓரிலக்கணம் கூறுங்கால் சிக்கல் இல்லாமல் பொருள் காண்பதற் காக வேண்டும் சொல்லைச் சுருக்காமல் மீளவும் அவ்விடத்தே சொல்லிச் செல்லுதல் தொல்காப்பியர் வழக்கம்.

"அவற்றுள்,
நிறுத்த சொல்லின் ஈறா கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்
பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
மூன்றே திரிபிடன் ஒன்றே இயல்பென
ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணர் இயல்பே"

என்னும் நூற்பாவைக் காண்க. இவ்வியல்பில் அமைந்த நூற்பாக்கள் மிகப் பல என்பதைக் கண்டு கொள்க.

நூற்பா மீட்சியால் இயைபுறுத்தல்

ஓரிடத்துச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் அம்முறையிலேயே சொல்லப்படத் தக்கதாயின் புதிதாக நூற்பா இயற்றாமல், முந்தமைந்த நூற்பாவையே மீளக்காட்டி அவ்வவ் விலக்கணங்களை அவ்வவ்விடங்

களில் கொள்ளவைத்தல் தொல்காப்பிய ஆட்சி. இது தம் மொழியைத் தாமே எடுத்தாளலாம்.

"அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல"

"தொழிற்பெய ரெல்லாம் தொழிற்பெய ரியல"

என்பவற்றைக் காண்க.

எதுகை மோனை நயங்கள்

எடுத்துக் கொண்டது இலக்கணமே எனினும் சுவைமிகு இலக்கிய மெனக் கற்குமாறு எதுகை நயம்பட நூற்பா யாத்தலில் வல்லார் தொல் காப்பியர்.

"வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே
எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே".

"ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்".

இவை தொடை எதுகைகள். இவ்வாறே ஐந்தாறு அடிகளுக்கு மேலும் தொடையாகப் பயில வருதல் தொல்காப்பியத்துக் கண்டு கொள்க.

"மாற்றருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும்
கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்".

இவை அடி எதுகைகள்.

"விறப்பும் உறப்பும் வெறுப்பும் செறிவே"

"நொசிவும் நுழைவும் நுணங்கும் நுண்மை".

முன்னதில் முழுவதும் எதுகைகளும், பின்னதில் முழுவதும் மோனைகளும் தொடைபடக் கிடந்து நடையழகு காட்டல் அறிக.

முன்னது முற்றெதுகை; பின்னது முற்றுமோனை.

"வயவலி யாகும்"

"வாள்ஒளி யாகும்"

"உயாவே உயங்கல்"

"உசாவே சூழ்ச்சி"

இவை மோனைச் சிறப்பால் அடுத்த தொடரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றன. இதனை **எடுத்து வருமோனை** எனலாம்.

அடைமொழி நடை

மரம்பயில் கூகை, செவ்வாய்க் கிளி, வெவ்வாய் வெருகு, இருள்நிறப் பன்றி, மூவரி அணில், கோடுவாழ் குரங்கு, கடல்வாழ் சுறவு, வார்கோட்டி யானை என அடைமொழிகளால் சுவைப்படுத்துதல் தொல்காப்பியர் உத்திகளுள் ஒன்று.

"இழுமென் மொழியால் விழுமியது பயிலல்"

"எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும்"

இவ்வாறு ஒலி நயத்தால் கவர்ந்து பொருளை அறிந்துகொள்ளச் செய்வதும் தொல்காப்பியர் உத்திகளுள் ஒன்று.

"மாத்திரை முதலா அடிநிலை காறும்
நோக்குதற் காரணம் நோக்கெனப் படுமே"

"ஒரூஉ வண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும்"

என எடுத்த இலக்கணத்தை அச்சொல்லாட்சியாலேயே விளக்கிக் காட்டுவதும் தொல்காப்பிய நெறி. 'மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல்' என இயலின் பெயர் குறிக்கும் மாற்றானே இலக்கணமும் யாத்துக் காட்டியமை நூற்பாவுள் தனி நூற்பாவாகிய பெற்றிமையாம்.

வரம்பு

இளமைப் பெயர், ஆண்மைப் பெயர், பெண்மைப் பெயர் என்பவற்றை முறையே கூறி விளக்கிய ஆசிரியர் "பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் அவையே" என நிறைவித்தல் நூல் வரம்புச் சான்றாம். செய்யுளியல் தொடக்கத்தில் செய்யுள் உறுப்புகள் மாத்திரை முதலாக முப்பத்து நான்கனை உரைத்து அவற்றை முறையே விளக்குதலும் பிறவும் திட்டமிட்ட நூற்கொள்கைச் சிறப்பாக அமைவனவாம்.

"வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது"

"அம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே"

இன்னவாறு வருவனவும் வரம்பே.

விளங்க வைத்தல்

விளங்கவைத்தல் என்பதொரு நூலழகாகும். அதனைத் தொல் காப்பியனார் போல விளங்க வைத்தவர் அரியர்.

"தாமென் கிளவி பன்மைக் குரித்தே"

"தானென் கிளவி ஒருமைக் குரித்தே"

"ஒருவர் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
இருபாற்கும் உரித்தே தெரியுங் காலை"

இவ்வளவு விளங்கச் சொன்னதையும் எத்தனை எழுத்தாளர்கள் இந்நாளில் புரிந்துகொண்டுளர்?

நயத்தகு நாகரிகம்

சில எழுத்துகளின் பெயரைத்தானும் சொல்லாமல் உச்சகாரம் (சு), உப்பகாரம் (பு), ஈகார பகரம் (பீ) இடக்கர்ப் பெயர் என்பவற்றை எடுத்துச் சொல்லும் நாகரிகம் எத்தகு உயர்வு உடையது! இஃது உயர்வெனக் கருதும்

உணர்வு ஒருவர்க்கு உண்டாகுமானால் அவர் தம் மனம்போன போக்கில் எண்ணிக்கை போன போக்கில் கிறுக்கிக் கதையெனவோ பாட்டெனவோ நஞ்சை இறக்கி 'இளையர்' உளத்தைக் கெடுத்து எழுத்தால் பொருளீட்டும் சிறுமை உடையராவரா?

தொல்காப்பிய நூனயம் தனியே ஆய்ந்து வெளிப்படுத்தற்குரிய அளவினது.

தொல்காப்பியக் கொடை

முந்து நூல் வளங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே பெறத்தக்க அரிய நூலாகத் தொல்காப்பியம் விளங்குவதுடன், அவர்கால வழக்குகளையும் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் தொல்காப்பியர் தம் நூலை இயற்றியுள்ளார். அன்றியும் பின்வந்த இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் இலக்கணப் படைப்பாளிகளுக்கும் அவர் வழங்கியுள்ள கொடைக்கு அளவே இல்லை. தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணியென அது சுரந்துகொண்டே உள்ளமை ஆய்வாளர் அறிந்ததே.

பொருளதிகார முதல் நூற்பா 'கைக்கிளை முதலா' எனத் தொடங்குகின்றது. அக் கைக்கிளைப் பொருளில் எழுந்த சிற்றிலக்கியம் உண்டு. முத்தொள்ளாயிரப் பாடல்களாகப் புறத்திரட்டு வழி அறியப் பெறுவன அனைத்தும் கைக்கிளைப் பாடல்களே.

"ஏறிய மடல் திறம்" என்னும் துறைப்பெயர் பெரிய மடல், சிறியமடல் எனத் தனித்தனி நூலாதல் நாலாயிரப் பனுவலில் காணலாம்.

'மறம்' எனப்படும் துறையும் 'கண்ணப்பர் திருமறம்' முதலாகிய நூல் வடிவுற்றது. கலம்பக உறுப்பும் ஆயது.

'உண்டாட்டு' என்னும் புறத்துறை, கம்பரின் உண்டாட்டுப் படலத்திற்கு மூலவூற்று.

'தேரோர் களவழி' களவழி நாற்பது கிளர்வதற்குத் தூண்டல். 'ஏரோர் களவழி' என்பது பள்ளுப்பாடலாகவும், 'குழவி மருங்கினும்' என்பது பிள்ளைத் தமிழாகவும் வளர்ந்தவையே.

> "காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்
> சீர்த்த மரபின் பெரும்படை வாழ்த்தலென்
> றிருமூன்று மரபின்கல்"

என்னும் புறத்திணை இயல் நூற்பா தானே, சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டத்திற்கு வைப்பகம்.

பாடாண் திணைத் துறைகள் சிற்றிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழங்கியுள்ள கொடை தனிச்சிறப்பினவாம்.

“அறம் முதலாகிய மும்முதற் பொருட்கும்” என நூற்பாச் செய்து முப்பாலுக்கு மூலவராகத் தொல்காப்பியனார் திகழ்வதைச் சுட்டுவதே அவர்தம் கொடைப் பெருமை நாட்டுவதாகலாம்.

இவை இலக்கியக் கொடை. இலக்கணக் கொடை எத்துணைக் கொடை? இலக்கண நூல்கள் அனைத்துக்கும் நற்றாயாயும், செவிலித் தாயாயும், நல்லாசானாயும் இருந்து வளர்த்து வந்த - வளர்த்து வருகின்ற சீர்மை தொல்காப்பியத்திற்கு உண்டு. இந்நாளில் வளர்ந்துவரும் ‘ஒலியன்’ ஆய்வுக்கும் தொல்காப்பியர் வித்திட்டவர் எனின், அவர் வழி வழியே நூல் யாத்தவர்க்கு அவர் பட்டுள்ள பயன்பாட்டுக்கு அளவேது? “தொல்காப்பி யன் ஆணை” என்பதைத் தலைமேற் கொண்ட இலக்கணர், பின்னைப் பெயர்ச்சியும் முறை திறம்பலுமே மொழிச்சிதைவுக்கும் திரிபுகளுக்கும் இடமாயின என்பதை நுணுகி நோக்குவார் அறிந்து கொள்ளக்கூடும்.

இலக்கணப் பகுப்பு விரிவு

இனித் தொல்காப்பியம் பிற்கால இலக்கணப் பகுப்புகளுக்கும் இடந்தருவதாக அமைந்தமையும் எண்ணத் தக்கதே. தமிழ் இலக்கணம் ஐந்திலக்கணமாக அண்மைக் காலம் வரை இயன்றது. அறுவகை இலக்கணமென ஓரிலக்கணமாகவும் இது கால் விரிந்தது. இவ் விரிவுக்குத் தொல்காப்பியம் நாற்றங்காலாக இருப்பது அறிதற்குரியதே.

எழுத்து சொல் பொருள் என முப்பகுப்பால் இயல்வது தொல் காப்பியம் ஆகலின் தமிழிலக்கணம் அவர் காலத்தில் முக் கூறுபட இயங்கியமை வெளி.

அவர் கூறிய பொருளிலக்கணத்தைத் தனித்தனியே வாங்கிக் கொண்டு அகப்பொருள், புறப்பொருள் என இலக்கணங்கூறும் நூல்கள் கிளைத்தன. அது பொருளிலக்கணத்தைப் பகுத்துக் கொண்டதே.

அவர் கூறிய செய்யுளியலை வாங்கிக் கொண்டு, ‘யாப்பருங்கலம்’ முதலிய யாப்பு இலக்கண நூல்கள் தோன்றித் தமிழ் இலக்கணத்தை நாற்கூறுபடச் செய்தன.

அவர் கூறிய உவமையியலையும் செய்யுளியலில் சில பகுதிகளையும் தழுவிக்கொண்டு வடமொழி இலக்கணத் துணையொடு அணியிலக்க ணம் என ஒரு பகுதியுண்டாகித் தமிழ் இலக்கணம் ஐங்கூறுடையதாயிற்று.

இவ்வைந்துடன் ஆறாவது இலக்கணமாகச் சொல்லப்படுவது ‘புலமை இலக்கணம்’ என்பது. அது தமிழின் மாட்சி தமிழ்ப் புலவர் மாட்சி முதலியவற்றை விரிப்பது.

> “தமிழ்மொழிக் குயர்மொழி தரணியில் உளதென
> வெகுளியற் றிருப்போன் வெறும்புல வோனே”

என்பது அவ்விலக்கணத்தில் ஒரு பாட்டு.

ஆக மூன்றிலக்கணத்துள் ஆறிலக்கணக் கூறுகளையும் மேலும் உண்டாம் விரிவாக்கங்களையும் கொண்டிருக்கின்ற மொழிக் களஞ்சியம் தொல்காப்பியம் என்க.

தொல்காப்பியரின் சிறப்பாகப் பாயிரம் சொல்வனவற்றுள் ஒன்று, 'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்' என்பது. ஐந்திரம் இந்திரனால் செய்யப்பட்டது என்றும், பாணினியத்திற்குக் காலத்தால் முற்பட்டது என்றும், வடமொழியில் அமைந்தது என்றும் பாணினியத்தின் காலம் கி.மு. 450 ஆதலால் அதற்கு முற்பட்ட ஐந்திரக் காலம் அதனின் முற்பட்ட தென்றும், அந் நூற்றேர்ச்சி தொல்காப்பியர் பெற்றிருந்தார் என்றும், அந்நூற் பொருளைத் தம் நூலுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்றும் ஆய்வாளர் பலப்பல வகையால் விரிவுறக் கூறினர்.

சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் 'விண்ணவர் கோமான்' விழுநூல், 'கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூல்' என்பவற்றையும் 'இந்திரன் எட்டாம் வேற்றுமை என்றனன்' என்னும் ஒரு நூற்பாவையும் காட்டி அவ்வைந்திர நூலைச் சுட்டுவர். விண்ணவர் கோமான் இந்திரன் வடமொழியில் நூல் செய்தான் எனின், தேவருலக மொழி வடமொழி என்றும், விண்ணுலக மொழியே மண்ணில் வடமொழியாய் வழங்குகின்றது என்றும் மண்ணவர் மொழி யுடையாரை நம்பவைப்பதற்கு இட்டுக் கட்டப்பட்ட எளிய புனைவேயாம். அப்புனைவுப் பேச்சுக் கேட்டதால்தான் இளங்கோ தம் நூலுள்ளும் புனைந்தார். அவர் கூறும் "புண்ணிய சரவணத்தில் மூழ்கி எழுந்தால் விண்ணவர் கோமான் விழுநூல் எய்துவர்" என்பதே நடைமுறைக் கொவ்வாப் புனைவு என்பதை வெளிப்படுத்தும். அகத்திய நூற்பாக்களென உலவ விட்டவர்களுக்கு, இந்திரன் எட்டாம் வேற்றுமை சொன்னதாக உலவவிட முடியாதா?

இவ்வாறு கூறப்பட்டனவே தொன்மங்களுக்குக் கைம்முதல். இதனைத் தெளிவாகத் தெரிந்தே தொல்காப்பியனார்,

"தொன்மை தானே
உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே"

என்றார். தொன்மை என்பது வழிவழியாக உரைக்கப்பட்டு வந்த பழஞ் செய்தி பற்றியதாம் என்பது இந்நூற்பாவின் பொருள். இவ்வாறு தொல் காப்பியர் கேட்ட தொன்மச் செய்திகளைப் பனம்பாரனார் கேட்டிரார் என்ன இயலாதே.

"இந்திரனாற் செய்யப்பட்டதொரு நூல் உண்டு காண்; அது வடமொழியில் அமைந்தது காண்; அதன் வழிப்பட்டனவே வடமொழி இலக்கண நூல்கள் காண்" என்று கூறப்பட்ட செய்தியைப் பனம்பாரர்

அறிந்தார். 'அறிந்தார் என்பது இட்டுக் கட்டுவதோ' எனின் அன்று என்பதை அவர் வாக்கே மெய்ப்பிப்பதை மேலே காண்க.

திருவள்ளுவர் காலத்திலும், "தாமரைக் கண்ணானின் உலக இன்பத் திலும் உயரின்பம் ஒன்று இல்லை" என்று பேசப்பட்டது. இவ்வாறு பிறர் பிறர் காலத்தும் பிறபிற செய்திகள் பேசப்பட்டன என்பவற்றை விரிப்பின் பெருகுமென்பதால் வள்ளுவர் அளவில் அமைவாம்.

திருவள்ளுவர் கேட்ட செய்தி, அவரை உந்தியது. அதனால் "தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல், தாமரைக் கண்ணான் உலகு?" என்றோர் வினாவை எழுப்பி இவ்வுலகத்தெய்தும் இன்பங்களுள் தலையாய காதலின்பத்தைச் சுட்டினார். அடியளந்தான் கதையை மறுத்து, மடியில்லாத மன்னவன் தன் முயற்சியால் எய்துதல் கூடும் முயல்க; முயன்றால் தெய்வமும் மடிதற்று உன்முன் முந்து நிற்கும் என்று முயற்சிப் பெருமையுரைத்தார். இன்னதோர் வாய்பாட்டால் பனம்பாரனார் ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியரைச் சுட்டினார்.

'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்' என்று வாளா கூறினார் அல்லர் பனம்பாரனார். "மல்குநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்" என்றார். அவர் கேள்வியுற்றது 'விண்ணுலக ஐந்திரம்!' அவ்விண்ணுலக ஐந்திரத்தினும் இம்மண்ணுலகத்துத் தொல்காப்பியமே சிறந்த ஐந்திரம் என்னும் எண்ணத்தை யூட்டிற்றுப் போலும்! "ஆகாயப்பூ நாறிற்று என்றுழிச் சூடக்கருதுவாருடன்றி மயங்கக் கூறினான் என்னும் குற்றத்தின் பாற்படும்" என்பதை அறியாதவர் அல்லரே பனம்பாரர். அதனால் நீர்நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகின்கண் விளங்கும் ஐந்திரம் எனத்தக்க தொல்காப்பியத்தை முழுதுற நிரம்பத் தோற்றுவித்ததால் தன் பெயரைத் தொல்காப்பியன் எனத் தோன்றச் செய்தவன் என்று பாராட்டுகிறார்.

இனி 'ஐந்திரம்' என்பது சமண சமயத்து ஐந்தொழுக்கக் கோட்பாடு. அவற்றை நிறைந்தவர் தொல்காப்பியர் என்றும் கூறுவர். ஒழுக்கக் கோட்பாடு 'படிமையோன்' என்பதனுள் அடங்குதலால் மீட்டுக் கூற வேண்டுவதில்லையாம். அன்றியும் கட்டமை நோற்பு ஒழுக்கம் அவ்வாத னுக்கு உதவுதலன்றி, அவனியற்றும் இலக்கணச் சிறப்புக்குரிய தாகாது என்பதுமாம் ஆயினும், தொல்காப்பியர் சமண சமயச் சார்பினர் அல்லர் என்பது மெய்ம்மையால், அவ்வாய்வுக்கே இவண் இடமில்லையாம்.

இனி 'ஐந்திறம்' என்றாக்கி ஐங்கூறுபட்ட இலக்கணம் நிறைந்தவர் என்பர். அவர் தமிழ் இலக்கணக் கூறுபாடு அறியார். தமிழ் இலக்கணம் முக்கூறுபட்டது என்பதைத் தொல்காப்பியமே தெளிவித்தும் பின்னே வளர்ந்த ஐந்திலக்கணக் கொள்கையை முன்னே வாழ்ந்த ஆசிரியர் தலையில் சுமத்துவது அடாது எனத் தள்ளுக.

'ஐந்திரம்' எனச் சொன்னடை கொண்டு பொருளிலாப் புதுநூல் புனைவு ஒன்று இந்நாளில் புகுந்து மயக்க முனைந்து மயங்கிப்போன நிலையைக் கண்ணுறுவார் ஏட்டுக் காலத்தில் எழுதியவர் ஏட்டைக் கெடுத்ததும் படித்தவர் பாட்டைக் கெடுத்ததும் ஆகிய செய்திகளைத் தெளிய அறிவார். எழுதி ஏட்டைக் காத்த - படித்துப் பாட்டைக் காத்த ஏந்தல்களுக்கு எவ்வளவு தலை வணங்குகிறோமோ, அவ்வளவு தலை நாணிப் பிணங்கவேண்டிய செயன்மையரை என் சொல்வது?

தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் இடமாறிக் கிடத்தல் விளங்குகின்றது. தெய்வச்சிலையார் அத்தகையதொரு நூற்பாவைச் சுட்டுதலை அவர் பகுதியில் கண்டு கொள்க. மரபியலில் "தவழ்பவை தாமும் அவற்றோ ரன்ன" என்னும் நூற்பாவை அடுத்துப் "பறழ்எனப் படினும் உறழாண் டில்லை" என்னும் நூற்பா அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு அமைந்தால் எடுத்துக்காட்டு இல்லை என்பனவற்றுக்கு இலக்கியம் கிடைத்தல் இயல்பாக அமைகின்றது. "இக்காலத்து இறந்தன" என்னும் இடர்ப்பாடும் நீங்குகின்றது. இடப் பெயர்ச்சிக்கு இஃதொரு சான்று.

இடையியலில் "கொல்லே ஐயம்" என்பதை அடுத்த நூற்பா "எல்லே இலக்கம்" என்பது. இவ்வாறே இருசீர் நடை நூற்பா நூற்கும் இடத்தெல்லாம் அடுத்தும் இருசீர் நடை நூற்பா நூற்றுச் செல்லலும் பெரிதும் எதுகை மோனைத் தொடர்பு இயைத்தலும் தொல்காப்பியர் வழக்காதலைக் கண்டு கொள்க. இத்தகு இருசீர் நடை நூற்பாக்கள் இரண்டனை இயைத்து ஒரு நூற்பாவாக்கலும் தொல்காப்பிய மரபே.

> "உருவுட் காகும்; புரைஉயர் வாகும்"
>
> "மல்லல் வளனே; ஏபெற் றாகும்"
>
> "உகப்பே உயர்தல்; உவப்பே உவகை"

என்பவற்றைக் காண்க. இவ்விருவகை மரபும் இன்றி

> "நன்று பெரிதாகும்"

என்னும் நூற்பா ஒன்றும் தனித்து நிற்றல் விடுபாட்டுச் சான்றாகும்.

அகத்திணையியல் இரண்டாம் நூற்பா, 'அவற்றுள்' என்று சுட்டுதற்குத் தக்க சுட்டு முதற்கண் இன்மை காட்டி ஆங்கு விடுபாடுண்மை குறிப்பர். (தொல். அகத். உரைவளம். மு. அருணாசலம் பிள்ளை)

இனி இடைச் செருகல் உண்டென்பதற்குத் தக்க சான்றுகளும் உள. அவற்றுள் மிகவாகக் கிடப்பது மரபியலிலேயேயாம்.

தொல்காப்பியரின் மரபியல் கட்டொழுங்கு மரபியலிலேயே கட்டமைதி இழந்து கிடத்தல் திட்டமிட்ட திணிப்பு என்பதை உறுதிப் படுத்துகின்றது.

'மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல்' என்று மரபிலக்கணம் கூறி மரபியலைத் தொடுக்கும் அவர் இளமைப் பெயர், ஆண்பாற் பெயர், பெண்பாற் பெயர் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறார். அக்குறிப்பொழுங்குப் படியே இளமைப் பெயர்கள் இவை இவை இவ்விவற்றுக்குரிய என்பதை விளக்கி முடித்து,

"சொல்லிய மரபின் இளமை தானே
சொல்லுங் காலை அவையல திலவே"

என நிறைவிக்கிறார். அடுத்து ஓரறிவு உயிரி முதல் ஆறறிவுடைய மாந்தர் ஈறாக ஆண்பால் பெண்பால் பெயர்களை விளக்க வரும் அவர் ஓரறிவு தொடங்கி வளர்நிலையில் கூறி எடுத்துக்காட்டும் சொல்லி ஆண்பாற் பெயர்களையும் பெண்பாற் பெயர்களையும் இவை இவை இவற்றுக்குரிய என்பதை விளக்கி நிறைவிக்கிறார்.

ஆண்பால் தொகுதி நிறைவுக்கும் பெண்பால் தொகுதித் தொடக்கத்திற்கும் இடையே

"ஆண்பா லெல்லாம் ஆணெனற் குரிய
பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய
காண்ப அவையவை அப்பா லான"

என்கிறார். பின்னர்ப் பெண்பாற் பெயர்களைத் தொடுத்து முடித்து,

"பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் அவையே"

என்று இயல் தொடக்கத்தில் கூறிய பொருளெல்லாம் நிறைந்த நிறைவைச் சுட்டுகிறார். ஆனால் இயல் நிறைவுறாமல் தொடர்நிலையைக் காண்கிறோம். எப்படி?

"நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே
ஆயுங் காலை அந்தணர்க் குரிய"

என்பது முதலாக வருணப் பாகுபாடுகளும் அவ்வவர்க் குரியவையும் 15 நூற்பாக்களில் தொடர்கின்றன. கூறப்போவது இவையென்று பகுத்த பகுப்பில் இல்லாத பொருள், கூற வேண்டுவ கூறி முடித்தபின் தொடரும் பொருள், 'மரபியல்' செய்தியொடு தொடர்பிலாப் பொருள் என்பன திகைக்க வைக்கின்றன.

நூலும் கரகமும் முக்கோலும் மணையும் படையும் கொடியும் குடையும் பிறவும் மாற்றருஞ்சிறப்பின் மரபினவோ? எனின் இல்லை என்பதே மறுமொழியாம்.

"வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை"

என்னும் நூற்பா நடை தொல்காப்பியர் வழிப்பட்டதென அவர் நூற்பா வியலில் தோய்ந்தார் கூறார்.

"வாணிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை"

என நூற்கத் தெரியாரோ அவர்? இளமை, ஆண்மை, பெண்மை என்பன மாறா இயலவை. பிறவியொடு வழி வழி வருபவை. நூல், கரகம் முதலியன பிறவியொடு பட்டவை அல்ல. வேண்டுமாயின் கொள்ளவும் வேண் டாக்கால் தள்ளவும் உரியவை. முன்னை மரபுகள் தற்கிழமைப் பொருள; பிரிக்க முடியாதவை. பின்னைக் கூறப்பட்டவை பிறிதின் கிழமைப் பொருளவை. கையாம் தற்கிழமைப் பொருளும் கையில் உள்ளதாம் பிறிதின் கிழமைப் பொருளும் 'கிழமை' என்னும் வகையால் ஒருமை யுடையவை ஆயினும் இரண்டும் ஒருமையுடையவை என உணர்வுடை யோர் கொள்ளார்.

இவ்வொட்டு நூற்பாக்கள் வெளிப்படாதிருக்க ஒட்டியிருந்த 'புறக்காழ்' 'அகக்காழ்' 'இலை முறி' 'காய்பழம்' இன்னவை பற்றிய ஐந்து நூற்பாக்களைப் பின்னே பிரித்துத் தள்ளி ஒட்டாஒட்டாய் ஒட்டி வைத்தனர். இதனை மேலோட்டமாகக் காண்பாரும் அறிவர்.

"நிலம்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும்"

என்னும் நூற்பாவே மரபியல் முடிநிலை நூற்பாவாக இருத்தல் வேண்டும்.

பின்னுள்ள 'நூலின் மரபு' பொதுப் பாயிரம் எனத்தக்கது. அது சிறப்புப் பாயிரத்தைத் தொடுத்தோ, நூன் முடிவில் தனிப்பட்டோ இருந்திருக்க வேண்டும். அதுவும் நூலாசிரியர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டுச் சேர்த்ததாக இருத்தல் வேண்டும். அதிலும் சிதைவுகளும் செறிப்புகளும் பல உள. "அவற்றுள், சூத்திரந்தானே" என வரும் செய்யுளியல் நூற்பாவை யும் (1425) "சூத்திரத்தியல்பென யாத்தனர் புலவர்" என வரும் மரபியல் நூற்பாவையும் (1600) ஒப்பிட்டுக் காண்பார் ஒரு நூலில் ஒருவர் யாத்த தெனக் கொள்ளார். மரபியல் ஆய்வு தனியாய்வு எனக் கூறி அமைதல் சாலும். இவ்வியல் நூற்பாக்கள் அனைத்திற்கும் இளம்பூரணர் உரையும் பேராசிரியர் உரையும் கிடைத்திருத்தலால் அவர்கள் காலத்திற்கு முன்னரே இம்மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவான செய்தி.

மேலும் சில குறிப்புகளும் செய்திகளும் '**வாழ்வியல் விளக்க**'த்தில் காணலாம்.

- இரா. இளங்குமரன்

எழுத்ததிகார இயலமைதி

தமிழ் முத்தலைவேல் போல முக்கூறுபட்டது. அது, இயல் இசை கூத்து (நாடகம்) என வழங்கப்பட்டது. ஆகலின், முத்தமிழ் எனப்படுவ தாயிற்று.

தமிழின் முதற்பிரிவாம் இயலும் முக்கூறுபட்டு வழங்கியது. அம் முக்கூறும் எழுத்து சொல் பொருள் எனப்பட்டன.

பின்னாளில் இலக்கணம் ஐந்தாகவும் ஆறாகவும் எண்ணப் பட்டவை இம் மூன்றன் விரிவாக்கமேயாகும். இன்னும் விரிவாக்கம் பெறவும் இடம்கொண்டவை இம்முப்பிரிவுகளும்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்க்கு முன்னரே எண்ணிலாத் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் விளங்கின. பல்கியும், பலவாகவும் கிடந்த அவற்றைத் தொகுத்து முறைப்படுத்தித் தந்தவர் தொல்காப்பியரே. அச் செயலைக் குறிக்கும் வகையாலேயே **தொன்மையான தமிழ் மரபுகளை யெல்லாம் காக்கும் நூல் என்னும் பெயரில் தம் நூலை யாத்து, அதனை யாத்தமையால் தாமும் அப்பெயர் கொண்டும் விளங்கினார். தொல் + காப்பு + இயம் = பழமையான மொழிமரபு காக்கும் நூல் தொல்காப்பியம் ஆயிற்று**.

உலகத் தோற்றத்தில் உயிர்களின் வாழ்விடமாக அமைந்தது மண். மண்வெளிப்பட்டு வாழும் வகைக்குத் தக அமைந்தபின் உயிர்கள் தோன்றின; ஆறாம் அறிவுடைய மாந்தனும் தோற்றமுற்றான். அவன் கூடிவாழும் இயல்புடையவனாக இருந்தமையால் தன் கருத்தைப் பிறர்க்கு அறிவிக்க முயன்றான். அம்முயற்சி முகம் கை வாய் கண் குறிகளாக அமைந்தன. அக்குறிகளின் அளவு போதாமையால் வாய்ச்செய்கை ஒலிகளை மேற்கொண்டு பெருக்கினான். அதுவும் போதாமையால் எழுத்துக் குறிகளை உருவாக்கிப் பெருக்கினான். இவ்வகையால் பொருள், பொருளைக் குறிக்கும் சொல், சொல்லின் உறுப்பாகிய எழுத்து என்பவை முறைமுறையே தோன்றின. அவ்வகையில் பொருள், சொல், எழுத்து எனப் படிமுறையில் அமைந்தாலும் எழுத்து, சொல், பொருள் என்றே அமைந்தன - வழக்குற்றன.

கருத்தை வெளிப்படுத்துதலில் முகத்தோற்றம் அசைவு முதலிய மெய்ப்பாடுகளே முதன்மை பெற்றன. பின்னர் இசை வழியாகவும் அதன் பின்னர் உரையாடல் வழியாகவும் அமைந்தன. எனினும் **இயல் இசை கூத்து** என்றே அமைந்தன.

மண் தோன்றிய பின்னர் மக்கள் தோன்றி மக்கள் தோன்றியபின் மொழி தோன்றினாலும் அம்மொழியின் பெயரே, அதனைப் பேசிய மக்களுக்கும், அம்மக்கள் வாழ்ந்த மண்ணுக்கும் பெயராயின. அதனால் **தமிழ், தமிழர், தமிழகம்** என்னும் பெயரீடுகள் எழுந்தன.

இனி மக்கள் வாழ்வியல் அடிப்படையில் துய்ப்பாகிய இன்பமும், இன்பத்திற்குத் தேவையாம் பொருளும், பொருளின் பயனாம் அறமும் என்னும் இன்பம், பொருள், அறம் என்பனவும் **அறம் பொருள் இன்பம்** எனவே வழக்குற்றன. இவையெல்லாம் அடிப்படையும் நிலைபேறும் பயனும் கருதிய அமைப்புகளாம்.

தொல்காப்பிய முதற்பகுதி எழுத்ததிகாரம் எனப்பட்டது. எழுத்து இலக்கணத்தைப் பகுத்தும் விரித்தும் கூறும் பகுதி ஆதலின் எழுத்து அதிகாரம் ஆயிற்று.

அதிகாரம் என்பதற்கு விரிவு, ஆட்சி, ஆணைமொழி எனப் பொருள்கள் உள. இவ்வெல்லாப் பொருள்களும் அமைய அமைந்தது இவ்வதிகாரம்.

அதிகாரத்தின் உட்பிரிவு இயல் எனப்பட்டது. எழுத்திலக்கணப் பகுதி ஒன்றன் இயல்பைக் கூறுவது ஆகலின் இயல் எனப்பட்டது. இயல் கூறுவது எதற்காக? செயற்பாட்டுக்காகவே இயல் கூறல் வழக்கம். ஆதலால் **'இயல் செயல்'** என இணைமொழி வழக்கில் உண்டாயிற்று. ஆதலால், ஒவ்வோர் இயலும் 'இயல் செயல்' என்பவற்றை இணைத்தே கூறுகின்றன.

ஒவ்வோர் அதிகாரமும் ஓர் ஒழுங்குபெற ஒன்பது ஒன்பது இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையால் எழுத்ததிகாரம், **நூன்மரபு, மொழி மரபு, பிறப்பியல், புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல், உயிர் மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல்** என ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டுளது. இவை திட்டமிட்டுக் கோக்கப்பட்ட கோவை போல் சங்கிலித் தொடர்போல் அமைந்தவை.

எழுத்து என்பதன் முதனிலை எழு என்பது. எழு என்பது தோற்றம், எழுச்சி, உயர்ச்சி, அழகு, மிகுதி, உறுதி முதலிய பலபொருள் தரும் அடிச்சொல்லாகும்.

ஒலி எழுதலும், வரி எழுதலும் ஆகிய வகையாலும் எழுத்து ஒலி எழுத்து (ஒலி வடிவம்) வரி எழுத்து (வரி வடிவம்) என இருவகைக்கும்

பொருந்தியது. அன்றியும் எழுத்தின் அளபு மிகுதற்கு அடையாளமாக வரும் அளபெடை என்பதையும் 'எழூஉ'தல் என்பதற்கும் மூலமாயிற்று.

எழுதுதல் பயன்பாடு எழுதலும் எழும்புதலும் எழுப்புதலும் ஆம் என்பதை விளக்கும் மூலமும் ஆயிற்று.

இவ்வெழுத்து ஆராயப்பட்ட வகையை உரையாசிரியர் இளம் பூரணர் அருமையாக விளக்குவது இவண் அறியத்தக்கது. அதனை நூன்மரபு முதல் நூற்பாவின் தொடக்கத்தில் அவர் வரையும் உரையால் அறிக.

- இரா. இளங்குமரன்

எழுத்ததிகார வாழ்வியல் விளக்கம்

பழந்தமிழர் மொழியியலை மட்டுமன்றி, நாகரிகம், பண்பாடு, கலை, வாழ்வியல் மரபுகளையும் தொகுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள '**வைப்புப் பெட்டகம்**' தொல்காப்பியமாகும்.

எழுவாய் முதல் இறுவாய் வரை 'வாழ்வியல் வார்ப்'பாகவே அமைந்து, நம் முந்தையர் வாழ்வைக் காட்டுவதுடன், பிந்தை மாந்தர்க்கு வேண்டும் வாழ்வியல் கூறுகளையும் வகுத்துக் காட்டி உயிரோட்டமாகத் திகழ்வதும் தொல்காப்பியமாகும்.

தொல்காப்பியர் தம் நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல்,

"மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயம்"

என்கிறார் (1021).

செய்வன வெல்லாம் மாசுமறுவில்லாச் செயல்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் மூவகைக் காலமும் நுணுகி நோக்கிச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.

அச்செயலையும் செய்யத் தக்க நெறிமுறை தவறாது செய்தல் வேண்டும்.

- இவற்றைத் தன்னகத்துக் கொண்டது எதுவோ அது, அறிவர் (சித்தர்) நிலை என்பது என்னும் பொருளது இந்நூற்பா.

மேலும்,

"வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல்நூல் ஆகும்"

என்னும் நூற்பாவிற்கு (594) எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவதும் தொல் காப்பியமாகும்.

"பிறரால் செய்தற்கு அரிய செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும். அச்செயல்களை, 'யாம் செய்தேம்' என்னும் எண்ணம்தானும் தோன்றா

தவராக இருத்தல் வேண்டும். அத்தகு மெய்யுணர்வு மிக்கோரால் செய்யப் பட்டது எதுவோ, அதுவே முதல் நூல் எனப்படும்'' என்கிறார்.

முதல்

முதல் என்பது பிற நூல்களுக்கு மூலமானது என்னும் பொருளது.

மூலமாவது வித்து. ஒரு வித்து பல்வேறு வித்துகளுக்கு மூலமாவது போல் பல நூல்களுக்கு மூலமாக அமைந்த அருமையது அது.

தொல்காப்பியம் தமிழ்ப்பரப்பில் முதல் நூல் அல்லது மூலநூல் அன்று. அதற்குரிய சான்று நூற்றுக்கணக்கில் அந்நூலிலேயே உண்டு. ஆனால், அந்நூல் **வித்து நூல்** எனப்படும் முதல் அல்லது மூலநூல் என்பதற்குரிய சான்றுகளோ அதனினும் மிகப்பலவாக உண்டு.

என்ப, என்மனார் புலவர், என்மரும் உளரே என வருவன, தொல்காப்பியம் தனக்கு 'முற்படு நூல்களைத் தொகுத்துக் காட்டும் பிற்படு நூல்' என்பதற்குச் சான்றாம். ஆனால், தொல்காப்பிய வழியிலே தோற்ற முற்ற நூல்களைத் தொல்காப்பியமாகிய அளவுகோல் கொண்டு அளந்து பார்க்கும் போதுதான், அதன் 'அளப்பரும் வளம் பெருங்காட்சி' வெளிப்படும்.

முந்து நூல்

தொல்காப்பியர்க்கு முந்துநூல்கள் மிகவுண்டு. இலக்கியம் இலக்கணம் துறைநூல் கலைநூல் என வகைவகையாய் உண்டு என்பதற்குச் சான்று தொல்காப்பியத்திலேயே உண்டு என்றோம்.

ஆனால், 'அவற்றின் பெயர் என்ன?' எனின் -'தெரியாது' என்பதே மறுமொழி. தொல்காப்பியம் அகத்தியத்தின் வழியது என்கின்றனரே;

அஃது உண்மையா?

உண்மை என்பதற்குச் சான்று தொல்காப்பியத்தில் இல்லை.

ஆளும் வேந்தரைப் "போந்தை வேம்பே ஆரென வரூஉம் மாபெருந் தானையர்'' (1006) என்று சுட்டும் தொல்காப்பியர், தம் நூலுக்கு அகத்திய மென ஒரு முன்னூல் இருந்திருப்பின் அதனைச் சுட்டத் தவறியிரார்.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் பாடிய **பனம்பாரனாரும்** குறிக்கத் தவறியிரார். ஏனெனில், அகத்தியர் மாணவருள் ஒருவர் பனம்பாரர் என்றும், தொல்காப்பியரின் ஒரு சாலை மாணவர் (உடன் பயின்றவர்) அவர் என்றும் சுட்டப்படுகிறார். ஆதலால், அவரேனும் பாயிரத்தில் சுட்டி யிருப்பார்.

அரங்கேற்றிய அவையம் '**நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவை யம்**' என்றும், அதற்குத் தலைமை தாங்கியவர் '**அதங்கோட் டாசிரியர்**'

என்றும் கூறும் அவர், அகத்தியர் பெயரைச் சுட்டிக் காட்டாமல் விட்டிரார்.

இனி, அகத்தியர் என்னும் பெயர் தொகை நூல் எதிலும் காணப் படாத ஒரு பெயர். அகத்தியர் என்னும் பெயர் மணிமேகலையில் ஒரு விண்மீன் பெயராக வருவதே முதல் வரவு. தொல்காப்பியர்க்கு ஏறத்தாழ ஓராயிரம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் சாத்தனார்.

அகத்தியர்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நம்பி அகப்பொருள், பன்னிரு பாட்டியல் முதலிய பாட்டியல் நூல்கள், அகத்தியர் பெயரான் அமைந்த கணிய மருத்துவ நூல்கள், கம்பர் பரஞ்சோதியார் முதலோர் பாடல்கள் எல்லாம் பிற்பட இருந்த அகத்தியர் என்னும் பெயரினர் பற்றியும் அவர் தோற்றம், செயல்பற்றியும் புனைவு வகையால் கூறுவனவேயாம்.

'**பேரகத்தியத் திரட்டு**' என்பதொரு நூல், முத்துவீரியம் என்னும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலக்கண நூலுக்குப் பிற்பட அகத்தியர் பெயரில் கட்டி விடப்பட்ட நூல் என்பது வெளிப்படை. ஏனெனில் முத்து வீரியத்தில் காணப்படாத அளவு வடசொற்பெருக்கம் உடையது அது.

ஆதலால், தொல்காப்பியம், அகத்தியம் என்னும் நூலின் வழிநூல் அன்று.

தமிழ் முந்து நூற்பரப்பெல்லாம் ஒரு சேரத் திரட்டிச் செய்நேர்த்தி, செம்மை, மரபுக் காப்பு, புத்தாக்கம் என்பவற்றை முன்வைத்துத் தொகை யாக்கப்பட்டதும் நமக்குக் கிடைத்துள்ள நூல்களுள் எல்லாம் முந்து நூலாக இருப்பதும் தொல்காப்பியமே ஆகும்.

பாயிரம்

"ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே"

என்னும் பாயிர இலக்கணச் சிறப்புக்கு, முழு முதல் மூலச் சான்றாக அமைந்தது தொல்காப்பியப் பாயிரமேயாம்.

அப்பாயிரம், நூலுள் நூலாக ஆய்வுசெய்யப்பட்டது உண்டு.

நூலின் வேறாக நூலொடு சார்த்திச் சிவஞான முனிவராலும், அரசஞ் சண்முகனாராலும் 'பாயிர விருத்தி' எனச் சிறப்பொடு நுணுகி ஆயப்பெற்று நூலாயதும் உண்டு.

அப்பாயிரம் ஒன்று மட்டுமேனும் தமிழ் மண்ணின் ஆள்வோர்க்கும் அறிவர்க்கும் ஊன்றியிருந்திருப்பின், **பின் வந்துள்ள இழப்புகள் பற்பலவற்றை நேராமல் காத்திருக்க முடியும்.**

நிலவரம்பு

"வடவேங்கடம் தென்குமரி
ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்"

என்று அது கூறும் நிலவரம்பு, இன்று தமிழர்க்கு உண்டா? தமிழரால் அதனைக் காக்க முடிந்ததா? தோல் இருக்கச் சுளை விழுங்கிய சான்று அல்லவா அது!

வடவேங்கடம் மலைதானே. தென்குமரியும் மலையாகத்தானே இருக்க வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள தென்குமரி எல்லை இல்லையே அது.

"பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள"

என்று சிலப்பதிகாரத்தால் அறியப்படும் குமரிக்கோடு அல்லவோ அத் தென்குமரி.

வடவேங்கடம் மொழித் திரிபால் நம்மை விட்டுப் போயது என்றால், கடல் கோளால் போயது அல்லவோ குமரிக்கோடு! (கோடு-மலை).

எப்பொழுது ஒரு மண் தன்மொழியை இழக்கின்றதோ அப்பொழுதே தன் மண்ணையும் இழந்து போகின்றது. *அதனால்தான்* ***பரிபாடல்*** *என்னும் தொகை நூல்,*

*"தண்தமிழ் வேலித் தமிழ் நாட்டகம்" என்றது. அதனையே முற்படக் கூறியது தொல்காப்பியப் பாயிரம். "**தமிழ் கூறு நல்லுலகம்**" என்பது அது.*

தமிழ் கூறுதல் இல்லாத மண் எப்படித் தமிழ் மண்ணாக இருக்கும்? தமிழ் கூறும் மண்ணாக இருந்ததன் தடமும் தெரியாமல் அழிக்க அண்டை மாநிலங்களாகிய ஆந்திரம் கருநாடகம் கேரளம் ஆய மூன்றும் முன்னரே திட்டமிட்டுச் செய்த மண்பறிப்பு, மேலும் தொடர்வதை அன்றி மீட்கப் பெற்றது உண்டா?

அண்டை அயலார்,

"எடுத்தவை எல்லாம் போகக்
கிடைத்தவை எம்பேறு"

*என்று கொள்ளப்பட்டதுதானே இத் **தமிழ்நாடு**?*

மொழியின் உயிர்ப்பு

*ஒரு மொழியின் வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அதன் நூல்களிலே மட்டுமோ உள்ளது? அதன் **உயிர்ப்பும் உரனும் பொதுமக்கள் வாயில் அல்லவோ உள்ளது**. அதனைக் கருத்தில் கொள்ளாத மண், அம்மொழி*

யின் மண்ணாக இராமல் நூலின் அகத்தும், நூலகத்தும் ஒடுங்கிப் போய் விடும் அல்லவோ!

எத்தனை ஊர்ப் பெயர்களைத் தெலுங்காக மாற்றினர்! எத்தனை எத்தனை தமிழ் அலுவலர்களைச் சென்னை இராச்சியமாக இருந்த போதே திட்டமிட்டுத் தெலுங்கு அலுவலராக மாற்றினர்! எத்தனை தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்களை ஒழித்துத் தெலுங்குப் பள்ளிகளை உண்டாக்கினர்! அப்பொழுது ஆட்சியில் இருந்தவர்கள்,

"செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்"

என்னும் இருவகைக் கேட்டுக்கும் சான்றாகத் தாமே இருந்தார்கள்! இன்று வரை அத்தடம் மாறாமல் தானே ஆட்சிக் கட்டில் ஏறியவர்கள் நடை முறைகள் உள்ளன! ஆயினும், ஆட்சிக் கட்டில் ஏறப் பொதுமக்கள் வாக்குகள் கிட்டுகின்றனவே ஏன்? **பொதுமக்கள் வாழ்வுப் பொருளாக மொழி ஆக்கப்பட்டிலது. அதன் விளைவே இது என்பதை உணர்ந்து கடமை புரியாமல், வெறும் முழக்கத்தால் ஏதாவது பயன் உண்டா?**

ஆய்வு முறை

தொல்காப்பியம், வழக்கு செய்யுள் என்னும் இரண்டு அடிப்படை களிலும் ஆய்ந்து செய்யப்பட்ட நூல் என்னும் பாயிரச் செய்தி, ஆயிரமுறை ஓதி உணர்ந்து செயற்படுத்த வேண்டிய செய்தி அல்லவா!

தொல்காப்பியர் ஆய்ந்த முறையை,

"வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி"

என்கிறது பாயிரம்.

எழுத்தும் சொல்லும் சொற்றொடர் ஆக்கமும் தாம் இலக்கணமா?

எழுத்தும் சொல்லும் ஆராய்வது பொருள் குறித்தது அல்லவோ!

"பொருள் இல்லாக்கால் எழுத்தும்
சொல்லும் ஆராய்வது எதற்கோ?"

என்னும் இறையனார் களவியல் செய்தி பொருளின் மாண்பு காட்டும்.

பொருளிலக்கணமாவது வாழ்வியல் இலக்கணம்; தமிழ் மொழியில் மட்டுமே அமைந்த இலக்கணம்!

பாயிரம்

தொல்காப்பியர் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் ஆராய்ந்தார். அவர் ஆய்ந்த வகை,

1. செந்தமிழ்நாட்டு மக்கள் வழக்கொடு ஆராய்ந்தார்.

2. அவர்க்கு முன்னே ஆராய்ந்து நூலாக்கம் செய்த பெருமக்களின் நூல்களை ஆராய்ந்தார்.
3. முறைமுறையே அவை ஒவ்வொன்றற்கும் முரணாவகையில் ஆராய்ந்தார்.
4. புலமைத் திறத்தோடு ஆய்ந்து கொண்ட கருத்துகளை அடைவு செய்தார்.
5. எவரும் குறை கூறா வகையில் யாத்தார்.

இவற்றைப் பனம்பாரனார் பாயிரம்,

"எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலம்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்"

என்கிறது.

செந்தமிழ் வழக்கு

இதனால், **செந்தமிழ் வழக்கே வழக்காகக் கொண்டு அச் செந்தமிழ் வழக்கைக் காக்குமாறே தொல்காப்பியம் செய்யப்பட்டது என்றும், அஃது அயல்வழக்குக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது அன்று என்றும், உரை காண்பாரும், உளங்கொண்டு வாழ்வாரும் அச் செந்தமிழ் வழக்குக் கொண்டே உரை காணவும் வாழ்வியல் நடை கொள்ளவும் வேண்டும் என்றும் தெளிவித்தாராம். ஆதலால், தொல்காப்பிய இலக்கணத்தையோ, வாழ்வியலையோ அயன்மைப் படுத்துவார், 'தமிழியல் கெடுத்துத் தாழச் செய்வார்' என்றும், அவர்வழி நிற்பாரும் அவர் போல் கேடு செய்வாரே என்றும் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெளிவு ஏற்படுத்தினாராம்.**

அரங்கேற்றம்

ஒரு நாடு அயலாராலும் அயன்மையாலும் கெடாமல் இருக்க ஒருவழி, நூல் ஆக்கி வெளிப்படுத்துவாரைக் கண்ணும் கருத்துமாக நோக்கி யிருக்க வேண்டும். கற்பவன் ஒருவன் செய்யும் தவற்றினும், கற்பிப்பவன் செய்யும் தவறு பன்னூறு மடங்கு கேடாம்; அவன் செய்யும் கேட்டினும், **நூலாசிரியன் ஒருவன் செய்யும் கேடு பல்லாயிர மடங்கு கேடாம். அக்கேடு நாட்டுக்கு ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் எனின், நூலாய்த லில் வல்ல தக்கோர் அவையத்தில் அந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டு, அவ்வவையோர் ஏற்புப் பெற்று, அரசின் இசைவுடன் வெளியிடப்பட வேண்டும்** என்னும் கட்டாயத்திட்டத்தை வைத்தாக வேண்டும்! இல்லாக்கால், 'காப்பார் இல்லாக் கழனி' என நாடு கேடுறும் என்று கூறி வழிகாட்டுகிறது அப் பாயிரம்.

அதுவுமன்றி அரங்கத் தலைவன், ஒருவனையோ ஒருவகைக் கருத்தையோ சாராமல் நடுவு நிலைபோற்றும் நயன் மிக்கோனாகத் திகழவும் வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

அதனை,

“அறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட்டு ஆசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பில் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே”

என்கிறது.

ஒரு புலவரோ, சில புலவர்களோ கூடியமைத்த அமைப்பு அன்று; ஓரூர் அல்லது ஒரு வட்டார அமைப்பு மன்று; அது நாடளாவிய அமைப்பு என்பாராய், “நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து” என்கிறார்.

‘**நூல் தணிக்கைக் குழு**’, என ஓர் அமைப்பு இக் குடியரசு நாளில் தானும் உண்டா?

எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்; ஒத்த உரிமையர்; பிறப்பால் வேறுபாடு அற்றவர் என்னும் குடியரசு நாளில், **பிறப்புவழி வேறுபாடு காட்டும் ‘வருணாசிரம’-‘மநுநெறி’ நூல்கள் நாட்டில் நடமாட விடலாமா?**

அந்நூல்களை நடையிட விட்டுவிட்டு, அத்தகு குலப்பிரிவு நூல்களை மறுத்து எழுதிய நூல்கள் “நாட்டுக்குக் கேட்டு நூல்கள்” என்று தடை செய்யப்படலாமா?

தணிக்கை

திரைப்படத் தணிக்கை என ஒரு துறை இருந்தும், குப்பை வாரிக் கொட்டியும் கோடரி கொண்டு வெட்டியும் அழிவு செய்யும் பண்பாட்டுக் கேட்டுப் படங்களையும் பளிச்சிட விடும் தணிக்கைத் துறைபோல் இல்லாமல், மெய்யான “நூல் தணிக்கைத் துறை” ஒன்று வேண்டும் என்பதைத் தொல்காப்பிய முகப்பே காட்டுவது தானே பனம்பாரர் பாயிரம்!

இவையெல்லாம் தொல்காப்பியம் வாழ்வியல் நூல் என்பதன் முத்திரைகள் அல்லவா!

தீய நூல்களையும் வன்முறை நூல்களையும் வெறிநூல்களையும் உலாவவிட்டு விட்டு ‘ஐயோ! உலகம் கெட்டுவிட்டது; மக்கள் கெட்டு விட்டனர்’ என்னும் போலி ஒப்பாரி செய்தலால் என்ன பயன்?

பண்படுத்தம் செய்ய விரும்புவார் சிந்திக்க வேண்டும் செய்தி இஃதாம்.

எழுத்து

தமிழ்மொழியில் எழுத்துகள் எவ்வளவு? உயிர்-12, மெய்-18; உயிர்மெய்-216; ஆய்தம்-1 என்று 247 காட்டுவாரும்; அதற்கு மேலும் நடையிடுவாரும் உளரே! தொல்காப்பியர் என்ன சொல்கிறார்?

"எழுத்தெனப் படுவ,
அகர முதல னகர இறுவாய்
முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே"

என எழுத்து 33 என்று தானே சொல்கிறார். இவ்வெழுத்து எண்ணிக்கை மிகையா?

ஆங்கிலத்தைக் கொண்டு தானே தமிழ் எழுத்தின் எண்ணிக்கை 'கூடுதல்' எனப்படுகிறது.

தமிழில் உள்ள குறில் நெடில் என்னும் இருவகையுள் ஒருவகை போதுமென ஆங்கிலம் போல் கொண்டால், ஆங்கிலம் போல் உயிரும் மெய்யும் தனித்தனியே எழுதினால் ஆங்கில எழுத்தினும் தமிழ் எழுத்து எண்ணிக்கை குறைந்து தானே இருக்கும்.

அன்றியும் ஆங்கிலம் 26 எழுத்துத்தானா?

பெரிய எழுத்து, சின்ன எழுத்து , கையெழுத்து பெரியது சின்னது என எண்ணினால்! எண்ண வேண்டும் தானே!

குறில் நெடில் என்னும் பகுப்போ, உயிர்மெய் என்னும் இணைப்போ இல்லாமையால், மூன்றெழுத்து நான்கெழுத்து என முடிவனவும் ஆறெழுத்து ஏழெழுத்து ஆகும் அல்லவோ!

தமிழ் - Tamil, Thamil, Thamizh

முருகன் = MURUGAN

நெட்டெழுத்தெல்லாம் 'சொற்கள்' அல்லவா தமிழில்!

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ.

கா, கீ, கூ, கே, கை,கோ.

இவை பொருளமைந்த சொற்கள் அல்லவா!

a, I *என்னும் இரண்டையன்றி எழுத்துகள் சொல்லாதல் ஆங்கிலத்தில் உண்டா?*

எழுத்தைச் சொன்னால் சொல் வந்து நிற்குமே தமிழில்! எதனால்?

ஓரெழுத்துக்கு ஓரொலியே உண்டு. எழுத்தொலிக் கூட்டே சொல்!

அ-ம்-மா - அம்மா

இந்நிலை ஆங்கிலத்தில் இல்லையே. எழுத்து வேறு; ஒலி வேறு; சொல் வேறு அல்லவா!

F, X, Z இவற்றுக்கு, ஒலியெழுத்து இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் அல்லவா!

மெய்யியல்

தமிழில் உள்ள எழுத்துகளின் பெயரே மெய்யியல் மேம்பாடு காட்டுவன! உயிர், மெய், உயிர்மெய், தனிநிலை, சுட்டு, வினா, குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் - இவை எழுத்தின் பெயர்கள் மட்டுமா? மெய்யியல் பிழிவு தானே!

இவற்றைக் குறிக்கும் பகுதிதானே நூன்மரபு என்னும் முதலியல்.

தமிழ், முத்தமிழ் எனப்படுமே. இசைப்பா வகைக்கு, இங்குச் சொல்லப்பட்ட இயல் இலக்கணம் மட்டும் போதுமா? " இசை நூல் மரபு கொண்டே அதனை இசைக்க வேண்டும்; அதனை இந்நூலில் கூறவில்லை. அதனை இசை நூலில் காண்க " என்கிறார் தொல்காப்பியர் நூன்மரபு நிறைவில். ஏன்? அந்நாளிலேயே இசை நூல்கள் இருந்தன; இசைக் கருவிகள் இருந்தன; இசை நூல்கள் 'நரம்பின் மறை' எனப்பட்டன. அவற்றைக் காண்க என்பாராய்,

"அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்"

என்றார் (33).

மொழி மரபில் குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஆய்தம் எனப்படும் சார்பு எழுத்துகள் நிற்கும் வகை, ஒலி நிலை என்பவற்றைக் கூறுகிறார். சொல்லுக்கு முதலாம் எழுத்து இறுதி எழுத்து என்பவற்றையும் கூறுகிறார்.

க்+அ=க. 'க்' என்பதை 'இ' சேராமல் சொல்ல முடியுமா? 'க' என்பதை 'இ' சேராமல் சொல்ல ஏன் முடிகின்றது?

'க' என்பதில் 'அ' என்னும் உயிரொலி சேர்ந்திருத்தலால் முன்னே ஓர் உயிர்ஒலி இல்லாமல் - சேராமல் - ஒலிக்க முடிகிறது.

மெய்-உடல் - தனியே இயங்குமா?

"செத்தாரைச் சாவார் சுமப்பார் "

என்பது வழங்குமொழி ஆயிற்றே.

உயிர் நீங்கிய உடம்புக்குப் 'பிணம்' என்பது பெயராயிற்றே. "பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டு" என்பது நம் மந்திரம் அல்லவோ!

உயிர், கூத்தன்; உடலை இயக்கும் கூத்தன்; அக் கூத்தன் போகிய உடல் இயக்கமிலா உடல். இம் **மெய்யியல் விளக்கம் எழுத்தியக்கத்திலேயே காட்டுவது தொல்காப்பியம்.**

"மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்"

என்பது அது (46). சிவணும் - பொருந்தும். மொழி மரபில் வரும் இயக்க இலக்கணம் இது.

எழுத்துகளின் இயக்கம், இரண்டு புள்ளிகள் வருமிடம், ஒலி கூடுதல் குறைதல் என்பவற்றை மொழிமரபில் சுட்டிக் காட்டி எழுத்துகள் பிறக்கும் வகையைப் பிறப்பியலில் கூறுகிறார்.

நனிநாகரிகம்

சகர உகரம் (சு) உசு, முசு என்னும் இரண்டிடங்களில் மட்டுமே சொல்லின் இறுதியாகவரும்.

பகர உகரம் (பு) தபு என்னும் ஓரிடத்து மட்டுமே சொல்லிறுதியாக வரும்; ஆனால் தன்வினை பிறவினை என்னும் இருவினைக்கும் சொல் முறையால் இடம் தரும். தபு - சாவு (தன்வினை) அழுத்திச்சொன்னால் ,

தபு *- சாவச் செய் (பிறவினை) என்கிறார்.*

சு, பு என்னும் எழுத்துகளை **உச்சகாரம், உப்பகாரம்** *என்று குறிப்பிடுவது* **நாகரிகம்** *அல்லவோ!*

பீ என்பதையும் ஈகார பகரம் என்பது இதனினும் நனிநாகரிகம் அல்லவோ! (234)

'பசு' என்பது தமிழ்ச் சொல் அன்று என்றுணர, இடவரையறை செய்கிறாரே!

மொழியியலாம் அசையழுத்தத்தைத் தபு என்பதன் வழியே காட்டுகிறாரே! எத்தகு **நுண் செவியரும் நாகரிகருமாக நூல் செய்வார் விளங்கவேண்டும்** *என்பது குறிப்பாகும் அல்லவோ! (75,76; 79,80)*

உயிர்மெய் அல்லாத தனி மெய் எதுவும் எச்சொல்லின் முதலாகவும் வாராது என்பதை ஆணையிட்டுக் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர்;

ப்ரம்மரம்

க்ரௌஞ்சம்

- இச்சொற்கள் வேற்று மொழிச் சொற்கள். இவை தமிழியற்படி

பிரமரம்

கிரௌஞ்சம்

என்றே அமைதல் வேண்டும்.

'ப்ரான்சு'

'ஷ்யாம்'

இன்னவாறு எழுதுவது **மொழிக் கேடர் செயல்** என மொழிக் காவல் கட்டளையர் ஆகிறார் தொல்காப்பியர்.

"பன்னீ ருயிரும் மொழிமுத லாகும்"

"உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுத லாகா"

என்பவை அவர் ஆணை (59.60).

புள்ளி எழுத்துகள் எல்லாமும் சொல்லில் இறுதியாக வருமா? வாரா!

ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்னும் பதினொன்றுமே வரும் (78).

க், ச், ட், த், ப், ற், ங் என்னும் ஏழும் சொல்லின் இறுதியில் வாரா! ஏன்?

சொல்லிப்பார்த்தால் மூச்சுத் தொல்லை தானே தெரியும். ஆதலால், **நெடுவாழ்வுக்குத் தமிழியல் உதவும்** என்று ஒலியாய்வாளர் குறித்தனர். '**மூச்சுச் சிக்கன மொழி தமிழ்**' என்பதை மெய்ப்பித்தவர் பா.வே.மாணிக்கர். தொல்காப்பியக் காதலர் மட்டுமல்லர் காவலரும் அவர்.

பாக் - பாக்கு

பேச் - பேச்சு

வேறுபாடு இல்லையா.

நெல், எள் என்பனவற்றையே நெல்லு, எள்ளு என எளிமையாய் ஒலிக்கும் மண், வல்லின ஒற்றில் சொல்லை முடிக்குமா?

மூல ஒலி தோன்றுமிடம் உந்தி. ஆங்கிருந்து கிளர்ந்த காற்று தலை, கழுத்து,நெஞ்சு ஆகிய இடங்களில் நின்று, பல், இதழ், நா, மூக்கு, மேல்வாய் என்னும் உறுப்புகளின் செயற்பாட்டால் வெவ்வேறு எழுத் தொலியாக வரும் என்று பிறப்பியலைத் தொடங்கியவர் (83) வெளிப்படும் இவ்வொலியை யன்றி அகத்துள் அமையும் ஒலியும் உண்டு; அஃது அந்தணர் மறையின்கண் கூறப்படுவது. அதனைக் கூறினேம் அல்லேம் எனத் **தமிழ்த்துறவர் ஓக நூன் முறை**யைக் கூறி அவண் கற்குமாறு ஏவுகிறார் (102).

சொல்லின் முதலும் இறுதியும் இரண்டே என்பாராய்,

"எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்
மெய்யே உயிரென்று ஆ யீர் இயல"

என்கிறார் (103).

அ, ஆ; க, கா என்பவற்றை அகரம் ஆகாரம், ககரம், ககர ஆகாரம் எனச் சாரியை (சார்ந்து இயைவது) இட்டு வழங்குவதும், அஃகான், ஐகான் எனக் கான்சேர்த்து வழங்குவதும் மரபு என்கிறார் (134,135).

மணி + அடித்தான் = மணியடித்தான்

அற + ஆழி = அறவாழி

- இவற்றில் ய், வ் என்னும் இரண்டு மெய்களும் ஏன் வந்தன?

நிற்கும் சொல்லின் இறுதியும் வரும் சொல்லின் முதலும் உயிர் எழுத்துகள் அல்லவா! இரண்டு உயிர்கள் இணைதல் வேண்டுமானால் இணைக்க இடையே ஒரு மெய் வருதல் வேண்டும். அம்மெய் உடம்பட- உடம்படுத்த- வருமெய் ஆதலால் உடம்படுமெய் என்றனர். **மெய்யியற் சீர்மை, மொழிச் சீர்மை** ஆகின்றதே!

"எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருவுகொளல் வரையார்"

என்கிறார் (140).

பொருள்தெரி புணர்ச்சி

"மாடஞ் சிறக்கவே"

என்பதொரு வாழ்த்து. இது "மாடம் சிறக்கவே" என்பது. இதனை,

"மாடு அஞ்சு இறக்கவே"

என்று பிரித்து உரைத்தால் 'சாவிப்பு' ஆகவில்லையா! இதனைக் கருத்தில் கொண்டு மறுதலைப் பொருள் வராவகையில் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக,

"எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி
இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே"

என்கிறார் (141). எழுத்து ஒரு தன்மையதுதான்; ஆனால், சொல்லும் முறை யால் வேறு பொருள் தருகின்றமையைக் குறிப்பிட்டுத் தெளிவிக்கிறார்.

"பரிசாகப் பெற்றேன்; பரிசாகப் பெற்றேன்" என்றான் ஒருவன். அவன், பரிசாகப் பெற்ற பரி, சாகப் பெற்றதில் சொல் மாற்றம் இல்லையே; பொருள் மாற்றம் பெருமாற்றம் இல்லையா?

அது, 'நீர் விழும் இடம்' என்றால் குறிப்பார் குறிப்புப் போல் இருபொருள் தரும் அல்லவோ! இதனையும் குறிக்கிறார் வாழ்வியல் வளம் கண்ட தொல்காப்பியர் (142).

எழுத்து வரிசை

“கண்ணன் கண்டான்”

“தென்னங் கன்று”

கண்ணன் என்பதில் ‘ண்’ என்பதை அடுத்து அதே எழுத்து (ண) வந்தது.

கண்டான் என்பதில் ‘ண்’ என்பதை அடுத்து அதன் இன எழுத்து (ட) வந்தது.

தென்னம் என்பதில் ‘ன்’ என்பதை அடுத்து அதே எழுத்து (ன) வந்தது.

கன்று என்பதில் ‘ன்’ என்பதை அடுத்து அதன் இன எழுத்து (று) வந்தது.

இவ்வாறே க,ங; ச,ஞ; ட,ண; த,ந; ப,ம; ற,ன ஒற்று வரும் இடங்களைக் காணுங்கள். அவ்வொற்று வரும்; அல்லது அதன் இன ஒற்று வரும். இத்தகு சொல்லமைதியைப் பொதுமக்கள் வாயில் இருந்து புலமக்கள் கண்டுதானே தமிழ் நெடுங்கணக்கும் குறுங்கணக்கும் வகுத்துளர். ஒரு வல்லினம், ஒரு மெல்லினம் என அடுத்தடுத்து வைத்தது ஏன்? ***வல்லினமாகவே மெல்லினமாகவே இடையினம் போல அடுக்கி வைக்காமை வாழ்வியல் வளம்தானே!***

கங, சஞ என அடங்கல் முறையில் வல்லினத்தின்பின் மெல்லினம் வரினும்,சொல் வகையில் மெல்லினத்தின் பின் வல்லினம் வருதல் மக்கள் வழக்குக் கண்ட மாட்சியின் அல்லது ஆட்சியின் விளைவே ஆகும்.

ங்க, ஞ்ச (தங்கம், மஞ்சள்) *என வருதலை யன்றி,* ***க்ங, ச்ஞ*** *எனவரும்* ***ஒரு சொல்தானும் இல்லையே! இன்றுவரை ஏற்படவில்லையே! எழுத்து முறையை ஙக ஞச ணட என மாற்றிச் சொல்ல எவ்வளவு இடர்? இது பழக்கமில்லாமை மட்டுமா? இல்லை! இயற்கை யல்லாமையும் ஆம். தமிழின் இயற்கை வளம் ஈது!*** *(143)*

அளவை

தொல்காப்பியர் நாளில் ‘பனை’ என ஓர் அளவைப் பெயரும் ‘கா’ என ஒரு நிறைப் பெயரும் வழக்கில் இருந்தன. அன்றியும் க ச த ப ந ம வ அ உ என்னும் எழுத்துகளை முதலாகக் கொண்ட சொற்களால் அளவைப் பெயரும் நிறைப் பெயரும் வழக்கில் இருந்தன. (169,170) அவை:

கலம் சாடி தூதை பானை நாழி மண்டை வட்டில் அகல் உழக்கு எனவும்,

கழஞ்சி சீரகம் தொடி பலம் நிறை மா வரை அந்தை எனவும் வழங்கின.

இவையன்றி உரையாசிரியர்களின் காலத்தும் அதன் பின்னரும் வேறுவேறு அளவைகள் வழங்கியுள்ளன. இவையெல்லாம் நம்முந்தையர் வாழ்வியல் சீர்மைகள்!

அளவுக்குப் பயன்பட்டது கோல். அக் கோல் அளவுகோல் எனப்பட்டது. அக் கோல் மாறாமல் செங்கோல், நிறைகோல், சமன்கோல், ஞமன்கோல், நீட்டல்கோல், முகக்கோல், எழுதுகோல், தார்க்கோல் என வழக்கூன்றின.

அண்மைக் காலம்வரை கலம், மரக்கால், நாழி, உரிஉழக்கு, தினையளவு, எள்ளளவு, செறு, வேலி முதலாகப் பலவகை அளவை வழக்குகள் இருந்தன. பொதி, சுமை, கல், வண்டி, துலாம், தூக்கு என்பனவும் வழங்கின. இவையெல்லாம் நம்மவர் பல்துறை வளர்வாழ்வு காட்டுவன வாம் (170).

யாவர்

'யாவர்' என்பது 'யார்' எனவும்படும்.

'யாது' என்பது 'யாவது' எனவும்படும்.

இன்னவை வழக்கில் உள்ளவை கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவை என மக்கள் வழக்கை மதித்து மொழிவளர்க்கச் செய்கிறார் (172).

உரு

உரு என்பது என்ன? வடிவு; உருபு என்பது வடிவின் அடையாளம். அதன் விளக்கமாவது உருபியல். அதிலே, அழன் புழன் என்னும் சொற்கள் சாரியை பெறுதல் பற்றிக் கூறுகின்றது ஒரு நூற்பா (193).

அழன், புழன்

அழலூட்டப்படுவதும் புதைக்கப்படுவதுமாகிய பிணம் முறையே அழன், புழன் எனப்படுகின்றன. "இடுக ஒன்றோ, சுடுக ஒன்றோ" என்பது புறநானூறு. புறங்காடு எனப் பொதுப்பெயர் உண்டாயினும், இடுகாடு, சுடுகாடு என்னும் பெயர்கள் இன்றுவரை நடைமுறையில் உள்ளனவேயாம். இடுகாடு, புதைகாடு எனவும் சுடுகாடு, சுடலை எனவும் வழங்குதலும் உண்டு. அழன் புழன் என்பவற்றைச் சுட்டுகிறார் தொல்காப்பியர் (193).

தொல்காப்பியர் உதி, ஒடு, சே என்னும் மரங்களைக் குறிக்கிறார். ஒன்றனைக் கூறி அதுபோல, அதுபோல எனத் தொடர்கிறார் (243, 262, 278).

"உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே"

"ஒடுமரக் கிளவி உதிமர இயற்றே"

"சேஎன் மரப்பெயர் ஒடுமர இயற்றே"

என்பவை அவை. உதிங்கிளை, ஒடுங்கிளை, சேங்கிளை எனவருதலைக் குறிக்கிறார். ஏன் இப்படித் தொடரவேண்டும்? உதி (இ), ஒடு (உ), சே (ஏ) என, சொல் ஈறு வேறுவேறு இல்லையா? ஆதலால் அவ்வவ் விடத்து வைத்துச் சொல்கிறார். அவர் கையாண்ட அரிய நூன்முறை இது. **வைத்த இடத்தை மாற்றாமை வைப்புமுறை என நம் வீட்டிற்கும் அலுவலகத் திற்கும் உரிய பொருள்களையும் கோப்புகளையும் ஒழுங்குற வைக்க வழிகாட்டும் வழிகாட்டுதல் எனக் கொள்ளலாம் அல்லவா!**

உதிமரம் ஒதியாக வழங்குகிறது. ஒதி பருத்து உத்திரத்திற்கு ஆகுமா என்பது பழமொழி. ஒதியனேன் என வள்ளலார் தம்மைத் தாமே சுட்டிக் கொண்டார்! அவர்க்கா அது?

ஒடு என்பது உடை என்னும் மரம்; முள்மரம். ஒட்டரங்காடு, ஒடங்காடு என்பது பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாட்டு.

சேங்கொட்டை செந்நிறத்தது. தேற்றாங் கொட்டை என்பதும் அது. **தொல்காப்பியர் மரநூல் வல்லார் என்பது மரபியலில் பெருவிளக்கமாம்.**

பனம்பாளையைச் சீவி வடித்த நீரைக் காய்ச்சிப் பாகாக்கிப் பனை வட்டு (வட்டமாக்கிய திரளை) எடுத்தனர். அதனை பனை + அட்டு = பனாட்டு என்றனர். அப்பனாட்டு இது கால் பனை வட்டு என வழங்கப் படுதல் எவரும் அறிந்தது. அட்டு, வட்டு என்ற அளவில் நிற்கவில்லை. கட்டி எனவும் வழக்கூன்றியது. கருப்புக் கட்டி (கரும்பில் இருந்து எடுத்தது) சில்லுக் கருப்புக் கட்டி என்றும் ஆயிற்று. பனங்கட்டி,தென்னங்கட்டி இரண்டும் வெல்லக்கட்டி, சருக்கரைக் கட்டி என்றும் ஆயின. பனைக் கொடி சேரர் கொடி இல்லையா!

ஏழ்பனை நாட்டையும் ஏழ்தெங்க நாட்டையும் இவை நினை வூட்ட வில்லையா! **ஏழேழு நாடு என்பதன் எச்சமே ஈழ நாடு என்றும் ஏழ்பனை நாட்டின் சான்றே யாழ்ப்பாண நாடு என்றும் நம் வரலாற்றுப் பெருமக்களைத் தூண்டித் துலங்கச் செய்ததை நாம் அறியலாமே.**

கல்லாதவரும் புளிமரம் என்னார். புளியமரம் என்றே கூறுவார். புளியங்கொம்பு, புளியங்காய் என்றே வழங்குவார்.

புளிங்கறி, புளிங்குழம்பு, புளிஞ்சாறு என மெல்லெழுத்துவரக் கூறுவதும் வழக்கு.

அன்றியும் புளிக்கறி, புளிக்குழம்பு, புளிச்சாறு என்பதும் வழக்கே. இவையெல்லாம் தொல்காப்பியர் காலம் தொட்டே வழங்கப்படுதல் வியப்பில்லையா? (244 - 246).

குற்றியலுகர ஈற்று மரப்பெயர்ச் சொல்லுக்கு அம் என்பதே சாரியை என்று கூறும் ஆசிரியர் (கமுகங்காய், தெங்கங்காய்) மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகாத மரப்பெயரும் உண்டு என்கிறார் (416).

வேப்பு

வேம்பு கடம்பு என்பவை, 'வேப்பு கடப்பு' என்று வழக்கில் உண்மையை நாம் காண்கிறோம் (வேப்பங்காய், கடப்பங்கிளை). அதனால், உரையாசிரியர்கள், வலியா மரப் பெயரும் உள என்பதால், வலிக்கும் மரப் பெயரும் உண்டு என்று கொள்க என்கின்றனர். **உரை கண்டார், நூல் கண்டார் நிலையை அடையும் இடங்கள் இத்தகையவை.**

பூங்கொடி எனலாமா? பூக்கொடி எனலாமா? இரண்டும் சொல்லலாம் என்பது தொல்காப்பியம் (296).

ஊனம்

உடல் இருவகையாகக் கூறப்படும். ஊன் உடல்; ஒளி உடல் என்பவை அவை. ஊன் உடலில் ஏற்படும் குறை 'ஊனக் குறை' எனப் பட்டது. இன்றும் 'ஊனம்' உடற்குறைப் பொருளில் வழங்குவதனை நாம் அறிய முடிகின்றதே (270). ஊனம் பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுவதால், அது தமிழ்ச் சொல் என்பதற்கு ஐயமில்லையே!

கோயில்

கோயில் என்று சிலர் வழங்குகின்றனர்.

கோவில் என்றும் வழங்குகின்றனர்.

இவற்றுள் எது சரியானது? இரண்டும் சரியானவைதாமா?

"இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை யாகும்"

என நூற்பா அமைத்துள்ளார் தொல்காப்பியர் (293).

கோ என்பதன் முன் இல் என்னும் சொல் வந்தால் இயல்பாக அமையும் என்கிறார். முதல் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் 'கோயில்' என்கிறார். நச்சினார்க்கினியர் 'கோவில்' என்கிறார். அவ்வாறானால் இரண்டும் சரியா?

நன்னூலார் உடம்படுமெய் வருவது பற்றிய நூற்பாவை,

"இ ஈ ஐவழி யவ்வும் ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுன் இருமையும்
உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யென் றாகும்"

என்று அமைத்துள்ளார். இதன்படி ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் என்பது கொண்டு 'கோவில்' என்றனர்.

ய, வ இரண்டும் வருமென்றால் 'ஏ' என்பதற்குக் கூறியது போல் ஏ, ஓ முன் இருமையும் என்று நன்னூலார் சொல்லியிருக்க வேண்டுமே!

முடிவு செய்தற்கு வழக்குகளை நோக்குதல் வேண்டும். **இருபதாம் நூற்றாண்டு உரைநடையில் கோவில் இடம் பெறுவதை அன்றி, அதற்கு முன்னை நூற்பெயர், செய்யுள் வழக்கு என்பவற்றில் ஓரிடத்துத் தானும் கோவில் இடம் பெறவில்லை.** ஆதலால் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் ஆணைப்படி 'கோஇல்' என இயற்கையாகவே எழுத வேண்டும். இல்லையேல் வழிவழி வந்தவாறு கோயில் என்றே எழுத வேண்டும்.

"வாயில் வந்து கோயில் காட்ட"

"கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி" (சிலப்பதிகாரம்)

"கோயில் நான்மணிமாலை" (நூற்பெயர்)

இன்னவை கொண்டு தெளிக. **யகர உடம்படுமெய் இயல்பாக வருதலும், வகர உடம்படுமெய் சற்றே முயன்று வருதலும் நோக்கின் விளக்கம் ஏற்படும்.**

காயம்

'காயம்' என்பது தொல்காப்பியத்தில் 'விண்'ணைக் குறித்தது. "விண் என வரூஉம் காயப் பெயர்" என்றார் அவர் (305). இப்பொழுது **ஆகாயம்** என வழங்குகின்றது.

அகம்

அகம் என்னும் சொல்லின்முன் 'கை' சேர்ந்தால் அகம் + கை = அங்கை ஆகும் என்கிறார். அவ்விதிப்படி அகம் + செவி = அஞ்செவி என்றும் அகம்+கண் = அங்கண் என்றும் வழங்குகின்றன (310).

அங்கை என்பது பொதுமக்கள் வழக்கில் 'உள்ளங்கை' என் றுள்ளது. 'உள்ளங்கால்' எனவும் 'உள்ளகம்' எனவும் வழங்குகின்றன.

முறைப்பெயர்

இன்னார் மகன் இன்னார் என்னும் வழக்கம் என்றும் உண்டு. கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் என்று வெளிப்படுத்தியும் சேந்தங் கூத்தனார் என்று (சேந்தனுக்கு மகனாராகிய கூத்தனார்) தொகுத்தும் கூறுதல் வழக்கம். இன்னொரு வழக்கமும் தொல்காப்பியர் காலத்தில் பெருக வழங்கியது. அதற்கு விரிவாக இலக்கணம் கூறுகிறார் (347 - 350).

பெரியவர்கள் பெயரைச் சொல்லுதல் ஆகாது என்பவர், 'இன்னார் தந்தை' என மகன் அல்லது மகள் பெயரைச் சுட்டி அவர்க்குத் தந்தை அல்லது தாய் என முறை கூறல் இக்கால வழக்கம்.

மணி அப்பா, மணி அம்மா (மணிக்கு அப்பா, மணிக்கு அம்மா) என வழங்கும் வழக்கம் தொல்காப்பியர் நாள் பழமையது.

ஆதன் தந்தை (ஆந்தை)

பூதன் தந்தை (பூந்தை)

என்பன போல வழங்கப்பட்டவை. ஆதன் பூதன் என்பவை அந்நாள் பெருந்தக்க பெயர்கள். பிசிராந்தையார், பூதனார், பூதத்தார், நல்லாதனார், நப்பூதனார் என்றெல்லாம் புகழ் வாய்ந்தோர் பலர் ஆவர்.

வல்

இந்நாள் பரிசுச் சீட்டுக்கு முன்னோடியான சூதாட்டத்தின் 'அகவை' மிகப் பெரியது. தொல்காப்பியர் நாளிலேயே சூதாட்டக் காய், ஆடும் அரங்கமைந்த பலகை என்பன இருந்தமையால் அவற்றின் இலக்கணத்தையும் கூறுகிறார் (374 - 375).

ஆடு, புலி, குதிரை வைத்து ஆடும் ஆட்டங்களைப் போல் 'நாய்' வைத்து ஆடியுளர் என்பது நாயும் பலகையும் (கட்டமிட்ட அரங்கப் பலகை) என்பதால் தெரிகின்றது. சூதின் தன்மையை வள்ளுவம் "ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூது" என்பதால் வெளிப்படுத்தும். அதன் கொடுமையை வெளிப்பட உணருமாறு 'வல்' என்று பெயரிட்டிருந்த ஆழ்ந்த சிந்தனையர், எண்ணத்தக்கார் (374).

தமிழ்

கதவு, தாழ் என்பவை வீடு தோன்றிய பாதுகாப்பு உணர்வு ஏற்பட்ட நாள் முதலே உண்டாகி யிருக்கும். "வழியடைக்கும் கல்" என்பது பாதுகாப்புத் தானே.

தாழ் கதவொடு கூடியது. பூட்டு என்பது தாழ்க் கதவொடு இணைந் திருப்பதனை அன்றித் தனியே எடுத்து மாட்டுவதாகவும் அமைந்துளது. பாதுகாப்பில் எத்தனையோ புதுமைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனினும் தாழ்க் கோல், திறவுகோல், திறப்பான் குச்சி, திறவு என்னும் பழம் பெயராட்சிகள் வழக்கில் மறையாமல் வாழ்ந்துகொண்டுள்ளன.

தாழைத் திறக்கும் கோல் தாழக் கோல் எனவும் தாழ்க் கோல் எனவும் வழங்கும் என்று கூறிய தொல்காப்பியர் தமிழ் என்பதை விட்டுவிடாமல், "தமிழென் கிளவியும் அதனோர் அற்றே" என்கிறார். தமிழ்த் தெரு, தமிழத் தெரு; தமிழ்க் கலை, தமிழக் கலை என வழங்கும் வகையை இதனால் காட்டுகிறார். **திராவிடத்தில் இருந்து தமிழ் வந்தது என்பாரை இத் தொல்காப்பிய விளக்கம் தண்ணீர் தெளித்துக் கண் விழிக்கச் செய்ய வல்லதாம்.**

எழுத்து

எழுது, எழும்பு, எழுப்பு, எழூஉ, எழுச்சி என்பனவெல்லாம் எழு என்பதன் வழியாக வந்தவை. எழுத்து என்பதும் அவ்வாறு வந்ததே. எழூஉம் சீப்பும் உடைய அரணத்தைக் கொண்டிருந்தவர் தமிழர். அவர் **எழுத் தழிவுக்கும் எழுத்துச் சிதைவுக்கும் இடந்தருதல் இன்றி மொழி காத்தல் கடமையாகும்.**

மேலும், **எழுத்தும் எண்ணும் இணைந்த மொழி தமிழ். எழுத்தே எண்ணாக இருந்தும் அவ்வெண்ணை ஏறத்தாழ மறந்தே போன மக்கள் தமிழ் மக்கள். தமிழெண் மீட்டெடுப்புச் செய்தலைத் தாமே உணரார் எனினும் அண்டை மாநிலங்களை எண்ணினாலும் தமிழர் புரிந்து கொள்ள முடியும்.**

க, உ, ங, ச,ரு, சா, எ, அ, கூ, க0 என்பவை பழந்தமிழெண்கள். இத் தமிழெண்களின் வழிப்பட்டவையே 1,2,3 என வழங்கப் பெறும் எண்கள். பழந்தமிழர் உலக வணிகத்திற்குப் பயன்படுத்திய பொது எண்கள் இவை.

எண்

எண்கள் எழுத்துகள் என்பவை வேறு வேறாக இல்லாமல், எண்களே எழுத்தாக இருந்தமையால் "எண்ணும் எழுத்தும்" இணைந்தே வழங்கின.

"எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை"

என்றும்,

"எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன்"

என்றும் வழக்கூன்றின.

இவ்வெண்களைச் சொல்லிப் பாருங்கள்; நூறுவரை சொல்லுங்கள்; எல்லாமும் உகரங்களாக - குற்றியலுகரங்களாக - முடிவதைப்பாருங்கள். ('ஏழு' என்பது முற்றியலுகரம்).

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து, நூறு. இவற்றுள் ஒரே ஓர் எண் (ஒன்பது) தப்பி வந்தது போல் தோற்றம் தரவில்லையா?

ஒன்பது என்னும் இடத்திலே '**தொண்டு**' *என்பதே இருந்தது. அது வழக்கு வீழ்ந்தும் வீழாமலும் இருந்த காலம் தொல்காப்பியர் காலம். அதனால் அவர் ஒன்பது என்பதுடன் தொண்டு என்பதையும் வழங்கி யுள்ளார் (445, 1358). அவ்வாறே பரிபாடலிலும் ஒன்பதும் தொண்டும் வழங்கப்பட்டுள.*

தொண்டு வழக்கிழந்து ஒன்பது வந்தமையால் தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் என்பவையும் கீழே இறங்கிவிட்டன. தொண்பது என்னும்

இடத்தில் தொண்ணூறும், தொண்ணூறு என்னும் இடத்தில் தொள்ளாயிரமும் வந்துவிட்டன. இந் நாளிலும் "தொன்னாயிரம் முறை சொன்னேன்" என்னும் பேச்சுமொழி உண்மை, பழமரபை உணர்த்துகின்றது.

நூறுவரை உள்ள எண்கள் உகரத்தில் முடிதல் ஒலி எளிமை, ஒழுங்குறுத்தம் என்பவை கொண்டமையை உணரின் அவ்வமைப்பாளியரின் ஆழம் புலப்படும்.

ஆயிரம், இலக்கம், கோடி என்பவை வழங்கப்படவில்லையோ எனின் ஆயிரம் வழங்கப்பட்டது. அதனின் மேற்பட்டவை ஐ, அம், பல் என்னும் முடிபு கொண்ட சொற்களாக வழங்கப்பட்டன.

தாமரை, வெள்ளம், ஆம்பல் முதலியவை அவை.

ஆயிரம் அடுக்கிய ஆயிரம் என்பவை தாமரை எனவும் வெள்ளம் எனவும் ஆம்பல் எனவும் வழங்கப்பட்டன. திருவள்ளுவர், சங்கத்தார் ஆயோர் நாளிலேயே கோடி, அடுக்கிய கோடி என்பவை இடம் பெறலாயின.

கோடி என்பது கடைசி என்னும் பொருளில் இன்றும் வழங்கப்படுவதே. கடைசி எண் கோடி எனினும், கோடி, கோடியை அடுக்கிய கோடி என்பதும் வழக்கில் இருந்துளது. கோடா கோடி, கோடானு கோடி என்பன அவை.

ஊரறிய ஒளியுடைய செல்வர்கள் இருப்பின், அவர்கள் பெருமையாகப் பேசப்பட்டனர். ஒளிக் கற்றையால் விளங்கும் கதிரவன் போலக் கருதப்பட்டனர். அதனால் அவர்கள் 'இலக்கர்' களாகினர். "எல்லே இலக்கம்" என்பது தொல்காப்பியம் (754). விளங்கிய செல்வம் இலக்கம் ஆயது; எண்ணும் ஆயது.

மக்கட்கை

மக்கள் என்பதனுடன் கை சேர்ந்தால்,

'மக்கள் கை' என்னும் இடமும் உண்டு;

'மக்கட் கை' என்னும் இடமும் உண்டு.

உயிருடையவர் கை எனின் மக்கள் கை.

உயிரற்றவர் கை எனின் மக்கட் கை.

இதனைத் தொல்காப்பியர்,

"மக்கள் என்னும் பெயர்ச்சொல் இறுதி
தக்கவழி அறிந்து வலித்தலும் உரித்தே"

என்று கூறுகிறார் (405).

மக்கள் என்பார் உயிருள்ளவர். அவர்தம் கை உயிரற்றால் - செயலற்றால் - தனித்துக் கிடந்தால் - 'மக்கட் கை' என மாற்றம் பெறும் என்பது இப் பரபரப்பான - அமைந்து எண்ண முடியாத - உலகியலில் வியப் பூட்டுவதில்லையா?

பெண்டு

மக்கள் என்னும் பொதுப்பெயர் பெண், ஆண் எனப் பால் பிரிவுடைமை எவரும் அறிந்ததே. பெண் என்பது பெண்டு என்றும் வழங்கப்பட்டது (420, 421). பெண்டிர் என்பதில் அது விளங்கி நிற்கிறது. பெண்டு என்பதைப் பொண்டு ஆக்கி ஆட்டி சேர்த்துப் 'பொண்டாட்டி' ஆக்கி மொழிக் கேட்டுடன் பண்பாட்டுக் கேடும் ஆக்கிவருதல் குறுந்திரை பெருந்திரைக் கொள்கையாகி விட்ட நிலையில், **'பெண்டு' என்னும் பண்பாட்டுப் பெயர் தலை வணங்க வைக்கிறது.**

பெண்டன் கை, பெண்டின் கை என வழங்கப்படுதலை,

"வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும்"

என்றும்,

"பெண்டென் கிளவிக்கு அன்னும் வரையார்"

என்றும் கூறுகிறார் (420, 421).

திசை

"தெற்கு வடக்குத் தெரியாதவன்" என்பது பழமொழி. தென்கிழக்கு, வடகிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு எனக் கோணத் திசைகளை வழங்கு கிறோமே! முழுத்திசையில் சுருங்காத முன் திசையைக் கோணத் திசைக்குக் குறுக்குவது நம் வழக்கா? நம் முந்தைத் தொல்காப்பியர் காட்டும் வழக்கே யாம். அவர்க்கு முன்னரே அவ்வழக்கு இருந்ததை என்மனார் புலவர் என்பதால் தெளிவிக்கிறார் (432).

பன்னிரண்டு

பத்துடன் மூன்று பதின்மூன்று

பத்துடன் ஐந்து பதினைந்து

இவ்வாறுதானே வரும். பத்துடன் இரண்டைப் 'பன்னிரண்டு' என்கிறோமே! எதனால்?

"பத்தன் ஒற்றுக்கெட னகரம் இரட்டல்
ஒத்த தென்ப இரண்டுவரு காலை" (434)

என்கிறார். மேலும்,

"ஆயிரம் வரினும் ஆயியல் திரியாது" (435)

என்பதால் பன்னீராயிரம் என்பதற்கு இலக்கணம் காட்டுகிறார். "பன்னீரி யாண்டு வற்கடம் சென்றது" என்பது களவியல் உரை. 'முந்நீர்ப் பழந் தீவு பன்னீராயிரம்' என்பது கல்வெட்டு.

மொழிக்காவல்

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தின் வழியாக அறியப் பெறும் வாழ்வியல் வளங்களுள் சில இவை. இவ்வதிகாரத்தைச் சொல்லி முடிக்கும் ஆசிரியர் சொல்லிய அல்லாத திரிபுகள் செய்யுள் வழக்கிலோ மக்கள் வழக்கிலோ காணக் கிடப்பின் அவற்றையும் உரிய வகையால் அமைத்துப் போற்றிக் கொள்க என்கிறார். **தமிழ்மொழி வழக்கழிந்து படாமல் என்றும் உயிருடைய மொழியாகத் திகழவேண்டும் என்னும் மொழிக் காவல் உள்ளத்தின் வெளிப்பாடே இஃதாம்** *(483).* **இவ்வாறு இயல்களி லும் அதிகாரங்களிலும் கூறுவன மொழியின் விரிவாக்கத்திற்கு உடன்பட்டு வழிவகுப்பதாகும்.**

(குறிப்பு : தொல்காப்பிய நூற்பா எண்களாகக் குறிக்கப்பட்டவை எல்லாமும் சைசி. கழகத் தொல்காப்பிய மூலப்பதிப்பு எண்களாகும்.)

- இரா. இளங்குமரன்

இளம்பூரணர்

உரையாசிரியர்

உரையாசிரியர் என்ற அளவானே, 'இளம்பூரணர்' என அறியப் பெறும் பெருமையுடையவர் இவர். தொல்காப்பியத்திற்கு முதற்கண் உரை கண்டவராதலுடன், முதன்மையான உரை கண்டவரும் இவரே. மற்றொரு சிறப்பு இவருரையே நூன் முழுமைக்கும் கிடைத்துள்ளமை. உரை யாசிரியர் புலமை நலத்தையும், பேரருள் பேருள்ளத்தையும், உரையெழுது தற்கே தம் தவவாழ்வைச் செலவிட்ட தமிழ்ப்பற்றையும் எத்துணை விரித்துச் சொல்லினும் குறைவுடையதாகவே அமையும். அத்தகும் உயர்வற உயர்ந்த உயர்வர் இவர்.

"சென்னபட்டணத்தில் இற்றைக்கு ஐம்பதறுபது வருடத்தின் முன்னிருந்த ***வரதப்ப முதலியாரின்*** *பின், எழுத்துஞ் சொல்லுமேயன்றித் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தை உரை உதாரணங்களோடு பாடங் கேட்டவர்கள் மிக அருமை. முற்றாய் இல்லை என்றே சொல்லலாம். வரதப்ப முதலியார் காலத்திலும் தொல்காப்பியம் கற்றவர்கள் அருமை என்பது, அவர் தந்தையார்* ***வேங்கடாசலம் முதலியார்*** *அதனைப் பாடங்கேட்கும் விருப்பமுடையராயின பொழுது பறையூரில்* ***திருவாரூர் வடுகநாத தேசிகர்*** *ஒருவரே தொல்காப்பியம் அறிந்தவர் இருக்கிறார் என்று கேள்வியுற்றுத் தமது ஊரைவிட்டு அதிகத் திரவியச் செலவோடு அவ்விடம் போய் இரண்டு வருடமிருந்து பாடங்கேட்டு வந்தமையாலும் வரதப்ப முதலியார் ஒருவரே பின்பு அதனைத் தந்தைபாற் கேட்டறிந்தவர் என்பதனாலும் அது காரணமாக அவருக்குத் தொல்காப்பியம் வரதப்ப முதலியார் என்று பெயர் வந்தமையாலும் பின்பு அவர் காலத்திருந்த வித்துவான்கள் தமக்கு யாதாயினும் இலக்கணச் சமுச்சயம் நிகழ்ந்துழி அவரையே வினவி நிவாரணஞ் செய்தமையாலும் நிச்சயிக்கலாம்." - என்பது தொல். பொருள். நச்சினார்க்கினியப் பதிப்பில் (1885) சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை எழுதியுள்ள பதிப்புரை. பார்த்திப ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் வந்த இப்பதிப்பில் தொல்காப்பியப் பின்னான்கியல் உரைகளே உள. இவை நச்சினார்க்கினியம் அன்று, பேராசிரியம் எனச் செந்தமிழ்த் தொகுதி 1. பகுதி 1; தொகுதி 2 பகுதி 11 ஆகியவற்றிலும், தொல். செய்யுளியல்*

நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் வெளிவந்த தமிழ்ச் சங்கப் பதிப்பிலும் பெரும்புலவர் இரா. இராகவ ஐயங்கார் எழுதினார்.

தொல்காப்பியம் வரதப்பர் வரலாறும், தாமோதரனாரின் நச்சினார்க்கினியர் உரைப்பதிப்புக் குறிப்பும் மேல் ஆய்வும் நமக்கு என்ன சொல்கின்றன? இளம்பூரணரும் பிறரும் உரை வரைந்து நூலைப் பொருளுடன் காத்த பின்னரும் அஃதறிஞரும் அறியா நிலையில் இருந்தது என்றால், இளம்பூரணர் உரை வரைதலை மேற்கொள்ளா திருந்திருந்தால் தொல்காப்பியத்தின் நிலைமை என்ன ஆகியிருக்கும், என்பதே!

தொல். பொருள். இளம்பூரணத்தை 1920இல் வெளியிட்ட கா. நமச் சிவாய முதலியார் 1924இல் தொல். பொருள். மூலத்தை முதற்கண் வெளியிட் டுள்ளார், உரையொடு கூடிய மூலத்தில் இருந்து தனியே மூலத்தைப் பெயர்த்துப் பதிப்பித்த பதிப்பே மூலப்பதிப்பு என்பதை எண்ணிப் பார்த் தால், நாம் இளம்பூரணர்க்குப் பட்டுள்ள நன்றிக் கடனுக்கு அளவுண்டோ? இவர்தம் உரைச்சுவடி இல்லாக்கால், மற்றையர் உரைவரையும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டிராதே! தொல்காப்பியம் நமக்குக் கிட்டியமை இளம்பூரணர் உரைகொண்ட நலத்தாலேயே என்பதை எண்ணும் போதே இவர் தொண்டு மலை விளக்கென இலங்குவதாம்.

இளம்பூரணர்

இளம்பூரணர் என்னும் பெயரால், "இவர் இளமையிலேயே முழுதறிவு பெற்றுச் சிறந்தமை கண்ட சான்றோர் இச்சிறப்புப் பெயரால் இவரை வழங்கினர்" என்பது விளங்கும். இஃதவர் இயற்பெயராக இருத்தற்கு இயலாது. கண்ணகியார் 'சிறுமுதுக்குறைவி' எனப்பட்டதும், நம்மாழ்வார் 'சிறுப்பெரியார்' எனப்பட்டதும் அறிவார் இதனைத் தெளிவார்.

'இளங்கோ வேந்தர்' 'இளங்கோவடிகளா'ராகப் பெயர் பெற்றமை போல் இளம்பூரணரும் தம் துறவினால் 'இளம்பூரணவடிகளார்' எனப் பட்டார் என்பது விளங்குகின்றது.

இவர் துறவோர் என்பதை நமக்கு வெளிப்படக் கூறுபவர் நன்னூல் முதலுரையாசிரியர் மயிலைநாதர். அவர் எச்சங்களின் வகையை எடுத்துக் காட்டுங்கால்(359) இளம்பூரணர் உரையை உரைத்து "**இஃது ஒல்காப் புலமைத் தொல்காப்பியத்துள் உளங்கூர் கேள்வி இளம்பூரண ரென்னும் ஏதமில் மாதவர் ஓதியவுரையென் றுணர்க**" என்கிறார்.

இதில் இளம்பூரணரை 'ஏதமில் மாதவர்' என்ற செய்தி, இவர் துறவோர் என்பதைக் காட்டும் புறச்சான்றாம். அகச்சான்று உண்டோ எனின் உண்டு என்பது மறுமொழியாம்.

"கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப"

என்னும் நூற்பா அகத்திணையின் முதற்கண் உள்ளது. இதில் அகத்திணை ஏழும் முறை பெற நிற்கும் வகையைக் கூறுகிறார் ஆசிரியர். இதற்கு உரைவிளக்கம் வரையும் இளம்பூரணர், "இந்நூலகத்து ஒருவனும் ஒருத்தியும் நுகரும் காமத்திற்குக் குலனும் குணனும் செல்வமும் ஒழுக்கமும் இளமையும் அன்பும் ஒருங்கு உளவழி இன்பம் உளதாம் எனவும், கைக்கிளை ஒருதலை வேட்கை எனவும், பெருந்திணை ஒவ்வாக் கூட்ட மாய் இன்பம் பயத்தல் அரிது எனவும் கூறுதலான் **இந்நூலுடையார் காமத்துப் பயனின்மை உய்த்துணர வைத்தவாறு அறிந்து கொள்க**" என்கிறார்.

'காமம் நீத்தபால்', 'கட்டில் நீத்தபால்', 'தாபத நிலை', 'தபுதாரநிலை', 'சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயன்' எனவரும் இடங்களில் இத்தகு கருத்து உரைக்கப் பெறின் பருந்தும் நிழலுமென நூலாசிரியர் சொல்லொடு பொருள் பொருந்திச் செல்வதாகக் கொள்ள வாய்க்கும். இவ்விடத்தில் அக்குறிப்பு இல்லையாகவும் 'இந்நூலுடையார் காமத்துப் பயனின்மை உய்த்துணர வைத்தவாறு' என்பது இளம்பூரணர் உட்கோளேயாம் என்பதை வெளிப்படுத்தும்.

இவரையன்றி இப்பகுதிக்கு உரைகண்ட பழைய உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியரே. அவர் தாமும் இவர்க்குப் பின் உரை கண்டவர். இவரை ஏற்றும் மறுத்தும் உரைப்பவர். அவர் பொருளதிகாரத்தில், "இல்லறம் உணர்த்திப் பின் துறவறமும் சிறுபான்மை கூறுப" என்றும், "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும் என்னும் சூத்திரத்தான் இல்லறமும் துறவறமும் கூறினார். இந்நிலையானும் பிறவாற்றானும் வீட்டிற்குக் காரணங் கூறினார்" என்றாரே யன்றிக் காமத்துப் பயனின்மை உய்த்துணரவைத்தாரெனக் கூறினாரல்லர். அவ்வாறு ஆசிரியர் கூறக் கருதியிருந்தால் உய்த்துணர்வில் லாமலே வெளிப்பட விளங்க உரைப்பார் என்பது இளம்பூரணரோ அறியார்? **இவர் கொண்டிருந்த துறவுநிலை உந்துதலால் வந்த மொழி ஈதெனக் கொள்ளல் தகும்.** "இனி மாறுகொளக் கூறல்," என்பதற்குத் "**தவம் நன்று என்றவன் தான்தவம் தீதென்று கூறல்**" என்பதும் (பொ.654) குறிப்பாகலாம். இவர் துறவர் என்பது 'இளம்பூரண அடிகள்' என்னும் அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பாலும் (சிலப். 11 : 18 -20) புலப்படும்.

மயிலைநாதர் வரைந்த தொடரிலே இளம்பூரணர்க்குரிய தனிப் பெருஞ் சிறப்பொன்றைச் சுட்டுதலறிந்தோம். அஃது, 'உளங்கூர் கேள்வி' என்பது. "செவி வாயாக நெஞ்சு களனாகப்" பாடம் கேட்பதும் கேட்ட வற்றை உளத்தமைத்துக் கொள்வதும் பண்டைப் பயின்முறை. அம்முறை

யில் பல்கால் பலரிடைச் சென்று கேட்டுக் கருவூலமெனத் தேக்கி வைத்துக் கொண்ட முழுதறிவாளர் இளம்பூரணர் என்பதை நாம் அறிய வைக்கிறது. இதற்கு அகச்சான்று என்னை எனின், பலப்பலவாம்; முதல் உரையாசிரிய ராகிய இவர் பலரிடைக் கேட்ட உரைகளைக் கொண்டே, '**ஒரு சார் ஆசிரியர் உரைப்பர்**' என்றும், '**உரையன் றென்பார்**' என்றும், '**ஒருவன் சொல்லுவது**' என்றும் கூறிச் செல்கிறார் என்பது கொள்ளக் கிடக்கின்றது என்க.

இளம்பூரணர் தொல்காப்பியர்மேல் கொண்டிருந்த பேரன்பும், பெருமதிப்பும் அவரைத் தொல்காப்பியரெனவே மதிக்கத் தூண்டுகின்ற தாம். அகத்திணை ஏழாதல் போலப் புறத்திணையும் ஏழே என்பதை வலியுறுத்திக் கூறும் இளம்பூரணர், புறப்பொருள் பன்னிரண்டு என்பாரை மறுத்து அவ்வாறு கொள்வது, "**முனைவன் நூலிற்கும் கலி முதலாகிய சான்றோர் செய்யுட்கும் உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தாது என்க**" என்கிறார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், "வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதனூல் ஆகும்" என்றதை உளங் கூர்ந்து, அதனை அவர்க்கே ஆக்கி வழிபட்ட சான்றாண்மை இளம்பூரணர் வழியே புலப்படுதல் கண்டு கொள்க.

"அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்"

என்பதன் விளக்கத்தில் (எழுத்.33), "இசை நூலாசிரியரும் முதனூலாசிரியர் தாமே யெனினும், 'மொழிப' என வேறொருவர் போலக் கூறியது, அதுவும் வேறொரு நூலாகச் செய்யப்படும் நிலைமை நோக்கிப் போலும்" என்று வரைகின்றார். தொல்காப்பியரை இளம்பூரணர் முதனூலாசிரியராகக் கொண்டார் என்பது இதனால் விளங்கும்.

முன்னிலையாக்கல் எனவரும் பொருளதிகார நூற்பா விளக்கத்தில் (98), "உலகத்துள்ளார் இலக்கணமெல்லாம் உரைக்கின்றாராகலின் இவ்வாசிரியர் உரைக்கின்றவாற்றான் நிகழ்தல் பெரும்பான்மை" எனத் தொடர்கின்றார். தொல்காப்பியர் பற்றி இளம்பூரணர் குறித்த மதிப்பீடு எத்தகு பெருமைக்குரியது!

பொருளதிகாரத் தொடக்கத்திலே, "பிற நூலாசிரியர் விரித்துக் கூறினாற்போல அறமும் பொருளும் விரித்துக் கூறாதது என்னையோ எனின், உலகத்தில் நூல் செய்வார் செய்கின்றது அறிவிலாதாரை அறிவு கொளுத்த வேண்டியன்றே; யாதானும் ஒரு நூல் விரித்தோதிய பொருளைத் தாமும் விரித்து ஓதுவாராயின் ஓதுகின்றதனாற் பயன்

இன்றாமாதலால் முதனூலாசிரியர் விரித்துக் கூறின பொருளைத் தொகுத்துக் கூறலும் தொகுத்துக் கூறின பொருளை விரித்துக் கூறலும் நூல் செய்வார் செய்யும் மரபு என்றுணர்க. அஃதேல் இந்நூலகத்து விரித்துக் கூறிய பொருள் யாதெனின் காமப்பகுதியும் வீரப்பகுதியும் என்க. இன்பம் காரணமாகப் பொருள் தேடும் ஆகலானும் பொருளானே அறஞ் செய்யும் ஆகலானும் இன்பமும் பொருளும் ஏற்றம் என ஓதினார் என உணர்க,'' என்று வரையும் எழுத்தால் தொல்காப்பிய நூலோட்ட நுணுக்கத்தை நுவல்கிறார்.

உழிஞைத் துறையை, "அதுவே தானும் இருநால் வகைத்தே'' என்னும் ஆசிரியர் (பொ.67) அடுத்த நூற்பாவில் அத்துறைகளைக் கூறி "நாலிரு வகைத்தே'' (பொ.68) என்றும் கூறுகிறார். இதனைக் கூறியது கூறல் என எவரும் எண்ணி விடுவரோ என்னும் எண்ணம் "கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை'' இளம்பூரணர்க்குத் தோன்றிற்றுப் போலும். அதனால், "பதினெட்டு இருபத்தொன்பது என்பார் மதம் விலக்கியமை தோன்றப் பெயர்த்துந் தொகை கூறினார். இது கூறியது கூறலன்று; தொகை'' என்றார்.

'ஆசிரியன் ஓதினான்' என்பது போலக் கூறுதலே பண்டை உரை யாசிரியர் மரபு (எழுத்.469). "குறிப்பு என்றார்'', "கூறினார்'' (பொருள்.104) என இளம்பூரணத்துள் வருதல் பதிப்பாசிரியர் கருத்துப்போலும்!

மிகைபடக் கூறல் என்னும் நூற்குற்றம் விளக்கும் இளம்பூரணர், "மிகைபடக் கூறலாவது அதிகாரப் பொருளன்றிப் பிறபொருளும் கூறுதல். அஃதாவது தமிழிலக்கணஞ் சொல்லுவான் எடுத்துக்கொண்டான் வடமொழி இலக்கணமும் கூறல்'' என்கிறார். இக்குற்றம் செய்யாத சீருரை யாளர் செந்தமிழ் இளம்பூரணர். இக்குற்றம் செய்தார், 'இவர் வடமொழி யறியார்' என்பர். எழுத்து. 42, 45, 75, சொல். 443, பொருள். 30, 151, 656 ஆகிய நூற்பாக்களின் உரைகளைக் காண்போர் இவர் வடமொழி அறியார் எனக் கருதார்.

இளம்பூரணர் சமணர் என்றும் சைவர் என்றும் கூறுவாருளர்.

படிமையோன் என்பதற்குத் 'தவவொழுக்கத்தையுடையோன்' என உரைவரைந்ததையும் (பாயிரம்) படிமை என்பது சமண சமயத் துறவிகளின் தவவொழுக்கத்தைக் குறிக்கும் சொல் என்பதையும் குறித்துச் சமணர் என்பர். படிமை என்பது கட்டமை ஒழுக்கத்தைச் சுட்டுவது என்பதைப் பதிற்றுப்பத்துள் கண்டு கொள்க (74). படிவம் என்பதும் அப்பாடல் ஆட்சியில் உண்டு என்பதும் அறிக.

"னகரம் வீடுபேற்றிற்குரிய ஆண்பாலை உணர்த்துதற் சிறப்பான் பின்வைக்கப்பட்டது'' (எழுத்.1) என்று இவர் எழுதுவது கொண்டு சமணர்

என்பர். முற்பட வைக்கப்பட்ட அகரத்தின் சிறப்புக் கூறியவர் பிற்பட வைக்கப்பட்ட னகரத்தின் சிறப்புக் கூறுவாராய் இது கூறினர். முற்படக் கூறலும் சிறப்பே; பிற்படக் கூறலும் சிறப்பே என்பது நூன்முறை. அம்முறைக்கேற்ப னகரச் சிறப்பாகக் கூற இதனைக் கூறினாரேயன்றி 'மகளிர் வீடு பேறு எய்தார்' என்னும் குறிப்பு அதில் இல்லை எனக் கொள்க.

இனிச் சமணர் அல்லர் என்பதற்கு, "நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும்போடு ஐந்தும், கலந்த மயக்கம் உலகம்" எனவரும் தொல்காப்பிய (பொ.635) நூற்பாவில் விசும்பும் ஒரு பூதமெனக் கொண்டதைக் காட்டுவர். நூற்பாவிற் கிடந்தாங்கு உரை விரிக்கும் மரபுடைய இளம்பூரணரை அதனைக் காட்டி ஒரு சார்பிற் கூட்டல் சாலாது.

"குமர கோட்டம் குமரக்கோட்டம், பிரமகோட்டம் பிரமக் கோட்டம்" என்பவர் "அருக கோட்டம் அருகக் கோட்டம்" எனக் காட்டாமையால் சமணச் சார்பினர் அல்லர் என்பர். காட்டாமையால் அச்சார்பினர் அல்லர் என்பது ஏற்காமை போல, காட்டியமையால் அச் சார்பினர் என்பதும் ஆகாதாம். எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கு எடுத்துக்காட்டுப் பொருந்துவதா என்பதே உரை நோக்கு.

குமரகோட்டம் காட்டியதற்கு முற்றொடரிலேயே 'ஆசீவகப்பள்ளி' என்பதைக் காட்டுகிறாரே; அவர் அருகக் கோட்டம் காட்டாமையால் சமணர் அல்லர் என்று கொண்டால், ஆசீவகப் பள்ளியை முற்படக் காட்டல் கொண்டு சமணர் எனக் கொள்ள வேண்டுமன்றோ! ஆகலின் பொருளில என்க.

இனி, 'இளம்பூரணர்' என்பது முருகன் பெயர்களுள் ஒன்றாகலின் சைவர் என்பர். 'இளையாய்' என்பதிலும் 'இளம்' என்பதிலும் கண்ட சொல்லொப்புமையன்றிப் பொருளொப்புமை காட்ட முடியாக் குறிப்பு ஈதெனல் தெளிவு.

"ஆறு சூடி நீறு பூசி
ஏறும் ஏறும் இறைவனைக்
கூறு நெஞ்சே குறையிலை நினக்கே"

என்பதை 'இவர் திருவுள்ளத் தூறிய பெரும் பொருட் சிறுபாடல் எனக் கூறிச் சைவராக்கினால், அடுத்தாற் போலவே (தொ.பொ. 359),

"போது சாந்தம் பொறப வேந்தி
ஆதி நாதர்ச் சேர்வோர்
சோதி வானந் துன்னு வோரே"

என்பது கொண்டு சமணரெனக் கொண்டாடல் தவிர்க்க முடியாததாகி விடும்.

"தன்தோள் நான்கின்" எனவரும் பாடலை இளம்பூரணர் மேற்கோள் காட்டுகிறார் (தொல். பொருள். 50). இதனைச் சேனாவரையர் தம் நூலில் முதற்காப்புப் பாடலாக அமைத்துக் கொள்கிறார். இதனால் இவர் சிவச் சார்பினர் எனின், சேனாவரையர் போலவே தாமும் காப்புச் செய்யுளாக வைத்திருப்பார். **சேனாவரையர் சிவநெறியர் என்பதற்கு இது சான்றாமேயன்றி இளம்பூரணரைச் சாராதாம் என்க.**

"இசை திரிந்திசைப்பினும்" என்னும் பொருளியல் முதல் நூற்பா உரையில் மேற்கோளாகக் "கார்விரிகொன்றை" என்னும் அகநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைக் காட்டும் இளம்பூரணர், 'சிவானுபூதியிற் பேருலகம் தங்கிற்று' என்று உரையெழுதுவது கொண்டு இவரைச் சிவநெறியர் என உறுதிப்படுத்துவர். அஃதாயின், அப்பாடல் தொடரொடு தொடர்பிலாத அச்செறிப்பும், 'தாவில்தாள் நிழல்' என்பதன் பொருள் விடுப்பும் கொண்டு ஐயுறவு கொள்ளற்கு இடமுண்டு! பாடல் தொடரையே இசைத்துத் தொடர்புறுத்தும் அவ்வுரையில் அஃதொன்று மட்டும் ஒட்டா ஒட்டாக இருத்தலும், தாவில்தாள் நிழல் விடுபாடும் பிறிதொருவர் கைச்சரக்கோ என எண்ணவே வைக்கின்றது.

இளம்பூரணர் வள்ளுவர் வாய்மையில் நெஞ்சம் பறிகொடுத்த தோன்றல் என்பது இவர் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள் விளக்கப் பெருக்கத்தானே நன்கு புலப்படும். அதிகாரங்கள் பலவற்றை அடுக்கிக் கூறுதலாலும் விளங்கும். இத்தகையர் வள்ளுவரைப் போலச் சமயக் கணக்கர் மதிவழிச் செல்லாத சமனிலைச் சால்பினர் என்பதே தெளிவாம். சமயச் சார்பினர் வெளிப்படக் காட்டும் வலிந்த பொருளாட்சி, மேற்கோள் ஆயவை இவரிடத்துக் காணற்கில்லாமல் எச்சமயமும் ஒப்பநினைத்துப் போற்றும் ஒரு பெருந்தகைமையே காணப்படுகின்றது என்க.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் **இளம்பூரணரும்** திருக்குறள் உரையாசிரியர் **மணக்குடவரும்** ஒருவரே என்பர். ஒருவர் ஒரு நூற்கு ஒரு பெயரும், மற்றொரு நூற்கு ஒரு பெயரும் கொண்டு உரை வரைந்தனர் என்றல் மரபு நிலைப்படாது. ஒருவர், இருவர், மூவர் பெயர் கொண் டெழுதிப் பிழைக்கும் 'வணிக நோக்கர்' அச்சடிப்புக் காலத்தே காண லாமே யன்றிப் பயில்வார் பயன்பாடு என்னும் ஒன்றே குறியாக் கொண்ட ஏட்டுக்காலத்துத் தூயரை அக்கூட்டிற் சேர்க்க வேண்டுவதில்லையாம்.

உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் பல நூல்களுக்கு உரை கண்டவர். அவர் தம் பன்னூல் உரையொப்பைச் சுட்டிச் செல்கிறார். அத்தகு குறிப்பொன்றும் இளம்பூரணர் உரையில் இன்மை, இக்கருத்தின் அகச்சான்றின்மைச் சான்றே. ஒரு தனிப்பாடல் செய்தி கொண்டு இம்

முடிவுக்கு வருதல் சாலாது. 'மணக் குடி புரியான்' என்பது 'மணக்குடவர்' பெயராகலாம். ஆனால் 'மணக்குடி புரியராம் அவரே இளம்பூரணர்' என்பதற்கு அப்பாடல் சான்றாகாது. மற்றும் உரையாசிரியராகிய இளம்பூரண அடிகள் எனக் கூறும் அடியார்க்கு நல்லார் மணக்குடவ ராகிய இளம்பூரண அடிகள் என்று கூறத் தவறார். ஏனெனில் உரையாசிரி யர் என்னும் பொதுப்பெயரினும் அவர் குடிப்பெயர் விளக்கமானதன்றோ!

தொல்காப்பிய இளம்பூரணருரை முற்றாகக் கிடைத்துளது. அதில் அச்சிறப்புப் பாயிரம் இல்லை. திருக்குறள் மணக்குடவருரையும் முற்றாக வாய்த்துளது. அதிலும் அச்சிறப்புப் பாயிரம் இல்லை. சிதைவுற்ற நூலாயின் தனித்துக் கிடைக்க - பிறர் உரைக்கண் கண்டெடுக்க - முறை யுண்டு. அன்னவகை எதுவும் இல்லாச் சிறப்புப் பாயிரங் கொண்டு முடிவுக்கு வருதல் தகுவது அன்று.

இளம்பூரணர் திருக்குறள் அதிகாரத் தலைப்புக்குத் தரும் பொருளுரை மணக்குடவ ருரையொடும் பொருந்தி நிற்பதைக் காட்டி ஈருரையும் அவருரையே என்பர். ஈருரையும் பொருந்தாவுரையும் உண்மை யால் வேறுரையாம் என்பார்க்கு மறுமொழி இல்லாமை கண்கூடு.

துறவாவது தன்னுடைய பொருளைப் பற்றறத் துறத்தல் என்பது தொல்காப்பியம் (பொ.75).

துறவாவது ஒருவன் தவம் பண்ணாநின்ற காலத்து யாதாயினும் ஒரு தொடர்ப்பாடு உளதாயினும் அதனைப் பற்றறத் துறத்தல் என்பது திருக்குறள் மணக்குடவருரை (அதி.துறவு).

ஒப்பியவுரையை அப்படி அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு போற்றுவ தும், ஒப்பா இடத்து மட்டும் தம் உரையும் விளக்கமும் தருதலும் உரை மரபு ஆகலின் இளம்பூரணத்தைக் கற்ற மணக்குடவர் தம் உரையில் அவ்வுரையைப் போற்றிக் கொண்டார் என்பது பொருந்துவதாம்.

இளம்பூரணர் உரையில் காணும் எடுத்துக்காட்டுகளைத் தொகை யிட்டுக் காண்பவர் திருக்குறள் மணக்குடவர் உரையை இவருரையெனக் கொள்ளார் என்பது தெளிவு.

இளம்பூரணர் உரை வழியே நன்னூலார் பலப்பல நூற்பாக்களை இயற்றியுள்ளார். ஆகுபெயர் என்ற அளவானே குறித்தார் தொல்காப் பியர்(சொ.110). அதனை "ஆகுபெயர் என்ற பொருண்மை என்னையெனின் ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காய் நிற்றல் என்றவாறு" என்றார் இளம்பூரணர். அதனையே நன்னூலார் "ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத் தொன்முறை யுரைப்பன ஆகு பெயரே" என நூற்பாவாக்கிக் கொண்டார் (பெயர்.33). இவ்வாறு இளம்பூரணக் கொடை மிகக் கொண்டு விளங்கியது

நன்னூலாகலின், அந்நூலார் காலத்துக்கு முன்னவர் இளம்பூரணராவர். நன்னூலாரைப் புரந்த சீயகங்கன் காலம் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். எனவே அக்காலத்திற்கு முற்பட்டவர் இளம்பூரணர் என்க. புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் இருந்து இளம்பூரணர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். ஆகலின் அம்மாலை தோன்றிய 9ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் ஆகிறார் இளம்பூரணர். மேலும் பரணியாற் கொண்டான், (எழுத்.125, 248) என வருவது கொண்டு கூடல் சங்கமத்துப் பரணி கொண்ட வீரராசேந்திரன் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவர் எனத் தேர்ந்து 11ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

இளம்பூரணர் சோணாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்றும், வேளாண் குடியினர் என்றும் கூறுவர். இவர் சோணாட்டைச் சொல்வதுடன் மலாடு மழநாடு முதலிய நாடுகளையும் சேரமான் மலையமான் பாண்டியன் சேரன் செங்குட்டுவன் முதலிய வேந்தர்களையும் குறிக்கிறார். உறையூரைக் கூறும் இவர் கருவூர், மருவூர், குழிப்பாடி, பொதியில் என்பவற்றையும் குறிக்கிறார். இவர் பார்வை தமிழகப் பார்வையாக இருந்தது மிகத் தெளிவாக உள்ளது.

கைவாய்க்கால் என்பது சோணாட்டு வழக்கு; இன்றும் வழங்குவது என்பர். அது பாண்டிநாட்டும் இன்றும் வழக்கில் உள்ளதே. 'கோடின்று செவியின்று' என்பது கொண்டு இந்நாளிலும் அங்கு அவ்வழக் குண்மையைக் குறிப்பர். ஆனால் அதனைக் கூறுமிடத்தேயே (சொல். 216)

'கோடின்று செவியின்று'

'கோடில செவியில'

'கோடுடைய செவியுடைய'

'கோடுடைத்து செவியுடைத்து'

என உண்மையும் இன்மையும் அடுக்கிக் கூறுவர். இவரை உண்மைப் பாற்படுத்துவதும், இன்மைப்பாற்படுத்துவதும் வேண்டிற்றன்று. **தமிழ்நாட்டு வழக்கு முழுதுற அறிந்த இவர்க்கு எவ்வெடுத்துக்காட்டு முந்து நிற்கிறதோ அதனைக் கூறுவர் எனக் கொள்ளலாம்.**

'நும் நாடு யாது என்றால் **தமிழ்நாடு** என்றல்' எனச் செப்பும் வினாவும் வழுவாது வருவதற்குக் கூறுவதும் (சொல். 13) 'தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார்' என்பதும் (சொல். 33) 'தமிழ்நாட்டு மூவரும் வந்தார்' என்பதும் (சொ.250) 'புலிவிற் கெண்டை' என்பதும்(சொல். 411) இளம் பூரணரின் தமிழ் நில முழுதுறு பார்வையையே சுட்டுகின்றன. மேலும், "நாயை ஞமலி என்ப பூழி நாட்டார் என்றக்கால் அச்சொல் எல்லா நாட்டாரும் பட்டாங் குணரார்; நாய் என்பதனையாயின் எவ்வெத் திசை நாட்டாரும் உணர்ப என்பது", என்று கூறும் இவர் உரையால் (சொல். 392) நாடு தழுவிப் பட்டாங்குணரச் செய்தலே இவர் பெரும் பார்வை என்க.

இளம்பூரணர் உரைநயங்கள்

அருஞ்சொல்லுக்குப் பொருள் கூறுதல் :

'குயின் என்பது மேகம்' (எ.336), 'மின் என்பது ஓர் தொழிலுமுண்டு பொருளுமுண்டு' (எ.346), 'அழனென்பது பிணம்' (எ.355) 'மூங்கா என்பது கீரி' (பொ.550) நவ்வி-புள்ளிமான் (பொ.556) 'கராகமென்பது கரடி' (பொ. 56) இவ்வாறு அருஞ்சொற்பொருள் வேண்டுமிடத்துரைக்கின்றார்.

***கோயில்** என்பதா? **கோவில்** என்பதா? எனின் இரண்டும் சரியே என்பார் உளர். அவற்றுள் 'கோயில்' என்பதே சரியானது என்பதை 'இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கையாகும்' என்னும் நூற்பாவில் (எ. 294) தெளிவாக்குகிறார்.*

***'கஃறு' என்பது உருவு. 'சுஃறு' என்பது இசை** என்பதைத் தேர்ந்து சொல்கிறார் (எ.40).*

***'தபு'** என்பது படுத்துச் சொல்ல 'நீசா' எனத் தன்வினையாம் எனவும், அதனை எடுத்துச் சொல்ல 'நீ ஒன்றனைச் சாவி' எனப் பிறவினையாம் எனவும் அசையழுத்தம் (*accent*) காட்டி விளக்குகிறார் (எ.76).*

அஃறிணை என்பது அல்திணை. அல்லதும் அதுவே, திணையும் அதுவே எனப் பிரித்துக் காட்டி விளக்குகிறார் (சொ.2).

***சேரி** என்பது பலர் இருப்பதுமன். ஆயினும் ஆண்டுச் சில பார்ப்பனக்குடி உளவேல் அதனைப் பார்ப்பனச்சேரி என்பது; இஃது உயர்திணைக்கண் தலைமை பற்றி வந்தது என்கிறார் (சொ.49).*

*"பல **பொத்தகம்** கிடந்த வழி ஒருவன் ஏவலாளனைப் பார்த்து, பொத்தகங் கொண்டு வா' என்றால், அவன் ஒரு பொத்தகங் கொண்டு வந்த விடத்துத் தான் கருதிய பொத்தகம் அன்றெனில் 'மற்றையது கொணா' என்னும்; என்றக்கால் இக் கொணர்ந்ததனை ஒழிக்கும் சொல் இக் கொணர்ந்த பொத்தகம் சுட்டிற்றாகலான் கொணர்ந்ததனை ஒழிக்குஞ் சுட்டு நிலை அதனை ஒழித்து ஒழிந்ததென்று அவ்வினத் தல்லது பிறிதொன்று குறித்தது கொல்லோ எனிற் குறியா; மற்று அப் பொத்த கத்துள் ஒன்றே பின்னும் குறித்தது எனப்படும்" என்பதன் வழியாக ஓரிலக்கணம் கூறுவதுடன் புத்தகம் என்பதன் செவ்விய வடிவத்தையும் நிலைப்படுத்துகிறார்.*

சங்கத்தார் நாளில் 'உளறுதல்' என்பது கூந்தலை உலர்த்துதல் பொருள் தந்தது. அப்பொருளை இளம்பூரணர் காலத்தில் 'உலறுதல்' என்பது தரலாயிற்று என்பதை, "உலற்றத் திறமின்றிப் பயின்றார் ஒரு சான்றார் மயிர் நீட்டி உலறி நின்றாரைக் கண்டு ஒருவன், எம்பெருமான் உலறி நின்றீரால் என்றக்கால் வாளாதே உலறினேன் என்னற்க, இது

காரணத்தால் உலறினேன் என்க. இது தனக்கு உற்றதுரைத்தது" என்பதன் வழியாக அறிய வைக்கிறார் (சொ. 56).

பிறரொடு தொடர்பு இல்லானைக் 'கெழீஇயிலி' என்பதும் (சொ. 57) தொழில் செய்யும் ஏவலாட்டியைத் 'தொழீஇ' என்பதும் (சொ.122) அரிய சொல்லாட்சியாம்.

'அண்ணாத்தேரி' என்பதை இவர் எடுத்துக்காட்டுவதைத் திருவண்ணாமலையகத்து ஏரி எனக் கருத்துரைத்தார் உளர். அது **'வானம் பார்த்த ஏரி'** என்பதாம். ஆறு, கால் ஆயவற்றின் நீர் வரத்தின்றி வானம் பார்த்து இருக்கும் ஏரியே அப்பெயரியதாம் (எ. 134). 'அண்ணாத்தல்' 'அண்ணாந்து நீர் குடித்தல்' என்னும் வழக்குகளைக் கொண்டு அறிக. "அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு" என்றார் வள்ளுவர். **திட்டாத்துக்குளம்** என்று பிறர் கூறுவது **மேடுபட்ட குளம்** என்றாதல் கருதுக.

"காமப்புணர்ச்சி எனினும், இயற்கைப்புணர்ச்சி எனினும், முன்னுறு புணர்ச்சி எனினும் தெய்வப்புணர்ச்சி எனினும் ஒக்குமென" ஒரு பொருட் பலபெயரைச் சுட்டி ஐயமகற்றுகிறார் (களவியல் முன்னுரை).

செங்கடுமொழி என்பதைக் "கொடிய கடுமொழியேயன்றி மனத்தினால் இனியளாகிக் கூறும் கடுமொழி" என நயமுற விளக்குகிறார் (பொ.112).

ஒத்ததெனப் பொதுவில் தோன்றும் இரண்டன் நுண்ணிய வேறுபாட்டையும் அரிதாக விளக்கிச் செல்கிறார்.

"மடம் என்பதற்கும் பேதைமை என்பதற்கும் வேறுபாடு என்னை எனின் மடம் என்பது பொருண்மை அறியாது திரியக்கோடல்; **பேதைமை** என்பது கேட்டதனை உய்த்துணராது மெய்யாக் கோடல்" (பொ. 248).

'ஐவகை யடியும்' (செய். 48) என்பது ஆசிரியப்பாவிற்குரிய இலக்கண முடைத்தாயினும் ஓசையின்மையான் ஆசிரியம் எனப்படாது நூலெனப் படும் என்று கொள்க (பொ. 391).

"**கலத்த**லாவது முத்தும் பவளமும் நீலமும் மாணிக்கமும் விரவினாற் போறல். **மயக்க**மாவது பொன்னும் வெள்ளியும் செம்பும் உருக்கி ஒன்றாதல் போறல்" என்பவற்றைக் காண்க.

எடுத்துக்கொண்ட ஒன்றை உவமையால் விளக்கும் நயத்தையும் அரிதாக மேற்கொள்கிறார் இளம்பூரணர்.

சிறப்புப் பாயிரத்தில் "பாயிரமென்பது புறவுரை. அறநூற்குப் புறவுரையேல் அது கேட்டு என்னை பயனெனின் கற்று வல்ல கணவற்குக் கற்புடையாள் போல இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயும் திருவமைந்த

மாநகரத்திற்கு உருவமைந்த வாயின் மாடம் போல அலங்காரமாதற் சிறப்பிற்றாயும் வருதலானும் பாயிரம் கேளாதே நூல் கேட்குமேயெனில் குறிச்சி புக்கமான்போல மாணாக்கன் இடர்ப்படுமாகலானும் பாயிரம் கேட்டல் பயனுடைத்தாயிற்று" என ஓரிடத்தே மூன்றுவமைகள் வைத்து விளக்குகிறார்.

இகர உகரங்களுக்கும் குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்களுக்கும் ஒலியளவையால் வேறுபாடு உண்டாயினும் உயிர் என்னும் பெயரீட்டில் வேறுபாடு இல்லை என்பாராய், "சந்தனக்கோல் குறுகினவிடத்துப் பிரப்பங்கோல் ஆகாது. அதுபோல இகர உகரங்கள் குறுகினவிடத்தும் அவை உயிர் ஆகற்பாலன" என்கிறார் (எ. 2).

உயிர்மெய் ஒலிக்கும் வகையை விளக்கும்போது "மெய்யும் உயிரும் முன்னும் பின்னும் பெற நிற்கும் என்றமையால் அக்கூட்டம் **பாலும் நீரும் போல உடன் கலந்ததன்றி விரல் நுனிகள் தலைப்பெய்தாற்போல வேறு நின்று கலந்தன அல்ல** என்பது பெறுதும்" என்கிறார் (எ.18).

'இதழ் போறலான் வாய் இதழ் எனப்பட்டது' என வாய்க்கு இதழ் எனப் பெயர் வந்த பொருத்தத்தை உவமையால் விளக்குகிறார் (எ. 83).

கலிப்பாவிற்குரிய துள்ளலோசை பற்றிக் கூறும்போது, "துள்ளுத லாவது ஒழுகுநடைத்தன்றி இடையிடையுயர்ந்து வருதல்; கன்று துள்ளிற் றென்றாற்போலக் கொள்க" என்கிறார் (பொ. 387). இவ்வாறே பிறவும் வரும் உவமைகளும் உள.

உவமையின் பயன், "புலன் அல்லாதன புலனாதலும், அலங்கார மாகிக் கேட்டார்க்கின்பம் பயத்தலும்", என்று உவமையியல் முகப்பில் கூறும் அவர்தம் உவமைகளால் தம் கருத்தை மெய்ப்பிக்கிறார் என்க.

உரைவளம்

இளம்பூரணர் உரைவளம், வேண்டுமிடத்து வேண்டுமளவான் விளங்கி நலம் சேர்க்கின்றது.

எழுத்தை எட்டுவகையாலும் எட்டிறந்த பலவகையாலும் உணர்த்தி னார் என அவற்றைக் குறிப்பதும் (எ. முகப்பு) செப்புவகை ஆறு என்பதும், வினாவகை ஐந்து என்பதும் (சொ.13) தகுதி, வழக்கு ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பகுத்துரைப்பதும் (சொ. 17) முதலியவை நன்னூலார் முதலிய பின்னூ லோர்க்கு உதவிய உரைவளங்களாம்.

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே" என்னும் நூற்பாவுக்கு (சொ. 152) "பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் ஆகிய எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறியாது நில்லா"

என உரை கூறுகின்றார். 'பொருள் குறித்து நிற்கும்' என்னாமல், **பொருள் குறியாது நில்லா** என்று ஈரெதிர் மறைகளால் உடன் பாட்டுக் கருத்தை வலியுறுத்துவது, "எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே; அவ்வாறு குறியாதது சொல்லன்று" என்பதை உறுதிபடக் கூறுவதற்கேயாம்.

முக்காலங்களையும் சுட்டும் இளம்பூரணர், "இறப்பாவது தொழிலது கழிவு; நிகழ்வாவது தொழில் தொடங்கப்பட்டு முற்றுப் பெறாத நிலைமை; எதிர்வாவது தொழில் பிறவாமை" என்கிறார். எளிமையும் அருமையும் மிக்க குறிப்புகள் இவை.

கைக்கிளை 'சிறுமை உறவு' என்று கூறவேண்டுமெனக் கருதுகிறார் உரையாசிரியர். அதனை, "கை என்பது சிறுமை பற்றி வரும்; அது தத்தம் குறிப்பிற் பொருள் செய்வதோர் இடைச்சொல்; கிளை என்பது உறவு; பெருமையில்லாத தலைமக்கள் உறவு என்றவாறு, கைக்குடை, கையேடு, கைவாள், கைஒலியல், கைவாய்க்கால் எனப் பெருமையில்லாதவற்றை வழங்குபவாகலின்" என விளக்கியமைகிறார் (பொ. 1). கை சிறுமைப் பொருட்டாதலை நிறுவுதற்கு நடைமுறைச் சான்றுகள் பலவற்றை அடுக்குகிறாரே! பொருள் விளக்கம் செய்தலிலும் அவர்க்கிருந்த பற்றுதலின் விளைவு தானே இது!

பிரிவு என்னும் உரிப்பொருளைக் கூறும் தொல்காப்பியர், 'கொண்டு தலைக் கழிதலும், பிரிந்தவண் இரங்கலும்' என இரண்டாகப் பகுத்துக் கூறுகின்றார். இதனை, "கொண்டுதலைக் கழிதலாவது உடன் கொண்டு பெயர்தல். அது, நிலம் பெயர்தலின் புணர்தலின் அடங்காமை யானும், உடன் கொண்டு பெயர்தலின் பிரிதலின் அடங்காமையானும் வேறு ஓதப்பட்டது" என நூலாசிரியர் கருத்தைத் தெளிவு செய்கிறார் (பொ.17).

"இளமை தீர் திறம்" என ஆசிரியர் கூறினாராயினும் அதனை, "இளமை தீர் திறமாவது; இளமை நீங்கிய திறத்தின்கண் நிகழ்வது. அது மூவகைப்படும்: தலைமகன் முதியனாகித் தலைமகள் இளையளாதலும், தலைமகள் முதியளாகித் தலைமகன் இளையனாதலும், இவ்விருவரும் இளமைப் பருவம் நீங்கிய வழி அறத்தின்மேல் மனம் நிகழ்தலின்றிக் காமத்தின் மேல் மனம் நிகழ்தலும் என" என்கிறார். "எண்ணி உரைகாரர் ஈவார்" என்பதை மெய்ப்பிப்பவை இத்தகையவை (பொ.54). "கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்" என்பதன் விளக்கமும் காண்க (பொ. 87).

'ஏறிய மடற்றிறம்' முதலாக ஆசிரியர் சொல்லும் உடன்பாடுகளை 'ஏறா மடற்றிறம்' முதலாக எதிர்மறையாக்கிக் கொண்டு இளம்பூரணர் கூறுவது வியப்பு மிக்கது (பொ. 55).

"மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்" என்பதற்கு, "குற்றமற்ற செயலையுடைய மழையும் பனியும் வெயிலுமாகிய மூவகைக் காலத்தினையும் நெறியினாற் பொறுத்த அறிவன் பக்கமும்" எனப் பொருள் வரைந்து, "இறந்த காலம் முதலாகிய மூன்று காலத்தினையும் நெறியினால் தோற்றிய அறிவன் பக்கம் என்றாலோ எனின், அது முழுதுணர்ந்தோர்க்கல்லது புலப்படாமையின் அது பொருளன் றென்க" என விளக்குகிறார். தாம் சுட்டிய பொருளே பொருளெனப் பன்னிருபடலச் சான்று காட்டுகிறார். "அறிவன் என்றது கணியனை. மூவகைக் காலமும் நெறியினால் ஆற்றுதலாவது பகலும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து ஆண்டு நிகழும் வில்லும் மின்னும் ஊர்கோளும் தூமமும் மீன் வீழ்வும் கோள் நிலையும் மழை நிலையும் பிறவும் பார்த்துப் பயன்கூறல்" என மேல் விளக்கம் செய்கிறார் (பொ.74). எத்தகு நாகரிகமாக மறுக்கிறார். **அவருரை முதலுரையாகலின் மறுப் புரை மிகக் கூறவேண்டும் நிலையில்லை. எனினும் பல்வேறு பாடங் களும் உரைகளும் பற்பலரிடத்துக் கேட்டிருக்கக்கூடும். அவற்றை உட்கொண்டு ஒரு விளக்கம் கூறுகிறார்.**

"பன்னிரு படலத்துள் கரந்தைக்கண் புண்ணொடு வருதல் முதலாக வேறுபடச் சிலதுறைகள் கூறினாராதலின், புண்படுதல் மாற்றோர் செய்த மறத்துறையாகலின் அஃது இவர்க்கு மாறாகக் கூறலும் மயங்கக் கூறலு மாம். ஏனையவும் இவ்வாறு மயங்கக் கூறலும் குன்றக் கூறலும் மிகைபடக் கூறலும் ஆயவாறு எடுத்துக்காட்டின் பெருகுமாதலின் உய்த்துணர்ந்து கண்டு கொள்க" என அமைதி காட்டுகின்றார். ஆகலின் **மறுப்புக் கூறுதலில் இளம்பூரணர் பெரிதும் மனங் கொண்டிலர்** என்பதும், கற்பார் தம் 'நுண்மாண் நுழைபுலத்தால்' கண்டுகொள்வார் என அமைந்தார் என்பதும் விளங்கும்.

தலைவிக்குக் களவில் கூற்று நிகழுமிடங்கள் என்பது குறிக்கும் துறைகளுள் ஒன்று 'கட்டுரை இன்மை' என்பது. அதற்குச் சான்று வேண்டுமோ? 'கட்டுரை இன்மைக்குக் கூற்று நிகழாது' என்பதும் கூறுகின்றார். எவரேனும் அதற்குச் சான்று இல்லையே என ஐயுறுவரோ என்பதை உன்னித்த குறிப்பு இது (பொ.109).

'சிற்றாறு பாய்ந்தாடும்' எனப் பன்னீரடிப் பஃறொடை வெண்பா ஒன்றைக் காட்டுகிறார் இளம்பூரணர் (பொ.123). அதில், "இது பன்னிரண் டடியான் பெருவல்லத்தைக் கூற வந்த இன்னிசைப் பஃறொடை வெண்பா" என்று குறிப்பு வரைகிறார். 'பெருவல்லம்' என்ற பெயர் இல்லாக்கால் இப் பாடற் பொருள் எவ்வாற்றானும் காணற்கரிது. ஆதலால் 'திறவு' வேண்

டுங்கால் தந்து செல்லும் 'திறம்' இளம்பூரணர் உடைமையாக இருந்துளது எனலாம்.

அவரே, 'சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்' எனவும் (பொ. 585) விடுத்துச் செல்கிறார்.

சில வழக்காறுகள்

இளம்பூரணர் காலத்து வழக்காறுகள் சில அவர் உரை வழியே அறிய வாய்க்கின்றன.

எட்டி, காவிதி என்னும் பட்டங்கள் வழங்குவதுபோல் **'நம்பி'** என்னும் பட்டம் வழங்குதல் (எ.155), மகப்பாலுக்காக ஆடு வளர்த்தல் (எ. 220), புளிச்சோறு ஆக்குதல் (எ. 247), பேயோட்டுதல் (சொ. 312), வெள்ளாடை மகளிர் உடுத்தல் (சொ. 412), தைந்நீராடல் (சொ. 50), குறித்ததொரு நாளில் கறந்தபால் முழுவதையும் அறத்திற்கென ஆக்குதல் (சொ. 50), ஆடு மாடுகள் தினவுதீரத் தேய்த்துக் கொள்ள 'ஆதீண்டு குற்றி' நடுதல் (சொ. 50), சேவற் சண்டை நடத்துதல் (சொ. 61), **ஒற்றிக்கலம்** (ஆவணம்) எழுதுதல் (சொ. 76), நெல்லடித்துத் தூற்றும் களத்திற்குத் **'தட்டுப்புடை'** எனப்பெயர் வழங்குதல் (சொ. 77), வெற்றிலையும் பூஞ்செடியும் நடுதல் (சொ. 110), பொழுதின் ஒரு பகுதியைக் **கூறு** எனக் கூறுதல் (பொ.9) முதலிய வழக்காறுகள் ஆங்காங்கு அறிய வருகின்றன.

பல்துறைப் புலமை

நிறுத்தளத்தல், பெய்தளத்தல், நீட்டியளத்தல், தெறித்தளத்தல் தேங்கமுகந்தளத்தல், சாத்தியளத்தல், எண்ணியளத்தல் என எழுவகை அளவைகளைக் கூறுவதும் (எ. 7), "கடுவும் கைபிழி யெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்ல ஆயின" என்றும், "எருப்பெய்து இளங்களை கட்டு நீர் கால் யாத்தமையால் பைங்கூழ் நல்ல" என்றும் கூறுவதும் (சொ. 21, 22) "விலங்கும் மரனும் புள்ளும் உள்ள நோய் உற்றாற்கு மனக்குறைக்கு மறுதலை மாற்றம் கூறுவன போலும் குறிப்பின" எனலும் (சொ. 416) வாளானும் தோளானும் வேறலன்றி, "சொல்லான் வேறலும் பாட்டான் வேறலும் கூத்தான் வேறலும் சூதான் வேறலும் தகர்ப்போர் பூழ்ப்போர் என்பனவற்றான் வேறலும்" எனப் போர்வகை அடுக்குதலும் (பொ. 74) (அடியர்) "அகத்திணைக்கு உரியரல்லரோ எனின், அகத்திணை யாவன அறத்தின் வழாமலும் பொருளின் வழாமலும், இன்பத்தின் வழாமலும், இயலல் வேண்டும்; அவையெல்லாம் பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வார்க்குச் செய்தல் அரிதாகலானும், அவர் நாணுக்குறைபாடுடைய ராகலானும், குறிப்பறியாது வேட்கைவழியே சாரக்கருதுவராகலானும், இன்பம் இனிது நடத்துவார் பிறரேவல் செய்யாதார்" என்பதனானும் "இவர் புறப்

பொருட் குரியராயினார் என்க” என்பதனானும் பிறவற்றாலும் இளம்பூரணர் பல்துறைப் புலமை நன்கறிய வருகின்றது.

“சாத்தன் கையெழுதுமாறு வல்லன்; அதனால் தன் ஆசிரியன் உவக்கும்; தந்தை உவக்கும்” என்பதால் உரையாசிரியர் **கையெழுத்தழகை எவ்வளவு விரும்பினார்** என்பது விளங்கும் (சொ. 40).

“மனைவியைக் காதலிக்கும்; தாயை உவக்கும்” என்பவற்றால் வாழ்வியல் நுணுக்கத்தை எவ்வளவு தேர்ந்திருந்தார் இளம்பூரணர் என்பது விளங்கும் (சொ. 72).

மணந்தபின்னரும் மனைவியைக் காதலிக்கலாம் எனவும், ஒருத்தியை மணந்த பின்னரும் தன் தாயை உவந்து பாராட்டலாம் எனவும் கூறல் அத்தகைய தூய துறவர் இல்லறம் நல்லறமாகத் திகழ வழிகாட்டவும் வல்லார் என்பதை மெய்ப்பிப்பதாம்.

- இரா. இளங்குமரன்

பாயிரம் – தெளிவுரை

வடக்கே வேங்கட மலை முதல் தெற்கே குமரிமலை முடிய இடைப்பட்ட நிலம் தமிழ் வழங்கு நிலமாகும். இந்நிலத்தில் வழங்கும் மக்கள் வழக்கு செய்யுள் வழக்கு என்னும் இருவகை வழக்குகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுத்து, சொல், பொருள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து செய்யப்பட்டது இத் தொல்காப்பிய நூல்.

இது, இச் செந்தமிழ் நாட்டின் இயல்பொடு பொருந்தச் செய்யப் பட்டது. இந்நாட்டில் பழங்காலம் தொட்டு வழங்கிவரும் நூல்களைக் கற்றும் அவற்றை முறையுற ஆராய்ந்தும் வாழ்வியலுக்கு இன்றியமையாத அறிவுச் செல்வங்கள் எல்லாமும் ஒருங்குறத் தொகுக்கப்பட்டது குற்றமற்ற இந்நூல். இது, **நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன்** என்னும் வேந்தன் அவையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. அறம் உரைக்கும் நாவினையுடையவ னும் நான்மறை வல்லானும் ஆகிய **அதங்கோட்டு ஆசான்** என்பான் தலைமை கொண்டிருந்தான்.

ஆன்றவிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் கூடிய அவ்வவை யில் அவர்கள் குறைவற அறியவும் மயக்கமற உணரவும் நூன்முறை வழுவாமல் காட்டியவன் யாவனோ எனின், அவன் நீர் நிரம்பிய கடல் சூழ்ந்த உலகின்கண் விளங்கும் ஐந்திரம் எனத்தக்க தொல்காப்பியத்தை முழுதுறத் தோற்றுவித்த ஆற்றலாளன் எனப் பாராட்டப்பட்டவனும், தன்பெயரைத் தான் இயற்றிய நூல் வழியால் **தொல்காப்பியன்** என நிலைநிறுத்தியவனும், பல்வகைப் புகழுக்கும் இருப்பாகியவனும் சீரிய தவத்தவனும் ஆகிய பெரியோன்.

வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்

புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து
அறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

- இரா. இளங்குமரன்

எழுத்ததிகாரம்

இளம்பூரணருரை

சிறப்புப் பாயிரம்

வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து
அறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

என்பது பாயிரம்.

எந் நூல் உரைப்பினும் அந் நூலுக்குப் பாயிரம் உரைத்து உரைக்கவென்பது மரபு. என்னை?

''ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே''

என்ப வாகலின்.

பாயிரமென்பது புறவுரை. அது நூற்குப் புறவுரையேல் அதுகேட்டு என்னை பயனெனின், கற்றுவல்ல கணவற்குக் கற்புடையாள்போல இன்றி யமையாச் சிறப்பிற்றாயும், திருவமைந்த மாநகரத்திற்கு உருவமைந்த

வாயின் மாடம்போல அலங்காரமாதற் சிறப்பிற்றாயும் வருதலானும், பாயிரம் கேளாதே நூல் கேட்குமேயெனின் குறிச்சி புக்க மான்போல மாணாக்கன் இடர்ப்படுமாகலானும், பாயிரங்கேட்டல் பயனுடைத் தாயிற்று.

அப் பாயிரம் பொதுவும் சிறப்பும் என இருவகைத்து. எல்லா நூன்முகத்தும் பொதுவாக உரைக்கப்படுதலிற் பொதுவெனப்பட்டது. 'ஈவோன் றன்மை' முதலிய நூலுட் சொல்லும் பொருளல்லாத புறப் பொருளைக் கூறும் பொதுப்பாயிரம் போலாது, நூலகத்தெல்லாம் பயத்தன் மாத்திரையேயன்றி அந் நூலிற் சொல்லப்படுகின்ற பொருள் முதலிய உணர்த்தலின், அணியிழை மகளிர்க்கு அவ் வணியிற் சிறந்த ஆடைபோல நூற்குச் சிறத்தலாற் சிறப்பெனப்பட்டது.

அவற்றுள் பொது நால்வகைத்து:

''ஈவோன் தன்மை யீத லியற்கை
கொள்வோன் தன்மை கோடன் மரபென
ஈரிரண் டென்ப பொதுவின் தொகையே.''

இதனான் அறிக.

ஈவோர் கற்கப்படுவோரும் கற்கப்படாதோரும் என இருவகையர். கற்கப்படுவோர் நான்கு திறத்தான் உவமம் கூறப்படுவர்.

''மலைநிலம் பூவே துலாக்கோலென் றின்னர்
உலைவி லுணர்வுடை யார்.''

இதனான் அறிக.

இனிக் கற்கப்படாதார்க்குக் கூறும் உவமமும் நால்வகைத்து:

''கழற்பெய் குடமே மடற்பனை முடத்தெங்கு
குண்டிகைப் பருத்தியோ டிவையென மொழிப.''

இதனான் அறிக.

ஈதலியற்கை:

''ஈத லியல்பே யியல்புறக் கிளப்பின்
பொழிப்பே யகலம் நுட்ப மெச்சமெனப்
பழிப்பில் பல்லுரை பயின்ற நாவினன்
புகழ்ந்த மதியிற் பொருந்தும் ஓரையில்
தெளிந்த அறிவினன் தெய்வம் வாழ்த்திக்
கொள்வோ னுணர்வகை அறிந்தவன் கொள்வரக்
கொடுத்தல் மரபெனக் கூறினர் புலவர்.''

இதனான் அறிக.

கொள்வோர் கற்பிக்கப்படுவோரும் கற்பிக்கப்படாதோரும் என இருவகையர். கற்பிக்கப்படுவோர் அறுவகையர். அவர்தாம்,

''தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன்
பொருள்நனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
உரைகோ ளாளனோ டிவரென மொழிப.''

இதனான் அறிக.

இவர் தன்மை:

''அன்னங் கிளியே நன்னிறம் நெய்யரி
யானை ஆனே றென்றிவை போலக்
கூறிக் கொள்ப குணம்மாண் டோரே.''

இதனான் அறிக.

இனிக் கற்பிக்கப்படாதார் எண்வகையர்:

''மடிமானி பொச்சாப்பன் காமுகன் கள்வன்
அடுநோய்ப் பிணியாளன் ஆறாச் சினத்தன்
தடுமாறு நெஞ்சத் தவனுள்ளிட் டெண்மர்
நெடுநூலைக் கற்கலா தார்.''

இதனான் அறிக.

இவர் தன்மை:

''குரங்கெறி விளங்கா யெருமை யாடே
தோணி யென்றாங் கிவையென மொழிப.''

இதனான் அறிக.

கோடன் மரபு:

''கொள்வோன் முறைமை கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்
முன்னும் பின்னும் இரவினும் பகலினும்
அகலா னாகி அன்பொடு புணர்ந்தாங்கு
ஆசற உணர்ந்தான் வாவென வந்தாங்கு
இருவென இருந்தே டவிழென வவிழ்த்துச்
சொல்லெனச் சொல்லிப் போவெனப் போகி
நெஞ்சுகள னாகச் செவிவா யாகக்
கேட்டவை கேட்டவை வல்ல னாகிப்
போற்றிக் கோட லவனது தொழிலே.''

''எத்திறத் தாசா னுவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.''

''செவ்வன் தெரிகிற்பான் மெய்ந்நோக்கிக் காண்கிற்பான்
பல்லுரையுங் கேட்பான் மிகப்பெரிதும் காதலான்
தெய்வத்தைப் போல மதிப்பான் திரிபில்லான்
இவ்வாறு மாண்பு முடையாற் குரைப்பவே
செவ்விதி னூலைத் தெரிந்து.''

"வழக்கின் இலக்கணம் இழுக்கின் றறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்."

"அனையன் நல்லோன் கொள்குவ னாயின்
வினையி னுழப்பொடு பயன்றலைப் படாஅன்."

இவற்றான் அறிக.

இவ்வாறு கோடன் மரபுடைய மாணாக்கன் நூன்முற்ற அறிந்தானா மாறு:

"ஆசா னுரைத்தவை யமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்."

"அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருபால்
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு பாலும்
மையறு புலமை மாண்புநனி யுடைத்தே."

இவற்றான் அறிக.

சிறப்புப் பதினொரு வகைத்து:

"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே."

"காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே."

இவற்றான் அறிக.

இனி அச் சிறப்பிலக்கணம் செப்புமாறு:

"பாயிரத் திலக்கணம் பகருங் காலை
நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி
ஆசிரியத் தானும் வெண்பா வானும்
மருவிய வகையான் நுவறல் வேண்டும்."

இதனான் அறிக.

நூல் செய்தான் பாயிரம் செய்வானல்லன்:

"தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்தற் புகழ்தல் தகுதி யன்றே"

என்பவாகலின்.

பாயிரம் செய்வார் தன் ஆசிரியனும், தன்னோடு ஒருங்கு கற்ற மாணாக்கனும், தன் மாணாக்கனும் என மூவகையர். அவருள் இந் நூற்குப் பாயிரம் செய்தார் தன்னோடு ஒருங்கு கற்ற **பனம்பாரனார்**.

இதன்பொருள்: வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆ இடைத் தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து வழக்கும் செய்யுளும் ஆ இரு முதலின் - வடக்கின்கண் ணுளதாகிய வேங்கடமும் தெற்கின்கண் ணுளதாகிய குமரியுமாகிய அவற்றை எல்லையாக வுடைய நிலத்து வழங்கும் தமிழ்மொழியினைக் கூறும் நன்மக்களான் வழங்கும் வழக்கும் செய்யுளுமாகிய இரு காரணத்தானும், எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி - எழுத்திலக்கணத் தினையும் சொல்லிலக்கணத்தினையும் பொருளிலக்கணத்தினையும் ஆராய்ந்து, செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு முந்து நூல் கண்டு - (அவ் வாராய்ச்சியிற் குறைபாடுடையவற்றிற்குச்) செந்தமிழினது இயல்பு பொருந்தின செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு முதல்நூல்களிற் சொன்னவற்றினைக் கண்டு, முறைப்பட எண்ணி - அவ் விலக்கணம் முறைப்பட ஆராய்ந்து, நிலம் தரு திருவின் பாண்டியன் அவையத்து - மாற்றாரது நிலத்தினைத் தன்கீழ் வாழ்வார்க்குக் கொண்டு கொடுக்கும் போர்த் திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தியது அவைக்கண்ணே, அறம் கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய அதங்கோட்டு ஆசாற்கு - (அவ் வவையுள்ளார்க் கேற்பத் தெரிந்தே நின்ற) மெய்சொல்லும் நாவினை யுடைய நான்கு வேதத்தினையும் முற்றவுணர்ந்த அதங்கோடு என்கின்ற ஊரின் ஆசானுக்கு, அரில் தப தெரிந்து - கடா அறத் தெரிந்துகூறி, மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை காட்டி - (அவ் வெழுத்தும் சொல்லும் செய்கின் றுழி முன்னை நூல்போல எழுத்திலக்கணம் சொல்லுட் சென்று) மயங்காத முறைமையானே எழுத்திலக்கணத்தினை வேறு தெரிவித்து, மல்கு நீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என தன் பெயர் தோற்றி - (அவ்வாறு செய்கின்றுழி) மிக்க நீரையுடைய கடலாகிய எல்லையை யுடைய உலகின்கண்ணே இந்திரனாற் செய்யப்பட்ட ஐந்திர வியாகரணத் தினை நிறைய அறிந்த பழைய காப்பியக் குடியினுள்ளோனெனத் தன் பெயரைத் தோற்றுவித்து, போக்கு அறு பனுவல் - நூற்குச் சொல்லப்பட்ட குற்றங்களற்ற தன்னூலுள்ளே, புலம் தொகுத்தோன் - அவ் விலக்கணங் களைத் தொகுத்துக் கூறினான், (அவன் யாரெனின்) பல் புகழ் நிறுத்த படிமையோன் - (தவத்தான் வரும்) பல்புகழ்களை உலகிலே நிறுத்தின தவவொழுக்கத்தினை யுடையான் என்றவாறு.

வழக்கும் செய்யுளும் ஆ இரு முதலின் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி முறைப்பட எண்ணி, பாண்டியன் அவையத்து அதங் கோட்டு ஆசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து, எழுத்திலக்கணத்தைச் சொல்லும் முறைமை மயங்கா மரபிற் காட்டி, தொல்காப்பியனெனத் தன் பெயர் தோற்றி, பனுவலுள் புலந்தொகுத்தோன் படிமையோன் எனக் கூட்டுக.

'வடவேங்கடந் தென்குமரி' யெனவே, எல்லை பெறப்பட்டது. 'வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்' எனவே, நூல் நுதலியதூஉம் பயனும் பெறப்பட்டன. 'முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி' யெனவே, வழியும் யாப்பும் காரணமும் பெறப்பட்டன. 'பாண்டிய னவையத்' தெனவே, காலமுங் களனும் பெறப்பட்டன. 'அதங்கோட்

டாசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து' எனவே, கேட்டோர் பெறப்பட்டது. 'தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றி' யெனவே, ஆக்கியோன் பெயரும் நூற்பெயரும் பெறப்பட்டன.

மங்கலத்திசையாகலின், வடக்கு முன் கூறப்பட்டது. கடல் கொள்வதன் முன்பு பிறநாடும் உண்மையின், தெற்கும் எல்லை கூறப் பட்டது. கிழக்கும் மேற்கும் பிறநாடு இன்மையின், கூறப்படாவாயின. பிற இரண்டெல்லை கூறாது இம் மலையும் ஆறும் கூறியது, அவை தீர்த்தமாதலானும் கேடிலவாதலானும் எல்லாரானும் அறியப் படுதலானு மென்பது. இவை அகப்பாட்டெல்லை. ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத் தென்றது, அவ் வெல்லை தமிழ் கூறும் நல்லாசிரியரது என்றவாறு. நல்லாசிரியர் - அகத்தியனார் முதலாயினோர். உலக மென்பது ஆசிரியரை. அ என்றது ஆகுபெயரான், அவற்றை எல்லையாக வுடைய நிலத்தினை. இடையென்பது ஏழா முருபு. முறைப்பட வெண்ணி யென்றது, அம் முந்து நூல்களில் ஒன்றற்குரிய இலக்கணத்தினை ஒன்றன் இலக்கணத் தோடு ஆராய்ந்தாற்போல ஆராயாது முறைப்பட ஆராய்ந்து என்றவாறு. மற்று, நூல் செய்யும் இலக்கணமெல்லாம் இந் நூலுட்படச் செய்தா னென்பது, இம் 'முறைப்பட வெண்ணி' யென்றதனாற் கொள்க. அவை யாமாறு:

''ஒத்தே சூத்திர மெனவிரு வகைய.''

''நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஓரினப் பொருளை யொருவழி வைப்பது
ஒத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.'' (செய். 171)

''நுட்ப மொட்பந் திட்பஞ் சொல்லிற்
சுருக்கங் கருத்துப் பகுதியொடு தொகைஇ
வருத்தமில் பொருட்பய னிகழ்ச்சி சூத்திரம்.''

''பொதுவினுஞ் சிறப்பினும் போற்றுங் காலைப்
பெறுதல் பெற்றவை காத்தல் காப்பொடு
பிறிதுபெற நிகழ்த்த லதன்கருத் தாகும்.''

''அதுவே
பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடை யென்றதன் விகற்பமோ
டொன்றிய குறியே யொன்று மென்ப.''

''ஆற்ற தொழுக்கே தேரைப் பாய்வே
சீய நோக்கே பருந்து வீழ்வென்(று)
ஆவகை நான்கே கிடக்கைப் பயனே.''

''பொழிப்பே யகல நுட்ப மெச்சமெனப்
பழிப்பில் சூத்திரப் பயனான் கென்ப.''

''பாடங் கண்ணழி வுதாரண மென்றிவை
நாடிற் றிரிபில வாகுதல் பொழிப்பே.''

''தன்னூல் மருங்கினும் பிறனூல் மருங்கினுந்
துன்னிய கடாவின் புறந்தோன்று விகற்பம்
பன்னிய வகல மென்மனார் புலவர்.''

''ஏதுவி னாங்கவை துடைத்த னுட்பம்.''

''துடைத்துக்கொள் பொருளை யெச்ச மென்ப.''

இவற்றானும் பிறவற்றானும் அறிக.

இனி, நூல்செய்தற்கு உரியானையும், நூல்செய்யும் ஆற்றையும் சொல்லுதும்.

''அப்புல மரில்தப வறிந்து முதனூல்
பக்கம் போற்றும் பயந்தெரிந் துலகத்
திட்ப முடைய தெளிவர வுடையோன்
அப்புலம் படைத்தற் கமையு மென்ப.''

''சூத்திர முரையென் றாயிரு திறனும்
பாற்படப் போற்றல் படைத்த லென்ப
நூற்பய னுணர்ந்த நுண்ணி யோரே.''

இவற்றான் அறிக.

போக்கு அறுதல் - நூற்குக் கூறுங் குற்றங்களற்று நன்மை யுளவாதல். அவை:

''ஈரைங் குற்றமும் இன்றி நேரிதின்
எண்வகைப் புணர்ப்பின தென்மனார் புலவர்.''

இதனான் அறிக.

'எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும்' என வைத்துப் பின்னும் 'மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி' என்றது, பிறநூல் போலச் சொல்லுள் எழுத்தினை மயக்கிக் கூறாது, வேறு சேரக் கூறினாரென்ற தென்பது.

சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று.

1
நூன்மரபு

எழுத்துக்களின் பெயரும் முறையும் தொகையும்

1. எழுத்தெனப் படுப
அகரமுத னகர விறுவாய்
முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ் வதிகாரம் என் நுதலி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோ வெனின், அதிகாரம் நுதலியதூஉம் அதிகாரத்தினது பெயர் உரைப்பவே அடங்கும். அதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், எழுத்ததிகாரம் என்னும் பெயர்த்து. எழுத்துணர்த்தினமை காரணத்திற் பெற்ற பெயர் என உணர்க.

எழுத்து எனைத்து வகையான் உணர்த்தினாரோ வெனின், எட்டு வகையானும் எட்டிறந்த பலவகையானும் உணர்த்தினாரென்பது.

அவற்றுள், எட்டுவகையாவன: எழுத்து இனைய என்றலும், இன்ன பெயர வென்றலும், இன்ன முறைமைய வென்றலும், இன்ன அளவின வென்றலும், இன்ன பிறப்பின வென்றலும், இன்ன புணர்ச்சிய வென்ற லும், இன்ன வடிவின வென்றலும், இன்ன தன்மைய வென்றலும். எனவே, அவற்றுள் தன்மையும் வடிவும் ஆசிரியர் தாம் உணருவரெனி னும், நமக்கு உணர்த்தல் அருமையின் ஒழிந்த ஆறுமே இதனுள் உணர்த்தி னார் என உணர்க.

இனி, **எட்டிறந்த பலவகையாவன:** உண்மைத்தன்மையும், குறைவும், கூட்டமும், பிரிவும், மயக்கமும், மொழியாக்கமும், நிலையும், இனமும், ஒன்று பலவாதலும், திரிந்ததன் திரிபது வென்றலும், பிறிதென்றலும், அதுவும் பிறிதும் என்றலும், நிலையிற் றென்றலும், நிலையா தென்றலும், நிலையிற்று நிலையா தென்றலும், இன்னோ ரன்னவும் என இவை. இவையெல்லாம் ஆமாறு மேல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இவ் வதிகாரத் திலக்கணம் கருவியும் செய்கையும் என இரு வகைத்து. அவற்றுள், கருவி புறப்புறக்கருவியும், புறக்கருவியும்,

அகப்புறக்கருவியும், அகக்கருவியும் என நான்கு வகைப்படும். செய்கை புறப்புறச்செய்கையும், புறச்செய்கையும், அகப்புறச் செய்கையும், அகச்செய்கையும் என நான்கு வகைப்படும். நூன் மரபும் பிறப்பியலும் புறப்புறக்கருவி; மொழிமரபு புறக்கருவி; புணரியல் அகப்புறக்கருவி.

''எகர வொகரம் பெயர்க்கீ றாகா
முன்னிலை மொழிய வென்மனார் புலவர்'' (உயிர் மயங். 70)

என்றாற்போல்வன அகக்கருவி.

''எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரும் வழியே
உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்'' (புணர். 38)

என்றாற் போல்வன புறப்புறச்செய்கை.

''லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்த்
தந வெனவரிற் றனவா கும்மே'' (தொகை. 7)

என்றாற் போல்வன புறச்செய்கை.

''உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி
யகரமும் உயிரும் வரும்வழி யியற்கை'' (தொகை. 21)

என்றாற் போல்வன அகப்புறச் செய்கை.

தொகைமரபு முதலிய ஓத்தினுள், இன்ன ஈறு இன்னவாறு முடியுமெனச் செய்கை கூறுவன வெல்லாம் அகச் செய்கை.

இவ் வோத்து என் நுதலிற்றோ வெனின், அதுவும் அதன் பெயர் உரைப்பவே அடங்கும். இவ் வதிகாரத்தாற் சொல்லப்படும் எழுத்திலக் கணத்தினை ஓராற்றான் தொகுத்து உணர்த்துதலின், நூன்மரபு என்னும் பெயர்த்து. இதனுட் கூறுகின்ற இலக்கணம் மொழியிடை (நின்ற) எழுத்திற்கன்றித் தனிநின்ற எழுத்திற்கென உணர்க.

இத் தலைச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், எழுத்துக்களின் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் எழுத்து எனப்படுப - எழுத்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன, அகரம் முதல் னகர இறுவாய் முப்பஃது என்ப - அகர மாகிய முதலை யுடையனவும் னகரமாகிய இறுவாயினை யுடையனவு மாகிய முப்பதென்று சொல்லுப (ஆசிரியர்); சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்று அலங்கடை - சார்ந்து வருதலாகிய இலக்கணத்தினை யுடைய மூன்றும் அல்லாவிடத்து; மூன்றும் ஆனவிடத்து முப்பத்து மூன்று என்று சொல்லுப என்றவாறு.

எ-டு: அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ;

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்.

எனவரும்.

'எனப்படுப' என்ற சிறப்பான், அளபெடையும் உயிர்மெய்யும் வரிவடிவும் சிறப்பில்லா எழுத்தாகக் கொள்ளப்பட்டன.

அ ஆ என்பன பெயர்; முறை, அம் முறை; தொகை, முப்பது. அவற்றுள், அகரம் தானும் இயங்கித் தனி மெய்களையும் இயக்குதற் சிறப் பான், முன்வைக்கப்பட்டது. னகாரம் வீடுபேற்றிற்குரிய ஆண்பாலை உணர்த்துதற் சிறப்பான் பின்வைக்கப்பட்டது.

தொகை (யென்பது) தொகையுள்தொகையும், தொகையுள் வகை யும், தொகையுள்விரியும்; வகையுள்தொகையும், வகையுள் வகையும், வகையுள்விரியும்; விரியுள்தொகையும், விரியுள்வகையும், விரியுள் விரியும் என ஒன்பது வகைப்படும். எழுத்தென்பது தொகையுள் தொகை, முப்பதென்பது அதன் வகை; முப்பத்து மூன்றென்பது அதன் விரி. முப்பதென்பது வகையுள்தொகை. முப்பத்து மூன்றென்பது அதன் வகை. அளபெடை தலைப்பெய்து நாற்பதென்பது அதன் விரி. முப்பத்து மூன்றென்பது விரியுள் தொகை. நாற்பதென்பது அதன் வகை. உயிர்மெய் தலைப்பெய்து இருநூற்றைம்பத்தாறென்பது அதன் விரி.

செய்யுளின்பம் நோக்கி வகரம் நீக்கிப் பகரம் இடப்பட்டது. அகரமுதல் னகர இறுவாய் என்பன, இருபெயரொட் டாகுபெயரான் முப்பதன்மேல் நின்றன. (1)

சார்ந்துவருவன மூன்றன் பெயரும் முறையும்

2. அவைதாம்
குற்றிய லிகரம் குற்றிய லுகரம்
ஆய்தம் என்ற
முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன.

இது, மேல் சார்ந்து வரும் என்னப்பட்ட மூன்றற்கும் பெயரும் முறையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவைதாம் - மேற் சார்ந்துவரும் எனப்பட்டவைதாம், குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் என்ற முப்பால் புள்ளியும் - குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று கூற்றதாகிய புள்ளியும் என இவை, எழுத்து ஓர் அன்ன - (அவை) மேற்சொல்லப்பட்ட முப்பது எழுத்தோடு ஒரு தன்மைய எ-று.

அப்பெயர், பெயர். அம்முறை, முறை.

'எழுத்தோ ரன்ன' என வேண்டா கூறியவதனான், முன் 'எனப்படுப' என்ற சிறப்பு, அம் மூன்றற்கும் கொள்ளக்கிடந்தமையின், அது விலக்குதல் பெறுது மென்பது.

குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் என்னும் எண்ணும்மை விகாரத்தான் தொக்கன. சந்தனக்கோல் குறுகினவிடத்துப் பிரப்பங் கோல் ஆகாது; அதுபோல, இகர உகரங்கள் குறுகினவிடத்தும், அவை உயிர் ஆகற்பாலன. அவற்றைப் புணர்ச்சி வேற்றுமையும் பொருள் வேற்றுமை யும் நோக்கி வேறெழுத்தென்று வேண்டினாரென உணர்க. (2)

(உயிர்க்)குற்றெழுத்து ஐந்துமாவன

3. அவற்றுள்
அ இ உ
எ ஒ வென்னும் அப்பால் ஐந்தும்
ஓரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப.

இது, மேற்கூறப்பட்டனவற்றிற்கு அளபும் குறியும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட எழுத்தினுள், அ-இ-உ-எ-ஒ என்னும் அப்பால் ஐந்தும் - அ-இ-உ-எ-ஒ என்று சொல்லப்படுகின்ற அக் கூற்று ஐந்தும், ஓர் அளபு இசைக்கும் - (ஒரோவொன்று) ஓர் அளபாக இசைக்கும், குற்றெழுத்து என்ப - (அவைதாம்) குற்றெழுத்தென்னும் குறிய என்று சொல்லுவர் (புலவர்) எ-று.*

இவர் காரணம் பற்றியன்றிக் குறியிடார். ஆகலின், இது தன் குறுமையான் இக் குறி பெற்றது. இக் குறியை ஆண்டவாறு மேல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. *(3)*

(உயிர்) நெட்டெழுத்து ஏழுமாவன

4. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ
ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும் - ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-ஔ என்று சொல்லப்படுகின்ற அக்கூற்று ஏழும், ஈர் அளபு இசைக்கும் - (ஒரோவொன்று) இரண்டு மாத்திரையாக ஒலிக்கும், நெட்டெழுத்து என்ப - (அவைதாம்) நெட்டெழுத்து என்னும் குறிய என்று சொல்லுவர் (புலவர்) எ-று.*

ஐகார ஔகாரங்களுக்கு இனம் இல்லையெனினும், மாத்திரை யொப்புமையான் அவை நெட்டெழுத்து எனப்பட்டன. *(4)*

ஓரெழுத்து மூன்றுமாத்திரை இசையாமை

5. மூவள பிசைத்தல் ஓரெழுத் தின்றே.

இஃது, உயிரளபெடை யெழுத்திற்கு மாத்திரை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மூ அளபு இசைத்தல் ஓர் எழுத்து இன்று - மூன்று மாத்திரை யாக ஒலித்தல் இயல்பாகிய ஓர் எழுத்திற்கு இல்லை (விகாரமாகிய இரண்டு கூடியதற்கு உண்டு) எ-று.* *(5)*

உயிரளபெடை ஆமாறு

6. நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய
கூட்டி யெழூஉதல் என்மனார் புலவர்.

இஃது உயிரளபெடை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நீட்டம் வேண்டின் - நீண்ட மாத்திரையையுடைய அளபெடை எழுத்துப்பெற வேண்டின், அ அளபு உடைய கூட்டி எழூஉதல் - மேற்கூறிய இரண் டளபுடைய நெடிலையும் ஓர் அளபுடைய குறிலையும் (பிளவுபடாமற்) கூட்டியெழூஉக, என்மனார் புலவர் - என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.* *(6)*

மாத்திரை யிலக்கணம்

7. கண்ணிமை நொடியென அவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட வாறே.

இஃது, அம் மாத்திரை யிலக்கணம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *கண்ணிமை என நொடி என அவ் மாத்திரை - கண்ணிமையும் நொடியுமாகிய அவை மாத்திரைக்கு அளபு, நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட ஆறு - (இது) நுண்ணிதாக நூலிலக்கணத்தினை உணர்ந்த ஆசிரியர் கண்ட நெறி எ-று.*

இமையென்றது, இமைத்தல் தொழிலை. நொடியென்றது, நொடியிற் பிறந்த ஓசையை. தன் குறிப்பு இன்றி நிகழ்தலின் இமை முன் கூறப்பட்டது.

நிறுத்தளத்தல், பெய்தளத்தல், நீட்டியளத்தல், தெறித்தளத்தல், தேங்க முகந்தளத்தல், சார்த்தியளத்தல், எண்ணியளத்தல் என எழுவகைய என்னும் அளவினுள், இது சார்த்தியளத்தல்.

'நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறு' என்றதனான், நாலுழக்குக் கொண்டது நாழியென்றாற்போல அவ் வளவைக்கு அளவை பெறாமை அறிக. *(7)*

உயிரெழுத்து இத்துணைய எனல்

8. ஒளகார இறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப.

இது, மேற்கூறிய குறிலையும் நெடிலையும் தொகுத்து வேறு ஒரு குறியிடுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஒளகார இறுவாய் பன்னீர் எழுத்தும் - ஒளகாரமாகிய இறுதியையுடைய பன்னிரண்டு எழுத்தினையும், உயிர் என மொழிப - உயிரென்னும் குறியினை யுடைய என்று சொல்லுவர் எ-று.* *(8)*

மெய்யெழுத்து இத்துணைய எனல்

9. னகார இறுவாய்ப்
பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப.

இது, மேற்கூறிய உயிரல்லா எழுத்திற்கும் ஒரு குறியிடுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *னகார இறுவாய்ப் பதினெண் எழுத்தும் - னகரமாகிய இறுதியையுடைய பதினெட்டு எழுத்தினையும், மெய் என மொழிப - மெய்யென்னும் குறியினையுடைய என்று சொல்லுவர் எ-று.* *(9)*

உயிர்மெய்யின் மாத்திரை

10. மெய்யோ டியையினும் உயிரியல் திரியா.

இஃது, உயிர்மெய்க்கு அளபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மெய்யோடு இயையினும் - *(உயிர்மெய்யாவன)* மெய்களோடு உயிர் இயையப் பிறந்த நிலைமையவாயினும், உயிரியல் திரியா - *(அவ் வுயிர்மெய்கள் அவ் வியைபின்கண்ணே வேறு ஓர் எழுத்தாய் நின்றமையின், மெய்யோடு இயைபின்றி நின்ற)* உயிர்களது இயல்பின் திரியா எ-று.

உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க் கூட்டத்தினை, 'மெய்யோ டியையினும்' என உயிர்மேல் வைத்துக் கூறியது, அவ் வுயிரின் மாத்திரையே இதற்கு மாத்திரையாகக் கூறுகின்றமை நோக்கிப்போலும். 'இயல்' என்றது பெரும்பான்மை மாத்திரையினை. சிறுபான்மை குறியும் எண்ணும் கொள்க.

எ-டு: க எனவும், கா எனவும் அவ்வாறு நின்றமை அறிக. *(10)*

தனிமெய்யது மாத்திரை

11. மெய்யின் அளபே அரையென மொழிப.

இது, தனிமெய்க்கு அளபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மெய்யின் அளபு - மெய்யது மாத்திரையினை, அரை என மொழிப - (ஒரோவொன்று) அரை மாத்திரை யுடையதென்று சொல்லுவர் எ-று.

எ-டு: காக்கை, கோங்கு எனக் கண்டுகொள்க.

ஈண்டு வேற்றுமை நயமின்றி ஒற்றுமைநயம் கருதப்பட்டது.(11)

சார்ந்து வருவன மூன்றன் மாத்திரை

12. அவ்வியல் நிலையும் ஏனை மூன்றே.

இது, சார்பிற்றோற்றத்து எழுத்து மூன்றற்கும் அளபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அ இயல் நிலையும் - மேற்கூறிய அரை மாத்திரையாகிய அவ் வியல்பின்கண்ணே நிற்கும், ஏனை மூன்று - ஒழிந்த சார்பிற் றோற்றத்து மூன்றும் எ-று.*

எ-டு: கேண்மியா, நாகு, எஃகு.

எனக் கண்டு கொள்க. *(12)*

மகரமெய்யது மாத்திரைச் சுருக்கம்

13. அரையளபு குறுகல் மகரம் உடைத்தே
இசையிடன் அருகுந் தெரியுங் காலை.

இது, மெய்களுள் ஒன்றற்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அரை அளபு குறுகல் மகரம் உடைத்து - அரையளபாகிய எல்லையிற் குறுகிக் கால்மாத்திரையாதலை மகர மெய் உடைத்து; (அஃது யாண்டோவெனின்) இசையிடன் அருகும் - வேறு ஓர் எழுத்தினது ஒலியின்கண் அது சிறுபான்மையாகி வரும், தெரியுங்காலை - ஆராயுங் காலத்து எ-று.*

எ-டு: போன்ம், வரும் வண்ணக்கன் என வரும்.

கால் மாத்திரை யென்பது உரையிற்கோடல். *(13)*

மகரமெய்யது வரிவடிவு

14. உட்பெறு புள்ளி உருவா கும்மே.

இது, பகரத்தொடு மகரத்திடை வரிவடிவு வேற்றுமை செய்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உள்பெறு புள்ளி உருவு ஆகும் - புறத்துப் பெறும் புள்ளியோடு உள்ளாற்பெறும் புள்ளி மகரத்திற்கு வடிவாம் (அஃதின்மை பகரத்திற்கு வடிவாம்) எ-று.*

எ-டு: ப் , ப் - எனக் கண்டுகொள்க. *(14)*

தனிமெய் புள்ளிபெற்று நிற்றல்

15. மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்.

இஃது, உயிர்மெய்யொடு தனிமெய்யிடை வடிவு வேற்றுமை செய்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெய்யின் இயற்கை - தனிமெய்யினது இயல்பு, புள்ளியொடு நிலையல் - புள்ளியொடு நிற்றல் (உயிர்மெய்யினது இயல்பு புள்ளியின்றி நிற்றல்) எ-று.*

எ-டு: க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன்

எனக் கண்டு கொள்க. *(15)*

எகர ஒகரங்களும் புள்ளிபெறுதல்

16. எகர ஒகரத் தியற்கையும் அற்றே.

இஃது, எகர ஒகரங்கட்கு ஏகார ஓகாரங்களொடு வேற்றுமை செய்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எகர ஒகரத்து இயற்கையும் அற்று - எகர ஒகரங்களது இயல்பும் அவ்வாறு புள்ளி பெறும் இயல்பிற்று (ஏகார ஓகாரங்களது இயல்பு அப் புள்ளி பெறா இயல்பிற்று) எ-று.*

எ-டு: எ, ஒ. *(16)*

உயிரும் மெய்யும் கூடுமாறு

17. புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்
ஏனை உயிரோடு உருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்
ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே.

இஃது, உயிரும் மெய்யும் கூடுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எல்லா மெய்யும் புள்ளி இல்லா - எல்லா மெய்களும் புள்ளி இல்லையாம்படியாக, உருவு உருவு ஆகி - தத்தம் முன்னை வடிவே பின்னும் வடிவாக, அகரமோடு உயிர்த்தலும் - அகரத்தொடு கூடி ஒலித்தலும், ஏனை உயிரோடு உருவு திரிந்து உயிர்த்தலும் - ஒழிந்த உயிர்களொடு வடிவு வேறுபட்டு ஒலித்தலுமாகிய, அ ஈர் இயல - அவ் விரண்டு இயல்பினையுடைய, உயிர்த்தல் ஆறு - அவை ஒலிக்கு முறைமை எ-று.*

'தன்னின முடித்தல்' என்பதனான், அளபெடை உயிரோடும், சார்பிற்றோற்றத்து உயிரோடும் கூடும் உயிர்மெய்யும் கொள்க.

எ-டு: உருவு உருவாகி உயிர்த்தல் க ங எனக் கண்டுகொள்க. உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் கா ஙா எனக் கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க் கூட்டத்தினை 'எல்லா மெய்யு'மென்று மெய்மேல் வைத்துக் கூறியது, அது முன் கூறிக் கூறப்படுதல் நோக்கிப் போலும். உயிர்மெய் யென்பதனை ஒற்றுமை கொள்வுழி உம்மைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை யெனவும், வேற்றுமை கொள்வுழி உம்மைத் தொகையெனவும் கொள்க. 'இல்லாத' என்பது 'இல்லா' என நின்றது.

உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் மேலும் கீழும் விலங்குபெறுவன விலங்குபெற்று உயிர்த்தலும், கோடுபெறுவன கோடுபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளிபெறுவன புள்ளிபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளியும் கோடும் உடன் பெற்று உயிர்த்தலும் எனக் கொள்க. *(17)*

மெய்யின் பின்னது உயிரொலி

18. மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்றும் நிலையே.

இஃது, உயிர்மெய்யுள் உயிரும் மெய்யும் நிற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உயிர் - உயிர்கள், மெய்யின் வழியது - மெய்களின் பின்னவாம், தோன்றும் நிலை - தோன்றும் நிலைமைக்கண் எ-று.

'தோன்று நிலை' என்றதனான், உயிர்மெய்களைப் பிரிக்கு மிடத்தும் கூட்டுமிடத்தும், அவ்வாறே முன்னும் பின்னும் ஆதலைக் கொள்க. மெய்யும் உயிரும் முன்னும் பின்னும் பெற நிற்கு மென்றமையான், அக் கூட்டம் பாலும் நீரும்போல உடன் கலந்ததன்றி, விரல்நுனிகள் தலைப்பெய்தாற்போல வேறுநின்று கலந்தனவல்ல என்பது பெறுதும்.

ஈண்டு வேற்றுமைநயம் கருதப்பட்டது. (18)

வல்லெழுத்தாவன

19. வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற.

இது, தனி மெய்களுள் சிலவற்றிற்கு வேறு ஒரு குறியிடுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வல்லெழுத்து என்ப - வல்லெழுத்து என்னும் குறிய என்று சொல்லுவர், க ச ட த ப ற - க ச ட த ப ற என்னும் தனிமெய்களை எ-று.

வல்லென்று இசைத்தலானும், வல் என்ற தலைவளியாற் பிறத்த லானும் வல்லெழுத்து எனப்பட்டது. மொழிக்கு முதலா மெழுத்து நான்கு உளவாகலானும், அவற்றான் வழக்குப்பயிற்சி பெரிதாகலானும் வல்லினம் முன்கூறப்பட்டது. (19)

மெல்லெழுத்தாவன

20. மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்து என்ப - மெல்லெழுத்து என்னும் குறிய என்று சொல்லுவர், ங ஞ ண ந ம ன - ங ஞ ண ந ம ன என்னும் தனிமெய் களை எ-று.

மெல்லென்று இசைத்தலானும், மெல் என்ற மூக்கின் வளியாற் பிறத்தலானும், மெல்லெழுத்து எனப்பட்டது. மொழிக்கு முதலாமெழுத்து மூன்று உளவாகலானும், அவற்றின் வழக்குப் பயிற்சியானும், மெல் லினம், முதலாமெழுத்துச் சிறுபான்மை வழக்கினவாய் இரண்டாகிய இடையினத்தின் முன் வைக்கப்பட்டது.

வன்மை மென்மை கூறலின், எழுத்து அருவன்றி உருவாதல் பெறப்பட்டது. உயிருக்கும் குறுமை நெடுமை கூறலின், உருவென்பது பெறுதும். (20)

இடையெழுத்தாவன

21. இடையெழுத் தென்ப யரல வழள.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *இடையெழுத்து என்ப - இடையெழுத்து என்னும் குறிய என்று சொல்லுவர், ய ர ல வ ழ ள - ய ர ல வ ழ ள என்னும் தனிமெய்களை எ-று.*

இடைநிகரவாகி ஒலித்தலானும், இடைநிகர்த்தாய மிடற்று வளியாற் பிறத்தலானும் இடையெழுத்து எனப்பட்டது. (21)

தனிமெய்ம் மயக்கத்தின் பெயரும் முறையும்

22. அம்மூ வாறும் வழங்கியன் மருங்கின்
* மெய்ம்மயங் குடனிலை தெரியுங் காலை.

இது, தனி மெய்ம் மயக்கத்திற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அ மூ ஆறும் - மேற்சொல்லப்பட்ட (மூவாறு) பதினெட்டு மெய்யும், வழங்கு இயல் மருங்கின் - தம்மை மொழிப் படுத்தி வழங்கும் இயல்பு உளதாமிடத்து, மெய் மயங்கு - மெய்ம் மயக்கம் என்றும், உடன்நிலை - உடன்நிலை மயக்கம் என்றும் இரு வகைய, தெரியும் காலை - (அவை மயங்கு முறைமை) ஆராயும் காலத்து எ-று.*

உயிர், மெய், உயிர்மெய் என்னும் மூன்றனையும் உறழ்ச்சி வகையான் உறழ ஒன்பது உளவாமன்றே. அவற்றுள் தனிமெய்யொடு தனி மெய்ம்மயக்கம் ஒன்றே கூறிய தென்னெனின், மற்றவற்றிற்கு வரையறை யின்மையின் வரையறையுடைய தனிமெய்ம்மயக்கமே கூறியொழிந்தார் என உணர்க.

'மெய்' என்றதனான், தனிமெய்யோடு உயிர்மெய்ம் மயக்கமன்றி, தனிமெய்யொடு தனி மெய்ம்மயக்கமாதல் கொள்க. (22)

* **(பாடம்)** 'மெய்ம்மயக் குடனிலை' என்பது.

மெய்ம்மயக்கம் (வேற்றுநிலை) ஆமாறு

23. டறலள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்
கசப வென்னு மூவெழுத் துரிய.

இது, மெய்ம்மயக்கம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *டற லள என்னும் புள்ளி முன்னர் - ட ற ல ள என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன்னர், க ச ப என்னும் மூ எழுத்து உரிய - க ச ப என்று சொல்லப்படும் மூன்றெழுத்தும் மயங்குதற்கு உரிய எ-று.*

எ-டு: கட்க, கற்க, செல்க, கொள்க எனவும்; கட்சிறார், கற்சிறார், செல்சிறார், கொள்சிறார் எனவும்; கட்ப, கற்ப, செல்ப, கொள்ப எனவும் வரும்.

மேல் 'தெரியுங் காலை' (22) என்றதனான், இம் மெய்ம்மயக்கம் கூறுகின்ற சூத்திர மெல்லாம் பலபடியான் மயக்கம் கொள்ளச் சொல் நோக்கு உடையவெனினும், வழக்கினொடு பொருந்த ஒன்றனோடு ஒன்றன்றி மயங்காதென்பது கொள்க.

மெய்ம்மயக்கம் ஒருமொழிக்கும் புணர்மொழிக்கும் பொதுவாக லின், மேற்கூறும் புணர்மொழிச் செய்கையெல்லாம் தலையாய அறிவினோரை நோக்க ஒருவாற்றாற் கூறியவாறாயிற்று. (23)

24. அவற்றுள்
லளஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - மேற்கூறிய நான்கனுள்ளும், லளஃகான் முன்னர் - லகார ளகாரங்களின் முன்னர், யவவும் தோன்றும் - கசபக்களேயன்றி யகர வகரங்களும் தோன்றி மயங்கும் எ-று.

எ-டு: கொல்யானை, வெள்யானை, கோல்வளை, வெள்வளை என வரும். (24)

25. ஙஞண நமன வெனும்புள்ளி முன்னர்த்
தத்தம் மிசைகள் ஒத்தன நிலையே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) ங ஞ ண ந ம ன எனும் புள்ளிமுன்னர் - ங ஞ ண ந ம ன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன்னர்; தத்தம் மிசைகள் ஒத்தன (நெடுங்கணக்கினுள்) தத்தமக்கு மேல் நிற்கும் எழுத்தாகிய க ச ட த ப றக்கள் பொருந்தின, நிலை - மயங்கி நிற்றற்கண் எ-று.

எ-டு: தெங்கு, மஞ்சு, வண்டு, பந்து, கம்பு, கன்று என வரும்.(25)

26. அவற்றுள்
ணனஃகான் முன்னர்க்
கசஞப மயவவ் வேழு முரிய.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட மெல்லெழுத்து ஆறனுள், ணனஃகான் முன்னர்- ணகார னகாரங்களின் முன்னர், க ச ஞ ப ம ய வ ஏழும் உரிய - (டறக்களே யன்றி) க ச ஞ ப ம ய வ என்று சொல்லப்படும் ஏழும் மயங்குதற்கு உரிய எ-று.

எ-டு: வெண்கலம், புன்கண்; வெண்சாந்து, புன்செய்; வெண் ஞாண், பொன்ஞாண்; வெண்பலி, பொன்பெரிது; வெண் மாலை, பொன்மாலை; மண்யாது, பொன்யாது; மண் வலிது, பொன்வலிது என வரும். (26)

27. ஞநமவ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
யஃகான் நிற்றல் மெய்பெற் றன்றே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஞ ந ம வ என்னும் புள்ளி முன்னர் - ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், யஃகான் நிற்றல் மெய் பெற்றன்று - யகரம் மயங்கி நிற்றல் பொருண்மை பெற்றது எ-று.*

எ-டு: உரிஞ்யாது, பொருந்யாது, திரும்யாது, தெவ்யாது என வரும். (27)

28. மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *மஃகான் புள்ளிமுன் - மகரமாகிய புள்ளி முன்னர், வ உம் தோன்றும் - (பகர யகரங்களேயன்றி) வகரமும் தோன்றி மயங்கும் எ-று.*

எ-டு: நிலம் வலிது எனவரும். (28)

29. யரழ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
முதலா கெழுத்தும் ஙகரமொடு தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *யரழ என்னும் புள்ளி முன்னர் - யரழ என்று சொல்லப் படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், முதல் ஆகு எழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும் - மொழிக்கு முதல் ஆம் என்னப்பட்ட ஒன்பது மெய்யும் (முதலாகா) ஙகரத்தொடு தோன்றி மயங்கும் எ-று.*

எ-டு: வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது; ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என வரும். வேய்ஙனம், வேர்ஙனம், வீழ்ஙனம் எனவும் ஒட்டுக. வேய்யாது என்புழி, உடனிலை யாதலான் யகரம் ஒழித்து ஒட்டுக. (29)

உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்

30. மெய்ந்நிலைச் சுட்டின் எல்லா வெழுத்தும்
தம்முன் தாம்வரூஉம் ரழஅலங் கடையே.

இது, நிறுத்த முறையானே உடனிலை மயக்கம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெய்ந்நிலை சுட்டின் - பொருள் நிலைமைக் கருத்தின் கண், எல்லா எழுத்தும் தம்முன் தாம் வரும் - எல்லா மெய்யெழுத்தும் தம் முன்னே தாம் வந்து மயங்கும், ர ழ அலங்கடை - ரகார ழகாரங்கள் அல்லாத இடத்து எ-று.*

எ-டு: காக்கை, எங்ஙனம், பச்சை, மஞ்ஞை, பட்டை, மண்ணை, தத்தை, வெந்நோய், அப்பை, அம்மி, வெய்யர், எல்லி, எவ்வி, கொள்ளி, கொற்றி, கன்னி

என வரும்.

'மெய்ந்நிலை சுட்டின்' என்றதனான், 'தம்முன் தாம் வரும்' என்றது, மெய்ம்முன்னர் மெய்யென்னும் மாத்திரையன்றி, உடனிலைமெய் மேலதாம் என்பது கொள்க. 'எல்லாம்' என்றது, மேல் ய ர ழ (29) என்ற அதிகாரம் மாற்றிவந்து நின்றது. (30)

சுட்டிடைச்சொற்களாவன

31. அ இ உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு.

(இ-ள்.) அ இ உ அம் மூன்றும் சுட்டு - (குற்றெழுத்து என்னப் பட்ட) அ இ உ என்னும் அம் மூன்றும் சுட்டு என்னும் குறியவாம் எ-று.

எ-டு: அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம் என வரும். (31)

வினாஇடைச்சொற்களாவன

32. ஆ ஏ ஓஅம் மூன்றும் வினா.

(இ-ள்.) ஆ ஏ ஓ அம் மூன்றும் வினா - (மேல் நெட்டெழுத்து என்னப்பட்ட) ஆ ஏ ஓ என்னும் அம் மூன்றும் வினா என்னும் குறியவாம் எ-று.

எ-டு: உண்கா, உண்கே, உண்கோ சாத்தா எனவரும்.

'தன்னின முடித்தல்' என்பதனான், எகரமும் யகர ஆகாரமும் வினாப் பெறுமெனக் கொள்க.

இக் குறிகளையும் முன் குறிலென்றும் நெடிலென்றும் கூறிய வழியே கூறுகவெனின், இவை சொல் நிலைமையிற் பெறும் குறியாக லின், ஆண்டு வையாது மொழிமரபினைச் சாரவைத்தார் என்க. இக் குறி மொழிநிலைமைக்கேல் எழுத்தின்மேல் வைத்துக் கூறியது என்னை யெனின், இவ் வதிகாரத்துப் பெயர் வினையல்லனவற்றிற்குக் கருவி செய்யாமையின் என்க. (32)

எழுத்துக்கள் தம் மாத்திரையின் நீண்டிசைக்கும் இடம்

33. அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்.

இஃது, எழுத்துக்கள் முற்கூறிய மாத்திரையின் நீண்டு நிற்கும் இடம் இதுவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அளபு இறந்து உயிர்த்தலும் - (உயிரெழுத்துக்களெல் லாம்) தமக்குச் சொன்ன அளவினைக் கடந்து ஒலித்தலையும், ஒற்று இசை நீடலும் - ஒற்றெழுத்துக்கள் தம்மொலி முன்கூறிய அளபின் நீடலையும்,

இசையொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய - (இந் நூலுட் கூறும் விளியின் கண்ணேயன்றிக்) குரல்முதலிய ஏழிசையொடு பொருந்திய நரம்பினை யுடைய யாழினது இசைநூற்கண்ணும், உள என மொழிப என்மனார் புலவர் - உள எனச் சொல்லுவர் அவ் விசை நூலாசிரியர் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

'ஒற்றிசை நீடலும்' என்றனர், 'அளபிறந் துயிர்த்த' லென்றது அதி காரத்தான் நின்ற உயிர்மேற் சேறலின். 'உள' வென்றது அந் நீட்டிப்பு ஒரு தலையன்றென்பது விளக்கிற்று. இசைநூலாசிரியரும் முதனூலாசிரியர் தாமே யெனினும், 'மொழிப', என வேறொருவர் போலக் கூறியது, அதுவும் வேறு ஒரு நூலாகச் செய்யப்படும் நிலைமை நோக்கிப் போலும்.

'மறையவும்' என்பதன் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அகரம் செய்யுள் விகாரம். *(33)*

நூன்மரபு முற்றிற்று.

2
மொழிமரபு

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மொழிகளுக்கு எழுத்தான் வரும் மரபு உணர்த்தினமையின் மொழிமரபு எனப்பட்டது. இதனுள் கூறுகின்றது தனிநின்ற எழுத்திற்கு அன்றி மொழியிடை (நின்ற) எழுத்திற்கு என வுணர்க.

ஒருமொழிக் குற்றியலிகரத்தின் இடமும் பற்றுக்கோடும்

34. குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக்கு
ஆவயின் வரூஉம் மகரம் ஊர்ந்தே.

இத் தலைச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், சார்பின் தோற்றத்து எழுத்துக்களிற் குற்றியலிகரத்தின் ஒருமொழிக் குற்றியலிகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *குற்றியலிகரம் - ஒருமொழிக் குற்றியலிகரம், உரையசைக் கிளவிக்கு - உரையசைச் சொல்லாகிய மியா என்பதற்கு, ஆவயின் வரூஉம் - (சினையாக) அச் சொல் தன்னிடத்து வருகின்ற, யா என் சினைமிசை–யா என் சினைமிசை, மகரம் ஊர்ந்து நிற்றல் வேண்டும் - மகர ஒற்றினை ஊர்ந்து நிற்றலை வேண்டும் (ஆசிரியன்) எ-று.*

எ-டு: கேண்மியா என வரும்.

மியா என்னும் சொல் இடம். மகரம் பற்றுக்கோடு. யா என்னும் சினையும் மகரம்போலக் குறுகுதற்கு ஒரு சார்பு. (1)

குற்றியலிகரம் புணர்மொழிக்கண்ணும் வருதல்

35. புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே
உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்.

இது, குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *புணர் இயல் நிலை இடையும் - இருமொழி தம்மிற் புணர்தல் இயன்ற நிலைமைக்கண்ணும், குறுகல் உரித்து - அவ் விகரம் குறுகுத லுடைத்து, உணரக் கூறின் - (ஆண்டை இடத்தினையும் பற்றுக்*

கோட்டினையும் ஈண்டு) உணரக் கூறப்புகின், முன்னர்த் தோன்றும் - *(அது வேண்டுவதில்லை)* குற்றியலுகரப் புணரியலுள் *(அவ்விடனும் பற்றுக் கோடும்)* தோன்றும் எ-று.

'புணரியல் நிலை யிடையும்' என மொழிமாற்றி உரைக்க. முன்னர்த் தோன்றுமாறு:

''யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது'' (குற்றிய. புணர். 5)

என்பதனுள் அறிக. யகரம் இடம்; உகரம் சார்ந்த வல்லெழுத்துப் பற்றுக் கோடு.

எ-டு: *நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எஃகியாது, கொக்கி யாது, குரங்கியாது என வரும்.* *(2)*

ஒருமொழிக் குற்றியலுகரத்தின் இடமும் பற்றுக்கோடும்

36. நெட்டெழுத்து இம்பருந் தொடர்மொழி ஈற்றும்
குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே.

இஃது, ஒருமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்து இம்பரும் - நெட்டெழுத்தினது பின்னரும், தொடர்மொழி ஈற்றும் - தொடர்மொழியது இறுதியினும், குற்றியலுகரம் வல்லாறு ஊர்ந்து *(நிற்றல் வேண்டும்)* - குற்றியலுகரம் வல்லெழுத்து ஆறனையும் ஊர்ந்து *(நிற்றலை வேண்டும் ஆசிரியன்)* எ-று.

'தந்து புணர்ந்துரைத்தல்' (மரபு. 110) என்னும் தந்திரவுத்தியான், முன்னின்ற 'நிற்றல் வேண்டும்' என்பது ஈண்டும் புணர்க்கப்பட்டது.

எ-டு: நாகு, வரகு என வரும்.

நெட்டெழுத்திம்பரும் தொடர்மொழியீறும் இடம். வல் லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு. இவ்வாறு இடமும் பற்றுக்கோடும் கூறவே, மொழிக்கு ஈறாதலும் கூறியவாறாயிற்று. *(3)*

குற்றியலுகரம் புணர்மொழிக்கண்ணும் வருதல்

37. இடைப்படிற் குறுகும் இடனுமா ருண்டே
கடப்பா டறிந்த புணரிய லான.

இது, குற்றியலுகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இடைப்படினும் குறுகும் இடன் உண்டு - *(அவ் வுகரம்)* புணர்மொழி இடைப்படினும் குறுகும் இடமுண்டு, *(அதன் இடமும் பற்றுக்கோடும் யாண்டோ பெறுவதெனின்)* கடப்பாடு அறிந்த புணரிய லான - *அதன் புணர்ச்சி முறைமை அறியும் குற்றியலுகரப் புணரியலின் கண்ணே* எ-று.

'இடைப்படினும் குறுகும்' என மொழிமாற்றி உரைக்க. அக் குற்றியலுகரப் புணரியலுள்,

''வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்
தொல்லை யியற்கை நிலையலு முரித்தே.'' (குற்றிய. புணர். 4)

என்பதனுள் வல்லொற்றுத் தொடர்மொழியும் வல்லெழுத்து வருவழியும் இடம். அவ் வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி யீற்று வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

எ-டு: செக்குக்கணை, சுக்குக்கொடு என வரும்.

'இடன்' என்றதனான், இக் குறுக்கம் சிறுபான்மை என்றுணர்க. *(4)*

ஒருமொழி ஆய்தம்

38. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே.

இஃது, ஒருமொழி ஆய்தம் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆய்தப் புள்ளி - ஆய்தமாகிய புள்ளி, குறியதன் முன்னர் - குற்றெழுத்தின் முன்னர், உயிரொடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்து - உயிரொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து ஆறன் மேலது எ-று.

எ-டு: எஃகு, கஃசு எனவரும்.

குறியதன் முன்னரும் வல்லெழுத்து மிசையும் இடம். இஃது உயிரன்மையின், இதற்குப் பற்றுக்கோடு என்பதில்லை.

கஃறீது என்பதனை மெய்பிறிதாகிய புணர்ச்சி (புணரியல் 7) என்ப வாகலின், 'புள்ளி' என்றதனான் ஆய்தத்தை மெய்ப்பாற் படுத்துக் கொள்க. ஈண்டுப் பெரும்பான்மையும் உயிரென்றது, மேல் 'ஆய்தத் தொடர்மொழி' (குற்றியலுகரப் புணரியல் 1) என்றோதலின் குற்றியலுகரத்தினை. வெஃகாமை முதலிய பிற உயிர்வரவு சிறுபான்மை யெனக் கொள்க. *(5)*

புணர்மொழிக்கண் ஆய்தம்

39. ஈறியல் மருங்கினும் இசைமை தோன்றும்.

இஃது, அவ் வாய்தம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஈறு இயல் மருங்கினும் - நிலைமொழியீறு வருமொழி முதலொடு புணர்ந்து நடக்கும் இடத்தினும், இசைமை தோன்றும் - ஆய்த ஒலி தோன்றும் எ-று.

எ-டு: கஃறீது, முஃடீது எனவரும்.

ஈண்டும் இடங்கள் அவை. *(6)*

ஒருமொழி ஆய்தம் உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றல்

40. உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்
மொழிக்குறிப் பெல்லாம் எழுத்தி னியலா
ஆய்தம் அஃகாக் காலை யான.

இஃது, அவ் வொருமொழி ஆய்தத்திற்கு ஓர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உருவினும் - ஒரு பொருளினது உருவத்தின்கண்ணும், இசையினும் - ஓசையின்கண்ணும், அருகித் தோன்றும் - சிறுபான்மை யாய்த் தோன்றும், குறிப்புமொழி யெல்லாம் - குறிப்பு மொழிக ளெல்லாம், எழுத்தின் இயலா - ஆய்த எழுத்தானிட்டு எழுதப்பட்டு நடவா, (அஃது எக்காலத்துமோ வெனின், அன்று), ஆய்தம் அஃகாக் காலை யான - அவ் வாய்தம் தன் அரை மாத்திரை அளபாய்ச் சுருங்கி நில்லாது (அவ் வுருவும் இசையது மிகுதியும் உணர்த்துதற்கு) நீண்ட காலத்து அந் நீட்சிக்கு எ-று.

எ-டு: 'கஃஃறென்றது' என்பது உருவு.

'சுஃஃறென்றது' என்பது இசை. (7)

நெட்டெழுத்தின்பின் உயிர்க்குறில் அளபெடையெழுத்தாதல்

41. குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்தகுற் றெழுத்தே.

இது, 'நீட்டம் வேண்டின்' (நூன்மரபு 6) என்பதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) குன்று இசை மொழிவயின் நின்று இசை நிறைக்கும் - (அளபெடை யோசையாகச் சொல்லா தொழியின்) குன்றுவதான ஓசையை யுடைய அவ் வளபெடை எழுத்தானாய மொழிக்கண்ணே நின்று அவ் வோசையை நிறைக்கும், (அவை யாவையெனின்,) நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்து - நெட்டெழுத்துக்களின் பின்னாக (அவற் றிற்குப் பிறப்பானும் புணர்ச்சியானும் ஓசையானும்) இனமொத்த குற்றெழுத்துக்கள் எ-று.

எ-டு: ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஓஒ எனவரும்.

ஈண்டு 'மொழி'யென்றது, அவ் வளபெடை எழுத்து ஒரு பொருள் உணர்த்தி ஓரெழுத் தொருமொழியாய் நிற்கும் நிலைமையினை. இவை யும் மொழிமேற் காணப்படுதலிற் சார்பின் தோற்றத்து எழுத்து எனப் படுமாலெனின், பெரும்பான்மையும் அம் மொழிதானே அவ் வெழுத் தாய் வருதலானும், அம்மொழி நிலைமை ஒழிய வேறெழுத்தாகவும் சொல்லப்படுதலானும், அவ்வாறு ஆகாதென்பது.

சிறுபான்மையும் அம்மொழிதானே எழுத்தாய் வாராதெனக் கொள்க.

எ-டு: 'எருது காலுறாஅது' (புறம். 27) என்றாற்போல்வன. (8)

ஐகார ஔகாரங்கட்கு இகர உகரங்கள் அளபெடையெழுத்தாதல்

42. ஐஔ என்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்கு
இகர உகரம் இசைநிறை வாகும்.

இது, மேலதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐ ஔ என்னும் அ ஈர் எழுத்திற்கு - (ஒத்த குற்றெழுத்து இல்லா) ஐ ஔ என்று சொல்லப்படும் அவ் விரண்டெழுத்திற்கு முன், இகரம் உகரம் இசைநிறை ஆகும் - (ஈகார ஊகாரங்கட்கு ஒத்த குற்றெழுத் தாகிய) இகர உகரங்கள் (அக் குன்றிசை மொழிக்கண் நின்று) ஓசையை நிறைப்பனவாகும் எ-று.

எ-டு: ஐஇ, ஔஉ எனவரும்.

ஐகாரத்திற்கு இகரமும் ஔகாரத்திற்கு உகரமும் என நிரல்நிறை யாகக் கொள்க. இத்துணையும் நூன்மரபின் ஒழிபு. *(9)*

ஓரெழுத்தொருமொழி

43. நெட்டெழுத் தேழே ஓரெழுத் தொருமொழி.

இஃது, எழுத்தினான் மொழியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்து ஏழும் - நெட்டெழுத்தாகிய ஏழும், ஓர் எழுத்து ஒருமொழி - ஓர் எழுத்தானாகும் ஒருமொழியாம் எ-று.

எ-டு: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என வரும்.

இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது. ஔகாரத்தின் உயிர்மெய்யினையே கொள்க. 'ஏழும்' என்பதன் உம்மை விகாரத்தான் தொக்கது. *(10)*

குற்றெழுத்துச் சில ஓரெழுத்தொருமொழியாதல்

44. குற்றெழுத் தைந்தும் மொழிநிறை பிலவே.

இது, குற்றெழுத்துக்கள் ஓரெழுத்தொருமொழி ஆகா வென்பதும், அவற்றுள் ஒருமொழியாவன உளவென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்து ஐந்தும் - குற்றெழுத்தாகிய ஐந்தும், மொழி நிறைபு இல - ஓரெழுத்தாய் நின்று ஒரு மொழியாய் நிறைதல் இல; அவற்றுட் சில நிறைக்கும் எ-று.

ஒகரம் ஒழிந்த நான்கும் சுட்டாயும் வினாவாயும் மொழி நிறைக்கு மன்றோ எனின், அவை இடைச்சொல்லாதலின், அவற்றிற்குக் கருவி செய்யார் என்க. இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது. ஐந்தும் என்பதன் உம்மை ஈண்டு எச்சப்பட நின்றது.

எ-டு: து, நொ எனவரும். *(11)*

எழுத்தினான் ஆகும் மொழிகள் மூவகைப்படுமாறு

45. ஓரெழுத் தொருமொழி ஈரெழுத் தொருமொழி
இரண்டிறந் திசைக்கும் தொடர்மொழி உளப்பட
மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே.

இஃது, எழுத்தினான் ஆகும் மொழிகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஓர் எழுத்து ஒரு மொழி - ஓரெழுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, ஈர் எழுத்து ஒருமொழி - இரண்டெழுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, இரண்டு இறந்து இசைக்கும் தொடர்மொழி - இரண்டிறந்து பலவற்றான் இசைக்கும் தொடர்மொழி, உளப்பட மூன்று - உட்பட்ட மொழிகளின் நிலைமை மூன்றாம், தோன்றிய நெறி - அவை தோன்றிய வழக்கு நெறிக்கண் எ-று.*

எ-டு: ஆ, மணி, வரகு, கொற்றன் எனவரும். (12)

தனிமெய்கள் அகரமொடு சிவணி இயங்குதல்

46. மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்.

இது, தனி மெய்களைச் சொல்லும் முறைநிலை இதுவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெய்யின் இயக்கம் - தனி மெய்களினது இயக்கம், அகரமொடு சிவணும் - அகரத்தொடு பொருந்தும் எ-று.*

எ-டு: ''ட ற ல ள வென்னும் புள்ளி'' (நூன்மரபு 23)

எனவரும்.

இது மொழியிடை (நின்ற) எழுத்திற்கு அன்மையின் நூன்மரபில் வைக்க வெனில் தன்னை உணர்த்தாது வேறு பொருள் உணர்த்தும் சொல் நிலைபோல 'டறலள' வென்றது உயிர்மெய்யை உணர்த்தாது தனி மெய்யை உணர்த்தலானும், ஒற்றினை உயிர்மெய் போலச் சொல்லுகின்ற வழுவமைதி யிலக்கணத்தானும் மொழிமரபின்கண்ண தாயிற்றென உணர்க. (13)

மெய்ம்மயக்கத்திற்குப் புறனடை

47. தம்மியல் கிளப்பின் எல்லா எழுத்தும்
மெய்ந்நிலை மயக்க மான மில்லை.

இது, மெய்ம்மயக்கத்திற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எல்லா எழுத்தும் தம் இயல் கிளப்பின் - எல்லா மெய் யெழுத்தும் மொழியிடையன்றித் தம் வடிவின் இயல்பைச் சொல்லு மிடத்து, மெய்ம்மயக்கநிலை மானம் இல்லை - மெய்ம் மயக்க நிலையின் மயங்கிவருதல் குற்றம் இல்லை எ-று.*

எ-டு: ''வல்லெழுத் தியையின் டகார மாகும்'' (புள்ளிமயங்.7) என வரும்.

இதனை அம் மெய்ம்மயக்கத்து வைக்கவெனின், இது வழுவமைதி நோக்கி மொழிமரபின்கண்ண தாயிற்று. (14)

ஈரொற் றுடனிலை ஆமாறு

48. யரழ என்னும் மூன்றுமுன் னொற்றக்
கசதப ஙஞநம ஈரொற் றாகும்.

இஃது, ஈர்ஒற்று உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ய ர ழ என்னும் மூன்று - யரழ என்று சொல்லப்படுகின்ற மூன்றனுள் ஒன்று, முன் ஒற்ற - (குறிற்கீழும் நெடிற் கீழும்) முன்னே ஒற்றாய் நிற்ப (அவற்றின் பின்னே), கசதப ஙஞநம ஈர் ஒற்றாகும் - கசதபக்களின் ஒன்றாதல் ஙஞநமக்களின் ஒன்றாதல் ஒற்றாய்வர அவை ஈரொற்றுடனிலையாம் எ-று.*

எ-டு: வேய்க்குறை, வேய்ங்குறை, வேர்க்குறை, வேர்ங்குறை, வீழ்க்குறை, வீழ்ங்குறை; சிறை, தலை, புறம் என ஒட்டுக.

இவ் விதிமேல் ஈற்றகத்து உணர்ந்துகொள்ளப்படுமாலெனின், இஃது 'ஈர்க்கு', 'பீர்க்கு' என ஒரு மொழியுள்ளும் வருதலானும், இரண்டு *மொழிக்கண்ணுறுதல் விகாரமாதலானும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

அஃதேல், இதனை நூன்மரபினகத்து மெய்ம்மயக்கத்துக்கண் கூறுகவெனின், ஆண்டு வேற்றுமைநயம் கொண்டதாகலின் ஈரொற்று உடனிலையாதல் நோக்கி ஒற்றுமைநயம்பற்றி ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. (15)

***(பாடம்)** 'மெய்க்கண்ணும்' என்பது.

ரகார ழகாரங்கள் குற்றொற்று ஆகாமை

49. அவற்றுள்
ரகார ழகாரங் குற்றொற் றாகா.

இது, ரகார ழகாரங்கட்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட மூன்றனுள்ளும், ரகாரம் ழகாரம் குற்று ஒற்று ஆகா - ரகாரமும் ழகாரமும் குறிற்கீழ் ஒற்றாகா. அவை நெடிற்கீழ் ஒற்றாம்; குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாம் எ-று.*

எ-டு: தார், தாழ் என நெடிற்கீழ் ஒற்றாய் நின்றன. கரு, மழு எனக் குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாய் நின்றன. இவ்வாறு விலக்கினமை யின், யகரம் பொய் எனவும் நோய் எனவும் இரண்டிடத்தும் ஒற்றாயிற்று.

குற்றொற்று என்பது குறிதாகிய ஒற்று எனப் பண்புத்தொகை. குறிற்கீழ் நிற்றலான், குறியது எனப்பட்டது. ஈண்டுக் குறில் நெடில் என்கின்றது மொழிமுதல் எழுத்தினை என உணர்க.

இது, மேல் வரையறை இல எனப்பட்ட உயிரும் மெய்யும் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு ஒரு வரையறை கண்டு கூறினவாறு. (16)

தொடர்மொழிக்கீழ் நின்ற ஒற்று நெடிற்கீழ் நின்ற ஒற்று இயல்பின ஆதல்

50. குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கோடலின்
தொடர்மொழி யெல்லாம் நெட்டெழுத் தியல.

(இ-ள்.) *குறுமையும் நெடுமையும் அளவின் கோடலின் - உயிரெழுத்திற்குக் குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கொள்ளப்படுதலின், தொடர்மொழி எல்லாம் நெட்டெழுத்து இயல - தொடர்மொழிக் கீழ் நின்ற ரகார ழகாரங்களெல்லாம் நெடிற்கீழ் நின்ற ரகார ழகாரங்களின் இயல்பையுடைய (என்று கொள்ளப்படும்) எ-று.*

எ-டு: அகர், புகர், அகழ், புகழ் எனக் கொள்க.

'புலவர்' என்றாற்போல இரண்டு மாத்திரையை இறந்ததன் பின்னும் வருமாலெனின், அவையும் 'தன்னின முடித்தல்' என்பதனான் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' எனப்படும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், ரகார ழகாரங்களேயன்றி, பிற ஒற்றுக் களும் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' எனப்படும். இதனானே, விரல் தீது என்புழி லகரம் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' என்று கெடுக்கப்படும். (17)

போலும் 'போன்ம்' எனச் செய்யுட்கண் நிற்குமாறு

51. செய்யுள் இறுதிப் போலி மொழிவயின்
னகார மகாரம் ஈரொற் றாகும்.

இது, செய்யுட்கண் ஈரொற்று உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *செய்யுள் இறுதி போலி மொழிவயின் - செய்யுள் இறுதிக் கண் 'போலும்' என்னும் மொழிக்கண், னகாரம் மகாரம் ஈர் ஒற்று ஆகும் - னகாரமும் மகாரமும் வந்து ஈரொற்று உடனிலையாய் நிற்கும் எ-று.*

எ-டு: 'எம்மொடு தம்மைப் பொரூஉங்காற் பொன்னொடு, கூவிளம் பூத்தது போன்ம்' என வரும். (18)

ஆண்டு மகரமெய் குறுகுதல்

52. ★ னகாரை முன்னர் மகாரங் குறுகும்.

இஃது, ''அரையளபு குறுகல் மகர முடைத்து'' (நூன்மரபு 13) என்பதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *னகாரை முன்னர் மகாரம் குறுகும் - (மேற்கூறப்பட்ட) னகாரத்து முன்வந்த மகாரம் மாத்திரை குறுகி நிற்கும் எ-று. (19)*

★**(பாடம்)** *னகார முன்னர் என்பது.*

எழுத்துக்கள் மொழிக்கண்ணும் தம் மாத்திரையியல்பின் திரியாமை

53. மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப்பினும்
எழுத்தியல் திரியா என்மனார் புலவர்.

இஃது, எழுத்துக்கட்கு மொழிக்கண் மாத்திரை காரணமாகப் பிறப்பதோர் ஐயம் தீர்த்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மொழிப்படுத்து இசைப்பினும் - மொழிக்கண் படுத்துச் சொல்லினும், தெரிந்து வேறு இசைப்பினும் - தெரிந்துகொண்டு வேறே சொல்லினும், எழுத்து இயல் திரியா என்மனார் புலவர் - உயிரும் மெய்யுமாகிய எழுத்துக்கள் (பெருக்கம் சுருக்கம் உடையனபோன்று இசைப்பினும்,) தத்தம் மாத்திரை இயல்பின் திரியா என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.*

எ-டு: அஃகல், அ எனவும், ஆல், ஆ எனவும், கடல், க எனவும், கால், கா எனவும் கண்டுகொள்க.

'வேறு' என்றதனான், எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஓசை வேற்றுமைக்கண்ணும் எழுத்தியல் திரியா வென்பது கொள்க. (20)

போலியெழுத்து இசைக்குமாறு

54. அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும்.

இது, போலி எழுத்து ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அகரம் இகரம் - அகரமும் இகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஐகாரமாகும் - ஐகாரம்போல ஆகும் எ-று.*

எ-டு: ஐயர், அஇயர் எனவரும். அது கொள்ளற்க. (21)

55. அகர உகரம் ஔகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *அகரம் உகரம் - அகரமும் உகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஔகாரம் ஆகும் - ஔகாரம்போல ஆகும் எ-று.*

எ-டு: ஔவை, அஉவை எனக் கண்டுகொள்க. (22)

56. அகரத்து இம்பர் யகரப் புள்ளியும்
ஐஎன் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *அகரத்து இம்பர் யகரப் புள்ளியும் - அகரத்தின் பின்னர் இகரமேயன்றி யகரமாகிய புள்ளியும், ஐ என் நெடுஞ்சினை மெய் பெறத் தோன்றும் - ஐ எனப்பட்ட நெட்டெழுத்தாம் வடிவுபெறத் தோன்றும் எ-று.*

எ-டு: ஐவனம், அய்வனம் எனவரும்.

'மெய்பெறத் தோன்றும்' என்றதனான், அகரத்தின் பின்னர் உகரமேயன்றி, வகரப்புள்ளியும் ஔகாரம்போல வருமெனக் கொள்க.

எ-டு: ஔவை, அவ்வை எனக் கண்டுகொள்க. *(23)*

ஐகாரம் மொழிக்கண் ஒருமாத்திரை இசைத்தல்

57. ஓரள பாகும் இடனுமா ருண்டே
தேருங் காலை மொழிவயி னான.

இஃது, என் நுதலிற்றோ வெனின், உயிர்களுள் ஒன்றற்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தேருங்காலை மொழிவயின் ஓர் அளபு ஆகும் இடனும் உண்டு - ஐகாரம் ஆராயுங்காலத்து மொழிக்கண் ஓர் அளபாய் நிற்கும் இடமும் உண்டு எ-று.

எ-டு: இடையன், மடையன் எனவரும்.

'தேருங் காலை' என்றதனான், முதற்கண் சுருங்காதென்பது கொள்க. 'இடன்' என்றதனான் இக் குறுக்கம் சிறுபான்மையென்பது கொள்க. *(24)*

யகரத்திற்கு இகரம் போலியெழுத்தாக வருதல்

58. இகர யகரம் இறுதி விரவும்.

இதுவும் ஒரு போலியெழுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறுதி இகர யகரம் விரவும் - இகரவீற்று மொழிக்கண் யகரமும் (அதுபோல) இகரமும் விரவிவரும் எ-று.

எ-டு: நாய், நாஇ

எனக் கண்டுகொள்க. *(25)*

உயிர்பன்னிரண்டும் மொழிமுத லாதல்

59. பன்னீர் உயிரும் மொழிமுத லாகும்.

இஃது, உயிரெழுத்து மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பன்னீர் உயிரும் மொழிமுதல் ஆகும் - பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாம் எ-று.

எ-டு: அடை, ஆடை, இலை, ஈயம், உரல், ஊர்தி, எழு, ஏணி, ஐவனம், ஒளி, ஓக்கம், ஔவியம் என வரும். *(26)*

உயிரொடு கூடியல்லது மெய் முதலாகாமை

60. உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுதல் ஆகா.

இது, மெய்யெழுத்து மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உயிர்மெய் அல்லன மொழி முதல் ஆகா* - உயிரொடு கூடிய மெய்யல்லாதனவாகிய தனிமெய்கள் மொழிக்கு முதலாகா; உயிரொடு கூடிய மெய்கள் மொழிக்கு முதலாம் எ-று.

ஈண்டு உயிர்மெய் யென்பது வேற்றுமைநயம் கருதியென வுணர்க. ஈண்டு ஒற்றுமை கருதில்,

> *''கதந பமஎனும் ஆவைந் தெழுத்தும்*
> *எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே''* (மொழிமரபு 28)

எனச் சூத்திரம் சுருங்க [1]வருவதன்றி, இதனாற் சொல்லப்பட்ட அறுபது உயிர்மெய்யினை [2]எடுத்தோத வேண்டிச் சூத்திரம் பரக்க வருமென்பது. *(27)*

[1] **(பாடம்)** 'ஓதுமதன்றி' என்பது.

[2] **(பாடம்)** 'எடுத்தோத வேண்டில்' என்பது.

மொழிக்கு முதலாம் எனப்பட்ட உயிர்மெய்கட்கு வரையறை

61. கதந பமஎனும் ஆவைந் தெழுத்தும்
எல்லா உயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.

இது, மேல் முதலாம் என்னப்பட்ட உயிர்மெய்கட்கு வரையறை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *க த ந ப ம எனும் அ ஐந்து எழுத்தும்* - க த ந ப ம என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து தனி மெய்யெழுத்தும், *எல்லா உயிரொடும் முதல் செல்லும்* - பன்னிரண்டு உயிரோடும் மொழிக்கு முதலாதற்குச் செல்லும் எ-று.

எ-டு: கலை, காலை, கிளி, கீரி, குடி, கூடு, கெண்டை, கேழல், கைதை, கொண்டல், கோடை, கௌவை எனவும்; தந்தை, தாடி, திற்றி, தீமை, துணி, தூணி, தெற்றி, தேவர், தையல், தொண்டை, தோடு, தௌவை எனவும்; நடம், நாரை, நிலம், நீர், நுழை, நூல், நெய்தல், நேயம், நைகை, நொய்யன, நோக்கம், நௌவி எனவும்; படை, பாடி, பிடி, பீடம், புகழ், பூமி, பெடை, பேடி, பைதல், பொன், போதகம், பௌவம் எனவும்; மடம், மாலை, மிடறு, மீனம், முகம், மூதூர், மெலிந்தது, மேனி, மையல், மொழி, மோதகம், மௌவல் எனவும் வரும்.

'முதற்கு' என்பதன் நான்காம் உருபு விகாரத்தான் தொக்கது. *(28)*

62. சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே
அஐ ஔஎனும் மூன்றலங் கடையே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *சகரக் கிளவியும் அவற்றுள் ஓர் அற்று - சகரமாகிய எழுத்தும் மேற்சொல்லப்பட்டவைபோல எல்லா உயிரொடும் மொழிக்கு முதலாம், அ ஐ ஔ எனும் மூன்று அலங்கடை - அ ஐ ஔ என்னும் மூன்றும் அல்லாவிடத்து எ-று.*

எ-டு: சாலை, சிலை, சீறுக, சுரும்பு, சூழ்க, செய்கை, சேவடி, சொரிக, சோறு என வரும்.

சகடம் எனவும், சையம் எனவும் விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவற்றுள் ஆரியச்சிதை வல்லாதன 'கடிசொல் இல்லை' (சொல். 452) என்பதனாற் கொள்க. (29)

63. உஊ ஒஓ என்னும் நான்குயிர்
வஎன் எழுத்தொடு வருத லில்லை.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்கு உயிர் - உ ஊ ஒ ஓ என்று சொல்லப்படுகின்ற நான்கு உயிரும், வ என் எழுத்தொடு வருதல் இல்லை - வ என்னும் மெய்யெழுத்தொடு மொழி முதலில் வருதலில்லை; பிற உயிர்கள் வரும் எ-று.*

எ-டு: வளை, வாளி, விளரி, வீடு, வெள்ளி, வேர், வையம், வௌவுதடீவு என வரும். (30)

64. ஆ எ
ஒஎனும் மூவுயிர் ஞகாரத் துரிய.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஆ எ ஒ எனும் மூ உயிர் ஞகாரத்து உரிய - ஆ எ ஒ என்று சொல்லப்படும் மூவுயிர்கள் ஞகார ஒற்றொடு முதலாதற்கு உரிய; பிற உயிர் உரியவல்ல எ-று.*

எ-டு: ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று எனவரும்.

ஞழியிற்று என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை ★இழிவழக்கென்று மறுக்க. (31)

★**(பாடம்)** *'அழிவழக்கென்று மறுக்க' என்பது.*

65. ஆவோ டல்லது யகர முதலாது.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஆவோடு அல்லது யகரம் முதலாது - ஆகாரத்தோடு அல்லது யகரம் முதலாகாது எ-று.*

எ-டு: யான் என வரும்.

யவனர் என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை ஆரியச் சிதைவென்று மறுக்க. (32)

மொழிமுதல் ஆகாதனவும் தம்பெயர் கூறுதற்கண் முதலாதல்

66. முதலா ஏன தம்பெயர் முதலும்.

இது, மொழிக்கு முதலாகாதனவும் ஒரோவழி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *முதலா ஏன - மொழிக்கு முதலாகாத ஒழிந்த மெய்களும், தம் பெயர் முதலும் - (அவ் வெழுத்துக்கள்) தம் பெயர் கூறுதற்கு முதலாம் எ-று.*

முதலாயின மெய் கதநபமக்களும், வகரமும், சகரமும், ஞகரமும், யகரமும் என இவை. முதலாகாத மெய் ஙகரமும், டகரமும், ணகரமும், ரகரமும், லகரமும், ழகரமும், ளகரமும், றகரமும், னகரமும் என இவை.

எ-டு: அவை தம் பெயர்க்கு முதலாமாறு: ஙக்களைந்தார், டப்பெரிது, ணந்நன்று என்றாற்போல ஒட்டிக் கொள்க.

இனி 'ஏன' என்றதனான், முதலாம் என்னப்பட்ட ஒன்பது உயிர் மெய்யும் பன்னிரண்டு உயிரும் தம் பெயர் கூறும் வழியும் மொழிக்கு முதலாம் எனக்கொள்க.

எ-டு: கக்களைந்தார், தப்பெரிது, அக்குறிது, ஆவலிது என்றாற் போல ஒட்டிக்கொள்க. (33)

மொழிமுதற் குற்றியலுகரம்

67. குற்றிய லுகரம் முறைப்பெயர் மருங்கின்
ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்.

இது, குற்றியலுகரம் மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *குற்றியலுகரம் முறைப்பெயர் மருங்கின் - குற்றியலுகரம் முறைப் பெயரிடத்து, ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும் - ஒற்றாய் நின்ற நகரத்தின் மேலாய நகரத்தொடு மொழிக்கு முதலாம் எ-று.*

எ-டு: நுந்தை என வரும்.

இவ்வாறு முதலாக்கம் கூறவே, மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் கூறியவாறாயிற்று. இடம் நுந்தை என்னும் முறைப்பெயர். பற்றுக்கோடு நகரமிசை நகரம். (34)

அது முற்றுகரமொடு பொருள்வேறுபடாமை

68. முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படாஅது
அப்பெயர் மருங்கின் நிலையிய லான.

இது, மேலதற்கு ஒரு புறனடை.

(இ-ள்.) *முற்றியலுகரமொடு பொருள் வேறுபடாது - (அம் முதற்கட் குற்றியலுகரம் ஆண்டு இதழ்குவித்துக் கூறும் வழி) முற்றுகரத்*

தொடு பிற உகரம்போலப் பொருள் வேறுபடாது; (யாண்டெனின்,) அப் பெயர் மருங்கின் நிலை இயலான - அம் முறைப்பெயரிடத்துத் தான் நிற்றற்கண் எ-று.

எ-டு: நாகு எனவும், நகு எனவும் குறுகியும், குறுகாதும் நின்ற உகரங்கள்போல, நுந்தை என்று குறுக்கமாய வழியும், இதழ் குவித்துக் கூறக் குறுகாதவழியும், பொருள் வேறுபடாத வாறு அறிக.

இனி 'இரட்டுறமொழிதல்' என்பதனான், பொருள் என்றதனை இடனும் பற்றுக்கோடும் ஆக்கி, பிற உகரங்கள்போல ஈண்டை உகரம் இடனும் பற்றுக்கோடும் வேறுபடாது என்பது கொள்க. *(35)*

ஔகாரம் நீங்கலான உயிர்கள் மொழிக்கு ஈறாதல்

69. உயிர்ஔ எஞ்சிய இறுதி யாகும்.

இஃது, உயிர் மொழிக்கு ஈறாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உயிர் ஔ எஞ்சிய இறுதி ஆகும் - உயிரெழுத்துக்களுள் ஔகாரம் ஒழிந்தவை மொழிக்கு ஈறாம், ஔகாரந்தான் ஈறாகாது எ-று.

இஃது உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது.

எ-டு: ஆஅ, ஆ, ஈஇ, ஈ, ஊஉ, ஊ, ஏஎ, ஏ, ஐஇ, ஐ, ஓஒ, ஓ என உயிர் ஈறாயின. இவற்றுட் குற்றெழுத்தைந்தும் அளபெடை வகையான் ஈறாயின.

உயிர்மெய்களும், மேல்வரையறை கூறாதனவாகிய அகர ஆகார இகர ஈகார ஐகாரங்களோடு இயைந்தன ஈண்டே கொள்க.

எ-டு: விள, பலா, கிளி, குரீ, பனை என வரும். *(36)*

ஔகாரம் கவவோடு இயைந்து ஈறாதல்

70. கவவோ டியையின் ஔவு மாகும்.

இஃது, ஈறாகாதென்ற ஔகாரம் இன்னுழி ஆம் என்கின்றது.

(இ-ள்.) கவ ஒடு இயையின் - ககர வகரமாகிய மெய்களொடு பொருந்தின், ஔவும் ஆகும் - முன் ஈறாகா தென்ற ஔகாரமும் ஈறாம் எ-று.

எ-டு: கௌ, வௌ என வரும். *(37)*

எகரம் மெய்யோடியைந்து ஈறாகாமை

71. எஎன வருமுயிர் மெய்யீ றாகாது.

இஃது, எகரம் தானே நின்றவழியன்றி மெய்யொடுகூடி ஈறாகா தென வரையறை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) எ என வரும் உயிர் - எ என்று சொல்ல வரும் உயிர், மெய் ஈறு ஆகாது - தானே ஈறாவதன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறாகாது எ-று. *(38)*

ஒகரம் நகரமெய் அல்லவற்றோடு இயைந்து ஈறாகாமை

72. ஒவ்வும் அற்றே நவ்வலங் கடையே.

இதுவும் வரையறை.

(இ-ள்.) *ஒவ்வும் அற்று - ஒகரமும் தானே நின்று ஈறாவ தன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறாகாது, ந அலங்கடை - நகர மெய்யோ டல்லாத விடத்து எ-று.*

எ-டு: நௌ என வரும். *(39)*

ஏகார ஓகாரங்கள் ஞகரத்தோடு இயைந்து ஈறாகாமை

73. ஏஓ எனுமுயிர் ஞகாரத் தில்லை.

இதுவும் வரையறை.

(இ-ள்.) *ஏ ஓ எனும் உயிர் ஞகாரத்து இல்லை - ஏ ஓ என்று சொல்லப்படும் உயிர் (தாமே நின்றும் பிற மெய்களொடு நின்றும் ஈறாவதன்றி) ஞகரத்தோடு ஈறாவதில்லை எ-று.*

தாமே யாதல் முன்னே காட்டப்பட்டன. பிற மெய்களோடு ஈறாவனவற்றுள் வழக்கிறந்தன வொழிய இறவாதன வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. *(40)*

உகர ஊகாரங்கள் நகரவகரங்களோடு இயைந்து ஈறாகாமை

74. உஊ காரம் நவவொடு நவிலா.

இதுவும் வரையறை.

(இ-ள்.) *உ ஊகாரம் ந வ ஒடு நவிலா - உகர ஊகாரங்கள் (தாமே நின்றும் பிற மெய்களொடு நின்றும் பயில்வதன்றி) நகர வகரங்களொடு பயிலா எ-று.*

தாமே ஈறாதல் மேலே காட்டப்பட்டன. பிற மெய்களோடு ஈறாமவற்றுள் வழக்கிறந்தன வல்லாதன வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

'நவிலா' என்றதனாற் சிறுபான்மை நொவ்வு கவ்வு என்று (உகரம்) வகாரத்தோடு ஈறாதல் கொள்க. இன்னும் இதனானே சிறுபான்மை நகரத்தோடு வரவு உண்டேனும் கொள்க. *(41)*

உச்சகாரம் இருமொழிக்கே உரித்தாதல்

75. உச்ச காரம் இருமொழிக் குரித்தே.

இதுவும் அது ஒரோவழி வரையறை.

(இ-ள்.) *உச்சகாரம் இருமொழிக்கு உரித்து - உகரத்தொடு கூடிய சகரம்* * *இருமொழிக்கு ஈறாகும்; பலமொழிக்கு ஈறாகாது எ-று.*

எ-டு: உசு, முசு என வரும். பசுவென்பது ஆரியச் சிதைவு. *(42)*

* **(பாடம்)** 'இருமொழிக்கு அல்லாது' என்பது.

உப்பகாரம் ஒருமொழிக்கே உரித்தாதலும், அதன்பொருள் வேறுபாடும்

76. உப்ப காரம் ஒன்றென மொழிப
இருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே.

இதுவும் மொழிவரையறையும் மொழியது பொருள் வேறுபாடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உப்பகாரம் ஒன்று என மொழிப - உகரத்தொடு கூடிய பகரம் ஒரு மொழிக்கு ஈறாம் என்று சொல்லுவர், இருவயின் நிலையும் பொருட்டு ஆகும் - அதுதான் தன்வினை பிறவினை என்னும் இரண்டிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மைத்தாம் எ-று.*

எ-டு: தபு என வரும். இது படுத்துச் சொல்ல, நீ சா எனத் தன் வினையாம். எடுத்துச் சொல்ல, நீ ஒன்றனைச் சாவிப்பி எனப் பிற வினையாம். (43)

மொழிக்கு ஈறாகா உயிர்மெய்யும் தம்பெயர் கூறும்வழி ஈறாதல்

77. எஞ்சிய வெல்லாம் எஞ்சுதல் இலவே.

இது, மொழிக்கு ஈறாகா உயிர்மெய்யும் ஒரோவழி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எஞ்சிய எல்லாம் எஞ்சுதல் இல - மொழிக்கு ஈறாகாது நின்ற உயிர்மெய்களெல்லாம் தம் பெயர் கூறும்வழி ஈறாதற்கு ஒழிபு இல எ-று.*

எஞ்சிய உயிர்மெய்யாவன: ஔகாரம் ககர வகாரங்களை ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், எகரம் எல்லா மெய்யோடும் இயைந்த உயிர்மெய்யும், ஒகரம் நகரம் ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், ஏகார ஓகாரம் ஞகாரத்தோடு இயைந்த உயிர் மெய்யும், உ ஊகாரம் நகர வகரங்களோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும் என இவை.

எ-டு: தம் பெயர்க்கு ஈறு ஆமாறு: நௌக் களைந்தார் எனவும், கெக் களைந்தார் எனவும், கொக் களைந்தார் எனவும், ஞேக் களைந்தார் எனவும், ஞோக் களைந்தார் எனவும், நுக் களைந்தார் எனவும், நூக் களைந்தார் எனவும், வுக் களைந்தார் எனவும், வூக் களைந்தார் எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், மொழிக்கு ஈறாய் நின்ற உயிர் மெய்களும் தம் பெயர் கூறும் வழியும் ஈறாம் என்று கொள்க.

எ-டு: கக் களைந்தார், கா வலிது எனவும், அக் களைந்தார், ஆ வலிது எனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக் கொள்க.

தன்னை உணர நின்றவழி, மொழிகட்கு இது கருவியாக ஈற்றகத்து முடிபு 'ஒன்றின முடித்தலாற்' கொள்க. (44)

மொழிக்கு ஈறாம் தனிமெய்கள்

78. ஞணநம னயரல வழள வென்னும்
அப்பதி னொன்றே புள்ளி யிறுதி.

இது, தனிமெய்களுள் மொழிக்கு ஈறாவன கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்னும் அப் பதினொன்றே - ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்று கூறப்பட்ட அப் பதினொன்றுமே, புள்ளி இறுதி - புள்ளிகளில் மொழிக்கு ஈறாவன எ-று.*

எ-டு: உரிஞ், மண், பொருந், திரும், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், வீழ், வேள் என வரும்.

னகாரத்தை ஈற்று வையாது, மகரத்தொடு வைத்தது அதன் மயக்க இயைபு நோக்கி என்றுணர்க. *(45)*

நகரமெய் இருமொழிக்கே ஈறாதல்

79. உச்ச காரமொடு நகாரம் சிவணும்.

இதுவும் மொழிவரையறை.

(இ-ள்.) *உச்சகாரமொடு நகாரம் சிவணும் - உகரத்தொடு கூடிய சகாரத்தோடே நகாரம் பொருந்தி அஃது இருமொழிக்கு ஈறாயவாறு போலத் தானும் இருமொழிக்கு ஈறாம் எ-று.*

எ-டு: பொருந், வெரிந் என வரும். *(46)*

ஞகரமெய் ஒருமொழிக்கே ஈறாதல்

80. உப்ப காரமொடு ஞகாரையும் அற்றே
அப்பொருள் இரட்டா திவணை யான.

இதுவும் மொழிவரையறை.

(இ-ள்.) *உப்பகாரமொடு ஞகாரையும் அற்று - உகரத்தொடு கூடிய பகரத்தொடு ஞகாரமும் அத்தன்மைத்தாய் ஒருமொழிக்கு ஈறாம், இவணையான அ பொருள் இரட்டாது - இவ்விடத்து அதன் பொருள் அவ் வுப்பகாரம் போல இருபொருள் படாது எ-று.*

எ-டு: உரிஞ் என வரும்.

ஞகாரம் ஒருமொழிக்கு ஈறாதலின், நகரத்தின்பின் கூறப்பட்டது.(47)

வகரமெய் ஈறாம் சொற்கள் நான்கே ஆதல்

81. வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது.

இதுவும் மொழிவரையறை.

(இ-ள்.) *வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது - வகரமாகிய எழுத்து நான்குமொழி ஈற்றதாம் எ-று.*

எ-டு: அவ், இவ், உவ், தெவ் என வரும். *(48)*

மகர ஈற்றொடு மயங்காத னகர ஈற்றுத்தொடர் மொழிகள் ஒன்பது எனல்

82. மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த
னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃ தென்ப
புகரறக் கிளந்த அஃறிணை மேன.

இதுவும் ஒரோவழி மொழிவரையறை.

(இ-ள்.) *புகர் அறக் கிளந்த அஃறிணை மேன - குற்றம் அறச் சொல்லப்பட்ட அஃறிணையிடத்து, மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த - மகரவீற்றுத் தொடர்மொழியொடு மயங்காதென்று வரையறுக்கப்பட்ட, னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃது என்ப - னகரவீற்றுத் தொடர்மொழி ஒன்பதென்று சொல்லுவர் எ-று.*

எ-டு: நிலன் நிலம், பிலன் பிலம் என்றாற்போல்வன மயங்குவன. இனி மயங்காதன: எகின், செகின், விழன், பயின், அழன், புழன், குயின், கடான், வயான் என வரும்.

இவற்றுள் திரிபுடையன களைக. ஒன்பஃது என்னும் ஆய்தம் செய்யுள் விகாரம். அஃறிணை யென்றது ஈண்டு அஃறிணைப் பெயரினை.

(49)

மொழிமரபு முற்றிற்று.

3
பிறப்பியல்

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், எழுத்துக்களது பிறப்பு உணர்த்தினமையின் பிறப்பியல் என்னும் பெயர்த்து. இதனை நூன்மரபின் பின்னே வைக்கவெனின், சார்பில் தோற்றத் தெழுத்தும் தனிமெய்யும் மொழிமரபிடை உணர்த்திப் பிறப்பு உணர்த்த வேண்டுதலின், மொழி மரபின் பின்னதாயிற்று.

எழுத்துக்களது பொதுப்பிறப்பு : இடமும் முயற்சியும்

83. உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇப்
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அண்ணமும் உளப்பட எண்முறை நிலையான்
உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி
எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவே றியல
திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான.

இத் தலைச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், எழுத்துக்களது பொதுப் பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எல்லா எழுத்தும் நெறிப்பட நாடி சொல்லும் காலை - தமிழெழுத்துக்களெல்லாம் ஒருவன் முறைப்பட ஆராய்ந்து தம்மைச் சொல்லுங்காலத்து, உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றி - கொப்பூழ் அடியாக மேலே கிளர்கின்ற உதானன் என்னும் பெயரையுடைய வாயுத் தோன்றி, தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇ - தலையின் கண்ணும் மிடற்றின்கண்ணும் நெஞ்சின்கண்ணும் நிலை பெற்று, பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும் அண்ணமும் உளப்பட எண்முறை நிலையான் உறுப்பு உற்று அமைய - (தலையும் மிடறும் நெஞ்சும் என்னும் மூன்ற னோடும்) பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும் அண்ணமும் உளப்பட எட்டாகிய முறைமையையுடைய இடங்களின் ஓர் உறுப்போடு ஓர் உறுப்புத் தம்மிற் பொருந்தி அமைதிபெற, பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல - பிறப்பினது ஆக்கம் வேறு வேறு புலப்பட்டு வழங்குதலுடைய,*

திறப்படத் தெரியும் காட்சியான - கூறுபாடுளதாக ஆராயும் அறிவிடத்து எ-று.

இதழ்போறலான் வாய் இதழெனப்பட்டது. 'எல்லா எழுத்தும்' என்னும் எழுவாய்க்குப் 'பிறப்பி னாக்கம் வேறுவேறு இயல' என்பதனை ஒருசொன் னீர்மைப்படுத்திப் பயனிலையாக்குக. (1)

உயிரெழுத்து மிடற்றுவளியான் இசைத்தல்

84. அவ்வழிப்
பன்னீ ருயிரும் தந்நிலை திரியா
மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்.

இஃது, உயிரெழுத்திற்குப் பொதுப்பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அ வழி - அவ்விடத்து, பன்னீர் உயிரும் தம் நிலை திரியா - பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் தத்தம் நிலையின் திரியாவாய், மிடற்று பிறந்த வளியின் இசைக்கும் - மிடற்றின்கட் பிறந்த வளியான் ஒலிக்கும் எ-று.

'தந்நிலை திரியா' என்றதனான், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் தந்நிலை திரியுமென்பது பெறப்பட்டது. (2)

உயிரெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப் பிறவி உணர்த்துதல்

85. அவற்றுள்
அஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும்.

இஃது, உயிரெழுத்துக்களுட் சிலவற்றிற்குச் சிறப்புப் பிறவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - மேற்சொல்லப்பட்ட உயிர் பன்னிரண்டனுள், அ ஆ ஆயிரண்டு அங்காந்து இயலும் - அகர ஆகாரங்களாகிய அவ் விரண்டும் அங்காந்து சொல்ல அஃது இடமாகப் பிறக்கும் எ-று. (3)

86. இஈ எஏ ஐயென இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன
அவைதாம்
அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) இ ஈ எ ஏ ஐ என இசைக்கும் அ பால் ஐந்தும் - இ ஈ எ ஏ ஐ என்று சொல்லப்படும் அக் கூற்று ஐந்தும், அவற்று ஓர் அன்ன - மேற்கூறிய அகர ஆகாரங்கள் போல அங்காந்து சொல்லப் பிறக்கும், அவைதாம் பல்அண் நாமுதல் விளிம்பு உறல் உடைய - அவைதாம் (அவ்வாறு சொல்லப் பிறக்குமிடத்துப்) பல்லினது அணிய இடத்தினை நாவினது அடியின் விளிம்பு சென்று உறுதலை யுடைய எ-று. (4)

87. உஊ ஒஓ ஔஎன இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந் தியலும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *உ ஊ ஒ ஓ ஔ என இசைக்கும் அ பால் ஐந்தும் - உ ஊ ஒ ஓ ஔ எனச் சொல்ல இசைக்கும் அக் கூற்று ஐந்தும், இதழ் குவிந்து இயலும் - இதழ் குவித்துச் சொல்ல நடக்கும் எ-று.* *(5)*

உயிர், மெய் இவற்றின் பிறவிக்குப் புறனடை

88. தத்தந் திரிபே சிறிய வென்ப.

இது, முன்கூறிய உயிர்க்கும் மேற்கூறும் மெய்க்கும் ஒரு புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தம்தம் திரிபு சிறிய என்ப - (எழுத்துக்கள் ஒரு தானத்துக் கூடிப் பிறக்கு மெனப்பட்டன; அவ்வாறு கூடிப் பிறப்பினும்,) தத்தம் வேறுபாடுகளைச் சிறிய வேறுபாடுகளென்று சொல்லுவர். அவ் வேறுபாடு அறிந்துகொள்க எ-று.* *(6)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - க, ங - மெய்கள்

89. ககார ஙகாரம் முதல்நா அண்ணம்.

இது, மெய்களுட் சிலவற்றிற்குப் பிறவி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ககாரம் ஙகாரம் நாமுதல் அண்ணம் (முதல்) - ககாரமும் ஙகாரமும் நாமுதலும் அண்ணமுதலும் உறப் பிறக்கும் எ-று.* *(7)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - ச, ஞ - மெய்கள்

90. சகார ஞகாரம் இடைநா அண்ணம்.

(இ-ள்.) *சகாரம் ஞகாரம் நாஇடை அண்ணம் (இடை) - சகாரமும் ஞகாரமும் நாவது இடையும் அண்ணத்தது இடையும் உறப் பிறக்கும் எ-று.* *(8)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - ட, ண - மெய்கள்

91. டகார ணகாரம் நுனிநா அண்ணம்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *டகாரம் ணகாரம் நாநுனி அண்ணம் (நுனி) - டகாரமும் ணகாரமும் நாவது நுனியும் அண்ணத்தது நுனியும் உறப் பிறக்கும் எ-று.* *(9)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - மேலன ஆறும் மூவகைப் பிறப்பின ஆதல்

92. அவ்வா றெழுத்தும் மூவகைப் பிறப்பின.

இது மேலனவற்றிற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அ ஆறு எழுத்தும் மூவகை பிறப்பின - மேற்கூறப்பட்ட ஆறு எழுத்தும் நிரனிறை வகையான் (அறுவகைப் பிறப்பின அல்ல) மூவகைப் பிறப்பின எ-று.* *(10)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - த, ந - மெய்கள்

93. அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின்
நாநுனி பரந்து மெய்யுற வொற்றத்
தாமினிது பிறக்குந் தகார நகாரம்.

இதுவும் மெய்களிற் சிலவற்றிற்குப் பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அண்ணம் நண்ணிய பல் முதல் மருங்கின் - அண்ணத்தைப் பொருந்திய பல்லினது அணிய இடத்தின்கண்ணே, நாநுனி பரந்து மெய் உற ஒற்ற - நாவினது நுனி பரந்து வடிவை உறும்படி ஒற்ற, தாம் இனிது பிறக்கும் - தாம் இனிதாகப் பிறக்கும், தகாரம் நகாரம் - தகாரமும் நகாரமும் எ-று.*

முன்னே 'உறுப்புற் றமைய' (83) என்று வைத்துப் பின்னும் 'மெய்யுற' என்றதனான், எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யுற்றபோதே இனிது பிறப்பவென்பது கொள்க. *(11)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - ற, ன - மெய்கள்

94. அணரி நுனிநா அண்ணம் ஒற்ற
றஃகான் னஃகான் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *அணரி நுனிநா அண்ணம் ஒற்ற - அணர்ந்து நுனிநா அண்ணத்தைச் சென்று ஒற்ற, றஃகான் னஃகான் அ இரண்டும் பிறக்கும் - றகார னகாரமாகிய அவ் விரண்டும் பிறக்கும் எ-று.*

இங்குநின்றும் நெடுங்கணக்கு முறைமை விட்டு நா அதிகாரம் பட்டது கண்டு கூறுகின்றதென வுணர்க. *(12)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - ர, ழ - மெய்கள்

95. நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட
ரகார ழகாரம்ஆ யிரண்டும் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட - நுனிநா அணர்ந்து அண்ணத்தைத் தடவ, ரகார ழகாரம் அ இரண்டும் பிறக்கும் - ரகார ழகாரமாகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும் எ-று.* *(13)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - ல, ள - மெய்கள்

96. நாவிளிம்பு வீங்கி யண்பல் முதலுற
ஆவயின் அண்ணம் ஒற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரம்ஆ யிரண்டும் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *நா விளிம்பு வீங்கி பல் அண் முதல் உற - நாவினது விளிம்பு தடித்துப் பல்லினது அணிய இடத்தைப் பொருந்த, அ வயின் அண்ணம் ஒற்ற லகாரமும் வருட ளகாரமும் அ இரண்டும் பிறக்கும் - அவ்விடத்து (முதல்நா) அவ் வண்ணத்தை ஒற்ற லகாரமும் அதனைத் தடவ ளகாரமுமாக அவ் விரண்டும் பிறக்கும் எ-று.* *(14)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - ப, ம - மெய்கள்

97. இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *இதழ் இயைந்து பிறக்கும் பகாரம் மகாரம் - கீழ் இதழும் மேல் இதழும் தம்மில் இயையப் பிறக்கும் பகாரமும் மகாரமும் எ-று.* *(15)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - வகாரமெய்

98. பல்லிதழ் இயைய வகாரம் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *பல் இதழ் இயைய வகாரம் பிறக்கும் - மேற்பல்லும் கீழ் இதழும் தம்மில் இயைய வகாரம் பிறக்கும் எ-று.* *(16)*

மெய்யெழுத்துக்கட்குச் சிறப்புப்பிறவி ஆமாறு - யகாரமெய்

99. அண்ணஞ் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்று எழு வளிஇசை கண் உற்று அடைய யகாரம் பிறக்கும் - அண்ணத்தை நாச் சேர்ந்த விடத்து மிடற்றினின்றும் எழும் வளியானாய இசை அவ் வண்ணத்தை அணைந்து செறிய யகாரம் பிறக்கும்.* *(17)*

மெல்லெழுத்துக்கள் மூக்குவளியிசையான் தோன்றுதல்

100. மெல்லெழுத் தாறும் பிறப்பின் ஆக்கஞ்
சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும்
மூக்கின் வளியிசை யாப்புறத் தோன்றும்.

இது, மெல்லெழுத்திற்கு ஒரு புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெல்லெழுத்து ஆறும் பிறப்பின் ஆக்கம் சொல்லிய பள்ளி நிலையின ஆயினும் - மெல்லெழுத்துக்கள் ஆறும் தத்தம் பிறப்பினது ஆக்கம் மேற்சொல்லப்பட்ட இடத்தே நிலை பெற்றன வாயினும், மூக்கின் வளி இசை யாப்புற தோன்றும் - அவை மூக்கின்கண் ணுளதாகிய வளியது இசையான் யாப்புறத் தோன்றும் எ-று.*

'யாப்புற' என்றதனான், இடையெழுத்திற்கு மிடற்றுவளியும், வல்லெழுத்திற்குத் தலைவளியும் கொள்க. *(18)*

சார்பின் தோற்றத்து எழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

101. சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்
தேர்ந்துவெளிப் படுத்த ஏனை மூன்றும்
தத்தஞ் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவணி
ஒத்த காட்சியின் தம்மியல் பியலும்.

இது, சார்பின் தோற்றத்து எழுத்திற்குப் பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சார்ந்துவரின் அல்லது தமக்கு இயல்பு இல எனத் தேர்ந்து வெளிப்படுத்த ஏனை மூன்றும் - சிலவற்றைச் சார்ந்து வரின் அல்லது தமக்குத் தாமே வரும் இயல்பு இலவென்று ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப் பட்ட ஒழிந்த மூன்றும், தம்தம் சார்பின் பிறப்பொடு சிவணி ஒத்த காட்சி யின் தம் இயல்பு இயலும் - தத்தமக்குச் சார்பாகிய எழுத்துக்களது பிறப் பிடத்தே பிறத்தலொடு பொருந்தி அவ்விடத்தே தமக்குரிய இயல்பின் நடக்கும் எ-று.*

'ஒத்த காட்சி' என்றதனான், ஆய்தத்திற்குக் குற்றெழுத்துச் சார்பேயெனினும் தலைவளியாற் பிறத்தலின், உயிரொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்துச்சார்பாகவே பிறக்குமென்பது கொள்க. 'தம்மியல் பியலும்' என்றதனான், அளபெடையும் உயிர்மெய்யும் தமக்கு அடியாகிய எழுத்துக்களது பிறப்பிடமே இடமாக வருமென்பது கொள்க. *(19)*

உள்நின்றெழும் வளியிசை யாராய்ச்சி மறையின்கண்ணது எனல்

102. எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து
சொல்லிய பள்ளி யெழுதரு வளியின்
பிறப்பொடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத்(து)
அகத்தெழு வளியிசை யரில்தப நாடி
அளபிற் கோடல் அந்தணர் மறைத்தே.

இஃது, எல்லா எழுத்திற்கும் ஆவதொரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எல்லா எழுத்தும் - எல்லா எழுத்துக்களும், வெளிப்பட கிளந்து சொல்லிய பள்ளி - வெளிப்பட விதந்து சொல்லப்பட்ட இடத்தின் கண்ணே, எழுதரு வளியின் - எழுகின்ற வளியானே, பிறப்பொடு விடுவழி*

- தாம் பிறக்குந் தொழிலுடையவாதலொடு தம்மைச் சொல்லும் இடத்து, உறழ்ச்சி வாரத்து அகத்து எழுவளி இசை - திரிதருங் கூற்றையுடைய உள்நின்று எழும் வளியானாய இசையை, அரில் தப நாடி - பிணக்கமற ஆராய்ந்து, அளபின் கோடல் - மாத்திரை வரையறையாற் கோடல், அந்தணர் மறைத்து - பார்ப்பார் வேதத்துக் கண்ணது எ-று.

'உறழ்ச்சி வாரம்' என்றது, உந்திமுதலா எழும் வளி தலைகாறும் சென்று மீண்டும் நெஞ்சின்கண் நிலைபெறுதலை எனக் கொள்க. 'வளி' என்னாது 'வளியிசை' என்றது, அவ்வாறு நெஞ்சின்கண் நிலைபெறும் அளவே வளி எனப்படும்; பின்னை நெஞ்சினின்றும் எழுவுழியெல்லாம் வளித்தன்மை * திரிந்து எழுத்தாம் தன்மையதாம் என்பது விளக்கி நின்றது. *(20)*

***(பாடம்)** 'சார்ந்து' என்பது.

மேலைச் சூத்திரத்திற்குப் புறனடை

(புறத்திசைக்கும் ஒலி பொருள்படுவதற்கே மாத்திரை கூறப்படும் என்றல்)

103. அஃதிவண் நுவலா தெழுந்துபுறத் திசைக்கும்
மெய்தெரி வளியிசை அளபுநுவன் றிசினே.

இது, மேற்சூத்திரத்திற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஃது இவண் நுவலாது - ('அகத்தெழு வளியிசை அளபிற் கோடலாகிய') அதனை இந் நூலிடத்துச் சொல்லாது, எழுந்து புறத்து இசைக்கும் - (அகத்தினின்று) எழுந்து புறத்துப் போந்து இசைக்கும், மெய் தெரி வளி இசை அளபு - பொருண்மை தெரிகின்ற வளியானாய இசையது மாத்திரையினை, நுவன்றிசின் - யான் ஈண்டுக் கூறினேன் எ-று.

மற்று, இஃது ''அளபிற் கோட லந்தணர் மறைத்து'' (பிறப்பியல் 20) எனவே பெறப்பட்டதன்றோவெனின், 'அந்தணர் மறைத்து' என்பது பிறன்கோட் கூறுதற்கும், பிறன்கோட் கூற்று நேர்ந்து உடம்படுதற்கும் ஒப்பக் கிடந்தமையின் அவ் வையம் தீர்தற்குக் கூறினாரென்பது. புறத்து இசைப்பதன் முன்னர், அகத்து இசைக்கும் வளி யிசையை அம் மறைக்கண் ஓர் எழுத்திற்கு மூன்று நிலை உளதாகக் கூறும் (அதன் ஆசிரியன்); அஃது ஆமாறு அறிந்து கொள்க.

'மெய்தெரி' என்றதனான், முற்கு முதலியன முயற்சியாற் பிறக்குமெனினும், பொருள் தெரியா நிலைமைய வாகலின் அவற்றிற்கு அளபு கூறாராயினாரென்பது பெறப்பட்டது.

'நுவன்று' என்பது ஈண்டு இறந்தகாலத் தன்மை வினை. *(21)*

பிறப்பியல் முற்றிற்று.

4
புணரியல்

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மொழிகள், (மேற் செய்கை யோத்துக்களுள்) புணர்தற்குரிய கருவியின் இயல்பு கூறினமை யின் புணரியல் எனப்பட்டது. மேல் மொழிமரபிற் கூறிய மொழிகள் புணருமாறு உணர்த்தினமையின் மொழிமரபினோடு இயைபுடைத் தாயிற்று.

எல்லாச் சொற்களின் ஈறும் முதலும் மெய்யும் உயிருமாய் அடங்குதல்

104. மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தின்
இரண்டுதலை யிட்ட முதலா கிருபஃது
அறுநான் கீறொடு நெறிநின் றியலும்
எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்
மெய்யே யுயிரென்று ஆயீ ரியல.

இத் தலைச் சூத்திரம் என்நுதலிற்றோ வெனின், மொழிமரபினுள் முதலும் ஈறும் கூறியவழி உயிரும் மெய்யும் உயிர் மெய்யும் என மூன்றாய் விரிந்து நின்றதனை உயிரும் மெய்யும் என இரண்டாகத் தொகுத்தலானும், அவ்வழி இருபத்திரண்டு எழுத்து மொழிக்கு முதல், இருபத்து நான்கு எழுத்து மொழிக்கு ஈறு எனக் கூறலின், முப்பத்து மூன்று எனப்பட்ட எழுத்து நாற்பத்தாறு ஆவனபோல் விரிந்ததனை அவையெல்லாம் முப்பத்து மூன்றனுள்ளனவே எனத் தொகுத்தலானும் விரிந்தது தொகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மூன்று தலையிட்ட முப்பதிற்று எழுத்தின் - மூன்றனை முடிவிலே யிடப்பட்ட முப்பதாகிய எழுத்தினுள், இரண்டு தலையிட்ட முதல் ஆகு இருபஃது - அவ் விரண்டனை முடிவிலே யிடப்பட்ட மொழிக்கு முதலாய இருபதும், அறுநான்கு ஈறொடு நெறி நின்று இயலும் - இருபத்து நான்கு ஈற்றோடு வழக்கு நெறிக்கண் நின்று நடக்கும், எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும் - மூவகை மொழிக்கும் ஈறும் முதலு மாவன, மெய் உயிர் என்று அ ஈர் இயல - மெய்யும் உயிருமாகிய அவ் விரண்டு இயல்பினை யுடைய எ-று.

எ-டு: மரம், இலை, ஆல், விள என மெய்யும் உயிரும் முதலும் ஈறும் ஆயின.

இருபத்திரண்டு எழுத்து முதலாவன பன்னிரண்டு உயிரும் ஒன்பது உயிர்மெய்யும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரமும் என இவை. இருபத்து நான்கு எழுத்து ஈறாவன பன்னிரண்டு உயிரும் பதினொரு புள்ளியும் ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் என இவை.

'ஈற்றொடு' என்பது விகாரத்தான் தொக்கது. மெய் முதற் கூறியவத னான், நால்வகைப் புணர்ச்சியும் மெய்க்கண் நிகழுமாறு உயிர்க்கண் நிகழாவென்பது கொள்க. (1)

மொழியீறாகிய மெய் புள்ளி பெற்று நிற்றல்

105. அவற்றுள்
மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்.

இது, மேற்கூறியவாற்றான் தனிமெய்யும் முதலாவான் சென்றதனை விலக்கலின், எய்தியது விலக்கல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - மேல் மெய்யும் உயிரும் என்று கூறிய இரண்டனுள், ஈறு மெய்யெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல் - மொழிக்கு ஈறாய மெய்யெல்லாம் புள்ளி பெறுதலொடு நிற்கும்; முதலாயவை யெல்லாம் புள்ளியிழந்து நிற்கும் எ-று.

எ-டு: மரம் என வரும்.

'மொழிமுதன் மெய் புள்ளியொடு நில்லாது' என்னாது, 'ஈறெல் லாம் புள்ளியொடு நிலையல்' என ஈற்றின்மேல் வைத்துக் கூறியவத னான், அவ் வீற்றின் மெய் உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்து அஃது ஏற இடங்கொடுக்குமென்பது பெறப்பட்டது. (2)

குற்றியலுகரஈறும் புள்ளியீறு போல உயிர்ஏற இடம்கொடுத்தல்

106. குற்றிய லுகரமும் அற்றென மொழிப.

இஃது, ஈற்றிற் குற்றியலுகரத்திற்கு ஒரு கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) குற்றியலுகரமும் அற்று என மொழிப - ஈற்றிற் குற்றிய லுகரமும் (புள்ளி யீறுபோல உயிரேற இடம் கொடுக்கும்) அத் தன்மைத்து என்று சொல்லுவர் எ-று.

இம்மாட்டேறு ஒருபுடைச் சேறல் என வுணர்க. (3)

உயிர்மெய்யீறு உயிரீறாகக் கொள்ளப்படுதல்

107. உயிர்மெய் யீறும் உயிரீற் றியற்றே.

இது, மேல் ''மெய்யே யுயிரென் றாயீ ரியல'' (புணரியல் 1) என்றதற்கு ஒரு புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உயிர்மெய் ஈறும் உயிர் ஈற்று இயற்று - உயிர்மெய் மொழியீற்றில் நின்றதுவும் உயிரீற்றின் இயல்பை யுடைத்து, இடையில் நின்றதுவும் உயிரின் இயல்பை யுடைத்து எ-று.

ஈறும் இடையும் உயிருள் அடங்குமெனவே, முதல் மெய்யுள் அடங்கும் என்பதாயிற்று.

இதனான், விள முதலிய உயிர்மெய் ஈறெல்லாம் அகரவீறு முதலிய உயிரீற்றுள் அடங்கிப் புணர்ச்சிபெறுவன வாயின. வரகு என்புழி இடை நின்ற ரகர உயிர்மெய் அகரமாய் உயிர்த்தொடர்மொழி யெனப்பட்டது.

ஈண்டு உயிர்மெய் ஒற்றுமை நயத்தான் உயிர்மெய்யென வேறு ஓர் எழுத்தாவதன்றி, ஈறும் இடையும் உயிரென ஓரெழுத்தாயும், முதல் மெய்யென ஓரெழுத்தாயும் நின்றதாயிற்று.

இத்துணையும் ஒருமொழி யிலக்கணங் கூறலின் மொழிமரபின் ஒழிபாயிற்று. (4)

நிறுத்த சொல்லும் குறித்து வருகிளவியும்

108. உயிரிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
உயிரிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியுமென்(று)
இவ்வென அறியக் கிளக்குங் காலை
நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்(று)
ஆயீ ரியல புணர்நிலைச் சுட்டே.

இது, மேற்கூறும் புணர்ச்சி மும்மொழிப் புணர்ச்சியாகாது, இருமொழிப் புணர்ச்சியா மென்பதூஉம், அவை எழுத்துவகையான் நான்காமென்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உயிர் இறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும் - உயிரீற்றுச் சொல்முன் உயிர்முதல்மொழி வரும் இடமும், உயிர் இறு சொல்முன் மெய் வரு வழியும் - உயிரீற்றுச் சொல்முன் மெய்ம்முதல் மொழி வரும் இடமும், மெய் இறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும் - மெய்யீற்றுச் சொல்முன் உயிர்முதல் மொழி வரும் இடமும், மெய் இறு சொல்முன் மெய் வரு வழியும் - மெய்யீற்றுச் சொல்முன் மெய்ம்முதல் மொழி வரும் இடமும், இவ் என அறிய - (என்று அப் புணர்ச்சிவகை) இவையென அறிய, கிளக்கும் காலை - ஆசிரியர் சொல்லுங்காலத்து, நிறுத்த சொல் குறித்து வரு கிளவி என்று அ ஈர் இயல - அவை நிறுத்த சொல்லும் அதன் பொருண்மையைக் குறித்துவரும் சொல்லுமாகிய அவ் விரண்டு இயல்பையுடைய, புணர்நிலைச் சுட்டு - புணரும் நிலைமைக்கண் எ-று.

எ-டு: ஆ ஈ, ஆ வலிது, ஆல் இலை, ஆல் வீழ்ந்தது எனக் கண்டு கொள்க.

விளவினைக் குறைத்தான் என்பது அவ் வுருபு குறித்துவரு கிளவியை நிலைமொழியுள் அடக்கி இருமொழிப் புணர்ச்சியாய் நின்றவாறு அறிக. (5)

மொழிபுணர் இயல்பு மூன்று திரிபும் ஓரியல்பும் ஆதல்

109. அவற்றுள்
நிறுத்த சொல்லின் ஈறா கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்
பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
மூன்றே திரிபிடன் ஒன்றே இயல்பென
ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணர் இயல்பே.

இது, மேற்கூறும் புணர்ச்சி புணர்ச்சிவகையான் நான்கா மென்பதூஉம், அவை சொல்வகையான் நான்கா மென்பதூஉம், புணர்வது சொல்லும் சொல்லுமேயன்று, எழுத்தும் எழுத்தும் என்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவற்றுள் - நிலைமொழி வருமொழி யெனப்பட்ட வற்றுள், நிறுத்த சொல்லின் ஈறு ஆகு எழுத்தொடு குறித்து வரு கிளவி முதல் எழுத்து இயைய - நிறுத்த சொல்லினது ஈறாகின்ற எழுத்தினோடு அதனைக் குறித்து வருகின்ற சொல்லினது முதலெழுத்துப் பொருந்த, பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்கும் காலும் - பெயர்ச்சொல்லொடு பெயர்ச் சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், பெயரொடு தொழிலை புணர்க்கும் காலும் - பெயர்ச்சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்கும் காலும் - வினைச் சொல்லொடு பெயர்ச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்கும் காலும் - வினைச்சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், திரிபு மூன்று இயல்பு ஒன்று என அ நான்கே மொழிபுணர் இயல்பு - திரியும் இடம் மூன்றும் இயல்பு ஒன்றும் ஆகிய அந் நான்கே மொழிகள் தம்மிற் புணரும் இயல்பு எ-று.*

எ-டு: சாத்தன் கை, சாத்தன் உண்டான், வந்தான் சாத்தன், வந்தான் போயினான் எனக் கண்டுகொள்க.

இடையும் உரியும் பெயர் வினைகளை அடைந்தல்லது தாமாக நில்லாமையின், பெயர் வினைகட்கே புணர்ச்சி கூறப்பட்டது. (6)

திரிபின் மூவகை

110. அவைதாம்
மெய்ப்பிறி தாதல் மிகுதல் குன்றலென்று
இவ்வென மொழிப திரியு மாறே.

இது, மேற்கூறிய திரிபு மூன்றும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவைதாம் - அத் திரிபுதாம், மெய்பிறிது ஆதல் மிகுதல் குன்றல் என்று இவ் என மொழிப திரியும் ஆறு - மெய் பிறிதாதலும் மிகுதலும் குன்றலுமாகிய இவை எனச் சொல்லுவர் திரியும் நெறியினை எ-று.*

இம் மூன்றும் அல்லாதது இயல்பென்று கொள்க.

எ-டு: பொற்குடம், யானைக்கோடு, மரவேர் எனவரும். குவளை மலர் என்பது இயல்பு.

இப் புணர்ச்சி நான்கும் ஒரு புணர்ச்சிக்கண்ணே நிகழ்வு பெறுமென்பது உரையிற்கொள்க.

மேல் 'இடம்' (புணர். 6) என்றதனான், திரிபு மூன்றனுள், யாதாயினும் ஒன்றாயது, ஒரு புணர்ச்சிக்கு இரண்டும் மூன்றும் ஒருங்கு வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

எ-டு: 'மகத்தாற் கொண்டான்' என்பது அம் மிகுதி இரண்டு வந்தது, 'நீயிர் குறியிர்' என்பது அம் மிகுதி மூன்று வந்தது. பிறவும் அன்ன. (7)

நிறுத்தசொல்லும் குறித்துவரு கிளவியும் அடையொடும் தோன்றுதல்

111. நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்
அடையொடு தோன்றினும் புணர்நிலைக் குரிய.

இது, ''நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவி'' (புணர். 5) என்பதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நிறுத்த சொல்லும் குறித்துவரு கிளவியும் - நிலை மொழியாக நிறுத்தின சொல்லும் அதனைக் குறித்து வருசொல்லும், அடையொடு தோன்றினும் புணர்நிலைக்கு உரிய - (தாமே வந்து புணர்வதன்றி), அவை யிரண்டினும் ஒரோர் சொல்லடைவந்து ஒன்றித் தோன்றினும் புணர்நிலைக்கு உரிய எ-று.*

எ-டு: பதினாயிரத்தொன்று, ஆயிரத்தொருபஃது, பதினாயிரத் தொருபஃது என வரும்.

ஈண்டு அடையென்றது உம்மைத்தொகையினையும், இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையினையும் என வுணர்க. அவையல்லாத தொகைகளுள் வினைத்தொகையும், பண்புத் தொகையும் பிளந்து முடியாமையின், ஒருசொல் எனப்படும். அன்மொழித் தொகையும் தனக்கு வேறு ஒரு முடிபு இன்மையின் ஒருசொல் எனப்படும். இனி ஒழிந்த வேற்றுமைத் தொகையும் உவமைத் தொகையும் 'தன்னின முடித்தல்' என்றதனான் ஈண்டு ஒருசொல் எனப்படும்.

உண்டசாத்தன் வந்தான், உண்டுவந்தான் சாத்தன் என்பனவும் அவ்வாறே ஒருசொல் எனப்படும். பிறவும் அன்ன. (8)

மரூஉக்களும் புணர்க்கப்படுதல்

112. மருவின் தொகுதி மயங்கியல் மொழியும்
உரியவை உளவே புணர்நிலைச் சுட்டே.

இஃது, இலக்கண வழக்கேயன்றி மரூஉக்களும் புணர்க்கப்படும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மருவின் தொகுதி மயங்கு இயல் மொழியும் - (இலக்கண வழக்கேயன்றி) மரூஉத்திரளாகிய தலைதடுமாறாக மயங்கின இயல்பை யுடைய இலக்கணத்தொடு பொருந்தின மரூஉ வழக்கும், உரியவை உள புணர்நிலைச் சுட்டு - உரியன உள புணரும் நிலைமைக்கண் எ-று.*

எ-டு: *மீகண், முன்றில் என வரும்.*

'நிலை' என்றதனான், இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉ வழக்கல்லா மரூஉ வழக்கும் புணர்க்கப்படும் எனக்கொள்க. *(9)*

மிக்கபுணர்ச்சி இருவகைத்தாதல்

113. வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்
வேற்றுமை யல்வழிப் புணர்மொழி நிலையும்
எழுத்தே சாரியை ஆயிரு பண்பின்
ஒழுக்கல் வலிய புணருங் காலை.

இது, நால்வகைப் புணர்ச்சியுள் மிக்க புணர்ச்சி இத்தன்மைத் தென்பதூஉம், அந் நால்வகைப் புணர்ச்சியும் வேறோராற்றான் இருவகை யாமென்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும் - *வேற்றுமையது பொருண்மையினைக் குறித்த புணர்மொழியது நிலைமையும்,* வேற்றுமை அல்வழி புணர்மொழி நிலையும் - *வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துப் புணர்மொழியது நிலைமையும்,* எழுத்து சாரியை அ இரு பண்பின் ஒழுக்கல் வலிய - *(மிக்க புணர்ச்சிக்கண்) எழுத்து மிகுதலும் சாரியை மிகுதலுமாகிய அவ் விரண்டு இலக்கணத்தானும் நடாத்துதலைத் தமக்கு வலியாக உடைய,* புணரும்காலை - *அவை புணருங்காலத்து எ-று.*

எ-டு: விளங்கோடு, மகவின்கை, விளக்குறிது, பனையின் குறை எனக் கண்டுகொள்க.

'ஒழுக்கல் வலிய' என்றதனான், எழுத்தும் சாரியையும் உடன் பெறுதல் கொள்க.

எ-டு: அவற்றுக்கோடு, கலத்துக்குறை எனவரும்.

அல்வழி முற்கூறாதது, வேற்றுமையல்லாதது அல்வழியென வேண்டலின் என்பது. முன்னே 'புணர்மொழி' என்று வைத்து, 'புணருங் காலை' என்றதனாற் புணர்ச்சிக்கண்ணே வேற்றுமை அல்வழி என இரண்டாவது அல்லாக்கால், வேற்றுமையெனவே படுமென்பது கொள்க. ஈண்டு 'அல்வழி' யென்றது பெரும்பான்மையும் எழுவாயினை. *(10)*

வேற்றுமையுருபுகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும்

114. ஐஒடு குஇன் அதுகண் ணென்னும்
அவ்வா றென்ப வேற்றுமை யுருபே.

இது, மேல் வேற்றுமை யென்னப்பட்டவற்றது பெயரும், முறையும், தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்னும் - ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்று சொல்லப்படும். அ ஆறு என்ப வேற்றுமை உருபு - அவ் வாறும் என்று சொல்லுவர் வேற்றுமையுருபுகளை எ-று.*

இவ் வாறும் அல்லன வெல்லாம் அல்வழி எனப்படும். அவை எழுவாயும், விளியும், உவமத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், பண்புத் தொகையும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையும், முற்றும், இரு வகை எச்சமும், இடையும், உரியும் என இவை. (11)

நான்கனுருபும் ஏழனுருபும் வன்கணத்தொடு புணருமாறு

115. வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை யுருபிற்கு
ஒல்வழி ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்.

இது, நான்காவதற்கும் ஏழாவதற்கும் உருபியலை நோக்கிற்றொரு கருவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை உருபிற்கு - வல்லெழுத்து முதலாகவுடைய வேற்றுமை யுருபிற்கு, ஒல்வழி ஒற்று இடை மிகுதல் வேண்டும் - பொருந்தின இடத்து வல்லொற்றாயினும் மெல்லொற்றாயினும் இடைக்கண் மிகுதல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: ஊர்க்கு, நீர்க்கு, ஊர்க்கண், நீர்க்கண் என வல்லெழுத்து மிக்கன. தங்கண், எங்கண் என மெல்லெழுத்து மிக்கன.

'ஒல்வழி' என்றதனான், அரசர்கண், பார்ப்பார்கண் என ஒற்று மிகாதனவும் கொள்க.

'மெய்பிறி தாதல்' (புணர். 7) முதலாய நான்கு புணர்ச்சியும் உருபு புணர்ச்சிக்கண்ணும் எய்தலின், மெய்பிறிதாதலை எடுத்தோதாது மிக்கதனை எடுத்தோதிய வதனான், மிக்க புணர்ச்சி யல்லனவும் ஈண்டே கொள்க.

எ-டு: பொற்கு, பொற்கண், ஆங்கண், ஈங்கண், ஊங்கண், அவற்கு, இவற்கு; நுங்கண், கொற்றற்கு, சாத்தற்கு என வரும்.

அவன்கண், சாத்தன்கண் என்புழி இயல்பும் இதனானே கொள்க. குன்றிய புணர்ச்சி வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. (12)

ஆறனுருபின் அகரம் கெடுமிடம்

116. ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி
ஈறா(கு) அகரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும்.

இஃது, ஆறாவதற்குத் தொகைமரபினை நோக்கியதொரு கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி - ஆறாம் வேற்றுமையாகிய அது என்னும் சொல்லிடத்து அகரமாகிய எழுத்து, ஈறு ஆகு அகரமுனை கெடுதல் வேண்டும் - (நெடுமுதல் குறுகும்) மொழியீற்று உளதாகின்ற அகரத்தின் முன்னர்த் தான் கெடுதல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: நமது, எமது, தனது, எனது, நினது என வரும்.

மேல் ஈறாகு அகரம் இதற்குத் தாராது, இவ் வுரு பகரமே ஏறி முடிய அமைதலின், அது கேடாதல் வேண்டா எனின், நெடுமுதல் குறுகி விகாரப்பட்டு நின்ற மொழியாகலின் அதன்மேல் உருபகர மேறி முடியல் வேண்டா ராயினார் போலு மென்பது. *(13)*

வேற்றுமையுருபு பெயர்ப்பின்னர்ப் புணர்தல்

117. வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே.

இது, வேற்றுமையுருபு பெயர்க்கண் நிற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமை பெயர் வழிய புணர்நிலை - வேற்றுமை பெயர்களின் பின்னிடத்தன அவற்றொடு புணரும் நிலைமைக்கண் எ-று.

எ-டு: சாத்தனை, சாத்தனொடு என வரும்.

மேல் ''உருபுநிலை திரியாது ஈறுபெயர்க் காகும்'' (வேற். 8) என்றாரன்றோ வெனின், பெயரொடு பெயர் முதலிய நால்வகைப் புணர்ச்சியையும் வேற்றுமை அல்வழியென இரண்டாக அடக்கலின், வினைவழியும் உருபு வருமென்பதுபட நின்றதாகலின் ஈண்டு இது கூறப்பட்டது. *(14)*

பெயர்நிலைச் சுட்டு இருவகைப்படுதல்

118. உயர்திணைப் பெயரே அஃறிணைப் பெயரென்று
ஆயிரண் டென்ப பெயர்நிலைச் சுட்டே.

இது, வேற்றுமையொடு புணரும் பெயர்கட்குப் பெயரும், முறையும், தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உயர்திணைப் பெயரே அஃறிணைப் பெயர் என்று அ இரண்டு என்ப - உயர்திணைப் பெயரும் அஃறிணைப் பெயருமாகிய அவ் விரண்டுமென்று சொல்லுப, பெயர் நிலைச்சுட்டு - பெயராகிய நிலைமை யது கருத்தினை எ-று.*

எ-டு: ஆடூஉ, மகடூஉ என்பன உயர்திணைப் பெயர். ஒன்று பல என்பன அஃறிணைப் பெயர்.

மற்று விரவுப்பெயர் கூறாராயது என்னை யெனின், மற்றது சாத்தன் வந்தான்; வந்தது எனப் புணர்ச்சிக்கண் பெரும்பான்மையும் ஒரு திணைப் பாற் படுதலின், அவ் விரண்டாக அடக்கிக் கூறினா ரென்பது. *(15)*

பெயர்களின் பின்னர்ச் சாரியை வருதல்

119. அவற்றுவழி மருங்கிற் சாரியை வருமே.

இது, சாரியை வரும் இடம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவற்றுவழி மருங்கின் சாரியை வரும் - அப் பெயர்களின் பின்னாகிய இடத்தின்கண்ணே சாரியை வரும் எ-று.*

எ-டு: ஆடூஉவின் கை, மகடூஉவின் கை, பலவற்றுக் கோடு என வரும். *(16)*

சாரியைகளின் பெயரும் முறையும்

120. அவைதாம்
இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே
ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே
அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும்
அன்ன என்ப சாரியை மொழியே.

இது, சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவைதாம் - மேற்சாரியை யென்னப்பட்டவைதாம், இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே அன் என் கிளவி உளப்பட பிறவும் - இன்னும் வற்றும் அத்தும் அம்மும் ஒன்னும் ஆனும் அக்கும் இக்கும் அன் என்னும் சொல்லுமாகிய அவ் வொன்பதும் உளப்படப் பிறவும், அன்ன என்ப சாரியை மொழி - அச் சாரியையாம் தன்மைய என்று சொல்லுவர் சாரியையாகிய மொழிகளை எ-று.*

'பிறவும்' என்றதனான், தம், நம், நும், உம், கெழு, ஏ, ஐ, ஞான்று என்பனவுங் கொள்க.

'எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள்' (கலி. 40) என்புழி அலம் என்பதொரு சாரியையும் உண்டாலெனின், அதனை அலங்கு காந்தள் என்பதன் விகாரமென்ப.

இன்சாரியை வழக்குப் பயிற்சியானும் நூலுட் பலகாலும் எடுத்தோதப்படலானும், வாளா ஓதியவழித் தானே சேறலானும் முன்வைக்கப் பட்டது. அன் சாரியையும் அதுபோலச் சிறப்புடைமையின் பின் வைக்கப் பட்டது. இடை நின்றவற்றியல்பும் அறிந்து கொள்க. *(17)*

இன்சாரியையது முதல் திரியுமாறு

121. அவற்றுள்
இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதி
முன்னர்க் கெடுதல் உரித்து மாகும்.

இது, அவற்றுள் இன்சாரியை முதல் திரியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட சாரியைகளுள், இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதிமுன்னர் - இன்சாரியையினது இகரம் ஆ என்னும்*

சொல்லீற்றுமுன்னர், கெடுதலும் உரித்தாகும் - கெடாமையேயன்றிக் கெடுதலும் உரித்தாம் எ-று.

எ-டு: ஆனை, ஆவினை, ஆன்கோடு, ஆவின்கோடு என வரும்.

'முன்னர்' என்றதனான், 'மா' என்னும் சொல்லின் முன்னும் அவ் விரு விதியும் எய்தும்.

எ-டு: மானை, மாவினை, மான்கோடு, மாவின்கோடு என வரும். *(18)*

அதன்இறுதி திரியும் இடம்

122. அளவாகு மொழிமுதல் நிலைஇய உயிர்மிசை
னஃகான் றஃகான் ஆகிய நிலைத்தே.

இஃது, இன் இறுதி திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அளவாகும் மொழி முதல் - அளவுப் பெயராகும் மொழி முதற்கண், நிலைஇய உயிர்மிசை னஃகான் - நிலைபெற்ற உயிருக்கு மேலாய் நின்ற இன்சாரியையது னகாரம், றஃகான் ஆகிய நிலைத்து - றகாரமாகிய நிலைமைத்து எ-று.

எ-டு: பதிற்றகல், பதிற்றுழக்கு என்புழி அவ்வாறு வருதல் அறிக.

'நிலைத்து' என்றதனான், பிறவழியும் இன்னின் னகரம் றகரமாதல் கொள்க.

எ-டு: பதிற்றொன்று, பதிற்றேழு என வரும். *(19)*

வற்றுச்சாரியையது முதல் திரியுமாறு

123. வஃகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுதல் ஐம்முன்
அஃகான் நிற்றல் ஆகிய பண்பே.

இது, வற்று முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டு முதல் ஐமுன் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஐகார ஈற்றுச் சொல்முன்னர், வஃகான் மெய் கெட அஃகான் நிற்றல் ஆகிய பண்பு - வற்றுச்சாரியை தன் வகரமாகிய மெய்கெட அகரம் நிற்றலாகிய பண்பினையுடைத்து எ-று.

எ-டு: அவையற்றை, இவையற்றை, உவையற்றை எனவும், அவையற்றுக்கோடு எனவும் வரும்.

'ஆகிய பண்பு' என்றதனான், சுட்டு முதலாகிய ஐ என் இறுதி ஐகாரத்தொடு நில்லாதவழி, வற்றின் வகரம் அகரம் நிற்கக் கெடாது வற்றாயே நிற்றல் கொள்க.

மற்றிது, 'திரிந்ததன் திரிபு பிறிது' என்னும் நயத்தாற் கெடாதே நிற்குமாகலின், இது கூறவேண்டா எனின், 'சுட்டு முதல் ஐ ஈற்றுச் சொல்லின் ஐமுன்' என ஓதாது, 'சுட்டு முதல் ஐம்முன்' என அச் சொல் முன் எல்லாம் கெடுவதுபோல ஓதினமையின், வேண்டிற்றென்பது. *(20)*

னகராஈற்றுச் சாரியைகளது ஈறு திரியும் இடம்

124. னஃகான் றஃகான் நான்க னுருபிற்கு.

இது, னகர ஈற்றுச்சாரியை நான்கற்கும் ஈறு திரிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நான்கன் உருபிற்கு னஃகான் றஃகான் - நான்காம் உருபிற்கு (னகர ஈற்றுச் சாரியையெல்லாம்) னகரம் றகரமாம் எ-று.*

எ-டு: விளவிற்கு, கோஒற்கு, ஒருபாற்கு, அதற்கு என வரும்.*(21)*

ஆன்சாரியை ஈறு திரியும் இடம்

125. ஆனின் னகரமும் அதனோ ரற்றே
நாள்முன் வரூஉம் வல்முதற் றொழிற்கே.

இஃது, ஆன்சாரியை பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ஈறு திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நாள்முன் வரும் வல் முதல் தொழிற்கு ஆனின் னகரமும் - நாட்பெயர் முன்னர் வரும் வல்லெழுத்தை முதலாகவுடைய வினைச் சொற்கண் வரும் ஆன்சாரியையின் னகரமும், அதன் ஓர் அற்று - அந் நான்கனுருபின்கண் வரும் ஆன்சாரியையோடு ஒரு தன்மைத்தாய் னகாரம் றகரமாம் எ-று.*

'தொழிற்கு' என்பதனைத் 'தொழிற்கண்' என மயக்கமாகக் கொள்க.

எ-டு: பரணியாற் கொண்டான் என வரும்.

உம்மையை இரட்டுற மொழிதலானே எதிரது தழீஇய தாக்கி, அதனான் நாளல்லவற்றுமுன் வரும் வன்முதற் றொழிற்கண் இன்னின் னகரமும் றகாரமாய்த் திரிதல் கொள்க.

எ-டு: பனியிற் கொண்டான் என வரும்.

தொழிற்கண் இன்னின் னகரம் திரியுமென, பெயர்க்கண் இன்னின் னகரம் திரிதலும் திரியாமையுமுடைய தென்பது ஞாபகத்தாற் கொள்ளப் படும்.

எ-டு: பறம்பிற் பாரி, வண்டின் கால் என வரும். (22)

அத்துச்சாரியையது அகரம் கெடுமிடம்

126. அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை.

இஃது, அத்து முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை - அத்துச்சாரியையின் அகரம் அகரவீற்றுச் சொல்முன்னர் இல்லையாகும் எ-று.*

எ-டு: மகத்துக்கை என வரும். (23)

இக்குச் சாரியையது இகரம் கெடுமிடம்

127. இக்கின் இகரம் இகரமுனை யற்றே.

இஃது, இக்குச் சாரியை முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இக்கின் இகரம் இகரமுனை அற்று - இக்குச் சாரியையினது இகரம் இகர ஈற்றுச்சொல் முன்னர் மேற்கூறியவாறு போலக் கெடும் எ-று.

எ-டு: ஆடிக்குக் கொண்டான் என வரும். *(24)*

ஐகார ஈற்றின் முன்னரும் அவ் விகரம் கெடுதல்

128. ஐயின் முன்னரும் அவ்வியல் நிலையும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) ஐயின் முன்னரும் அ இயல் நிலையும் - (இக்கின் இகரம்) இகரவீற்றுச் சொல் முன்னன்றி ஐகாரவீற்றுச் சொல் முன்னரும் மேற்கூறப்பட்ட கெடுதலியல்பிலே நிற்கும் எ-று.

எ-டு: சித்திரைக்குக் கொண்டான் என வரும். *(25)*

அக்குச் சாரியையது ஈறு திரியும் இடம்

129. எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி
அக்கின் இறுதிமெய்ம் மிசையொடுங் கெடுமே
குற்றிய லுகரம் முற்றத் தோன்றாது.

இஃது, அக்கீறு திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) எ பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி அக்கின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் முற்றத் தோன்றாது - எவ்வகைப்பட்ட பெயர் முன்னும் வல்லெழுத்து வருமிடத்து அக்கின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் முடியத் தோன்றாது, மெய் மிசையொடும் கெடும் - அதனாற் பற்றப்பட்ட வல்லெழுத்தாகிய மெய் தனக்கு மேல் நின்ற மெய்யொடும் கெடும் எ-று.

எ-டு: குன்றக்கூகை, மன்றப்பெண்ணை, ஈமக்குடம், அரசக் கன்னி, தமிழக்கூத்து எனவரும்.

'முற்ற' என்றதனான் வன்கணமன்றி மற்றக் கணங்கட்கும் கொள்க.

எ-டு: தமிழநூல், தமிழயாப்பு, தமிழவரையர் என வரும். *(26)*

அம் சாரியையது ஈறு திரியுமாறு

130. அம்மின் இறுதி கசதக் காலைத்
தன்மெய் திரிந்து ஙஞந ஆகும்.

இது, அம்மின் இறுதி திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்மின் இறுதி க ச தக் காலை - அம்மின் இறுதியாகிய மகரவொற்று க ச தக்கள் வருமொழியாக வந்த காலத்து, தன் மெய் திரிந்து ங ஞ ந ஆகும் - தன் வடிவுதிரிந்து ங ஞ நக்களாம் எ-று.

எ-டு: புளியங்கோடு, புளியஞ்செதிள், புளியந்தோல் என வரும்.

'தன்மெய்' என்றதனான், அம்மின் இறுதி மகரமேயன்றித் தம் நம் நும் உம் என்பனவற்றின் இறுதி மகரமும் திரியுமென்பது கொள்க.

எ-டு: எல்லார்தங்கையும், எல்லாநங்கையும், எல்லீர் நுங்கையும், 'வான வரிவில்லுந் திங்களும்', என வரும். (27)

அவ் ஈறு இயல்பாம் இடம்

131. மென்மையும் இடைமையும் வரூஉம் காலை
இன்மை வேண்டும் என்மனார் புலவர்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) மென்மையும் இடைமையும் வரும் காலை - அம்மின் இறுதி மென்மையும் இடைமையும் வருமொழியாய் வருங்காலத்து; இன்மை வேண்டும் என்மனார் புலவர் - இன்றிமுடிதலை வேண்டும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: புளிய ஞெரி; நுனி, முரி, யாழ், வட்டு என வரும்.

உரையிற் கோடல் என்பதனான், புளியவிலை எனவும் உயிர் வருவழிக் கேடும் கொள்க. புளியிலை என முழுவதூஉம் கேடு கூறலும் கொள்க. (28)

இன் சாரியை முற்றும் கெடும் இடம்

132. இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற்கு
இன்னென் சாரியை இன்மை வேண்டும்.

இஃது, இன் சாரியை முழுவதூஉம் கெடும் இடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இன் என வரும் வேற்றுமை உருபிற்கு - இன் என்று சொல்ல வருகின்ற வேற்றுமை யுருபிற்கு, இன் என் சாரியை இன்மை வேண்டும் - இன் என்னும் சாரியைதான் இன்றி முடிதல் வேண்டும் எ-று.

எ-டு: விளவின், பலாவின் என வரும்.

'அவற்றுள் இன்னின் இகரம்' (புணர். 18) என்றதன் பின் வையாததனால், சிறுபான்மை இன் சாரியை கெடாது நிற்றல் கொள்க.

எ-டு: பாம்பினிற் கடிது தேள் என வரும். (29)

சாரியைகட்கெல்லாம் பொதுவாயதோர் இலக்கணம்; ஒருவுருபு சாரியை பெறுதலும் பெறாமையும் உடைத்தாதல்

133. பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப
வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியும்
தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்
ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கொடு சிவணிச்

சொற்சிதர் மருங்கின் வழிவந்து விளங்கா(து)
இடைநின் றியலுஞ் சாரியை இயற்கை
உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒக்கும்.

இது, சாரியைகட்கெல்லாம் பொதுவாயதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெயரும் தொழிலும் பிரிந்து ஒருங்கு இசைப்ப - பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் பெயரும் வினையுமாய்ப் பிரிந்தும் பெயரும் பெயருமாய்க் கூடியும் இசைப்ப, வேற்றுமை உருபு நிலைபெறு வழியும் - வேற்றுமை யுருபு தொகாது நிலைபெற்ற இடத்தினும், தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண்ணும் - அவை தோற்றுதல் வேண்டாத தொகுதிக்கண்ணும், ஒட்டுதற்கு ஒழுகிய வழக்கொடு சிவணி - தாம் தாம் பொருந்துதற்கேற்ப நடந்த வழக்கொடு பொருந்தி, சொல் சிதர் மருங்கின் - சாரியை பெறும் புணர்மொழிகளைப் பிரித்துக் காணுமிடத்து, வழி வந்து விளங்காது இடைநின்று இயலும் - அவற்றின் பின் வந்து விளங்காது அவற்றிடையே நின்று நடக்கும், சாரியை இயற்கை - சாரியையின் இயல்பு. உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒக்கும் - அவைதாம் உண்டாதலும் இல்லையாதலும் ஒடு உருபினிடத்து ஒக்கும் எ-று.

எ-டு: விளவினைக் குறைத்தான், விளவினைக் குறைத்தவன் எனவும், நிலாத்துக்கொண்டான், நிலாத்துக் கொண்டவன் எனவும் வரும்.

ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கன்மையின், நிலாக்கதிர் நிலாமுற்றம் என்பன சாரியை பெறாவாயின. எல்லா நம்மையும் எனச் சாரியை ஈற்றின்கண்ணும் வருதலின், இடைநின்றியறல் பெரும்பான்மை யெனக் கொள்க.

பூவினொடு விரிந்த கூந்தலெனவும், பூவொடு விரிந்த கூந்தலென வும், உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒத்தவாறு.

இயற்கை என்றதனான் ஒடுவுருபின்கண் சாரியை பெறுதலும் பெறாமையும் ஒழிய, ஒரோவழிப் பெற்றே வருமென்பது கொள்க

எ-டு: பலவற்றொடு என வரும். (30)

அத்துச்சாரியை வற்றுச்சாரியை வருமிடத்து நிலைவருமொழிகள் புணர்நிலை

134. அத்தே வற்றே ஆயிரு மொழிமேல்
ஒற்றுமெய் கெடுதல் தெற்றென் றற்றே
அவற்றுமுன் வரூஉம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அத்தும் வற்றும் வருமிடத்து நிலைமொழியினும் வருமொழியினும் வருஞ் செய்கை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அத்தே வற்றே அ இருமொழிமேல் ஒற்று மெய் கெடுதல் தெற்றென்றற்று - அத்தும் வற்றுமாகிய அவ் விருமொழி மேல்நின்ற

ஒற்றுத் தன்வடிவு கெடுதல் தெளியப்பட்டது, அவற்று முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகும் - அவ் விருசாரியை முன்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிகும் எ-று.

எ-டு: கலத்துக்குறை, அவற்றுக்கோடு என வரும்.

கலன் என, னகாரமாக நிறுத்திக் கெடுக்க.

'ஒன்றின முடித்தல்' என்பதனான், புள்ளியீறல்வழி விகாரவகை யான் நின்றனவும் அவற்றின்மிசை யொற்றென்று கெடுக்கப்படுமெனக் கொள்க.

எ-டு: அவற்றுக்கோடு என வரும். இஃது ஐகார ஈறு.

ஈண்டு 'வல்லெழுத்து மிகு'மென்றது, ஈற்று வல்லெழுத்தின்றித் திரிந்து முடியும் னகரமும் ணகரமும் லகரமும் ளகரமும் என இவற்றை நோக்கியென வுணர்க.

அத்து முற்கூறிய முறையன்றிக் கூற்றினான், அத்தின் மிசை யொற்றுக் கெடாது நிற்கவும் பெறும்.

எ-டு: விண்ணத்துக் கொட்கும், வெயிலத்துச் சென்றான், இருளத்துக் கொண்டான் என வரும்.

'மெய்' என்றதனான், அத்தின் அகரம் பிறவுயிரின் முன்னும் கெடுதல் கொள்க.

எ-டு: அண்ணாத்தேரி எனவரும்.

'தெற்று' என்றதனான், அத்தின் அகரம் கெடாது நிற்றலும் கொள்க.

எ-டு: விளவத்துக்கண் என வரும். *(31)*

எழுத்துச் சாரியைகளின் பெயரும் முறையும்

135. காரமுங் கரமுங் கானொடு சிவணி
நேரத் தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை.

இஃது, எழுத்துச்சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) காரமும் கரமும் கானொடு சிவணி - காரமும் கரமும் கானொடு பொருந்தி, நேரத்தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை - எல்லா ஆசிரியரானும் உடன்படத் தோன்றும் எழுத்துச்சாரியை யாதற்கு எ-று.

'நேரத் தோன்றும்' என்றதனான், நேரத்தோன்றாதன ஆனம், ஏனம் ஓனம், என இவை. *(32)*

கரமும் காரமும் நெட்டெழுத்துப் பெறாமை

136. அவற்றுள்
கரமுங் கானும் நெட்டெழுத் திலவே.

இஃது, அவற்றுட் சில சாரியை சில எழுத்தொடு வாரா என எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவற்றுள் கரமும் கானும் நெட்டெழுத்து இல* - மேற் சொல்லப்பட்டவற்றுள் கரமும் கானும் நெட்டெழுத்திற்கு இல. காரம் நெட்டெழுத்திற்கு உண்டு எ-று.

எ-டு: *ஆகாரம், ஈகாரம் என வரும்.* *(33)*

குற்றெழுத்து முச்சாரியையும் பெறுதல்

137. வரன்முறை மூன்றுங் குற்றெழுத் துடைய.

இது, நெட்டெழுத்திற்குச் சில சாரியை விலக்கினமையின் குற்றெழுத்திற்கும் சில விலக்குவதுண்டுகொல் என்னும் ஐயம் தீர்த்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *வரன்முறை மூன்றும் குற்றெழுத்து உடைய* - வரலாற்று முறைமையையுடைய மூன்று சாரியையும் குற்றெழுத்து உடைய எ-று.

எ-டு: *அகாரம், அகரம், அஃகான் என வரும்.*

'வரன்முறை' என்றதனான், அஃகான் என்புழி ஆய்தமிக்கு முடியுமென்பது கொள்க. *(34)*

ஐ, ஔ - இரண்டும் கான்சாரியையும் பெறுதல்

138. ஐகார ஔகாரங் கானொடுந் தோன்றும்.

இஃது, அவற்றுள் காரமுங் கானும் என்பதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஐகாரம் ஔகாரம் கானொடும் தோன்றும்* - நெட்டெழுத்துக்களில் ஐகாரமும் ஔகாரமும் முன் விலக்கப்பட்ட கானொடும் தோன்றும் எ-று.

எ-டு: *ஐகான், ஔகான் என வரும்.* *(35)*

உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுதல்

139. புள்ளி யீற்றுமுன் உயிர்தனித் தியலாது
மெய்யொடுஞ் சிவணும் அவ்வியல் கெடுத்தே.

இஃது, உயிர்முதல்மொழி புள்ளியீற்றுமுன் வருங்காற் பிறப்ப தொரு கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *புள்ளி ஈற்றுமுன் உயிர் தனித்து இயலாது* - புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் உயிர் தனித்து நடவாது, *மெய்யொடும் சிவணும் அ இயல் கெடுத்து* - அப் புள்ளியொடும் கூடும் தான் தனிநின்ற அவ் வியல்பினைக் கெடுத்து எ-று.

எ-டு: *ஆல் + அடை = ஆலடை என வரும்.*

'ஒன்றென முடித்தல்' என்பதனான், இயல்பல்லாத புள்ளிமுன் உயிர்வந்தாலும் இவ் விதி கொள்க.

எ-டு: *அதனை எனவும், நாடுரி எனவும் வரும்.*

புள்ளியீற்று முன்னும் என, தொகுத்து நின்ற உம்மையை விரித்தத னானே குற்றியலுகரத்தின் முன்னும் இவ் விதி கொள்க.

எ-டு: நாகரிது என வரும். *(36)*

உயிர் நீங்கியவிடத்து மெய் புள்ளிபெறுதல்

140. மெய்யுயிர் நீங்கின் தன்னுரு வாகும்.

இது, புணர்ச்சியிடத்து உயிர்மெய் உயிர் நீங்கியவழிப் படுவ தொரு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெய் உயிர் நீங்கின் தன் உரு ஆகும் - மெய் தன்னொடு கூடிய உயிர் புணர்ச்சியிடத்து நீங்கிய வழித் தன் புள்ளி வடிவு பெறும் எ-று.*

எ-டு: அதனை - அதன் + ஐ என வரும். *(37)*

உடம்படுமெய் தோன்றும் இடம்

141. எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருவுகொளல் வரையார்.

இஃது, உயிரீறு உயிர்முதன் மொழியொடு புணரும்வழி நிகழ்வ தொரு கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எல்லா மொழிக்கும் - மூவகைப்பட்ட மொழிக்கும், உயிர் வரு வழி - உயிர் முதன்மொழி வரும் இடத்து, உடம்படு மெய்யின் உருவு கொளல் வரையார் - இடை உடம்படுமெய் வடிவு கோடலை நீக்கார் எ-று.*

எ-டு: புளியங்கோடு, எருவங்குழி, விளவத்துக்கொட்கும் என வரும்.

'உரையிற் கோடல்' என்பதனான், உடம்படுமெய்யாவன யகரமும் வகரமும் எனக் கொள்க. இகரவீறும் ஈகாரவீறும் ஐகாரவீறும் யகரவுடம் படுமெய் கொள்வன; அல்லன வெல்லாம் வகரமெய் கொள்வன.

'ஒன்றென முடித்தல்' என்பதனான், விகாரப்பட்ட மொழிக் கண்ணும் உடம்படுமெய் கொள்க.

எ-டு: மரவடி, ஆயிருதிணை என வரும்.

'வரையார்' என்றதனான், உடம்படுமெய் கோடல் ஒருதலை அன்றென்பது கொள்ளப்படும்.

எ-டு: கிளி அரிது, மூங்கா இல்லை என வரும். *(38)*

புணர்மொழிகள் ஓசைவேறுபாட்டால் புணர்ச்சி வேறுபடுமாறு

142. எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி
இசையின் திரிதல் நிலைஇய பண்பே.

இஃது, எழுத்துக்கள் ஒன்று பலவாதல் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எழுத்து ஓர் அன்ன பொருள் தெரி புணர்ச்சி - எழுத்து ஒரு தன்மையான பொருள் விளங்கிநிற்கும் புணர்மொழிகள், இசையின் திரிதல் நிலைஇய பண்பு - ஓசை வேற்றுமையான் புணர்ச்சி வேறுபடுதல் நிலைபெற்ற பண்பு எ-று.*

எ-டு: செம்பொன்பதின்றொடி, குன்றேறாமா என வரும். (39)

மேலைச்சூத்திரத்திற்குப் புறனடை

143. அவைதாம்
முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயின்
இன்ன என்னும் எழுத்துக்கடன் இலவே.

இது, மேலதற்கு ஒரு புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவைதாம் - மேற்சொல்லிய புணர்மொழிகள்தாம், முன்னப் பொருள - முன்னத்தினான் உணரும் பொருண்மையை யுடைய; புணர்ச்சி வாயின் இன்ன என்னும் எழுத்துக்கடன் இல - அவை புணர்ச்சி யிடத்து இத்தன்மைய வென்னும் எழுத்து முறைமையை உடையவல்ல எ-று.*

செம்பொன்பதின்றொடி என்றவழிப் பொன்னாராய்ச்சி உள் வழிப் பொன்னெனவும், செம்பாராய்ச்சி உள்வழிச் செம்பெனவும் குறிப்பான் உணரப்பட்டது.

மற்று, இதன்மேல் 'இசையின் திரிதல்' (எழுத். 142) என அறியுமாறு கூறினாரன்றோவெனின், ஓசை என்றமையான் அஃது ஒலியெழுத்திற் கெனவும், ''இன்ன வென்னு மெழுத்துக் கடனில'' என்றதனான் இது வரிவடிவிற்கெனவுங் கொள்க. (40)

புணரியல் முற்றிற்று.

5
தொகைமரபு

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மேல் அகத்தோத்தி னுள் இருபத்துநான்கு ஈற்றினும் விரிந்து முடிவனவற்றையெல்லாம் தொகுத்து முடித்தலின் தொகைமரபு எனப்பட்டது.

மேல் புணரியலுட் கூறிய கருவிகளாற் செய்கைகூறும் வழி, தொக்குப் புணருஞ் செய்கை கூறலிற் புணரியலோடு இயைபுடைத் தாயிற்று.

வருமொழி கசதப-க்களின் முன்னர் மிகும் மெல்லெழுத்துக்கள்

144. கசதப முதலிய மொழிமேல் தோன்றும்
மெல்லெழுத் தியற்கை சொல்லிய முறையான்
ஙஞநம வென்னும் ஒற்றா கும்மே
அன்ன மரபின் மொழிவயி னான.

இத் தலைச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய இருவழிக்கண்ணும், உயிர்மயங்கியலையும் (218), புள்ளிமயங்கியலையும் (301, 315) நோக்கியதொரு வருமொழிக் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *க ச த ப முதலிய மொழிமேல் தோன்றும் மெல்லெழுத்து இயற்கை - உயிரீற்றினும் புள்ளியீற்றினும் இரு வழியும் க ச த பக்களை முதலாகவுடைய மொழிகளின்மேல் தோன்றும் மெல்லெழுத்தினது இயல்புகூறின், சொல்லிய முறையான் ங ஞ ந ம வென்னும் ஒற்றாகும் - மெல்லெழுத்து மேற்சொல்லும் முறைமையான் க ச த பக்களுக்கு நிரனிறை வகையானே ங ஞ ந ம வென்னும் ஒற்றாகும், அன்ன மரபின் மொழிவயின் ஆன - அத் தன்மைத்தாகிய முறைமையினையுடைய மொழிகளிடத்து எ-று.*

எ-டு: விளங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'தோன்றும்' என்றதனான் தோன்றி நின்றனவும் அவ்வாறே திரிந்து மெல்லெழுத்தா மென்பது.

எ-டு: மரங்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

அன்னமரபின் மொழியன்மையின், விளக்குறுமை என்புழி மெல்லெழுத்து மிகாதாயிற்று. *(1)*

இருவழியும் வன்கணம் ஒழிந்தகணங்கள் இயல்பாய் முடிதல்

145. ஞநம யவெனும் முதலாகு மொழியும்
உயிர்முத லாகிய மொழியும் உளப்பட
அன்றி யனைத்தும் எல்லா வழியும்
நின்ற சொன்முன் இயல்பா கும்மே.

இஃது, இருபத்துநான்கு ஈற்றின் முன்னும், வன்கணமொழிந்த கணங்கட்கு இருவழியும் வருமொழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஞ ந ம ய வ எனும் முதல் ஆகு மொழியும் - ஞ ந ம ய வ என்று சொல்லப்படும் முதலெழுத்து உளவாகும் மொழியும், உயிர் முதலாகிய மொழியும் உளப்பட - உயிர்முதலாகிய மொழியுமாக, அன்றி அனைத்தும் எல்லா வழியும் - அவ் வனைத்து மொழியும் அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய எல்லாவிடத்தும், நின்ற சொல்முன் இயல்பாகும் - இருபத்துநான்கு ஈற்றுப் பெயராகிய நிலைமொழி முன்னர் இயல்பாகி முடியும் எ-று.

ஈண்டு 'உளப்பட'வென்பது ஆக வென்னும் பொருண்மைத்து.

எ-டு: விள, தாழ் என நிறுத்தி ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது, அடைந்தது, ஆடிற்று, இடிந்தது, ஈரிற்று, உடைந்தது, ஊறிற்று, எழுந்தது, ஏறிற்று, ஐது, ஒடிந்தது, ஓடிற்று, ஔவியத்தது, நுந்தையது எனவும்; ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை, அடைவு, ஆட்டம், இடிபு, ஈட்டம், உடைபு, ஊற்றம், எழு, ஏணி, ஐயம், ஒடுக்கம், ஓக்கம், ஔவியம், நுந்தை எனவும் ஒட்டிக்கொள்க.

'எல்லாம்' என்றதனான், ஒற்றிரட்டலும், உடம்படுமெய் கோடலும், உயிரேறி முடிதலும் எனவரும் இக்கருவித்திரிபு மூன்றும் திரிபு அன்மையின் திரிபெனப் படாவென்பது கொள்க. இஃது இருபத்து நான்கு ஈற்றிற்கும், அல்வழியினும், வேற்றுமையினும், அகத்தோத்தினுள் நாற்பத்தெட்டுச் சூத்திரத்தான் முடிவதனை, ஈண்டு ஒரு சூத்திரத்தான் தொகுத்து முடித்ததாயிற்று. மேலும் இவ்வாறே தொகுத்து முடிக்கின்ற வாறு அறிக. (2)

அம்முடிபு சிலவற்றிற்கு ஏலாமை

146. அவற்றுள்
மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்
சொல்லிய தொடர்மொழி இறுதி யான.

இது, மேற்கூறிய முடிபிற் சிலவற்றிற்கு, அம் முடிபு விலக்கிப் பிறிது விதி எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்று கணத்தினும், மெல்லெழுத்து இயற்கை உறழினும் வரையார் - மெல்லெழுத்தினது

இயல்பு இயல்பாதலே யன்றி உறழ்ந்து முடியினும் நீக்கார், சொல்லிய தொடர்மொழி இறுதியான - சொல்லப்பட்ட தொடர் மொழி ஈற்றுக்கண் எ-று.

எ-டு: கதிர்ஞெரி, கதிர்ஞ்ஞெரி; நுனி, முரி என வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனான், ஓரெழுத் தொருமொழியுள்ளும், ஈரெழுத் தொருமொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு உறழ்ச்சி முடிபு கொள்க.

எ-டு: பூஞெரி, பூஞ்ஞெரி; நுனி, முரி எனவும்; காய்ஞெரி, காய்ஞ்ஞெரி; நுனி, முரி எனவும் வரும்.

'சொல்லிய' என்றதனான், ஓரெழுத் தொருமொழியுள்ளும் ஈரெழுத் தொருமொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு மிக்கு முடிதல் கொள்க.

எ-டு: கைஞ்ஞெரித்தார்; நீட்டினார், * முறித்தார் எனவும், மெய்ஞ் ஞானம், மெய்ந்நூல், மெய்ம்மறந்தார் எனவும் வரும்.*(3)*

* **(பாடம்)** 'மறித்தார்' என்பது.

யாவும் ஞாவும் வினையாக வருவழி ஒருதன்மையவாம் இடம்

147. ஞனவென் புள்ளிமுன் யாவும் ஞாவும்
வினையோ ரனைய என்மனார் புலவர்.

இது, யகர ஞகரங்கள் முதலாம்வழி நிகழ்வதொரு கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ண ன என் புள்ளிமுன் - ண ன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின்முன், யாவும் ஞாவும் வினை ஓர் அனைய என்மனார் புலவர் - யாவும் ஞாவும் வினைச்சொற்கண் முதலாதற்கு ஒரு தன்மைய வென்று சொல்லுவர் * புலவர் எ-று.

எ-டு: மண்யாத்த மண்ஞாத்த எனவும், பொன்யாத்த பொன்ஞாத்த எனவும் வரும்.

ஞா முற்கூறாது யா முற்கூறியவதனான், யா முதன் மொழிக்கண் ஞா வருமென்று கொள்க. *(4)*

* **(பாடம்)** 'ஆசிரியர்' என்பது.

ணகர னகர ஈறுகள் அல்வழிக்கண் திரியாமை

148. மொழிமுத லாகும் எல்லா எழுத்தும்
வருவழி நின்ற ஆயிரு புள்ளியும்
வேற்றுமை யல்வழித் திரிபிடன் இலவே.

இது, ணகாரவீற்றிற்கும் னகாரவீற்றிற்கும் அல்வழிக்கண் நிலை மொழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மொழிமுதல் ஆகும் எல்லா எழுத்தும் வருவழி - மொழிக்கு முதலாமென்று சொல்லப்பட்ட இருபத்திரண்டெழுத்தும் வருமிடத்து, நின்ற அ இரு புள்ளியும் வேற்றுமை அல்வழி திரிபு இடன்

இல - *மேற் சொல்லிநின்ற ண னக்களாகிய அவ்விரு புள்ளியும் வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துத் திரியும் இடம் இல எ-று.

எ-டு: மண், பொன் என நிறுத்தி, கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வன்கணத்தோடு ஒட்டுக. பிற கணத்துக்கண்ணும் அவ்வாறே ஒட்டுக.

வருமொழி முற்கூறிய வதனான், ணகாரத்திற்குச் சிறுபான்மை திரிபும் உண்டெனக் கொள்க.

எ-டு: சாட்கோல் என வரும். (5)

* **(பாடம்)** 'பெயர்ச் சொல்லினின்ற' என்பது.

வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்புகணம் வருவழி அவ்வீறுகள் திரியாமை

149. வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத் தல்வழி
மேற்கூ றியற்கை யாவயி னான.

இஃது, அவ் விரண்டு ஈற்றிற்கும் வேற்றுமைக்கண் நிலைமொழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும், வல்லெழுத்து அல்வழி - வல்லெழுத்து அல்லாத விடத்து, மேல்கூறு இயற்கை ஆவயின் ஆன - மேற்கூறிய இயல்பு முடிபாம் அவ் விரண்டு புள்ளியிடத்தும் எ-று.

எ-டு: மண், பொன் என நிறுத்தி, ஞாற்சி, நீட்சி என வன்கணம் ஒழித்து எல்லாவற்றோடும் ஒட்டுக. (6)

லகர னகர ஈற்றின் முன்னர்த் தகர நகர வருமொழிகள் திரியுமாறு

150. லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்
தந எனவரிற் றனவா கும்மே.

இது, புள்ளிமயங்கியலை நோக்கியதொரு வருமொழிக் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ல ன என வரும் புள்ளி முன்னர் - ல ன என்று சொல்ல வருகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், த ந என வரின் - த ந என வருமொழி வரின், ற ன ஆகும் - அத் தகர நகரங்கள் நிரனிறையானே றகர னகரங்களாம் எ-று.

எ-டு: கஃறீது, கன்னன்று, பொன்றீது, பொன்னன்று என வரும். (7)

ணகர ளகர ஈற்றின் முன்னர் அவை திரியுமாறு

151. ணளவென் புள்ளிமுன் டணவெனத் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) ண ள என் புள்ளிமுன் - ண ள என்னும் புள்ளிகளின் முன்னர் (அதிகாரத்தினான் தகார நகாரங்கள் வரின்), ட ண எனத் தோன்றும் - அவை நிரனிறையான் டகார ணகரங்களாய்த் தோன்றும் எ-று.

எ-டு: மண்டீது, மண்ணன்று, முஃடீது, முண்ணன்று என வரும். (8)

முன்னிலை வினைச்சொல் வன்கணம் வருவழி முடியுமாறு

152. உயிரீ றாகிய முன்னிலைக் கிளவியும்
புள்ளி யிறுதி முன்னிலைக் கிளவியும்
இயல்பா குநவும் உறழ்பா குநவுமென்று
ஆயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே.

இது, முன்னிலை வினைச்சொல் வன்கணத்துக்கண் முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உயிர் ஈறாகிய முன்னிலைக் கிளவியும் புள்ளி இறுதி முன்னிலைக் கிளவியும் - உயிர் ஈறாகிய முன்னிலைச் சொற்களும் புள்ளி இறுதியையுடைய முன்னிலைச் சொற்களும், வல்லெழுத்து வரின் - வல்லெழுத்து முதல்மொழி வரின், இயல்பு ஆகுநவும் உறழ்பு ஆகுநவும் என்று அ ஈர் இயல - இயல்பாவனவும் உறழ்ச்சியாவனவும் என அவ் விரண்டு இயல்பினையுடைய எ-று.

உயிரீறு புள்ளியீறு என்றமையான், முன்னிலை வினைச்சொல் என்பது கொள்க.

எ-டு: எறிகொற்றா, கொணாகொற்றா; சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; உண்கொற்றா, தின்கொற்றா எனவும் வரும். இவை இயல்பு.
நடகொற்றா, நடக்கொற்றா எனவும், ஈர்கொற்றா, ஈர்க்கொற்றா எனவும் வரும். இவை உறழ்ச்சி. (9)

மேலைமுடிபு சில ஈறுகட்கு ஏலாமை

153. ஔவென வரூஉம் உயிரிறு சொல்லும்
ஞநமவ வென்னும் புள்ளி யிறுதியும்
குற்றிய லுகரத் திறுதியும் உளப்பட
முற்றத் தோன்றா முன்னிலை மொழிக்கே.

இது, மேல் முடிபு கூறியவற்றுட் சிலவற்றிற்கு அம் முடிபு விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஔ என வரும் உயிர் இறு சொல்லும் - ஔ என வருகின்ற உயிரீற்றுச் சொல்லும், ஞ ந ம வ என்னும் புள்ளிஇறுதியும் - ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படும் புள்ளியீற்றுச் சொல்லும், குற்றியலுகரத்து இறுதியும் உளப்பட - குற்றியலுகரமாகிய இறுதியையுடைய சொல்லுமாகிய

இவை, முன்னிலை மொழிக்கு முற்றத் தோன்றா - முன்னிலை மொழிக்குக் கூறிய இயல்பும் உறழ்வுமாகிய முடிவிற்கு முற்றத்தோன்றா எ-று.

'*முற்ற*' என்றதனான், ஈண்டு விலக்கப்பட்டவற்றுட் குற்றியலுகர ஈறு ஒழித்து, ஒழிந்தனவெல்லாம் நிலைமொழி உகரம் பெற்று, வருமொழி வல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடிதலும், குற்றியலுகர ஈறு வருமொழி வல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடிதலுங் கொள்க.

எ-டு: *கௌவுகொற்றா, கௌவுக்கொற்றா, உரினுகொற்றா, உரினுக் கொற்றா, பொருநுகொற்றா, பொருநுக்கொற்றா, திருமுகொற்றா, திருமுக்கொற்றா, தெவ்வுகொற்றா, தெவ்வுக்கொற்றா* எனவும்; *கூட்டுகொற்றா, கூட்டுக் கொற்றா* எனவும் வரும். *(10)*

உயர்திணைப்பெயர் நான்கு கணத்தும் இருவழியும் முடியுமாறு

154. உயிரீ றாகிய உயர்திணைப் பெயரும்
புள்ளி யிறுதி உயர்திணைப் பெயரும்
எல்லா வழியும் இயல்பென மொழிப.

இஃது, உயர்திணைப் பெயர் நான்கு கணத்துக்கண்ணும், இரு வழியும் முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உயிர் ஈறாகிய உயர்திணைப் பெயரும்* - உயிர் ஈறாகிய உயர்திணைப் பெயர்களும், *புள்ளி இறுதி உயர்திணைப் பெயரும்* - புள்ளி இறுதியையுடைய உயர்திணைப் பெயர்களும், *எல்லா வழியும் இயல்பு என மொழிப* - நான்கு கணத்திலும் அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய எல்லாவிடத்தும் இயல்பாம் என்று சொல்லுவர் எ-று.

எ-டு: *நம்பி* எனவும் *அவன்* எனவும் நிறுத்தி, அல்வழிக்கண் *குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்* எனவும்; *ஞான்றான், நீண்டான், மாண்டான்* எனவும்; *யாவன், வலியன்* எனவும்; *அடைந்தான், ஔவியத்தான்* எனவும்; வேற்றுமைக்கண் *கை, செவி, தலை, புறம்* எனவும்; *ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி* எனவும்; *யாப்பு, வலிமை* எனவும்; *அடைபு, ஔவியம்* எனவும் ஒட்டுக. *ஒருவென்* என நிறுத்தி, *குறியென், சிறியென்* எனவும்; *கை, செவி, தலை, புறம்* எனவும் தன்மைப் பெயர்க்கண்ணும் ஒட்டுக.

'*உயிரீறு*', '*புள்ளியிறுதி*' என்றதனான், உயர்திணைப் பொருள் இயல்பன்றி முடிவன வெல்லாம் கொள்க.

எ-டு: *பல்சான்றார், கபிலபரணர், இறைவநெடுவேட்டுவர், மருத்துவ மாணிக்கர், பல்லரசர்* என இவை ஈறுகெட்டு முடிந்தன. *கோலிகக்கருவி, வண்ணாரப்பெண்டிர், ஆசீவகப் பள்ளி* என இவை ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கன. *குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம், பிரம கோட்டம், பிரமக்*

கோட்டம் என இவை ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடிந்தன. பிறவும் அன்ன.

'எல்லாம்' என்றதனான், உயர்திணை(வினை)ச்சொல் இயல்பாயும் திரிந்தும் முடிவன கொள்க.

எ-டு: உண்ப சான்றார், உண்டார் சான்றார், உண்பேன் பார்ப்பேன் என இவை இயல்பு. *உண்டேஞ் சான்றேம், உண்டேநாம் என இவை திரிந்தன. பிறவும் அன்ன. *(11)*

* **(பாடம்)** 'உண்டணெம் சான்றேம்' என்பது.

இகரஈற் றுயர்திணைப் பெயர் மிக்க திரிபு பெறுதல்

155. அவற்றுள்,
இகரஈற் றுப்பெயர் திரிபிட னுடைத்தே.

இஃது, உயர்திணைப் பெயருட் சிலவற்றிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - மேற்சொல்லப்பட்ட உயர்திணைப் பெயருள், இகர ஈற்றுப் பெயர் திரிபு இடன் உடைத்து - இகரமாகிய இறுதியை யுடைய பெயர் திரிந்து முடியும் இடமும் உடைத்து எ-று.

உரையிற்கோடல் என்பதனான், இது மிக்க திரிபென்பது கொள்ளப்படும்.

எ-டு: எட்டிப்பூ, எட்டிப்புரவு; காவிதிப்பூ, காவிதிப்புரவு; நம்பிப்பூ, நம்பிப்பேறு என வரும்.

'இடனுடைத்து' என்பதனான், இகர ஈறன்றிப் பிற ஈறும் ஈறு திரியாது வல்லெழுத்து மிக்கு வருவன ஈண்டுக்கொள்க.

எ-டு: தினைப்பூ, தினைப்புரவு என வரும். *(12)*

விரவுப்பெயர் முடியுமாறு

156. அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்புமா ருளவே.

இது, விரவுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்பும் உள - உயர் திணை யோடு அஃறிணை விரவும் விரவுப்பெயர் இயல்பாய் முடிவனவும் உள; இயல்பின்றி முடிவனவும் உள எ-று.

இயல்பின்றி முடிவன இன்னவாறு முடியுமென, மேல் *(348-52)* அகத்தோத்தினுட் கூறப்படும்.

எ-டு: சாத்தன்குறியன், சாத்தன்குறிது எனவும்; சாத்தன்கை எனவும்; இவ்வாறு அல்வழியினும் வேற்றுமையினும் நான்கு கணத்தோடும் ஒட்டிக்கொள்க. *(13)*

மூன்றாம் வேற்றுமைத் திரிபு

157. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையான்
தம்மி னாகிய தொழிற்சொல் முன்வரின்
மெய்ம்மை யாகலும் உறழத் தோன்றலும்
அம்முறை இரண்டும் உரியவை உளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இது, மூன்றாம் வேற்றுமைத் திரிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *புள்ளி இறுதியும் உயிர் இறு கிளவியும் - புள்ளியீற்றுச் சொல்லும் உயிரீற்றுச் சொல்லும், வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையான் - வல்லெழுத்தினது மிகுதி மேற்சொல்லும் முறைமையான், தம்மின் ஆகிய தொழிற்சொல் முன்வரின் - அம் மூன்றாவதன் பொரு ளாகிய வினைமுதற் பொருள்கள் தம்மான் உளவாகிய வினைச் சொற்கள் தாம் அவற்றுமுன்வரின், மெய்ம்மையாகலும் உறழத் தோன்றலும் அ முறை இரண்டும் உரியவை உள - இயல்பாகலும் உறழத் தோன்றுதலு மாகிய அம் முறைமையினையுடைய இரண்டு செய்கையும் உரியன உள, வேற்றுமை மருங்கின் போற்றல் வேண்டும் - அவற்றை மேலே வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு சொல்லுமிடத்துப் போற்றியறிதல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: நாய்கோட்பட்டான், புலிகோட்பட்டான், சாரப்பட்டான், தீண்டப்பட்டான், பாயப்பட்டான் என இவை இயல்பு. சூர்கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான், வளிகோட் பட்டான், வளிக்கோட்பட்டான் என இவை உறழ்ச்சி.

'புள்ளியீறு உயிரீறு' என்றதனான், பேஎய்கோட்பட்டான் பேஎய்க் கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் எகரப்பேறு கொள்க. 'உரியவை யுள' என்றதனான், பாம்புகோட்பட்டான், பாப்புக்கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் நிலைமொழியொற்றுத் திரியாமையும் திரிதலும் கொள்க. (14)

இரண்டாம் வேற்றுமைத் திரிபு

158. மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்
வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும்
இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்
உயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருதலும்
சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலும்
சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலும்
சாரியை யியற்கை உறழத் தோன்றலும்
உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்
அஃறிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்விய னிலையலும்

மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்
அன்ன பிறவுந் தன்னியல் மருங்கின்
மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கும்
ஐகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப.

இஃது, இரண்டாம் வேற்றுமைத்திரிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும் - மெல்லெழுத்து மிகுமிடத்து வல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும், வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும் - வல்லெழுத்து மிகுமிடத்து மெல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும், இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும் - இயற்கையிடத்து மிகுதி தோன்றுதலும், உயிர் மிக வருவழி உயிர் கெட வருதலும் - உயிர் மிக வருமிடத்து அவ் வுயிர் கெட வருதலும், சாரியை உள்வழி சாரியை கெடுதலும் - சாரியையுள்ள இடத்துச் சாரியை கெடுதலும், சாரியை உள்வழி தன் உருபு நிலையலும் - சாரியை உள்ளவிடத்துச் சாரியையொடு தன்னுருபு நிற்றலும், சாரியை இயற்கை உறழத் தோன்றலும் - சாரியை பெறுக என்றவழிச் சாரியை பெறாது இயல் பாகிய மொழிகள் வருமொழியினும் நிலைமொழியினும் மிக்கும் திரிந்தும் வரும் வருமொழி வல்லெழுத்துக்கள் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றுதலும், உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும் - உயர்திணைப் பெயரிடத்துத் தன்னுருபு தொகாதே விரிந்து வருதலும், அஃறிணை விரவுப்பெயர்க்கு அ இயல் நிலையலும் - உயர்திணையோடு அஃறிணை விரவும்பெயர்க்கும் அவ் வுருபு அவ் வியல்பிலே நிற்றலும், மெய்பிறிது ஆகு இடத்து இயற்கை ஆதலும் - மெய் பிறிதாய் முடியுமிடத்து இயல்பாய் முடிதலும், அன்ன பிறவும் - அத்தன்மையன பிற முடிபுகளும், தன் இயல் மருங்கின் மெய்பெற கிளந்து பொருள் வரைந்து இசைக்கும் - தனக்கு இயல்பாகிய கூற்றான் அகத்தோத்தினுட் பொருள்பெற எடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியது பொது முடிவினைத் தான் வரைந்து வேறு முடிபிற்றாய் நின்று ஒலிக்கும், ஐகார வேற்றுமைத் திரிபு என மொழிப - ஐகார வேற்றுமையினது வேறுபாட்டுப் புணர்ச்சி என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: *விளக்குறைத்தான் என்பது மெல்லெழுத்து மிகுவழி (218) வல்லெழுத்துமிக்கது. மரங்குறைத்தான் என்பது வல் லெழுத்து மிகுவழி (311) மெல்லெழுத்து மிக்கது. தாய்க் கொலை என்பது இயல்பாமிடத்து (359) மிக்கது. பலாக் குறைத்தான் என்பது உயிர்மிக வருவழி (227) உயிர் கெட்டது. வண்டுகொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழிச் (421) சாரியை கெட்டது. வண்டினைக் கொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழித் (421) தன்னுருபு நிலையிற்று. புளி குறைத்தான், புளிக்குறைத்தான், [1]பூல்குறைத்தான், பூற்குறைத்தான் என இவை (245, 376) சாரியை யியற்கை உறழத் தோன்றின. நம்பியைக் கொணர்ந்தான் (157) என்பது*

உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வந்தது. கொற்றனைக் கொணர்ந்தான் என்பது விரவுப்பெயர்க்கு அவ் வியல் நிலையது. மண்கொணர்ந்தான் என்பது மெய்பிறிதாகிடத்து (303) இயற்கையாய் வந்தது.

'அன்ன பிறவும்' என்றதனாற் கொள்வன: கழிகுறைத்தான், [2]தினைபிளந்தான் என்பன. பிறவும் அன்ன.

'ஒழியாது' என்றதனான் ஒரோவழி ஒழிந்தும் வரும்.

எ-டு: 'அவற்கண்டு' (அகம். 48) எனவும், 'ஒன்னார்த் தெறலும்' (குறள். 264) எனவும் இவை உயர்திணையுள் ஒழிந்து வந்தன. மகற்பெற்றான், மகட்பெற்றான் என இவை விரவுப் பெயருள் ஒழிந்து வந்தன.

இவ் விலேசுதன்னானே, இவற்றின் முடிபு வேற்றுமையும் கொள்க.

'மெய்பெற' என்றதனான், உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் கொள்க.

எ-டு: மைகொணர்ந்தான், மைக்கொணர்ந்தான் எனவும்; வில்கோள், விற்கோள் எனவும் வரும்.

இவ்வாறு திரிந்து முடியாது, அகத்தோத்தின் பொதுமுடிபே (255) முடிபாய்க் கடுக்குறைத்தான், செப்புக் கொணர்ந்தான் என்றாற் போல்வன முடிவன அறிந்து கொள்க.

இவ்வாறு வேறுபட முடிவது பெரும்பான்மையும் இரண்டாவது வினையொடு முடியும்வழிப் போலும். அது ''தம்மினாகிய தொழிற் சொன் முன்வரின்'' (தொகைமரபு 14) என நின்ற அதிகாரத்தாற் கொள்ள வைத்தார் போலும்.

'தன்னின முடித்தல்' என்பதனான், ஏழாம் வேற்றுமை வினை யொடு முடியும்வழி இயல்பும் கொள்க.

எ-டு: 'வரைபாய் வருடை' (மலைபடு. 503), 'புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளை' (புறம். 258) என வரும். (15)

[1] **(பாடம்)** 'ஆல்குறைத்தான்' 'ஆற்குறைத்தான்' என்பது.

[2] **(பாடம்)** 'பனைபிளந்தான்' என்பது.

இகர ஐகார ஈற்றுப்பெயர்கட்கு அல்வழி முடிபு

159. வேற்றுமை யல்வழி இ ஐ யென்னும்
ஈற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைஇய
அவைதாம்
இயல்பா குநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவும்
உறழா குநவும் என்மனார் புலவர்.

இஃது, இகரவீற்றுப் பெயர்க்கும் ஐகாரவீற்றுப் பெயர்க்கும் அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமை அல்வழி இ ஐ என்னும் ஈற்றுப் பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைய - வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்து இ ஐ என்னும் ஈற்றையுடைய பெயர்ச்சொற்கள் மூவகை முடிபு நிலைமை யுடைய, அவைதாம் இயல்பாகுநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவும் உற ழாகுநவும் என்மனார் புலவர் - அவைதாம் இயல்பாய் முடிவனவும் வல் லெழுத்து மிகுவனவும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் இவையென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: பருத்தி குறிது, [1]அரை குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என இவை இயல்பு. அலிக்கொற்றன், [2]புலைக்கொற்றன் என இவை மிகுதி. கிளிகுறிது, கிளிக்குறிது, தினைகுறிது, தினைக்குறிது என இவை உறழ்ச்சி.

'பெயர்க்கிளவி மூவகை நிலைய' எனவே, பெயர்க்கிளவி யல்லாத கிளவி மிகுதியும் இயல்பும் என இருவகைய எனக் கொள்க.

எ-டு: ஒல்லைக் கொண்டான் என்பது ஐகாரவீற்று வினைச்சொல் மிகுதி. இகரவீற்று மிகுதி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. ''தில்லைச் சொல்லே'' (சொல். 253) ''மன்னைச் சொல்லே'' (சொல். 252) என்றது ஐகாரவீற் றிடைச்சொல் மிகுதி. இவற்றியல்பு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. கடிகா என்பது இகரவீற்று உரிச்சொல்லியல்பு. இவ் வீற்றுமிகுதி வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. பணைத்தோள் என்பது ஐகாரவீற்று உரிச்சொல் மிகுதி. இவற்றியல்பு வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. (16)

[1] **(பாடம்)** 'கரை குறிது' என்பது.

[2] **(பாடம்)** 'புலிக்கொற்றன்' என்பது.

அவ்வீரீற்று இடைச்சொல் சிலவற்றது முடிபு

160. சுட்டுமுத லாகிய இகர இறுதியும்
எகரமுதல் வினாவின் இகர இறுதியும்
சுட்டுச்சினை நீடிய ஐயென் இறுதியும்
யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்
வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழா குநவும்
சொல்லிய மருங்கின் உளவென மொழிப.

இஃது, அவ் விகர ஐகார வீற்றுள் ஏழாம் வேற்றுமை இடப் பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டு முதலாகிய இகர இறுதியும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய இகரவீற்று இடைச்சொல்லும், எகர முதல் வினாவின் இகர இறுதியும் - எகரமாகிய மொழிமுதல் வினாவினுடைய இகரவீற்று இடைச்சொல்லும், சுட்டுச்சினை நீடிய ஐஎன் இறுதியும் - சுட்டாகிய உறுப்பெழுத்து நீண்ட ஐகார வீற்று இடைச்சொல்லும், யா என் வினாவின்

ஐ என் இறுதியும் - யா என்னும் வினாவினை முதற்கண்ணுடைய ஐகார வீற்று இடைச்சொல்லும், வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழாகுநவும் சொல்லிய மருங்கின் உள என மொழிப - வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவன வும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் மேற்சொல்லப்பட்ட இடத்தின் கண்ணே உளவென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: அதோளிக்கொண்டான், இதோளிக்கொண்டான், உதோளிக் கொண்டான், எதோளிக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்;

ஆண்டைக்கொண்டான், ஈண்டைக் கொண்டான், ஊண்டைக் கொண்டான், யாண்டைக் கொண்டான் எனவும் இவை மிக்கு முடிந்தன.

அவ்வழிகொண்டான், அவ்வழிக்கொண்டான்; இவ்வழி கொண்டான், இவ்வழிக் கொண்டான்; உவ்வழி கொண்டான், உவ்வழிக் கொண்டான்; எவ்வழிகொண்டான், எவ்வழிக்கொண்டான் எனவும், ஆங்கவைகொண்டான், ஆங்கவைக்கொண்டான்; ஈங்கிவை கொண்டான், ஈங்கிவைக்கொண்டான் எனவும்; ஊங்குவைகொண்டான், ஊங்குவைக் கொண்டான் யாங்கவை கொண்டான், யாங்கவைக் கொண்டான் எனவும் இவை உறழ்ந்து முடிந்தன. இவற்றுள் ஐகாரவீற்றுள் உறழ்ந்து முடிந்தன திரிபுடையன. திரிபில்லன பெற்றவழிக் கண்டு கொள்க.

'சொல்லிய மருங்கு' என்றதனான், பிற ஐகாரவீறு மிக்கு முடிவன கொள்க.

எ-டு: பண்டைச்சான்றார், ஒருதிங்களைக் குழவி என வரும். (17)

நெட்டெழுத்தின் முன்னர்நின்ற ஒற்றுக்கெடுதலும், குற்றெழுத்தின் முன்னர் நின்ற ஒற்று இரட்டுதலும்

161. நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுமெய் கெடுதலும்
குறியதன் முன்னர்த் தன்னுரு விரட்டலும்
அறியத் தோன்றிய நெறியிய லென்ப.

இது, புள்ளிமயங்கியலை நோக்கியதொரு நிலைமொழிக் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெடியதன் முன்னர் ஒற்று மெய் கெடுதலும் - நெட்டெழுத்தின்முன் நின்ற ஒற்றுத் தன் வடிவு கெடுதலும், குறியதன் முன்னர் தன் உருவு இரட்டலும் - குற்றெழுத்தின் முன்னர் நின்ற ஒற்றுத் தன் வடிவு இரட்டுதலும், அறியத் தோன்றிய நெறி இயல் என்ப - இவை அறியும்படி தோன்றிய முறைமையான இயல்புடையனவென்று சொல்லுவர் எ-று.

எ-டு: கோறீது, கோனன்று என இவை நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுக் கெட்டன.

மண்ணகல், பொன்னகல் என இவை குறியதன் முன்னர்த் தன்னுருவு இரட்டின.

மேலைச்சூத்திரத்து (162) ஆறனுருபு முற்கூறியவதனான், ஒற்று இரட்டுதல் உயிர்முதன்மொழிக் கண்ணதென்று கொள்க.

குறியது பின்கூறிய முறையன்றிக் கூற்றினான் நெடியன குறுகிநின்ற வழியும் குறியதன் முன்னர் ஒற்றாய் இரட்டுதலும், குறியது திரிந்து நெடியதாயவழி அதன் முன்னர் ஒற்றாய்க் கெடுதலும் கொள்க.

எ-டு: தம்மை, நம்மை என இவை நெடியன குறுகிநின்று ஒற்று இரட்டின. மற்றையது வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

'அறிய' என்றதனான், நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுக்கெடுவது தகார நகாரங்கள் வந்து திரிந்தவழி யென்பதூஉம், ஆண்டு எல்லாம் கெடா தென்பதூஉம் கொள்க. தேன்றீது என்பது ஆண்டுக் கெடாதது.

'நெறியியல்' என்றதனாற் குறியதன் முன்னர் நின்ற ஒற்றின்றிப் புணர்ச்சியாற் பெற்றதும் இரட்டுமென வுணர்க.

எ-டு: அவ்வடை எனவரும். (18)

குறியதன் முன்னர் ஒற்று இரட்டா இடம்

162. ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும்
கூறிய குற்றொற் றிரட்ட லில்லை
ஈறாகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும்
நெடுமுதல் குறுகு மொழிமுன் னான.

இஃது, உருபியலை நோக்கியதொரு நிலைமொழிக் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும் ஈறு ஆகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும் - ஆறனுருபின்கண்ணும் நான்க னுருபின்கண்ணும் ஈறாகு புள்ளிகள் அகரத்தொடு நிலைபெறும், நெடுமுதல் குறுகும் மொழி முன் கூறிய குற்றொற்று இரட்டல் இல்லை - நெடிதாகிய முதலெழுத்துக் குறுகி முடியும் மொழிக்கண் மேற்கூறிய குற்றொற்று இரட்டல் ஆறனுருபின்கண்ணும் நான்கனுருபின்கண்ணும் இல்லை எ-று.*

எ-டு: தமது, தமக்கு; நமது, நமக்கு எனவரும்.

'கூறிய' என்றதனானே நெடுமுதல் குறுகாத மொழிக்கு இவ் விரு விதியும் கொள்க.

எ-டு: எல்லார் தமதும், எல்லார் தமக்கும் என வரும். (19)

'நும்' இறுதி ஒற்றும் அற்றாதல்

163. நும்மென் இறுதியும் அந்நிலை திரியாது.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *நும் என் இறுதியும் அ நிலை திரியாது - நும் என்னும் மகரவிறுதி மேற்கூறிய ஈறாகு புள்ளி அகரமொடு நிலையலும் குற்றொற்றிரட்டாமையுமாகிய அந்நிலைமையின் திரியாது எ-று.*

எ-டு: நுமக்கு, நுமது என வரும். (20)

யகரமும் உயிரும் வருமிடத்து இயல்பாக நிற்கும் புள்ளியிறுதிகள்

164. உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி
யகரமும் உயிரும் வருவழி இயற்கை.

இது, புள்ளிமயங்கியலை நோக்கியதொரு நிலைமொழிச் செய்கை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உகரமொடு புணரும் புள்ளி இறுதி - உகரப் பேற்றொடு புணரும் புள்ளியிறுதிகள், யகரமும் உயிரும் வருவழி இயற்கை - யகரமும் உயிரும் வருமொழியாய் வருமிடத்து அவ் வுகரம் பெறாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: *உரிஞ் யானா, உரிஞ் அனந்தா; பொருந் யானா, பொருந் அனந்தா; உரிஞ் ஆதா, பொருந் ஆதா என ஒட்டுக.* (21)

அளவு நிறை எண்ணுப்பெயர்கள் தம்மிற் புணருமாறு

165. உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகி
அளவும் நிறையும் எண்ணுஞ் சுட்டி
உளவெனப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்
தத்தங் கிளவி தம்மகப் பட்ட
முத்தை வரூஉங் காலந் தோன்றின்
ஒத்த தென்ப ஏயென் சாரியை.

இஃது, அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயரும் தம்மிற் புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உயிரும் புள்ளியும் இறுதியாகி அளவும் நிறையும் எண்ணும் சுட்டி உள எனப்பட்ட எல்லாச் சொல்லும் - உயிரும் புள்ளியும் ஈறாய் அளவையும் நிறையையும் எண்ணையும் கருதி உளவென்று சொல்லப்பட்ட எல்லாச் சொற்களும், தம் தம் கிளவி தம் அகப்பட்ட முத்தைவரும் காலம் தோன்றின் ஏ என் சாரியை ஒத்தது என்ப - தமக்கு இனமாகிய சொற்களாய்த் தமக்கு அகப்படும் மொழியாயுள்ளன தம் முன்னே வரும் காலம் தோன்றுமாயின் ஏ என்னுஞ் சாரியை பெற்று முடிதலைப் பொருந்திற்று என்ப எ-று.

எ-டு: *உழக்கேயாழாக்கு, கலனேபதக்கு என இவை அளவுப் பெயர்; தொடியேகஃசு, கொள்ளேஐயவி என இவை நிறைப் பெயர்; காணியேமுந்திரிகை, காலேகாணி என இவை எண்ணுப் பெயர்.*

'உயிரீறு புள்ளியீறு' என்றதனானே, *ஏ என் சாரியை பெறாதனவும் உளவென்று கொள்க.*

எ-டு: *குறுணி நானாழி என வரும்.* (22)

‘அரை’ வருவழி, மேலை ஏகாரச்சாரியை பெறாமை

166. அரையென வரூஉம் பால்வரை கிளவிக்குப்
புரைவ தன்றால் சாரியை யியற்கை.

இஃது, எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அரை என வரும் பால்வரை கிளவிக்குப் புரைவது அன்று சாரியை இயற்கை - அரை என்று சொல்ல வருகின்ற பொருட்கூற்றை யுணர நின்ற சொல்லிற்குப் பொருந்துவதன்று மேற்கூறிய ஏ என் சாரியை பெறும் இயல்பு எ-று.*

எ-டு: உழக்கரை, தொடியரை, ஒன்றரை என வரும்.

இது ‘ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கு’ (புணர். 30) அன்று என்பதனான் விலக்குண்ணாதோவெனில், ‘தம்மகப்பட்ட’ என்று வருமொழியையும் வரைந்தோதினமையின் இதற்கு அவ் விதி செல்லா தென்பது. *(23)*

‘குறை’ வருவழி, வேற்றுமைப்புணர்ச்சி முடிபு பெறுதல்

167. குறையென் கிளவி முன்வரு காலை
நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை யியற்கை.

இஃது, எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *குறை என் கிளவி முன் வரு காலை - குறை என்னும் சொல் அளவு முதலியவற்றின்முன் வருங்காலத்து, நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை இயற்கை - நிறையத் தோன்றும் மேல் (236) வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபிற்குச் சொல்லும் இயல்பு எ-று.*

எ-டு: உரிக்குறை, கலக்குறை; தொடிக்குறை, கொட்குறை; காணிக்குறை, காற்குறை என வரும்.

‘முன்’ என்றதனான், பொருட்பெயரொடு புணரும்வழியும் வேற்றுமை முடிபு எய்துகவென்பது.

எ-டு: கலப்பயறு என வரும்.

‘நிறைய’ என்பதனான், கூறு என்பதன்கண்ணும் வேற்றுமை முடிபு எய்துமென்பது.

எ-டு: நாழிக்கூறு என வரும். *(24)*

குற்றியலுகர ஈறு இன்சாரியை பெறுதல்

168. குற்றிய லுகரக் கின்னே சாரியை.

இது, வேற்றுமை முடிபு விலக்கி இன் வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *குற்றியலுகரக்கு - குற்றுகரவீற்று அளவுப் பெயர் முதலிய வற்றிற்கு, சாரியை இன் - குறையொடு புணரும்வழி வரும் சாரியை இன் எ-று.*

எ-டு: உழக்கின்குறை, கழஞ்சின்குறை, ஒன்றின்குறை என வரும்.
(25)

‘கலம்’ அத்துச்சாரியை பெறுதல்

169. அத்திடை வரூஉங் கலமென் அளவே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *கலம் என் அளவு இடை அத்து வரும் - கலம் என்னும் அளவுப் பெயர் (குறையொடு புணரும்வழி) இடையில் அத்து வரும் எ-று.*

எ-டு: கலத்துக்குறை என வரும்.

இது, ‘கலன்’ என்னும் னகரவீறேல், நிலைமொழி ஒற்றுக்கேடும், வருமொழி ஒற்றுப்பேறும் ‘அத்தே வற்றே’ (புணர். 31) என்பதனாற் கொள்ளப்படும்.

‘கலனென் அளவு’ என ஓதாதது செய்யுளின்பம் நோக்கிப் போலும்.

சாரியை முற்கூறியவதனான், இன்சாரியை பெற்றவழி முன் மாட்டேற்றான் (167) எய்திய வல்லெழுத்து வீழ்க்க. *(26)*

‘பனை’யும் ‘கா’வும் இன்சாரியை பெறுதல்

170. பனையென் அளவுங் காவென் நிறையும்
நினையுங் காலை இன்னொடு சிவணும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *பனை என் அளவும் கா என் நிறையும் - பனை என்னும் அளவுப் பெயரும் கா என்னும் நிறைப் பெயரும், நினையும் காலை இன்னொடு சிவணும் - (குறை என்பதனொடு புணருமிடத்து) ஆராயுங் காலத்து இன்சாரியையொடு பொருந்தும் எ-று.*

எ-டு: பனையின் குறை, காவின்குறை என வரும்.

‘நினயுங் காலை’ என்றதனான், வல்லெழுத்துப் பேறும் சிறு பான்மை கொள்க. (எழுத். 167)

எ-டு: பனைக்குறை, காக்குறை என வரும். *(27)*

அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாம் எழுத்து வரையறை

171. அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுத லாகி
உளவெனப் பட்ட ஒன்பதிற் றெழுத்தே
அவைதாம்
கசதப என்றா நமவ என்றா
அகர உகரமோ டவையென மொழிப.

இஃது, அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாம் எழுத்துக்கு வரையறை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுதலாகி உள எனப்பட்ட ஒன்பதிற்று எழுத்து - அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் மொழி முதலாய் உளவென்று சொல்லப்பட்டன ஒன்பதெழுத்து,*

அவைதாம்- அவை (யாவையோவெனின்), க ச த ப என்றா ந ம வ என்றா அகரமோடு உகரமோடு அவை என மொழிப - க ச த ப க்களும் ந ம வ க்களும் அகரமும் உகரமுமாகிய அவை என்று சொல்லுவர் எ-று.

எ-டு: கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; கழஞ்சு, சீரகம், தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அந்தை எனவும் வரும்.

'உளவெனப் பட்ட' என்றதனான், உளவெனப் படாதனவும் அளவை உளவென்பது.

எ-டு: இம்மி, ஓரடை, ஓரெடை என வரும்.

மற்று இவ் வரையறை கூறிப் பயந்தது என்னை யெனின், மேல் அகத்தோத்தினுள் (390) அவற்றிற்கு முடிபு கூறும் வழி, அதிகாரத்தான் வன்கணத்தின்மேற் செல்லாது, ஒழிந்த கணத்தினும் சேறற்கு என்பது. (28)

இவ்வியற்குப் புறனடை

172. ஈறியல் மருங்கின் இவைஇவற் றியல்பெனக்
கூறிய கிளவிப் பல்லா றெல்லாம்
மெய்த்தலைப் பட்ட வழக்கொடு சிவணி
ஒத்தவை உரிய புணர்மொழி நிலையே.

இஃது, இவ் வோத்துப் புறனடை.

(இ-ள்.) *ஈறுஇயல் மருங்கின் - உயிரும் புள்ளியும் இறுதியானவை வருமொழியொடு கூடி நடக்குமிடத்து, இவை இவற்று இயல்பு என கூறிய கிளவி பல் ஆறு எல்லாம் - இம் மொழிகளின் முடிபு இவையெனக் கூறி முடிக்கப்பட்ட சொற்களின் (அவ்வாற்றான் முடியாது நின்ற) பலவகை முடிபுகளெல்லாம், மெய் தலைப்பட்ட வழக்கொடு சிவணி ஒத்தவை உரிய புணர்மொழிநிலை - உண்மையைத் தலைப்பட்ட வழக்கொடு கூடிப் பொருந்தினவை உரியவாம் புணரும் மொழிகள் நிலைமைக்கண் எ-று.*

எ-டு: விள ஞான்றது என்புழி நிலைமொழிப் பெயரது இயல்பும், 'ஞான்ற ஞாயிறு' (புறம். 82) என நிலை மொழி வினையாய வழி இருமொழி இயல்புமாகிய 'ஞ ந ம ய வ' (தொகை மரபு 2) என்பதன் ஒழிபும்,

மண் கடிது என்புழி வருமொழி வன்கணத்து இயல்பாகிய 'மொழிமுத லாகும்' (தொகை மரபு 5) என்பதன் ஒழிபும், நடஞெள்ளா என்னும் இயல்புகணத்து இருமொழி இயல்பும், நில்கொற்றா, நிற்கொற்றா என நிலைமொழி திரிந்த உறழ்ச்சியும், துக்கொற்றா, துஞ்ஞெள்ளா என்னும் மிகுதியும், உரிஞுஞெள்ளா என்னும் இயல்புகணத்து உகரப் பேறும், உரிஞ்யானா, உரிஞ் அனந்தா என்னும் இருமொழி இயல்பும், மண்ணுகொற்றா, மண்ணுக் கொற்றா, ஞெள்ளா

எனவரும் 'ஔவென வரூஉம்' (தொகை. 10) என்பதனுள் விலக்கப் படாத ணகர னகர லகர ளகர மாகிய புள்ளியிறுதி களின் நிலைமொழி உகரப் பேறுமாகிய ''உயிரீ றாகிய முன்னிலைக் கிளவி'' (தொகை. 9) என்பதன் ஒழிபும், விரவுப்பெயர்த் திரிபின் மேல் எடுத்து ஓதப்படாதனவாய நின்ஞாண் என்றாற்போல வரும்.

'அஃறிணை விரவுப்பெயர்' (தொகை. 13) என்பதன் ஒழிபும், காவிக்கண், குவளைக்கண் என்றாற்போல அல்வழி முடிபாகிய 'வேற்றுமை யல்வழி' (தொகை. 13) என்பதன் ஒழிபும், பதக்கு நானாழி, சீரகரை, ஒருமாவரை என்னும் ''உயிரும் புள்ளியு மிறுதி யாகி'' (தொகை. 22) என்பதன் ஒழிபும், பிறவற்றின் ஒழிபுமெல்லாம் ஈண்டே கொள்க.(29)

யாவர், யாது - என்பவற்றது மரூஉமுடிபு

173. பலரறி சொன்முன் யாவ ரென்னும்
பெயரிடை வகரங் கெடுதலும் ஏனை
ஒன்றறி சொன்முன் யாதென் வினாவிடை
ஒன்றிய வகரம் வருதலும் இரண்டும்
மருவின் பாத்தியின் திரியுமன் பயின்றே.

இது, மரூஉ முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பலர் அறிசொல்முன் யாவர் என்னும் பெயரிடை வகரம் கெடுதலும் - பலரை அறியும் சொல்முன்னர் வருகின்ற யாவர் என்னும் பெயரிடையில் வகரம் கெடுதலும், ஏனை ஒன்று அறி சொல்முன் யாது என் வினா இடை ஒன்றிய வகரம் வருதலும் - ஒழிந்த ஒன்றனை அறியும் சொல்முன்னர் வரும் யாது என்னும் வினாமொழியிடை உயிரொடு பொருந்திய வகரம் வருதலும், இரண்டும் மருவின் பாத்தியின் பயின்று திரியும் - இரண்டும் மரூஉக்களது முடிபினிடத்துப் பயின்று வழங்கும் எ-று.*

எ-டு: அவர் யார் எனவும், அது யாவது எனவும் வரும்.

'ஒன்றிய' என்றதனான், வகர உயிர்மெய் என்று கொள்க. இன்னும் அதனானே, யாரென்பதும் யாவதென்பதும் நிலைமொழியாய்ப் பிற வருமொழியொடு புணரும்வழியும் இம் முடிபு கொள்க.

எ-டு: 'யார்யார்க் கண்டே யுவப்பர்' எனவும், ''யாவது நன்றென வுணரார் மாட்டும்'' (குறுந். 78) எனவும் வரும்.

'பயின்று' என்றதனான், பலரறி சொல்லும் ஒன்றறி சொல்லும் வருமொழியாய வழியும் இம் முடிபு கொள்ளப்படும்.

எ-டு: யாரவர், யாவதது என வரும். *(30)*

தொகைமரபு முற்றிற்று.

6
உருபியல்

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், உருபுகளொடு பெயர் புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின், உருபியல் என்னும் பெயர்த்து. மேல் தொகுத்துப் புணர்த்த செய்கை ஈண்டு நின்றும் விரித்துப் புணர்க் கின்றாராகலின், தொகைமரபினோடு இயைபு உடைத்தாயிற்று.

அ, ஆ - முதலிய ஈறுகள் ஆறும் உருபினொடு புணருமாறு

174. அஆ உஊ ஏஒள என்னும்
அப்பா லாறன் நிலைமொழி முன்னர்
வேற்றுமை உருபிற் கின்னே சாரியை.

இத் தலைச் சூத்திரம் என்நுதலிற்றோவெனின், அகர ஆகார உகர ஊகார ஏகார ஒளகார ஈறுகள் உருபினொடு புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அ ஆ உ ஊ ஏ ஒள என்னும் அப்பால் ஆறன் நிலைமொழி முன்னர்* - அ ஆ உ ஊ ஏ ஒள என்று சொல்லப்படுகின்ற அக் கூற்று ஆறனையும் ஈறாகவுடைய நிலைமொழிகளின் முன்னர், *வேற்றுமை உருபிற்கு சாரியை இன்* - வேற்றுமை யுருபுகள் வருமொழியாய் வந்த நிலைமைக்கு இடைவரும் சாரியை இன்சாரியை எ-று.

எ-டு: விளவினை, விளவினொடு, விளவிற்கு, விளவின், விளவினது, விளவின்கண் எனவும்; பலாவினை, பலாவி னொடு எனவும்; கடுவினை, கடுவினொடு எனவும்; கழூஉவினை, கழூஉவினொடு எனவும்; சேவினை, சேவி னொடு எனவும்; வெளவினை வெளவினொடு எனவும் கருவி அறிந்து ஒட்டுக. (1)

அகர ஈற்றுச் சில பெயர்கள் வற்றொடு பொருந்துதல்

175. பல்லவை நுதலிய அகர இறுபெயர்
வற்றொடு சிவணல் எச்ச மின்றே.

இது, மேற்கூறிய ஈற்றுள் அகரஈற்றுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பல்லவை நுதலிய பெயர் இறு அகரம் - பன்மைப் பொருளைக் கருதின பெயர்களின் இறுதி அகரம், வற்றொடு சிவணல் எச்சம் இன்று - வற்றுச்சாரியையொடு பொருந்துதலை ஒழிதல் இல்லை எ-று.*

எ-டு: பல்லவற்றை, பல்லவற்றொடு; உள்ளவற்றை, உள்ளவற்றொடு; இல்லவற்றை, இல்லவற்றொடு; சில்லவற்றை, சில்லவற்றொடு என ஒட்டுக.

'எச்ச மின்று' என்றதனான் ஈண்டு மூன்றாம் உருபின்கண் சாரியை பெற்றே முடியுமென்று கொள்க. இன்னும் இதனானே மேல் இன்பெற்றன பிறசாரியையும் பெறுமெனக் கொள்க.

எ-டு: மகத்தை, நிலாத்தை என வரும். (2)

'யா' என் வினாவும் அற்றாதல்

176. யாவென் வினாவும் ஆயியல் திரியாது.

இஃது, ஆகார வீற்றுள் ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *யா என் வினாவும் அ இயல் திரியாது - யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினாப் பெயரும் மேற்கூறப்பட்ட வற்றுப் பெறும் அவ் வியல்பின் திரியாது எ-று.*

எ-டு: யாவற்றை, யாவற்றொடு என ஒட்டுக. (3)

சுட்டுமுதல் உகரம் உருபொடு புணருமாறு

177. சுட்டுமுத லுகரம் அன்னொடு சிவணி
ஒட்டிய மெய்யொழித் துகரங் கெடுமே.

இஃது, உகரவீற்றுட் சில மொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சுட்டு முதல் உகரம் அன்னொடு சிவணி - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகரஈற்றுச் சொல் அன்சாரியையொடு பொருந்தி, ஒட்டிய மெய் ஒழித்து உகரம் கெடும் - தான் பொருந்திய மெய்யை ஒழித்து உகரம் கெடும் எ-று.*

எ-டு: அதனை, அதனொடு; இதனை, இதனொடு; உதனை, உதனொடு என ஒட்டுக. (4)

சுட்டுமுதல் ஐகாரம் வற்றுப்பெற்றுப் புணருமாறு

178. சுட்டுமுத லாகிய ஐயென் இறுதி
வற்றொடு சிவணி நிற்றலும் உரித்தே.

இஃது, ஐகாரவீற்றுட் சில மொழிக்கு முடிபுகூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சுட்டு முதலாகிய ஐ என் இறுதி - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஐகாரவீற்றுச் சொல், வற்றொடு சிவணி நிற்றலும் உரித்து - வற்றுச்சாரியையொடு பொருந்தி அவ் வீற்று ஐகாரம் நிற்றலு முரித்து; நில்லாமையு முரித்து. எ-று.*

எ-டு: அவையற்றை, அவையற்றொடு; இவையற்றை, இவையற்றொடு; உவையற்றை, உவையற்றொடு என ஒட்டுக.

ஐகாரம் கெட்டவழி, நின்ற வகரத்தினை வற்றின்மிசை ஒற்றென்று கெடுத்து அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை என ஒட்டுக.

மற்று, இம் முடிபு சுட்டுமுதல் வகர வீற்றோடு ஒத்தமையின், ஈண்டு இது கூறல் மிகைபடக் கூறலாம் பிற எனின், அஃது ஒக்கும்; இவ்வாறு கூறுவன மேலும் உள; அவற்றிற்கெல்லாம் ஆசிரியன் கருத்து அறிந்து கொள்ளப்படு மென்பது. (5)

'யா' வினாவின் ஐகார இறுதியும் வற்றுப் பெற்றுப் புணருமாறு

179. யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்
ஆயியல் திரியா தென்மனார் புலவர்
ஆவயின் வகரம் ஐயொடுங் கெடுமே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *யா என் வினாவின் ஐ என் இறுதியும் - யா என்னும் வினாவினையுடைய ஐகாரவீற்றுச்சொல்லும், அ இயல் திரியாது என்மனார் புலவர் - மேற்கூறிய சுட்டுமுதல் ஐகாரம் போல வற்றுப் பெறும் இயல்பின் திரியாதென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர்; அ வயின் வகரம் ஐயொடும் கெடும் - அவ்விடத்து வகரம் ஐகாரத்தொடுகூடக் கெடும் எ-று.*

எ-டு: யாவற்றை, யாவற்றொடு என ஒட்டுக.

வகரம் வற்றின்மிசை ஒற்றென்று (134) கெடுவதனை, ஈண்டுக் கேடோதியவதனான் பிற ஐகாரமும் வற்றுப்பெறுதல் கொள்க.

எ-டு: கரியவற்றை, செய்யவற்றை என வரும். (6)

'நீ' நின் ஆதல்

180. நீயென் ஒருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்
ஆவயின் னகரம் ஒற்றா கும்மே.

இஃது, ஈகாரவீற்றுள் ஒருமொழிக்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நீ என் ஒரு பெயர் நெடுமுதல் குறுகும் - நீ என்னும் ஒரு பெயர் நெடிதாகிய முதல் குறுகும்; அ வயின் னகரம் ஒற்றாகும் - அவ்விடத்து வரும் னகரம் ஒற்றாகும் எ-று.*

எ-டு: நின்னை, நின்னொடு என ஒட்டுக.

'ஒருபெயர்' என்றது, நின் என்பதும் வேறொரு பெயர் போறலை விலக்கிற்று. 'பெயர்குறுகும்' என்னாது 'முதல்குறுகும்' என்றது, அப் பெயரின் நெட்டெழுத்து நிலையது அக் குறுக்க மென்றற் கென்பது. 'நெடுமுதல்' என்றது அம் மொழிமுதலின் நகரம் குறுகுதலை விலக்கிற்று. ஈண்டு, உயிர்மெய் யொற்றுமைபற்றி நெடியது முதலாயிற்று.

சாரியைப்பேற்றிடை எழுத்துப்பேறு கூறியது, மூன்றாம் உருபின்கண் சாரியை பெற்றே வந்த அதிகாரம் மாற்றி நின்றது. *(7)*

ஓகாரஇறுதி ஒன்சாரியை பெற்று உருபொடு புணர்தல்

181. ஓகார இறுதிக்கு ஒன்னே சாரியை.

இஃது, ஓகார ஈறு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஓகார இறுதிக்குச் சாரியை ஒன் - ஓகாரவீற்றுக்கு இடைவரும் சாரியை ஒன்சாரியை எ-று.*

எ-டு: கோஒனை, கோஒனொடு என ஒட்டுக. *(8)*

அஆ ஈற்று மரப்பெயர் ஏழனுருபொடு புணருமாறு

182. அஆ என்னும் மரப்பெயர்க் கிளவிக்(கு)
அத்தொடுஞ் சிவணும் ஏழன் உருபே.

இஃது, அகர ஆகாரவீற்றுட் சில மொழிக்கு, உருபின்கண் எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அ ஆ என்னும் மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு - அ ஆ என்று சொல்லப்படும் மரத்தை உணரநின்ற பெயராகிய சொற்கு, அத்தொடும் சிவணும் ஏழன் உருபு - முன்கூறிய இன்னோடன்றி (174) அத்தோடும் பொருந்தும் ஏழாம் உருபு எ-று.*

எ-டு: விளவத்துக்கண், பலாவத்துக்கண் என வரும். *(9)*

ஞகர நகரப் புள்ளியிறுதி இன்சாரியை பெற்றுப் புணர்தல்

183. ஞநஎன் புள்ளிக்கு இன்னே சாரியை.

இது, புள்ளியீற்று ஞகாரவீறும் நகாரவீறும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஞ ந என் புள்ளிக்கு இன்னே சாரியை - ஞ ந என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளியீறுகட்கு வரும் சாரியை இன்சாரியை எ-று.*

எ-டு: உரிஞினை, உரிஞினொடு; பொருநினை, பொருநினொடு என ஒட்டுக. *(10)*

சுட்டுமுதல் வகரஈறு மூன்றும் வற்றுப் பெற்று முடிதல்

184. சுட்டுமுதல் வகரம் ஐயும் மெய்யும்
கெட்ட இறுதி யியல்திரி பின்றே.

இது, வகரவீறு நான்கனுள்ளும் சுட்டுமுதல் வகரவீற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சுட்டுமுதல் வகரம் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகரவீற்றுச்சொல், ஐயும் மெய்யும் கெட்ட இறுதி இயல்திரிபு இன்று - ஐகாரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட மெய்யும் கெட்டு வற்றுப்பெற்று முடிந்த சுட்டுமுதல் ஐகாரவீற்றியல்பின் திரிபின்றி வற்றுப் பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: அவற்றை, அவற்றொடு; இவற்றை, இவற்றொடு; உவற்றை, உவற்றொடு என ஒட்டுக. (11)

ஏனை வகரஈற்று முடிபு

185. ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும்.

இது, வகரவீற்றுள் ஒழிந்த வகரவீற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும் - ஒழிந்த வகர வீறு இன்சாரியையொடு பொருந்தி முடியும் எ-று.*

எ-டு: தெவ்வினை, தெவ்வினொடு என ஒட்டுக.

மற்று இது உரிச்சொல் லன்றோவெனின், உரிச்சொல்லே யெனினும் படுத்தலோசையாற் பெயராயிற்றெனக் கொள்க. (12)

மகர ஈற்றுச்சொல் முன்னர் அத்து வருதல்

186. மஃகான் புள்ளிமுன் அத்தே சாரியை.

இது, மகரஈறு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மஃகான் புள்ளிமுன் அத்து சாரியை - மகரமாகிய புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் வரும் சாரியை அத்துச் சாரியை எ-று.*

எ-டு: மரத்தை, மரத்தொடு என வரும். (13)

அவ்வீற்றுச் சில பெயர் இன் பெற்று முடிதல்

187. இன்னிடை வரூஉம் மொழியுமா ருளவே.

இது, மகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *இன் இடைவரும் மொழியும் உள - மகரவீறு அத்துச்சாரியை யொழிய இன்சாரியை இடைவந்து முடியும் மொழிகளும் உள எ-று.*

எ-டு: உருமினை, உருமினொடு என ஒட்டுக. (14)

'நும்' ஈறுசாரியை பெறாது உருபொடு முடிதல்

188. நும்மென் இறுதி இயற்கை யாகும்.

இது, மகரவீற்றுள் ஒன்றறற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நும் என் இறுதி இயற்கை ஆகும் - நும் என்னும் மகரவீறு மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: நும்மை, நும்மொடு என ஒட்டுக. *(15)*

தாம், நாம், யாம் - உருபொடு புணருமாறு

189. தாம்நாம் என்னு மகர இறுதியும்
யாமென் இறுதியும் அதனோ ரன்ன
ஆஎ ஆகும் யாமென் இறுதி
ஆவயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்
ஏனை யிரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும்.

இது, மகரவீற்றுள் முன்கூறிய முடிபு ஒவ்வாதனவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தாம் நாம் என்னும் மகர இறுதியும் யாம் என்னும் இறுதியும் அதன் ஓர் அன்ன - தாம் நாம் என்று சொல்லப்படும் மகரவீறும் யாம் என்னும் மகரவீறும் மேற்கூறிய நும் என்னும் மகரவீறுபோல அத்தும் இன்னும் பெறாது முடிதலையுடையவாம்; யாம் என் இறுதி ஆ எ ஆகும் - யாம் என்னும் மகரவீற்று மொழி ஆகாரம் எகாரமாம்; அ வயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும் - அவ்விடத்து யகரமாகிய மெய் கெடுதல் வேண்டும்; ஏனை இரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும் - ஒழிந்த இரண்டும் நெடியவாகிய முதல் குறுகிநின்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: தம்மை, தம்மொடு; நம்மை, நம்மொடு; எம்மை, எம்மொடு என ஒட்டுக.

'ஆவயின் மெய்' என்றதனான், பிறவயின் மெய்யும் கெடுமெனக் கொள்க.

எ-டு: தங்கண், நங்கண், எங்கண் என வரும். *(16)*

'எல்லாம்' உருபொடு புணருமாறு

190. எல்லா மென்னும் இறுதி முன்னர்
வற்றென் சாரியை முற்றத் தோன்றும்
உம்மை நிலையும் இறுதி யான.

இது, மகரவீற்றுள் ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எல்லாம் என்னும் இறுதிமுன்னர் - எல்லாம் என்னும் மகரவீற்றுச் சொல்லின்முன்பு, வற்று என் சாரியை முற்றத் தோன்றும் - மேற்கூறிய அத்தும் (186) இன்னுமின்றி (187) வற்று என்னும் சாரியை முடியத்தோன்றி முடியும், உம்மை நிலையும் இறுதியான - உம் என்னும் சாரியை நிலைபெறும் இறுதிக்கண் எ-று.*

எ-டு: எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றொடும் என ஒட்டுக.

'முற்ற' என்றதனான், மூன்றாம் உருபின்கண்ணும் நான்காம் உருபின்கண்ணும் ஆறாம் உருபின்கண்ணும் உம்மின் உகரக்கேடு கொள்க. (17)

'எல்லாம்' உயர்திணையாயின் முடியுமாறு

191. உயர்திணை யாயின் நம்மிடை வருமே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *உயர்திணையாயின் நம் இடைவரும் - எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப் பெயரன்றி உயர்திணைப் பெயராய் நிற்குமாயின், நம் இடைவரும் - நம் என்னும் சாரியை இடைவந்து புணரும் எ-று.*

நிலைமொழியொற்றும் மேல் 'வற்றுமிசை யொற்று' என்று கெட்டுநின்ற அதிகாரத்தாற் கெடுக்க. இன்னும் அதனானே உம்முப் பெறுதலும், அதன்கண் உகரம் சில உருபின்கண் கெடுதலும் கொள்க.

எ-டு: எல்லாநம்மையும், எல்லாநம்மொடும் என ஒட்டுக. (18)

'எல்லாரும்', 'எல்லீரும்' என்பன உருபொடு புணருமாறு

192. எல்லாரு மென்னும் படர்க்கை யிறுதியும்
எல்லீரு மென்னு முன்னிலை யிறுதியும்
ஒற்றும் உகரமுங் கெடுமென மொழிப
நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி
உம்மை நிலையும் இறுதி யான
தம்மிடை வரூஉம் படர்க்கை மேன
நும்மிடை வரூஉம் முன்னிலை மொழிக்கே.

இது, மகர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எல்லாரும் என்னும் படர்க்கை இறுதியும் எல்லீரும் என்னும் முன்னிலை இறுதியும் - எல்லாரும் என்று சொல்லப்படும் படர்க்கையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் எல்லீரும் என்று சொல்லப் படும் முன்னிலையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும், ஒற்றும் உகரமும் கெடும் என மொழிப - இவற்றின் மகரவொற்றும் அதன்முன் நின்ற உகரமும் கெட்டு முடியுமென்று சொல்லுவர், ரகரப்புள்ளி நிற்றல் வேண்டும் - அவ் வுகரம் கெடுவழி அதனால் ஊரப்பட்ட ரகரப்புள்ளி கெடாது நிற்றல் வேண்டும், இறுதியான உம்மை நிலையும் - அவ் விரு மொழிக்கும் இறுதிக்கண் உம் என்னும் சாரியை நிலைபெறும், படர்க்கை மேன தம் இடை வரும் - படர்க்கையிடத்துத் தம்முச் சாரியை இடை வரும், முன்னிலை மொழிக்கு நும் இடைவரும் - முன்னிலை மொழிக்கு நும்முச்சாரியை இடைவரும் எ-று.*

எ-டு: எல்லார்தம்மையும், எல்லார் தம்மொடும்; எல்லீர் நும்மையும், எல்லீர் நும்மொடும் என ஒட்டுக.

'படர்க்கை', 'முன்னிலை' என்ற மிகுதியான், மகரவீற்றுத் தன்மைப் பெயரிடைக்கண் நம்முச்சாரியையும், ஈற்றுக்கண் உம்முச் சாரியையும் பெற்றுமுடிவன கொள்க.

எ-டு: கரியேநம்மையும், கரியேநம்மொடும் என ஒட்டுக.

படர்க்கைப்பெயர் முற்கூறியவதனான், ரகாரவீற்றுப் படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் இறுதிக்கண் உம்மொடு தம்முச் சாரியையும் நும்முச்சாரியையும் (இடையே) பெற்று முடிவன கொள்க.

எ-டு: கரியார்தம்மையும், சான்றீர்நும்மையும் என ஒட்டுக.

உகரமும் ஒற்றும் என்னாத முறையன்றிய கூற்றினான், அம் மூன்று உருபின்கண் (எழுத். 190) உம்மின் உகரக்கேடு எடுத்தோதியவற்றிற்கும் இலேசினாற் கொண்டவற்றிற்கும் கொள்க. (19)

தான், யான் - உருபொடு புணருமாறு

193. தான்யான் என்னும் ஆயீ ரிறுதியும்
மேன்முப் பெயரொடும் வேறுபா டிலவே.

இது, னகர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தான் யான் என்னும் அ ஈர் இறுதியும் - தான் யான் என்று சொல்லப்படும் அவ்விரண்டு னகர வீறும், மேல் முப்பெயரொடும் வேறுபாடு இல மேல் மகரவீற்றுட் சொல்லப்பட்ட (189) மூன்று பெயரொடும் வேறுபாடின்றித் தானென்பது நெடுமுதல் குறுகியும் யான் என்பதன்கண் ஆகாரம் எகாரமாய் யகரங்கெட்டும் முடியும் எ-று.

எ-டு: தன்னை, தன்னொடு; என்னை, என்னொடு என ஒட்டுக.(20)

அழன், புழன் - உருபொடு புணருமாறு

194. அழனே புழனே ஆயிரு மொழிக்கும்
அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல்
ஒத்த தென்ப உணரு மோரே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) அழன் புழன் அ இரு மொழிக்கும் - அழன் புழனாகிய அவ் விரு மொழிக்கும், அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல் ஒத்தது என்ப உணருமோர் - அத்துச்சாரியையும் இன்சாரியையும் மாறிவரத் தோன்று தலைப் பொருந்திற்றென்ப உணருவோர் எ-று.

எ-டு: அழத்தை, அழத்தொடு; அழனினை, அழனினொடு; புழத்தை, புழத்தொடு; புழனினை, புழனினொடு என ஒட்டுக.

'தோன்றல்' என்றதனான், எவன் என்றும், என் என்றும் நிறுத்தி, வற்றுக்கொடுத்து வேண்டும் செய்கைசெய்து எவற்றை, எவற்றொடு எனவும், எற்றை, எற்றொடு எனவும் முடிக்க.

'ஒத்தது' என்றதனான், எகின் என நிறுத்தி, அத்தும் இன்னும் கொடுத்துச் செய்கை செய்து எகினத்தை, எகினத்தொடு; எகினினை, எகினினொடு எனவும் முடிக்க.

அத்து முற்கூறியவதனான், அத்துப் பெற்றவழி இனிது இசைக்கு மெனக் கொள்க. *(21)*

'ஏழ்' அன்சாரியை பெற்றுப் புணர்தல்

195. அன்னென் சாரியை ஏழன் இறுதி
முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத் தென்ப.

இது, முகரவீற்று ஒருமொழிக்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அன் என் சாரியை ஏழன் இறுதி முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத்து என்ப* - அன் என்னும் சாரியை ஏழென்னும் சொல்லிறுதியின் முன்னே தோன்றும் இயல்பினையுடைத்தென்று சொல்லுவர் எ-று.

எ-டு: ஏழனை, ஏழனொடு என ஒட்டுக.

சாரியை முற்கூறியவதனான், பிறவும் அன் பெறுவன கொள்க.

எ-டு: பூழனை, பூழனொடு; யாழனை, யாழனொடு என ஒட்டுக. *(22)*

குற்றியலுகரத்திறுதி இன்சாரியை பெற்றுப் புணர்தல்

196. குற்றிய லுகரத் திறுதி முன்னர்
முற்றத் தோன்றும் இன்னென் சாரியை.

இது, குற்றியலுகர ஈற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) குற்றியலுகரத்து இறுதிமுன்னர் முற்றத் தோன்றும் இன் என் சாரியை - குற்றியலுகரமாகிய ஈற்றின் முன்னர் முடியத் தோன்றும் இன் என் சாரியை எ-று.

எ-டு: வரகினை, வரகினொடு; நாகினை, நாகினொடு என ஒட்டுக.

'முற்ற' என்றதனான், பிற சாரியை பெறுவனவும் கொள்க.

எ-டு: வழக்கத்தாற் பாட்டாராய்ந்தான், கரியதனை, கரியதனொடு என வரும். *(23)*

அவற்றுட்சில ட ற ஒற்று இரட்டுதல்

197. நெட்டெழுத் திம்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றும்
அப்பான் மொழிகள் அல்வழி யான.

இஃது, அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒற்று மிகத் தோன்றும் - நெட்டெழுத்தின் பின்னாக (இடை) இனவொற்று மிகத் தோன்றும், அப்பால்

மொழிகள் அவ்வழியான - அக் கூற்றுமொழிகள் அல்லாத இடத்தின் கண்ணே எ-று.

அவ் வீறு இன்சாரியை பெறுவது; ஆண்டாயின் பெறாது.

எ-டு: யாட்டை, யாட்டொடு, யாற்றை, யாற்றொடு என வரும்.

அப்பான் மொழிகளாவன க ச த ப க்கள். இவை இனவொற்று மிகாவென்று கொள்க.

'தோன்றும்' என்றதனான், உயிர்த்தொடர் மொழியும் இன்பெறாது இனவொற்று மிகுதல் கொள்க.

எ-டு: பகட்டை, பகட்டொடு; முயிற்றை, முயிற்றொடு என வரும். (24)

ஆண்டு அவை இன்சாரியை பெறாமை

198. அவைதாம்
இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய என்ப.

இது, மேற் சாரியை விலக்கப்பட்டவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவைதாம் - மேற் சாரியை பெறாவென விலக்கப்பட்ட அவைதாம், இயற்கைய ஆகும் செயற்கைய என்ப - இயல்பாய் முடிதலை யுடையவாகும் செய்தியையுடைய வென்று சொல்லுவர் எ-று.*

எ-டு: யாட்டை, யாட்டொடு என ஒட்டுக.

'செயற்கைய' என்றதனான், இனவொற்று மிக்கன சிறுபான்மை இன்பெறுதலும் கொள்க.

எ-டு: யாட்டினை, யாட்டினொடு; முயிற்றினை, முயிற்றினொடு என வரும். (25)

எண்ணுப்பெயரது குற்றுகரஈறு அன்சாரியை பெற்றுப் புணர்தல்

199. எண்ணின் இறுதி அன்னொடு சிவணும்.

இஃது, அவ்வீற்று எண்ணுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணின் இறுதி அன்னொடு சிவணும் - எண்ணுப் பெயர்களினது குற்றுகர வீறு அன்சாரியையொடு பொருந்தும் எ-று.

எ-டு: ஒன்றனை, ஒன்றனொடு; இரண்டனை, இரண்டனொடு என ஒட்டுக. *(26)*

ஒருபஃது முதலியன ஒருபான் முதலிய ஆதல்

200. ஒன்று முதலாகப் பத்தூர்ந்து வரூஉம்
எல்லா எண்ணுஞ் சொல்லுங் காலை
ஆனிடை வரினும் மான மில்லை
அஃதென் கிளவி ஆவயிற் கெடுமே
உய்தல் வேண்டும் பஃகான் மெய்யே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஒன்று முதலாகப் பத்து ஊர்ந்து வரும் எல்லா எண்ணும்* - ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயர் முதலாகப் பத்து என்னும் எண்ணுப் பெயரான் ஊரப்பட்டு வரும் எல்லா எண்ணுப் பெயர்களும், *சொல்லுங் காலை* - முடிபு சொல்லுங்காலத்து, *ஆன் இடைவரினும் மானம் இல்லை* - அவ் வீற்றிற்கு மேற்கூறிய அன்னேயன்றி ஆன்சாரியை இடைவரினும் குற்றமில்லை, *அ வயின் அஃது என் கிளவி கெடும்* - அவ் வான்சாரியை பெற்றவழி அஃது என்னும் சொல் கெடும், *பஃகான்மெய் உய்தல் வேண்டும்* - அது கெடுவழி அவ் வகரத்தான் ஊரப்பட்ட பகரமாகிய மெய் கெடாது நிற்றலை வேண்டும் எ-று.

எ-டு: ஒருபானை, ஒருபானொடு; ஒருபஃதனை, ஒருபஃதனொடு; இருபஃதனை, இருபஃதனொடு என ஒட்டுக.

'சொல்லுங் காலை' என்றதனான், ஒன்பதென்னும் எண்ணுப் பெயரும் ஆன் பெற்று, அவ்வீற்றின் அது என்னும் சொற்கெட்டு முடிதல் கொள்க.

எ-டு: ஒன்பானை, ஒன்பானொடு என ஒட்டுக. *(27)*

யாது, ஆய்தம் இடைவந்த சுட்டுமுதல் உகரம் இவை அன்சாரியை பெற்றுப் புணர்தல்

201. யாதென் இறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய
ஆய்த இறுதியும் அன்னொடு சிவணும்
ஆய்தங் கெடுதல் ஆவயி னான.

இதுவும், அக் குற்றுகர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *யாது என் இறுதியும்* - யாது என வரும் குற்றுகர ஈறும், *சுட்டு முதலாகிய ஆய்த இறுதியும்* - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஆய்தத் தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈறும், *அன்னொடு சிவணும்* - அன்சாரியை யொடு பொருந்தும், *ஆ வயினான ஆய்தம் கெடுதல்* - அவ்விடத்து ஆய்தம் கெடுக எ-று.

எ-டு: யாதனை, யாதனொடு; அதனை, அதனொடு; இதனை, இதனொடு; உதனை, உதனொடு என ஒட்டுக. *(28)*

திசைப்பெயர் ஏழனுருபொடு புணருமாறு

202. ஏழன் உருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச்
சாரியைக் கிளவி இயற்கையு மாகும்
ஆவயின் இறுதி மெய்யொடுங் கெடுமே.

இதுவும் குற்றுகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு ஏழன் உருபொடு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஏழன் உருபிற்கு* - ஏழாம் வேற்றுமைக்கு, *திசைப் பெயர் முன்னர்* - திசையை உணரநின்ற பெயர்களின் முன்னர், *சாரியைக்கிளவி*

இயற்கையும் ஆகும் - இவ் வீற்றிற்கு முன்கூறிய இன்சாரியையாகிய சொல் நின்று முடிதலேயன்றி நில்லாது இயல்பாயும் முடியும்; அ வயின் இறுதி மெய்யொடும் கெடும் - இயல்பாயவழிப் பெயர் இறுதிக் குற்றுகரம் தன்னான் ஊரப்பட்ட மெய்யொடும் கெடும் எ-று.

எ-டு: வடக்கின்கண், கிழக்கின்கண், தெற்கின்கண், மேற்கின்கண் எனவும்; வடக்கண், கிழக்கண், தெற்கண், மேற்கண் எனவும் வரும்.

உருபு முற்கூறியவதனான், கீழ்சார், கீழ்புடை; மேல்சார், மேல்புடை; தென்சார், தென்புடை; வடசார், வடபுடை என இவ்வாறு சாரியை பெறாது திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்க. *(29)*

இவ்வியற்குப் புறனடை

203. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
சொல்லிய அல்ல ஏனைய வெல்லாம்
தேருங் காலை உருபொடு சிவணிச்
சாரியை நிலையுங் கடப்பா டிலவே.

இஃது, இவ் வோத்திற்கெல்லாம் புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *புள்ளி இறுதியும் உயிர் இறு கிளவியும் சொல்லிய அல்ல ஏனைய எல்லாம் - புள்ளியீற்றுச் சொல்லும் உயிரீற்றுச் சொல்லு மென முடிபு சொல்லியவை அல்லாத ஒழிந்தவை யெல்லாம், தேரும் காலை - ஆராயுங்காலத்து, உருபொடு சிவணிச்சாரியை நிலையும் கடப்பாடு இல - உருபுகளொடு பொருந்தி இன் சாரியை நின்று முடியும் முறைமையை யுடைய வல்ல (நின்றும் நில்லாதும் முடியும்) எ-று.*

புள்ளியீற்றுள் ஒழிந்தன ஐந்து; உயிரீற்றுள் ஒழிந்தது ஒன்று. இவையும் எடுத்தோதிய ஈற்றுள் ஒழிந்தனவுமெல்லாம் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும்.

எ-டு: மண்ணினை, மண்ணை; வேயினை, வேயை; நாரினை, நாரை; கல்லினை, கல்லை; முள்ளினை, முள்ளை எனவும்; கிளியினை, கிளியை எனவும்; பொன்னினை, பொன்னை எனவும்; தாழினை, தாழை; தீயினை, தீயை; கழையினை, கழையை எனவும் ஒட்டுக.

புள்ளியீற்றுள் ஒழிந்தன பலவாகலின், அது முற்கூறப்பட்டது. 'தேருங் காலை' என்றதனான், உருபுகள் நிலைமொழியாக நின்று தம் பொருளொடு புணரும்வழி முடியும் முடிபுவேற்றுமை யெல்லாம் கொள்க.

எ-டு: மண்ணினைக் கொணர்ந்தான், நம்பியைக் கொணர்ந்தான், கொற்றனைக் கொணர்ந்தான்; மலையொடு பொருதது மால்யானை; மரத்தாற் புடைத்தான்; மரத்துக்குப் போனான்;

காக்கையிற் கரிது; காக்கையது பலி; மரத்துக்கண் கட்டினான் என ஒட்டுக.

இஃது உருபியலாகலின், 'உருபொடு சிவணி' என வேண்டா வன்றே, அதனான், உருபுபுணர்ச்சிக்கண் சென்ற சாரியைகளெல்லாம் ஈற்றுப் பொதுமுடிபு உள்வழிப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் செல்லு மென்பது கொள்க.

இன்னும் அதனானே, உயிரீறும் மெய்யீறும் சாரியை பெறாது இயல்பாய் முடிவன கொள்க.

எ-டு: நம்பியை, கொற்றனை என வரும். *(30)*

உருபியல் முற்றிற்று.

7
உயிர்மயங்கியல்

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், உயிரீறு வன் கணத்தொடும் சிறுபான்மை பிற கணத்தொடும் மயங்கிப் புணரும் இயல்பு உணர்த்தலின் உயிர்மயங்கியல் என்னும் பெயர்த்து. மேல் உருபு புணர்ச்சி கூறி ஈண்டுப் பொருட்புணர்ச்சி கூறுகின்றமையின், மேலத னோடு இயைபுடைத்தாயிற்று.

அகரஈற்றுப்பெயர்க்கு வன்கணம் வருவழி அல்வழிமுடிபு

204. அகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யல்வழிக் கசதபத் தோன்றின்
தத்தம் ஒத்த ஒற்றிடை மிகுமே.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், அகரவீற்றுப் பெயர்க்கு வன்கணத்தோடு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அகர இறுதி பெயர்நிலை முன்னர் - அகரமாகிய இறுதியையுடைய பெயர்ச்சொல் முன்னர், வேற்றுமை அல்வழி க ச த ப தோன்றின் - வேற்றுமையல்லாத அல்வழிக்கண் க ச த ப முதல்மொழி வருமொழியாய்த் தோன்றின், தம் தம் ஒத்த ஒற்று இடைமிகும் - தத்தமக்குப் பொருந்தின அக் க ச த பக்களாகிய ஒற்று இடைக்கண் மிகும் எ-று.

எ-டு: விளக்குறிது, மகக்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'ஒத்த' ஒற்றென்னாது 'தத்தம்' என்றதனான், அகரவீற்று உரிச்சொல் வல்லெழுத்து மிக்கும் மெல்லெழுத்து மிக்கும் முடியும் முடிபும், இடைச்சொற்களுள் எடுத்தோதாதவற்றின் முடிபும், அகரம் தன்னை உணரநின்றவழி முடியும் முடிபும் கொள்க.

எ-டு: தடக்கை, தவக்கொண்டான் என இவை உரிச்சொல் வல்லெழுத்துப்பேறு. தடஞ்செவி, தடந்தோள் என இவை மெல்லெழுத்துப்பேறு.

''மடவ மன்ற தடவு நிலைக் கொன்றை'' (குறுந். 66) என்பது இடைச்சொல் முடிபு.

அக்குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என்பது தன்னை உணர நின்றவழி வல்லெழுத்து மிகுதி.

அவ்யாது என்பதற்கு இடையெழுத்து மிகுதி. அவ் வழகிது என்பது உயிர்க்கணத்து முடிபு. *(1)*

அவ்வீற்று வினையெச்சமும் இடைச்சொல்லும் மேலைமுடிபு பெறுதல்

205. வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக் கிளவியும்
எனவென் எச்சமும் சுட்டின் இறுதியும்
ஆங்க என்னும் உரையசைக் கிளவியும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அகரஈற்று வினைச்சொல் முடிபும், இடைச்சொல் முடிபும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக் கிளவியும் - அகர வீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லும் உவமச்சொல்லும், என என் எச்சமும் சுட்டின் இறுதியும் - என என்று சொல்ல வருகின்ற எச்சச் சொல்லும் சுட்டாகிய அகரவீறும், ஆங்க என்னும் உரையசைக் கிளவியும் - ஆங்க என்று சொல்லப்படும் உரையசையாகிய சொல்லும், ஞாங்கர் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகும் - மேலைச் சூத்திரத்துச் சொன்ன வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: உணக்கொண்டான், தினக்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என்பன வினையெச்சம்.

மேலனவெல்லாம் இடைச்சொல். புலிபோலக் கொன்றான் என்பது உவமம்.

கொள்ளெனக் கொண்டான் என்பது என என் எச்சம்.

அக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என்பன சுட்டின் இறுதி.

ஆங்கக் கொண்டான் என்பது உரையசைக் கிளவி. *(2)*

அகரச்சுட்டு மென்கணத்தொடு முடியுமாறு

206. சுட்டின் முன்னர் ஞநமத் தோன்றின்
ஒட்டிய ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்.

இஃது, அகரச்சுட்டு மென்கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சுட்டின்முன்னர் ஞ ந ம தோன்றின் - அகரச் சுட்டின் முன்னர் ஞநமக்கள் முதலாகிய மொழி வருமொழியாய்த் தோன்றின், ஒட்டிய ஒற்று இடைமிகுதல் வேண்டும் - தத்தமக்குப் பொருந்திய ஒற்று இடைக்கண்ணே மிகுதலை வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: அஞ்ஞாலம், நூல், மணி என வரும். *(3)*

அச்சுட்டு இடைக்கணத்தொடு முடியுமாறு

207. யவமுன் வரினே வகரம் ஒற்றும்.

இது, சுட்டு இடைக்கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ய வ முன் வரின் வகரம் ஒற்றும் - யகர வகரம் முதல் மொழியாகச் சுட்டின் முன்னே வரின் இடைக்கண் வகரம் ஒற்றாம் எ-று.*

எ-டு: அவ்யாழ், அவ்வளை என வரும். (4)

உயிர்க்கணம் வருவழியும் அஃது அம்முடிபு பெறுதல்

208. உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இஃது, அச்சுட்டு உயிர்க்கணத்தொடு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உயிர் முன் வரினும் அ இயல் திரியாது - உயிர் முதல் மொழி அகரச் சுட்டின் முன்னர் வரினும் மேற்கூறிய வகரம் மிக்கு முடியும் அவ் வியல்பின் திரியாது எ-று.*

எ-டு: அவ்வடை, அவ்வாண்டை என ஒட்டுக.

இடைமிக்க வகரத்தினை 'நெறியியல்'(161) என்ற இலேசினான் இரட்டுதல் கூறினமையின், அது நிலைமொழித் தொழிலென்பதுவே கூறப்பட்டது. 'திரியாது' என்றதனானே, மேற் சுட்டு நீண்டவழி வகரக்கேடு கொள்க. (5)

அச்சுட்டுச் செய்யுட்கண் நீடல்

209. நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

இஃது, அச்சுட்டுச் செய்யுளுள் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நீடவருதல் செய்யுளுள் உரித்து - அகரச் சுட்டு நீளும்படியாக வருதல் செய்யுளிடத்து உரித்து எ-று.*

எ-டு: ''ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே'' (கிளவி. *1*) என வரும்.

வருமொழி வரையாது கூறினமையின், இம் முடிபு வன்கண மொழிந்த கணமெல்லாவற்றொடும் சென்றது. உதாரணம் பெற்றவழிக் கொள்க. (6)

'சாவ' வன்கணம் வருவழி இறுதி வகரம் கெடுதல்

210. சாவ என்னுஞ் செயவென் எச்சத்து
இறுதி வகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

இது, மேல் 'வினையெஞ்சு கிளவியும்' (உயிர். 2) என்ற முடிபிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சாவ என்னும் செய என் எச்சத்து இறுதி வகரம் கெடுதலும் உரித்து - சாவ என்று சொல்லப்படும் செய என் எச்சத்து இறுதிக்கண்*

அகரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட வகர வொற்றும் கெடாது நிற்றலே யன்றிக் கெட்டு முடிதலும் உரிய எ-று.

எ-டு: சாக்குத்தினான், சீறினான், தகர்த்தான், புடைத்தான் என வரும்.

இதனை 'வினையெஞ்சு கிளவியும்' (உயிர். 2) என்றதன்பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினான், இயல்பு கணத்தும் அந் நிலைமொழிக் கேடு கொள்க.

எ-டு: சாஞான்றார் என வரும். *(7)*

அகர ஈற்றுள் இயல்பாய் முடியும் சொற்கள்

211. அன்ன என்னும் உவமக் கிளவியும்
அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியும்
செய்ம்மன என்னுந் தொழிலிறு சொல்லும்
ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்
செய்த என்னும் பெயரெஞ்சு கிளவியும்
செய்யிய என்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அம்ம என்னும் உரைப்பொருட் கிளவியும்
பலவற் றிறுதிப் பெயர்க்கொடை உளப்பட
அன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப.

இஃது, அகரவீற்றுள் ஒருசார்ப் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடைக்கும் முன் எய்தியது விலக்கியும், எய்தாதது எய்துவித்தும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று. அன்னவென்பதும் செய்யியவென்பதும் பலவற் றிறுதிப் பெயர்க்கொடை யென்பதும் எய்தியது விலக்கின. மற்றையன எய்தாதது எய்துவித்தன.

(இ-ள்.) *அன்ன என்னும் உவமக்கிளவியும் - அன்ன என்று சொல்லப்படும் உவம உருபாகிய இடைச்சொல்லும், அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியும் - அணியாரைக் கருதிய விளியாகிய நிலைமையை யுடைய உயர்திணைப் பெயர்ச்சொல்லும், செய்ம்மன என்னும் தொழில் இறு சொல்லும் - செய்ம்மன என்று சொல்லப்படும் வினைச்சொல்லாகிய அகரவீற்றுச் சொல்லும், ஏவல் கண்ணிய வியங்கோள் கிளவியும் - ஏவலைக் கருதிய வியங்கோளாகிய வினைச்சொல்லும், செய்த என்னும் பெயரெஞ்சு கிளவியும் - செய்த என்று சொல்லப்படும் பெயரெச்சமாகிய வினைச்சொல்லும், செய்யிய என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும் - செய்யிய என்று சொல்லப்படும் வினையெச்சமாகிய வினைச் சொல்லும், அம்ம என்னும் உரைப்பொருள் கிளவியும் - அம்ம என்று சொல்லப்படும் உரை யசைப் பொருண்மையையுடைய இடைச்சொல்லும், பலவற்று இறுதிப் பெயர்க்கொடை உளப்பட அன்றி அனைத்தும் - பன்மைப் பொருள்களின் அகர வீற்றுப் பலவென்னும் பெயர்ச்சொல்லுமாகிய அவ்வனைத்துச்*

சொல்லும், இயல்பு என மொழிப - இயல்பாய் முடியுமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் எ-று.

எ-டு: பொன் அன்ன குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; ஊர கொள், செல், தா, போ எனவும்; உண்மன குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; செல்க குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; உண்ட குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; இதன் எதிர்மறை உண்ணாத குதிரை எனவும்; இதன் குறிப்பு நல்ல குதிரை, செந்நாய் எனவும்; உண்ணிய கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; அம்ம கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; பல குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும் வரும்.

'ஊர கொள்' என்பது 'உயிரீறாகிய உயர்திணைப் பெயர்' (154) என்பதனுள் அடங்காதோவெனின், ஊரன் என்பது ஊர என ஈறு திரிந்தமையின் ஆண்டு அடங்காதாயிற் றென்பது.

விளிநிலைக் கிளவியாகிய பெயரை முன்வைத்ததனான், செய்த வென்பதன் மறையன்றிச் செய்யும் என்பதற்கு மறையாகிய செய்யாத என்பதும் அவ் வியல்பு உடைத்தெனக் கொள்க.

எ-டு: வாராத கொற்றன் என வரும்.

'உரையிற்கோடல்' என்பதனான், வியங்கோள் முன் வைக்கற் பாலதனை முன்வையாது செய்ம்மன என்பதனை முன்வைத்ததனான், இவ் வியல்பு முடிபின்கண் செய்ம்மன என்பது சிறப்புடைத்தெனப் பெறப்பட்டது. அதனான், 'ஏவல்கண்ணாத வியங்கோளும்' இவ் வியல்பு முடிபு உடைத்தெனக் கொள்க.

எ-டு: ''மன்னிய பெருமநீ'' (புறம். 6) என வரும்.

'பலவற் றிறுதிப் பெயர்க்கொடை' என்பதனை அம்ம என்பதற்கு முன் வையாததனான், பல என்பது மேற்கூறும் செய்யுள் முடிபின் (214) திரிந்து முடிதல் ஈண்டை இயல்பிற் சிறப்பின் றென்பதூஉம், அகர வீற்றுள் முடிபு கூறாத முற்றுவினையும் வினைக்குறிப்பும் இவ் வியல்பின வென்பதூஉம் பெறப்படும்.

உண்டன குதிரை என்பது முற்றுவினை. கரிய குதிரை என்பது முற்றுவினைக் குறிப்பு.

'தன்னின முடித்தல்' என்பதனான், பல என்பதன் இனமாகிய சில என்பதற்கும் அவ் வியல்பு கொள்க.

எ-டு: சில குதிரை எனவரும். (8)

'வாழிய' இறுதி யகரம் கெடுதல்

212. வாழிய வென்னுஞ் சேயவென் கிளவி
இறுதி யகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

இஃது ஏவல் கண்ணாத வியங்கோள்களின் ஒன்றற்கு எய்திய இயல்பு விலக்கி விகாரம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாழிய என்னும் சேய என் கிளவி - வாழிய என்று சொல்லப்படுகின்ற, அவ் வாழுங்காலம் அண்மையவன்றிச் சேய்மைய என்று உணர்த்தும் சொல், இறுதி யகரம் கெடுதலும் உரித்து - தன் னிறுதிக்கண் அகரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட யகரவொற்றும் கெடாது முடிதலேயன்றிக் கெட்டு முடிதலும் உரித்து எ-று.

எ-டு: வாழிகொற்றா என வரும்.

'சேயான் கிளவி' என்றதனான்,

அம் முடிபு இவ் 'வாழிய' என்பதற்கு ஏவல் கண்ணாத நிலைய தென்பது விளக்கிய நின்றது. 'ஒன்றென முடித்தல்' என்பதனான், பிற கணத்துக்கண்ணும் இவ் விதி கொள்க.

எ-டு: வாழிஞெள்ளா என வரும். (9)

'அம்ம' இறுதி அகரம் நீடலும் உரித்தாதல்

213. உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.

இஃது, அம்ம என்பதற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உரைப்பொருள் கிளவி நீட்டமும் வரையார் - உரையசைப் பொருண்மையினை யுடைய அம்ம என்னும் இடைச்சொல் தன் ஈற்றகரம் அகரமாய் நிற்றலேயன்றி ஆகாரமாய் நீண்டு முடிதலையும் வரையார் எ-று.

எ-டு: அம்மாகொற்றா என வரும்.

'ஒன்றென முடித்தல்' என்பதனான், அந் நீட்சி இயல்புகணத்தும் கொள்க.

எ-டு: அம்மாஞெள்ளா என வரும். (10)

'பலாஅம் சிலாஅம்' என்னும் முடிபு

214. பலவற் றிறுதி நீடுமொழி உளவே
செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான.

இது, மேற் ''பலவற் றிறுதிப் பெயர்க்கொடை'' (உயிர்மயங்கியல் 8) என்று ஓதியதற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பலவற்று இறுதி நீடும் மொழி உள - பல என்னும் சொல்லின் இறுதி அகரம் நீண்டு முடியும் மொழிகளும் உள; (யாண்டு உளவெனின்), செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழியான - செய்யுளாதலைக் கருதிய ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சிப்படும் செய்யுள் முடிபுடைய மொழிகளின்கண்ணே எ-று.

'செய்யுள் கண்ணிய மொழி' என்னாது 'தொடர்மொழி' என்றதனான், இப் பலவென்பது நீளும்வழி வருமொழியாவது சிலவென்பதே என்று கொள்ளப்படும்.

'செய்யுளான' என்னாது 'செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான' என்றதனான், பல என்னும் மொழியீறு நீண்டவழி நிலைமொழி அகரப் பேறும் வருமொழி ஞகார மெல்லெழுத்துப் பேறும், வருமொழியீறு நீண்டவழி அகரப்பேறும் மகரமாகிய மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க.

'உண்டு' என்னாது 'உள' என்றதனான், சிலவென்னும் வருமொழி யிறுதி நீடலும் கொள்க.

எ-டு: 'பலாஅஞ் சிலாஅ மென்மனார் புலவர்' எனவரும். இதன் சொல்நிலை பலசில என்னும் செவ்வெண். *(11)*

பல, சில - தம்முன் தாம் வந்து புணர்தல்

215. தொடரல் இறுதித் தம்முன் தாம்வரின்
லகரம் நகரவொற் றாதலு முரித்தே.

இது, பல சில என்பவற்றிற்கு இயல்பேயன்றித் திரிபும் உண்டென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொடரல் இறுதித் தம்முன் தாம்வரின் - தொடர் மொழி யல்லாத ஈரெழுத் தொருமொழியாகிய பல சில என்னும் அகரவீற்றுச் சொல் தம்முன்னே தாம்வரின், லகரம் றகர ஒற்று ஆதலும் உரித்து - தம் ஈற்றில் நின்ற லகரவொற்று றகரவொற்றாய்த் திரிந்து முடிதலும் உரித்து எ-று.

எ-டு: பற்பல கொண்டான் எனவும், சிற்சில வித்தி எனவும் வரும்.

'தன்முன் தான்' என ஒருமையாற் கூறாது 'தம்முன் தாம்வரின்' என்ற பன்மையான், மேற் பல சில என நின்ற இரண்டும் தழுவப்பட்டன. 'தொடர லிறுதி தம்முன் வரின்' என்னாது 'தாம்' என்றதனான், இம் முடிபின்கண் பலவென்பதன்முன் பல வருக, சிலவென்பதன் முன் சில வருக என்பது கொள்ளப்பட்டது.

'லகரம் றகரமாம்' என்னாது 'லகரம் றகர வொற்றாம்' என்ற ஞாபகத்தான், அகரம் கெடுமென்றாராகக் கொள்க. அருத்தாபத்தி முகத்தால், தம்முன் தாம்வரின் லகரம் றகரவொற்றா மெனவே, தம்முன் பிற வந்தவிடத்து லகரம் றகரவொற் றாகாது அகரம் கெடுமென்பது கொள்ளப்படும்.

எ-டு: 'பல்படை' (பொருள். 72), பல்யானை, சில்படை, சில்வேள்வி என வரும்.

'தொடர லிறுதி' என்பது சுட்டலலது ஓரெழுத் தொருமொழி அகரமின்மையின், ஓரெழுத் தொருமொழிமேற் செல்லாதாயிற்று. உரித்தென்றது, அகரவீற்றொருமை பற்றி. *(12)*

அப்புணர்ச்சியிடை வல்லெழுத்து விகற்பமாதல்

216. வல்லெழுத் தியற்கை உறழத் தோன்றும்.

இதுவும், மேற்கூறிய இரண்டற்கும் இன்னும் ஒரு முடிபு வேற்றுமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வல் எழுத்து இயற்கை உறழத்தோன்றும் - மேற்கூறிய பல சில என்னும் இரண்டற்கும் அகரவீற்றுப் பொதுவிதியிற் (204) கூறிய வல்லெழுத்து மிகுதியது இயல்பு, மிகுதலும் மிகாமையுமாகி உறழ்ந்துவரத் தோன்றும் எ-று.

எ-டு: பலப்பல, சிலச்சில; பலபல, சிலசில என வரும்.

ஈண்டும் தம்முன் தாம் வருதல் கொள்க.

'இயற்கை' என்றதனான் முன்கூறிய பற்பல, சிற்சில என்னும் முடிபோடு பல்பல, சில்சில என்னும் முடிபுபெற்று உறழ்ச்சியாதல் கொள்க.

'தோன்றும்' என்றதனான், அகரம் கெட லகரம் ஆய்தமும் மெல் லெழுத்துமாய்த் திரிந்து முடிதல் கொள்க.

எ-டு: பஃறானை, பன்மரம்; சிஃறாழிசை, சின்னூல் என வரும். (13)

அகர ஈற்றுப் பெயர்க்கு வன்கணம் வருவழி வேற்றுமை முடிபு

217. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இஃது, அகர ஈற்றுப் பெயர்க்கு வன்கணத்தொடு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - அகர வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் மேற்கூறிய (204) அல்வழியோடு ஒரு தன்மைத்தாய்க் க ச த ப முதல்மொழி வந்தவழி தத்தம் ஒற்று இடைமிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: இருவிளக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என வரும். விளக்குறுமை எனக் குணவேற்றுமைக் கண்ணும் கொள்க. (14)

அவ்வீற்று மரப்பெயர் முடிபு

218. மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அகரவீற்று மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகும் - அகரவீற்று மரப்பெயராகிய சொல் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: விளங்கோடு, விளஞ்செதிள்; தோல், பூ என வரும். (15)

'மக' இன்சாரியை பெறுதல்

219. மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்னே சாரியை.

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்சாரியை - அகரவீற்று மக என்னும் பெயர்ச்சொல்லிற்கு வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண் வரும் சாரியை இன் எ-று.*

எ-டு: மகவின்கை, செவி, தலை, புறம் என வரும்.

சாரியைப்பேறு வரையாது கூறியவழி நான்கு கணத்துக் கண்ணும் செல்லுமென்பதாகலின், மகவின்ஞாண் என இயல்பு கணத்துக்கண்ணும் கொள்க. *(16)*

அஃது அத்துச்சாரியையும் பெறுதல்

220. அத்தவண் வரினும் வரைநிலை இன்றே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *அத்து அவண் வரினும் வரை நிலை இன்று - மேற்கூறிய இன்னேயன்றி அத்து என்னும் சாரியை இயைபு வல்லெழுத்தினோடு அம் மக என்னும் சொல்லிடத்து வந்து முடியினும் நீக்கும் நிலைமை இன்று எ-று.*

எ-டு: மகத்துக்கை, செவி, தலை, புறம் எனச் செய்கை அறிந்து முடிக்க.

'அவண்' என்றதனான், மகப்பால்யாடு என வல்லெழுத்துப் பேறும், மகவின்கை என மேல் இன்சாரியை பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும், உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் வந்தவழி விளவின்கோடு என இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க.

'நிலை' என்றதனான், மகம்பால்யாடு என மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. *(17)*

'பல' வற்றுச்சாரியை பெறுதல்

221. பலவற் றிறுதி உருபியல் நிலையும்.

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பலவற்று இறுதி உருபு இயல் நிலையும் - பல என்னும் அகரவீற்றுச் சொல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் (175) வற்றுப் பெற்றுப் புணர்ந்த இயல்பின்கண்ணே நிற்கும் எ-று.*

எ-டு: பலவற்றுக்கோடு, செவி, தலை, புறம் என வரும். *(18)*

ஆகார ஈற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு

222. ஆகார இறுதி அகர இயற்றே.

இஃது, ஆகார ஈற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஆகார இறுதி அகர இயற்று - ஆகார வீற்றுப் பெயர் (அல் வழிக்கண்) அகர வீற்று (204) அல்வழியது இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: தாராக் கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். *(19)*

'செய்யா' என்னும் வினையெச்சமும் அற்றாதல்

223. செய்யா வென்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அவ்வியல் திரியா தென்மனார் புலவர்.

இஃது, அவ்வீற்று வினைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *செய்யா என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும் - (பெயரே யன்றி) செய்யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினையெச்சச் சொல்லும், அ இயல் திரியாது என்மனார் புலவர் - வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் அவ்வியல்பின் திரியாதென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.*

எ-டு: உண்ணாக் கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'திரியாது' என்றதனான், 'செய்யா' என்னும் பெயரெச்சமும் அவ்வாறு முடியுமெனக் கொள்க.

எ-டு: உண்ணாக் கொற்றன் என வரும். *(20)*

ஆகார ஈற்று நிலைமொழி உம்மைத்தொகை முடிபு

224. உம்மை எஞ்சிய இருபெயர்த் தொகைமொழி
மெய்ம்மை யாக அகரம் மிகுமே.

இஃது, அவ்வீற்று அல்வழிக்கண் உம்மைத்தொகை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உம்மை எஞ்சிய இருபெயர்த் தொகைமொழி - உம்மை தொக்க இருபெயராகிய தொகைச்சொல், மெய்ம்மையாக அகரம் மிகும் - மெய்யாக நிலைமொழியீற்று அகரம் மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: உவாஅப் பதினான்கு.

'மெய்ம்மை யாக' என்றதனான் வல்லெழுத்துக் கொடுக்க.

'உம்மை தொக்க' என்னாது 'எஞ்சிய' என்ற வாய்பாட்டு வேற்றுமை யான், இம் முடிபு இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைக்கும் கொள்க.

எ-டு: அராஅப் பாம்பு எனவரும்.

இன்னும் அதனான், எழுவாய் முடிபிற்கும் பெயரெச்சத்திற்கும் அகரப்பேறு கொள்க.

எ-டு: இராஅக் கொடிது; இராஅக் காக்கை எனவரும்.

நிலைமொழி எழுத்துப்பேறு வருமொழி வரையாது கூறினவழி நான்கு கணத்துக்கண்ணும் செல்லுமாகலின், இயல்பு கணத்துக்கண்ணும் அகரப்பேறு கொள்க.

எ-டு: இறாஅ வழுதுணங்காய் எனவரும். (21)

ஆகாரஈற்றுள் இயல்பாய் முடியும் சொற்கள்

225. ஆவு மாவும் விளிப்பெயர்க் கிளவியும்
யாவென் வினாவும் பலவற் றிறுதியும்
ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும்
தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியோடு
அன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப.

இஃது, அவ் வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு இயல்புகூறி எய்தியது விலக்குதலும், எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆவும் மாவும் விளிப்பெயர்க் கிளவியும் - ஆ என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் மா என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் விளித்தலை யுடைய பெயராகிய உயர்திணைச்சொல்லும், யா என் வினாவும் பலவற்று இறுதியும் - யா என்னும் வினாப்பெயரும் அஃறிணைப் பன்மைப் பொருளை உணர்த்தும் ஆகாரவீற்று முற்றுவினைச் சொல்லும், ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும் - முன்னிலையில் ஏவல் வினைச்சொல்லைக் குறித்துவரும் உரையசையாகிய மியா என்னும் ஆகாரவீற்று இடைச் சொல்லும், தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியோடு அன்றி அனைத்தும் - தனது தொழிலினைச் சொல்லும் ஆகார வினாவினையுடைய வினைச் சொல்லுமாகிய அவ்வனைத்தும், இயல்பு என மொழிப - இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: ஆ குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; மா குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; ஊரா கொள், செல், தா, போ எனவும்; யா குறிய, சிறிய, தீய, பெரிய எனவும்; உண்ணா குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; கேண்மியா கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; உண்கா கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும் வரும்.

'விளிப்பெயர்க் கிளவியும்', 'பலவற் றிறுதியும்', 'ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும்', 'தன்தொழி லுரைக்கும் வினாவும்' எய்தாதது எய்துவிக்கப்பட்டன.

ஊரா கொள் என்பது 'உயிரீறாகிய உயர்திணைப் பெயரென்பதனுள் அடங்காதோ வெனின், முன் (உயிர். 8) கூறிற்றே கூறுக. (22)

ஆகாரஈற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு

226. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இஃது, அவ்வீற்று வேற்றுமை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - (ஆகார வீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண்ணேயன்றி) வேற்றுமைக்கண்ணும் அகரவீற்று (204) அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் எ-று.

எ-டு: தாராக்கால், சிறகு, தலை, புறம் எனவரும். *(23)*

நிலைமொழிக்கண் அகர எழுத்துப்பேறு தோன்றும் இடம்

227. குறியதன் முன்னரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
அறியத் தோன்றும் அகரக் கிளவி.

இஃது, அவ்வீற்றின் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) குறியதன் முன்னரும் ஓர் எழுத்து மொழிக்கும் - குற்றெழுத்தின் முன் நின்ற ஆகாரவீற்றிற்கும் ஓரெழுத் தொருமொழி ஆகாரவீற்றிற்கும், அகரக்கிளவி அறியத் தோன்றும் - (நிலைமொழிக்கண்) அகரமாகிய எழுத்து அறியத் தோன்றும் எ-று.

எ-டு: பலாஅக்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; காஅக்குறை, செய்கை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

ஓரெழுத் தொருமொழி முற்கூறாதவதனான், அதன்கண் அகரப்பேறு சிறுபான்மை யெனக் கொள்க.

'அறிய' என்றதனான், அவ் விருவழியும் அகரம் பொருந்திய வழியே வருதலும், அவ்வீற்று வேற்றுமையுள் எடுத்தோதாதவற்றின் முடிபும், இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்ற வழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும், இவ் வுயிரீற்றில் வரும் உருபீற்றுச் செய்கையும் கொள்க.

எ-டு: அண்ணாஅத்துக் குளம், உவாஅத்துஞான்று கொண்டான், உவாஅத்தாற் கொண்டான், யாவற்றுக்கோடு என இவை பிறமுடிபு. மூங்காவின்தோல் என்பது வல்லெழுத்து வீழ்வு. இடாவினுட் கொண்டான் என்பது உருபீற்றுச் செய்கை.

(24)

'இரா' வேற்றுமைமுடிபில் அகரம் பெறாமை

228. இராவென் கிளவிக் ககர மில்லை.

இஃது, அவ் அகரப்பேற்றிற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *இரா என் கிளவிக்கு அகரம் இல்லை - இரா என்னும் ஆகாரவீற்றுச் சொல்லிற்கு முன்கூறிய அகரப்பேறு இல்லை எ-று.*

எ-டு: இராக்கொண்டான் என வரும். *(25)*

'நிலா' அத்துச்சாரியை பெறுதல்

229. நிலாவென் கிளவி அத்தொடு சிவணும்.

இஃது, அவ்வீற்று ஒருவழி அகரம் விலக்கி அத்துவகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நிலா என் கிளவி அத்தொடு சிவணும் - நிலா என்னும் சொல் அத்துச் சாரியையொடு பொருந்தி முடியும் எ-று.*

எ-டு: நிலாஅத்துக் கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

நிலைமொழித் தொழிலை நிலைமொழித் தொழில் விலக்கு மாகலின், அத்து வகுப்ப அகரம் வீழ்ந்தது. *(26)*

மெல்லெழுத்து மிகும் இவ்வீற்று மரப்பெயர்கள்

230. யாமரக் கிளவியும் பிடாவுந் தளாவும்
ஆமுப் பெயரும் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *யாமரக் கிளவியும் பிடாவும் தளாவும் அ முப்பெயரும் - யா என்னும் மரத்தை உணரநின்ற சொல்லும் பிடா என்னும் சொல்லும் தளா என்னும் சொல்லுமாகிய அம் மூன்று பெயரும், மெல்லெழுத்து மிகும் - வல்லெழுத்து மிகாது மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: யாஅங்கோடு, பிடாஅங்கோடு, தளாஅங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

மெல்லெழுத்துப்பேறு வருமொழித் தொழிலாதலின், வருமொழி வல்லெழுத்தை விலக்கிற்று. *(27)*

அவை வல்லெழுத்து மிகுதலு முடைமை

231. வல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை.

இது, மேலனவற்றிற்கு வல்லெழுத்தும் சிறுபான்மை மிக்கு முடியும் என இறந்தது காத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - மேற்கூறிய மூன்று பெயரும் மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை எ-று.*

எ-டு: யாஅக்கோடு, பிடாஅக்கோடு, தளாஅக்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'மான மில்லை' என்றதனான், யா முதலிய மூன்றற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ-டு: யாஅவின்கோடு, பிடாஅவின்கோடு, தளாஅவின் கோடு என வரும்.

இன்னும் அதனானே, யாஅத்துக்கோடு எனச் சிறுபான்மை அத்துப்பே றுண்டேனும் கொள்க. அவ் வகரப்பேற்றோடு வல் லெழுத்துப் பெறுதலின். 'யாமரக் கிளவி' என்பதனைக் 'குறியதன் முன்னரும்' என்பதன்பின் வையாத இதனான், இராவிற் கொண்டான், நிலாவிற் கொண்டான் என உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. நிலாவிற் கொண்டான் என்பதற்கு நிலாஅத்துக் கொண்டான் என்பது ஈற்றுப் பொது முடிபாயின வாறு அறிக. (28)

'மா' மரப்பெயரும் 'ஆ'வும் 'மா'வும் (வன்கணம் வருவழி) முடியுமாறு

232. மாமரக் கிளவியும் ஆவும் மாவும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன
அகரம் வல்லெழுத் தவையவண் நிலையா
னகரம் ஒற்றும் ஆவும் மாவும்.

இஃது, அவ்வீற்றின் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாமரக்கிளவியும் ஆவும் மாவும் அ முப்பெயரும் அவற்று ஓர் அன்ன - மாமரமாகிய சொல்லும் ஆ என்னும் சொல்லும் மா என்னும் சொல்லுமாகிய அம் மூன்று பெயர்ச்சொல்லும் மேற்கூறிய (230) யா முதலிய மூன்றனொடும் ஒரு தன்மையவாய் வல்லெழுத்துப் பெறாது மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடிதலுமுடைய, ஆவும் மாவும் அகரம் வல்லெழுத்து அவை அவண் நிலையா னகரம் ஒற்றும் - அவற்றுள் ஆவும் மாவும் முன்பெற்று நின்ற அகரமும் (227) வல்லெழுத்துமாகிய அவை அவ்விடத்து நிலைபெறாவாய் னகரம் ஒற்றாகப் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: மாஅங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஆன்கோடு, மான்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'அறிய' (உயிர். 24) என்றதனான், சிறுபான்மை மாங்கோடு என அகரமின்றியும் வரும்.

இனி 'அவண்' என்றதனான் காயாங்கோடு, ஆணாங்கோடு, நுணாங்கோடு என்றாற்போலப் பிறவும் மெல்லெழுத்துப் பெறுதலும்; அங்காக் கொண்டான், இங்காக் கொண்டான், உங்காக் கொண்டான், எங்காக் கொண்டான் என இவ்வீற்று ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்கள் வல்லெழுத்துப் பெறுதலும்; ஆவின்கோடு,

மாவின்கோடு எனச் சிறுபான்மை இன்பெறுதலும், பெற்றவழி வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க.

'அவற்றோ ரன்ன' என்ற மாட்டேற்றான் பெற்றுநின்றது மெல் லெழுத்தாகலின், 'அகரம் வல்லெழுத் தவையவ ணிலையா' என்று ஓதற் பாலதன்றெனின், மேல் ''ஊவென் னொருபெய ராவொடு சிவணும்'' (உயிர். 67) என்றவழி, அம் மாட்டேற்றானே அதன் வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொளல் வேண்டித் 'திரிந்ததன்றிரிபது' என்னும் நயத்தானே மெல் லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக ஓதினாரெனக் கொள்க. *(29)*

'ஆ' எனும் பெயர்க்கு னகரஒற்றோடு அகரச்சாரியையும் இயைதல்

233. ஆனொற் றகரமொடு நிலையிடன் உடைத்தே.

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஆ என்றதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன் ஒற்று அகரமொடும் நிலைஇடன் உடைத்து - முன்பு பெற்றுநின்ற ஆன் என்னும் சொல்லினது னகரவொற்று அகரத்தொடும் நிற்கும் இடனுடைத்து எ-று.

'இடனுடைத்து' என்றதனான், வன்கணம் ஒழிந்த கணத்து இம் முடிபெனக் கொள்க.

எ-டு: 'ஆனநெய் தெளித்து நான நீவி' என வரும்.

'அகரமொடும்' என்ற உம்மையான், அகரமின்றி வருதலே பெரும்பான்மை எனக் கொள்க. *(30)*

அப்பெயர்முன்னர் ஈகாரபகரம் புணருமாறு

234. ஆன்முன் வரூஉம் ஈகாரப் பகரம்
தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலு முரித்தே.

இஃது, இன்னும் ஆன் என்பதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்முன் வரும் ஈகாரப் பகரம் - ஆன் என்னும் சொல்முன் னர் வருமொழியாய் வருகின்ற ஈகாரத்தொடு கூடிய பகரமாகிய மொழி, தான் மிகத் தோன்றிக் குறுகலும் உரித்து - அப் பகரமாகிய தான் மிகத் தோன்றி அவ் வீகாரம் இகரமாகக் குறுகி முடிதலையும் உடைத்து எ-று.

'தோன்றி' என்றதனான், நிலைமொழிப் பேறாகிய னகர வொற்றின் கேடு கொள்க.

எ-டு: ஆப்பி என வரும்.

உம்மையான், ஆன்பீ என்பதே பெரும்பான்மையெனக் கொள்க. *(31)*

ஆகாரஈற்றுச் சில சொற்கள் செய்யுட்கண் முடியுமாறு

235. குறியதன் இறுதிச் சினைகெட உகரம்
அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *குறியதன் இறுதிச் சினை கெட உகரம் அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்து - குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற ஆகாரத்தினது சினையாகிய அகாரம் மாத்திரை கெட ஆண்டு உகரம் அறிய வருதல் செய்யுளிடத்து உரித்து எ-று.*

எ-டு: ''இறவுப் புறத்தன்ன பிணர்ப்படு தடவுமுதல்'' (நற். 19) என வரும்.

'அறிய' என்றதனான், உகரம்பெறாது சினைகெடுதலும் கொள்க.

எ-டு: அரவணி கொடி என வரும்.

'பிணவுநாய் முடுக்கிய' (மலைபடு. 176)என்றாற்போல வரும் அல்வழிமுடிபு 'கிளந்த வல்ல' (குற்றிய. புணர். 77) என்னும் புறனடையதெனக் கொள்க. *(32)*

இகர ஈற்றுப்பெயர்க்கு வேற்றுமைமுடிபு

236. இகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, இகரவீற்றுப் பெயர்க்கு அல்வழி முடிபு தொகை மரபினுட் கூறி (159) நின்றமையின் அதன் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *இகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர் வேற்றுமையாயின் வல்லெழுத்து மிகும் - இகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் முன்னர் (204) அதிகாரத்தாற் க ச த ப முதல் மொழி வந்தவழி வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியாயின் தமக்குப் பொருந்தின வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: கிளிக்கால், சிறகு, தலை, புறம் என வரும். *(33)*

இவ்வீற்று இடைச்சொற்கள் சிலவும் வினையெச்சமும் முடியுமாறு

237. இனிஅணி என்னுங் காலையும் இடனும்
வினையெஞ்சு கிளவியுஞ் சுட்டும் அன்ன.

இஃது, இவ்வீற்றுள் சில இடைச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *இனி அணி என்னும் காலையும் இடனும் வினையெஞ்சு கிளவியும் சுட்டும் அன்ன - இனி என்றும் அணி என்றும் சொல்லப்படுகின்ற காலத்தையும் இடத்தையும் உணர நின்ற இடைச்சொல்லும், இவ்விகரவீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லும், இவ்வீற்றுச் சுட்டாகிய*

இடைச்சொல்லும், மேற்கூறியவாறே வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் தன்மைய எ-று.

எ-டு: இனிக்கொண்டான், அணிக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; தேடிக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; இக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் எனவும் வரும். *(34)*

'இன்றி' செய்யுட்கண் முடியுமாறு

238. இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி
நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்
தொன்றியல் மருங்கின் செய்யுளுள் உரித்தே.

இஃது, இவ்வீற்று வினையெச்சக் குறிப்பினுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இன்றி என்னும் வினையெஞ்சு இறுதி நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல் - இன்றி என்று சொல்லப்படும் வினையெச்சத்து இறுதிக்கண் நின்ற இகரம் உகரமாய்த் திரிந்து முடிதல், தொன்று இயல் மருங்கின் செய்யுளுள் உரித்து - பழக நடந்த கூற்றையுடைய செய்யுள்களிடத்து உரித்து எ-று.

எ-டு: ''உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே'' என வரும்.

'நின்ற' என்றதனான், முன் பெற்றுநின்ற வல்லெழுத்து வீழ்க்க. 'தொன்றியன் மருங்கு' என்றதனான், அன்றி என்பதும் செய்யுளுள் இம் முடிபிற்றாதல் கொள்க.

எ-டு: 'நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப' (புறம். 124) என வரும். *(35)*

இகரச்சுட்டு இயல்புகணத்தொடு முடியுமாறு

239. சுட்டி னியற்கை முற்கிளந் தற்றே.

இஃது, இவ்வீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் இயல்புகணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டின் இயற்கை முன்கிளந்த அற்று - இகர வீற்றுச் சுட்டினது இயல்பு இயல்புக்கணம் வரும்வழியும் உயிர்க்கணம் வரும் வழியும் முன் அகரவீற்றுச் சுட்டிற்குச் சொல்லப்பட்ட தன்மைத்தாம் எ-று.

என்றது மென்கணம் வரும்வழி அம் மெல்லெழுத்து மிக்கும் (உயிர். 3), இடைக்கணம் வரும்வழியும் உயிர்க்கணம் வரும் வழியும் நிலைமொழி வகரம் பெற்றும் (உயிர். 4,5), செய்யுட் கண் வகரம்கெட்டுச் சுட்டுநீண்டும் (உயிர். 6) முடியும் என்றவாறு.

எ-டு: இஞ்ஞானம், இந்நூல், இம்மணி எனவும்; இவ்யாழ், இவ்வட்டு எனவும்; இவ்வடை, இவ்வாடை, இவ் வெளவியம் எனவும்; ஈவயினான எனவும் வரும். *(36)*

'தூணி' பதக்கொடு புணர்தல்

240. பதக்குமுன் வரினே தூணிக் கிளவி
முதற்கிளந் தெடுத்த வேற்றுமை யியற்றே.

இஃது, இவ்வீற்று அல்வழிகளில் அளவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு மேல் தொகைமரபினுள் *(22)* எய்திய ஏ என் சாரியை விலக்கி வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பதக்கு முன் வரின் தூணிக்கிளவி முதல் கிளந்து எடுத்த வேற்றுமை இயற்று - பதக்கு என்னும் சொல் தன்முன் வரின் தூணி என்னும் சொல் முன்பு *(236)* விதந்தெடுத்த வேற்றுமை முடிபின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: தூணிப்பதக்கு என வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனான், இருதூணிப்பதக்கு என அடையடுத்து வந்தவழியும் இவ்விதி கொள்க.

'கிளந்தெடுத்த' என்றதனான், தூணிமுன்னர்ப் பிற பொருட் பெயர் வந்தவழியும், ஆண்டு நிலைமொழி அடையடுத்து வந்தவழியும், தன் முன்னர்த் தான் வந்தவழியும் இம் முடிபு கொள்க. இன்னும், அதனானே, தன்முன்னர்த் தான் வந்தவழி இக்குச் சாரியைப்பேறும் கொள்க.

எ-டு: தூணிக்கொள், தூணிச்சாமை எனவும்; இருதூணிக்கொள் எனவும்; தூணித்தூணி எனவும்; தூணிக்குத் தூணி எனவும் வரும். *(37)*

'நாழி' உரியொடு புணர்தல்

241. உரிவரு காலை நாழிக் கிளவி
இறுதி இகர மெய்யொடுங் கெடுமே
டகார மொற்றும் ஆவயி னான.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) உரி வரு காலை நாழிக்கிளவி இறுதி இகரம் மெய் யொடும் கெடும் - உரி என்னும் சொல் வருமொழியாய் வந்த காலத்து நாழி என்னும் சொல் தன் ஈற்றில் நின்ற இகரம் தான் ஊர்ந்து நின்ற மெய் யொடும் கெடும், அ வயின் டகாரம் ஒற்றும் - அவ்விடத்து டகரம் ஒற்றாய் வரும் எ-று.

எ-டு: நாடுரி என வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனான், நிலைமொழி அடையடுத்து 'இரு நாடுரி' என்ற வழியும் இம் முடிபு கொள்க.

'இகரம்' என்னாது 'இறுதி இகரம்' என்றதனான் ஈண்டை நிலைமொழியும் வருமொழியும் நிலைமொழிகளாய் நின்று பிற பொருட்பெயரொடு வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் கொள்க.

எ-டு: நாழிக்காயம், உரிக்காயம் என வரும். (38)

'பனி' என்னும் காலப்பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

242. பனியென வரூஉங் கால வேற்றுமைக்(கு)
அத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும்.

இஃது, இவ் வீற்று வேற்றுமையுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினொடு சாரியை பெறுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பனி என வரும் கால வேற்றுமைக்கு அத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும் - பனி என்று சொல்ல வருகின்ற பனிக்காலத்தை உணர நின்ற வேற்றுமை முடிபுடைய பெயர்க்கு வரும் சாரியை அத்தும் இன்னும் ஆகும் எ-று.

எ-டு: பனியத்துக் கொண்டான், பனியிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'வேற்றுமை' என்றதனான், இன் பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்தை வீழ்க்க. (39)

'வளி' என்னும் பூதப்பெயரும் அற்றுஆதல்

243. வளியென வரூஉம் பூதக் கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) வளி எனவரும் பூதக் கிளவியும் அ இயல் நிலையல் செவ்விது என்ப - வளி என்று சொல்ல வருகின்ற இடக்கரல்லாத ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றை உணர நின்ற சொல்லும் மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறும் அவ் வியல்பின்கண் நிற்றல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: வளியத்துக் கொண்டான், வளியிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'செவ்விது' என்றதனான், இன்பெற்றுழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (40)

'உதி' மெல்லெழுத்து மிகுதல்

244. உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, இவ் வீற்று மரப்பெயர் ஒன்றற்கு **வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல்** நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகும் - உதி என்னும் மரத்தினை உணர நின்ற சொல் வல்லெழுத்து மிகாது மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: உதிங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும். *(41)*

'புளி' மரப்பெயர் அம்முப் பெறுதல்

245. புளிமரக் கிளவிக்கு அம்மே சாரியை.

இஃது, இவ் வீற்று மரப்பெயர் **ஒன்றற்கு மேல் எய்திய வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதித்தல்** *நுதலிற்று.*

(இ-ள்.) *புளிமரக் கிளவிக்கு சாரியை அம் - புளி என்னும் மரத்தினை உணர நின்ற சொல்லிற்கு வரும் சாரியை அம்முச்சாரியை எ-று.*

எ-டு: புளியங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும்.

சாரியைப்பேற்றிடை எழுத்துப்பேறு *கூறியவதனான், அம்முப் பெற்றவழி* **இயைபு வல்லெழுத்து** *(236) வீழ்க்க.* *(42)*

சுவைப் 'புளி' மெல்லெழுத்து மிகுதல்

246. ஏனைப் புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அம் மரப்பெயரல்லாத புளிப்பெயர்க்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஏனை புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகும் - அம் மரப் பெயரன்றி ஒழிந்த சுவைப்புளி உணரநின்ற பெயர் வல்லெழுத்து மிகாது மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: புளிங்கூழ், சோறு, தயிர், பாளிதம் என வரும். *(43)*

அப்பெயர் வல்லெழுத்தும் மிகப்பெறுதல்

247. வல்லெழுத்து மிகினு மானம் இல்லை
ஒல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான.

இது, மேலதற்கு வல்லெழுத்து மிகுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - ஏனைப் புளிப்பெயர்முன் எய்திய மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியினும் குற்றம் இல்லை. ஒல்வழி அறிதல் வழக்கத்தான - பொருந்தும் இடமறிக வழக்கிடத்து எ-று.*

எ-டு: புளிக்கூழ், சோறு, தயிர், பாளிதம் என வரும்.

'ஒல்வழி யறிதல்' என்றதனான், புளிச்சோறு என்றதுபோல மற்றையவை வழக்குப் பயிற்சி இலவென்பதும் கொள்க.

'வழக்கத் தான' என்றதனான், இவ்வீற்றுள் எடுத்தோத்தும் இலேசும் இல்லாதனவற்றின் முடிபு வேற்றுமையெல்லாம் கொள்க.

எ-டு: கூதாளங்கோடு எனவும், கணவிரங்கோடு எனவும், துளியத்துக் கொண்டான் எனவும், பருத்திக்குச் சென்றான் எனவும், கப்பி தந்தை கப்பிந்தை எனவும், கட்டி அகல் கட்டகல் எனவும், குளிகுறுமை குளிக்குறுமை எனவும், இன்னினிக் கொண்டான் அண்ணணிக் கொண்டான் எனவும், 'புளிங்காய்' (ஐங்குறு. 51) எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனானே, இவ் வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற **சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்தலும்** *கொள்க.*

எ-டு: கிளியின்கால் என வரும். (44)

இவ்வீற்று நாட்பெயர் (வன்கணம் வருவழி) ஆன்சாரியை பெறுதல்

248. நாள்முன் தோன்றுந் தொழில்நிலைக் கிளவிக்கு
ஆன்இடை வருதல் ஐயம் இன்றே.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்குச் சாரியை விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நாள் முன் தோன்றும் தொழில்நிலைக் கிளவிக்கு - இகரவீற்று நாட்பெயர்களின் முன்னர்த் தோன்றும் வினைச் சொல்லிற்கு, ஆன்இடை வருதல் ஐயம் இன்று - ஆன்சாரியை இடை வந்து முடிதல் ஐயம் இல்லை எ-று.*

எ-டு: பரணியாற் கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'ஐய மின்று' என்றதனான், இயைபு வல்லெழுத்து (236) வீழ்க்க. (45)

இவ்வீற்றுத் திங்கட்பெயர் (வன்கணம் வருவழி) இக்குப் பெறுதல்

249. திங்கள் முன்வரின் இக்கே சாரியை.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *திங்கள்முன் வரின் சாரியை இக்கு - திங்களை உணர நின்ற இகரவீற்றுப் பெயர்முன்னர்த் தொழில்நிலைக் கிளவி வரின் வரும் சாரியை இக்குச்சாரியை எ-று.*

எ-டு: ஆடிக்குக்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (46)

ஈகாரஈற்றுப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

250. ஈகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

இஃது, ஈகார வீற்றுப்பெயர் அல்வழியின்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஈகார இறுதி ஆகார இயற்று - ஈகாரவீற்றுப் பெயர் அல்வழிக்கண் ஆகாரவீற்று (222) அல்வழியின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வரும்வழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: தீக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும். *(47)*

இயல்பாய் முடியும் இவ்வீற்றுப் பெயர்கள் சில

251. நீஎன் பெயரும் இடக்கர்ப் பெயரும்
மீஎன மரீஇய இடம்வரை கிளவியும்
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு **எய்தியது விலக்கிப் பிறிது முடிபு கூறுதல்** *நுதலிற்று.*

(இ-ள்.) *நீ என் பெயரும் இடக்கர்ப் பெயரும் மீ என மரீஇய இடம்வரை கிளவியும் - நீ என்னும் பெயரும் இடக்கர்ப் பெயராகிய (பீ என்னும்) ஈகாரவீற்றுப் பெயரும் மீ என்று சொல்ல வரூஉம் மருவாய் வழங்கின, ஓர் இடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் சொல்லும், அ வயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - மேல் இவ் வீற்றுட் கூறிய வல்லெழுத் துப் பெறாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: நீ குறியை, சிறியை, தீயை, பெரியை எனவும்; பீ குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; மீகண், செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'நீ குறியை' என்பது மேல் ''அஃறிணை விரவுப்பெய ரியல்புமா ருளவே'' (தொகை. 13) என்றவழி அடங்காதோவெனின், மேல் (254) வேற்றுமைக்கண் நின்கை எனத் திரிந்து முடிதலின் அடங்காதாயிற் றென்க.

மீகண் என்பது அல்வழி முடிபன்றெனினும் இயல்பாதல் நோக்கி உடன்கூறப்பட்டது. *(48)*

அவற்றுள் 'மீ' வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் உண்மை

252. இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம்
உடனிலை மொழியும் உளவென மொழிப.

இது, மேற்கூறியவற்றுள் **மீ என்பதற்கு வேறொரு முடிபு கூறுதல்** *நுதலிற்று.*

(இ-ள்.) *இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம் உடன் நிலைமொழியும் உள என மொழிப - இடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் மீ என்னும் சொல்முன் இயல்பாய் முடிதலேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் தம்மில் இயைந்து நிற்றலையுடைய மொழிகளும் உளவென்று சொல்லுவர் எ-று.*

எ-டு: மீக்கோள், மீப்பல் என வரும்.

'உடனிலை' என்றதனான், மீங்குழி, மீந்தோல் என மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடிவனவும் கொள்க. (49)

ஈகாரஈற்றுப் பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு

253. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இஃது, அவ் வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - ஈகார வீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் ஆகார வீற்று (222) அல் வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: ஈக்கால், சிறகு, தலை, புறம் என வரும். (50)

'நீ' நின் ஆதல்

254. நீஎன் ஒருபெயர் உருபியல் நிலையும்
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இஃது, அவ் வீற்று வேற்றுமை முடிபினுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீ என் ஒரு பெயர் உருபு இயல் நிலையும் - நீ என நின்ற ஒருபெயர் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் (180) நெடுமுதல் குறுகி னகர வொற்றுப் பெற்று முடிந்த இயல்பின்கண்ணே நின்று முடியும், அ வயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - அவ்வாறு முடிந்தவிடத்து இயைபு வல்லெழுத்து மிகாது எ-று.

எ-டு: நின்கை, செவி, தலை, புறம் என வரும். (51)

உகரஈற்றுப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

255. உகர இறுதி அகர இயற்றே.

இஃது, உகரவீற்றுப் பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உகர இறுதி அகர இயற்று - உகர ஈற்றுப் பெயர் அல் வழிக்கண் அக ரஈற்று (204) அல்வழியின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: கடுக்குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும். (52)

உகரச்சுட்டு (வன்கணம் வருவழி) வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல்

256. சுட்டின் முன்னரும் அத்தொழிற் றாகும்.

இஃது, இவ் வீற்றுச் சுட்டு வன்கணத்தொடு கூடி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சுட்டின் முன்னரும் அ தொழிற்று ஆகும் - உகரவீற்றுச் சுட்டின் முன்னரும் வல்லெழுத்து வரும்வழி அவ் அகரவீற்று அல் வழியின் தொழிற்றாய் (205) வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: உக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என வரும். (53)

அது பிறகணம் வருவழி அகரச்சுட்டுப் போல முடியுமாறு

257. ஏனவை வரினே மேல்நிலை யியல்பே.

இஃது, அவ் வீற்றுச் சுட்டு ஒழிந்த கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஏனவை வரின் மேல் நிலை இயல்பு - உகரவீற்றுச் சுட்டின் முன் ஒழிந்த கணம் வருமொழியாக வரின் மேல் அகரவீற்றுச் சுட்டு முடிந்து நின்ற நிலைமையின் (206, 207, 208, 209) இயல்பை யுடையதாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: உஞ்ஞாண், உந்நூல், உம்மணி எனவும்; உவ்யாழ், உவ் வட்டு எனவும்; உவ்வடை, உவ்வாடை, உவ்வெளவியம் எனவும்; ஊவயினான எனவும் வரும். (54)

சுட்டுமுதல் உகரம் இயல்பாதல்

258. சுட்டுமுதல் இறுதி இயல்பா கும்மே.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி இயல்பு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சுட்டு முதல் இறுதி இயல்பாகும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகர ஈற்றுப்பெயர் மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: அதுகுறிது, இதுகுறிது, உதுகுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (55)

‘அன்று’ வருவழியும் ‘ஐ’ வருவழியும் அது முடியுமாறு

259. அன்றுவரு காலை ஆவா குதலும்
ஐவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலும்
செய்யுள் மருங்கின் உரித்தென மொழிப.

இஃது, இவ் வீற்றுச் சுட்டுமுதற் பெயர்க்கு ஒரு செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அன்று வருகாலை ஆ ஆகுதலும் - அதிகாரத்தான் நின்ற சுட்டுமுதல் உகரவீற்றுப் பெயர் அன்று என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து அவ் வுகரம் ஆகாரமாகித் திரிந்து முடிதலும், ஐ வருகாலை மெய் வரைந்து கெடுதலும் - ஐ என்னும் சாரியை இடைவந்து முடியுங் காலத்து அவ் வுகரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யை ஒழித்துக் கெட்டு முடிதலும்,*

செய்யுள் மருங்கின் உரித்து என மொழிப - அவ் விரு முடிபும் செய்யுட்கண் உரித்தென்று சொல்வர் எ-று.

எ-டு: அதாஅன்றம்ம, இதாஅன்றம்ம, உதாஅன்றம்ம எனவும்; அதைமற்றம்ம, இதைமற்றம்ம, உதைமற்றம்ம எனவும் வரும். *(56)*

உகரஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமை முடிபு

260. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இஃது, இவ் வீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - உகரவீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ் வகர வீற்று (204) அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: கடுக்காய், செதிள், தோல், பூ என வரும். *(57)*

எரு, செரு - என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு

261. எருவுஞ் செருவும் அம்மொடு சிவணித்
திரிபிடன் உடைய தெரியுங் காலை
அம்மின் மகரஞ் செருவயின் கெடுமே
தம்மொற்று மிகூஉம் வல்லெழுத் தியற்கை.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதியும், ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினொடு சாரியை விதியும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எருவும் செருவும் அம்மொடு சிவணி திரிபு இடன் உடைய தெரியும் காலை - எரு என்னும் சொல்லும் செரு என்னும் சொல்லும் அம்முச்சாரியையொடு பொருந்தி முன் சொன்ன வேற்றுமைப் பொது விதியின் வேறுபட்டு முடியும் இடனுடைய ஆராயுங் காலத்து; அம்மின் மகரம் செருவயின் கெடும் - அவ் வம்முச் சாரியையது ஈற்றின் மகரம் செரு என்னும் சொல்லிடத்துக் கெட்டு முடியும்; வல்லெழுத்து இயற்கை தம் ஒற்று மிகூஉம் - அவ்வாறு கெட்டவிடத்துச் செரு என்பது வல்லெழுத்தாகிய இயல்பையுடைய தனது ஒற்று மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: எருவங்குழி, சேறு, தாது, பூழி எனவும்; செருவக்களம், சேனை, தானை, பறை எனவும் வரும்.

'தெரியுங் காலை' என்றதனான், எரு என்பதற்குச் சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துப்பேறும், வல்லெழுத்துப்பேறும், செரு என்பதற்குச் சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க.

எ-டு: எருங்குழி, எருக்குழி, செருக்களம் என வரும்.

'வல்லெழுத் தியற்கை' என்றதனான், உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி அவ் விருமொழிக்கும் அதிகார வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க.

எ-டு: எருவின் கடுமை, செருவின் கடுமை என வரும்.

இன்னும் அதனானே, ''அம்மொடு சிவணித் திரிபிட னுடைய'' என வல்லெழுத்தின்கண்ணதாக வரைந்து கூறினமையின், அம்முச் சாரியை இயல்புகணத்துக்கண் பெறுவன கொள்க.

எ-டு: எருவ ஞாற்சி, செருவ ஞாற்சி என வரும். (58)

செய்யுட்கண் ழகர உகர ஈற்றுப்பெயர் முடியுமாறு

262. ழகர உகரம் நீடிடன் உடைத்தே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இஃது, இவ் வீற்றின் சிலவற்றிற்குச் செய்யுளுள் எய்தியதன் மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ழகர உகரம் நீடு இடன் உடைத்து - இவ் வீற்று மொழி களுள் ழகரத்தொடு கூடிய உகரவீற்று மொழி அவ் வுகரம் ஊகாரமாய் நீண்டு முடியும் இடன் உடைத்து; அ வயின் உகரம் வருதல் - அவ்விடத்து உகரம் வந்து முடிக எ-று.

'இடனுடைத்து' என்றதனான், இது செய்யுளிடத்தெனக் கொள்க.

எ-டு: ''பழூஉப்பல் லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி'' (குறுந். 180) என வரும். (59)

ஒடுமரப்பெயர் (வன்கணம் வருவழி) முடியுமாறு

263. ஒடுமரக் கிளவி யுதிமர இயற்றே.

இஃது, இவ் வீற்று மரப்பெயருள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒடுமரக் கிளவி உதிமர இயற்று - ஒடு என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல் உதி என்னும் மரத்தின் இயல்பிற்றாய் (244) மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: ஒடுங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும். (60)

சுட்டுமுதல் உகரம் அன்சாரியை பெறுதல்

264. சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்
ஒற்றிடை மிகாஅ வல்லெழுத் தியற்கை.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டு முதல் இறுதி உருபு இயல் நிலையும் - சுட்டெழுத் தினை முதலாகவுடைய உகரவீற்றுச் சொற்கள் உருபு புணர்ச்சியிற் சொன்ன இயல்பிலே (177) நின்று அன்சாரியை பெற்று உகரம் கெட்டு முடியும்;

வல்லெழுத்து இயற்கை ஒற்று இடைமிகா - அவ்விடத்து வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய ஒற்று இடைக்கண் மிகா எ-று.

எ-டு: அதன்கோடு, இதன்கோடு, உதன்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'ஒற்று இடை மிகா' என்றதனான், சாரியை வகுப்ப வல்லெழுத்து வீழாதென்பது பெற்றாம்.

'வல்லெழுத் தியற்கை' என்றதனான், இவ் வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ-டு: கடுவின்குறை, ஒடுவின்குறை என வரும். (61)

ஊகார ஈற்றுப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

265. ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

இஃது, ஊகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஊகார இறுதி ஆகார இயற்று - ஊகாரவீற்றுப் பெயர் அல் வழிக்கண் ஆகாரவீற்று (222) அல்வழியின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் எ-று.

எ-டு: கொண்மூக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (62)

இவ்வீற்று வினைச்சொல் முடியுமாறு

266. வினையெஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்
நினையுங் காலை அவ்வகை வரையார்.

இஃது, *இவ் வீற்று வினைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வினையெஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும் - ஊகாரவீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லிற்கும், முன்னிலை மொழி யாகிய வினைச்சொல்லிற்கும், நினையும்காலை அவ்வகை வரையார் - ஆராயுங்காலத்து அவ் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் கூற்றினை நீக்கார் எ-று.

எ-டு: உண்ணூக் கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; கைதூக் கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும் வரும்.

'நினையுங் காலை' என்றதனான், இவ்வீற்று உயர்திணைப் பெயர் அல்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவன கொள்க. (63)

***(பாடம்)** 'இவ் வீற்று வினைச்சொல் முடியுமாறு கூறுதல்' என்பது.

இவ்வீறு வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு

267. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இஃது, ஊகாரவீறு வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - ஊகார வீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ் வாகார வீற்று (222) அல் வழியோடு ஒத்த இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: கொண்மூக்குழாம், செலவு, தோற்றம், பறைவு என வரும். *(64)*

நிலைமொழிக்கண் உகரஎழுத்துப்பேறு தோன்றுமிடம்

268. குற்றெழுத் திம்பரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
நிற்றல் வேண்டும் உகரக் கிளவி.

இஃது, இவ் வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்து இம்பரும் ஓர் எழுத்து மொழிக்கும் உகரக் கிளவி நிற்றல் வேண்டும் - குற்றெழுத்தின்பின் நின்ற ஊகாரவீற்று மொழிக்கும் ஓரெழுத் தொருமொழியாகிய ஊகார வீற்று மொழிக்கும் உகரமாகிய எழுத்து நிற்றலை வேண்டும் எ-று.

எ-டு: உடூஉக்குறை, தூஉக்குறை; செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

'நிற்றல்' என்றதனான் இவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர் வேற்றுமைக் கண் வல்லெழுத்து மிகுவனவும் கொள்க.

எ-டு: ஆடூஉக்கை, மகடூஉக்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும். *(65)*

'பூ' (வன்கணம் வருவழி) முடியுமாறு

269. பூஎன் ஒருபெயர் ஆயியல் பின்றே
ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

இஃது, அவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு உகரமும் வல்லெழுத்தும் விலக்கிப் பெரும்பான்மை மெல்லெழுத்தும் சிறுபான்மை வல்லெழுத்தும் பெறுமென எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பூ என் ஒரு பெயர் அ இயல்பு இன்று - பூ என்னும் ஊகார வீற்றையுடைய ஒரு பெயர் மேற்சொன்ன உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் அந்த இயல்பில்லாமையை உடைத்து; எனவே, வேறு ஓர் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும். அ வயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்து - அவ்விடத்து ஆம் மெல்லெழுத்தே யன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் உரித்து எ-று.

மெல்லெழுத்துப் பெறுமென்றது, உரையிற் கோடலாற் கொள்ளப் பட்டது.

எ-டு: பூங்கொடி, பூக்கொடி; செய்கை, தாமம், பந்து என வரும். *(66)*

ஊ என்னும் பெயர் னகர ஒற்றுப் பெற்று முடிதல்

270. ஊஎன் ஒருபெயர் ஆவொடு சிவணும்.

இஃது, இன்னும் அவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு உகரமும் வல்லெழுத்தும் விலக்கி நிலைமொழி னகரம் பெறுமென எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஊ என் ஒரு பெயர் ஆவொடு சிவணும் - ஊ என்று சொல்லப்படும் ஊகாரவீற்றை யுடைய ஒரு பெயர் ஆகார வீற்றின் ஆ என்னும் சொல்லொடு பொருந்தி, உகரமும் (268) வல்லெழுத்தும் (265) பெறாது நிலைமொழி னகர வொற்றுப் பெற்று (232) முடியும் எ-று.*

எ-டு: *ஊன்குறை; செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.* *(67)*

அப்பெயர் அக்குச்சாரியையும் பெறுதல்

271. அக்கென் சாரியை பெறுதலும் உரித்தே
தக்கவழி அறிதல் வழக்கத் தான.

இஃது, இன்னும் அதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அக்கு என் சாரியை பெறுதலும் உரித்து - அதிகாரத்தான் நின்ற ஊ என்னும் பெயர் மேற்கூறிய னகரத்தோடு அக்கு என்னும் சாரியை பெற்று முடிதலும் உரித்து; வழக்கத்தான் தக்கவழி அறிதல் - வழக்கிடத்து அம் முடிபு தக்க இடம் அறிக எ-று.*

'தக்கவழி யறிதல்' என்றதனான், சாரியை பெற்றவழி நிலைமொழி னகரம் விலக்குண்ணாது நிற்றலும், முன் (270) மாட்டேற்றான் விலக்குண்ட வல்லெழுத்துக் கெடாது நிற்றலும் கொள்க.

எ-டு: *ஊனக்குறை, செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.*

'வழக்கத் தான' என்றதனான், இவ்வீற்று உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ-டு: *கொண்மூவின் குழாம் என வரும்.* *(68)*

ஆடூஉ, மகடூஉ - இவ்விருபெயரும் இன்சாரியையும் பெற்று முடிதல்

272. ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு பெயர்க்கும்
இன்னிடை வரினும் மான மில்லை.

இஃது அவ் வீற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு முன் எய்திய வல்லெழுத்தே யன்றி, சாரியையும் பெறுமென எய்தியதன் மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஆடூஉ மகடூஉ அ இரு பெயர்க்கும் - ஆடூஉ மகடூஉ வாகிய அவ்விரண்டு பெயர்க்கும், இன் இடைவரினும் மானம் இல்லை - மேல்*

எய்திய (''குற்றெழுத் திம்பரும்' உயிர். 65) என்னும் சூத்திரத்தின் 'நிற்றல்' என்பதனான் வந்த வல்லெழுத்தேயன்றி இன்சாரியை இடைவரி னும் குற்றம் இல்லை எ-று.

எ-டு: ஆடூஉவின்கை, மகடூஉவின்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

'மான மில்லை' என்றதனான், இன் பெற்றவழி மேல் இலேசினா னெய்திய வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (69)

எகரமும் ஒகரமும் முன்னிலை ஏவலொருமைக்கண் ஈறாதல்

273. எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா
முன்னிலை மொழிய என்மனார் புலவர்
தேற்றமுஞ் சிறப்பும் அல்வழி யான.

இஃது, எகரவீற்றிற்கும் ஒகரவீற்றிற்கும் ஈறாகாத நிலையில் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) எகரம் ஒகரம் பெயர்க்கு ஈறு ஆகா - எகரமும் ஒகரமும் பெயர்ச்சொற்கு ஈறு ஆகா, முன்னிலை மொழிய என்மனார் புலவர் - வினைச்சொல்லுள் முன்னிலை மொழியிடத்தனவென்று சொல்லுவர் புலவர், தேற்றமும் சிறப்பும் அல்வழியான - தேற்றப் பொருண்மையின் வரும் இடைச்சொல் எகார வீறும் சிறப்புப் பொருண்மையின் வரும் இடைச்சொல் ஒகார வீறும் அல்லாதவிடத்து எ-று.

எ-டு: ஏஎ எனவும், ஓஒ எனவும் வரும். இவை முன்னிலை வினை.
ஏஎ கொண்டான், ஓஒ கொண்டான். இவை இடைச்சொல். (70)

மேலை எகர ஒகரம் போலாது, தேற்ற எகரமும் சிறப்பின் ஒகரமும் (வன்கணம் வருவழி) இயல்பாதல்

274. தேற்ற எகரமும் சிறப்பின் ஒவ்வும்
மேற்கூ றியற்கை வல்லெழுத்து மிகா.

இது, முன் ஈறாம் என்னப்பட்ட எகர ஒகர ஈற்று இடைச்சொற்கும், அவ் வீற்று முன்னிலை வினைச்சொற்கும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தேற்ற எகரமும் சிறப்பின் ஒவ்வும் - தேற்றப் பொருண் மையில் வரும் எகரவீற்று இடைச்சொல்லும் சிறப்புப் பொருண்மையில் வரும் ஒகரவீற்று இடைச்சொல்லும், மேல் கூறு இயற்கை வல்லெழுத்து மிகா - மேலை முன்னிலை வினைச்சொற்குக் கூறப்படும் இயல்புடைய வல்லெழுத்து மிகாவாய் இயல்பாய் முடியும் எ-று.

'மேற்கூறியற்கை வல்லெழுத்து மிகா' என்றதனான், 'வந்தது (முன்னிலை வினை) கொண்டு வாராதது உணர்க' என்னும் தந்திரவுத்தி வகையான் வல்லெழுத்து மிகுமென்பது கூறப்பட்டதாயிற்று.

எ-டு: யானேஎ கொண்டேன், நீயேஎ கொண்டாய், அவனேஎ கொண்டான் எனவும்; (ஓஒகொண்டேன், ஓஒ கொண் டாய்,) ஓஒகொண்டான் எனவும் வரும். இவை இடைச்சொல். ஏஎக்கொற்றா, ஓஒக்கொற்றா; சாத்தா, தேவா, பூதா என இவை முன்னிலைவினை.

'இயற்கை' என்றதனான், அம் முன்னிலை வினைகளை அளபெடையாக நிறீஇக் கொள்க. (71)

ஏகாரஈற்றுப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

275. ஏகார இறுதி ஊகார இயற்றே.

இஃது, ஏகாரவீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஏகார இறுதி ஊகார இயற்று - ஏகாரவீற்றுப் பெயர் அல்வழிக்கண் ஊகாரவீற்று (265) அல்வழி இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: சேக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (72)

இவ்வீற்று இடைச்சொல் முடியுமாறு

276. *மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் எண்ணும்
கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும்.

இஃது, அவ்வீற்று இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் எண்ணும் - மாறுபாடு கோடலையுடைய எச்சப் பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகார வீற்று இடைச் சொல்லும், வினாப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகார வீற்று இடைச் சொல்லும், எண்ணுப் பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகார வீற்று இடைச் சொல்லும், கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - மேற்கூறிய வல்லெழுத்துப் பெறாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: யானே கொண்டேன், சென்றேன், தந்தேன், போயினேன் எனவும்; நீயே கொண்டாய், சென்றாய், தந்தாய், போயினாய் எனவும்; கொற்றனே சாத்தனே தேவனே பூதனே எனவும் வரும்.

'கூறிய' என்றதனான், பிரிநிலைப் பொருண்மைக்கண்ணும், ஈற்றசைக்கண்ணும் வரும் ஏகாரங்களின் இயல்பு முடிபும் கொள்க.

எ-டு: அவனே கொண்டான் என்பது பிரிநிலை. 'கடலே பாடெழுந் தொலிக்கும்' (அகம். 350) என்பது ஈற்றசை. (73)

* **(பாடம்)** 'மாறுகோள் எச்சமும்' என்பது.

இவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபு

277. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இஃது, இவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - ஏகார வீறு வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ் வூகார வீற்று (265) அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: வேக்குடம், சாடி, தூதை, பானை என வரும். *(74)*

ஏ எனும் பெயர் இறுதி எகர எழுத்துப்பேறு கோடல்

278. ஏயென் இறுதிக்கு எகரம் வருமே.

இஃது, அவ் வீற்றிற்கு எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஏ என் இறுதிக்கு எகரம் வரும் - அவ் வேற்றுமைக்கண் ஏ என்னும் இறுதிக்கு எகரம் வரும் எ-று.

எ-டு: ஏஎக்கொட்டில், சாலை, துளை, புழை என வரும்.

'உரையிற்கோடல்' என்பதனான், அவ் வெகரப்பேறு பொருந்தின வழிக் கொள்க. *(75)*

சே என்னும் மரப்பெயரது முடிபு

279. சேஎன் மரப்பெயர் ஒடுமர இயற்றே.

இஃது, அவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல் லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சே என் மரப்பெயர் ஒடு மர இயற்று - சே என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற பெயர் ஒடுமரத்தின் (263) இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: சேங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும். *(76)*

'சே' பெற்றமாயின் இன்சாரியை பெறுதல்

280. பெற்றம் ஆயின் முற்றஇன் வேண்டும்.

இஃது, அம் மரப்பெயரல்லாத சே என்பதற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெற்றம் ஆயின் முற்ற இன் வேண்டும் - மேற்கூறிய சே என்பது பெற்றத்தினை உணரநின்ற பொழுதாயின் முடிய இன்சாரியை பெற்று முடிய வேண்டும் எ-று.

'முற்ற' என்றதனான், இச் சே என்பது எடுத்தோத்தான் இன் பெற்றவழியும், அதுவே மரப்பெயராய் உருபிற்கு எய்திய சாரியை (இன்) பெற்றவழியும், பிறசொல் அவ்வாறு இன் பெற்றவழியும் இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ-டு: சேவின்கோடு, செவி, தலை, புறம் எனவும்; சேவின் கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஏவின் கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும். *(77)*

ஐகாரஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

281. ஐகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை ஆயின் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, ஐகாரஈற்று அல்வழி முடிபு தொகைமரபினுட் (எ. 159) கூறி நின்றமையின், அதன் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஐகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர் - ஐகார ஈற்றுப் பெயர்ச்சொல் முன்னர், வேற்றுமை ஆயின் வல்லெழுத்து மிகும் - அதிகாரத்தாற் க ச த ப முதல்மொழி வந்தவழி வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியில் தமக்குப் பொருந்தின வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: *யானைக்கோடு, செவி, தலை, புறம் என வரும்.* *(78)*

சுட்டுமுதல் ஐகாரஈற்றுப்பெயர் முடியுமாறு

282. சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சுட்டு முதற்பெயர்க்கு வல்லெழுத்தொடு வற்று வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சுட்டு முதல் இறுதி உருபு இயல் நிலையும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஐகாரவீற்றுப்பெயர் உருபு புணர்ச்சியிற் (178) கூறிய இயல்பின்கண்ணே நின்று ஐகாரம் கெடாதும் கெட்டும் வற்றுப்பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: *அவையற்றுக்கோடு, இவையற்றுக்கோடு, உவையற்றுக் கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும்; அவற்றுக் கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.* *(79)*

விசை, ஞெமை, நமை - என்னும் மரப்பெயர்கள் முடியுமாறு

283. விசைமரக் கிளவியும் ஞெமையும் நமையும்
அவைமுப் பெயருஞ் சேமர இயல.

இஃது, இவ் வீற்றுள் மரப்பெயர் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *விசைமரக்கிளவியும் ஞெமையும் நமையும் அவை முப்பெயரும் - விசை என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல்லும் ஞெமை என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல்லும் நமை என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல்லும் ஆகிய அம் மூன்று பெயரும், சேமர இயல - மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது சே என்னும் மரத்தினது இயல்பினவாய் (279) மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: *விசைங்கோடு, ஞெமைங்கோடு, நமைங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.* *(80)*

பனை, அரை, ஆவிரை - என்னும் பெயர்கள் முடியுமாறு

284. பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும்
நினையுங் காலை அம்மொடு சிவணும்
ஐயென் இறுதி யரைவரைந்து கெடுமே
மெய்அவண் ஒழிய என்மனார் புலவர்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும் - பனை என்னும் சொல்லும் அரை என்னும் சொல்லும் ஆவிரை என்னும் சொல்லும், நினையுங்காலை அம்மொடு சிவணும் - ஆராயுங்காலத்து மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது, அம் என்னும் சாரியையொடு பொருந்தி முடியும், ஐ என் இறுதி அரை வரைந்து கெடும் - அவ்விடத்து ஐ என்னும் ஈறு அரை என்னும் சொல்லை நீக்கிக் (ஏனையிரண்டிலும்) கெடும், மெய் அவண் ஒழிய என்மனார் புலவர் - தன்னானூரப்பட்ட மெய் அச் சொல்லிடத்தே ஒழியவென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.*

எ-டு: பனங்காய், செதிள், தோல், பூ எனவும்; அரையங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஆவிரங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும்.

'நினையுங் காலை' என்றதனான் பிறவும் தூதுணை, வழுதுணை, தில்லை, ஓலை என வருவனவற்றிற்கும் அம்முக் கொடுத்து ஐகாரம் கெடுத்துத் தூதுணங்காய், வழுதுணங்காய், தில்லங்காய், ஓலம்போழ் என்று முடிக்க. *(81)*

பனையின் முன்னர் 'அட்டு'ப் புணருமாறு

285. பனையின் முன்னர் அட்டுவரு காலை
நிலையின் றாகும் ஐயென் உயிரே
ஆகாரம் வருதல் ஆவயி னான.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *பனையின் முன்னர் அட்டு வருகாலை - மேற்கூறிய வழியேயன்றிப் பனை என்னும் சொல்லின் முன்னர் அட்டு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, நிலை இன்றாகும் ஐ என் உயிர் - நிற்றல் இன்றாம் ஐ என்னும் உயிர்; அ வயினான ஆகாரம் வருதல் - அவ்விடத்து ஆகாரம் வந்து அம் மெய்மேல் ஏறி முடிக எ-று.*

எ-டு: பனாஅட்டு என வரும்.

'ஆவயின்' என்றதனான், விச்சாவாதி என்றாற்போல்வனவற்றது வேற்றுமை முடிபு கொள்க. *(82)*

பனையின் முன்னர்க் 'கொடி' புணருமாறு

286. கொடிமுன் வரினே ஐயவண் நிற்பக்
கடிநிலை யின்றே வல்லெழுத்து மிகுதி.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *கொடிமுன் வரின் - கொடி என்னும் சொல் பனை என்னும் சொல்முன்னர் வரின், ஐ அவண் நிற்ப வல்லெழுத்து மிகுதி கடிநிலை இன்று - ★மேற் (284) கெடுக்க எனப்பட்ட ஐகாரம் ஆண்டுக் கெடாதே நிற்ப, வல்லெழுத்து மிகுதி நீக்கும் நிலைமை யின்று எ-று.*

எ-டு: பனைக்கொடி என வரும்.

'கடிநிலை' என்றதனான், இவ் வீற்றுள் எடுத்தோத்தானும் இலேசினானும் அம்முச்சாரியையும் பிற சாரியையும் பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. இன்னும் இதனானே, உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்குச் சென்றவழியும் இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ-டு: பனையின் காய், அரையின்கோடு, ஆவிரையின் கோடு எனவும்; விசையின்கோடு, ஞெமையின் கோடு, நமை யின் கோடு எனவும்; தூதுணையின்காய், வழுதுணையின்காய் எனவும்; வழையின் கோடு, வழையின் பூ எனவும் வரும்.

'அவண்' என்றதனான், பனைத்திரள் என வல்லெழுத்துப் பேறும் பனைந்திரள் என்ற மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. (83)

★ **(பாடம்)** 'மேல் கெடுமெனப்பட்ட' என்பது.

இவ்வீற்று திங்கட்பெயரும் நாட்பெயரும் முடியுமாறு

287. திங்களும் நாளும் முந்துகிளந் தன்ன.

இஃது, இயைபு வல்லெழுத்தினொடு சாரியைப்பேறும், வல் லெழுத்து விலக்கிச்சாரியைப்பேறும் கூறுகின்றமையின், எய்தியதன் மேற் சிறப்பு விதியும், எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதியும் வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *திங்களும் நாளும் முந்து கிளந்தன்ன - ஐகார வீற்றுத் திங்களை உணரநின்ற பெயரும் அவ் வீற்று நாளை உணர நின்ற பெயரும் முன் இகர ஈற்றுத் திங்களும் (249) நாளும் (248) கிளந்த தன்மையவாய் இக்கும் ஆனும் பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: சித்திரைக்குக் கொண்டான்; கேட்டையாற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

நாள் முன்கூறாது திங்கள் முன்கூறியவதனான், கரியவற்றுக் கோடு எனவும்; அவையத்துக் கொண்டான் எனவும்; வழைங்கோடு, வழைக் கோடு எனவும்; கலைங்கோடு, கலைக்கோடு எனவும் இவ்வீற்று முடியா தனவெல்லாம் கொள்க. (84)

'மழை' முடியுமாறு

288. மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும்.

இஃது, இயைபு வல்லெழுத்தினோடு அத்துப்பேறும், வல்லெழுத்து விலக்கி இன்னும் வகுக்கின்றமையின், எய்தியதன்மேற் சிறப்பும், எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மழை என் கிளவி வளி இயல் நிலையும்* - மழை என்னும் ஐகாரவீற்றுச்சொல், இகரவீற்று வளி என்னும் சொல் *(243)* அத்தும் இன்னும் பெற்று முடிந்த இயல்பின்கண்ணே நின்று முடியும் எ-று.

எ-டு: *மழையத்துக் கொண்டான், மழையிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.* *(85)*

'வேட்கை' முன்னர் அவா முடியுமாறு

289. செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும்
ஐயென் இறுதி அவாமுன் வரினே
மெய்யொடுங் கெடுதல் என்மனார் புலவர்
டகாரம் ணகார மாதல் வேண்டும்.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும் ஐ என் இறுதி* - செய்யுளிடத்து அல்வழிக்கண் வேட்கை என்னும் ஐகார வீற்றுச்சொல், *அவா முன்வரின்* - அவா என்னும் சொல் தனக்கு முன்வரின், *மெய்யொடும் கெடுதல் என்மனார் புலவர்* - அவ் வைகாரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யொடுங்கூடக் கெடுகவென்று சொல்லுவர் புலவர்; *டகாரம் ணகாரம் ஆதல் வேண்டும்* - அவ்விடத்து நின்ற டகாரவொற்று ணகார வொற்றாய்த் திரிந்து முடிதல் வேண்டும் எ-று.

எ-டு: ''வேணவா நலிய வெய்ய வுயிரா'' (நற். 61) என வரும்.

இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொள்க. அவாவென்பது அவ் வேட்கையின் மிகுதி.

இவ் வல்வழியை வேற்றுமை முடிபிற்கு முன் கூறாததனான், விச்சாவாதி என்றாற்போல வரும் உம்மைத்தொகை அல்வழி முடிபும், பாறங்கல் என இருபெயரொட்டு அல்வழி முடிபும் கொள்க. *(86)*

ஓகார இறுதிப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

290. ஓகார இறுதி ஏகார இயற்றே.

இஃது, ஓகாரவீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஓகார இறுதி ஏகார இயற்று* - * ஓகாரவீற்று அல்வழிப் பெயர்ச்சொல் ஏகாரவீற்று (275) அல்வழி இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் எ-று.

எ-டு: ஒக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (87)

★ **(பாடம்)** 'ஓகார ஈற்றுப் பெயர்ச்சொல்' என்பது.

இவ்வீற்று இடைச்சொல் முடிபு

291. மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் ஐயமும்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இஃது, இவ்வீற்று இடைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் ஐயமும் - மாறு பாட்டினைக் கொண்ட எச்சப்பொருண்மையினை யுடைய ஓகாரமும், வினாப்பொருண்மையை யுடைய ஓகாரமும், ஐயப்பொருண்மையினை யுடைய ஓகாரமும், கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - முன் பெயர்க்குக் கூறிய வல்லெழுத்தின்றி இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: யானோகொண்டேன் எனவும், நீயோ கொண்டாய் எனவும், பத்தோ பதினொன்றோ எனவும் வரும்.

'கூறிய' என்றதனான், பிரிநிலையும், தெரிநிலையும், சிறப்பும், எண்ணும், ஈற்றசையும் இயல்பாய் முடிதல் கொள்க.

எ-டு: அவனோகொண்டான் எனவும், நன்றோ தீதோவன்று எனவும், ஓஒ கொண்டான் எனவும், ''குன்றுறழ்ந்த களி றென்கோ கொய்யுளைய மாவென்கோ'' (புறம். 387) எனவும் 'யானோ தேறேன்' (குறுந். 21) எனவும் வரும். (88)

ஒழியிசை ஓகார இடைச்சொல் முடிபு

292. ஒழிந்ததன் நிலையும் ஒழிந்தவற் றியற்றே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) ஒழிந்ததன் நிலையும் ஒழிந்தவற்று இயற்று - ஒழியிசை ஓகாரத்தினது நிலையும் மேற்சொல்லியொழிந்த ஓகாரங்களின் இயல்பிற்றாய் இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: கொளலோ கொண்டான் என வரும். (89)

இவ்வீற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

293. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே
ஒகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இஃது, அவ் வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - ஓகார வீறு வேற்றுமைக்கண்ணும் அவ் வோகாரவீற்று (290) அல்வழியோ டொத்து வல்லெழுத்துப் பெற்றுப் புணரும்; அ வயினான ஒகரம் வருதல் - அவ்விடத்து ஒகரம் வருக எ-று.

எ-டு: ஓஒக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை என வரும். (90)

'கோ' 'இல்'லொடு புணருமாறு

294. இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை யாகும்.

இஃது, எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை ஆகும் - ஓகார வீற்றுக் கோ என்னும் மொழியினை இல் என்னும் வருமொழியொடு சொல்லின் ஓகாரம் மிகாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: கோயில் என வரும்.

நிலைமொழி ஒகரவெழுத்துப்பேறு வரையாது கூறினவழி நான்கு கணத்துக்கண்ணும் செல்லுமென்பது இதனாற் பெற்றாம்.

கோவென்றது உயர்திணைப் பெயரன்றோவெனின், கோவந்தது என *அஃறிணையாய் முடிதலின் அஃறிணைப்பாற் பட்டது போலும்.(91)*

ஒன்சாரியை பெற்றுமுடியும் இவ்வீற்றுச் சொற்கள்

295. உருபியல் நிலையும் மொழியுமா ருளவே
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இஃது, அவற்றிற் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உருபுஇயல் நிலையும் மொழியுமார் உள - அவ் வீற்றுட் சில உருபு புணர்ச்சியது இயல்பிலே (181) நின்று ஒன்சாரியை பெற்று முடியும் மொழிகளும் உள; அ வயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - அவ்விடத்து வல்லெழுத்தின்றி இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: கோஒன்கை, செவி, தலை, புறம் என வரும்.

இதனானும் பெற்றாம், சாரியைப்பேறு வருமொழி வல்லெழுத்து விலக்காமை. (92)

ஔகார ஈற்றுப்பெயர் இருவழியும் முடியுமாறு

296. ஔகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
அல்வழி யானும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை யின்றே
அவ்விரு வீற்றும் உகரம் வருதல்
செவ்வி தென்ப சிறந்திசி னோரே.

இஃது, ஔகார ஈறு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஔகார இறுதி பெயர்நிலை முன்னர் அல்வழியானும் வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை இன்று - ஔகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் முன்னர் வல்லெழுத்து முதல்மொழி வரின் அவை அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லெழுத்து மிக்கு*

முடிதல் நீக்கும் நிலையின்றாம்; அ இரு வீற்றும் உகரம் வருதல் செவ்விது என்ப சிறந்திசினோர் - அவ் விருகூற்று முடிபின்கண்ணும் நிலைமொழிக் கண் உகரம் வந்து முடிதல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் சிறந்தோர் எ-று.

எ-டு: கௌவுக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; கௌவுக் கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

'செவ்விது' என்றதனான், மென்கணத்துக்கண்ணும் இடைக் கணத்துக்கண்ணும் இருவழியும் உகரப்பேறு கொள்க.

எ-டு: கௌவு ஞான்றது, கௌவுஞாற்சி எனவும்; கௌவு வலிது, கௌவு வலிமை எனவும் வரும்.

'நிலை' என்றதனான், கௌவின் கடுமை என உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வு கொள்க. *(93)*

உயிர்மயங்கியல் முற்றிற்று.

8
புள்ளிமயங்கியல்

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், புள்ளியீறு வன்கணத் தொடும் சிறுபான்மை பிற கணத்தொடும் மயங்கிப் புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின் புள்ளிமயங்கியல் என்னும் பெயர்த்து.

ஞகாரஈறு இருவழியும் வன்கணத்தொடு புணருமாறு

297. ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இத் தலைச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், ஞகார ஈறு வன்கணத்தோடு இருவழிக்கண்ணும் புணருமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர் - *ஞகாரம் ஈற்றின்கண் ஒற்றாக நின்ற தொழிற்பெயரின் முன்னர்,* அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக்கண்ணும் - *அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும்,* வல்லெழுத்து இயையின் அவ் வெழுத்து மிகும் - *வல்லெழுத்து முதல்மொழி வருமொழியாய் இயையின் வல்லெழுத்து வருமொழிக்கண் மிக்கு முடியும்,* ஆவயினான உகரம் வருதல் - *ஆண்டு நிலைமொழிக் கண் உகரம் வருக எ-று.*

எ-டு: *உரிஞுக் கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; உரிஞுக் கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.* *(1)*

அவ்வீறு மென்கணத்தோடும் இடைக்கணத்தோடும் முடியுமாறு

298. ஞநமவ இயையினும் உகர நிலையும்.

இஃது, அவ் வீறு மென்கணத்தோடும் இடைக்கணத்து வகரத் தொடும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஞ ந ம வ இயையினும் உகரம் நிலையும் - *அந்த ஞகாரவீறு வன்கணமன்றி ஞ ந ம வ முதன்மொழி வருமொழியாய் இயையினும் நிலைமொழிக்கண் உகரம் நிலைபெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: *உரிஞு ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது எனவும்; உரிஞு ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி எனவும்; உரிஞுவலிது, வலிமை எனவும் வரும்.*

இடைக்கணத்து யகரத்தோடும் உயிரோடும் புணருமாறு தொகைமரபினுள் ''உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி'' (21) என்பதனுட் கூறப்பட்டது. *(2)*

நகர இறுதியும் உகரச்சாரியை பெற்று முடிதல்

299. நகர இறுதியும் அதனோ ரற்றே.

இது, நகரவீறு மேற்கூறிய கணங்களோடு ஒருவழி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நகர இறுதியும் அதன் ஓர் அற்று - நகரஈற்றுப் பெயரும் மேற்கூறிய கணங்களொடு புணரும்வழி அஞ் ஞகார ஈற்றோடு ஓர் இயல்பிற்றாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: *பொருநுக் கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; பொருநு ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது எனவும்; பொருநு வலிது எனவும் ஒட்டுக.* *(3)*

அவ்விறுதி வேற்றுமைக்கண் உக்கெட அகரம் பெற்று முடிதல்

300. வேற்றுமைக்கு உக்கெட அகர நிலையும்.

இஃது, அவ் வீற்று வேற்றுமைக்கண் நிலைமொழி முடிபு வேறாய் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *வேற்றுமைக்கு உ கெட அகரம் நிலையும் - அந் நகர வீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் எய்திய நிலைமொழி உகரம் கெட அகரம் நிலைபெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: *பொருநக் கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; பொருந ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி எனவும்; பொருந வலிமை எனவும் வரும்.*

'அகரம் நிலையும்' என்னாது 'உகரங் கெட' என்றதனான், அவ் வீர் ஈற்றின் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும் சிறுபான்மை உகரப்பேறும் கொள்க.

எ-டு: *பொருநின் குறை, உரிஞின் குறை எனவும், ''உயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன'' (அகம். 65) எனவும் வரும்.* *(4)*

'வெரிந்' நகரம்கெட மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல்

301. வெரிந்என் இறுதி முழுதுங் கெடுவழி
வருமிடன் உடைத்தே மெல்லெழுத் தியற்கை.

இஃது, அந் நகரவீற்று ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெரிந் என் இறுதி முழுதும் கெடுவழி - வெரிந் என்று
* சொல்லப்படும் நகரவீற்றுமொழி தன் ஈற்று நகரம் முன் பெற்ற அகரத்தோடு எஞ்சாமற் கெட்டவிடத்து, மெல்லெழுத்து இயற்கை வரும் இடன் உடைத்து - மெல்லெழுத்துப் பெறும் இயல்பு வந்து முடியும் இடனுடைத்து எ-று.

எ-டு: வெரிங் குறை; செய்கை, தலை, புறம் என வரும். (5)

* **(பாடம்)** 'சொல்லப்பட்ட' என்பது.

ஆண்டு வல்லெழுத்தும் மிகப்பெறுதல்

302. ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

இஃது, இன்னும் அம் மொழிக்கு எய்தியது ஒரு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அ வயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்து - அவ் வெரிந் என்னும் சொல் அவ்வாறு ஈறு கெட்டு நின்றவிடத்து மெல்லெழுத்தே யன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் உரித்து எ-று.

எ-டு: வெரிக் குறை, செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

ஞகாரவீற்றொடு நகாரவீறு ஒத்த முடிபிற்றாதலின் உடன் கூறப்பட்டது. (6)

ணகார ஈற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் புணருமாறு

303. ணகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
டகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது, ணகாரவீறு வேற்றுமைப்பொருட்கண் புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ணகார இறுதி வல்லெழுத்து இயையின் - ணகார வீற்றுப்பெயர் வல்லெழுத்து முதன்மொழி இயையின், டகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கு - டகாரமாய் முடியும் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண் எ-று.

எ-டு: மட்குடம், சாடி, தூதை, பானை என வரும். (7)

ஆண், பெண் - என்னும் பெயர்கள் (வேற்றுமைக்கண்) இயல்பாய் முடிதல்

304. ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை இயற்கை.

இஃது, அவ் வீற்று விரவுப்பெயருட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை இயற்கை - ஆண் என்னும் பெயரும் பெண் என்னும் பெயரும் மேல் தொகை மரபினுள் 'மொழிமுத

லாகும்' (148) என்பதன்கண் அஃறிணைப் பெயர் முடிந்த இயல்புபோலத் தாம் வேற்றுமைக்கண் இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: ஆண்கை, பெண்கை, செவி, தலை, புறம் என வரும்.

மற்றிது தொகைமரபினுள் ''அஃறிணை விரவுப்பெயர்'' (சூத்திரம் 13) என்பதனுள் இயல்பாய் முடிந்ததன்றோவெனின், இவை ஆண்டு முடிந்தனபோலத் தத்தம் மரபின் வினையாற் பாலறியப்படுவன வன்றி (சொல். 172), இருதிணைக்கண்ணும் அஃறிணையாய் முடிதலின் அவ் வஃறிணைப் பெயரது இயல்பொடு மாட்டெறிந்து முடித்தார் எனக் கொள்க. இவ்வாறாதலின், ஆண்கடிது பெண் கடிது என்னும் அல்வழியும் 'மொழிமுத லாகும்' (தொகை. 5) என்பதனுட் கொள்ளப்படும். (8)

'ஆண்' மரப்பெயர் அம்முச்சாரியை பெறுதல்

305. ஆண்மரக் கிளவி அரைமர இயற்றே.

இது, திரிபு விலக்கிச் சாரியை வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆண்மரக் கிளவி அரைமர இயற்று - ஆண் என்னும் மரத்தை உணரநின்ற பெயர்ச்சொல் அரைமரம் அம்முப்பெறும் இயல்பிற்றாய்த் (284) தானும் அம்முப்பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: ஆணங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும். (9)

செய்யுளுள் 'விண்' அத்துப் பெறுதல்

306. விண்ணென வரூஉங் காயப் பெயர்வயின்
உண்மையும் உரித்தே அத்தென் சாரியை
செய்யுள் மருங்கின் தொழில்வரு காலை.

இது, செய்யுளுள் திரிபு விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) விண் என வரும் காயப் பெயர்வயின் - விண் என்று சொல்ல வருகின்ற ஆகாயத்தை உணரநின்ற பெயர்க்கண், அத்து என் சாரியை உண்மையும் உரித்து - அத்து என்னும் சாரியை உண்டாதலும் உரித்து இல்லையாதலும் உரித்து, செய்யுள் மருங்கின் தொழில் வரு காலை - செய்யுளிடத்து வினைவரும் காலத்து எ-று.

எ-டு: விண்ணத்துக் கொட்கும் எனவும், 'விண்குத்து நீள்வரை' (நாலடி. 226) எனவும் வரும். (10)

ணகாரஈற்றுத் தொழிற்பெயர் இருவழியும் உகரம் பெறுதல்

307. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்குத் திரிபு விலக்கி உகரமும் வல்லெழுத்தும் வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொழிற்பெயரெல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல - ணகார வீற்றுத் தொழிற் பெயரெல்லாம் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்

கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரது இயல்பாய் (297, 298) வன்கணம் வந்தவழி வல்லெழுத்தும் உகரப்பேறும், மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்தவழி உகரமும் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: மண்ணுக்கடிது எனவும், மண்ணுக்கடுமை எனவும்; மண்ணு ஞான்றது, ஞாற்சி எனவும்; மண்ணுவலிது, வலிமை எனவும் இருவழியும் ஒட்டுக.

'எல்லாம்' என்றதனான், தொழிற்பெயரல்லனவும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுவன கொள்க.

எ-டு: வெண்ணுக்கரை, எண்ணுப்பாறு, மண்ணுச்சோறு என வரும். (11)

இவ்வீற்றுக் கிளைப்பெயர் இயல்பாய் முடிதல்

308. கிளைப்பெய ரெல்லாங் கொளத்திரி பிலவே.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்குத் திரிபு விலக்கி இயல்பு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) கிளைப்பெயர் எல்லாம் கொளத் திரிபு இல - ணகர வீற்றுள் ஓர் இனத்தை உணரநின்ற பெயரெல்லாம் திரிபுடையவென்று கருதும் படியாகத் திரிதலுடையவன்றி இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: உமண்குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், இவ் வீற்று ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருண்மை உணர நின்ற இடைச்சொல் திரிந்து முடிவன கொள்க.

எ-டு: அங்கட்கொண்டான், இங்கட்கொண்டான், உங்கட் கொண்டான் எனவும்; ஆங்கட்கொண்டான், ஈங்கட் கொண்டான், ஊங்கட் கொண்டான் எனவும்; அவட் கொண்டான், இவட்கொண்டான், உவட் கொண்டான் எனவும் ஒட்டுக. (12)

'எண்' என்னும் உணவுப்பெயரது அல்வழிமுடிபு

309. வேற்றுமை யல்வழி எண்ணென் உணவுப்பெயர்
வேற்றுமை யியற்கை நிலையலு முரித்தே.

இஃது, அவ் வீற்றுள் ஒன்று அல்வழியுள் வேற்றுமை முடிபு போலத் திரிந்து முடிவது கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமை அல்வழி - வேற்றுமை யல்லாதவிடத்து, எண் என் உணவுப்பெயர் - எண் என்று சொல்லப்படுகின்ற உணவினை யுணர்த் தும் பெயர், வேற்றுமை இயற்கை நிலையலும் உரித்து - வேற்றுமையது திரிந்து முடியும் (303) இயல்பு நிற்றலும் உரித்து எ-று.

எ-டு: எட்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

உம்மையான், எண்கடிது என்று இயல்பாதலே (148) பெரும் பான்மை. (13)

முரண் எனும் தொழிற்பெயர் இயல்பாய் முடிதல்

310. முரணென் தொழிற்பெயர் முதலியல் நிலையும்.

இஃது, இவ் வீற்றுத் தொழிற்பெயர் ஒன்றற்குத் தொழிற்பெயர் முடிபு விலக்கி, இவ் வீற்று அல்வழி முடிபும் வேற்றுமை முடிபும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முரண் என் தொழிற்பெயர் முதல் இயல் நிலையும் - முரண் என்று கூறப்படும் தொழிற்பெயர் இவ் வீற்றிற்கு இருவழியும் முன்கூறிய இயல்பும் (148), திரிபுமாகிய (303) இயல்பின்கண்ணே நின்று முடியும் எ-று.

எ-டு: முரண்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; முரட் கடுமை, சேனை, தானை, பறை எனவும் வரும்.

இதனைத் 'தொழிற்பெய ரெல்லாம்' (307) என்பதன் பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினான், முரண்கடுமை என்னும் இயல்பும்; அரண் கடுமை, அரட்கடுமை என்னும் உறழ்ச்சியும் கொள்க. (14)

மகரஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

311. மகர இறுதி வேற்றுமை யாயின்
துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, மகரவீற்றிற்கு மேற்கூறிய ணகரவீற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மகர இறுதி வேற்றுமை யாயின் - மகரவீற்றுப் பெயர்ச் சொல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணாயின், துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகும் - அம் மகரம் முற்றக் கெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: மரக்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'துவர' என்றதனான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் உயர்திணைப் பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் மகரக்கேடு கொள்க.

எ-டு: மரஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும்; நங்கை, எங்கை; செவி, தலை, புறம் எனவும்; நுங்கை, தங்கை எனவும் வரும். (15)

இவ்வீற்றுப் பெயர் அகரஆகாரங்கள் வருவழி முடிபு வேறுபடுதல்

312. அகர ஆகாரம் வரூஉங் காலை
ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலும் உரித்தே.

இஃது, அவ் வீற்று முடிபு வேற்றுமையுடையன கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அகரம் ஆகாரம் வருங்காலை - அகர முதல்மொழியும் ஆகார முதல்மொழியும் வருமொழியாய் வருங்காலை, ஈற்றுமிசை அகரம்

நீடலும் உரித்து - நிலைமொழிக்கண் ஈற்றின்மேல் நின்ற அகரம் நீளாது நிற்பதேயன்றி நீண்டு முடிதலும் உரித்து எ-று.

எ-டு: மராஅடி, குளாஅம்பல் எனவும்; மரவடி, குளவாம்பல் எனவும் வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனான், இவ்வீற்றுட் பிறவும் வேறுபட முடிவன கொள்க.

எ-டு: கோணாகோணம், கோணாவட்டம் என வரும்.

முன்னர்ச் 'செல்வழி யறிதல்' (313) என்பதனான், குளாஅம்பல் என்புழி வருமொழி ஆகாரக்குறுக்கமும், கோணாகோணம் என்புழி வருமொழி வல்லெழுத்துக்கேடும் கொள்க. (16)

இவ்வீற்றுப் பெயர் மெல்லெழுத்தோடு உறழ்ந்து முடிதல்

313. மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா ருளவே
செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியும் உள - மெல்லெழுத்தோடு உறழ்ந்து முடியும் மொழிகளும் உள; வழக்கத்தான செல்வழி அறிதல் - வழக்கின்கண் அவை வழங்கும் இடம் அறிக எ-று.

எ-டு: குளங்கரை, குளக்கரை; சேறு, தாது, பூழி என வரும்.

'செல்வழி யறிதல்' என்றதனான், குளங்கரை, குளக்கரை என்றது போல, அல்லன ஒத்த உறழ்ச்சியல்ல வென்பது கொள்க.

'வழக்கத் தான' என்றதனான், இவ் வீற்று வேற்றுமைக்கண் முடியாதன வெல்லாம் முடித்துக் கொள்க.

எ-டு: இலவங்கோடு எனவும், 'புலம்புக் கனனே' (புறம். 258) எனவும், நிலத்துக் கிடந்தான் எனவும் வரும். (17)

'இல்லம்' எனும் மரப்பெயர் முடியுமாறு

314. இல்ல மரப்பெயர் விசைமர வியற்றே.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இல்ல மரப்பெயர் விசை மர இயற்று - இல்லம் என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற பெயர் விசையென்னும் மரத்தின் இயல்பிற்றாய் (283) மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: இல்லங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும்.

இதன்கண் மகரக்கேடு முன்னர் 'எல்லாம்' (315) என்பதனாற் கொள்க. (18)

இவ்வீற்றுப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

315. அல்வழி யெல்லாம் மெல்லெழுத் தாகும்.

இஃது, அவ் வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அல்வழி எல்லாம் மெல்லெழுத்து ஆகும்* - மகரவீறு அல்வழிக்கணெல்லாம் மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.

எ-டு: மரங்குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், இவ் வீற்று அல்வழி முடிபின் முடியாதன வெல்லாம் கொள்க.

எ-டு: மரஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது எனவும்; வட்டத் தழை, வட்டப்பலகை எனவும்; கலக்கொள், கலநெல் எனவும்; நீலக்கண், பவளவாய் எனவும்; நிலநீர் எனவும்; கொல்லுங் கொற்றன், பறக்குநாரை எனவும் வரும். *(19)*

'அகம்' கை எனும் வருமொழியொடு முடியுமாறு

316. அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே
முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும்
வரைநிலை யின்றே யாசிரி யர்க்க
மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயி னான.

இஃது, இவ் வீற்றுள் மரூஉ முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அகம் என் கிளவிக்கு கை முன்வரின்* - அகம் என்னும் சொல்லிற்கு கை என்னும் சொல் முன்வரின், *முதல் நிலை ஒழிய முன்னவை கெடுதலும்* - முன் 'மகரவிறுதி' (311) என்றதனான் மகரம் கெட்டு நின்ற நிலைமொழி முதல் நின்ற அகரம் ஒழிய அதன்முன் நின்ற அகரமும் அகரத்தாற் பற்றப்பட்ட ககரமெய்யும் கெட்டு முடிதலும் அவை கெடாது நின்று முடிதலும், *வரைநிலை இன்று ஆசிரியர்க்கு* - நீக்கும் நிலைமையின்று ஆசிரியர்க்கு; *அ வயின்னான மெல்லெழுத்து மிகுதல்* - அவ் விரண்டிடத்தும் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிக எ-று.

எ-டு: அங்கை, அகங்கை என வரும். *(20)*

'இலம்' படு எனும் வருமொழியொடு முடிதல்

317. இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை
நிலையலும் உரித்தே செய்யு ளான.

இஃது, அவ் வீற்று உரிச்சொல் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலம் என் கிளவிக்குப் படு வருகாலை - இலம் என்னும் சொல்லிற்குப் படு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, *நிலையலும் உரித்துச் செய்யுளான* - முன் 'மகரவிறுதி' (311) என்பதனாற் கெட்ட ஈறு கெடாது நின்று முடிதலும் உரித்துச் செய்யுட்கண் எ-று.

எ-டு: ''இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய'' (மலைபடு. 576) என வரும்.

உரிச்சொல்லாகலான் உருபு விரியாதெனினும் இலத்தாற் பற்றப் படும் புலவரென்னும் பொருள் உணர நிற்றலின், வேற்றுமை முடிபா யிற்று. உம்மை மகரவீறு என்னும் சாதியொருமைபற்றி வந்த எதிர்மறை. (21)

'ஆயிரம்' ஒத்த எண்ணொடு அத்துப் பெற்று முடிதல்

318. அத்தொடு சிவணும் ஆயிரத் திறுதி
ஒத்த எண்ணு முன்வரு காலை.

இஃது, இவ் வீற்று எண்ணுப்பெயருள் ஒன்றற்குத் தொகை மரபினுள் எய்திய (165) ஏ என் சாரியை விலக்கி, அத்து வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆயிரத்து இறுதி - ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப் பெயரின் மகரமெய், ஒத்த எண்ணு முன் வருகாலை - தனக்கு அகப்படுமொழியாய்ப் பொருந்தின எண்ணுப்பெயர் தன்முன் வருங்காலத்து, அத்தொடு சிவணும் - தொகைமரபிற் கூறிய ஏ என் சாரியை ஒழித்து அத்துச்சாரியை பொருந்தி முடியும் எ-று.

எ-டு: ஆயிரத்தொன்று, ஆயிரத்திரண்டு, மூன்று, நான்கு என ஒட்டுக.

நிலைமொழி முற்கூறாது சாரியை முற்கூறியவதனான், இதன் முன்னர்க் குறை, கூறு, முதல் என்பன வந்தவழியும் இம் முடிபு கொள்க.

எ-டு: ஆயிரத்துக்குறை, கூறு, முதல் என ஒட்டுக. (22)

'ஆயிரம்' அடையடுத்து வரினும் அற்றாதல்

319. அடையொடு தோன்றினும் அதனோ ரற்றே.

இஃது, அவ் வெண்ணுப்பெயர் அடையடுத்தவழி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அடையொடு தோன்றினும் அதன் ஓர் அற்று - அவ் வாயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர் அடையடுத்த மொழியொடு தோன்றி னும் மேற்சொன்னதனோடு ஒருதன்மைத்தாய் அத்துப் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: பதினாயிரத்தொன்று, இரண்டு என ஒட்டுக.

மேல் இலேசினான் வந்தனவும் அடையடுத்து ஒட்டுக.

எ-டு: பதினாயிரத்துக்குறை, கூறு, முதல் என வரும். (23)

'ஆயிரம்' அளவுநிறைப் பெயர்களொடு முடியுமாறு

320. அளவும் நிறையும் வேற்றுமை யியல.

இஃது, அவ் வெண்ணின் முன்னர் அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர் வந்தால் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அளவும் நிறையும் வேற்றுமை இயல - ஆயிரத்து முன் அளவும் நிறையும் வந்தால் இவ் வீற்று வேற்றுமை இயல்பாய் (311) மகரம்கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் எ-று.*

எ-டு: ஆயிரக்கலம், சாடி, தூதை, பானை எனவும்; ஆயிரக் கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் ஒட்டுக.

இம் மாட்டேற்றானே, மேல் 'துவர' (311) என்ற இலேசினான், இயல்புகணத்துக்கண் கேடு எய்திய மகரம் ஈண்டும் கெடுத்துக் கொள்க.

எ-டு: ஆயிரநாழி; வட்டி, அகல் என வரும்.

பதினாயிரக்கலம் என்றாற்போல அடையடுத்து வந்தவழியும் ஒட்டுக.(24)

படர்க்கை முன்னிலைப் பெயர்களும் தொடக்கம் குறுகும் பெயர்களும் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு

321. படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும்
தொடக்கங் குறுகும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
வேற்றுமை யாயின் உருபியல் நிலையும்
மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சில உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப் பெயரும் உருபியலுள் முடிந்தவாறே ஈண்டுப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும் முடியுமென உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் தொடக்கம் குறுகும் பெயர்நிலைக்கிளவியும் - எல்லாரும் என்னும் படர்க்கைப் பெயரும் எல்லீரும் என்னும் முன்னிலைப்பெயரும் (கிளைத் தொடர்ச்சிப் பொருளவாய்) நெடுமுதல் குறுகி முடியும் தாம் நாம் யாம் என்னும் பெயரும், வேற்றுமையாயின் உருபு இயல் நிலையும் - வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணாயின் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் சொன்ன இயல்பின் கண்ணே நின்று, சாரியை பெறுவன ஈறுகெட்டு இடையும் ஈறும் சாரியை பெற்றும் (192), நெடுமுதல் குறுகுவன நெடுமுதல் குறுகியும் (189) முடியும், அவயினான் மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆன - அந் நெடுமுதல் குறுகுமொழிக்கண் மெல்லெழுத்து மிகும் எ-று.*

எ-டு: எல்லார்தங்கையும், எல்லீர்நுங்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் எனவும்; தங்கை, நங்கை, எங்கை; செவி, தலை, புறம் எனவும் ஒட்டுக.

'வேற்றுமை யாயின்' என்றதனான், படர்க்கைப்பெயர்க்கும் முன்னிலைப்பெயர்க்கும் இயல்புகணத்து ஞகரமும் நகரமும் வந்தவழி தம்முச்சாரியையும் நும்முச்சாரியையும் ஈறு கெடுதல் கொள்க.

'ஆவயி னான' என்றதனான், படர்க்கைப்பெயர்க்கும் முன்னிலைப் பெயர்க்கும் ஞகரமும் நகரமும் வந்துழி அவை மிகுதலும், தொடக்கம் குறுகும் பெயர்க்கும் அஞ் ஞகரமும் நகரமும் வந்துழி மகரங்கெட்டு அவை மிகுதலுங் கொள்க.

எ-டு: *எல்லார் தஞ்ஞாணும், எல்லீர் நுஞ்ஞாணும், நூலும் எனவும்; தஞ்ஞாண், நஞ்ஞாண், எஞ்ஞாண், நூல் எனவும் வரும்.*

இன்னும் 'ஆவயி னான' என்றதனான், படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் சாரியை பெறாது இறுதி உம்முப்பெறுதலும் கொள்க.

எ-டு: *எல்லார்கையும், எல்லீர்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் எனவரும்.*

இன்னும் அதனானே, உருபீற்றுச் செய்கை யெல்லாம் கொள்க.

எ-டு: *தமகாணம் என வரும். அகர உருபுகொடுத்து முடித்தவாறு.* *(25)*

மேலனவற்றின் அல்வழிமுடிபு

322. அல்லது கிளப்பின் இயற்கை யாகும்.

இது, மேலனவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அல்லது கிளப்பின் இயற்கை ஆகும்* - மேற்கூறிய படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் தொடக்கம் குறுகும் பெயர் நிலைக்கிளவியும் அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்து இயல்பாய் முடியும் எ-று.

ஈண்டு இயல்பென்பது சாரியை பெறாமை நோக்கி. இவற்றின் ஈறுதிரிதல் 'அல்வழி யெல்லாம்' (சூத்திரம் 19) என்றதனுள் 'எல்லாம்' என்னும் இலேசினாற் கொள்க.

எ-டு: *எல்லாருங் குறியர், சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்; எல்லீருங் குறியீர், சிறியீர், தீயீர், பெரியீர் எனவும்; தாங் குறியர், சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்; நாங் குறியம், சிறியம், தீயம், பெரியம் எனவும்; யாங் குறியேம், சிறியேம், தீயேம், பெரியேம் எனவும் வரும்.*

இன்னும் 'எல்லாம்' என்னும் இலேசினானே, இவ் வீற்றுக்கண் மென்கணத்து மகரம் ஒழிந்தன வந்தவழி மகரம் அவ்வொற்றாய்த் திரிதலும் கொள்க.

எ-டு: *எல்லாருஞ் ஞான்றார், நீண்டார் எனவும்; எல்லீருஞ் ஞான்றீர், நீண்டீர் எனவும்; தாஞ்ஞான்றார், நீண்டார் எனவும்; நாஞ்ஞான்றாம், நீண்டாம் எனவும்; யாஞ்ஞான்றேம், நீண்டேம் எனவும் கொள்க.* *(26)*

எல்லாம் எனும் பெயர் இருவழியும் முடியுமாறு

323. அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா மெனும்பெயர் உருபியல் நிலையும்
வேற்றுமை அல்வழிச் சாரியை நிலையாது.

இஃது, அவ் வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் உருபியலொடு மாட்டெறிந்து முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக்கண்ணும் - அல் வழியைச் சொல்லுமிடத்தும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியிடத்தும், எல்லாம் எனும் பெயர் உருபு இயல் நிலையும் - எல்லாம் என்னும் விரவுப் பெயர் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பிலே நின்று (190) வற்றுச்சாரியையும் இறுதி உம்முச்சாரியையும் பெற்று முடியும், வேற்றுமை அல்வழி சாரியை நிலையாது - அப் பெயர் வேற்றுமையல்லாத இடத்துச் சாரியை பெறுதல் நிலையாதாயே முடியும் எ-று.

மாட்டேறு ஏலாத அல்வழியினையும் உருபியலொடு மாட்டெறிந்து விலக்கிய மிகுதியான், அல்வழிக்கண் வன்கணத் திறுதி உம்முப்பேறும், நிலைமொழி மகரக்கேடும், வருமொழி வல்லெழுத்துப்பேறும், மென் கணத்து மகரக்கேடும், பண்புத் தொகைக்கண் மகரக்கேட்டோடு இறுதி உம்முப்பேறும் கொள்க.

எ-டு: எல்லாக்குறியவும், சிறியவும், தீயவும், பெரியவும் எனவும்; எல்லாவற்றுக்கோடும், செவியும், தலையும், புறமும் எனவும்; எல்லாஞான்றன, நீண்டன, மாண்டன எனவும்; எல்லாஞாணும், நூலும், மணியும், யாப்பும், வலிமையும், அடைவும், ஆட்டமும் எனவும்; எல்லாவற்றுஞாணும், நூலும், மணியும், யாப்பும், வலிமையும், அடைவும், ஆட்டமும் எனவும் வரும்.

எல்லாக் குறியரும், சிறியரும், தீயரும், பெரியரும் என உயர் திணைக்கண்ணும் ஒட்டுக.

ஈண்டுச் சாரியை பெற்றவழி, மகரக்கேடு வற்றின்மிசை ஒற்றாய்க் கெட்டது. இது விரவுப்பெயராகலின், ஈற்றுப் பொது முடிபிற்கு ஏலாதென்று சாரியை வல்லெழுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. (27)

அப்பெயர் அல்வழிக்கண் மெல்லெழுத்தும் மிக்கு முடிதல்

324. மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை.

இது, மேற்கூறிய எல்லாம் என்பதற்கு அல்வழிக்கண் எய்தியதன் மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - அவ் வெல் லாமென்பது அல்வழிக்கண் மேல் இலேசினாற் கூறிய வல்லெழுத்தே யன்றி மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை எ-று.

மேற்கூறிய செய்கைமேலே இது கூறினமையின், மகரக் கேடும் இறுதி உம்முப்பேறுங் கொள்க.

எ-டு: எல்லாங்குறியவும், சிறியவும், தீயவும், பெரியவும் எனவும்; எல்லாங்குறியரும், சிறியரும், தீயரும், பெரியரும் எனவும் ஒட்டுக.

இனி, உரையிற்கோடல் என்பதனான், இறுதி உம்மின்றி எல்லாங் குறிய, எல்லாங்குறியர் எனவும் வரும்.

மேல் இலேசினாற் கூறிநின்ற வல்லெழுத்தினொடு மெல் லெழுத்து வகுத்தமையின், இஃது அல்வழியாயிற்று. (28)

'எல்லாம்' உயர்திணைப் பெயராயவழிப் புணருமாறு

325. உயர்திணை யாயின் உருபியல் நிலையும்.

இது, மேலதற்கு உயர்திணை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உயர்திணையாயின் உருபு இயல் நிலையும் - அவ் வெல்லாமென்பது அஃறிணைப்பெயராயன்றி உயர்திணைப் பெயராய் நின்ற நிலைமையாயின் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பிலே நின்று ஆண்டுக் (191) கூறிய நம்முச்சாரியை பெற்று முடியும் எ-று.

வற்று வகுத்த செய்கை மேல் வகுத்தமையின், மகரக்கேடு கொள்க. இறுதி உம்மையும் அச் செய்கை மேலே வகுத்தமையிற் கொள்க.

எ-டு: எல்லாநங்கையும், செவியும், தலையும், புறமும் என வரும்.

மேல் மானமில்லை (புள்ளி. 28) என்றதனான், அல்வழிக்கண் வன்கணத்து மகரம்கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு இறுதி உம்முப்பெற்று முடிதலும், இயல்புகணத்துக்கண் மகரம் கெட்டு இறுதி உம்முப்பெற்று முடிதலும் கொள்க.

எ-டு: எல்லாக்கொல்லரும், சேவகரும், தச்சரும், புலவரும் எனவும்; எல்லாஞாயிறும், நாயகரும், மணியகாரரும் வணிகரும், அரசரும் எனவும் வரும். (29)

'நும்' வேற்றுமைக்கண் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல்

326. நும்மெ னொருபெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இதுவும், அவ் வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நும் என் ஒரு பெயர் மெல்லெழுத்து மிகும் - நும் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு விரவுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: நுங்கை, செவி, தலை, புறம் என வரும்.

மகரம் 'துவர' (புள்ளி. 15) என்ற இலேசினாற் கெட்டது.

'ஒருபெயர்' என்றதனான், ஞகர நகரங்கள் வந்த இடத்தும் அவ்வொற்று மிகுதல் கொள்க.

எ-டு: நுஞ்ஞாண், நுந்நூல் என வரும்.

'ஒன்றின முடித்தல்' என்பதனான், உங்கை என உம் என்பதன் முடிபும் இவ் வீற்றதாகக் கொள்க. (30)

அல்வழிக்கண் 'நும்' நீயிர் எனத் திரிந்து இயல்பாய் முடிதல்

327. அல்லதன் மருங்கிற் சொல்லுங் காலை
உக்கெட நின்ற மெய்வரின் ஈவர
இஇடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம்
நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே
அப்பான் மொழிவயி னியற்கை யாகும்.

இது, மேலதற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அல்லதன் மருங்கின் சொல்லும் காலை* - அந் நும் என் ஒரு பெயர் தன்னை அல்வழியிடத்துச் சொல்லுங்காலை, *உ கெட நின்ற மெய்வயின் ஈ வர இ இடைநிலைஇ ஈறு கெட ரகரம் புள்ளியொடு புணர்ந்து நிற்றல் வேண்டும்* - நகரத்து உகரங்கெட அந் நின்ற மெய்யிடத்து ஈகாரம் வர, ஓர் இகரம் இடையிலே பெற மகரம் கெட அவ்விடத்து ஒரு ரகரம் புள்ளியொடு பொருந்தி நிற்றல் வேண்டும்; *அப்பால் மொழிவயின் இயற்கையாகும்* - வருமொழியிடத்து அம் மொழிதான் இவ்வாறு திரியாது இயல்பாதல் வேண்டும் எ-று.

எ-டு: *நீஇர்குறியீர், சிறியீர், தீயீர், பெரியீர் என வரும். ஞான்றீர், நீண்டீர், மாண்டீர் என இயல்பு கணத்தோடும் ஒட்டுக. (31)*

மகரஈற்றுத் தொழிற்பெயர் இருவழியும் உகரம் பெற்று முடிதல்

328. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இஃது, இவ் வீற்றுத் தொழிற்பெயர்கள் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் முடிபு வேற்றுமை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தொழிற்பெயரெல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல* - மகரவீற்றுத் தொழிற்பெயரெல்லாம் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பினவாய் (297, 298) வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், இயல்புகணத்து உகரம் பெற்றும் வரும் எ-று.

எ-டு: செம்முக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; செம்மு ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; செம்முக் கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; செம்மு ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், உகரம்பெறாது அல்வழிக்கண் நாட்டங் கடிது என மெல்லெழுத்தாய்த் திரிவனவும், வேற்றுமைக்கண் நாட்டக் கடுமை என மகரங்கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு வருவனவுங் கொள்க. *(32)*

ஈம், கம், உரும் - இம்மூன்று சொல்லும் அன்னவாதல்

329. ஈமுங் கம்மும் உருமென் கிளவியும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன.

இது, பொருட்பெயருட் சில அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் தொழிற்பெயரோடு ஒத்து முடியுமெனக் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஈமும் கம்மும் உரும் என் கிளவியும் அ முப்பெயரும் - ஈம் என்னும் சொல்லும் கம் என்னும் சொல்லும் உரும் என்னும் சொல்லு மாகிய அம் மூன்று பெயரும், அவற்று ஓர் அன்ன - அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் அத் தொழிற்பெயரோடு (297, 298) ஒருதன்மைய வாய் வன்கணம் வந்தவழி உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், இயல்புகணத்து உகரம் பெற்றும் முடியும் எ-று.

எ-டு: ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, எனவும்; ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; ஈமுக் கடுமை, கம்முக்கடுமை, உருமுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும். *(33)*

ஈமும் கம்மும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் முடியுமாறு

330. வேற்றுமை யாயின் ஏனை யிரண்டும்
தோற்றம் வேண்டும் அக்கென் சாரியை.

இது, மேல் முடிபு கூறிய மூன்றனுள் இரண்டற்கு வேற்றுமைக்கண் வேறு ஒரு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சி யாயின், ஏனை இரண்டும் அக்கு என் சாரியை தோற்றம் வேண்டும் - இறுதி உரும் ஒழிந்த இரண்டும் அக்கு என்னும் சாரியை தோற்றி முடிதல் வேண்டும் எ-று.

'தோற்றம்' என்றதனான் உரும் நீக்குதல் வேண்டுமென்க.

எ-டு: ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்; சாடி, தூதை, பானை என வரும்.

மேல் வேற்றுமை கூறிய முடிபு குணவேற்றுமைக் கண்ணதென் றும், ஈண்டுக் கூறிய முடிபு பொருட்பெயர்க்கண்ண தென்றும் கொள்க. *(34)*

மகரம் புணர்மொழிக்கண் குறுகுதல்

331. வகார மிசையும் மகாரங் குறுகும்.

இது, பருந்துவிழுக்காடாய் 'அரையளபு குறுகல்' (நூன்மரபு 13) என்பதற்கு ஒரு புறனடை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) வகாரம் மிசையும் மகாரம் குறுகும் - மேல் ஒரு மொழிக்கண் கூறிய 'னகாரை முன்னர்' (மொழி. 19) அன்றி, ஈண்டுப் புணர்மொழிக்கண் வகரத்தின்மேலும் மகரங் குறுகும் எ-று.

எ-டு: நிலம் வலிது என வரும். *(35)*

இவ்வீற்று நாட்பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

332. நாட்பெயர்க் கிளவி மேற்கிளந் தன்ன
அத்தும் ஆன்மிசை வரைநிலை யின்றே
ஒற்றுமெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர்.

இஃது, இவ் வீற்று நாட்பெயர்க்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாள்பெயர்க் கிளவி மேல் கிளந்த அன்ன - மகரவீற்று நாட்பெயர்ச்சொல் மேல் (248) இகரவீற்று நாட்பெயரிற் கிளந்த தன்மைய வாய் ஆன் பெற்று முடியும்; அத்து ஆன் மிசையும் வரைநிலை இன்று - அத்துச்சாரியை அவ் வான்சாரியைமேலும் பிற சாரியைமேலும் நீக்கும் நிலைமையின்றாம்; ஒற்றுமெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர் - அவ்விடத்து மகரவொற்றுத் தன் வடிவு கெடுக வென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: மகத்தாற் கொண்டான், மகத்துஞான்று கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'ஒற்று' என்னாது 'மெய்' என்றதனான், நாட்பெயரல்லாத பொருட்பெயர்க்கண்ணும் அம் முடிபு கொள்க.

எ-டு: மரத்தாற் கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (36)

னகார ஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

333. னகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
றகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது, னகார ஈற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) னகார இறுதி வல்லெழுத்து இயையின் - னகார வீற்றுப்பெயர் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வருமொழியாய் வந்து இயையின், றகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கு - றகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் எ-று.

எ-டு: பொற்குடம், சாடி, தூதை, பானை என வரும். (37)

மன் முதலிய ஏழும் அன்னவாய் முடிதல்

334. மன்னுஞ் சின்னும் ஆனும் ஈனும்
பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அன்ன இயல என்மனார் புலவர்.

இஃது, அவ் வீற்று அசைநிலை இடைச்சொல்லும், ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்களும், வினை யெச்சமும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மன்னும் சின்னும் ஆனும் ஈனும் பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும் - மன் என்னும் சொல்லும் சின் என்னும்

சொல்லும் ஆன் என்னும் சொல்லும் ஈன் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும் முன் என்னும் சொல்லும் வினையெச்சமாகிய சொல்லும், அன்ன இயல என்மனார் புலவர் - மேற்கூறிய இயல்பினவாய் னகரம் றகரமாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: ''அதுமற் கொண்கன் தேரே,'' ''காப்பும் பூண்டிசிற் கடை யும் போகலை'' (அகம். 7) எனவும்; ஆற்கொண்டான், ஈற்கொண் டான், பிற்கொண்டான், முற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; வரிற்கொள் ளும், செல்லும், தரும், போம் எனவும் வரும்.

பெயராந் தன்மையவாகிய ஆன், ஈன் என்பனவற்றை முற் கூறாதத னான், ஆன்கொண்டான், ஈன்கொண்டான் எனத் திரியாது முடிதலும் கொள்க.

பின், முன் என்பன பெயர்நிலையும் வினையெச்சநிலையும் உருபு நிலையும் படும். அவற்றுள் வினையெச்சநிலை ஈண்டு 'வினையெஞ்சு கிளவியும்' என்பதனான் முடியும். உருபுநிலை உருபியலுள் முடியும். ஈண்டுப் பெயர் கூறுகின்றது. *அப் பெயரை முன் கூறாததனான், பின் கொண்டான், முன்கொண்டான் எனத் திரியாமையும் கொள்க.

'இயல' என்றதனான், ஊன் என்னும் சுட்டுப்பெயர் ஊன் கொண்டான் என இயல்பாய் முடிதல் கொள்க. *(38)*

* **(பாடம்)** 'அதனை' என்பது.

சுட்டும் வினாவும் முதலாக வரும் 'வயின்' சொற்கள் நான்கும் அன்னவாதல்

335. சுட்டுமுதல் வயினும் எகரமுதல் வயினும்
அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒருசார் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர்த்தி நின்ற இடைச்சொல்லிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டுமுதல் வயினும் எகரமுதல் வயினும் - சுட்டெழுத் தினை முதலாகவுடைய வயின் என்னும் சொல்லும் எகரமாகிய முதலையுடைய வயின் என்னும் சொல்லும், அ பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப - மேல் றகரமாய் முடியுமென்ற அப் பண்பு நிலை பெற்று முடியும் இயற்கையையுடைய என்று சொல்லுவர் எ-று.

எ-டு: அவ்வயிற்கொண்டான், இவ்வயிற்கொண்டான், உவ் வயிற்கொண்டான், எவ்வயிற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'இயற்கைய' என்றதனான், திரியாது இயல்பாய் முடிவனவும் கொள்க.

எ-டு: கான்கோழி என வரும். *(39)*

‘குயின்’ ஈறு திரியாது இயல்பாய் முடிதல்

336. குயினென் கிளவி இயற்கை யாகும்.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *குயின் என் கிளவி இயற்கை யாகும் - குயின் என்னும் சொல் திரியாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: குயின்குழாம், செலவு, தோற்றம், மறைவு என வரும்.

குயின் என்பது மேகம். (40)

‘எகின்’ மரப்பெயர் அம்முப் பெறுதல்

337. எகின்மர மாயின் ஆண்மர இயற்றே.

இது, திரிபு விலக்கி அம்மு வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *எகின் மரம் ஆயின் ஆண்மர இயற்று - எகின் என்னும் சொல்லும் மரப்பெயராயின் ஆண்மரத்தினது இயல்பிற்றாய் (305) அம்முப் பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: எகினங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும். (41)

ஏனை எகின்பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

338. ஏனை யெகினே அகரம் வருமே
வல்லெழுத் தியற்கை மிகுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஏனை எகின் அகரம் வரும் - ஒழிந்த மரமல்லா எகின் நிலைமொழிக்கண் அகரம் வந்து முடியும்; வல்லெழுத்து இயற்கை மிகுதல் வேண்டும் - அவ்விடத்து வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பு மிக்கு முடிதல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: எகினக்கால், செவி, தலை, புறம் என வரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தோடு இதனை ஒன்றாக ஓதாததனான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் அகரப்பேறு கொள்க.

எ-டு: எகினஞாற்சி, யாப்பு, அடைவு என வரும்.

இயற்கை என்றதனான் அகரப்பேற்றோடு மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க.

எ-டு: எகினங்கால், செவி, தலை, புறம் எனவரும். (42)

இவ்வீற்றுக் கிளைப்பெயர் இயல்பாய் முடிதல்

339. கிளைப்பெய ரெல்லாங் கிளைப்பெய ரியல.

இஃது, ⋆இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *கிளைப்பெயர் எல்லாம் கிளைப்பெயர் இயல - னகார ஈற்றுக் கிளைப்பெயரெல்லாம் ணகார ஈற்றுக் கிளைப்பெயர் போலத் (308) திரியாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: *எயின்குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.*

'எல்லாம்' என்றதனான், அக்குச்சாரியையும் வல்லெழுத்தும் பெற்று எயினக்கன்னி என முடிதலும், பார்ப்பனக்கன்னி என நிலைமொழி திரிந்து அக்கும் வல்லெழுத்தும் பெறுதலும், இனிச் சாரியை பெறாது திரிந்து வேளாண்குமரி, வேளாண் வாழ்க்கை என முடிதலும் கொள்க. (43)

* **(பாடம்)** *'இவ் வீற்றிற்கு எய்தியது' என்பது.*

'மீன்' ஈற்று னகரம் றகரத்தோடு உறழ்ந்து முடிதல்

340. மீனென் கிளவி வல்லெழுத் துறழ்வே.

இதுவும், அவற்றுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மீன் என் கிளவி வல்லெழுத்து உறழ்வு - மீன் என்னும் சொல் தன் திரிபு வல்லெழுத்தினோடு உறழ்ந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: *மீன்கண், மீற்கண்; சினை, தலை, புறம் என வரும். (44)*

'தேன்' வன்கணம் வருவழி முடியுமாறு

341. தேனென் கிளவி வல்லெழுத் தியையின்
மேனிலை ஒத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும்
ஆமுறை யிரண்டும் உரிமையு முடைத்தே
வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி யில்லை.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) தேன் என் கிளவி வல்லெழுத்து இயையின் - தேன் என்னும் சொல் வல்லெழுத்து முதன் மொழியாய் வந்து பொருந்தின், மேல்நிலை ஒத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஆ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்து - மேல் மீன் என்னும் சொல்லிற்குச் சொன்ன திரி புறழ்ச்சியின் நிலைமையை யொத்து முடிதலும் வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலுமாகிய அம் முறையையுடைய இரண்டனையும் உரித் தாதலையும் உடைத்து, வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி இல்லை - வல் லெழுத்து மிகுமிடத்து நிலைமொழியிறுதி னகரவொற்று நிலையின்றிக் கெடும் எ-று.

'உரிமையும்' என்ற வும்மை 'மெல்லெழுத்து மிகினும்' *(342)* என மேல்வருகின்ற முடிவினை நோக்கி நின்றது.

எ-டு: தேன்குடம், தேற்குடம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்;
தேக்குடம், சாடி, தூதை, பானை எனவும் வரும். *(45)*

அஃது ஆண்டு மெல்லெழுத்தும் மிக்குமுடிதல்

342. மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை.

இது, மேலதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - மேற்கூறிய தேன் என் கிளவி வல்லெழுத்து வந்தால் வல்லெழுத்து மிகுதலே யன்றி மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை எ-று.

னகரக்கேடு அதிகாரத்தாற் கொள்க.

எ-டு: தேங்குடம், சாடி, தூதை, பானை என வரும். *(46)*

மென்கணம் வருவழி அச்சொல் முடியுமாறு

343. மெல்லெழுத் தியையின் இறுதியோ டுறழும்.

இது, மேலதற்கு மென்கணத்துக்கண் தொகைமரபிற் கூறிய முடிபு ஒழிய வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்து இயையின் இறுதியோடு உறழும் - அத் தேன் என் கிளவி மெல்லெழுத்து முதல்மொழி வந்து இயையின் நிலைமொழியிறுதி னகரவொற்றுக் கெடுதலும் கெடாமையுமாகிய உறழ்ச்சியாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: தேன்ஞெரி, தேஞெரி; நுனி, முரி எனக் கொள்க.

மேல் 'மான மில்லை' (புள்ளி. 46) என்றதனான், 'இறுதியோடு உறழும்' என்றது ஈறுகெட்டு வருமொழி மெல்லெழுத்து மிக்கும் மிகாதும் உறழ்தற்கும், வருமொழி மிகாது இறுதி கெட்டும் கெடாதும் உறழ்தற்கும், அவ் விரண்டற்கும் உரித்தாய்ச் சென்றதனை விலக்கி வருமொழி மிகாதே நிற்ப அவ்வீறே கெட்டும் கெடாதும் நின்று உறழுமென்பது கொள்ளப் பட்டது.

அதன்மேல் 'ஆமுறை' (சூத்திரம் 45) என்றதனான், சிறுபான்மை ஈறுகெட்டுத் தேஞ்ஞெரி; நுனி, முரி என மெல்லெழுத்து மிகுதலும் கொள்க. *(47)*

அஃது வருமொழி இறாலொடு இயல்பாய் முடியுமாறு

344. இறாஅல் தோற்றம் இயற்கை யாகும்.

இஃது, இன்னும் அதற்கு உயிர்க்கணத்து ஒருமொழிக்கண் முடியும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறாஅல் தோற்றம் - தேன் என்னும் சொல் இறால் என்னும் வருமொழியது தோற்றத்துக்கண், இயற்கை ஆகும் - நிலைமொழி னகாரங்கெடாதே நின்று இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: தேனிறால் என வரும். *(48)*

திரிந்து முடியுமாறு

345. ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலும் உரித்தே.

இஃது, அதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலும் உரித்து* - அத் தேன் என்பது இறால் என்னும் வருமொழிக்கண் பிறிதும் ஒரு தகரவொற்று உடன்மிகு தகரத்தொடு நின்று முடிதலும் உரித்து எ-று.

மேல் ''வல்லெழுத்து மிகுவழி யிறுதி யில்லை'' (புள்ளி. 45) என்றதனான் நிலைமொழி யீறு கெடுக்க, 'தகர மிகும்' என்னாது, 'ஒற்றுமிகு தகரம்' என்றதனான் ஈரொற்றாக்குக.

எ-டு: தேத்திறால் என வரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தோடு இதனை ஒன்றாக ஓதாததனால், பிற வருமொழிக்கண்ணும் இம் முடிபுகொள்க.

எ-டு: தேத்தடை, தேத்தீ என வரும்.

'தோற்றம்' என்றதனான், தேனடை, தேனீ என்னும் இயல்பும் கொள்க. *(49)*

மின் முதலிய நான்கும் இருவழியும் வன்கணம் வருவழி உகரம் பெறுதல்

346. மின்னும் பின்னும் பன்னுங் கன்னும்
அந்நாற் சொல்லும் தொழிற்பெய ரியல.

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மின்னும் பின்னும் பன்னும் கன்னும் அ நால் சொல்லும்* - மின் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும் பன் என்னும் சொல்லும் கன் என்னும் சொல்லுமாகிய அந் நான்கு சொல்லும், *தொழிற் பெயர் இயல* - வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் ஞகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல (297, 298) வன்கணம் வந்தவழி உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், மென்கணத்துக்கண்ணும் இடைக் கணத்துக்கண்ணும் உகரம் பெற்றும் முடியும் எ-று.

எ-டு: *மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக் கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது, யாது எனவும்; மின்னுக்கடுமை, பின்னுக்கடுமை, பன்னுக் கடுமை, கன்னுக் கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை, யாப்பு* எனவும் வரும்.

''தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல'' என்று ஓதாது இவ்வாறு எடுத்தோதியவதனான், இம் முடிபினைத் தொழிற்பெயர்க்கும் பொருட்பெயர்க்கும் உடன் கொள்க.

மின் என்பது ஓர் தொழிலுமுண்டு; பொருளுமுண்டு. பிறவும் அன்ன. *(50)*

'கன்' வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண், ஏனை 'எகின்' கிளவியோடு ஒத்தல்

347. வேற்றுமை யாயின் ஏனை யெகினொடு
தோற்ற மொக்குங் கன்னென் கிளவி.

இது, மேல் முடிபு கூறியவற்றுள் ஒன்றற்கு வேறு ஒரு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) கன் என் கிளவி வேற்றுமையாயின் - கன் என்னும் சொல் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியாயின், ஏனை எகினொடு தோற்றம் ஒக்கும் - ஒழிந்த மரமல்லா எகினொடு தோற்றம் ஒத்து *(338)* அகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: கன்னக்குடம், சாடி, தூதை, பானை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை என வரும்.

சிறுபான்மை கன்னக்கடுமை எனக் குணவேற்றுமைக்கண்ணும் இம் முடிபு கொள்க.

'தோற்றம்' என்றதனான், அல்வழிக்கண் அகரமும், வன்கணத்துக்கண் மெல்லெழுத்தும் கொள்க.

எ-டு: கன்னங்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என வரும்.

இன்னும் 'தோற்றம்' என்றதனான், சிறுபான்மை கன்னங் கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனக் குணவேற்றுமைக்கண்ணும் அகரமும் மெல்லெழுத்தும் கொள்க.

இக் 'கன்' என்பதன் வேற்றுமை முடிபிற்கு, மேற்கூறியது *(346)* குணவேற்றுமைக்கு எனவும், ஈண்டுக் கூறியது பொருட்பெயர்க்கு எனவும் கொள்க. *(51)*

இவ்வீற்று இயற்பெயர் முன்னர்த் 'தந்தை' வருவழிப் புணருமாறு

348. இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவரின்
முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும்
மெய்யொழித் தன்கெடும் அவ்வியற் பெயரே.

இஃது, இவ் வீற்று விரவுப்பெயருள் இயற்பெயர்க்குத் தொகை மரபினுள் *(13)* எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவரின் - னகார வீற்று இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை என்னும் முறைப்பெயர் வருமொழியாய் வரின், முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும் - முதற்கண் மெய்கெட அதன்மேல் ஏறிநின்ற அகரம் கெடாது நிலைபெறும், அ இயற்பெயர் மெய் ஒழித்து அன்கெடும் - நிலைமொழியாகிய இயற்பெயர் அவ் வன் என்னும் சொல்லின் அகரம் ஏறிநின்ற மெய்யை ஒழித்து அவ் வன்தான் கெட்டு முடியும் எ-று.

எ-டு: சாத்தந்தை, கொற்றந்தை என வரும்.

'முதற்கண் மெய்' என்றதனான், சாத்தன்றந்தை, கொற்றன்றந்தை என்னும் இயல்பு முடிபும் கொள்க. (52)

ஆதன், பூதன் - என்னும் இயற்பெயர்கள் புணருமாறு

349. ஆதனும் பூதனுங் கூறிய இயல்பொடு
பெயரொற் றகரந் துவரக் கெடுமே.

இது, மேலதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆதனும் பூதனும் - மேற்கூறிய இயற்பெயருள் ஆதனும் பூதனும் என்னும் இயற்பெயர்கள், கூறிய இயல்பொடு பெயர் ஒற்று அகரம் துவரக்கெடும் - மேற்கூறிய செய்கையொடு நிலைமொழிப் பெயருள் அன் கெடநின்ற ஒற்றும் வருமொழியுள் ஒற்றுக்கெட நின்ற அகரமும் முற்றக்கெட்டு முடியும் எ-று.

எ-டு: ஆந்தை, பூந்தை என வரும்.

'இயல்பு' என்றதனான், பெயரொற்றும் அகரமும் கெடாதே நின்று முடிந்தவாறே முடிதலும் கொள்க.

எ-டு: ஆதந்தை, பூதந்தை எனவரும்.

'துவர' என்றதனான், அழான், புழான் என நிறுத்திப் பொருந்தின செய்கை செய்து அழாந்தை, புழாந்தை என முடிக்க. (53)

இயற்பெயர் பண்படுத்து வருவழி இயல்பாய் முடிதல்

350. சிறப்பொடு வருவழி யியற்கை யாகும்.

இஃது, எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சிறப்பொடு வருவழி இயற்கை ஆகும் - அவ் வியற்பெயர் பண்படுத்து வருவழி முன்கூறிய இருமொழிச் செய்கையும் தவிர்த்து இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: பெருஞ்சாத்தன்றந்தை, பெருங்கொற்றன்றந்தை என வரும். (54)

அவ்வியற்பெயர் மக்கள் முறைப்பெயர் புணர்வழிப்படும் விகாரம்

351. அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்கெடு வழியே
நிற்றலும் உரித்தே அம்மென் சாரியை
மக்கள் முறைதொகூஉம் மருங்கி னான.

இது, மேலதற்கு வேறு ஒரு வருமொழிக்கண் எய்தாதது எய்துவித்தது.

(இ-ள்.) அ பெயர் மக்கள் முறை தொகூஉம் மருங்கின் ஆன மெய் ஒழித்து அன்கெடு வழி - அவ்வியற்பெயர் மக்கள் என்னும் முறைப்பெயர் வந்துகூடும் இடத்தின்கண்ணும் பிறிதிடத்தும், தான் ஏறிய மெய்யை

ஒழித்து அன்கெடும் அவ்வழி, அம் என் சாரியை நிற்றலும் உரித்து - அம் என்னும் சாரியை நிற்றலும் உரித்து எ-று.

எ-டு: சாத்தங்கொற்றன், கொற்றங்கொற்றன் எனவும்; சாத்தங்குடி, கொற்றங்குடி எனவும் வரும். (55)

தான், பேன், கோன் - என்னும் இயற்பெயர்கள் மேலைமுறைப்பெயர்களொடு புணருமாறு

352. தானும் பேனும் கோனும் என்னும்
ஆமுறை இயற்பெயர் திரிபிட னிலவே.

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தானும் பேனும் கோனும் என்னும் அ முறை இயற்பெயர் - அவ் வியற்பெயருள் தானும் பேனும் கோனும் என்னும் முறைமை யினையுடைய இயற்பெயர்கள் தந்தை மக்கள் என்னும் முறைப்பெய ரொடு புணரும்வழி, திரிபு இடன் இல - மேற்கூறிய திரிபுகள் இன்றி இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: தான்றந்தை, பேன்றந்தை, கோன்றந்தை எனவும்; தான் கொற்றன், பேன்கொற்றன், கோன்கொற்றன் எனவும் வரும். (56)

தான், யான் - எனும் பெயர்கள் வேற்றுமைக்கண் தன், என் - ஆதல்

353. தான்யா னெனும்பெயர் உருபியல் நிலையும்.

இது, விரவுப்பெயருள் தான் என்பதற்கும், உயர்திணைப் பெயருள் யான் என்பதற்கும், வேற்றுமைக்கண் தொகைமரபினுள் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தான் யான் எனும் பெயர் உருபு இயல் நிலையும் - தான் என்னும் விரவுப்பெயரும் யான் என்னும் உயர்திணைப் பெயரும் மேல் தொகைமரபினுட் கூறிய இயல்புகள் (156, 154) ஒழித்து உருபு புணர்ச்சியிற் கூறிய இயல்பின்கண்ணே (193) நிலைபெற்றுத் தான் என்பது நெடுமுதல் குறுகித் தன் என்றாயும், யான் என்பது யகரம்கெட்டு ஆகாரம் எகாரமாய் என் என்றாயும் முடியும் எ-று.*

எ-டு: தன்கை, என்கை; செவி, தலை, புறம் எனவும்; தன் ஞாண், என்ஞாண்; நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும் வரும். (57)

அப்பெயர்கள் அல்வழிக்கண் இயல்பாய் முடிதல்

354. வேற்றுமை யல்வழிக் குறுகலுந் திரிதலும்
தோற்றம் இல்லை யென்மனார் புலவர்.

இது, மேலவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமை அல்வழி - மேற்கூறிய தான் யான் என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி யல்லாதவிடத்து, குறுகலும் திரிதலும் தோற்றம் இல்லை என்மனார் புலவர் - தான் என்பது நெடுமுதல் குறுகலும் யான் என்பது அவ்வாறு திரிதலும் தோற்றமின்றி இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: தான்குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன், ஞான்றான், நீண்டான், மாண்டான் எனவும்; யான்குறியேன், சிறியேன், தீயேன், பெரியேன், ஞான்றேன், நீண்டேன், மாண்டேன் எனவும் வரும்.

'தோற்றம்' என்றதனான், வேற்றுமைக்கண் அவ்வாறன்றித் திரிதலும் கொள்க.

எ-டு: தற்புகழ், தற்பகை எனவும்; எற்பகை, எற்பாடி எனவும் வரும். *(58)*

'அழன்' ஈறுகெட வருமொழி வல்லெழுத்து மிகுதல்

355. அழனென் இறுதிகெட வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அழன் என் இறுதிகெட வல்லெழுத்து மிகும் - அழன் என்னும் சொல் தன் னகரவீறு கெட வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: அழக்குடம், சாடி, தூதை, பானை என வரும். அழன் என்பது, பிணம். *(59)*

'முன்' என்கிளவி 'இல்'லொடு முடியுமாறு

356. முன்னென் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும்
இல்லென் கிளவிமிசை றகர மொற்றல்
தொல்லியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இஃது, இவ் வீற்றுள் இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉக்களுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன் என் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும் இல் என் கிளவி மிசை றகரம் ஒற்றல் - முன் என்னும் சொல்லின் முன்னர்த் தோன்றும் இல் என்னும் சொல்லின்மேல் றகர வொற்று வந்து முடிதல், தொல் இயல் மருங்கின் மரீஇய மரபு - பழையதாகிய இயல்பினையுடைய விடத்து மருவி வந்த இலக்கண முடிபு எ-று.

எ-டு: முன்றில் என வரும்.

இது கடைக்கண் என்றாற்போல வரூஉம் மரூஉ முடிபு போலன்றி, முன்னில் என ஒற்றிரட்டி முடியற்பாலது, இருமொழிக்கும் இயல்பில தோர் ஒற்று மிக்கு முடிந்த மரூஉ முடிபு. *(60)*

'பொன்' செய்யுட்கண் 'பொலம்' என முடியுமாறு

357. பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்
முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம்
செய்யுள் மருங்கின் தொடரிய லான.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பொன் என் கிளவி ஈறு கெட முன்னர் முறையின் லகாரம் மகாரம் தோன்றும் - பொன் என்னும் சொல் பகர முதன்மொழி வந்த விடத்துத் தன் ஈற்றின் னகரம்கெட அதன் முன்னர் முறையானே லகரமும் மகரமும் தோன்றி முடியும்; செய்யுள் மருங்கின் தொடர் இயலான - (யாண்டெனில்,) செய்யுளிடத்துச் சொற்கள் தம்மில் தொடர்ச்சிப்படும் இயல்பின்கண் எ-று.*

'முறையின்' என்றதனான், லகரம் உயிர்மெய்யாகவும் மகரம் தனிமெய்யாகவும் கொள்க.

எ-டு: ''பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி'' (மலைபடு. 574) என வரும்.

'தொடரிய லான' என்றதனான், பகரம் அல்லாத வன்கணத்துக் கண்ணும் சிறுபான்மை ஈறுகெட்டு லகரமும் வல்லெழுத்திற்கேற்ற மெல்லெழுத்தும் மிக்குமுடிதல் கொள்க.

எ-டு: பொலங்கலம், பொலஞ்சுடர், பொலந்தேர் என வரும்.

'ஒன்றின முடித்தல்' என்பதனான் 'பொலநறுந் தெரியல்' (புறம். 29) 'பொலமல ராவிரை' (கலி. 138) என்றாற்போல வரும் பிற கணத்து முடிபும் கொள்க. *(61)*

யகாரஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

358. யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே.

இது, யகாரவீற்றிற்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின் - யகார வீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண், வல்லெழுத்து இயையின் அ எழுத்து மிகும் - வல்லெழுத்து முதன்மொழி வந்து இயையின் அவ் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: நாய்க்கால், செவி, தலை, புறம் என வரும். *(62)*

'தாய்' வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடிதல்

359. தாயென் கிளவி யியற்கை யாகும்.

இஃது, இவ் வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தாய் என் கிளவி இயற்கை யாகும் - தாய் என்னும் சொல் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: தாய் கை, செவி, தலை, புறம் என வரும்.

இவ் வியல்பு மேல் (360) இன்னவழி மிகும் என்கின்றமையின், 'அஃறிணை விரவுப்பெயர்' (156) என்பதனுள் அடங்காதாயிற்று. (63)

அச்சொல் மகன்வினையை வருமொழியாகச் சொல்லின் வலிமிகுதல்

360. மகன்வினை கிளப்பின் முதனிலை யியற்றே.

இது, மேலதற்கு அடையடுத்து வந்தவழி இன்னவாறு முடியுமென எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மகன் வினை கிளப்பின் முதல்நிலை இயற்று - அத் தாய் என்னும் சொல் மகனது வினையைக் கிளந்து சொல்லுமிடத்து, இவ் வீற்று முதற்கண் (358) கூறிய நிலைமையின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: மகன்றாய்க் கலாம், செரு, தார், படை என வரும்.

'மகன்வினை' என்றது, மகற்குத் தாயாற் பயன்படும் நிலைமை யின்றி, அவளொடு பகைத்த நிலைமையை. (64)

இவ்வீற்றுள் சில வல்லெழுத்தொடு மெல்லெழுத்து மிக்கும் உறழ்ந்தும் முடிதல்

361. மெல்லெழுத் துறழும் மொழியுமா ருளவே.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமார் உள - மேற்கூறிய வல்லெழுத்தினொடு மெல்லெழுத்து மிக்கும் உறழ்ந்தும் முடியும் மொழிகளும் உள எ-று.*

எ-டு: வேய்ங்குறை; வேய்க்குறை; சிறை, தலை, புறம் என வரும். (65)

இவ்வீற்றுப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

362. அல்வழி யெல்லாம் இயல்பென மொழிப.

இஃது, இவ் வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அல்வழி எல்லாம் இயல்பு என மொழிப - யகர வீற்று அல்வழியெல்லாம் இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.*

எ-டு: நாய்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், இவ் வீற்று உருபு வாராது, உருபின் பொருள்பட வந்த இடைச்சொல் முடிபும், வினையெச்ச முடிபும்,

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை முடிபும், அல்வழி யுறழ்ச்சி முடிபும் கொள்க.

எ-டு: அவ்வாய்க் கொண்டான், இவ்வாய்க் கொண்டான், உவ்வாய்க் கொண்டான், எவ்வாய்க் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; தாய்க் கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; பொய்ச்சொல், மெய்ச்சொல் எனவும்; வேய்கடிது, வேய்க்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் வரும். *(66)*

ரகார ஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

363. ரகார இறுதி யகார இயற்றே

இது, ரகார வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ரகார இறுதி யகார இயற்று* - ரகார வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் யகார வீற்று இயல்பிற்றாய் *(358)* வல்லெழுத்து வந்தவழி மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: தேர்க்கால், செய்கை, தலை, புறம் என வரும். *(67)*

ஆர் முதலிய நான்கும் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியுமாறு

364. ஆரும் வெதிருஞ் சாரும் பீரும்
மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இஃது, இவ் வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஆரும் வெதிரும் சாரும் பீரும்* - ஆர் என்னும் சொல்லும் வெதிர் என்னும் சொல்லும் சார் என்னுஞ் சொல்லும் பீர் என்னும் சொல்லும், *மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெற தோன்றும்* - மெல் லெழுத்து மிக்கு முடிதல் மெய்ம்மைபெறத் தோன்றும் எ-று.

எ-டு: ஆர்ங்கோடு, வெதிர்ங்கோடு, சார்ங்கோடு, பீர்ங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'மெய்பெற' என்றதனான், பிறவும் மெல்லெழுத்து மிகுதல் கொள்க.

எ-டு: குதிர்ங்கோடு, துவர்ங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

இன்னும் அதனானே, பீர் என்பது மேல் *(366)* அம்முப் பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க. *(68)*

சார் எனும் பெயர் 'காழ்' வருவழி வல்லெழுத்து மிகுதல்

365. சாரென் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும்.

இது, மேலனவற்றுட் சார் என்பதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *சார் என் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும் - சார் என்னும் சொல் காழ் என்னும் சொல்லொடு புணருமிடத்து வல்லெழுத்து மிக்குப் புணரும் எ-று.*

எ-டு: சார்க்காழ் என வரும். *(69)*

பீர் எனும் பெயர் (வன்கணம் வருவழி) அம்மொடு பொருந்துதல்

366. பீரென் கிளவி அம்மொடுஞ் சிவணும்.

இஃது, அவற்றுட் பீர் என்பதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பீர் என் கிளவி அம்மொடும் சிவணும்- பீர் என்னும் சொல் மெல்லெழுத்தேயன்றி அம்முச்சாரியையும் பெற்று வந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: பீரங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும். *(70)*

லகார ஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

367. லகார இறுதி னகார இயற்றே.

இது, லகார ஈற்றிற்கு னகார ஈற்று வேற்றுமையோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *லகார இறுதி னகார இயற்று - லகார வீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வரின் னகாரவீற்றின் இயல்பிற்றாய் (333) லகாரம் றகாரமாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: கற்குறை, சிறை, தலை, புறம் என வரும். *(71)*

இவ்வீற்றுப் பெயர் மென்கணம் வருவழி லகரம் னகர மாதல்

368. மெல்லெழுத் தியையின் னகார மாகும்.

இஃது, அவ் வீறு மென்கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெல்லெழுத்து இயையின் னகாரம் ஆகும் - அவ்வீறு மென்கணம் வந்து இயையின் லகாரம் னகாரமாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: கன்ஞெரி, நுனி, முறி என வரும்.

இச் சூத்திரத்தினை வேற்றுமையது ஈற்றுக்கண் அல்வழியது எடுத்துக்கோடற்கண் சிங்கநோக்காக வைத்தமையான், அல்வழிக்கும் இம் முடிபு கொள்க.

எ-டு: கன்ஞெரிந்தது, நீண்டது, மாண்டது என வரும். *(72)*

அல்வழிக்கண் (வன்கணம் வருவழி) லகரம் வல்லெழுத்தோடு உறழ்ந்து முடிதல்

369. அல்வழி யெல்லாம் உறழென மொழிப.

இஃது, அவ் வீற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அல்வழி எல்லாம் உறழ் என மொழிப* - அவ் வீறு அல்வழிக்கணெல்லாம் தந்திரிபு வல்லெழுத்தினோடு உறழ்ந்து முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: கல்குறிது, கற்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், கல்குறுமை, கற்குறுமை எனக் குணம் பற்றி வந்த வேற்றுமைக்கும் இவ் வுறழ்ச்சி கொள்க.

இன்னும் அதனானே, இவ் வீற்று வினைச்சொல்லீறு திரிந்தனவும் கொள்க.

எ-டு: வந்தானாற் கொற்றன் என வரும்.

இன்னும் அதனானே, அக்காற் கொண்டான், இக்காற் கொண்டான், உக்காற் கொண்டான், எக்காற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபும் ஈண்டே கொள்க.

இதனான், பிறவும் உள்ளவாறு அறிந்து ஒட்டிக் கொள்க. *(73)*

தகரம் வருவழி லகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் உடைமை

370. தகரம் வரும்வழி ஆய்தம் நிலையலும்
புகரின் றென்மனார் புலமை யோரே.

இது, மேலதனுள் ஒரு கூற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தகரம் வரும்வழி* - அவ்வாறு நகாரமாய்த் திரிந்த லகாரம் தகர முதல்மொழி வருமொழியாய் வந்தவழி, *ஆய்தம் நிலையலும் புகர் இன்று என்மனார் புலமையோர்* - அவ்வாறு நகாரமாய்த் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாய்த் திரிந்து நிற்றலும் குற்றமின்றென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் எ-று.

எ-டு: கஃறீது, கற்றீது என வரும்.

'புகரின்று' என்றதனான், 'நெடியத னிறுதி' (புள்ளி. 75) என்பத னுள், வேறீது, வேற்றீது என்னும் உறழ்ச்சி முடிபுங் கொள்க. *(74)*

தனிநெடிலை யடுத்த லகாரஈறு இயல்பாய் முடிதலும் உடைமை

371. நெடியதன் இறுதி இயல்புமா ருளவே.

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நெடியதன் இறுதி இயல்புமார் உள* - நெடியதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரவீறு குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரம் போலத் திரிந்து உறழ்தலேயன்றி இயல்பாய் முடிவனவும் உள எ-று.

எ-டு: பால்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

இயல்பாகாது திரிந்தன வேல்கடிது, வேற்கடிது என்றாற் போல்வன. *(75)*

நெல் முதலிய நான்கு பெயரும் அல்வழிக்கண்ணும் ஈறு றகரமாதல்

372. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல.

இஃது, இவ் வீற்று அல்வழியுட் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும் - நெல் என்னும் சொல்லும் செல் என்னும் சொல்லும் கொல் என்னும் சொல்லும் சொல் என்னும் சொல்லும் ஆகிய இவை நான்கு சொல்லும், அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை இயல - அவ்வழியைச் சொல்லுமிடத்தும் தம் வேற்றுமைமுடிபின் இயல்பினவாய் *(367, 333)* லகாரம் றகாரமாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.

நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும். *(76)*

‘இல்’ எனும் சொல் (வன்கணம் வருவழி) நால்வகையான் முடியுமாறு

373. இல்லென் கிளவி யின்மை செப்பின்
வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐயிடை வருதலும்
இயற்கை யாதலும் ஆகாரம் வருதலும்
கொளத்தகு மரபின் ஆகிட னுடைத்தே.

இஃது, இவ்வீற்று வினைக்குறிப்புச் சொல் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இல் என் கிளவி இன்மை செப்பின் - இல் என்னும் சொல் புக்குறையும் இல்லை உணர்த்தாது ஒரு பொருளது இல்லாமையை உணர்த்துமிடத்து, வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐ இடை வருதலும் இயற்கை ஆதலும் ஆகாரம் வருதலும் - வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐ இடை வருதலும் இயல்பாதலும் ஆகாரம் மிக்கு முடிதலும் ஆகிய இம் முடிபு நான்கும், கொளத்தகும் மரபின் ஆகு இடன் உடைத்து - இச் சொல்லிற்கு முடிபாகக் கொளத்தகும் மரபானே இதன் முடிபு ஆகும் இடன் உடைத்து எ-று.

‘கொளத்தகு மரபு’ என்றதனான், வல்லெழுத்து மிக்கவழி ஐகாரம் வருதலும், ஆகாரம் மிக்கவழி வல்லெழுத்து மிகுதலும் கொள்க.

இயல்பு முற்கூறாது ஒழிந்ததனான், வல்லெழுத்து மிகுதி ஆகாரம் வந்தவழி மிக்கே முடிதலின் சிறப்புடைத்தாதலும், ஐகாரம் வந்தவழி மிகுதலும் மிகாமையு முடைமையின் சிறப்பின்றாதலும் கொள்க.

எ-டு: இல்லைக்கல், இல்லைகல்; இல்கல்; இல்லாக்கல்; சுனை, துடி, பறை என வரும்.

இல்லைக்கல், இல்லைகல் என்பன இல்லை என்னும் ஐகார வீற்றுச் சொல் முடிபன்றோ வென்றும், இல்லாக்கல் என்பது உள்ள என்னும் பெயரெச்சத்து எதிர்மறையாகிய ஆகாரவீற்றுச் சொல்லது முடிபன்றோ வென்றும், இல்கல் என்பது பண்புத்தொகை முடிபன்றோ வென்றும் கூறின், அம் முடிபுகளோடு இம் முடிபுகள் எழுத்தொப்புமையன்றி, இவை ஓசை வேற்றுமையுடைய வென்பது போலும் கருத்து.

அவ் வோசை வேற்றுமையாவன, ஐகார வீறாயவழி அவ் வைகாரத்து மேல் ஒலியூன்றியும், லகாரவீறு இயல்பு முடிபாயவழிப் பண்புத்தொகை போல ஒரு திரண்மையாக ஒலியாது இடையற்று லகாரத்துமேல் ஒலியூன்றியும், ஆகாரவீறாயவழி, அந்த ஆகாரத்துமேல் ஒலியூன்றியும் வரும் வேறுபாடுகள் போலும்.

இல் என்பது எதிர்மறை வினைக்குறிப்புமுற்று விரவுவினை. *(77)*

'வல்' இருவழியும் உகரச்சாரியை பெறுதல்

374. வல்லென் கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வல் என் கிளவி தொழிற்பெயர் இயற்று - வல் என்னும் சொல் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் *(297, 298)* வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும் எ-று.

எ-டு: வல்லுக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; வல்லுக்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும். *(78)*

அச்சொல், நாய் பலகை - எனும் வருமொழியொடு முடியுமாறு

375. நாயும் பலகையும் வரூஉங் காலை
ஆவயின் உகரங் கெடுதலும் உரித்தே
உகரங் கெடுவழி அகரம் நிலையும்.

இது, மேலதற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்துப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாயும் பலகையும் வரூஉம் காலை - மேல்நின்ற வல் என்பதன்முன் நாய் என்னும் சொல்லும் பலகை என்னும் சொல்லும் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, அ வயின் உகரம் கெடுதலும் உரித்து - அவ்விடத்து உகரம் கெடாதே நின்று முடிதலேயன்றிக் கெட்டு முடியவும்

பெறும், உகரம் கெடுவழி அகரம் நிலையும் - அவ் வுகரம் கெடுமிடத்து அகரம் நிலைபெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: வல்லநாய், வல்லப்பலகை என வரும்.

'அகரம் நிலையும்' என்னாது 'உகரம் கெடும்' என்றதனான், பிற வருமொழிக்கண்ணும் அவ் வகரப்பேறு கொள்க.

எ-டு: வல்லக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை என வரும்.

(79)

பூல் முதலிய மூன்றும் அம்முப் பெற்றுப் புணர்தல்

376. பூல்வே லென்றா ஆலென் கிளவியோடு
ஆமுப் பெயர்க்கும் அம்மிடை வருமே.

இதுவும், அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பூல் வேல் ஆல் என் கிளவியோடு அ முப்பெயர்க்கும் - பூல் என்னும் சொல்லும் வேல் என்னும் சொல்லும் ஆல் என்னும் சொல்லும் ஆகிய அம் மூன்று பெயர்க்கும், அம் இடை வரும் - வேற்றுமைக்கண் திரிபின்றி அம்முச்சாரியை இடை வந்து முடியும் எ-று.

எ-டு: பூலங்கோடு, வேலங்கோடு, ஆலங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும். (80)

இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர் உகரம் பெற்று முடியுமாறு

377. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெயர் இயல.

இஃது, இவ் வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல - லகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரெல்லாம் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற் பெயரின் இயல்பினவாய் (297, 298) அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும் எ-று.

எ-டு: கல்லுக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; கல்லுக்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், இவ்வாறு முடியாது பிறவாறு முடிவனவும் கொள்க.

எ-டு: பின்னல்கடிது, துன்னல்கடிது; பின்னற்கடுமை, துன்னற் கடுமை என வரும்.

இன்னும் அதனானே, மென்கணம் வந்தவழி, பின்னன் ஞான்றது, பின்னன் ஞாற்சி என மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடிவனவும் கொள்க. *(81)*

'வெயில்' அத்தும் இன்னும் பெற்றுப் புணர்தல்

378. வெயிலென் கிளவி மழையியல் நிலையும்.

இதுவும், எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெயில் என் கிளவி மழை இயல் நிலையும் - வெயில் என்னும் கிளவி மழை என்னும் சொல்லியல்பின்கண்ணே *(288)* நிலைபெற்று அத்தும் இன்னும் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: வெயிலத்துக் கொண்டான், வெயிலிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். *(82)*

சுட்டு முதல் வகரஈற்றுச் சொல் மூன்றும் வற்றுப்பெற்றுப் புணர்தல்

379. சுட்டுமுத லாகிய வகர விறுதி
முற்படக் கிளந்த உருபியல் நிலையும்.

இது, வகாரவீற்றுப் பெயர் நான்கினுள் சுட்டுமுதல் வகரம் மூன்றற்கும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டு முதலாகிய வகர இறுதி - சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய வகர வீற்றுச்சொல், முற்படக் கிளந்த உருபு இயல் நிலையும் - வேற்றுமைக்கண் முற்படச் சொன்ன *(184)* உருபு புணர்ச்சியின் இயல்பு நிலைபெற்று வற்றுப் பெற்றுப் புணரும் எ-று.

எ-டு: அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

'முற்படக் கிளந்த' என்றதனான், வற்றினோடு இன்னும் பெறுதல் கொள்க.

எ-டு: அவற்றின்கோடு, இவற்றின்கோடு, உவற்றின் கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும். *(83)*

அவை (வன்கணம் வருவழி) அல்வழிக்கண் வகரம் ஆய்தமாகத் திரிந்து முடிதல்

380. வேற்றுமை அல்வழி ஆய்த மாகும்.

இது, மேலவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுமை அல்வழி ஆய்தம் ஆகும் - அச் சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு வன்கணம் வந்தால் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியல்லாத அல்வழிக்கண் அவ் வகரம் ஆய்தமாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.

எ-டு: *அஃகடிய, இஃகடிய, உஃகடிய; சிறிய, தீய, பெரிய என வரும்.* *(84)*

மென்கணம் வருவழி, வகரம் வந்த மெல்லெழுத்தாய்த் திரிதல்

381. மெல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத் தாகும்.

இது, மேலனவற்றிற்கு மென்கணத்து முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மெல்லெழுத்து இயையின் அ எழுத்து ஆகும் - அச்சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு மென்கணம் வந்து இயைந்தவிடத்து அவ்வகரம் அவ்வம் மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: *அஞ்ஞாண், இஞ்ஞாண், உஞ்ஞாண்; நூல், மணி என வரும்.* *(85)*

ஏனை இடைக்கணமும் உயிர்க்கணமும் வருவழி, வகரம் இயல்பாய் முடிதல்

382. ஏனவை புணரின் இயல்பென மொழிப.

இது, மேலனவற்றிற்கு இடைக்கணத்தும் உயிர்க்கணத்தும் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ஏனவை புணரின் இயல்பு என மொழிப - அச் சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு ஒழிந்த இடைக்கணமும் உயிர்க்கணமும் வந்து புணரின் அவ் வகரம் திரியாது இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: அவ்யாழ், இவ்யாழ், உவ்யாழ்; வட்டு, அடை, ஆடை என ஒட்டுக. *(86)*

ஏனை உகரஈறு தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாதல்

383. ஏனை வகரந் தொழிற்பெய ரியற்றே.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒழிந்த ஒன்றற்கும் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ஏனை வகரம் தொழிற்பெயர் இயற்று - ஒழிந்த வகரவீறு ஞகர வீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் *(297, 298)* வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், அல்லனவற்றுக்கண் உகரமே பெற்றும் முடியும் எ-று.

எ-டு: தெவ்வுக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; தெவ்வுக்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும். *(87)*

ழகார ஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமை முடிபு

384. ழகார இறுதி ரகார இயற்றே.

இது, ழகாரவீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ழகார இறுதி ரகார இயற்று - ழகார ஈற்றுப் பெயர் வன்கணம் வந்தால் வேற்றுமைக்கண் ரகார ஈற்று இயல்பிற்றாய் (363) வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: *பூழ்க்கால், சிறகு, தலை, புறம் என வரும்.* *(88)*

'தாழ்' கோல் என்னும் வருமொழியொடு புணருமாறு

385. தாழென் கிளவி கோலொடு புணரின்
அக்கிடை வருதல் உரித்து மாகும்.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தாழ் என் கிளவி கோலொடு புணரின் - தாழ் என்னும் சொல் கோல் என்னும் சொல்லொடு புணரும் இடத்து, அக்குஇடை வருதலும் உரித்து - வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக்குச்சாரியை இடை வந்து முடிதலும் உரித்து எ-று.*

எ-டு: *தாழக்கோல் என வரும்.* *(89)*

தமிழ் எனும் நிலைமொழியும் அற்றாதல்

386. தமிழென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *தமிழ் என் கிளவியும் அதன் ஓர் அற்று - தமிழ் என்னும் சொல்லும் அதனோடு ஒரு தன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக்கும் பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: *தமிழக்கூத்து, சேரி, தோட்டம், பள்ளி என வரும்.* *(90)*

குமிழ் எனும் மரப்பெயர் அம்முச் சாரியை பெற்று முடிதல்

387. குமிழென் கிளவி மரப்பெய ராயின்
பீரென் கிளவியோ டோரியற் றாகும்.

இதுவும், அவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *குமிழ் என் கிளவி மரப்பெயர் ஆயின் - குமிழ் என்னும் சொல் குமிழ்த்தல் என்னும் தொழிலன்றி மரப்பெயராயின், பீர் என் கிளவியோடு ஓர் இயற்று ஆகும் - பீர் என் கிளவியோடு ஓர் இயல்பிற்றாய் (364, 366) மெல்லெழுத்தும் அம்முச்சாரியையும் பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: *குமிழ்ங்கோடு, குமிழங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.*

'ஓர் இயற்று' என்றதனான், பிறவற்றிற்கும் இம் முடிபு கொள்க.

எ-டு: *மகிழ்ங்கோடு என வரும்.* *(91)*

'பாழ்' வல்லெழுத்தொடு மெல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடிதல்

388. பாழென் கிளவி மெல்லெழுத் துறழ்வே.

இதுவும், அவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பாழ் என் கிளவி மெல்லெழுத்து உறழ்வு - பாழ் என்னும் சொல் வல்லெழுத்தொடு மெல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: *பாழ்க்கிணறு, பாழ்ங்கிணறு; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.* *(92)*

'ஏழ்' அன்சாரியை பெறுதல்

389. ஏழென் கிளவி உருபியல் நிலையும்.

இஃது, இவ் வீற்று எண்ணுப்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஏழ் என் கிளவி - ஏழ் என்னும் எண்ணுப் பெயரது இறுதி, உருபு இயல் நிலையும் - உருபு புணர்ச்சிக்கண் சொன்ன இயல்பின் கண்ணே (195) நிலைபெற்று (அன்பெற்று) முடியும் எ-று.*

எ-டு: *ஏழன் காயம், சுக்கு, தோரை, பயறு என வரும்.*

இயைபு வல்லெழுத்து (384) இவ் வோத்தின் புறனடையான் (406) வீழ்க்க. *(93)*

அளவு நிறைப் பெயர்கள் வருவழி 'ஏழ்' எழுவாதல்

390. அளவும் நிறையும் எண்ணும் வருவழி
நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும்
கடிநிலை யின்றே ஆசிரி யர்க்க.

இது, மேலதற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அளவும் நிறையும் எண்ணும் வருவழி - (அவ் வேழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர்) அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப் பெயரும் (வருமொழியாய்) வருமிடத்து, நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும் ஆசிரியர்க்கு கடிநிலை இன்று - நெடுமுதல் குறுகுதலும் (ஆண்டு) உகரம் வருதலும் ஆசிரியர்க்கு நீக்கும் நிலைமை இன்று எ-று.*

எ-டு: *எழுகலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; எழுகழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும்; எழுமூன்று, எழுநான்கு எனவும் வரும்.*

'நிலையின்று' என்றதனான், வன்கணத்துப் பொருட் பெயர்க்கும் இம் முடிபு கொள்க.

எ-டு: *எழுகடல், சிலை, திசை, பிறப்பு என வரும்.* *(94)*

'எழுபத்து' எழுபஃது என முடிதல்

391. பத்தென் கிளவி ஒற்றிடை கெடுவழி
நிற்றல் வேண்டும் ஆய்தப் புள்ளி.

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பத்து என் கிளவி இடை ஒற்று கெடுவழி ஆய்தப் புள்ளி நிற்றல் வேண்டும் - (அவ்) ஏழ் என்பதனொடு பத்து என்பது புணரும் இடத்து அப் பத்து என்னும் கிளவியின் இடை ஒற்றுக் கெடுவழி ஆய்தமாகிய புள்ளி நிற்றல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: எழுபஃது என வரும். *(95)*

'ஏழ்' ஆயிரம் வருவழி உகரம் பெறாது முடிதல்

392. ஆயிரம் வருவழி உகரங் கெடுமே.

இது, மேலதற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஆயிரம் வருவழி உகரம் கெடும் - அவ் வேழ் என்பது ஆயிரம் என்பது வருமிடத்து முன்பெற்ற உகரம் பெறாது முடியும் எ-று.*

எ-டு: எழாயிரம் என வரும். *(96)*

'ஏழ்' எனும் பெயர் 'நூறாயிரம்' வருவழி இயல்பாகவே புணர்தல்

393. நூறூர்ந்து வரூஉம் ஆயிரக் கிளவிக்குக்
கூறிய நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றே.

இதுவும், மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது.

(இ-ள்.) *நூறு ஊர்ந்து வரும் ஆயிரக் கிளவிக்கு - அவ் வேழ் என்பது நூறு என்னும் சொல் ஊர்ந்து வருகின்ற ஆயிரக் கிளவியாகிய நூறாயிரம் என்பதற்கு, கூறிய நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்று - (முன்) கூறிய நெடுமுதல் குறுகி உகரம் பெறுதல் இன்று எ-று.*

எ-டு: ஏழ் நூறாயிரம் என வரும்.

'கூறிய' என்றதனான், நெடுமுதல் குறுகி, உகரம் பெற்று எழு நூறாயிரம் என்றும் ஆம். இவ் விலேசினானே ஏழாயிரம் என்றும் ஆம்.

இன்னும் அதனானே, இயல்புகணத்து முடிபு கொள்க.

எ-டு: எழுஞாயிறு, எழுநாள் என வரும். *(97)*

பேரெண்ணுப் பெயர் வருவழியும் 'ஏழ்' மேலைமுடிபே பெறுதல்

394. ஐஅம் பல்லென வரூஉம் இறுதி
அல்பெய ரெண்ணு மாயியல் நிலையும்.

இதுவும், மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது.

(இ-ள்.) *(அவ்வேழ் என்பதன்முன்) ஐ அம் பல் என வரூஉம் இறுதி அல்பெயர் எண்ணும் - ஐ என்றும், அம் என்றும், பல் என்றும் வருகின்ற இறுதிகளையுடைய பொருட்பெயர் அல்லாத எண்ணுப் பெயராகிய தாமரை வெள்ளம் ஆம்பல் என்பன வந்தாலும்; அ இயல் நிலையும் - உகரம் பெறாது அவ்வியல்பின் கண்ணே நின்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஏழ்தாமரை, ஏழ்வெள்ளம், ஏழாம்பல் என வரும். (98)

உயிர்க்கணம் வருவழியும் அற்றாதல்

395. உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இதுவும், மேலதற்கு எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிது விதி வகுக்கின்றது.

(இ-ள்.) *உயிர் முன் வரினும் - (அவ் வேழ் என்பது அளவு முதலிய பெயர்களுள்) உயிர் முதல்மொழி (முன்) வரினும், அ இயல் திரியாது - (நெடுமுதல் குறுக்கமின்றி உகரம் பெறாது) அவ் வியல்பின் திரியாது முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஏழகல், ஏழுழக்கு, ஏழொன்று, ஏழிரண்டு என வரும். (99)

'கீழ்' வேற்றுமைக்கண் உறழ்ச்சி முடிபுகோடல்

396. கீழென் கிளவி உறழத் தோன்றும்.

இஃது, இவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு வேற்றுமைக்கண் வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *கீழ் என் கிளவி உறழ தோன்றும் - கீழ் என்னும் சொல் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றி முடியும் எ-று.*

எ-டு: கீழ்குளம், கீழ்க்குளம் என வரும்.

'தோன்றும்' என்றதனான், நெடுமுதல் குறுகாது உகரம் வருதலும் கொள்க. ஆங்கு இயைபு வல்லெழுத்து (384) இவ் வோத்தின் புறனடையான் (406) வீழ்க்க.

எ-டு: கீழுகுளம், சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும். (100)

ளகார ஈற்றுப் பெயரது வேற்றுமைமுடிபு

397. ளகார இறுதி ணகார இயற்றே.

இது, ளகார ஈற்றிற்கு ணகார ஈற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ளகார இறுதி ணகார இயற்று - ளகார ஈற்றுப் பெயர் வேற்றுமைக்கண் ணகார ஈற்று இயல்பிற்றாய் (303) (வன்கணம் வந்தால் ளகாரம் டகாரமாய்த் திரிந்து) முடியும் எ-று.*

எ-டு: முட்குறை, சிறை, தலை, புறம் என வரும். (101)

மென்கணம் வருவழி ளகாரம் ணகரமாதல்

398. மெல்லெழுத் தியையின் ணகார மாகும்.

இது, மேலதற்கு மென்கணத்து முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்து இயையின் ணகாரம் ஆகும் - (ளகார ஈறு) மெல்லெழுத்து (வருமொழியாய் வந்து) இயையின் ணகாரமாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.

எ-டு: முண்ஞெரி, நுனி, முரி என வரும்.

இதனை வேற்றுமை இறுதிக்கண் அல்வழியது எடுத்துக்கோடற் கண் சிங்கநோக்காக வைத்தலின், அல்வழிக்கும் இம் முடிபு கொள்க.

எ-டு: முண்ஞெரிந்தது, நீண்டது, மாண்டது என வரும். *(102)*

இவ்வீற்றுப் பெயரது அல்வழிமுடிபு

399. அல்வழி யெல்லாம் உறழெனமொழிப.

இது, மேலதற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அல்வழி எல்லாம் உறழ் என மொழிப - (ளகார ஈற்று) அல்வழிகளெல்லாம் (திரிந்தும் திரியாதும்) உறழ்ந்து முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: முள்கடிது, முட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், குணவேற்றுமைக்கண்ணும் இவ் வுறழ்ச்சி கொள்க.

எ-டு: முள்குறுமை, முட்குறுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; கோள்கடுமை, கோட்கடுமை எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனானே, உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபும் கொள்க.

எ-டு: அதோட்கொண்டான், இதோட்கொண்டான், உதோட் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். *(103)*

தகரம் வருவழி ளகரம் ஆய்தமாகவும் திரியப்பெறுதல்

400. ஆய்த நிலையலும் வரைநிலை யின்றே
தகரம் வரூஉங் காலை யான.

இது, மேலதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆய்தம் நிலையலும் வரைநிலை இன்று - (ளகாரம் டகாரமாயே திரியாது) ஆய்தமாய்த் திரிந்து நிற்றலும் வரையும் நிலைமை இன்று, தகரம் வரும் காலை - தகர முதல்மொழி வரும் காலத்து எ-று.

எ-டு: முஃடீது, முட்டீது என வரும். *(104)*

தனிநெடில் இறுதி ளகரம் இயல்பாதலும், அல்வழிக்கண் வேற்றுமைமுடிபு பெறுதலும்

401. நெடியத னிறுதி இயல்பா குநவும்
வேற்றுமை யல்வழி வேற்றுமை நிலையலும்
போற்றல் வேண்டும் மொழியுமா ருளவே.

இது, மேலதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *நெடியதன் இறுதி இயல்பாகுநவும் - (ளகாரம்) நெடியதன் இறுதி திரியாது இயல்பாய் முடிவனவற்றையும், வேற்றுமை அல்வழி வேற்றுமை நிலையலும் - வேற்றுமை அல்லாத அல்வழியிடத்து வேற்றுமையின் இயல்புடையனவாய்த் திரிந்து முடிதலையும், போற்றல் வேண்டும் மொழியுமார் உள - போற்றுதல் வேண்டும் மொழிகளும் உள எ-று.*

எ-டு: வாள்கடிது, கோள்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; தோட்கடிது, நாட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் வரும்.

'போற்றல் வேண்டும்' என்றதனான், உதளங்காய், செதிள், தோல், பூ என அம்முப்பெற்று முடிவன கொள்க. *(105)*

இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர் (பிற மெய்யீற்றுத் தொழிற்பெயரியலதாய்) உகரம் பெறுதல்

402. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இஃது, இவ் வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல - (ளகார ஈற்றுத்) தொழிற்பெயரெல்லாம் வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக் கண்ணும் ஞகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பினவாய் (297, 298) வன்கணம் வந்தவழி வல்லெழுத்தும் உகரமும் பெற்றும், மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்தவழி உகரம் பெற்றும் முடியும் எ-று.*

எ-டு: துள்ளுக் கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; துள்ளுக்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், தொழிற்பெயர்கள் இருவழியும் இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு முடிவனவும் கொள்க.

எ-டு: கோள்கடிது, கோட்கடிது; வாள்கடிது, வாட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; கோள் கடுமை, கோட்கடுமை; வாள் கடுமை, வாட்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

ஈண்டு, வாள் என்றது சொல்லுதலை. *(106)*

‘இருள்’ அத்தும் இன்னும் பெற்று முடிதல்

403. இருளென் கிளவி வெயிலியல் நிலையும்.

இதுவும், அவ் வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இருள் என் கிளவி வெயில் இயல் நிலையும் - இருள் என்னும் சொல் (வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்) வெயில் என்னும் சொல்லின் இயல்பிலே (378) நின்று, அத்தும் இன்னும் பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: இருளத்துக் கொண்டான், இருளிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (107)

புள்ளும் வள்ளும் (இருவழியும்) உகரம் பெறுதல்

404. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெய ரியல.

இதுவும், அவ் வீற்றுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயர் இயல - புள் என்னும் சொல்லும் வள் என்னும் சொல்லும் வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக் கண்ணும் ஞகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பினவாய் (397, 398) வன் கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், மென்கணத்தும் இடைக் கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும் எ-று.

எ-டு: புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; புள்ளுக் கடுமை, வள்ளுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

இதனைத் ‘தொழிற்பெயரெல்லாம்’ என்றதன்பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினான், இருவழியும் வேற்றுமைத் திரிபு எய்தி முடிவனவும் கொள்க.

எ-டு: புட்கடிது, வட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; புட்கடுமை, வட்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனானே, பள் என்பதன்கண்ணும், கள் என்பதன் கண்ணும் இருவழியும் இவ்விரு முடிபு பெற்றமையும் கொள்க.

எ-டு: பள்ளுக்கடிது, கள்ளுக்கடிது; பள்ளுக்கடுமை, கள்ளுக் கடுமை எனவும்; பட்கடிது, கட்கடிது; பட்கடுமை, கட்கடுமை எனவும் ஒட்டுக. (108)

'மக்கள்' இறுதிளகரம் இயல்பாதலன்றி டகரமாய்த் திரிந்து முடிதல்

405. மக்க ளென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
தக்கவழி அறிந்து வலித்தலு முரித்தே.

இது, மக்கள் என்னும் உயர்திணைப் பெயருக்கு 'உயிரீறாகிய வுயர்திணைப் பெயரும்' (தொகை. 11) என்பதனுள் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மக்கள் என்னும் பெயர்நிலை கிளவியும் - மக்கள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லின் இறுதி, தக்கவழி அறிந்து வலித்தலும் உரித்து - இயல்பேயன்றித் தக்க இடம் அறிந்து வல்லொற்றாய்த் திரிந்து முடிதலும் ஆம் எ-று.*

'தக்கவழி' என்றதனான், அம் மக்கள் உடம்பு, உயிர் நீங்கிய காலத்து இம் முடிபு எனக் கொள்க.

எ-டு: மக்கட்கை, செவி, தலை, புறம் என வரும். *(109)*

இவ்வியற்குப் புறனடை

406. உணரக் கூறிய புணரியன் மருங்கின்
கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர் கொளலே.

இஃது இவ்வோத்திற்குப் புறநடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உணரக் கூறிய - உணரக் கூறப்பட்ட புள்ளியீறுகள், புணர் இயல் மருங்கின் - (வருமொழியொடு) புணரும் இயல்பிடத்து, கண்டு செயற்கு உரியவை கண்ணினர் கொளல் - (மேல் முடித்த முடிபுகளேயன்றி வழக்கினுள்) கண்டு முடித்தற்குரிய பிற முடிபுகளைக் கருதிக்கொண்டு முடிக்க எ-று.*

எ-டு: விழன்குளம், சேறு, தரை, பழனம் என இவை, னகார ஈற்று வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாய் முடிந்தன. பொன் னப்பத்தம் என்பது அவ்வீறு அக்குப்பெற்று முடிந்தது.

நீர் குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என்பது ரகார ஈற்று அல்வழி முடிபு. வேர் குறிது, வேர்க்குறிது என்பது அவ் வீற்று அல்வழி உறழ்ச்சி.

அம்பர்க்கொண்டான், இம்பர்க்கொண்டான், உம்பர்க் கொண்டான், எம்பர்க் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என்பன அவ் வீற்றுள் உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபு. தகர்க்குட்டி என்பது அவ் வீற்று இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகிய அல்வழி முடிபு. வடசார்க்கூரை, தென்சார்க்கூரை என்பன அவ் வீற்று இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉ முடிபு.

உசிலங்கோடு, எலியாலங்கோடு என்பன லகார ஈற்று அம்முப் பேறு. கல்லம்பாறை என்பது அவ் வீற்று அல்வழி அம்முப்பேறு.

அழலத்துக் கொண்டான் என்பது அவ் வீற்று அத்துப்பேறு. அழுக்கற்போர் என்பது அவ் வீற்று அல்வழித் திரிபு.

யாழ்குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என்பன ழகார ஈற்று அல்வழி முடிபு. வீழ்குறிது, வீழ்க்குறிது என்பன அவ் வீற்று அல்வழி உறழ்ச்சி. தாழப்பாவை என்பது அவ் வீற்று அல்வழி அக்குப்பேறு.

இனி 'உணரக் கூறிய' என்றதனான், குளத்தின்புறம், மரத்தின்புறம் என உருபிற்கு எய்திய அத்தோடு இன்பெறுதலும் கொள்க.

இனிக் 'கண்ணினர்' என்றதனான், ஒருநாளைக் குழவி என ளகர ஈறு ஐ என்னும் சாரியையும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடிந்தன கொள்க.

பிறவும், இவ் வோத்தின் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதன் அகத்து முடித்துக் கொள்க. *(110)*

புள்ளிமயங்கியல் முற்றிற்று.

9
குற்றியலுகரப் புணரியல்

இவ் வோத்து என்ன பெயர்த்தோ எனின், குற்றியலுகர ஈறு வருமொழியொடு புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின் குற்றியலுகரப் புணரியல் எனப்பட்டது.

குற்றியலுகரம் இடம் நோக்கி அறுவகைப்படுதல்

407. ஈரெழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் இடைத்தொடர்
ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொடர்
ஆயிரு மூன்றே உகரம் குறுகிடன்.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ எனின், இக் குற்றியலுகரம் வரும் இடத்திற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஈர் எழுத்து ஒரு மொழி - இரண்டு எழுத்தானாகிய ஒரு மொழியும், உயிர்த்தொடர் - உயிர்த்தொடர் மொழியும், இடைத்தொடர் - இடைத்தொடர் மொழியும், ஆய்தத்தொடர் - ஆய்தத்தொடர் மொழியும், வன்தொடர் - வன்றொடர் மொழியும், மென்தொடர் - மென்றொடர் மொழியும், அ இரு மூன்று - ஆகிய அவ் வாறு என்று சொல்லப்படும், உகரம் குறுகு இடன் - உகரம் குறுகி வரும் இடன் எ-று.*

எ-டு: நாகு, வரகு, தெள்கு, எஃகு, கொக்கு, குரங்கு என வரும். *(1)*

ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி வன்தொடரும் மென்தொடரும் ஆதல்

408. அவற்றுள்
ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி யிடைத்தொட ராகா.

இஃது, அவ்வாறனுள் ஓர் ஈற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அவற்றுள் ஈர் ஒற்று தொடர்மொழி - அவற்றுள் ஈர் ஒற்றுத் தொடர்மொழிகளில், இடைத்தொடர் ஆகா - இடைத்தொடர் ஆகா, வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும் ஆம் எ-று.*

எ-டு: ஈர்க்கு; மொய்ம்பு என வரும். *(2)*

அறுவகைக் குற்றுகரமும் இருவழிப்புணர்ச்சிக்கண்ணும் நிறைந்தே நிற்றல்

409. அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா இறுதியும் உகர நிறையும்.

இஃது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அல்லது கிளப்பினும் - அல்வழியைச் சொல்லும் இடத்தும், வேற்றுமைக்கண்ணும் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும், எல்லா இறுதி உகரமும் நிறையும் - ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகர மும் நிறைந்தே நிற்கும் எ-று.*

எ-டு: நாகு கடிது, நாகு கடுமை; வரகு கடிது, வரகு கடுமை என வரும். *(3)*

வல்லொற்றுத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகரம் அரைமாத்திரையே பெறுமிடம்

410. வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்
தொல்லை இயற்கை நிலையலு முரித்தே.

இஃது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுக்கின்றது.

(இ-ள்.) *வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி - (அவ் வாறீற்றுள்ளும்) வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி, வல்லெழுத்து வருவழி - வல்லெழுத்து முதல்மொழி வருமொழியாய் வரும் இடத்து, தொல்லை இயற்கை நிலையலும் உரித்து - முன் (எழுத். 12) கூறிய இயற்கை நிற்றலும் உரித்து எ-று.*

எ-டு: கொக்குக் கடிது, கொக்குக் கடுமை என வரும். *(4)*

குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள் வருமாறு

411. யகரம் வருவழி இகரங் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது.

இது, குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *யகரம் வருவழி உகரக்கிளவி துவரத் தோன்றாது - யகர முதல்மொழி வரும் இடத்து நிலைமொழி உகரம் முற்றத் தோன்றாது; இகரம் குறுகும் - ஆண்டு ஓர் இகரம் வந்து குறுகும் எ-று.*

எ-டு: நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எஃகியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது என வரும்.

இதனானே, ஆகார ஈறு அகரம் பெற்றாற் (உயிர். 24) போல ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் இகரமும் பெற்று யகர முதல்மொழியொடு புணருமாறு கூறிற்றாயிற்று. *(5)*

ஈரெழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர்மொழியும் வேற்றுமைக்கண் (ட ற) ஒற்றிரட்டி முடியுமாறு

412. ஈரெழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர் மொழியும்
வேற்றுமை யாயின் ஒற்றிடை இனமிகத்
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி.

இது, மேற்கூறிய ஆறனுள்ளும் முன் நின்ற இரண்டற்கும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ஈர் எழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர் மொழியும் - ஈர் எழுத்து ஒருமொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி யாயின், இன ஒற்று இடைமிக வல்லெழுத்து மிகுதி தோற்றம் வேண்டும் - இனமாகிய ஒற்று இடையிலே மிக வல்லெழுத்து மிகுதி தோன்றி முடிதல் வேண்டும் எ-று.

எ-டு: யாட்டுக்கால், செவி, தலை, புறம் எனவும்; முயிற்றுக்கால், சினை, தலை, புறம் எனவம் வரும்.

'தோற்றம்' என்றதனான், இவ் விரண்டற்கும் இயல்பு கணத்து முடிபும் கொள்க.

எ-டு: யாட்டு ஞாற்சி, முயிற்று ஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை, அடைவு, ஆட்டம் என வரும். (6)

அவ்விரண்டனுள்ளும் ஒற்றிரட்டா மொழியு முண்மை

413. ஒற்றிடை யினமிகா மொழியுமா ருளவே
அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே.

இஃது, எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இன ஒற்று இடை மிகா மொழியுமார் உள - இன ஒற்று இடையில் மிக்கு முடியாத மொழிகளும் உள; வல்லெழுத்து மிகல் அ திறத்து இல்லை - வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் அக் கூற்றுள் இல்லை எ-று.

எ-டு: நாகுகால், சினை, தலை, புறம் எனவும்; வரகுகதிர், சினை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'அத்திறம்' என்றதனான், உருபிற்கு எய்திய சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ-டு: யாட்டின்கால், முயிற்றின்கால், நாகின்கால், வரகின்கால் என வரும். (7)

இடையொற்றுத் தொடரும் ஆய்தத் தொடரும் இயல்பாய் முடிதல்

414. இடையொற்றுத் தொடரும் ஆய்தத் தொடரும்
நடைஆ இயல என்மனார் புலவர்.

இஃது, இடைநின்ற இரண்டிற்கும் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) இடை ஒற்றுத்தொடரும் ஆய்தத்தொடரும் நடை - இடை ஒற்றுத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் ஆய்தத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் நடக்கும் இடத்து, அ இயல என்மனார் புலவர் - மேற்கூறிய இயல்பு முடிபினை உடைய என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

எ-டு: தெள்குகால், சிறை, தலை, புறம் எனவும்; எஃகு கால், சிறை, தலை, புறம் எனவும் வரும். *(8)*

வன்தொடர் மொழியும் மென்தொடர் மொழியும் முடியுமாறு

415. வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும்
வந்த வல்லெழுத் தொற்றிடை மிகுமே
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற் றெல்லாம்
வல்லொற் றிறுதி கிளையொற் றாகும்.

இது, பின் நின்ற இரண்டற்கும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும் - வன்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் மென்றொடர் மொழிக் குற்றிய லுகர ஈறும், வந்த வல்லெழுத்து ஒற்று இடை மிகும் - வருமொழியாய் வந்த வல்லொற்று இடையிலே மிக்கு முடியும்; மெல்லொற்று தொடர் மொழி மெல்லொற்று எல்லாம் - அவ் விரண்டு ஈற்றினுள் மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழிக்கண் நின்ற மெல்லொற்றெல்லாம், இறுதி வல்லொற்று கிளை ஒற்று ஆகும் - இறுதி வல்லொற்றும் கிளை வல்லொற்றும் ஆய் முடியும் எ-று.

எ-டு: கொக்குக்கால், சிறகு, தலை, புறம் எனவும்; குரங்குக் கால், செவி, தலை, புறம் எனவும்; குரக்குக்கால், செவி, தலை, புறம் எனவும்; எட்குக் குட்டி, செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'வந்த' என்றதனான், இவ்விரண்டற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ-டு: கொக்கின்கால், குரங்கின்கால் என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், பறம்பிற்பாரி என்றாற் போல்வன மெல்லொற்றுத் திரியாமையும் கொள்க. *(9)*

ஒற்று என்ற மிகுதியான் இயல்பு கணத்துக்கண்ணும் குரக்குஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை, அடைவு, ஆட்டம் என மெல்லொற்றுத் திரிதலும் கொள்க.

அவ்விரு தொடர்மொழிக்கண்ணும் மரப்பெயர் அம்முச்சாரியை பெறுதல்

416. மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை.

இஃது, அவ் வீறு இரண்டற்கும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மரப்பெயர் கிளவிக்குச் சாரியை அம் - வன்றொடரின் கண்ணும் மென்றொடரின்கண்ணும் மரப்பெயராகிய சொல்லிற்கு வரும் சாரியை அம்முச் சாரியை எ-று.*

எ-டு: தேக்கங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; வேப்பங் கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும். (10)

மென்தொடர் வன்தொடராகத் திரியா மரப்பெயரும் உண்மை

417. மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரு முளவே.

இது, மென்றொடர் மொழிக்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக் கின்றது.

(இ-ள்.) *மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரும் உள - மெல் லொற்று வல்லொற்றாய்த் திரியாது முடியும் மரப்பெயரும் உள எ-று.*

எ-டு: குருந்தங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; புன்கங் கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும்.

மற்று, இது நிலைமொழித் தொழிலை நிலைமொழி விலக்கு மாதலின் (எழுத். 229) சாரியை வகுப்பவே முடியும் பிற எனின், இது நிலைமொழியின் உள் தொழிலாகலின் அவ்வாறு விலக்குண்ணா தென்பது கருத்து. (11)

ஈரெழுத்து மொழியும் வன்தொடர் மொழியும் அம்முச்சாரியையும் பெறுதல்

418. ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும்
அம்மிடை வரற்கும் உரியவை உளவே
அம்மர பொழுகு மொழிவயி னான.

இஃது, ஈரெழுத்து ஒருமொழிக்கும் வன்றொடர் மொழிக்கும் எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஈர் எழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும் - ஈரெழுத்து ஒருமொழிக் குற்றியலுகரமும் வன்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகரமும், அம் இடை வரற்கும் உரியவை உள - முன் முடித்துப் போந்த முடிபுகளன்றி அம்முச்சாரியை இடைவந்து முடித்தற்கு உரியனவும் உள. யாண்டெனின், அம் மரபு ஒழுகும் மொழிவயின் ஆன - அவ் விலக்கணம் நடக்கும் மொழியிடத்து எ-று.*

எ-டு: ஏறங்கோள் (சீவக. 489), வட்டம்போர் என வரும்.

'உள' என்றதனான், தெங்கங்காய், பயற்றங்காய் என வன்றொடர் அல்லனவற்றிற்கு அம்முப்பேறு கொள்க.

'அம்மர பொழுகும்' என்றதனான், அரசக்கன்னி, முரசக்கடிப்பு என அக்குப்பேறும் கொள்க. இன்னும் அதனானே, இருட்டத்துக் கொண்டான் என்னும் அத்துப்பேறும் கொள்க. இன்னும் அதனானே, மயிலாப்பிற் கொற்றன், பறம்பிற்பாரி என இன்பேறும் கொள்க. இன்னும் அதனானே, கரியதன்கோடு என அன்பேறும் கொள்க. *(12)*

மெல்லொற்று வலியாது அக்குப் பெற்று வருதலும் உண்மை

419. ஒற்றுநிலை திரியா தக்கொடு வரூஉம்
அக்கிளை மொழியும் உளவென மொழிப.

இது, மென்றொடர் மொழியுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குத லும் எய்தியதன்மேல் சிறப்பும் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ஒற்று நிலை திரியாது அக்கொடு வரும் அ கிளை மொழியும் உள என மொழிப - ஒற்று முன் நின்ற நிலை திரியாது அக்குச் சாரியையொடும் பிற சாரியையொடும் வரும் அக் கிளை யெழுத்து மொழியும் உள என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் எ-று.

எ-டு: குன்றக் கூகை, மன்றப் பெண்ணை என வரும்.

உம்மையான், கொங்கத்துழவு, வங்கத்து வாணிகம் என அத்துப் பெற்றன.

'நிலை' என்றதனான், ஒற்றுநிலை திரியா அதிகாரத்துக்கண் இயைபு வல்லெழுத்து விலக்குக.

'அக்கிளைமொழி' என்றதனான், பார்ப்பனக்கன்னி, பார்ப்பனச்சேரி என அன்னும் அக்கும் வந்தன கொள்க. *(13)*

குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயர் அன்சாரியை பெற்றுப் புணர்தல்

420. எண்ணுப் பெயர்க்கிளவி உருபியல் நிலையும்.

இது, குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயரொடு பொருட்பெயர் முடிக்கின்றது.

(இ-ள்.) எண்ணுப்பெயர் கிளவி உருபு இயல் நிலையும் - எண்ணுப்பெயராகிய சொற்கள் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பின் கண்ணே (199) நின்று அன்பெற்று முடியும் எ-று.

எ-டு: ஒன்றன்காயம், இரண்டன்காயம்; சுக்கு, தோரை, பயறு என வரும். *(14)*

வண்டும் பெண்டும் இன்சாரியை பெறுதல்

421. வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும்.

இது, மென்றொடர் மொழியுள் சிலவற்றிற்குப் பிற முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *வண்டும் பெண்டும் இன் ஒடு சிவணும் - வண்டு என்னும் சொல்லும் பெண்டு என்னும் சொல்லும் இன்சாரியையொடு பொருந்தி முடியும் எ-று.*

எ-டு: வண்டின்கால், பெண்டின்கால் எனவரும். (15)

பெண்டு அன்னும் பெறுதல்

422. பெண்டென் கிளவிக் கன்னும் வரையார்.

இது, மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *பெண்டு என் கிளவிக்கு அன்னும் வரையார் - பெண்டு என்னும் சொல்லிற்கு (இன்னேயன்றி) அன் சாரியையும் வரையார் எ-று.*

எ-டு: பெண்டன்கை என வரும். (16)

'யாது'ம், 'அஃது' முதலாகிய சுட்டுப்பெயர் மூன்றும் அன்னொடு சிவணுதல்

423. யாதென் இறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய
ஆய்த இறுதியும் உருபியல் நிலையும்.

இஃது, ஈரெழுத்து ஒருமொழியுள் ஒன்றற்கும், சுட்டு முதல் ஆய்தத் தொடர்மொழிக்கும் வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *யாது என் இறுதியும் சுட்டு முதல் ஆகிய ஆய்த இறுதியும் - யாது என்னும் ஈறும் சுட்டு முதலாகிய ஆய்தத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், உருபு இயல் நிலையும் - உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பின்கண்ணே (201) நின்று அன்பெற்றும், சுட்டு முதல் மொழிகள் ஆய்தம் கெட்டும் முடியும் எ-று.*

எ-டு: யாதன்கோடு, அதன்கோடு, இதன்கோடு, உதன்கோடு என வரும். (17)

சுட்டு முதல் உகரம் அல்வழிக்கண் இடை ஆய்தம் கெடாமை

424. முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி
மன்னல் வேண்டும் அல்வழி யான.

இது, மேற்கூறிய ஈற்றுள் சுட்டுமுதல் ஈற்று உகரத்திற்கு ஒருவழி அல்வழி முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *முன் உயிர் வரும் இடத்து - (அவற்றுள் சுட்டு முதல் ஆய்தத் தொடர்மொழி உகர ஈறு தன்) முன்னே உயிர் வரும் இடத்து, ஆய்தப்புள்ளி மன்னல் வேண்டும் - ஆய்தப் புள்ளி (முன்பு போலக் கெடாது) நிலைபெற்று முடிதல் வேண்டும், அல்வழியான - அல்வழிக் கண் எ-று.*

எ-டு: அஃதடை, இஃதடை, உஃதடை; ஆடை, இலை என ஒட்டுக.

'முன்' என்றதனான், வேற்றுமைக்கண்ணும் உயிர் முதல் மொழி வந்த இடத்து *அஃதடைபு, அஃதாட்டம்* என ஆய்தம் கெடாமை கொள்க. *(18)*

ஏனைக்கணம் வருவழி ஆய்தம் கெடுதல்

425. ஏனைமுன் வரினே தானிலை யின்றே.

இது, மேலனவற்றிற்குப் பிற கணத்தொடு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஏனை முன்வரின் தான் நிலையின்று - (அச்சுட்டு முதல் உகர ஈறு உயிர்க்கணம் ஒழிந்த) பிற கணங்கள் முன்வரின் அவ் வாய்தம் நிலையின்றி முடியும் எ-று.*

எ-டு: *அது கடிது, இது கடிது, உது கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என வரும்.* *(19)*

ஆறுஈற்றுக் குற்றியலுகரத்திற்கும் அல்வழிமுடிபு

426. அல்லது கிளப்பின் எல்லா மொழியும்
சொல்லிய பண்பின் இயற்கை யாகும்.

இஃது, ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரத்திற்கும், அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *அல்லது கிளப்பின்* - அல்வழியைச் சொல்லும் இடத்து, எல்லா மொழியும் - ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும், சொல்லிய பண்பின் இயற்கை ஆகும் - மேற்சொல்லிய பண்பினையுடைய இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: *நாகு கடிது, வரகு கடிது, தெள்கு கடிது, எஃகு கடிது, குரங்கு கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.*

'எல்லா மொழியும்' என்றதனான், வினைச்சொல்லும் வினைக் குறிப்புச் சொல்லும் இயல்பாய் முடிந்தன கொள்க.

எ-டு: கிடந்தது குதிரை, கரிது குதிரை என வரும்.

'சொல்லிய' என்றதனான் இருபெயராட்டுப் பண்புத்தொகை முடிபுகொள்க.

எ-டு: *கரட்டுக்கானம், குருட்டெருது எனவரும்*

'பண்பின்' என்றதனான், ஐ என்னும் சாரியை பெற்று வரும் அல்வழி முடிபும் கொள்க.

எ-டு: *அன்றைக் கூத்தன், பண்டைச்சான்றார், ஓர் யாட்டை யானை, மற்றை யானை என வரும்.* *(20)*

வல்லொற்றுத் தொடர்மொழிக் குற்றுகரம் வன்கணம் வருவழி முடியுமாறு

427. வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அவ் வாறீற்றின் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி - வல்லொற்றுத் தொடர் மொழிக் குற்றியலுகரம், வல்லெழுத்து மிகும் - (வல்லெழுத்து வருவழி) வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: கொக்குக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். *(21)*

ஆங்கு முதலிய மூன்றும், யாங்கு என்பதொன்றும் அன்னஆதல்

428. சுட்டுச்சினை நீடிய மென்றொடர் மொழியும்
யாவினா முதலிய மென்றொடர் மொழியும்
ஆயியல் திரியா வல்லெழுத் தியற்கை.

இதுவும், அவ் வாறீற்றில் ஒன்றன்கண் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) சுட்டு சினை நீடிய மென்றொடர் மொழியும் - சுட்டாகிய சினையெழுத்து நீண்ட மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், யா வினா முதலிய மென்றொடர்மொழியும் - யா என்னும் வினா முதலாகிய மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வல்லெழுத்து இயற்கை அ இயல் திரியா - மேற்கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய அவ் வியல்பில் திரியாது முடியும் எ-று.

எ-டு: ஆங்குக்கொண்டான், ஈங்குக்கொண்டான், ஊங்குக் கொண்டான், யாங்குக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'இயற்கை' என்றதனான், அக் குற்றுகர ஈற்று வினையெச்ச முடிபு கொள்க.

எ-டு: செத்துக்கிடந்தான், இருந்துகொண்டான் என வரும். *(22)*

அவற்றுள் 'யாங்கு' இயல்பும் ஆதல்

429. யாவினா மொழியே இயல்பு மாகும்.

இது, மேலவற்றுள் ஒன்றன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *யா வினா மொழி இயல்பும் ஆகும் - (அவற்றுள்) யா வினா மொழி (மேற்கூறிய விகாரமேயன்றி) இயல்பாயும் முடியும் எ-று.*

எ-டு: யாங்கு கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். *(23)*

அவை நான்மொழியும் மெல்லொற்றுத் திரியாமை

430. அந்நான் மொழியுந் தந்நிலை திரியா.

இது, மேலவற்றிற்கு நிலைமொழிச் செய்கை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *அ நால் மொழியும் - (சுட்டு முதல் மூன்றும் யா முதல் மொழியுமாகிய) அந் நான்கு மொழியும், தம் நிலை திரியா - தம் மெல்லொற்று நிலை திரிந்து வல்லொற்று ஆகாது முடியும் எ-று.*

'தந்நிலை' என்றதனான், மெல்லொற்றுத் திரியாது மிக்கு முடிவன பிறவும் கொள்க.

எ-டு: அங்குக்கொண்டான், இங்குக்கொண்டான், உங்குக் கொண்டான், எங்குக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'யாமொழி' என்னாது 'வினா' என்றதனான், பிற இயல்பாய் முடிவனவும் கொள்க.

எ-டு: முந்து கொண்டான், பண்டு கொண்டான், இன்று கொண்டான், அன்று கொண்டான் என வரும். (24)

உண்டு எனும் மென்தொடர் மொழி
(பகர முதன்மொழி வருவழி) முடியுமாறு

431. உண்டென் கிளவி உண்மை செப்பின்
முந்தை இறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்
மேனிலை யொற்றே ளகாரம் ஆதலும்
ஆமுறை யிரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே
வல்லெழுத்து வரூஉங் காலை யான.

இது, மென்றொடர் மொழியுள் ஒரு வினைக்குறிப்பு மொழிக்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *உண்டு என் கிளவி உண்மை செப்பின் - உண்டு என்னும் சொல் (உண்டு என்னும் தொழில் ஒழிய) உண்மை என்னும் பண்பு உணர நிற்கும் இடத்து, முந்தை இறுதி மெய்யொடும் கெடுதலும், மேல்நிலை ஒற்று ளகாரம் ஆதலும் - முற்பட்ட ஈற்றுக் குற்றியலுகரம் (தான் ஏறி நின்ற) மெய்யொடும் கெடுதலும் அதற்கு மேல் நின்ற ணகார ஒற்று ளகாரம் ஆதலுமாகிய, அ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்து - அம் முறைமையுடைய இரண்டனையும் உரித்தாதலும் உடைத்து, வல்லெழுத்து வருங்காலை - வல்லெழுத்து முதல்மொழி வருங்காலத்து எ-று.*

வல்லெழுத்ததிகாரம் வாரா நிற்ப, 'வல்லெழுத்து வரூஉங் காலை' என்பதனான் இவ் விருமுடிபும் உள்ளது, பகர முதல்மொழி வந்தால்; மற்றை மூன்று எழுத்தின்கண்ணும் ஈறு கெடாதே நின்று முடியும் என்று கொள்க.

இன்னும் அதனானே, இயல்புகணத்து இறுதி கெடாதே முடிதல் கொள்க.

எ-டு: உள் பொருள், உண்டு பொருள் எனவும்; உண்டு காணம், உண்டு சாக்காடு, உண்டு தாமரை எனவும்; உண்டு ஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும் வரும்.

'உள்பொருள்' என்பது பண்புத்தொகை முடிபு அன்றோ எனின், அஃது ஓசை ஒற்றுமைப்படச் சொல்லும் வழியது; இஃது, ஓசை இடையறவுபடச் சொல்லும் வழியது போலும். *(25)*

இரு பெருந்திசைப்பெயர் புணர்வுழி ஏகாரச் சாரியைப் பேறு

432. இருதிசை புணரின் ஏயிடை வருமே.

இது, குற்றுகர ஈற்றுத் திசைப்பெயர்க்கு அல்வழிக்கண் வேறு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) இருதிசை புணரின் ஏ இடை வரும் - இரண்டு பெருந் திசைகள் தம்மிற் புணரின் ஏ என்னும் சாரியை இடைவந்து புணரும் எ-று.

எ-டு: வடக்கே தெற்கு, கிழக்கே மேற்கு என வரும். *(26)*

அப்பெருந்திசையொடு கோணத்திசை புணருமாறு

433. திரிபுவேறு கிளப்பின் ஒற்றும் இறுதியும்
கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்
ஒற்றுமெய் திரிந்து னகார மாகும்
தெற்கொடு புணருங் காலை யான.

இஃது, அப் பெருந்திசையொடு கோணத்திசை புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) திரிபு வேறு கிளப்பின் - (அப் பெருந்திசைகளொடு) கோணத்திசைகளை வேறாகப் புணர்க்கும் இடத்து, ஒற்றும் இறுதியும் கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர் - (அவ் வுகரம் ஏறி நின்ற) ஒற்றும் அவ் ஈற்று உகரமும் கெட்டு முடிதல் வேண்டுமென்று சொல்லுவர் புலவர், தெற்கொடு புணரும் காலை - தெற்கு என்னும் திசையொடு புணரும் காலத்து, ஒற்று மெய் திரிந்து னகாரம் ஆகும் - (அதன்கண் நின்ற) றகார ஒற்றுத் தன் வடிவு திரிந்து னகாரமாய் முடியும் எ-று.

'திரிந்து' என்றதனான், வடக்கு என்பதன்கண் இடை நின்ற ககர ஒற்றுக் கெடுக்க.

எ-டு: வடகிழக்கு, வடமேற்கு; தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு என வரும்.

'வேறு' என்றதனான், திசைப்பெயரொடு பொருட்பெயர்க்கும் இவ் விதி கொள்க.

எ-டு: வடகடல், வடவரை என வரும்.

'மெய்' என்றதனான், அத் திசைப்பெயரொடு பொருட்பெயர் புணருமிடத்து இறுதியும் முதலும் திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்க.

எ-டு: கீழ்கூரை, மேல் கூரை என வரும். *(27)*

பத்து என்னும் எண்ணுப் பெயரொடு ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாய எண்ணுப்பெயர் புணருமாறு

434. ஒன்றுமுத லாக எட்ட னிறுதி
எல்லா எண்ணும் பத்தன் முன்வரின்
குற்றிய லுகரம் மெய்யொடும் கெடுமே
முற்றஇன் வரூஉம் இரண்டலங் கடையே.

இஃது, இவ் வீற்று எண்ணுப்பெயரோடு எண்ணுப்பெயருக்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ஒன்று முதலாக எட்டு என் இறுதி எல்லா எண்ணும் - ஒன்று என்னும் சொல் முதலாக எட்டு என்னும் சொல் இறுதியாகவுள்ள எல்லா எண்ணுப்பெயரும், பத்தன் முன்வரின் - பத்து என்னும் எண்ணுப் பெயர் முன்வரின், குற்றியலுகரம் மெய்யொடும் கெடும் - (அப் பத்து என்னும் சொல்லிற்) குற்றியலுகரம் தான் ஏறி நின்ற மெய்யொடும் கெட்டு முடியும், இரண்டு அலம் கடை முற்ற இன் வரும் - இரண்டாகிய எண்ணுப் பெயர் அல்லாத எண்ணுப்பெயரிடத்து முடிய இன் வந்து புணரும் எ-று.

எ-டு: பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழ், பதினெட்டு என வரும்.

நிலைமொழி முற்கூறாததனான், பிறமொழியும் அவ் வின்பேறு கொள்க.

எ-டு: ஒன்பதின்பால், ஒன்பதின்கூறு என வரும்.

'முற்ற' என்றதனான், மேல் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் இன்பெற்றவழி, பதிற்றொன்று பதிற்றிரண்டு என்றாற் போல முடிபுகள் வேறுபட வருவனவெல்லாம் கொள்க. *(28)*

'பத்து' இரண்டு வருவழித் திரியுமாறு

435. பத்தனொற் றுக்கெட னகாரம் இரட்டல்
ஒத்த தென்ப இரண்டுவரு காலை.

இது, மேல் இன் பெறாதென்று விலக்கிய அதற்குப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பத்தன் ஒற்று கெட னகாரம் இரட்டல் - பத்து என்னும் சொல்லின் நின்ற தகர ஒற்றுக்கெட னகர ஒற்று வந்து இரட்டுதல், ஒத்தது என்ப - பொருந்திற்று என்று சொல்லுப புலவர், இரண்டு வரு காலை - இரண்டு என்னும் எண் வரும் காலத்து எ-று.

எ-டு: பன்னிரண்டு என வரும். *(29)*

பத்தன் முன்னர் 'ஆயிரம்' வருவழியும் இன்சாரியை தோன்றுதல்

436. ஆயிரம் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இதுவும், எண்ணுப்பெயர்க்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ஆயிரம் வரினும் - (மேற்கூறிய பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்னர், ஒன்று முதலாகிய எண்ணுப்பெயரேயன்றி) ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர் வந்தாலும், அ இயல் திரியாது - மேல் (434) ஈறு கெட்டு இன் பெற்ற இயல்பின் திரியாதே முடியும் எ-று.*

எ-டு: பதினாயிரம் என வரும். (30)

நிறைப்பெயரும் அளவுப் பெயரும் வருவழி இன்சாரியைப் பேறு

437. நிறையு மளவும் வரூஉங் காலையும்
குறையா தாகும் இன்னென் சாரியை.

இஃது, எண்ணுப் பெயரொடு நிறைப்பெயரும் அளவுப் பெயரும் புணர்க்கின்றது.

(இ-ள்.) *நிறையும் அளவும் வரூஉம் காலையும் - மேல் நின்ற பத்தென்பதன்முன் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் வரும் காலத்தும், இன் என் சாரியை குறையாது ஆகும் - (அவ்) இன் என்னும் சாரியை குறையாது வந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: பதின்கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும்; கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும் வரும்.

'குறையாதாகும்' என்றதனான், பத்து என்பதன் முன்னர்ப் பொருட்பெயர்க்கு வருமுடிபும் கொள்க.

எ-டு: பதின்றிங்கள், பதிற்றுமுழம், பதிற்றுவேலி பதிற்றிதழ் என வரும். (31)

வருமொழி பத்து இடையொற்றுக் கெட ஆய்தமாதல்

438. ஒன்றுமுத லொன்பான் இறுதி முன்னர்
நின்ற பத்த னொற்றுக்கெட ஆய்தம்
வந்திடை நிலையும் இயற்கைத் தென்ப
கூறிய இயற்கைக் குற்றிய லுகரம்
ஆற னிறுதி அல்வழி யான.

இஃது, எண்ணுப் பெயரோடு எண்ணுப் பெயர்க்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *ஒன்று முதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர் நின்ற பத்தன் ஒற்று கெட ஆய்தம் வந்து இடைநிலையும் இயற்கைத்து என்ப - ஒன்று முதலாக ஒன்பது ஈறாகச் சொல்லப்படுகின்ற எண்ணுப் பெயர்களின் முன்னர்*

வருமொழியாய் வந்து நின்ற பத்து என்னும் சொல்லினது தகர ஒற்றுக் கெட ஆய்தமானது வந்து இடையில் நிலைபெறும் இயல்பையுடைத் தென்று சொல்லுவர் புலவர், ஆறன் இறுதி அல்வழி குற்றியலுகரம் கூறிய இயற்கை - அவற்றுள் ஆறு என்னும் ஈறு அல்லாத இடத்துக் குற்றிய லுகரம் மேற்கூறிய இயற்கையாய் மெய்யொடும் கெட்டு முடியும் எ-று.

எ-டு: ஒருபஃது, இருபஃது என ஒட்டுக.

'வந்த' என்றதனான், ஆய்தமாய்த் திரியாது கெட்டு ஒருபது என்றுமாம். *(32)*

நிலைமொழி ஒன்று இரண்டு என்பன ஒரு இரு எனத்திரிதல்

439. முதலீ ரெண்ணினொற்று ரகரம் ஆகும்
உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இது, மேற்கூறிய முடிபிற்கு உரியதொன்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல் ஈர் எண்ணின் ஒற்று ரகரம் ஆகும் - (அவற்றுள்) முதற்கண் நின்ற இரண்டு எண்ணின் ஒற்று ரகார ஒற்றாம், அ வயின் உகரம் வருதல் - அவ்விடத்து உகரம் வருக எ-று.

எ-டு: ஒருபஃது என வரும். *(33)*

ஆண்டு இரண்டன் ரகரம் கெடுதல்

440. இடைநிலை ரகரம் இரண்டெனன் எண்ணிற்கு
நடைமருங் கின்றே பொருள்வயி னான.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) இரண்டு என் எண்ணிற்கு இடைநிலை ரகரம் பொருள் வயின் நடை மருங்கு இன்று - அவ் விரண்டு என்னும் எண்ணிற்கு இடை நின்ற ரகரம் அம் மொழி பொருளாமிடத்து நடக்கும் இடம் இன்றிக் கெடும் எ-று.

எ-டு: இருபஃது என வரும். *(34)*

(நிலைமொழி) மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல் குறுகுதலும், மூன்றன் னகரம் பகரம் ஆதலும்

441. மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல் குறுகும்
மூன்றன் ஒற்றே பகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) மூன்றும் ஆறும் நெடு முதல் குறுகும் - மூன்று என்னும் எண்ணும் ஆறு என்னும் எண்ணும் நெடுமுதல் குறுகி முடியும், மூன்றன் ஒற்று பகாரம் ஆகும் - மூன்று என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்றுப் பகர ஒற்றாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: முப்பஃது, அறுபஃது என வரும். *(35)*

நான்கன் னகரம் றகரம் ஆதல்

442. நான்க னொற்றே றகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *நான்கன் ஒற்று றகாரம் ஆகும் - நான்கு என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று றகர ஒற்றாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: நாற்பஃது என வரும். *(36)*

ஐந்தன் ஒற்று மகரம் ஆதல்

443. ஐந்தன் ஒற்றே மகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஐந்தன் ஒற்று மகாரம் ஆகும் - ஐந்து என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற நகார ஒற்று மகார ஒற்றாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஐம்பஃது என வரும்.

ஆறன் நெடுமுதல் குறுகியவாறே நின்று அறுபஃது என வரும். 'ஏழ்' குற்றுகர ஈறு அன்றாம். *(37)*

எட்டன் ஒற்று ணகரம் ஆதல்

444. எட்டன் ஒற்றே ணகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *எட்டன் ஒற்று ணகாரம் ஆகும் - எட்டு என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற டகார ஒற்று ணகார ஒற்றாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: எண்பஃது என வரும். *(38)*

ஒன்பது, பத்தொடு புணர்வழித் தொண்ணூறு என முடிதல்

445. ஒன்பான் ஒகரமிசைத் தகரம் ஒற்றும்
முந்தை ஒற்றே ணகாரம் இரட்டும்
பஃதென் கிளவி யாய்தபக ரங்கெட
நிற்றல் வேண்டும் ஊகாரக் கிளவி
ஒற்றிய தகரம் றகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஒன்பான் ஒகர மிசை தகரம் ஒற்றும் - (நிலைமொழி யாகிய) ஒன்பது என்னும் சொல்லின் ஒகரத்திற்கு மேலாகத் தகரம் ஒற்றாய் மிக்கு வரும், முந்தை ஒற்று ணகாரம் இரட்டும் - முன் சொன்ன ஒகரத்தின் முன்னர் னகர ஒற்று இரண்டு ணகார ஒற்றாய் மிக்கு வரும், பத்து என் கிளவி பகரம் ஆய்தம் கெட ஊகாரக் கிளவி நிற்றல் வேண்டும் - (வருமொழி யாகிய) பத்து என்னும் சொல் தன்கண் பகரமும் ஆய்தமும் கெட (நிலைமொழியில் இரட்டிய ணகரத்தின் பின்னர்) ஊகாரமாகிய எழுத்து*

நிற்றல் வேண்டும்; ஒற்றிய தகரம் றகாரம் ஆகும் - (வருமொழியாகிய பத்து என்பதன் ஈற்றதன்மேல் ஏறிய உகரம் கெடாது பிரிந்து நிற்ப) ஒற்றாய் நின்ற தகரம் றகார ஒற்றாகும் எ-று.

இஃது, ஒன்பதும் பத்தும் என நின்றால் முடியற்பால (இன்ன) வென்பது. 'பகர ஆய்தம்' என்னாத முறையன்றிய கூற்றினான், நிலை மொழிக்கண் பகரக்கேடும் கொள்க. குற்றியலுகரமும் அஃது ஏறிய மெய்யும் முன்னர் (438) மாட்டேற்றாற் கெட்டன.

எ-டு: தொண்ணூறு என வரும். *(39)*

ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் நிலைமொழியாக நிற்ப, அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு

446. அளந்தறி கிளவியும் நிறையென் கிளவியும்
கிளந்த இயல தோன்றும் காலை.

இது, மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *அளந்து அறி கிளவியும் நிறை என் கிளவியும் தோன்றும் காலை - (மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஒன்பான்களின் முன்னர்) அளந்து அறியப்படும் அளவுப் பெயர்ச்சொல்லும் நிறை என்னும் பெயர்ச்சொல் லும் தோன்றுங்காலத்து, கிளந்த இயல - அவ் வொன்று முதல் ஒன்பான்கள் மேல் பத்து என்பதனொடு புணரும்வழிக் கிளந்த (438 - 444) இயல் பினவாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஒரு கலம், இரு கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி எனவும்; ஒருகழஞ்சு, இருகழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

'தோன்றுங் காலை' என்றதனான், அவ் வெண்களின்முன் எடுத் தோத்தானும் இலேசானும் முடியாது நின்ற எண்ணுப்பெயரை யெல்லாம் இவ்விதியும் பிறவிதியும் எய்துவித்து முடித்துக் கொள்க.

எ-டு: ஒரொன்று, ஓரிரண்டு; ஈரொன்று, ஈரிரண்டு; ஒரு முந்திரிகை, இருமுந்திரிகை; ஓரரைக்கால், ஈரரைக் கால்; ஒரு கால், இருகால்; ஓரரை, ஈரரை; ஒரு முக்கால், இரு முக்கால் என ஒட்டிக் கொள்க. *(40)*

நிலைமொழி மூன்றன் னகரம் வருமொழி முதல் வந்த ஒற்றாய்த் திரிதல்

447. மூன்றன் ஒற்றே வந்த தொக்கும்.

இது, மாட்டேறு எய்தாததற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *மூன்றன் ஒற்று வந்தது ஒக்கும் - மூன்றாம் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வருமொழியாய் வந்த அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயரின் முதலில் வந்த ஒற்றோடு ஒத்த ஒற்றாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: *முக்கலம், சாடி, தூதை, பானை எனவும்; முக்கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.*

மாட்டேற்றானே நாற்கலம், சாடி, தூதை, பானை எனவும்; நாற்கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும். *(41)*

ஐந்தன் நகரஒற்று வருமொழி வல்லெழுத்திற்கு இனமெல்லெழுத்தாய்த் திரிதல்

448. ஐந்த னொற்றே மெல்லெழுத் தாகும்.

இதுவும் *அது.*

(இ-ள்.) *ஐந்தன் ஒற்று மெல்லெழுத்து ஆகும்* - ஐந்தாவதன்கண் நின்ற நகர ஒற்று (மேல் வருகின்ற வருமொழி முதல் வல்லெழுத்திற்கு ஏற்ற) மெல்லெழுத்தாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: *ஐங்கலம், சாடி, தூதை, பானை எனவும்; ஐங்கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.* *(42)*

மேலைய இரண்டு திரிபும் வன்கணம் வருவழியே என்பது

449. கசதப முதன்மொழி வரூஉங் காலை.

இது, மேற்கூறிய மூன்றற்கும் ஐந்தற்கும் வருமொழி வரையறுக் கின்றது.

(இ-ள்.) *க ச த ப முதல்மொழி வரும் காலை* - மூன்றன் ஒற்று வந்தது ஒப்பதூஉம் (447) ஐந்தன் ஒற்று மெல்லெழுத்தாவதூஉம் (448), (அவ் வளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர் ஒன்பதினும் வன்கணமாகிய) க ச த ப முதல் மொழிகள் வந்த இடத்து எ-று.

எ-டு: மேல் மாட்டேற்றானே, *அறுகலம், சாடி, தூதை, பானை எனவும்; அறுகழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.* ஏழு குற்றுகர ஈறன்மையின், மாட்டேறு ஏலாதாயிற்று. *(43)*

மென்கணமும் உயிர்க்கணமும் வருவழி எட்டு 'எண்' எனவே நிற்றல்

450. நமவ என்னும் மூன்றொடு சிவணி
அகரம் வரினும் எட்டன்முன் இயல்பே.

இது, வேண்டா கூறி வேண்டியது முடித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *ந ம வ என்னும் மூன்றொடு சிவணி அகரம் வரினும்* - (அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்களில் மென்கணத்து இரண்டும் இடைக் கணத்து ஒன்றுமாகிய) ந ம வ என்னும் மூன்றனோடும் பொருந்தி, (உயிர்க் கணத்து) அகர முதல்மொழி வரினும் (உம்மையான் அவ் வுயிர்க்கணத்து ஒழிந்த உகரமும் கூறாத வல்லெழுத்துக்களும் வரினும்), *எட்டன்முன் இயல்பு* - எட்டென்பதன் முன் (மேற்கூறிய நின்ற விகாரமே விகாரமாக வேறொரு விகாரமின்றி) இயல்பாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: எண்கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; எண்கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

இவ் வேண்டா கூறலான், எண்ணகல் எனத் தொடர்மொழிக்கண் ஒற்றிரட்டுதல் கொள்ளப்பட்டது. *(44)*

ஐந்து, மூன்று - இவற்றின் இடையொற்று, ந ம வருவழி, அவ்வந்த ஒற்றாகவே திரிதல்

451. ஐந்தும் மூன்றும் நமவருங் காலை
வந்த தொக்கும் ஒற்றியல் நிலையே.

இதுவும், மேல்மாட்டேற்றோடு ஒவ்வா வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஐந்தும் மூன்றும் நம வரும் காலை - ஐந்து என்னும் எண்ணும் மூன்று என்னும் எண்ணும் நகர முதல் மொழியும் மகர முதல் மொழியும் வருங்காலத்து, ஒற்று இயல் நிலை வந்தது ஒக்கும் - தங்கண் நின்ற ஒற்று நடக்கும் நிலைமை சொல்லின் அவ் வருமொழி முதலில் வந்த ஒற்றோடு ஒத்த ஒற்றாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: முந்நாழி, மும்மண்டை; ஐந்நாழி, ஐம்மண்டை என வரும்.

மூன்றும் ஐந்தும் என்னாத முறையன்றிய கூற்றினான், நானாழி என்னும் முடிபின்கண் விகாரமாகிய னகரத்தின் முன்னர் வருமொழி நகரத் திரிபும், அது காரணமாக நிலைமொழி னகரக் கேடும் கொள்ளப்பட்டன. *(45)*

மூன்றன் ஒற்று வகரம் வருவழி அவ்வகரமாகத் திரிதல்

452. மூன்ற னொற்றே வகாரம் வருவழித்
தோன்றிய வகாரத் துருவா கும்மே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) மூன்றன் ஒற்று வகாரம் வரு வழி - மூன்றாம் எண்ணின் கண் நின்ற னகர ஒற்று வகர வருமொழி வரும் இடத்து, தோன்றிய வகாரத்து உருபு ஆகும் - வருமொழியாய வகரத்து உருவாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: முவ்வட்டி என வரும்.

'தோன்றிய' என்றதனான், முதல் நீண்டு வகர ஒற்றின்றி மூவட்டி என்றுமாம்.

இன்னும் அதனானே, முதல் நீளாது ஒற்றின்றி முவட்டி என்றுமாம். *(46)*

நான்கன் ஒற்று வகரம் வருவழி லகரமாதல்

453. நான்க னொற்றே லகார மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *நான்கன் ஒற்று லகாரம் ஆகும் - நான்காம் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வகரம் வந்தால் லகார ஒற்றாய்த் திரிந்து முடியும் எ-று.*

எ-டு: நால்வட்டி என வரும். *(47)*

வகரம் வருவழி, ஐந்தன் நகரவொற்றுக் கெடுதல்

454. ஐந்த னொற்றே முந்தையது கெடுமே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஐந்தன் ஒற்று முந்தையது கெடும் - ஐந்தாம் எண்ணின்கண் நின்ற நகர ஒற்று வகரம் வந்தால் முன் நின்ற வடிவு கெட்டு முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஐவட்டி என வரும்.

'முந்தை' என்றதனான், நகர ஒற்றுக்கெடாது அவ் வகரமாய்த் திரிந்து ஐவ்வட்டி என்றும் ஆம். *(48)*

ஒன்று இரண்டு உயிர்க்கணம் வருவழி, ஓர் ஈர் ஆதல்

455. முதலீ ரெண்ணின்முன் உயிர்வரு காலைத்
தவலென மொழிப உகரக் கிளவி
முதனிலை நீடல் ஆவயி னான.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *முதல் ஈர் எண்ணின்முன் உயிர் வரு காலை - முற்பட்ட இரண்டு எண்ணின்முன் உயிர் முதல்மொழி வருங்காலத்து, உகரக் கிளவி தவல் என மொழிப - உகரமாகிய எழுத்துக் கெடும் என்று சொல்லுவர் புலவர், முதல்நிலை அ வயின் நீடல் - அவ் வெண்ணின் முதற்கண் நின்ற எழுத்துக்கள் அவ்விடத்து நீண்டு முடியும். எ-று.*

எ-டு: ஓரகல், ஈரகல்; ஓருழக்கு, ஈருழக்கு என வரும். *(49)*

உயிர்வருவழி மூன்று நான்கு ஐந்து என்பன வகரம் வருவழிப் போல் திரிந்து முடிதல்

456. மூன்றும் நான்கும் ஐந்தென் கிளவியும்
தோன்றிய வகரத் தியற்கை யாகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *மூன்றும் நான்கும் ஐந்து என் கிளவியும் - மூன்று என்னும் எண்ணும் நான்கு என்னும் எண்ணும் ஐந்து என்னும் எண்ணுச் சொல்லும், தோன்றிய வகரத்து இயற்கையாகும் - (மேல்) தோன்றி முடிந்த வகரத்து இயற்கையாய் மூன்றன்கண் வகர ஒற்றாயும் நான்கன்கண் (எழுத். 453, 454, 455) லகர ஒற்றாயும் ஐந்தன்கண் ஒற்றுக்கெட்டும் முடியும் எ-று.*

எ-டு: முவ்வகல், முவ்வுழக்கு எனவும்; நாலகல், நாலுழக்கு எனவும்; ஐயகல், ஐயுழக்கு எனவும் வரும்.

'தோன்றிய' என்றதனான், மேல் (457) மூன்று என்பது முதல் நீண்ட இடத்து நிலைமொழி னகர ஒற்றுக் கெடுத்துக் கொள்க. *(50)*

'உழக்கு' வருவழி, பொது விதியான் குறுகிநின்ற 'மூன்று' நீண்டு முடிதலும் உண்மை

457. மூன்றன் முதனிலை நீடலும் உரித்தே
உழக்கென் கிளவி வழக்கத் தான.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *மூன்றன் முதல்நிலை உழக்கு என் கிளவி வழக்கத்தான - மூன்று என்னும் எண்ணின்கண் முதலில் நின்ற எழுத்து உழக்கு என்னுங் கிளவியது வழக்கிடத்து, நீடலும் உரித்து - குறுகாது நீண்டு முடிதலும் உரித்து எ-று.*

எ-டு: மூவுழக்கு என வரும்.

'வழக்கத்தான' என்றதனான், அகல் என்பதன்கண்ணும் இச் செய்கை கொள்க.

எ-டு: மூவகல் என வரும். *(51)*

அவ்வழி, குறுகிநின்ற 'ஆறு' நீண்டு முடிதல்

458. ஆறென் கிளவி முதல்நீ டும்மே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஆறு என் கிளவி முதல் நீடும் - ஆறு என்னும் சொல் (உயிர் முதல்மொழி வந்தால் முன் குறுகி நின்ற) முதலெழுத்து நீண்டு முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஆறகல், ஆறுழக்கு என வரும். *(52)*

'ஒன்பது' நாற்கணமும் வருவழி இன்பெற்று முடிதல்

459. ஒன்பா னிறுதி உருவுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மொழியே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஒன்பான் இறுதி உருவு நிலை திரியாது சாரியை மொழி இன் பெறல் வேண்டும் - ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதி தன் வடிவு நிலை திரியாது சாரியை மொழியாகிய இன்பெற்று முடிதல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: ஒன்பதின்கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; ஒன்பதின்கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

'உருவு' என்றதனான், ஒன்பதிற்றகல் என்புழி இரட்டிய றகரமாகக் கொள்க. *(53)*

‘நூறு’ வருவழி, நிலைமொழி ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் முற்கூறிய தன்மையவாதல்

460. நூறுமுன் வரினுங் கூறிய இயல்பே.

இஃது, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களொடு நூறு என்பதன் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) நூறு முன் வரினும் கூறிய இயல்பு - நூறு என்பது ஒன்று முதல் ஒன்பான்கண் முன் வரினும் (மேல் பத்தென்பதனொடு புணரும் வழி) கூறிய இயல்பு எய்தி முடியும் எ-று.

எ-டு: ஒருநூறு, இருநூறு, அறுநூறு, எண்ணூறு என வரும். இவை மாட்டேற்றானே முடிந்தன. *(54)*

அவற்றுள் மூன்றன் ஒற்று நகாரம் ஆதல்

461. மூன்ற னொற்றே நகாரம் ஆகும்.

இது, மாட்டேற்றோடு ஒவ்வாததற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மூன்றன் ஒற்று நகாரம் ஆகும் - மூன்றாம் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று நகர ஒற்றாகும்.

எ-டு: முந்நூறு என வரும். *(55)*

நான்கும் ஐந்தும் தம் ஒற்றுத் திரியாமை

462. நான்கும் ஐந்தும் ஒற்றுமெய் திரியா.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) நான்கும் ஐந்தும் ஒற்று மெய் திரியா - நான்கு என்னும் எண்ணும் ஐந்து என்னும் எண்ணும் தம் ஒற்றுக்கள் நிலை திரியாது முடியும் எ-று.

எ-டு: நானூறு, ஐந்நூறு என வரும்.

‘மெய்’ என்றதனான், நானூறு என்புழி வருமொழி ஒற்றாகிய நகரக்கேடு கொள்க. இன்னும் அதனானே, ஒற்றின்றி ஐநூறு என வரும் முடிபும் கொள்க. *(56)*

ஒன்பதன் முன்னர் நூறு புணர்ந்து தொள்ளாயிரம் எனமுடிதல்

463. ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே
முந்தை யொற்றே ளகாரம் இரட்டும்
நூறென் கிளவி நகார மெய்கெட
ஊஆ வாகும் இயற்கைத் தென்ப
ஆயிடை வருதல் இகார ரகாரம்
ஈறுமெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) ஒன்பான் முதல் நிலை முந்து கிளந்து அற்று - ஒன்பது என்னும் சொல்லின் முதல் நின்ற ஒகரம் மேல் பத்தென்பதனொடு புணரும் வழிக் கூறியவாறு போல *(445)* ஒகரமிசைத் தகர ஒற்று மிகும், முந்தை ஒற்று ளகாரம் இரட்டும் - அவ் வொகரத்தின் முன்னின்ற னகர ஒற்று இரண்டு ளகர ஒற்றாம், நூறு என் கிளவி நகார மெய் கெட ஊ ஆ ஆகும் இயற்கைத்து என்ப - வருமொழியாகிய நூறு என்னும் சொல்லும் நகார மாகிய மெய்கெட (அதன்மேல் ஏறிய) ஊகாரம் ஆகாரமாம் இயல்பை யுடைத்து என்பர் புலவர், அ இடை இகாரம் ரகாரம் வருதல் - அம் மொழியிடை ஒரிகரமும் ரகாரமும் வரும், ஈறு மெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும் - இதற்கு ஈறாகிய குற்றியலுகரத்தினையும் அஃது ஏறி நின்ற றகார ஒற்றினையும் கெடுத்து ஒரு மகரம் ஒற்றாய் வந்து முடியும் எ-று.

'மெய்' என்றதனான், நிலைமொழிக்கண் நின்ற பகரம் கெடுக்க.

எ-டு: தொள்ளாயிரம் என வரும். *(57)*

ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன்னர் ஆயிரம் புணருமாறு - முதல் ஈரெண்கள் (உகரம் கெட அவை) ஓர் இர் என நிற்றல்

464. ஆயிரக் கிளவி வரூஉங் காலை
முதலீ ரெண்ணின் உகரங் கெடுமே.

இஃது, அவ் வொன்று முதல் ஒன்பான்கள்முன் ஆயிரம் என்பது வருங்கால் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ஆயிரக் கிளவி வரும் காலை முதல் ஈர் எண்ணின் உகரம் கெடும் - ஆயிரம் என்னும் சொல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன் வருங் காலத்து முதல் ஈர் எண்ணின்கண் பெற்று நின்ற உகரம் கெட்டு முடியும் எ-று.

எ-டு: ஒராயிரம், இராயிரம் என வரும். *(58)*

ஆண்டு ஒகர இகரங்கள் நீடலும் உடைமை

465. முதனிலை நீடினும் மான மில்லை.

இஃது, எய்தியதன் மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்நிலை நீடினும் மானம் இல்லை - அம்முதல் ஈர் எண்ணின் முதற்கண் நின்ற ஒகர இகரங்கள் நீண்டு முடியினும் குற்றம் இல்லை எ-று.

எ-டு: ஓராயிரம், ஈராயிரம் என வரும். *(59)*

மூன்றன் ஒற்று வகாரமாதல்

466. மூன்ற னொற்றே வகாரம் ஆகும்.

இதுவும், மாட்டேற்றோடு ஒவ்வா முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மூன்றன் ஒற்று வகாரம் ஆகும் - மூன்றாம் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வகர ஒற்றாய் முடியும் எ-று.

எ-டு: *முவ்வாயிரம் என வரும்.*

'முதனிலை' (465) என்றதனான் முதல் நீண்டு வகர ஒற்றுக் கெட்டு மூவாயிரம் என்றும் வரும். *(60)*

நான்கண் ஒற்று லகாரமாதல்

467. நான்க னொற்றே லகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *நான்கன் ஒற்று லகாரம் ஆகும் - நான்காம் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று லகர ஒற்றாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: *நாலாயிரம் என வரும்.* *(61)*

ஐந்தன் ஒற்று யகாரமாதல்

468. ஐந்த னொற்றே யகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஐந்தன் ஒற்று யகாரம் ஆகும் - ஐந்தாம் எண்ணின்கண் நின்ற நகர ஒற்று யகர ஒற்றாய் முடியும் எ-று.*

எ-டு: *ஐயாயிரம் என வரும்.* *(62)*

ஆறு 'அறு' எனக் குறுகி நிற்பவே, ஈற்று உகரம் கெட்டு முடிதல்

469. ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம்
ஈறுமெய் ஒழியக் கெடுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஆறன் மருங்கின் குற்றியலுகரம் ஈறு மெய் ஒழிய கெடுதல் வேண்டும் - ஆறாம் எண்ணின்கண் நின்ற குற்றியலுகரம் தான் ஏறிய மெய்யாகிய றகர ஒற்றுக் கெடாது நிற்ப உகரமாகிய அவ்வீறு தானே கெட்டு முடிதல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: *அறாயிரம் என வரும்.*

'திரிந்ததன் திரிபது' என்னும் நயத்தான், 'ஆறன் மருங்கின்' என்று ஓதப்பட்டது. ஆறு என்பது அறு எனக் குற்றியலுகரம் முற்றியலுகரமாக ஓதப்பட்டு நின்றமையின் அவ் வுகரக்கேடு ஓதப்பட்டது.

'ஈறு' எனவும் 'மெய்' எனவும் அவ் வுயிர்மெய்யைப் பிரித்துச் செய்கை ஓதினமையான், அவ் வுயிர்மெய்யினை ஒற்றுமை நயத்தாற் குற்றியலுகரம் என்று ஓதினாராகக் கொள்க.

'ஆறன் மருங்கின் ஈறு மெய் யொழியக் கெடும்' என்னாது 'குற்றியலுகரம்' என்றோதினமையான், நெடுமுதல் குறுகாதே நின்று ஆறாயிரம் என்றும் ஆம்.

இன்னும் அதனானே 'ஆறா குவதே' (சொல். 79) என்றாற்போலப் பொருட்பெயர்க்கண் வருமுடிபும் கொள்க.

மேல் மாட்டேற்றானே (460) எண்ணாயிரம் என முடிந்தது. *(63)*

'ஒன்பது' இன்சாரியை பெற்று முடிதல்

470. ஒன்பா னிறுதி உருபுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மரபே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) *ஒன்பான் இறுதி உருபு நிலை திரியாது சாரியை மரபு இன் பெறல் வேண்டும் - ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் தன் வடிவு நிலை திரிந்து கெடாது சாரியையாகிய மரபினையுடைய இன்பெற்று முடிதல் வேண்டும் எ-று.*

எ-டு: ஒன்பதினாயிரம் என வரும்.

'உருபு' என்றும், 'நிலை' என்றும், 'சாரியை மரபு' என்றும் கூறிய மிகுதியான், ஆயிரமல்லாத பிற எண்ணின்கண்ணும் பொருட்பெய ரிடத்தும், இன்னும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் முடிபும் கொள்க.

எ-டு: ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன்பதிற்றொன்று; ஒன்பதிற்றுத் தடக்கை (பரிபாடல் 3) ஒன்பதிற்றெழுத்து (தொகை. 28) என வரும்.

இன்னும் அவ் விலேசானே மேல் எண்ணாயிரம் என்றவழி ஒற்றிரட்டுக் கொள்க. (64)

ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன்னர் நூறாயிரம் முடியுமாறு

471. நூறா யிரமுன் வரூஉங் காலை
நூறெ னியற்கை முதனிலைக் கிளவி.

இஃது, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களொடு நூறு என்னும் அடையடுத்து ஆயிரம் என்பது முடியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *நூறாயிரம் முன்வரு காலை முதல்நிலை கிளவி நூறு என் இயற்கை - நூறாயிரம் என்னும் அடையடுத்த மொழி (ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள்) முன்வருங் காலத்து முதனிலைக் கிளவியாகிய ஒன்று என்னும் எண் (மேல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்களொடு முடிந்த) நூறு என்னும் சொல் அவ் வொன்றனொடு முடிந்த விகார இயற்கை எய்தி முடியும் எ-று.*

வழிநிலைக் கிளவியாகிய இரண்டு முதல் எண்கள் விகாரம் எய்தியும் எய்தாது இயல்பாயும் முடியும்.

எ-டு: ஒருநூறாயிரம் என வரும். இருநூறாயிரம், இரண்டு நூறாயிரம்; முந்நூறாயிரம், மூன்று நூறாயிரம்; நானூறா யிரம், நான்கு நூறாயிரம்; ஐந்நூறாயிரம், ஐந்து நூறாயிரம்; அறுநூறாயிரம், ஆறு நூறாயிரம்; எண்ணூறாயிரம், எட்டு நூறாயிரம்; ஒன்பது நூறாயிரம் என வரும்.

உரையிற் கோடல் என்பதனான், தொள்ளாயிரம் என்ற முடிபினொடு மாட்டேறு சென்றதேனும் அவ்வாறு முடியாதென்று கொள்க.

'முன்' என்பதனான் இன்சாரியை பெற்று ஒன்பதினூறாயிரம் என்றும் ஆம்.

'நிலை' என்றதனான், மூன்றும் ஆறும் இயல்பாய் முடியும் முடிபின்கண் நெடுமுதல் குறுகாமை கண்டு கொள்க. இன்னும் அதனானே நானூறாயிரம் என்புழி வருமொழி ஒற்றாகிய நகரக்கேடு கொள்க. *(65)*

நூறு என்பதனோடு, ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் புணருமாறு

472. நூறென் கிளவி ஒன்றுமுத லொன்பாற்(கு)
ஈறுசினை யொழிய இனவொற்று மிகுமே.

இது, நூறு என்பதனோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்களைப் புணர்க்கின்றது.

(இ-ள்.) நூறு என் கிளவி ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு ஈறு சினை ஒழிய இன ஒற்று மிகும் - நூறு என்னும் சொல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்களொடு புணருமிடத்து ஈறாகிய குற்றியலுகரமும் அவ் வுகரம் ஏறிய மெய்யாகிய சினையும் கெடாது நிற்பச் சினைக்கு இனமாகிய இன ஒற்று மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: நூற்றொன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழ், எட்டு, ஒன்பது என வரும்.

'ஈறுசினை' என்று ஓதிய மிகையானே நூறு என்பதனொடு பிற எண்ணும் பிற பொருட்பெயரும் இவ் விதியும் பிற விதியும் பெற்று முடியுமாறு கொள்க.

எ-டு: நூற்றுக்கோடி, நூற்றுப்பத்து, நூற்றுத்தொண்ணூறு எனவும்; நூற்றுக்குறை, நூற்றடுக்கு எனவும் வரும். *(66)*

அதனோடு, ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் அடையடுத்தவழிப் புணருமாறு

473. அவையூர் பத்தினும் அத்தொழிற் றாகும்.

இஃது, அந் நூறு என்பதனோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் அடையடுத்தவழிப் புணருமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) அவை ஊர்பத்தினும் அதொழிற்று ஆகும் - அந் நூறு என்பது ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்களான் ஊரப்பட்ட பத்தினொடு புணருமிடத்து அத்தொழிற்றாய் இன ஒற்று மிக்கு முடியும் எ-று.

எ-டு: நூற்றொருபஃது; இருபஃது, முப்பஃது, நாற்பஃது, ஐம்பஃது, அறுபஃது, எழுபஃது, எண்பஃது என வரும்.

'ஆகும்' என்றதனான், நிலைமொழி யடையடுத்து வரும் முடிபும் கொள்க.

எ-டு: ஒருநூற்றொருபஃது என ஒட்டுக. *(67)*

அதனோடு, அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு

474. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா
குற்றிய லுகரமும் வல்லெழுத் தியற்கையும்
முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர்.

இஃது, அந் நூறு என்பதனோடு அளவுப்பெயரும் நிறைப் பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *அளவும் நிறையும் அ இயல் திரியா - (அந் நூறு என்பதனொடு புணருமிடத்து) அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் மேற்கூறிய இயல்பின் திரியாதே நின்று இனவொற்று மிக்கு முடியும், குற்றியலு கரமும் வல்லெழுத்து இயற்கையும் முன் கிளந்த அன்ன என்மனார் புலவர் - அவ்விடத்துக் குற்றியலுகரம் கெடாமையும் (இன ஒற்று மிக்கு வன்றொடர் மொழியாய் நின்றமையான் வருமொழி) வல்லெழுத்து மிகும் இயல்பும் மேல் (வன்றொடர் மொழிக்குக்) கூறிய தன்மையவென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.*

எ-டு: *நூற்றுக்கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.*

'திரியா' என்றதனான், நூறு என்பது அடையடுத்த வழியும் இவ் விதி கொள்க.

எ-டு: *ஒருநூற்றுக்கலம், இருநூற்றுக்கலம் என ஒட்டுக. (68)*

ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகிய எண்கள் அடையடுத்த பத்தனோடு, ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் புணருமாறு

475. ஒன்றுமுத லாகிய பத்தூர் கிளவி
ஒன்றுமுத லொன்பாற் கொற்றிடை மிகுமே
நின்ற ஆய்தங் கெடுதல் வேண்டும்.

இஃது, ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகிய எண்கள் அடையடுத்த பத்தனோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்களைப் புணர்க்கின்றது.

(இ-ள்.) *ஒன்று முதலாகிய பத்து ஊர் கிளவி - ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகப் பத்து என்னும் எண் ஊரப்பட்ட சொற்கள், ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு - அவ் வொன்று முதல் ஒன்பான்கள் வருமொழியாய் வந்து புணருமிடத்து, நின்ற ஆய்தம் கெடுதல் வேண்டும் - ஆண்டு நின்ற ஆய்தம் கெட்டு முடிதல் வேண்டும், ஒற்று இடை மிகும் - (கெட்ட வழி இனவொற்றாய் ஒரு தகர) ஒற்று இடை மிக்கு முடியும் எ-று.*

எ-டு: *ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்று, ஒருபத்திரண்டு, இருபத்திரண்டு, ஒருபத்துமூன்று, இருபத்துமூன்று என ஒட்டிக் கொள்க.*

'நின்ற' என்றதனான், மேல் (476) ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன்பேறும் கொள்க. *(69)*

அவ் வடையடுத்த பத்தனோடு, ஆயிரம் வந்து முடியுமாறு

476. ஆயிரம் வரினே இன்னென் சாரியை
ஆவயி னொற்றிடை மிகுத லில்லை.

இஃது, அவ் வடையடுத்த பத்தினோடு ஆயிரத்தினைப் புணர்க்கின்றது.

(இ-ள்.) *ஆயிரம் வரின் சாரியை இன் ஆம் - (அவ் வொன்று முதலாகிய பத்தூர் கிளவி முன்) ஆயிரம் என்பது வரின் இடை வந்து புணருஞ்சாரியை இன் ஆம், அ வயின் ஒற்று இடை மிகுதல் இல்லை - அவ்விடத்து முன் கூறிய ஒற்று இடை மிகுதல் இன்றி முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஒருபதினாயிரம், இருபதினாயிரம் என ஒட்டுக.

'ஆவயின்' என்றதனான், ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு உகரமும் வல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. *(70)*

அவற்றோடு அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் வந்து முடியுமாறு

477. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா.

இஃது, அவ் வொன்று முதலாகிய பத்தூர் கிளவி முன் அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *அளவும் நிறையும் அ இயல் திரியா - (அவ்வொன்று முதலாகிய பத்தூர் கிளவி முன்) அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் மேல் ஆயிரத்தொடு புணரும்வழி முடிந்த இயல்பின் திரியாதே நின்று இன்பெற்று முடியும் எ-று.*

எ-டு: ஒருபதின்கலம், இருபதின்கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; ஒரு பதின் கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் கொள்க.

'திரியா' என்றதனான், ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன்னின் னகரம் இரட்டி றகரமாகலும், ஒருபதினாழி என்னும் முடிபின்கண் வருமொழி நகரம் திரிந்தவழி நிலைமொழியின் னகரக்கேடும் கொள்க (150, 161). *(71)*

முதனிலை எண் ஒன்று என்பது, வன்மை மென்மை இடைக்கணம் வருவழி, ஒரு எனத் திரிந்து முடிதல்

478. முதனிலை எண்ணின்முன் வல்லெழுத்து வரினும்
ஞநமத் தோன்றினும் யவவந் தியையினும்
முதனிலை யியற்கை என்மனார் புலவர்.

இஃது, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களொடு பொருட்பெயரைப் புணர்க்கின்றது.

(இ-ள்.) *முதல்நிலை எண்ணின்முன் வல்லெழுத்து வரினும் ஞ ந ம தோன்றினும் ய வ வந்து இயையினும் - முதனிலை எண்ணாகிய ஒன்று என்னும் எண்ணின்முன் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வரினும் ஞநமக் களாகிய மெல்லெழுத்து முதன்மொழி வரினும் ய வக் களாகிய இடை யெழுத்து முதன்மொழி வந்து பொருந்தினும், முதல்நிலை இயற்கை என்மனார் புலவர் - அவ் வொன்று முன் எய்திய முடிபுநிலை எய்தி முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.*

எனவே, வழிநிலை எண்ணாகிய இரண்டுமுதலாகிய எண்கள் அம் (முதனிலை முடிபாகிய) முற்கூறிய விகாரம் எய்தியும் எய்தாது இயல்பாயும் முடியும்.

எ-டு: ஒருகல், சுனை, துடி, பறை, ஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு என வரும். இருகல், இரண்டுகல்; சுனை, துடி, பறை, ஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு எனவும் ஒன்பதின்காறும் ஒட்டுக.

ஒன்பதின்கல் எனச் சென்றதேனும் வழக்கின்மையின் ஒழிக்க.

'நிலை' என்றதனான், மாட்டேற்றுக்கு (171) ஏலாத ஞகர யகரங்களின் முடிபு கொள்ளப்பட்டது. *(72)*

அவ்வெண் உயிரெழுத்தும் யாவும் வருவழி 'ஓர்' எனத் திரிதல்

479. அதனிலை உயிர்க்கும் யாவரும் காலையும்
முதனிலை ஒகரம் ஓவா கும்மே
ரகரத் துகரந் துவரக் கெடுமே.

இஃது, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களொடு பொருட்பெயருள் உயிர் முதன்மொழி முடியுமாறும் மேற்கூறிய யகரம் வேறுபட முடியுமாறும் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) *அதன் நிலை உயிர்க்கும் யா வருகாலையும் முதல் நிலை ஒகரம் ஓ ஆகும் - அவ் வொன்று முதல் ஒன்பான்களொடு புணருமிடத்து உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்தும் யா முதல் மொழி வந்த இடத்தும் முதல்நிலை எண்ணாகிய ஒன்று என்பதன்கண் ஒகரம் ஓகாரம் ஆம், ரகரத்து உகரம் துவரகெடும் - (அவ்விடத்து) ரகரத்து உகரம் முற்றக் கெட்டு முடியும் எ-று.*

எனவே, வழிநிலை யெண்களுள் உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்து முன்கூறியவாறே இருவாற்றானும் முடியும்.

எ-டு: ஓரடை ஓராடை எனவும்; இருவடை, இருவாடை இரண் டடை, இரண்டாடை எனவும் உயிர் முதல் மொழிகளை ஒட்டிக் கொள்க.

யா முதல்மொழி ஓர் யாழ் என வரும்.

'துவர' என்றதனான், இரண்டு என்னும் எண்ணும் மூன்று என்னும் எண்ணும் செய்யுளகத்து ஈரசை எனவும் மூவசை எனவும் முதல் நீண்டு வேறுபட முடியுமாறு கொள்க.

'அதனிலை' என்றதனான், முதனிலை நீளாதே நின்று உகரம் கெட்டு ஒரடை, ஒராடை, ஒர்யாழ் என வரும் முடிபும் கொள்க. (73)

இரண்டு முதல் ஒன்பான்கள் முன்னர் 'மா' வந்து புணருமாறு

480. இரண்டுமுத லொன்பான் இறுதி முன்னர்
வழங்கியல் மாவென் கிளவி தோன்றின்
மகர அளவொடு நிகரலு முரித்தே.

இஃது, இரண்டு முதல் ஒன்பான்கள் முன்னர் அளவுமுதலிய மூன்றற்கும் உரிய மா என்பது புணருமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) இரண்டு முதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர் - இரண்டு முதலாக ஒன்பது ஈறாகச் சொல்லப்படுகின்ற எண்களின் முன்னர், வழங்கு இயல் மா என் கிளவி தோன்றின் - வழக்கின்கண்ணே கிடக்கின்ற (விலங்கு மரம் முதலிய அல்லாத அளவு முதலியவற்றிற்குரிய) மா என்னும் சொல் தோன்றின், மகர அளவொடு நிகரலும் உரித்து - (இயல் பாய் முடிதலேயன்றி) மேற்கூறிய (446) மண்டை என்னும் அளவுப்பெய ரோடு ஒத்து வேறுபட முடிவனவும் பெறும் எ-று.

எ-டு: இரண்டுமா, இருமா, மூன்றுமா, மும்மா என ஒன்பதின் காறும் இவ்வாறு ஒட்டுக.

'இரண்டு முதல் ஒன்பான்' என்று எடுத்தமையின், ஒன்றற்கு ஒருமா என்னும் முடிபேயன்றி ஒன்றுமா என்னும் முடிபு இல்லையாயிற்று.

இவற்றுள், மிக்க எண்ணொடு குறைந்த எண் வருங்கால் உம்மைத் தொகையாகவும், குறைந்த எண்ணோடு மிக்கது வரிற் பண்புத்தொகை யாகவும் முடித்தார் என்க. (74)

லகார னகார ஈற்றுச் செய்யுள்முடிபு

481. லனவென வரூஉம் புள்ளி யிறுதிமுன்
உம்முங் கெழுவும் உளப்படப் பிறவும்
அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்
செய்யுள் தொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்
வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயி னான.

இது, லகார னகார ஈற்றுச் செய்யுள் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ல ன என வரும் புள்ளி இறுதிமுன் - ல ன என்று சொல்ல வருகின்ற புள்ளியீற்றுச் சொல்முன், உம்மும் கெழுவும் உளப்பட பிறவும் - உம் என்னும் சாரியையும் கெழு என்னும் சாரியையும் உளப்படப் பிற சாரியையும், அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச் செய்யுள் தொடர் வயின் மெய் பெற நிலையும் - அப் பெற்றிப்பட்ட மரபினையுடைய மொழியிடைத் தோன்றிச் செய்யுள் மொழிகளைத் தொடர்ந்து சொல்லும் இடத்து மெய்ம்மை பெற நிலைபெற்று முடியும், வேற்றுமை குறித்த பொருள் வயினான - வேற்றுமை குறித்த பொருட் புணர்ச்சிக்கண் எ-று.

எ-டு: 'வானவரி வில்லுந் திங்களும்' 'கல்கெழு கானவர் நல்குறு மகளே' (குறுந். 71) எனவும், 'மாநிதிக் கிழ வனும் போன்ம்' (அகம். 66) எனவும், 'கான்கெழு நாடு' (அகம். 97) எனவும் வரும்.

'மொழியிடைத் தோன்றி' என்ற மிகையான், பிற ஈற்றுள்ளும் இச் சாரியை பெற்று முடிவன கொள்க.

எ-டு: 'துறைகெழு மாந்தை' (நற். 35) 'வளங்கெழு திருநகர்' (அகம். 17) என வரும்.

'அன்ன மரபின்' என்றதனான், சாரியை காரணமாக வல்லெழுத்துப் பெறுதலும், அது காரணமாக நிலைமொழியீறு திரிதலும், சாரியையது உகரக்கேடும், எகர நீட்சியும் கொள்க.

எ-டு: பூக்கேழூரன், வளங்கேழ் திருநகர் என்று அவ்வாறு வந்தமை யறிக.

'மெய்பெற' என்றதனான், இச் சாரியைப்பேற்றின்கண் ஈற்று வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (75)

இவ்வதிகாரத்துப் புணர்க்கப்படா மொழிகள்

482. உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகிக்
குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினுந் தோன்றி
நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற் கிளவியும்
உயர்திணை அஃறிணை ஆயிரு மருங்கின்
ஐம்பா லறியும் பண்புதொகு மொழியும்
செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்
மெய்யொருங் கியலுந் தொழில்தொகு மொழியும்
தம்மியல் கிளப்பின் தம்முன் தாம்வரூஉம்
எண்ணின் தொகுதி உளப்படப் பிறவும்
அன்னவை யெல்லாம் மருவின் பாத்திய
புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா.

இஃது, இவ் வதிகாரத்துப் புணர்க்கப்படா மொழிகள் இவையென அவற்றை எடுத்து உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) உயிரும் புள்ளியும் இறுதியாகிக் குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினும் தோன்றி நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொல் கிளவியும் - உயிரெழுத்தும் புள்ளியெழுத்தும் ஈறாகிக் குறிப்பின்கண்ணும் பண்பின் கண்ணும் இசையின்கண்ணும் தோன்றி ஒரு நெறிப்பட வாராக் குறைச் சொற்களாகிய உரிச்சொற்களும், உயர்திணை அஃறிணை அ இரு மருங் கின் ஐம்பால் அறியும் பண்புதொகு மொழியும் - உயர்திணை அஃறிணை யாகிய அவ் விரண்டு திணையிடத்தும் உளவாய ஐந்து பாலினையும் அறிய வரும் பண்புத்தொகை மொழிகளும், செய்யும் செய்த என்னும் கிளவியின்

மெய் ஒருங்கு இயலும் தொழில்தொகு மொழியும் - செய்யும் செய்த என்னும் பெயரெச்சச் சொற்களின்படி ஒருங்கு நடக்கும் வினைச் சொல் தொக்க வினைத்தொகையும், தம் இயல் கிளப்பின் - (எண்கள்) தம் இயல்பு கிளக்கும் இடத்து, தம் முன் தாம் வரும் எண்ணின் தொகுதி உளப்பட பிறவும் அன்னவை எல்லாம் - (நிறுத்த சொல்லும் குறித்துவரு கிளவியுமாய் வாராது) தம்முன் தாம் வரும் எண்ணின் தொகுதியும் உட் பட்ட பிறவும் அத் தன்மையவெல்லாம், மருவின் பாத்திய - வழக்கிடத்து மருவி நடந்த இடத்துள்ளன (ஆகலான் அவ்வாறே கொள்ளப்படும்). புணர் இயல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா - புணர்ச்சி இயன்ற நிலைமைக்கண் (அவற்றின் முடிபு) விளங்கத் தோன்றா எ-று.

எ-டு: விண்விணைத்தது, கார்கறுத்தது, ஒல்லொலித்தது: இவை குறைச்சொற் கிளவி ஆயினமையின் முடிக்கப் படாவாயின. விண்ணென விசைத்ததென இடைச்சொல்லொடு கூடிய வழிப் புணர்க்கப்படும்.

கருஞ்சான்றான் என்றது பண்புத்தொகை. இது கரும் எனப் பண்புணர நின்றது. கருஞ்சான்றானெனத் தொகையாயவழி கருமென்பது கரியானெனப் பால்காட்டி நிற்றலில் புணர்க்கப் படாதாயிற்று.

கொல்யானை என்றது வினைத்தொகை. அதுவும் கொல் லெனத் தொழின்மை உணரநின்றது. கொல்யானை எனத் தொகை யாய வழி, கொன்றெனக் காலம் காட்டி நின்றமையின் புணர்க்கப் படாதாயிற்று.

ஓரொன்று என இது, தம்முற் றாம் வந்த எண். இது நிறுத்த சொல்லும் குறித்துவரு கிளவியும் அன்மையிற் புணர்க்கப் படாதாயிற்று. இது தானே ஓரொன்றாகக் கொடு என்புழிப் புணர்க்கப்படும்.

'பிறவும்' என்றதனான் முடியாதன உண்டான், கரியன் என்பன. இவை உண் எனவும் கருமை எனவும் பிரித்து நிறுத்தியவழி ஆனும் அன்னும் குறித்துவருகிளவி யன்மையான் வந்து புணராமையின், புணர்க்கப்படாவாயின.

'தோன்றி' என்றதனான், கொள்ளெனக்கொண்டான் என்புழிக் கொள்ளென்பதனை என என்பதனொடு புணர்க்கப்படாமை கொள்க.

'மெய் ஒருங்கியலும்' என்றதனான், உண்டான் என்புழிச் செய்கை யும் காலமும் பாலும் தோற்றி நிற்குமாறு பிரித்துப் புணர்க்கப்படாமை கொள்க. (76)

இவ்வதிகாரப் புறனடை

483. கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும்
வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்
விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்

வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல்
நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்.

இஃது, இவ் வதிகாரப் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) *கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும் - முன் எடுத்தோதின அல்லாதன செய்யுளிடத்து வேறுபட வருவனவற்றையும், வழங்கு இயல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும் - வழக்கு நடத்துமிடத்து மருவுதலொடு வேறுபட வருவனவற்றையும், விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபட தோன்றின் - முன் சொன்ன முடிபியற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின், நல்மதி நாட்டத்து வழங்கு இயல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல் - நல்லறிவினது ஆராய்ச்சியான் வழக்கு இயலுமிடத்து அவற்றின் முடிபு வேறுபாடுகளை யறிந்து நடத்துக, என்மனார் புலவர் - என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.*

எ-டு: *நறவங்கண்ணி, 'கள்ளியங்காடு' (அகம். 97), 'புன்னையங் கானல்' (அகம். 80), 'பொன்னந்திகிரி', (புறம். 365) ஆரங்கண்ணி, கானலம் பெருந்துறை (ஐங்குறு. 158) என இவை வேற்றுமைக்கண் அம்முப் பெற்று முடிந்தன.*

''வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை'' (நற். 62) என்பது ரகரவீறு அத்துப்பெற்று முடிந்தது. 'முளவுமா', (அகம். 182) பிணவுநாய் என்பன, அல்வழிக்கண் மென்கணத்துக் குறியதன் இறுதிச் சினைகெட்டு உகரம் பெற்று முடிந்தன.

'அஞ்செவி நிறைய மந்திரம் கூறி' என்பது அகம் என்னும் நிலைமொழி செவி என்னும் வருமொழியொடு வேறுபட முடிந்தது.

'ஆயிடை' என்பது அவ்வென்னும் வகரவீறு வேறுபட முடிந்தது.

தடவுத்திரை, தடவுத்தோள் என்பன உரிச்சொல் முடிபு.

அருமருந்தன்னான் எனற்பாலது அருமருந்தான் என மரூஉவாய் முடிந்தது. சோணாடு மலாடு என்பனவும் அது.

பொதியி லென்பதும் அது. பிறவும் அன்ன. (77)

ஒன்பதாவது குற்றியலுகரப் புணரியல் முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணருரை முற்றுப்பெற்றது.

பாயிர மேற்கோள் நிரல்

அதுவே, பிண்டம் தொகைவகை
அப்புலம் அரிந்தப
அவ்வினை யாளரொடு
அவற்றுள், பாடம் கண்ணழிவு
அன்னங்கிளியே
அனைய நல்லோன்
ஆக்கியோன் பெயரே
ஆசான் உரைத்தவை
ஆயிர முகத்தான்
ஈதல் இயல்பே
ஈரைங் குற்றமும்
ஈவோன் தன்மை
எத்திறத்து ஆசான்
ஏதுவின் ஆங்கவை
ஒத்த சூத்திரம்
கழற்பெய் குடமே
காலம் களனே காரணம்
குரங்கெறி விளங்காய்
கொள்வோன் முறைமை
சூத்திரம் உரைஎன்று
செவ்வன் தெரிகிற்பான்
தன்மகன் ஆசான்
தன்னூல் மருங்கினும்
துடைத்துக் கொள்பொருள்
தோன்றா தோற்றி நுட்பம் ஒட்பம்
நேரின மணியை
பாயிரத்திலக்கணம்
பொதுவினும் சிறப்பினும்
பொழிப்பே அகலம்
மடிமானி பொச்சாப்பன்
மலைநிலம் பூவே
யாற்ற தொழுக்கே
வழக்கின் இலக்கணம்

நூற்பா நிரல்

(எண்: நூற்பா எண்)

அஆ உஊ	174
அஆ என்னும்	182
அஇ உஅம்	31
அஃதிவ ணுவலாது	103
அஃறிணை விரவுப்பெயர்	156
அக்கென் சாரியை	271
அகமென் கிளவிக்கு	316
அகர ஆகாரம்	312
அகர இகரம்	54
அகர இறுதி	204
அகர உகரம்	55
அகரத் திம்பர்	56
அடையொடு தோன்றினும்	319
அண்ணம் சேர்ந்த	99
அண்ணம் நண்ணிய	93
அணரி நுனிநா	94
அத்தவண் வரினும்	220
அத்திடை வரூஉம்	169
அத்தின் அகரம்	126
அத்தே வற்றே	134
அத்தொடு சிவணும்	318
அதனிலை உயிர்க்கும்	479
அந்நான் மொழியும்	430
அப்பெயர் மெய்யொழித்து	351
அம்மின் இறுதி	130
அம்மூ வாறும்	22
அரையளவு குறுகல்	13
அரையென வரூஉம்	166
அல்லதன் மருங்கின்	327
அல்லது கிளப்பின் இயற்கை	322
அல்லது கிளப்பின் எல்லா	426
அல்லது கிளப்பினும்	323, 409
அல்வழி யெல்லாம் இயல்பென	362
அல்வழி யெல்லாம் உறழென	369
அல்வழி யெல்லாம் மெல்லெழுத்	315
அவ்வழிப் பன்னீ ருயிரும்	84
அவ்வா றெழுத்தும்	92
அவ்வியல் நிலையும்	12
அவற்றுவழி மருங்கின்	119
அவற்றுள், அஆ ஆயிரண்டு	85
,, அஇ உஎ ஒ	3
,, இகர	155
,, இன்னின் இகரம்	121
,, ஈரொற்றுத் தொடர்	408
,, கரமுங் கானும்	136
,, ணனஃகான்	26
,, நிறுத்த சொல்லின்	109
,, மஃகான்	28
,, மெய்யீ றெல்லாம்	105
,, மெல்லெழுத்து	146
,, ரகார ழகாரம்	49
,, ளஃகான் முன்னர்	24
அவைதாம், இயற்கைய வாகும்	198
'' இன்னே வற்றே	120
'' குற்றிய லிகரம்	2
'' முன்னப் பொருள	143
'' மெய்பிறி தாதல்	110
அவையூர் பத்தினும்	473
அழனென் இறுதிகெட	355
அழனே புழனே	194
அளந்தறி கிளவியும்	446
அளபிறந் துயிர்த்தலும்	33

அளவாகும் மொழி 122
அளவிற்கும் நிறையிற்கும் 171
அளவும்...ஆயியல் திரியா 477
அளவும்...ஆயியல் திரியாது 474
அளவும்...எண்ணும் 390
அளவும்...வேற்றுமை 320
அன்று வருகாலை 259
அன்ன வென்னும் 211
அன்னென் சாரியை 195
ஆஈஊ, ஏஐ 4
ஆஎ ஒஎனும் 64
ஆஏ ஓஅம் 32
ஆகார இறுதி 222
ஆடூ மகடூ 272
ஆண்மரக் கிளவி 305
ஆணும் பெண்ணும் 304
ஆதனும் பூதனும் 349
ஆய்தம் நிலையலும் 400
ஆயிரக் கிளவி 464
ஆயிரம் வரினும் 436
ஆயிரம் வரினே 476
ஆயிரம் வருவழி 392
ஆரும் வெதிரும் 364
ஆவயின் வல்லெழுத்து 302
ஆவும் மாவும் 225
ஆவோ டல்லது 65
ஆறன் உருபின் 116
ஆறன் உருபினும் 162
ஆறன் மருங்கின் 469
ஆறென் கிளவி 458
ஆன்முன் வரூஉம் 234
ஆனின் னகரமும் 125
ஆனொற் றகரமொடு 233
இஈ எஏ 86
இக்கின் இகரம் 127
இகர இறுதி 236
இகர யகரம் 58
இடம்வரை கிளவிமுன் 252
இடைநிலை ரகரம் 440
இடைப்படிற் குறுகும் 37
இடையெழுத் தென்ப 21
இடையொற்றுத் தொடரும் 414
இதழியைந்து பிறக்கும் 97
இயற்பெயர் முன்னர் 348
இரண்டுமுத லொன்பான் 480
இராவென் கிளவி 228
இருதிசை புணரின் 342
இருளென் கிளவி 403
இல்ல மரப்பெயர் 314
இல்லென் கிளவி 373
இல்லொடு கிளப்பின் 294
இலமென் கிளவிக்கு 317
இறாஅல் தோற்றம் 344
இன்றி என்னும் 238
இன்னிடை வரூஉம் 187
இன்னென வரூஉம் 132
இனிஅணி என்னும் 237
ஈகார இறுதி 250
ஈமுங் கம்மும் 329
ஈரெழுத்து...உயிர்த்தொடர் 412
ஈரெழுத்து...வல்லொற்று 418
ஈரெழுத் தொருமொழி 407
ஈறியல் மருங்கின் 172
ஈறியல் மருங்கினும் 39
உஊ...என்னும் 63
உஊ...ஔஎன 87
உஊ காரம் 74
உகர இறுதி 255
உகரமொடு புணரும் 164
உச்ச காரம் 75
உச்ச காரமொடு 79
உட்பெறு புள்ளி 14
உண்டென் கிளவி 431
உணரக் கூறிய 406
உதிமரக் கிளவி 244
உந்தி முதலா 83
உப்ப காரம் 76
உப்ப காரமொடு 80
உம்மை எஞ்சிய 224
உயர்திணைப் பெயரே 118
உயர்திணை யாயின் உருபியல் 325
உயர்திணை யாயின் நம்மிடை 191

உயிர்ஔ எஞ்சிய	69	ஏனை வகரம்	185, 383
உயிர்முன் வரினும்	208,395	ஐஅம் பல்லென	394
உயிர்மெய் அல்லன	60	ஐஒடு குஇன்	114
உயிர்மெய் ஈறும்	107	ஐஔ என்னும்	42
உயிரிறு சொல்முன்	108	ஐகார இறுதி	281
உயிரீ றாகிய உயர்திணை	154	ஐகார ஔகாரம்	138
உயிரீ றாகிய முன்னிலை	152	ஐந்த...மகாரமாகும்	443
உயிரும்...அளவும்	165	ஐந்த...முந்தையது	454
உயிரும்...குறிப்பினும்	482	ஐந்த...மெல்லெழுத்	448
உரிவரு காலை	241	ஐந்த...யகாரமாகும்	468
உருபியல் நிலையும்	295	ஐந்தும் மூன்றும்	451
உருவினும் இசையினும்	40	ஐயின் முன்னரும்	128
உரைப்பொருட் கிளவி	213	ஒடுமரக் கிளவி	263
ஊஎன் ஒருபெயர்	270	ஒவ்வும் அற்றே	72
ஊகார இறுதி	265	ஒழிந்ததன் நிலையும்	292
எஎன வருமுயிர்	71	ஒற்றிடை இனமிகா	413
எகர ஒகர	16	ஒற்றுநிலை திரியா	419
எகர ஒகரம்	273	ஒற்றுமிகு தகரமொடு	345
எகின்மர மாயின்	337	ஒன்பான் ஒகரமிசை	445
எஞ்சிய வெல்லாம்	77	ஒன்பான் முதனிலை	463
எட்ட னொற்றே	444	ஒன்பா னிறுதி ... மரபே	470
எண்ணின் இறுதி	199	ஒன்பா னிறுதி ... மொழியே	459
எண்ணுப்பெயர்க் கிளவி	420	ஒன்றுமுத லாக எட்டன்	434
எப்பெயர் முன்னரும்	129	ஒன்றுமுத லாகப்	200
எருவும் செருவும்	261	ஒன்றுமுத லாகிய	475
எல்லா எழுத்தும்	102	ஒன்றுமுத லொன்பான்	438
எல்லா மென்னும்	190	ஓகார இறுதி	290
எல்லா மொழிக்கும்	141	ஓகார இறுதிக்கு	181
எல்லாரு மென்னும்	192	ஓரள பாகும்	57
எழுத்தெனப் படுப	1	ஓரெழுத் தொருமொழி	45
எழுத்தோ ரன்ன	142	ஔகார இறுதி	296
ஏஒ எனும்	73	ஔகார இறுவாய்	8
ஏகார இறுதி	275	ஔவென வரூஉம்	153
ஏயென் இறுதிக்கு	278	ககார ஙகாரம்	89
ஏழ னுருபிற்கு	202	கசதப முதலிய	144
ஏழென் கிளவி	389	கசதப முதன்மொழி	449
ஏனவை புணரின்	382	கண்ணிமை நொடியென	7
ஏனவை வரினே	257	கதந பமஎனும்	61
ஏனை எகினே	338	கவவோ டியையின்	70
ஏனைப் புளிப்பெயர்	246	காரமுங் கரமும்	135
ஏனைமுன் வரினே	425	கிளந்த அல்ல	483

கிளைப்பெய...கிளைப்	339
கிளைப்பெய...கொளத்	308
கீழென் கிளவி	396
குமிழென் கிளவி	387
குயினென் கிளவி	336
குற்றிய லிகரம்	34
குற்றிய லுகரக் கின்னே	168
குற்றிய லுகரத் திறுதி	196
குற்றிய லுகரம்	67
குற்றிய லுகரமும்	106
குற்றெழுத் திம்பரும்	268
குற்றெழுத் தைந்தும்	44
குறியதன் இறுதி	235
குறியதன் முன்னர்	38
குறியதன் முன்னரும்	227
குறுமையும் நெடுமையும்	50
குறையென் கிளவி	167
குன்றிசை மொழிவயின்	41
கொடிமுன் வரினே	286
ஙஞண நமன	25
சகரக் கிளவியும்	62
சகார ஞகாரம்	90
சார்ந்துவரி னல்லது	101
சாரென் கிளவி	365
சாவ என்னும்	210
சிறப்பொடு வருவழி	350
சுட்டின் முன்னர்	206
சுட்டின் முன்னரும்	256
சுட்டி னியற்கை	239
சுட்டுச்சினை நீடிய	428
சுட்டுமுதல்..இயல்பா	258
சுட்டுமுதல்..ஒற்றிடை	264
சுட்டுமுதல்..நிலையும்	282
சுட்டுமுதல் வகரம்	184
சுட்டுமுதல் வயினும்	335
சுட்டுமுத லாகிய இகர	160
சுட்டுமுத லாகிய ஐயென்	178
சுட்டுமுத லாகிய வகர	379
சுட்டுமுத லுகரம்	177
செய்யா என்னும்	223
செய்யுள் இறுதிப்	51

செய்யுள் மருங்கின்	289
சேஎன் மரப்பெயர்	279
ஞகாரை ஒற்றிய	297
ஞணநம என்னும்	78
ஞநஎன் புள்ளிக்கு	183
ஞநம யவவெனும்	145
ஞநமவ இயையினும்	298
ஞநமவ என்னும்	27
டகார ணகாரம்	91
டறலள என்னும்	23
ணகார இறுதி	303
ணளவென் புள்ளி	151
ணனவென் புள்ளி	147
தகரம் வரும்வழி	370
தத்தம் திரிபே	88
தம்மியல் கிளப்பின்	47
தமிழென் கிளவி	386
தாம்நாம் என்னும்	189
தாயென் கிளவி	359
தாழென் கிளவி	385
தான்யான் என்னும்	193
தான்யா னெனும்பெயர்	353
தானும் பேனுங்	352
திங்கள் முன்வரின்	249
திங்களும் நாளும்	287
திரிபுவேறு கிளப்பின்	433
தேற்ற எகரமும்	274
தேனென் கிளவி	341
தொடரல் இறுதி	215
தொழிற்பெய ரெல்லாம்	328,77,402
நகர இறுதியும்	299
நமவ என்னும்	450
நாட்பெயர்க் கிளவி	332
நாயும் பலகையும்	375
நாவிளிம்பு வீங்கி	96
நாள்முன் தோன்றும்	248
நான்க னொற்றே லகார	453, 67
நான்க னொற்றே றகார	442
நான்கும் ஐந்தும்	462
நிலாவென் கிளவி	229
நிறுத்த சொல்லுங்	111

நிறையு மளவும்	437
நீஎன் ஒருபெயர் உருபியல்	254
நீஎன் பெயரும்	251
நீயென் ஒருபெயர் நெடுமுதல்	180
நீட்டம் வேண்டின்	6
நீட வருதல்	209
நும்மென் இறுதி	188
நும்மென் இறுதியும்	163
நும்மென் ஒருபெயர்	326
நுனிநா அணரி	95
நூறா யிரமுன்	471
நூறுமுன் வரினும்	460
நூறூர்ந்து வரூஉம்	393
நூறென் கிளவி	472
நெட்டெழுத் திம்பர்	197
நெட்டெழுத் திம்பரும்	36
நெட்டெழுத் தேழே	43
நெடியதன் இறுதி இயல்புமா	371
நெடியதன் முன்னர்	161
நெடியத னிறுதி இயல்பா	401
நெல்லுஞ் செல்லுங்	372
படர்க்கைப் பெயரும்	321
பத்தனொற் றுக்கெட	435
பத்தென் கிளவி	391
பதக்குமுன் வரினே	240
பல்லவை நுதலிய	175
பல்லிதழ் இயைய	98
பலரறி சொல்முன்	173
பலவற் றிறுதி உருபியல்	221
பலவற் றிறுதி நீடுமொழி	214
பன்னீ ருயிரும்	59
பனியென வரூஉங்	242
பனையின் முன்னர்	285
பனையும் அரையும்	284
பனையென் அளவும்	170
பாழென் கிளவி	388
பீரென் கிளவி	366
புணரியல் நிலையிடை	35
புள்ளி யில்லா	17
புள்ளி யிறுதியும்..சொல்லிய	203
புள்ளி யிறுதியும்..வல்லெழுத்	157
புள்ளி யீற்றுமுன்	139
புள்ளும் வள்ளும்	404
புளிமரக் கிளவிக்கு	245
பூஎன் ஒருபெயர்	269
பூல்வே லென்றா	376
பெண்டென் கிளவி	422
பெயருந் தொழிலும்	133
பெற்றம் ஆயின்	280
பொன்னென் கிளவி	357
மஃகான்..அத்தே	186
மஃகான்..வவ்வுந்	28
மக்க ளென்னும்	405
மகப்பெயர்க் கிளவி	219
மகர இறுதி	311
மகரத் தொடர்மொழி	82
மகன்வினை கிளப்பின்	360
மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே	416
மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்	218
மருவின் தொகுதி	112
மழையென் கிளவி	288
மன்னுஞ் சின்னும்	334
மாமரக் கிளவியும்	232
மாறுகொள் எச்சமும்	276, 291
மின்னும் பின்னும்	346
மீனென் கிளவி	340
முதலா ஏன	66
முதலீ ரெண்ணின்முன்	455
முதலீ ரெண்ணினொற்று	439
முதனிலை எண்ணின்	478
முதனிலை நீடினும்	465
முரணென் தொழிற்பெயர்	310
முற்றிய லுகரமொடு	68
முன்உயிர் வருமிடத்	424
முன்னென் கிளவி	356
மூவள பிசைத்தல்	5
மூன்றன் முதனிலை	457
மூன்ற னொற்றே நகார	461
மூன்ற னொற்றே வகரம்	457
மூன்ற னொற்றே வகார	466
மூன்ற னொற்றே வந்த	447
மூன்று தலையிட்ட	104

மூன்றும் நான்கும்	456
மூன்று மாறும்	441
மெய்உயிர் நீங்கின்	140
மெய்ந்நிலை சுட்டி	30
மெய்யின் அளபே	11
மெய்யின் இயக்கம்	46
மெய்யின் இயற்கை	15
மெய்யின் வழிய	18
மெய்யோ டியையினும்	10
மெல்லெழுத் தாறும்	100
மெல்லெழுத் தியையின் அவ்	381
மெல்லெழுத் தியையின் இறுதி	343
மெல்லெழுத் தியையின் ணகார	398
மெல்லெழுத் தியையின் னகார	368
மெல்லெழுத்து மிகினும்	324, 342
மெல்லெழுத்து மிகுவழி	158
மெல்லெழுத் துறழும்..உளவே	361
மெல்லெழுத் துறழும்...செல்வழி	313
மெல்லெழுத் தென்ப	20
மெல்லொற்று வலியா	417
மென்மையும்	130
மென்மையும் இடைமையும்	131
மொழிப்படுத் திசைப்பினும்	53
மொழிமுத லாகும்	148
யகர இறுதி	358
யகரம் வருவழி	
யரழ என்னும் புள்ளி	29
யரழ என்னும் மூன்றும்	48
யவமுன் வரினே	207
யாதென்...அன்னொடு	201
யாதென்...உருபியல்	423
யாமரக் கிளவியும்	230
யாவினா மொழியே	429
யாவென் வினாவின்	179
யாவென் வினாவும்	176
ரகார இறுதி	363
லகார இறுதி	367
லனவென...முன்னர்	150
லனவென...யிறுதி	481
வஃகான் மெய்கெட	123
வகரக் கிளவி	81
வகார மிசையும்	331
வடவேங்கடந் தென்குமரி	சிறப்புப் பாயிரம்
வண்டும் பெண்டும்	421
வரன்முறை மூன்றும்	137
வல்லெழுத் தியற்கை	216
வல்லெழுத்து...மில்லை	231
வல்லெழுத்து...மில்லை ஒல்வழி	247
வல்லெழுத்து முதலிய	115
வல்லெழுத் தென்ப	19
வல்லென் கிளவி	374
வல்லொற்றுத்...மிகுமே	427
வல்லொற்றுத்...வருவழி	410
வளியென வரூஉம்	243
வன்றொடர் மொழியும்	415
வாழிய என்னும்	212
விசைமரக் கிளவியும்	283
விண்ணென வரூஉம்	306
வினையெஞ்சு கிளவிக்கும்	266
வினையெஞ்சு கிளவியும்	205
வெயிலென் கிளவி	378
வெரிந்என் இறுதி	301
வேற்றுமைக் கண்...ஒகரம்	293
வேற்றுமைக் கண்ணும்	26, 53, 60, 67, 76, 217, 306
வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்	149
வேற்றுமைக்கு உக்கெட	300
வேற்றுமை குறித்த	113
வேற்றுமை யல்வழி ஆய்த	380
வேற்றுமை யல்வழி இ ஐ	159
வேற்றுமை யல்வழி எண்ணென்	309
வேற்றுமை யல்வழிக் குறுகலு	354
வேற்றுமை யாயின்...தோற்றம்	330
வேற்றுமை யாயின்...யெகினொடு	347
வேற்றுமை வழிய	117
ழகர உகரம்	262
ழகார இறுதி	384
ளகார இறுதி	397
னஃகான் றஃகான்	124
னகார இறுதி	333
னகார இறுவாய்ப்	9
னகாரை முன்னர்	52

சொல் நிரல்

(மேற்கோள்)

எண் : நூற்பா எண்

அ

அ	1
அஃகல்	53
அஃகான்	137
அகங்கை	316
அகர்	50
அகரம்	137
அகல்	171
அகழ்	50
அகாரம்	137
அங்கை	316
அங்ஙனம்	31
அடை	59
அடைவு	145
அதற்கு	124
அதனை	139, 140, 177, 201
அதனொடு	177, 201
அந்தை	171
அப்பை	30
அம்மணி	206, 381
அம்மி	30
அய்வனம்	56
அரசக்கன்னி	129, 418
அரசர்கண்	115
அவ்	81
அவ்வை	56
அவற்கு	115
அவற்றை	178, 184
அவற்றொடு	184
அவன்கண்	115
அவையற்றை	123, 178
அவையற்றொடு	178
அழக்குடம்	355
அழச்சாடி	355
அழத்தூதை	355
அழத்தை	194
அழத்தொடு	194
அழப்பானை	355
அழன்	82, 355
அழனினை	194
அழனினொடு	194
அழாந்தை	349
அழான்	349
அறாயிரம்	469
அறுநூறாயிரம்	471
அறுநூறு	460
அறுபஃது	441

ஆ

ஆ	45, 53, 69
ஆஅ	41, 69
ஆ ஈ	108
ஆகாரம்	136
ஆங்கண்	115
ஆடூ	118
ஆடை	59
ஆண்டலை	304
ஆதந்தை	349
ஆந்தை	349
ஆப்பி	234
ஆயிரத்திரண்டு	318
ஆல்	53, 104
ஆறாகுவதே	470
ஆறாயிரம்	469
ஆனம்	135
ஆனை	121

இ

இ	1
இஃகடிய	380

இங்ஙனம் 31
இலை 59
இடையன் 57
இதனை 177, 201
இதனொடு 177, 201
இம்மி 171
இரண்டனை 199
இரண்டனொடு 199
இராயிரம் 464
இருநூறு 460
இருபஃது 438, 440
இருபத்திரண்டு 475
இருபத்துமூன்று 475
இருபத்தொன்று 475
இல்லவற்றை 175
இல்லவற்றொடு 175
இலை 59, 104
இவ் 81
இவற்கு 115
இவற்றை 184
இவற்றொடு 184
இவையற்றை 123, 178
இவையற்றொடு 178

ஈ

ஈ 43,69
ஈஇ 41, 69
ஈக்கால் 253
ஈகாரம் 136
ஈங்கண் 115
ஈயம் 59
ஈர்க்கு 48, 408
ஈரகல் 455
ஈராயிரம் 465

உ

உங்கை 326
உங்ஙனம் 31
உசு 75
உண்கா 32
உண்கே 32
உண்டடை 432
உண்டான் 483
உதனை 177, 201
உதனொடு 201, 227
உரல் 59
உரிக்காயம் 241
உரிக்குறை 167
உரிஞ் 78, 80
உரிஞினை 183
உரிஞினொடு 183
உருமினை 187
உருமினொடு 187
உவ் 81
உவற்றை 178, 184
உவற்றொடு 184
உவையற்றை 123, 178
உவையற்றொடு 178
உழக்கு 171

ஊ

ஊ 43
ஊஉ 69
ஊங்கண் 115
ஊர்க்கண் 115
ஊர்க்கு 115
ஊர்தி 59
ஊர 211
ஊரன் 211
ஊவயினான 257
ஊறிற்று 145
ஊன் 334

எ

எஃகு 12, 38, 407
எகின் 82, 194
எகினத்தை 194
எகினத்தொடு 194
எகினினை 194
எகினினொடு 194
எங்கண் 115, 189
எங்கா 232
எங்கு 430
எங்கை 311
எங்ஙனம் 30
எண்ணாயிரம் 469, 470
எண்ணூறாயிரம் 472
எண்ணூறு 460
எண்பஃது 444
எம்மை 189
எம்மொடு 189
எமது 116
எருக்குழி 261
எருங்குழி 261
எருவங்குழி 141, 261
எல்லி 30

எவ்வி 30
எவற்றை 194
எவற்றொடு 194
எவன் 194
எழாயிரம் 392
எழு 59
எழுநூறாயிரம் 393
எழுபஃது 391
எற்றை 194
எற்றொடு 194
என் 194
என்றலை 353
என்னை 193
என்னொடு 193
எனது 116

ஏ

ஏஎ 41, 69, 273
ஏணி 59
ஏழ்நூறாயிரம் 393
ஏழகல் 395
ஏழனை 195
ஏழனொடு 195
ஏழாயிரம் 393
ஏறங்கோள் 418
ஏனம் 135

ஐ

ஐ 43, 69
ஐஇ 42
ஐகான் 138
ஐங்கலம் 448
ஐந்துநூறாயிரம் 472
ஐந்நூறாயிரம் 472
ஐந்நூறு 462
ஐநூறு 462
ஐம்பஃது 443
ஐயகல் 456
ஐயாயிரம் 468

ஒ

ஒராயிரம் 479
ஒருநூற்றொருபஃது 474
ஒருநூறாயிரம் 472
ஒருநூறு 461
ஒருபஃதனை 200
ஒருபஃதனொடு 200
ஒருபஃது 438, 439
ஒருபத்திரண்டு 476
ஒருபத்தொன்று 476
ஒருபதினாயிரம் 477
ஒருபது 438
ஒருபானொடு 200
ஒருபாற்கு 124
ஒளி 59
ஒன்பதிற்றொன்று 470
ஒன்பதினாயிரம் 470, 471
ஒன்பது 200
ஒன்பது நூறாயிரம் 472
ஒன்பானை 200
ஒன்பானொடு 200
ஒன்றரை 166
ஒன்றனை 199
ஒன்றனொடு 199
ஒன்று 118

ஓ

ஓ 43, 69
ஓஒ 41, 69, 273
ஓக்கம் 59
ஓரரை 446
ஓரரைக்கால் 446
ஓராயிரம் 465
ஓரிரண்டு 446
ஓரொன்று 446, 482
ஓனம் 135
ஔ 1
ஔஉ 42
ஔகான் 138
ஔவியம் 59
ஔவை 55

க

கஃசு 38
கட்க 23
கட்ப 23
கடல் 53
கடான் 82
கடுக்காய் 260
கடுவினொடு 174
கம்பு 25
கரியதனை 196
கரியதனொடு 196
கரியவற்றை 179
கரியன் 482
கரு 482

கல்லினை 203
கல்லை 203
கலம் 171
கலன் 134
கலை 61
கழஞ்சு 171
கழூஉவினொடு 174
கழையினை 203
கழையை 203
கற்க 23
கற்ப 23
கன்று 25
கன்னி 30
கா 17, 53
காக்கை 11, 30
கால் 53
காலை 61
கிழக்கண் 202
கிழக்கின்கண் 202
கிளி 61, 69
கிளியினை 203
கிளியை 203
கீரி 61
குடி 61
குயின் 82, 336
குரங்கு 407
குரீ 69
கூடு 61
கெக்களைந்தார் 77
கெண்டை 61
கேண்மியா 12, 34
கேழல் 61
கைதை 61
கொக்கு 407
கொட்குறை 167
கொண்டல் 61
கொள்க 23
கொள்ப 23
கொள்ளி 30
கொற்றற்கு 115
கொற்றன் 45
கொற்றனை 203
கொற்றி 30
கோஒற்கு 124
கோஒனை 181
கோஒனொடு 181
கோங்கு 11
கோடல் 471
கோடி 472
கோயில் 294
கௌ 70
கௌவை 61

ச

சகடம் 62
சாட்கோல் 148
சாடி 171
சாத்தற்கு 115
சாத்தன்கண் 115
சாத்தனை 117
சாத்தனொடு 117
சார்க்காழ் 365
சாலை 62
சிலச்சில 216
சிலசில 216
சிலப்பதிகாரம் 415
சிலவற்றை 175
சிலவற்றொடு 175
சிலை 62
சின்னூல் 216
சீரகம் 171
சீரகரை 172
சீறுக 62
சுரும்பு 62
சூழ்க 62
செகின் 82
செய்யவற்றை 179
செல்க 23
செல்ப 23
சேம்பூ 279
சேவடி 62
சேவினை 174
சையம் 62
சொரிக 62
சோணாடு 483
சோறு 62

ஞ

ஞூழியிற்று 64
ஞாலம் 64
ஞெகிழி 64
ஞொள்கிற்று 64

த

தங்கை 311, 321
தத்தை 30

தந்தலை	321
தந்தை	61
தபு	76
தம்மை	161, 189
தம்மொடு	189
தமக்கு	162
தமது	162
தன்னை	193
தன்னொடு	193
தனது	116
தாடி	61
தார்	49
தாழ்	49
தாழக்கோல்	385
தாழினை	203
தாழை	203
திற்றி	61
தினை	57
தீமை	61
தீயினை	203
தீயை	203
து	44
தூணி	61
தூதை	171
தெவ்	78, 81
தெவ்வினை	185
தெவ்வினொடு	185
தெள்கு	407
தெற்கண்	202
தெற்கின்கண்	202
தெற்றி	61
தென்கிழக்கு	433
தென்சார்	202
தென்புடை	202
தென்மேற்கு	433
தேங்கு	25
தேவர்	61
தேனீ	345
தையல்	61
தொடி	171
தொண்டை	61
தொண்ணூறு	445
தொள்ளாயிரம்	463
தோடு	61
தௌவை	61

ந

நகு	68
நங்கை	311, 321
நடம்	61
நந்து	61
நம்பி	154
நம்மை	161, 189
நம்மொடு	189
நமக்கு	162
நமது	116, 162
நாஇ	58
நாகினை	196
நாகினொடு	196
நாகு	12, 36, 68, 407
நாய்	58
நாரினை	203
நாரை	61, 203
நாலாயிரம்	467
நாழி	171
நாற்பஃது	442
நானூறாயிரம்	471
நானூறு	462
நிலத்தை	175
நிலம்	61, 82
நிலன்	82
நிலாத்தை	175
நிறை	171
நின்னை	180
நின்னொடு	180
நினது	116
நீர்	61
நீர்க்கண்	115
நீர்க்கு	115
நுங்கை	311, 320
நும்மை	188
நும்மொடு	188
நுமக்கு	163
நுமது	163
நுழை	61
நூல்	61
நூற்றறுபஃது	473
நூற்றாறு	473
நூற்றிரண்டு	472
நூற்றிருபஃது	473
நூற்றுக்கோடி	472
நூற்றுத்தொண்ணூறு	472

நூற்றுநாற்பஃது 473
நூற்றுமுப்பஃது 473
நூற்றுமூன்று 472
நூற்றெட்டு 472
நூற்றெண்பஃது 473
நூற்றெழுபஃது 473
நூற்றேழு 472
நூற்றைம்பஃது 473
நூற்றொருபஃது 473
நெய்தல் 61
நேயம் 61
நைகை 61
நொ 44
நொய்யன் 61
நொவ்வு 74
நோக்கம் 61
நோய் 49
நௌவி 61

ப

பச்சை 30
பசு 75
பட்டை 30
படை 61
பந்து 25
பயின் 82
பல்லவற்றை 175
பல்லவற்றொடு 175
பல 118
பலம் 171
பலவற்றொடு 133
பலா 69
பலாவத்துக்கண் 182
பலாவின் 132
பலாவினை 174
பலாவினொடு 174
பனை 57, 69
பன்னிரண்டு 435
பாடி 61
பார்ப்பார்கண் 115
பானை 171
பிடி 61
பிலம் 82
பிலன் 82
பீடம் 61
பீர்க்கு 48
புகர் 50
புகழ் 50, 61
புலவர் 50
புழத்தை 194
புழத்தொடு 194
புழன் 82
புழனினை 194
புழனினொடு 194
புழாந்தை 349
புழான் 349
புன்கண் 26
புன்செய் 26
பூந்தை 349
பூமி 61
பூழனை 195
பூழனொடு 195
பெடை 61
பேடி 61
பைதல் 61
பொதியில் 483
பொய் 49
பொருந் 78, 79
பொற்கு 115
பொன் 61, 78
பொன்னினை 203
பொன்னை 203
போதகம் 61
போன்ம் 13
பௌவம் 61

ம

மகடூஉ 118
மகத்தை 175
மஞ்சு 25
மஞ்ஞை 30
மடம் 61
மடித்தார் 145
மடையன் 57
மண் 78
மண்டை 171
மண்ணினை 203
மண்ணை 30, 203
மணி 45
மரத்தை 186
மரத்தொடு 186
மரம் 104, 105

மலாடு 483
மழு 49
மா 171
மாலை 61
மாவினை 121
மானை 121
மிடறு 61
மீனம் 61
முகம் 61
முசு 75
முந்நூறாயிரம் 471
முந்நூறு 461
முப்பஃது 441
முயிற்றினை 198
முயிற்றினொடு 198
முயிற்றை 197
முயிற்றொடு 197
முவ்வாயிரம் 466
முள்ளினை 203
முள்ளை 203
முன்றில் 112, 356
மூவாயிரம் 466
மெலிந்தது 61
மேற்கண் 202
மேற்கின்கண் 202
மேனி 61
மையல் 61
மொய்ம்பு 408
மொழி 61
மோதம் 61
மௌவல் 61

ய

யவனர் 65
யாட்டினை 198
யாட்டினொடு 198
யாட்டை 197
யாட்டொடு 197, 198
யாதனை 201
யாதனொடு 201
யாவற்றை 176, 179
யாவற்றொடு 176, 179
யாழனை 195
யாழனொடு 195
யாற்றை 197
யாற்றொடு 197
யானை 65

வ

வட்டி 171
வடக்கண் 202
வடக்கின்கண் 202
வடகிழக்கு 433
வடமேற்கு 433
வண்டு 25
வயான் 82
வரகினை 196
வரகினொடு 196
வரகு 36, 45, 107, 407
வரை 171
வழுதுணங்காய் 284
வளை 63
வாளி 63
விச்சாவாதி 285, 289
விழன் 82
விள 69, 104
விளரி 63
விளவிற்கு 124, 174
விளவின் 132
விளவின்கண் 174
விளவினது 174
விளவினை 174
விளவினொடு 174
வீடு 63
வீழ் 78
வெஃகாமை 38
வெண்கலம் 26
வெந்நெய் 30
வெய்யர் 30
வெரிந் 79
வெள்ளி 63
வேய் 78
வேயினை 203
வேயை 203
வேர் 63, 78
வேல் 78
வேள் 78
வையம் 63
வௌ 70
வௌவினை 174
வௌவினொடு 174
வௌவுக 63

சொற்றொடர் நிரல்

(மேற்கோள்)

எண் : நூற்பா எண்

அ

அஉவை 55
அஃகடிய 380
அஃசிறிய 380
அஃதடை 424
அஃதடைபு 424
அஃதாட்டம் 424
அஃதாடை 424
அஃதிலை 424
அஃதீய 380
அஃபெரிய 380
அக்களைந்தார் 77
அக்காற் கொண்டான் 369
அக்காற் சென்றான் 369
அக்காற் போயினான் 369
அக்காற் றந்தான் 369
அக்குறிது 204
அக்கொற்றன் 205
அங்கட் கொண்டான் 308
அங்காக் கொண்டான் 232
அங்குக் கொண்டான் 430
அங்குச் சென்றான் 430
அங்குத் தந்தான் 430
அங்குப் போயினான் 430
அச்சாத்தன் 205
அச்சிறிது 204
அஞ்ஞாண் 381
அஞ்ஞாலம் 206
அண்ணணிக் கொண்டான் 247
அண்ணாஅத்துக்குளம் 227
அண்ணாத்தேரி 134
அணிக் கொண்டான் 237
அணிச் சென்றான் 237
அணித் தந்தான் 237
அணிப் போயினான் 237
அத்தேவன் 205
அக் குறிது 204
அச் சிறிது 204
அத் தீது 204
அப் பெரிது 204
அதன்கோடு 264, 423
அதன்செதிள் 264
அதன் பூ 264
அதன்தோல் 264
அது கடிது 425
அது குறிது 258
அது சிறிது 258, 425
அது ஞான்றது 425
அது தீது 258, 425
அது நீண்டது 425
அது பெரிது 258, 425
அது மாண்டது 425
அது யாது 425
அது யாவது 173
அது வலிது 425
அதோட் கொண்டான் 399
அதோட் சென்றான் 399
அதோட் போயினான் 399
அதோளிக் கொண்டான் 160
அதோளிச் சென்றான் 160
அதோளித் தந்தான் 160

அதோளிப் போயினான் 160
அந்நூல் 206, 381
அப்பூதன் 205
அப் பெரிது 204
அம்பர்க் கொண்டான் 406
அம்பர்ச் சென்றான் 406
அம்பர்த் தந்தான் 406
அம்பர்ப் போயினான் 406
அம்ம கொற்றா 211
அம்ம சாத்தா 211
அம்மணி 206, 381
அம்ம தேவா 211
அம்ம பூதா 211
அம்மா கொற்றா 213
அம்மா ஞெள்ளா 213
அரட் கடுமை 310
அரண் கடுமை 310
அராஅப் பாம்பு 224
அருமருந்தன்னான் 483
அருமருந்தான் 483
அரையங்கோடு 284
அரையஞ்செதிள் 284
அரையந்தோல் 284
அரை குறிது 159
அரை சிறிது 159
அரை தீது 159
அரை பெரிது 159
அரையம்பூ 284
அரையின் கோடு 286
அலிக் கொற்றன் 159
அவ் யாது 204
அவ் யாழ் 207, 382
அவ்வட்டு 382
அவ்வடை 161, 208, 382
அவ்வயிற் கொண்டான் 335
அவ்வயிற் சென்றான் 335
அவ்வயிற் போயினான் 335
அவ்வயிற் றந்தான் 335
அவ்வழகிது 204
அவ்வழிக் கொண்டான் 160
அவ்வழி கொண்டான் 160
அவ்வளை 207
அவ்வாடை 208, 382
அவ்வாய்க் கொண்டான் 362
அவ்வாய்ச் சென்றான் 362
அவ்வாய்த் தந்தான் 362
அவ்வாய்ப் போயினான் 362
அவட் கொண்டான் 308
அவர் யார் 173
அவற் கண்டு 158
அவற்றின் கோடு 379
அவற்றின் செவி 379
அவற்றின் தலை 379
அவற்றின் புறம் 379
அவற்றுக் கோடு 113, 134, 282,379
அவற்றுச் செவி 282, 379
அவற்றுத் தலை 282, 379
அவற்றுப் புறம் 282, 379
அவன் குறியன் 154
அவன் சிறியன் 154
அவன் ஞான்றான் 154
அவன் தீயன் 154
அவன் நீண்டான் 154
அவன் பெரியன் 154
அவன் மாண்டான் 154
அவன் யாவன் 154
அவன் வலியன் 154
அவனே கொண்டான் 276
அவனோ கொண்டான் 291
அவையத்துக் கொண்டான் 287
அவையற்றுக் கோடு 123, 282
அவையற்றுச் செவி 282
அவையற்றுத் தலை 282
அவையற்றுப் புறம் 282
அழலத்துக் கொண்டான் 406
அழுக்கற் போர் 406
அறு கலம் 449
அறு கழஞ்சு 449
அறு சாடி 449
அறு தூதை 449
அறு தொடி 449
அறு பலம் 449

அறுபானை 449
அன்று கொண்டான் 430
அன்றைக்கூத்தன் 426

ஆ

ஆ குறிது 225
ஆங்கக் கொண்டான் 205
ஆங்கட் கொண்டான் 308
ஆங்கவை கொண்டான் 160
ஆங்குக் கொண்டான் 428
ஆங்குச் சென்றான் 428
ஆங்குத் தந்தான் 428
ஆங்குப் போயினான் 428
ஆ சிறிது 225
ஆசீவகப்பள்ளி 154
ஆடிக்குக் கொண்டான் 127, 249
ஆடிக்குச் சென்றான் 249
ஆடிக்குத் தந்தான் 249
ஆடிக்குப் போயினான் 249
ஆடூஉவின் கை 119, 272
ஆடூஉவின் செவி 272
ஆடூஉவின் புறம் 272
ஆடூஉவின் றலை 272
ஆண் கை 304
ஆண் செவி 304
ஆண்டைக் கொண்டான் 160
ஆண் புறம் 304
ஆணங்கோடு 305
ஆணஞ்செதிள் 305
ஆணந்தோல் 305
ஆணம்பூ 305
ஆணாங்கோடு 232
ஆ தீது 225
ஆ பெரிது 225
ஆயிடை 483
ஆயிரக் கலம் 320
ஆயிரக் கழஞ்சு 320
ஆயிரச் சாடி 320
ஆயிரத்துக் குறை 318
ஆயிரத்துக் கூறு 318
ஆயிரத்துநான்கு 318
ஆயிரத்து முதல் 318
ஆயிரத்துமூன்று 318
ஆயிரத் தூதை 320
ஆயிரத் தொடி 320
ஆயிரத்தொருபஃது 111
ஆயிரத்தொன்று 318
ஆயிர நாழி 320
ஆயிரப் பலம் 320
ஆயிரப் பானை 320
ஆயிரவகல் 320
ஆயிர வட்டி 320
ஆர்ங்கோடு 364
ஆர்ஞ்செதிள் 364
ஆர்ந்தோல் 364
ஆர்ம்பூ 364
ஆல் வீழ்ந்தது 108
ஆலங்கோடு 376
ஆலஞ்செதிள் 376
ஆலடை 139
ஆலந்தோல் 376
ஆலம்பூ 376
ஆலிலை 108
ஆ வலிது 66, 77, 108
ஆவிரங்கோடு 284
ஆவிரந்தோல் 284
ஆவிரம்பூ 284
ஆவிரையின் கோடு 286
ஆவின் கோடு 121, 232
ஆவினை 121
ஆற் குறைத்தான் 158
ஆற் கொண்டான் 334
ஆற் சென்றான் 334
ஆற் போயினான் 334
ஆற் றந்தான் 334
ஆறு நூறாயிரம் 471
ஆறுழக்கு 458
ஆன் கொண்டான் 334
ஆன் கோடு 121, 232
ஆன் செவி 232
ஆன் பீ 234
ஆன் புறம் 232
ஆன் றலை 232

இ

இஃகடிய	380
இஃசிறிய	380
இஃதடை	424
இஃதாடை	424
இஃதிலை	424
இஃதீய	380
இஃபெரிய	380
இக்காற் கொண்டான்	369
இக்காற் சென்றான்	369
இக்காற் போயினான்	369
இக்காற் றந்தான்	369
இக் கொற்றன்	31, 237
இங்கட் கொண்டான்	308
இங்காக் கொண்டான்	232
இங்குக் கொண்டான்	430
இங்குச் சென்றான்	430
இங்குத் தந்தான்	430
இங்குப் போயினான்	430
இச்சாத்தன்	237
இஞ்ஞாண்	381
இஞ்ஞானம்	239
இடாவினுட் கொண்டான்	227
இத்தேவன்	237
இதன்கோடு	264, 423
இதன்செதிள்	264
இதன்தோல்	264
இதன்பூ	264
இது கடிது	425
இது குறிது	258
இது சிறிது	258, 425
இது ஞான்றது	425
இது தீது	258, 425
இது நீண்டது	425
இது பெரிது	258, 425
இது மாண்டது	425
இது யாது	425
இது வலிது	425
இதோட் கொண்டான்	399
இதோட் சென்றான்	399
இதோட் டந்தான்	399
இதோட் போயினான்	399
இதோளிக் கொண்டான்	160
இதோளிச் சென்றான்	160
இதோளித் தந்தான்	160
இதோளிப் போயினான்	160
இந்நூல்	239, 381
இப்பூதன்	237
இம்பர்க் கொண்டான்	406
இம்பர்ச் சென்றான்	406
இம்பர்த் தந்தான்	406
இம்பர்ப் போயினான்	406
இம் மணி	239, 381
இரண்டன் காயம்	420
இரண்டன் சுக்கு	420
இரண்டன்தோரை	420
இரண்டன் பயறு	420
இரண்டாடை	479
இரண்டு கல்	478
இரண்டு சுனை	478
இரண்டு ஞாண்	478
இரண்டு துடி	478
இரண்டு நூல்	478
இரண்டு நூறாயிரம்	471
இரண்டு பறை	478
இரண்டு மணி	478
இரண்டு மா	480
இரண்டு யாழ்	478
இரண்டு வட்டு	478
இராஅ வழுதுணங்காய்	224
இராஅக் காக்கை	224
இராஅக் கொடிது	224
இராக் கொண்டான்	228
இராவிற் கொண்டான்	231
இரு கலம்	446
இரு கழஞ்சு	446
இரு கால்	446
இரு சாடி	446
இரு சுனை	478
இரு ஞாண்	478
இருட்டத்துக் கொண்டான்	418
இரு துடி	478

இருதூணிக் கொள் 240
இருதூணிப் பதக்கு 240
இரு தூதை 446
இரு தொடி 446
இருந்து கொண்டான் 428
இரு நாடுரி 241
இரு நாழி 446
இரு நூல் 478
இருநூற்றுக் கலம் 474
இருநூறாயிரம் 471
இருபஃதனை 200
இருபஃதனொடு 200
இருபதின் கலம் 477
இருபதின் சாடி 477
இருபதின் தூதை 477
இருபதின் பானை 477
இருபதின் மண்டை 477
இருபதின் வட்டி 477
இருபதினாயிரம் 476
இருபதினாழி 477
இருபதினுழக்கு 477
இரு பலம் 446
இருபானை 446
இரு மண்டை 446
இரு மணி 478
இருமா 480
இரு முக்கால் 446
இரு முந்திரிகை 446
இரு வட்டி 446
இரு வட்டு 478
இரு வடை 479
இரு வாடை 479
இருவிளக் கொற்றன் 217
இருவிளச் சாத்தன் 217
இருவிளத் தேவன் 217
இருவிளப் பூதன் 217
இருளத்துக் கொண்டான் 134, 403
இருளத்துச் சென்றான் 403
இருளத்துத் தந்தான் 403
இருளத்துப் போயினான் 403
இருளிற் கொண்டான் 403
இருளிற் சென்றான் 403
இருளிற் போயினான் 403
இருளிற் றந்தான் 403
இல் கல் 373
இல் சுனை 373
இல் துடி 373
இல் பறை 373
இல்லங்கோடு 314
இல்லஞ்செதிள் 314
இல்லந்தோல் 314
இல்லம்பூ 314
இல்லாக் கல் 373
இல்லாச் சுனை 373
இல்லாத் துடி 373
இல்லாப் பறை 373
இல்லைக் கல் 373
இல்லைகல் 373
இல்லைச் சுனை 373
இல்லை சுனை 373
இல்லைத் துடி 373
இல்லை துடி 373
இல்லைப் பறை 373
இல்லை பறை 373
இலவங் கோடு 313
இவ்யாழ் 293, 82
இவ் வட்டு 239, 382
இவ் வடை 239, 382
இவ்வயிற் கொண்டான் 335
இவ்வயிற் சென்றான் 335
இவ்வயிற் போயினான் 335
இவ்வயிற் றந்தான் 335
இவ்வழிக் கொண்டான் 160
இவ்வழி கொண்டான் 160
இவ் வாடை 239, 382
இவ்வாய்க் கொண்டான் 362
இவ்வாய்ச் சென்றான் 362
இவ்வாய்த் தந்தான் 362
இவ்வாய்ப் போயினான் 362
இவ்வெளவியம் 239
இவட் கொண்டான் 308
இவற்றின் கோடு 379

இவற்றின் செவி 379
இவற்றின் புறம் 379
இவற்றின் றலை 379
இவற்றுக் கோடு 282, 379
இவற்றுச் செவி 282, 379
இவற்றுத் தலை 282, 379
இவற்றுப் புறம் 282, 379
இவையற்றுக் கோடு 282
இவையற்றுச் செவி 282
இவையற்றுத் தலை 282
இவையற்றுப் புறம் 282
இறைவ நெடுவேட்டுவர் 154
இன்று கொண்டான் 430
இன்னினிக் கொண்டான் 247
இனிக் கொண்டான் 237
இனிச் சென்றான் 237
இனித் தந்தான் 237
இனிப் போயினான் 237

ஈ

ஈங்கட் கொண்டான் 308
ஈங்கிவைக் கொண்டான் 160
ஈங்கிவை கொண்டான் 160
ஈங்குக் கொண்டான் 428
ஈங்குச் சென்றான் 428
ஈங்குத் தந்தான் 428
ஈங்குப் போயினான் 428
ஈச் சிறகு 253
ஈண்டைக் கொண்டான் 160
ஈத்தலை 253
ஈப்புறம் 253
ஈமக்குடம் 129, 330
ஈமச்சாடி 330
ஈமத்தூதை 330
ஈமப்பானை 330
ஈமுக் கடிது 329
ஈமுக் கடுமை 329
ஈமுச் சிறிது 329
ஈமுச் சிறுமை 329
ஈமு ஞாற்சி 329
ஈமு ஞான்றது 329
ஈமுத் தீது 329
ஈமுத் தீமை 329
ஈமு நீட்சி 329
ஈமு நீண்டது 329
ஈமுப் பெரிது 329
ஈமுப் பெருமை 329
ஈமு மாட்சி 329
ஈமு மாண்டது 329
ஈமு வலிது 329
ஈமு வலிமை 329
ஈர்க் கொற்றா 152
ஈர் கொற்றா 152
ஈரசை 479
ஈரரை 446
ஈரரைக்கால் 446
ஈரிரண்டு 446
ஈருழக்கு 455
ஈரொன்று 446
ஈவயினான 239
ஈற் கொண்டான் 334
ஈற் சென்றான் 324
ஈற் போயினான் 334
ஈற் றந்தான் 334
ஈன் கொண்டான் 334

உ

உஃகடிய 380
உஃசிறிய 380
உஃதடை 424
உஃதாடை 424
உஃதிலை 424
உஃதீய 380
உஃபெரிய 380
உக்காற் கொண்டான் 369
உக்காற் சென்றான் 369
உக்காற் போயினான் 369
உக்காற் றந்தான் 369
உக் கொற்றன் 256
உங்கட் கொண்டான் 308
உங்காக் கொண்டான் 232
உங்குக் கொண்டான் 430
உங்குச் சென்றான் 430
உங்குத் தந்தான் 430

உங்குப் போயினான்	430
உச் சாத்தன்	256
உசிலங்கோடு	406
உஞ்ஞாண்	257, 381
உடூஉக் குறை	268
உடூஉச் செய்கை	268
உடூஉத் தலை	268
உடூஉப் புறம்	268
உண் கொற்றா	152
உண்கோ	32
உண்கோ சாத்தா	32
உண்ட குதிரை	211
உண்ட செந்நாய்	211
உண்ட தகர்	211
உண்ட பன்றி	211
உண்டன குதிரை	211
உண்டாடை	431
உண்டார் சான்றார்	154
உண்டு காணம்	431
உண்டு சாக்காடு	431
உண்டு ஞாண்	431
உண்டு தாமரை	431
உண்டு நூல்	431
உண்டு பொருள்	431
உண்டு மணி	431
உண்டு யாழ்	431
உண்டு வட்டு	431
உண்டேஞ் சான்றேம்	154
உண்டே நாம்	154
உண்ணாக் கொண்டான்	223
உண்ணாக் கொற்றன்	223
உண்ணா குதிரை	225
உண்ணாச் சென்றான்	223
உண்ணா செந்நாய்	225
உண்ணாத் தந்தான்	223
உண்ணா தகர்	225
உண்ணாத குதிரை	211
உண்ணாத செந்நாய்	211
உண்ணாத தகர்	211
உண்ணாத பன்றி	211
உண்ணாப் போயினான்	223
உண்ணா பன்றி	225
உண்ணிய கொண்டான்	211
உண்ணிய சென்றான்	211
உண்ணிய தந்தான்	211
உண்ணிய போயினான்	211
உண்ணூக் கொண்டான்	266
உண்ணூச் சென்றான்	266
உண்ணூத் தந்தான்	266
உண்ணூப் போயினான்	266
உண்ப சான்றார்	154
உண்பேன் பார்ப்பேன்	154
உண்மன குதிரை	211
உண்மன செந்நாய்	211
உண்மன தகர்	211
உண்மன பன்றி	211
உணக் கொண்டான்	205
உணச் சென்றான்	205
உணத் தந்தான்	205
உணப் போயினான்	205
உத்தேவன்	256
உதளங்காய்	401
உதளஞ்செதிள்	401
உதளந்தோல்	401
உதளம்பூ	401
உதன்கோடு	264, 423
உதன்செதிள்	264
உதன்பூ	264
உதன்றோல்	264
உதிங்கோடு	244
உதிஞ்செதிள்	244
உதிந்தோல்	244
உதிம்பூ	244
உது கடிது	425
உது குறிது	258
உது சிறிது	258, 425
உது ஞான்றது	425
உது தீது	258, 425
உது நீண்டது	425
உது பெரிது	258, 425
உது மாண்டது	425
உது யாது	425
உது வலிது	425
உதோட் கொண்டான்	399

உதோட் சென்றான் 399
உதோட் டந்தான் 399
உதோட் போயினான் 399
உதோளிக் கொண்டான் 160
உதோளிச் சென்றான் 160
உதோளித் தந்தான் 160
உதோளிப் போயினான் 160
உந்நூல் 257, 381
உப்பூதன் 256
உம்பர்க் கொண்டான் 406
உம்பர்ச் சென்றான் 406
உம்பர்த் தந்தான் 406
உம்பர்ப் போயினான் 406
உம்மணி 257, 381
உமண்குடி 308
உமண்சேரி 308
உமண்டோட்டம் 308
உமண் பாடி 308
உரிஞ் அனந்தா 164, 172
உரிஞ் ஆதா 164
உரிஞ் யாது 27
உரிஞ் யானா 164, 172
உரிஞின் குறை 300
உரிஞுக் கடிது 297
உரிஞுக் கடுமை 297
உரிஞுக் கொற்றா 153
உரிஞு கொற்றா 153
உரிஞுச் சிறிது 297
உரிஞுச் சிறுமை 297
உரிஞு ஞாற்சி 298
உரிஞு ஞான்றது 298
உரிஞு ஞெள்ளா 172
உரிஞுத் தீது 297
உரிஞுத் தீமை 297
உரிஞு நீட்சி 298
உரிஞு நீண்டது 298
உரிஞுப் பெரிது 297
உரிஞுப் பெருமை 297
உரிஞு மாட்சி 298
உரிஞு மாண்டது 298
உரிஞு வலிது 298
உரிஞு வலிமை 298
உருமுக் கடிது 329
உருமுக் கடுமை 329
உருமுச் சிறிது 329
உருமுச் சிறுமை 329
உருமு ஞாற்சி 329
உருமு ஞான்றது 329
உருமுத் தீது 329
உருமுத் தீமை 329
உருமு நீட்சி 329
உருமு நீண்டது 329
உருமுப் பெரிது 329
உருமுப் பெருமை 329
உருமு மாட்சி 329
உருமு மாண்டது 329
உருமு வட்டு 257
உருமு வலிது 329
உருமு வலிமை 329
உவ்யாழ் 257, 382
உவ்வட்டு 382
உவ்வடை 257, 382
உவ்வயிற் கொண்டான் 335
உவ்வயிற் சென்றான் 335
உவ்வயிற் போயினான் 335
உவ்வயிற் றந்தான் 335
உவ்வழிக் கொண்டான் 160
உவ்வழி கொண்டான் 160
உவ்வாடை 257, 382
உவ்வாய்க் கொண்டான் 362
உவ்வாய்ச் சென்றான் 362
உவ்வாய்த் தந்தான் 362
உவ்வாய்ப் போயினான் 362
உவ்வௌவியம் 257
உவற்றின் கோடு 379
உவற்றின் செவி 379
உவற்றின் புறம் 379
உவற்றின் றலை 379
உவற்றுக் கோடு 282, 379
உவற்றுச் செவி 282, 379
உவற்றுத் தலை 282, 379
உவற்றுப் புறம் 282, 379
உவாஅத்தாற் கொண்டான் 227
உவாஅத்து ஞான்று கொண்டான் 227

உவாஅப் பதினான்கு 224
உவையற்றுக் கோடு 282
உவையற்றுச் செவி 282
உவையற்றுத் தலை 282
உவையற்றுப் புறம் 282
உழக்கரை 166
உழக்கின் குறை 168
உள்பொருள் 431
உள்ளவற்றை 175
உள்ளவற்றொடு 175

ஊ

ஊங்கட் கொண்டான் 308
ஊங்குவைக் கொண்டான் 160
ஊங்குவை கொண்டான் 160
ஊங்குக் கொண்டான் 428
ஊங்குச் சென்றான் 428
ஊங்குத் தந்தான் 428
ஊங்குப் போயினான் 428
ஊங்குவைக் கொண்டான் 160
ஊங்குவை கொண்டான் 160
ஊண்டைக் கொண்டான் 160
ஊர கொள் 211
ஊர செல் 211
ஊர தா 211
ஊர போ 211
ஊரா கொள் 225
ஊரா செல் 225
ஊரா தா 225
ஊரா போ 225
ஊன் குறை 270
ஊன் கொண்டான் 334
ஊன் செய்கை 270
ஊன் புறம் 270
ஊன் றலை 270
ஊனக்குறை 271
ஊனச்செய்கை 271
ஊனத்தலை 271
ஊனப்புறம் 271

எ

எஃகி யாது 35, 411
எஃகு கடிது 426
எஃகு கால் 414
எஃகு சிறிது 426
எஃகு சிறை 414
எஃகு தலை 414
எஃகு தீது 426
எஃகு புறம் 414
எஃகு பெரிது 426
எகின அடைவு 338
எகினக்கால் 338
எகினங்கால் 338
எகினங்கோடு 337
எகினச்செவி 338
எகினஞ்செதிள் 337
எகினஞ்செவி 338
எகினஞாற்சி 338
எகினத்தலை 338
எகினந்தலை 338
எகினந்தோல் 337
எகினப்புறம் 338
எகினம்பூ 337
எகினயாப்பு 338
எங்காக் கொண்டான் 232
எங்குக் கொண்டான் 430
எங்குச் சென்றான் 430
எங்குத் தந்தான் 430
எங்குப் போயினான் 430
எஞ்செவி 311
எஞ்ஞாண் 321
எட் கடிது 309
எட்குக்குட்டி 415
எட்குச் செவி 415
எட்குத் தலை 415
எட்குப் புறம் 415
எட் சிறிது 309
எட்டிப் புரவு 155
எட்டிப் பூ 155
எட் டீது 309
எட்டு நூறாயிரம் 471
எட் பெரிது 309
எண்கடிது 309
எண்கலம் 450
எண்சாடி 450

எண்டூதை 450
எண்டொடி 450
எண்ணகல் 450
எண்ணாழி 450
எண்ணுப் பாறு 307
எண்ணுழக்கு 450
எண்பலம் 450
எண்பானை 450
எண்மண்டை 450
எண்வட்டி 450
எதோளிக் கொண்டான் 160
எந்தலை 311
எந்நூல் 321
எம்பர்க் கொண்டான் 406
எம்பர்ச் சென்றான் 406
எம்பர்ப் போயினான் 406
எம்புறம் 311
எயின்குடி 339
எயின்சேரி 339
எயின்பாடி 339
எயின்றோட்டம் 339
எயினக்கன்னி 339
எருவளுற்சி 261
எருவந்தாது 261
எருவம்பூழி 261
எருவின் கடுமை 261
எல்லா அடையும் 323
எல்லா ஆட்டமும் 323
எல்லாக் குறியரும் 323
எல்லாக் குறியவும் 323
எல்லாக் கொல்லரும் 325
எல்லாங் குறிய 324
எல்லாங் குறியர் 324
எல்லாங் குறியரும் 324
எல்லாங் குறியவும் 324
எல்லாச் சிறியரும் 323
எல்லாச் சிறியவும் 323
எல்லாச் சேவகரும் 325
எல்லாஞ் சிறிய 324
எல்லாஞ் சிறியர் 324
எல்லாஞ் சிறியரும் 324
எல்லாஞ் சிறியவும் 324
எல்லா ஞாணும் 323
எல்லா ஞாயிறும் 325
எல்லா ஞான்றன 323
எல்லாத் தச்சரும் 325
எல்லாத் தீயரும் 323
எல்லாத் தீயவும் 323
எல்லாந் தீய 324
எல்லாந் தீயர் 324
எல்லாந் தீயவும் 324
எல்லாநங்கையும் 130, 325
எல்லாநஞ்செவியும் 325
எல்லாநந்தலையும் 325
எல்லாநம்புறமும் 325
எல்லா நம்மையும் 191
எல்லா நம்மொடும் 191
எல்லா நாயகரும் 325
எல்லா நீண்டன 323
எல்லாநுங்கையும் 130
எல்லா நூலும் 323
எல்லாப் புலவரும் 325
எல்லாப் பெரியரும் 323
எல்லாப் பெரியவும் 323
எல்லாம் பெரிய 324
எல்லாம் பெரியர் 324
எல்லாம் பெரியரும் 324
எல்லாம் பெரியவும் 324
எல்லா மணியகாரரும் 325
எல்லா மணியும் 323
எல்லா மாண்டன 323
எல்லா யாப்பும் 323
எல்லார் கையும் 321
எல்லார் செவியும் 321
எல்லார்தங் கையும் 130, 321
எல்லார்தஞ்செவியும் 321
எல்லார்தஞ் ஞாணும் 321
எல்லார்தந்தலையும் 321
எல்லார்தந்நூலும் 321
எல்லார்தம்புறமும் 321
எல்லார்தம்மையும் 192
எல்லார்தம்மொடும் 192
எல்லார்தமக்கும் 162
எல்லார்தமதும் 162

எல்லார்தலையும் 321
எல்லார்நங்கையும் 130
எல்லார் புறமும் 321
எல்லாருங் குறியர் 322
எல்லாருஞ் சிறியர் 322
எல்லாருஞ் ஞான்றார் 322
எல்லாருந் தீயர் 322
எல்லாருந் நீண்டார் 322
எல்லாரும் பெரியர் 322
எல்லா வணிகரும் 325
எல்லா வரசரும் 325
எல்லா வலிமையும் 323
எல்லாவற்றடைவும் 190, 323
எல்லாவற்றாட்டமும் 323
எல்லாவற்றுச் செவியும் 323
எல்லாவற்று ஞாணும் 323
எல்லாவற்றுத் தலையும் 323
எல்லாவற்று நூலும் 323
எல்லாவற்றுப் புறமும் 323
எல்லாவற்று மணியும் 323
எல்லாவற்று யாப்பும் 323
எல்லாவற்று வலிமையும் 323
எல்லாவற்றொடும் 190
எல்லீர் கையும் 321
எல்லீர் செவியும் 321
எல்லீர் தலையும் 321
எல்லீர்நுங்கையும் 130, 321
எல்லீர்நுஞ்செவியும் 321
எல்லீர்நுஞ்ஞாணும் 321
எல்லீர்நுந்தலையும் 321
எல்லீர்நுந்நூலும் 321
எல்லீர்நும்புறமும் 321
எல்லீர்நும்மையும் 192
எல்லீர்நும்மொடும் 192
எல்லீர் புறமும் 321
எல்லீருங் குறியீர் 322
எல்லீருஞ் சிறியீர் 322
எல்லீருஞ் ஞான்றீர் 322
எல்லீருந் தீயிர் 322
எல்லீருந் நீண்டீர் 322
எல்லீரும் பெரியீர் 322
எலியாலங்கோடு 406
எவ்வயிற் கொண்டான் 335
எவ்வயிற் சென்றான் 335
எவ்வயிற் போயினான் 335
எவ்வயிற் றந்தான் 335
எவ்வழிக் கொண்டான் 160
எவ்வழி கொண்டான் 160
எழுஉழக்கு 390
எழுகடல் 390
எழுகலம் 390
எழுகழஞ்சு 390
எழுசாடி 390
எழுசிலை 390
எழுஞாயிறு 393
எழுதிசை 390
எழுதூதை 390
எழுதொடி 390
எழு நாள் 393
எழு நாழி 390
எழுநான்கு 390
எழுபலம் 390
எழுபானை 390
எழுபிறப்பு 390
எழு மண்டை 390
எழு மூன்று 390
எழு வகல் 390
எழு வட்டி 390
எற்பாடி 354
எறி கொற்றா 152
எறி சாத்தா 152
எறி தேவா 152
எறி பூதா 152
என் கை 353
என் செவி 353
என் ஞாண் 353
என் புறம் 353
என் மணி 353
என் யாழ் 353
என் வட்டு 353
என்னடை 353
என்னாடை 353
என்னூல் 353

ஏ

ஏனக் கொட்டில் 278
ஏன கொண்டான் 273
ஏனக் கொற்றா 274
ஏனச் சாத்தா 274
ஏனச் சாலை 278
ஏனத் துளை 278
ஏனத் தேவா 274
ஏனப் புழை 278
ஏனப் பூதா 274
ஏவின் கடுமை 280
ஏவின் சிறுமை 280
ஏவின் பெருமை 280
ஏவின் றீமை 280
ஏழ்தாமரை 394
ஏழ்வெள்ளம் 394
ஏழன் காயம் 389
ஏழன் சுக்கு 389
ஏழன் பயறு 389
ஏழன் றோரை 389
ஏழாம்பல் 394
ஏழிரண்டு 395
ஏழுழக்கு 395
ஏழொன்று 395

ஐ

ஐங்கலம் 448
ஐங்கழஞ்சு 448
ஐஞ்சாடி 448
ஐந்தூதை 448
ஐந்தொடி 448
ஐந்நாழி 451
ஐம்பலம் 448
ஐம்பானை 448
ஐம்மண்டை 451
ஐயுழக்கு 456
ஐவ்வட்டி 454
ஐவட்டி 454

ஒ

ஒடுங்கோடு 263
ஒடுஞ்செதிள் 263
ஒடுந்தோல் 263
ஒடும்பூ 263
ஒடுவின் குறை 264
ஒரு கல் 478
ஒரு கலம் 446
ஒரு கழஞ்சு 446
ஒரு கால் 446
ஒரு சாடி 446
ஒரு சுனை 478
ஒரு ஞாண் 478
ஒரு துடி 478
ஒரு தூதை 446
ஒரு தொடி 446
ஒரு நாழி 446
ஒருநாளைக் குழவி 406
ஒரு நூல் 478
ஒருநூற்றுக்கலம் 474
ஒருபதிற்றுக்கலம் 475, 476, 477
ஒருபதின் கலம் 477
ஒருபதின் கழஞ்சு 477
ஒருபதின் சாடி 477
ஒருபதின் பலம் 477
ஒருபதின் பானை 477
ஒருபதின் மண்டை 477
ஒருபதின் வட்டி 477
ஒருபதின் றூதை 477
ஒருபதின் றொடி 477
ஒருபதி னகல் 477
ஒருபதினாழி 477
ஒருபதி னுழக்கு 477
ஒருபலம் 446
ஒருபறை 478
ஒருபானொடு 200
ஒரு மண்டை 446
ஒரு மணி 478
ஒருமாவரை 172
ஒரு முக்கால் 446
ஒரு முந்திரிகை 446
ஒரு யாழ் 478
ஒரு வட்டி 446
ஒரு வட்டு 478
ஒருவென் குறியென் 154

ஒருவென் கை 154
ஒருவென் சிறியென் 154
ஒருவென் செவி 154
ஒல்லைக் கொண்டான் 159
ஒல்லொலித்தது 482
ஒன்பதிற் றகல் 459
ஒன்பதிற்றுக் கோடி 470
ஒன்பதின் கலம் 459
ஒன்பதின் கழஞ்சு 459
ஒன்பதின் கூறு 434
ஒன்பதின் சாடி 459
ஒன்பதின் பலம் 459
ஒன்பதின் பால் 434
ஒன்பதின் பானை 459
ஒன்பதின் மண்டை 459
ஒன்பதின் வட்டி 459
ஒன்பதின் றூதை 459
ஒன்பதின் றொடி 459
ஒன்பதி னகல் 459
ஒன்பதி னாழி 459
ஒன்பதி னுழக்கு 459
ஒன்றன் காயம் 420
ஒன்றன் சுக்கு 420
ஒன்றன் பயறு 420
ஒன்றன் றோரை 420
ஒன்றின் குறை 168

ஓ

ஓஒக் கடுமை 293
ஓஒக் கொற்றா 274
ஓஒ கொண்டாய் 274
ஓஒ கொண்டான் 273, 274, 291
ஓஒ கொண்டேன் 274
ஓஒச் சாத்தா 274
ஓஒச் சிறுமை 293
ஓஒத் தீமை 293
ஓஒத் தேவா 274
ஓஒப் பூதா 274
ஓஒப் பெருமை 293
ஓக் கடிது 290
ஓச் சிறிது 290
ஓத் தீது 290
ஓப் பெரிது 290
ஓர்யாட்டை யானை 426
ஓர்யாழ் 479
ஓரகல் 455
ஓரடை 171, 479
ஓராடை 479
ஓருழக்கு 455
ஓரெடை 171
ஓலம்போழ் 284

க

கஃறீது 370
கஃறென்றது 40
கக்களைந்தார் 77
கட்கடிது 404
கட்கடுமை 404
கட்சிறார் 23
கட்டகல் 247
கடிகா 159
கடுக் குறிது 255
கடுக் குறைந்தான் 158
கடுச் சிறிது 255
கடுச் செதிள் 260
கடுத்தீது 255
கடுத்தோல் 260
கடுப்பூ 260
கடுப் பெரிது 255
கடுவின் குறை 264
கடுவினை 174
கடுவினொடு 174
கணவிரங்கோடு 247
கதிர்ஞ்ஞெரி 146
கதிர்ஞெரி 146
கதிர்ந்நுனி 146
கதிர்நுனி 146
கதிர்ம்முரி 146
கதிர்முரி 146
கப்பிந்தை 247
கபிலபரணர் 154
கம்மக்குடம் 330
கம்மச் சாடி 330
கம்மத் தூதை 330

கம்பப் பானை 330
கம்முக் கடிது 329
கம்முக் கடுமை 329
கம்முச் சிறிது 329
கம்முச் சிறுமை 329
கம்மு ஞாற்சி 329
கம்மு ஞான்றது 329
கம்முத் தீது 329
கம்முத் தீமை 329
கம்மு நீட்சி 329
கம்மு நீண்டது 329
கம்முப் பெரிது 329
கம்முப் பெருமை 329
கம்மு மாட்சி 329
கம்மு மாண்டது 329
கம்மு வலிது 329
கம்மு வலிமை 329
கரட்டுக்கானம் 426
கரிது குதிரை 426
கரிய குதிரை 211
கரியதன் கோடு 418
கரியவற்றுக் கோடு 287
கரியார் தம்மையும் 192
கரியே நம்மையும் 192
கரியே நம்மொடும் 192
கருஞ் சான்றான் 482
கல் குறிது 369
கல் குறுமை 369
கல் சிறிது 369
கல் தீது 369
கல்லுக் கடிது 377
கல்லுக் கடுமை 377
கல்லுச் சிறிது 377
கல்லுச் சிறுமை 377
கல்லு ஞாற்சி 377
கல்லு ஞான்றது 377
கல்லுத் தீது 377
கல்லுத் தீமை 377
கல்லு நீட்சி 377
கல்லு நீண்டது 377
கல்லுப் பெரிது 377
கல்லுப் பெருமை 377
கல்லு மாட்சி 377
கல்லு மாண்டது 377
கல்லு வலிது 377
கல்லு வலிமை 377
கலக் குறை 167
கலக் கொள் 315
கலத்துக் குறை 113, 134, 169
கல நெல் 315
கலப் பயறு 167
கலனே பதக்கு 165
கலைக் கோடு 287
கலைங் கோடு 287
கழஞ்சின் குறை 168
கழூஉவினை 174
கள்ளியங்காடு 483
கள்ளுக் கடிது 404
கள்ளுக் கடுமை 404
கற் குறிது 369
கற்குறுமை 369
கற்குறை 367
கற்சிறார் 23
கற்சிறிது 369
கற்சிறை 367
கற் புறம் 367
கற் பெரிது 369
கற்றலை 367
கற்றீது 369, 370
கன்ஞெரி 368
கன் ஞெரிந்தது 368
கன் மாண்டது 368
கன்முறி 368
கன்னங் கடுமை 347
கன்னக் குடம் 347
கன்னங் கடிது 347
கன்னங் கடுமை 347
கன்னச் சாடி 347
கன்னஞ் சிறிது 347
கன்னஞ் சிறுமை 347
கன்ன ஞாற்சி 347
கன்ன ஞான்றது 347

கன்னத் தூதை 347
கன்னந் தீது 347
கன்னந் தீமை 347
கன்ன நீட்சி 347
கன்ன நீண்டது 347
கன்னப் பானை 347
கன்னம் பெரிது 347
கன்னம் பெருமை 348
கன்ன மாட்சி 347
கன்ன மாண்டது 347
கன்ன யாது 347
கன்ன வலிது 347
கன்ன வலிமை 347
கன் னன்று 150
கன் னீண்டது 368
கன்னுனி 368
காஅக் குறை 227
காஅச் செய்கை 227
காஅத் தலை 227
காஅப் புறம் 227
காக் குறை 170
காக்கையது பலி 203
காக்கையிற் கரிது 203
கரட்டுக் கானம் 426
காணிக் குறை 167
காணியே முந்திரிகை 165
காய்ஞ்ஞெரி 146
காய்ஞெரி 146
காய்ந்நுனி 146
காய்நுனி 146
காய்ம்முரி 146
காய்முரி 146
காயாங்கோடு 232
காலேகாணி 165
கா வலிது 77
காவிக் கண் 172
காவிதிப் புரவு 155
காவிதிப் பூ 155
காற்குறை 167
கான்கெழு நாடு 481
கான்கோழி 335
கிடந்தது குதிரை 426
கிழக்கே மேற்கு 432
கிளி அரிது 141
கிளிக்கால் 236
கிளிக் குறிது 159
கிளி குறிது 159
கிளிச்சிறகு 236
கிளித் தலை 236
கிளிப்புறம் 236
கிளியின் கால் 247
கீழ்க் குளம் 396
கீழ் குளம் 396
கீழ் கூரை 433
கீழ் சார் 202
கீழ்புடை 202
கீழு குளம் 396
கீழு சேரி 396
கீழு தோட்டம் 396
கீழு பாடி 396
குதிர்ங்கோடு 364
குதிர்ஞ்செதிள் 364
குதிர்ந்தோல் 364
குதிர்ம் பூ 364
குமரக் கோட்டம் 154
குமர கோட்டம் 154
குமிழ்ங் கோடு 387
குமிழ்ஞ்செதிள் 387
குமிழ்ந்தோல் 387
குமிழ்ம்பூ 387
குமிழங்கோடு 387
குமிழஞ்செதிள் 387
குமிழந்தோல் 387
குமிழம்பூ 387
குயின் குழாம் 336
குயின் செலவு 336
குயின் பறைவு 336
குயின் றோற்றம் 336
குரக்கடைவு 415
குரக்காட்டம் 415
குரக்குக் கால் 415
குரக்குச் செவி 415
குரக்கு ஞாற்சி 415
குரக்குத் தலை 415

குரக்கு நீட்சி 415
குரக்குப் புறம் 415
குரக்கு மாட்சி 415
குரக்கு யாப்பு 415
குரக்கு வலிமை 415
குரங்கி யாது 35, 411
குரங்கின் கால் 415
குரங்குக் கால் 415
குரங்கு கடிது 426
குரங்குச் செவி 415
குரங்கு சிறிது 426
குரங்குத் தலை 415
குரங்கு தீது 426
குரங்குப் புறம் 415
குரங்கு பெரிது 426
குருட்டெருது 426
குருந்தங்கோடு 417
குருந்தஞ்செதிள் 417
குருந்தந்தோல் 417
குருந்தம்பூ 417
குவளைக் கண் 172
குவளை மலர் 110
குளக்கரை 313
குளங்கரை 313
குளச்சேறு 313
குளஞ்சேறு 313
குளத்தாது 313
குளத்தின் புறம் 406
குளந்தாது 313
குளப்பூழி 313
குளம்பூழி 313
குளவாம்பல் 312
குளாஅம்பல் 312
குளிக் குறுமை 247
குளி குறுமை 247
குறுணி நானாழி 165
குன்றக் கூகை 129, 419
குன்றேறாமா 142
கூட்டுக் கொற்றா 153
கூட்டு கொற்றா 153
கூதாளங் கோடு 247
கேட்டையாற் கொண்டான் 287
கேட்டையாற் சென்றான் 287
கேட்டையாற் போயினான் 287
கேட்டையாற் றந்தான் 287
கேண்மியா கொற்றா 225
கேண்மியா சாத்தா 225
கேண்மியா தேவா 225
கேண்மியா பூதா 225
கைஞ் ஞெரித்தார் 146
கைதூக் கொற்றா 266
கைதூச் சாத்தா 266
கைதூத் தேவா 266
கைதூப் பூதா 266
கைந் நீட்டினார் 146
கைம் முறித்தார் 146
கொக் களைந்தார் 77
கொக்கி யாது 35, 411
கொக்கின் கால் 415
கொக்குக் கடிது 410, 427
கொக்குக் கடுமை 410
கொக்குக் கால் 415
கொக்குச் சிறகு 415
கொக்குச் சிறிது 427
கொக்குத் தலை 415
கொக்குத் தீது 427
கொக்குப் புறம் 415
கொக்குப் பெரிது 427
கொங்கத் துழவு 419
கொண்மூக் கடிது 265
கொண்மூக் குழாம் 267
கொண்மூச் சிறிது 265
கொண்மூச் செலவு 267
கொண்மூத் தீது 265
கொண்மூத் தோற்றம் 267
கொண்மூப் பறைவு 267
கொண்மூவின் குழாம் 271
கொணா கொற்றா 152
கொணா சாத்தா 152
கொணா தேவா 152
கொணா பூதா 152
கொல்யானை 24, 482
கொல்லுங் கொற்றன் 315
கொள்சிறார் 23

கொள்ளெனக் கொண்டான் 205
கொள்ளே ஐயவி 165
கொளலோ கொண்டான் 292
கொற் கடிது 372
கொற் சிறிது 372
கொற் பெரிது 372
கொற்றங்குடி 351
கொற்றங் கொற்றன் 351
கொற்றந்தை 348
கொற்றன்றந்தை 348
கொற்றனைக் கொணர்ந்தான் 158, 203
கொற்றனே சாத்தனே தேவனே பூதனே 276
கொற்றீது 372
கோஒன் கை 295
கோஒன் செவி 295
கோஒன் புறம் 295
கோஒன் றலை 295
கோட் கடிது 402
கோட்கடுமை 402
கோட் சிறிது 402
கோட்சிறுமை 402
கோட் டீது 402
கோட்டீமை 402
கோட் பெரிது 402
கோட்பெருமை 402
கோடை 61
கோணாகோணம் 312
கோணாவட்டம் 312
கோல்வளை 24
கோலிகக் கருவி 154
கோ வந்தது 294
கோள் கடிது 401, 402
கோள் கடுமை 402
கோள் சிறிது 401, 402
கோள் சிறுமை 402
கோள் தீது 401
கோள் தீமை 402
கோள் பெரிது 401, 402
கோள் பெருமை 402
கோறீது 161
கோன் கொற்றன் 352
கோன் றந்தை 352
கோனன்று 161
கௌவுக் கடிது 296
கௌவுக்கடுமை 296
கௌவுக் கொற்றா 153
கௌவு கொற்றா 153
கௌவுஞாற்சி 296
கௌவு ஞான்றது 296
கௌவுச் சிறிது 296
கௌவுச்சிறுமை 296
கௌவுத் தீது 296
கௌவுத்தீமை 296
கௌவுப் பெரிது 296
கௌவுப்பெருமை 296
கௌவு வலிது 296
கௌவுவலிமை 296
ஙௌக் களைந்தார் 77

ச

சாக் குத்தினான் 210
சாச் சீறினான் 210
சா ஞான்றார் 210
சாத் தகர்த்தான் 210
சாத்தங்குடி 351
சாத்தங்கொற்றன் 351
சாத்தந்தை 348
சாத்தன் குறிது 156
சாத்தன் குறியன் 156
சாத்தன் கை 109, 156
சாத்தன் வந்தது 118
சாத்தன் வந்தான், வந்தது 118
சாத்தன் றந்தை 348
சாத்த னுண்டான் 109
சாத்தனை 117
சாத்தனொடு 117
சாப் புடைத்தான் 210
சார்க்காழ் 365
சார்ங்கோடு 364
சார்ஞ்செதிள் 364
சார்ந்தோல் 364
சார்ம்பூ 364
சான்றீர் நும்மையும் 192

சாலை 62
சிஃறாழிசை 216
சித்திரைக்குக் கொண்டான் 128, 287
சித்திரைக்குச் சென்றான் 287
சித்திரைக்குத் தந்தான் 287
சித்திரைக்குப் போனான் 287
சில்படை 215
சிலகுதிரை 211
சில்வேள்வி 215
சுஃறென்றது 40
சுக்குக்கொடு 37
சூர்க்கோட்பட்டான் 157
செத்துக் கிடந்தான் 428
செப்புக் கொணர்ந்தான் 158
செம்பொன்பதின்றொடி 142, 143
செம்முக் கடிது 328
செம்முக் கடுமை 328
செம்முச் சிறிது 328
செம்முச் சிறுமை 328
செம்மு ஞாற்சி 328
செம்மு ஞான்றது 328
செம்முத் தீது 328
செம்முத் தீமை 328
செம்மு நீட்சி 328
செம்மு நீண்டது 328
செம்முப் பெரிது 328
செம்முப் பெருமை 328
செம்மு மாட்சி 328
செம்மு மாண்டது 328
செம்மு வலிது 328
செம்மு வலிமை 328
செருக்களம் 261
செருத்தானை 261
செருவக் களம் 261
செருவச் சேனை 261
செருவ ஞாற்சி 261
செருவப் பறை 261
செருவின் கடுமை 261
செல்க குதிரை 211
செல்க செந்நாய் 211
செல்க தகர் 211
செல்க பன்றி 211
செல்சிறார் 23
செற் கடிது 372
செற் சிறிது 372
செற் பெரிது 372
செற்றீது 372
சேக் கடிது 275
சேங்கோடு 279
சேச் சிறிது 275
சேஞ்செதிள் 279
சேத் தீது 275
சேந்தோல் 279
சேப் பெரிது 275
சேவின் கோடு 280
சேவின் செதிள் 280
சேவின் செவி 280
சேவின் புறம் 280
சேவின் பூ 280
சேவின் றலை 280
சேவின் றோல் 280
சேவினொடு 174
சொற் கடிது 372

ஞ

ஞெமைங்கோடு 283
ஞெமைஞ்செதிள் 283
ஞெமைந்தோல் 283
ஞெமைம்பூ 283
ஞெமையின் கோடு 286
ஞேக் களைந்தார் 77
ஞோக் களைந்தார் 77

ட

டப் பெரிது 66

த

தகர்க்குட்டி 406
தங்கண் 115, 189
தஞ்செவி 321
தஞ்ஞாண் 321
தடக்கை 204
தடஞ்செவி 204
தடந்தோள் 204
தடவுத்திரை 483

தடவுத்தோள்	483
தந்தை	30
தந்நூல்	321
தப் பெரிது	66
தம்புறம்	321
தமிழக் கூத்து	129, 386
தமிழச் சேரி	386
தமிழத் தோட்டம்	386
தமிழ நூல்	129
தமிழப் பள்ளி	386
தமிழ யாப்பு	129
தமிழ வெழுத்து	129
தவக் கொண்டான்	204
தளாஅவின் கோடு	231
தற்பகை	354
தற்புகழ்	354
தன்கை	353
தன்செவி	353
தன்ஞாண்	353
தன்புறம்	353
தன்மணி	353
தன்யாழ்	353
தன்வட்டு	353
தன்றலை	353
தன்னடை	353
தன்னாடை	353
தன்னூல்	353
தாங் குறிய	322
தாஞ் சிறிய	322
தாஞ் ஞான்றார்	322
தாந் தீய	322
தாந் நீண்டார்	322
தாம் பெரிய	322
தாய்க் கொண்டான்	362
தாய்கை	359
தாய்ச் சென்றான்	362
தாய்செவி	359
தாய்த் தந்தான்	362
தாய்க் கொலை	158
தாய்தலை	359
தாய்ப் போயினான்	362
தாய்புறம்	359
தாராக் கடிது	222
தாராக்கால்	226
தாராச்சிறகு	226
தாராச் சிறிது	222
தாராத்தலை	226
தாராத் தீது	222
தாராப்புறம்	226
தாராப் பெரிது	222
தாழ்அடைவு	145
தாழ்ஆட்டம்	145
தாழ்இடிபு	145
தாழ்ஈட்டம்	145
தாழ் ஈறிற்று	145
தாழ் உடைந்தது	145
தாழ் உடைபு	145
தாழ் ஊற்றம்	145
தாழ் ஊறிற்று	145
தாழ் எழு	145
தாழ் எழுந்தது	145
தாழ் ஏணி	145
தாழ் ஏறிற்று	145
தாழ் ஒடிந்தது	145
தாழ் ஒடுக்கம்	145
தாழ் ஓக்கம்	145
தாழ் ஓடிற்று	145
தாழ் ஐது	145
தாழ் ஐயம்	145
தாழ் ஔவியத்தது	145
தாழ் ஔவியம்	145
தாழ் ஞாற்சி	145
தாழ் ஞான்றது	145
தாழ் நீட்சி	145
தாழ் நீண்டது	145
தாழ் நுந்தை	145
தாழ் நுந்தையது	145
தாழ்மாட்சி	145
தாழ் மாண்டது	145
தாழ் யாது	145
தாழ்யாப்பு	145
தாழ் வலிது	145
தாழ்வலிமை	145
தாழடைந்தது	145
தாழப் பாவை	406

தாழாடிற்று	145
தாழிடிந்தது	145
தான் குறியன்	354
தான் கொற்றன்	352
தான் சிறியன்	354
தான் ஞான்றான்	354
தான் பெரியன்	354
தான் மாண்டான்	354
தான் றந்தை	352
தான் றீயன்	354
திரும் யாது	27
திருமுக் கொற்றா	153
திருமு கொற்றா	153
தில்லங்காய்	284
தின் கொற்றா	152
தினக் கொண்டான்	205
தினச் சென்றான்	205
தினத் தந்தான்	205
தினப் போயினான்	205
தினைக் குறிது	159
தினை குறிது	159
தினைப் புரவு	155
தினைப்பூ	155
தீக் கடிது	250
தீச் சிறிது	250
தீத் தீது	250
தீப் பெரிது	250
துக் கொற்றா	172
துஞ் ஞெள்ளா	172
துவர்ங்கோடு	364
துவர்ஞ்செதிள்	364
துவர்ந்தோல்	364
துவர்ம்பூ	364
துள்ளுக் கடிது	402
துள்ளுக் கடுமை	402
துள்ளுச் சிறிது	402
துள்ளுச் சிறுமை	402
துள்ளு ஞாற்சி	402
துள்ளு ஞான்றது	402
துள்ளுத் தீது	402
துள்ளுத் தீமை	402
துள்ளு நீட்சி	402
துள்ளு நீண்டது	402
துள்ளுப் பெரிது	402
துள்ளுப் பெருமை	402
துள்ளு மாட்சி	402
துள்ளு மாண்டது	402
துள்ளு வலிது	402
துள்ளு வலிமை	402
துளியத்துக் கொண்டான்	247
துன்னல் கடிது	377
துன்னற் கடுமை	377
தூஉக் குறை	268
தூஉச் செய்கை	268
தூஉத் தலை	268
தூஉப் புறம்	268
தூணிக்குத் தூணி	240
தூணிக்கொள்	240
தூணிச்சாமை	240
தூணித்தூணி	240
தூணிப்பதக்கு	240
தூதுணங்காய்	284
தூதுணையின் காய்	286
தெங்கங்காய்	418
தெவ் யாது	27
தெவ்வுக் கடிது	383
தெவ்வுக் கடுமை	383
தெவ்வுக் கொற்றா	153
தெவ்வு கொற்றா	153
தெவ்வுச் சிறிது	383
தெவ்வுச் சிறுமை	383
தெவ்வு ஞாற்சி	383
தெவ்வு ஞான்றது	383
தெவ்வுத் தீது	383
தெவ்வுத் தீமை	383
தெவ்வு நீட்சி	383
தெவ்வு நீண்டது	383
தெவ்வுப் பெரிது	383
தெவ்வுப் பெருமை	383
தெவ்வு மாட்சி	383
தெவ்வு மாண்டது	383
தெவ்வு வலிது	383
தெள்கியாது	35, 411
தெள்கு கடிது	426

தெள்குகால் 414
தெள்குசிறிது 426
தெள்குசிறை 414
தெள்குதலை 414
தெள்கு தீது 426
தெள்கு புறம் 414
தெள்கு பெரிது 426
தென்சார்க்கு கூரை 406
தேக்கங்கோடு 416
தேக்கஞ்செதிள் 416
தேக்கந்தோல் 416
தேக்கம்பூ 416
தேஞ்ஞெரி 343
தேஞெரி 343
தேடிக் கொண்டான் 237
தேடிச் சென்றான் 237
தேடித் தந்தான் 237
தேடிப் போயினான் 237
தேத்தடை 345
தேத்திறால் 345
தேத்தீ 345
தேந்நுனி 343
தேநுனி 343
தேம்முரி 343
தேமுரி 343
தேர்க்கால் 363
தேர்ச்செய்கை 363
தேர்த்தலை 363
தேர்ப்புறம் 363
தேற்குடம் 341
தேற்சாடி 341
தேற்பானை 341
தேற்றூதை 341
தேன்குடம் 341
தேன்சாடி 341
தேன்ஞெரி 343
தேன்பானை 341
தேன்முரி 343
தேன் நீது 161
தேன்றூதை 341
தேன்னுனி 343
தேனடை 345
தேனிறால் 344
தோட் கடிது 401
தோட் சிறிது 401
தோட் டீது 401
தோட் பெரிது 401
தொடிக்குறை 167
தொடியரை 166
தொடியே கஃசு 164
தொண்டை 61

ந

நங்கண் 189
நஞ்செவி 311, 321
நஞ்ஞாண் 321
நடக் கொற்றா 152
நட கொற்றா 152
நட ஞெள்ளா 172
நந்தலை 311, 321
நந்நூல் 321
நம்பி அடைபு 154
நம்பி ஔவியம் 154
நம்பி குறியன் 154
நம்பி சிறியன் 154
நம்பிசெவி 154
நம்பிஞாற்சி 154
நம்பி ஞான்றான் 154
நம்பிதலை 154
நம்பி தீயன் 154
நம்பிநீட்சி 154
நம்பி நீண்டான் 154
நம்பிப்பூ 155
நம்பிப்பேறு 155
நம்பிபுறம் 154
நம்பி பெரியன் 154
நம்பிமாட்சி 154
நம்பி மாண்டான் 154
நம்பி யடைந்தான் 154
நம்பியடைபு 154
நம்பியாப்பு 154
நம்பியாவன் 154
நம்பியைக் கொணர்ந்தான் 158, 203
நம்பி யௌவியத்தான் 154

நம்பி யௌவியம் 154
நம்பி வலியன் 154
நம்பி வலிமை 154
நம்புறம் 311, 321
நமையின் கோடு 286
நல்ல குதிரை 211
நல்ல செந்நாய் 211
நல்ல தகர் 211
நல்ல பன்றி 211
நன்றோ தீதோ அன்று 291
நாகரிது 139
நாகியாது 35, 411
நாகின் கால் 413
நாகு கடிது 409, 426
நாகுகடுமை 409
நாகுகால் 413
நாகு குறியம் 322
நாகு சிறிது 426
நாகுசினை 413
நாகுதலை 413
நாகு தீது 426
நாகுபுறம் 413
நாகு பெரிது 426
நாஞ் சிறியம் 322
நாஞ் ஞான்றாம் 322
நாட் கடிது 401
நாட் சிறிது 401
நாட்டக் கடுமை 328
நாட்டங் கடிது 328
நாட்டீது 401
நாட் பெரிது 401
நாடுரி 139, 241
நாந் தீயம் 322
நாந் நீண்டாம் 322
நாம் பெரியம் 322
நாய்க்கால் 358
நாய் கடிது 362
நாய் கோட்பட்டான் 157
நாய்ச்செவி 358
நாய் சாரப்பட்டான் 157
நாய் சிறிது 362
நாய்த்தலை 358
நாய் தீண்டப்பட்டான் 157
நாய் தீது 362
நாய்ப்புறம் 358
நாய் பாயப்பட்டான் 157
நாய் பெரிது 362
நால் வட்டி 453
நாலகல் 456
நாலுழக்கு 456
நாழிக்காயம் 241
நாழிக் கூறு 167
நாற்கலம் 447
நாற்கழஞ்சு 447
நாற் சாடி 447
நாற்பலம் 447
நாற்பானை 447
நாற்றூதை 447
நாற்றொடி 447
நான்கு நூறாயிரம் 471
நானாழி 172, 451
நில் கொற்றா 172
நிலத்துக் கிடந்தான் 313
நிலநீர் 315
நிலம் வலிது 28, 331
நிலாக்கதிர் 133
நிலாத்துக் கொண்டவன் 133
நிலாத்துக் கொண்டான் 133, 229, 231
நிலாத்துச் சென்றான் 229
நிலாத்துத் தந்தான் 229
நிலாத்துப் போயினான் 229
நிலாமுற்றம் 133
நிலாவிற் கொண்டான் 231
நிற் கொற்றா 172
நின்கை 251, 254
நின்செவி 254
நின்ஞாண் 172
நின்புறம் 254
நின்றலை 254
நீஇர் குறியீர் 110, 327
நீஇர் சிறியீர் 327
நீஇர் ஞான்றீர் 327
நீஇர் தீயீர் 327
நீஇர் நீண்டீர் 327

நீஇர் பெரியீர் 327
நீஇர் மாண்டீர் 327
நீ குறியை 251
நீ சா 76
நீ சாவிப்பி 76
நீ சிறியை 251
நீ தீயை 251
நீ பெரியை 251
நீயேஎ கொண்டாய் 274
நீயே கொண்டாய் 276
நீயே சென்றாய் 276
நீயே தந்தாய் 276
நீயே போயினாய் 276
நீயொன்றனைச் சாவி 76
நீயோ கொண்டாய் 291
நீர் 61
நீர் குறிது 406
நீர் சிறிது 406
நீர் தீது 406
நீர் பெரிது 406
நீலக்கண் 315
நுக் களைந்தார் 77, 115
நுஞ்செவி 326
நுஞ்ஞாண் 326
நுணாங்கோடு 232
நுந்தலை 326
நுந்நூல் 326
நும்புறம் 326
நூக் களைந்தார் 77
நூல் 61
நூற்றகல் 473
நூற்றடுக்கு 472
நூற்றுக் கலம் 474
நூற்றுக் கழஞ்சு 474
நூற்றுக் குறை 472
நூற்றுச் சாடி 474
நூற்றுத் தூதை 474
நூற்றுத் தொடி 474
நூற்று நாழி 474
நூற்றுப் பலம் 474
நூற்றுப் பானை 474
நூற்று மண்டை 474
நூற்று வட்டி 474
நூற்றுழக்கு 474
நூற்றொண்டு 472
நெய்தலஞ்சிறுபறை 483
நெற் கடிது 372
நெற் சிறிது 372
நெற் பெரிது 372
நெற் றீது 372

ப

பட் கடிது 404
பட்கடுமை 404
பண்டு கொண்டான் 430
பண்டைச் சான்றோர் 160, 426
பத்தோ பதினொன்றோ 291
பதக்கு நானாழி 172
பதிவழக்கு 437
பதிற்றகல் 122
பதிற்றிதழ் 437
பதிற்று முழம் 437
பதிற்று வேலி 437
பதிற்றுழக்கு 122
பதின் கலம் 437
பதின் கழஞ்சு 437
பதின் சாடி 437
பதின் பலம் 437
பதின் பானை 437
பதின் மண்டை 437
பதின் வட்டி 437
பதின் றிங்கள் 437
பதின் றூதை 437
பதின் றொடி 437
பதினகல் 437
பதினாயிரக் கலம் 320
பதினாயிரத்துக் குறை 319
பதினாயிரத்துக் கூறு 319
பதினாயிரத்து முதல் 319
பதினாழி 437
பதினுழக்கு 437
பரணியாற் கொண்டான் 125, 248
பரணியாற் சென்றான் 248
பரணியாற் போயினான் 248

பரணியாற் றந்தான் 248
பருத்திக்குச் சென்றான் 247
பருத்தி குறிது 159
பருத்தி சிறிது 159
பருத்தி தீது 159
பருத்தி பெரிது 159
பல் சான்றார் 154
பல் படை 215
பல் யானை 215
பல்லரசர் 154
பல குதிரை 211
பல செந்நாய் 211
பல தகர் 211
பல பன்றி 211
பலவற்றுக் கோடு 119, 221
பலவற்றுச் செவி 221
பலவற்றுத் தலை 221
பலவற்றுப் புறம் 221
பலாஅக் கோடு 227
பலாஅச் செதிள் 227
பலாஅத் தோல் 227
பலாஅப் பூ 227
பலாக் குறைத்தான் 158
பவளவாய் 315
பள்ளுக் கடிது 404
பள்ளுக் கடுமை 404
பற்பல கொண்டார் சிற்சில வித்தி 215
பறக்கு நாரை 315
பறம்பிற் பாரி 125, 415, 418
பன்மரம் 216
பன்னுக் கடிது 346
பன்னுக் கடுமை 346
பன்னுச் சிறிது 346
பன்னுச் சிறுமை 346
பன்னு ஞாற்சி 346
பன்னு ஞான்றது 346
பன்னு தீது 346
பன்னு தீமை 346
பன்னு நீட்சி 346
பன்னு நீண்டது 346
பன்னுப் பெரிது 346
பன்னு பெருமை 346
பன்னு மாட்சி 346
பன்னு மாண்டது 346
பன்னு யாது 346
பன்னு யாப்பு 346
பன்னு வலிது 346
பன்னு வலிமை 346
பனங்காய் 284
பனஞ்செதிள் 284
பனந்தோல் 284
பனம்பூ 284
பனாஅட்டு 285
பனியத்துக் கொண்டான் 242
பனியத்துச் சென்றான் 242
பனியத்துத் தந்தான் 242
பனியத்துப் போயினான் 242
பனியிற் கொண்டான் 125, 242
பனியிற் சென்றான் 242
பனியிற் போயினான் 242
பனியிற் றந்தான் 242
பனைக்கொடி 286
பனைத்திரள் 286
பனை பிளந்தான் 158
பனையின் காய் 286
பனையின் குறை 113, 170
பாப்புக் கோட்பட்டான் 157
பாம்பினிற் கடிது தேள் 132
பாம்பு கோட்பட்டான் 157
பார்ப்பனக் கன்னி 339, 419
பார்ப்பனச் சேரி 419
பால் கடிது 371
பால் சிறிது 371
பால் தீது 371
பால் பெரிது 371
பாழ்க்கிணறு 388
பாழ்ங்கிணறு 388
பாழ்ச்சேரி 388
பாழ்ஞ்சேரி 388
பாழ்த்தோட்டம் 388
பாழ்ந்தோட்டம் 388
பாழ்ப்பாடி 388
பாழ்ம்பாடி 388
பாறங்கல் 289

பிடாஅக்கோடு	231	பீர்ங்கோடு	364
பிடாஅங்கோடு	230	பீர்ஞ்செதிள்	366
பிடாஅச் செதிள்	231	பீர்ந்தோல்	364
பிடாஅஞ்செதிள்	230	பீர்ம்பூ	364
பிடாஅத்தோல்	231	பீரங்கோடு	366
பிடாஅந்தோல்	230	பீரஞ்செதிள்	366
பிடாஅப்பூ	231	பீரந்தோல்	366
பிடாஅம்பூ	230	பீரம்பூ	366
பிடாவின் கோடு	231	புட் கடிது	404
பிரமக்கோட்டம்	154	புட்கடுமை	404
பிரமகோட்டம்	154	புட் சிறிது	404
பிற் கொண்டான்	334	புட்டீது	404
பிற் சென்றான்	334	புட்டீமை	404
பிற் போயினான்	334	புட் பெரிது	404
பிற் றந்தான்	334	புட்பெருமை	404
பின் கொண்டான்	334	புண்ஞாற்சி	404
பின்னல் கடிது	377	புண் ஞான்றது	404
பின்னற்கடுமை	377	புண்ணீட்சி	404
பின்னன்ஞாற்சி	377	புண் ணீண்டது	404
பின்னன் ஞான்றது	377	புண்மாட்சி	404
பின்னுக் கடிது	346	புண் மாண்டது	404
பின்னுக் கடுமை	346	புளிக் குறைத்தான்	158
பின்னுச் சிறிது	346	புலிக்கொற்றன்	159
பின்னுச் சிறுமை	346	புலி கோட்பட்டான்	157
பின்னு ஞாற்சி	346	புலி போலக் கொண்டான்	205
பின்னு ஞான்றது	346	புலி போலச் சென்றான்	205
பின்னுத் தீது	346	புலி போலத் தந்தான்	205
பின்னுத் தீமை	346	புலி போலப் போயினான்	205
பின்னு நீட்சி	346	புலைக் கொற்றன்	159
பின்னு நீண்டது	346	புள் வலிது	404
பின்னுப் பெரிது	346	புள் வலிமை	404
பின்னுப் பெருமை	346	புள்ளுக் கடிது	404
பின்னுமாட்சி	346	புள்ளுக் கடுமை	404
பின்னு மாண்டது	346	புள்ளுச் சிறிது	404
பின்னு யாது	346	புள்ளுச் சிறுமை	404
பின்னு யாப்பு	346	புள்ளு ஞாற்சி	404
பின்னு வலிது	346	புள்ளு ஞான்றது	404
பின்னு வலிமை	346	புள்ளுத் தீது	404
பீ குறிது	251	புள்ளுத் தீமை	404
பீ சிறிது	251	புள்ளு நீட்சி	404
பீ தீது	251	புள்ளு நீண்டது	404
பீ பெரிது	251	புள்ளு பெரிது	404

புள்ளு பெருமை	404
புள்ளு மாட்சி	404
புள்ளு மாண்டது	404
புள்ளு வலிது	404
புள்ளு வலிமை	404
புளிக் குறைத்தான்	158
புளிக்கூழ்	247
புளி குறைத்தான்	158
புளிங்காய்	247
புளிங்கூழ்	246
புளிச்சோறு	247
புளிஞ்சோறு	246
புளித்தயிர்	247
புளிந்தயிர்	246
புளிப்பாளிதம்	247
புளிம்பாளிதம்	246
புளியங்கோடு	130, 141, 245
புளியஞ்செதிள்	130, 245
புளியஞெரி	131
புளியந்தோல்	130, 245
புளியநுனி	131
புளியம்பூ	245
புளியமுரி	131
புளியயாழ்	13
புளியவட்டு	131
புளியவிலை	131
புளியிலை	131
புன்கங்கோடு	417
புன்கஞ்செதிள்	417
புன்கந்தோல்	417
புன்கம்பூ	417
பூக்கேழூரன்	481
பூக்கொடி	269
பூங்கொடி	269
பூச்செய்கை	269
பூஞ்செய்கை	269
பூஞ்ஞெரி	146
பூஞெரி	146
பூதந்தை	349
பூந்நுனி	146
பூ நுனி	146
பூம்முரி	146
பூமுரி	146
பூல் குறைத்தான்	158
பூலங்கோடு	376
பூலஞ்செதிள்	376
பூலந்தோல்	376
பூலம்பூ	376
பூவினொடு விரிந்த கூந்தல்	133
பூவொடு விரிந்த கூந்தல்	133
பூழ்க்கால்	384
பூழ்ச்சிறகு	384
பூழ்த்தழை	384
பூழ்ப்புறம்	384
பூழனொடு	195
பெண்கை	304
பெண்செவி	304
பெண்தலை	304
பெண்டன் கை	422
பெண்டின் கால்	421
பெண்புறம்	304
பெருங்கொற்றன்றந்தை	350
பெருஞ்சாத்தன்றந்தை	350
பேஎய்க் கோட்பட்டான்	157
பேன்கொற்றன்	352
பேன்றந்தை	352
பொய்ச்சொல்	362
பொருந் யாது	27
பொருந் யானா	164
பொருநக் கடுமை	300
பொருநச் சிறுமை	300
பொருந ஞாற்சி	300
பொருநத் தீமை	300
பொருந நீட்சி	300
பொருநப் பெருமை	300
பொருந மாட்சி	300
பொருந வலிமை	300
பொருநனந்தா	164
பொருநாதா	164
பொருநின் குறை	300
பொருநினை	183
பொருநினொடு	183
பொருநுக் கடிது	299
பொருநுக் கொற்றா	153

பொருநு கொற்றா 153
பொருநுச் சிறிது 299
பொருநு ஞான்றது 299
பொருநுத் தீது 299
பொருநு நீண்டது 299
பொருநுப் பெரிது 299
பொருநு மாண்டது 299
பொருநு வலிது 299
பொலங்கலம் 357
பொலஞ்சுடர் 357
பொலந்தேர் 357
பொழிப்பே யகல சிறப்புப் பாயிரம்
பொற்கண் 115
பொற்குடம் 110, 333
பொற்சாடி 333
பொற்பானை 333
பொற்றூதை 333
பொன் கடிது 148
பொன் சிறிது 148
பொன்ஞாண் 26
பொன் ஞாத்த 147
பொன்ஞாற்சி 149
பொன் பெரிது 26, 148
பொன்மாலை 26
பொன் யாத்த 147
பொன் யாது 26
பொன் வலிது 26
பொன் றீது 148, 150
பொன்னகல் 161
பொன்னந்திகிரி 483
பொன்னப் பத்தம் 406
பொன்னன்று 150
பொன்னன்ன குதிரை 211
பொன்னன்ன செந்நாய் 211
பொன்னன்ன தகர் 211
பொன்னன்ன பன்றி 211

ம

மக்கட்கை 405
மக்கட்செவி 405
மக்கட்டலை 405
மக்கட்புறம் 405
மகக் குறிது 204
மகட் பெற்றான் 158
மகடூஉவின் கை 119, 272
மகடூஉவின் செவி 272
மகடூஉவின் புறம் 272
மகடூஉவின் றலை 272
மகத்தாற் கொண்டான் 110, 332
மகத்தாற் சென்றான் 332
மகத்தாற் போயினான் 332
மகத்தாற் றந்தான் 332
மகத்துக் கை 126, 220
மகத்துஞான்று கொண்டான் 332
மகத்துஞான்று சென்றான் 332
மகத்துஞான்று தந்தான் 332
மகத்துஞான்று போயினான் 332
மகத்துத் தலை 220
மகத்துப் புறம் 220
மகம்பால்யாடு 220
மகவின் கை 113, 219
மகவின் செவி 219
மகவின் ஞாண் 219
மகவின் புறம் 219
மகவின் றலை 219
மகற் பெற்றான் 158
மகன்றாய்க்கலாம் 360
மகன்றாய்ச்செரு 360
மகன்றாய்த்தார் 360
மகன்றாய்ப்படை 360
மகிழ்ங்கோடு 387
மகிழங்கோடு 387
மட்குடம் 303
மட்சாடி 303
மட்டூதை 303
மட்பானை 303
மண் கடிது 148, 172
மண் கொணர்ந்தான் 158
மண் சிறிது 148
மண் ஞாத்த 147
மண்ஞாற்சி 149
மண் டீது 148, 151
மண்ணகல் 161
மண் ணன்று 151

மண்ணினைக் கொணர்ந்தான்	203
மண்ணீட்சி	149
மண்ணுக் கடிது	307
மண்ணுக் கடுமை	307
மண்ணுக் கொற்றா	172
மண்ணு கொற்றா	172
மண்ணு ஞாற்சி	307
மண்ணு ஞான்றது	307
மண்ணு ஞெள்ளா	172
மண்ணுச் சோறு	307
மண்ணு வலிது	307
மண்ணு வலிமை	307
மண் பெரிது	148
மண் யாத்த	147
மண் யாது	26
மண் வலிது	26
மயிலாப்பிற் கொற்றன்	418
மரக்கோடு	311
மரங்குறிது	144
மரங் குறைத்தான்	158
மரஞ் சிறிது	144, 315
மரச்செதிள்	311
மரஞாண்	311
மர ஞான்றது	315
மரத்தாற் கொண்டான்	332
மரத்தாற் சென்றான்	332
மரத்தாற் புடைத்தான்	203
மரத்தாற் போயினான்	332
மரத்தாற் றந்தான்	332
மரத்துக்கண் கட்டினான்	203
மரத்துக்குப் போனான்	203
மரத்தோல்	311
மரந் தீது	144, 315
மர நீண்டது	315
மரநூல்	311
மரப்பூ	311
மரம் பெரிது	144, 315
மரமணி	311
மரமாண்டது	315
மர யாழ்	311
மரவட்டு	311
மரவடி	141, 312
மரவடை	311
மரவாடை	311
மரவேர்	110
மரா அடி	312
மருத்துவ மாணிக்கர்	154
மலையொடு பொருதது	203
மலையொடு பொருத மால் யானை	203
மழையத்துக் கொண்டான்	288
மழையத்துச் சென்றான்	288
மழையத்துத் தந்தான்	288
மழையத்துப் போயினான்	288
மழையிற் கொண்டான்	288
மழையிற் சென்றான்	288
மழையிற் போயினான்	288
மழையிற் றந்தான்	288
மற்றை யானை	426
மன்றப் பெண்ணை	129
மாஅங்கோடு	232
மாஅஞ்செதிள்	232
மாஅந்தோல்	232
மாஅம்பூ	232
மா குறிது	225
மாங்கோடு	232
மா சிறிது	225
மா தீது	225
மா பெரிது	225
மாவின் கோடு	121, 232
மான்கோடு	121, 232
மான்செவி	232
மான்புறம்	232
மான்றலை	232
மின்னுக் கடிது	346
மின்னுக் கடுமை	346
மின்னுச் சிறிது	346
மின்னுச் சிறுமை	346
மின்னு ஞாற்சி	346
மின்னு ஞான்றது	346
மின்னுத் தீது	346
மின்னுத் தீமை	346
மின்னு நீட்சி	346
மின்னு நீண்டது	346
மின்னுப் பெரிது	346

மின்னுப் பெருமை	346
மின்னு மாட்சி	346
மின்னு மாண்டது	346
மின்னு யாது	346
மின்னு யாப்பு	346
மின்னு வலிது	346
மின்னு வலிமை	346
மீக்கோள்	252
மீகண்	112, 251
மீங்குழி	252
மீசெவி	251
மீதலை	251
மீந்தோல்	252
மீப்பல்	252
மீப்பாய்	252
மீப்புறம்	251
மீற்கண்	340
மீற்சினை	340
மீற்புறம்	340
மீற்றலை	340
மீன்கண்	340
மீன்சினை	340
மீன்புறம்	340
மீன்றலை	340
முஃடீது	39, 151, 400
முக்கலம்	447
முக்கழஞ்சு	447
முச்சாடி	447
முட் கடிது	399
முட்குறுமை	399
முட்குறை	397
முட் சிறிது	399
முட்சிறுமை	399
முட்சிறை	397
முட்டலை	397
முட்டீது	399, 400
முட்டீமை	399
முட்புறம்	397
முட் பெரிது	399
முட்பெருமை	399
முண்ஞெரி	398
முண் ஞெரிந்தது	398
முண் ணன்று	151
முண் ணீண்டது	398
முண்ணுனி	398
முண் மாண்டது	398
முண்முரி	398
முத்தூதை	447
முத்தொடி	447
முந்து கொண்டான்	430
முந்நாழி	451
முப்பலம்	447
முப்பானை	447
மும்மண்டை	451
மும்மா	480
முயிற்றடைவு	412
முயிற்றாட்டம்	412
முயிற்றின் கால்	413
முயிற்று ஞாற்சி	412
முயிற்றுத் தலை	412
முயிற்று நீட்சி	412
முயிற்றுப் புறம்	412
முயிற்று மாட்சி	412
முயிற்று யாப்பு	412
முயிற்று வலிமை	412
முரசக் கடிப்பு	418
முரட் கடுமை	310
முரட் சேனை	310
முரட் டானை	310
முரட் பறை	310
முரண் கடிது	310
முரண் கடுமை	310
முரண் சிறிது	310
முரண் டீது	310
முரண் பெரிது	310
முவ்வகல்	456
முவ்வட்டி	452
முவ்வுழக்கு	456
முவட்டி	452
முள் கடிது	399
முள் குறுமை	399
முள் சிறிது	399
முள் சிறுமை	399
முள் தீது	399

முள் தீமை 399
முள் பெரிது 399
முள் பெருமை 399
முளவுமா 483
முற் கொண்டான் 334
முற் சென்றான் 334
முற் போயினான் 334
முற் றந்தான் 334
முன் கொண்டான் 334
முன்னில் 356
மூங்கா இல்லை 141
மூங்காவின் கால் 227
மூதூர் 61
மூவகல் 457
மூவசை 479
மூவட்டி 452
மூவுழக்கு 457
மூன்று நூறாயிரம் 471
மூன்று மா 480
மெய்ச்சொல் 362
மெய்ஞ்ஞானம் 146
மெய்ந்நூல் 146
மெய்ம்மறந்தார் 146
மேல்கூரை 433
மேல்சார் 202
மேல்புடை 202
மேற்கண் 202
மேற்கின்கண் 202
மைக் கொணர்ந்தான் 158
மை கொணர்ந்தான் 158

யா

யாஅக்கோடு 231
யாஅங்கோடு 230
யாஅச்செதிள் 231
யாஅஞ்செதிள் 230
யாஅத்துக்கோடு 231
யாஅத்தோல் 231
யாஅந்தோல் 230
யாஅப்பூ 231
யாஅம்பூ 230
யா குறிய 225
யாங்கவைக் கொண்டான் 160
யாங்கவை கொண்டான் 160
யாங்குக் கொண்டான் 428
யாங்கு கொண்டான் 429
யாங்குச் சென்றான் 428
யாங்கு சென்றான் 429
யாங்குத் தந்தான் 428
யாங்கு தந்தான் 429
யாங்குப் போயினான் 428
யாங்கு போயினான் 429
யாங் குறியேம் 322
யா சிறிய 225
யாஞ் சிறியேம் 322
யாஞ் ஞான்றேம் 322
யாட்டடைவு 412
யாட்டாட்டம் 412
யாட்டின் கால் 413
யாட்டுக் கால் 412
யாட்டுச் செவி 412
யாட்டு ஞாற்சி 412
யாட்டுத் தலை 412
யாட்டு நீட்சி 412
யாட்டுப் புறம் 412
யாட்டு மாட்சி 412
யாட்டு யாப்பு 412
யாட்டு வலிமை 412
யாண்டைக் கொண்டான் 160
யாதன் கோடு 423
யா தீய 225
யாந் தீயேம் 322
யாந் நீண்டேம் 322
யா பெரிய 225
யாம் பெரியேம் 322
யார்யார் கண்டே யுவப்பர் 173
யாரவர் 173
யாவதது 173
யாவற்றுக் கோடு 227
யாவின் கோடு 231
யாழ் குறிது 406
யாழ் சிறிது 406
யாழ் பெரிது 406
யாழ் தீது 406

யான் குறியேன் 354
யான் சிறியேன் 354
யான் ஞான்றேன் 354
யான் தீயேன் 354
யான் நீண்டேன் 354
யான் பெரியேன் 354
யான் மாண்டேன் 354
யானேஎ கொண்டேன் 274
யானே கொண்டேன் 276
யானே சென்றேன் 276
யானே தந்தேன் 276
யானே போயினேன் 276
யானைக்கோடு 110, 281
யானைச்செவி 281
யானைத்தலை 281
யானைப்புறம் 281
யானோ கொண்டேன் 291
யானோ தேறேன் 291

வ

வங்கத்து வாணிகம் 419
வட் கடிது 404
வட் கடுமை 404
வட் சிறிது 404
வட் சிறுமை 404
வட்டத்தழை 315
வட்டப்பலகை 315
வட்டம்போர் 418
வட்டீது 404
வட்டீமை 404
வட்பெரிது 404
வட்பெருமை 404
வடகடல் 433
வடக்கே தெற்கு 432
வடசார் 202
வடசார்க் கூரை 406
வடபுடை 202
வட வரை 433
வண்ஞாற்சி (வள்) 404
வண் ஞான்றது 404
வண்டின் கால் 125, 421
வண்டினைக் கொணர்ந்தான் 158
வண்டு கொணர்ந்தான் 158
வண்ணாரப் பெண்டீர் 154
வண்ணீட்சி 404
வண்ணீண்டது 404
வண்மாட்சி 404
வண் மாண்டது 404
வந்தான் சாத்தன் 109
வந்தான் போயினான் 109
வந்தானாற் கொற்றன் 369
வரகி யாது 35, 411
வரகின் கால் 413
வரகு கடிது 409, 426
வரகுகடுமை 409
வரகுகதிர் 413
வரகு சிறிது 426
வரகுசினை 413
வரகுதலை 413
வரகு தீது 426
வரகுபுறம் 413
வரகு பெரிது 426
வரிற் கொள்ளும் 334
வரிற் செல்லும் 334
வரிற் போம் 334
வரிற் றரும் 334
வரும் வண்ணக்கன் 13
வல்லக் கடுமை 375
வல்லச் சிறுமை 375
வல்லத் தீமை 375
வல்ல நாய் 375
வல்லப் பலகை 375
வல்லப் பெருமை 375
வல்லுக் கடிது 374
வல்லுக் கடுமை 374
வல்லுச் சிறிது 374
வல்லுச் சிறுமை 374
வல்லு ஞாற்சி 374
வல்லு ஞான்றது 374
வல்லுத் தீது 374
வல்லுத் தீமை 374
வல்லு நீட்சி 374
வல்லு நீண்டது 374

வல்லுப் பெரிது	374	விசைந்தோல்	283
வல்லுப் பெருமை	374	விசைம்பூ	283
வல்லு மாட்சி	374	விசையின் கோடு	286
வல்லு மாண்டது	374	விண்ணத்துக் கொட்கும்	134, 306
வல்லு வலிது	374	விண்ணென விசைத்தது	482
வல்லு வலிமை	374	விண் விணைத்தது	482
வழக்கத்தாற் பாட்டாராய்ந்தான்	196	விரறீது	50
வழுதுணையின் காய்	286	வில்கோள்	158
வழைக்கோடு	287	விழன்குளம்	406
வழைங்கோடு	287	விழன்செரு	406
வழையின் கோடு	286	விழன்பழனம்	406
வழையின் பூ	286	விழன்றரை	406
வள் வலிது	404	விள அடைந்தது	145
வள்வலிமை	404	விளஅடைவு	145
வளங்கேழ் திருநகர்	481	விளஆட்டம்	145
வளிக் கோட்பட்டான்	157	விள ஆடிற்று	145
வளி கோட்பட்டான்	157	விள இடிந்தது	145
வளியத்துக் கொண்டான்	243	விள இடிபு	145
வளியத்துச் சென்றான்	243	விள ஈட்டம்	145
வளியத்துத் தந்தான்	243	விள ஈரிற்று	145
வளியத்துப் போயினான்	243	விள உடைந்தது	145
வளியிற் கொண்டான்	243	விள உடைபு	145
வளியிற் சென்றான்	243	விளஊற்றம்	145
வளியிற் றந்தான்	243	விள ஊறிற்று	145
வளியிற் போயினான்	243	விள எழு	145
வாட்கடுமை	402	விள எழுந்தது	145
வாட்சிறுமை	402	விள ஏணி	145
வாட்டீமை	402	விள ஏறிற்று	145
வாட்பெருமை	402	விள ஐது	145
வாராத கொற்றன்	211	விள ஐயம்	145
வாழி கொற்றா	212	விள ஒடிந்தது	145
வாழி ஞெள்ளா	212	விளஒடுக்கம்	145
வாள் கடிது	401	விளஓக்கம்	145
வாள்கடுமை	402	விள ஓடிற்று	145
வாள் சிறிது	401	விள ஔவியத்தது	145
வாள்சிறுமை	402	விள ஔவியம்	145
வாள் தீது	401	விளக் குறிது	113, 204
வாள்தீமை	402	விளக்குறுமை	144, 217
வாள் பெரிது	401	விளக் குறைத்தான்	158
வாள்பெருமை	402	விளங்கோடு	113, 144, 218
விசைங்கோடு	283	விளச் சிறிது	204
விசைஞ்செதிள்	283	விளஞ்செதிள்	144, 218

விளஞாற்சி	145
விள ஞான்றது	145, 172
விளத் தீது	204
விளந்தோல்	144, 218
விளநீட்சி	145
விள நீண்டது	145
விள நுந்தை	145
விள நுந்தையது	145
விளப் பெரிது	204
விளம்பூ	144, 218
விளமாட்சி	145
விள மாண்டது	145
விள யாது	145
விளயாப்பு	145
விளவத்துக்கண்	134, 182
விளவத்துக் கொட்டும்	141
விள வலிது	145
விளவலிமை	145
விளவினைக் குறைத்தவன்	133
விளவினைக் குறைத்தான்	108, 133
விற்கோள்	158
வீழ்க் குறிது	406
வீழ் கடிது	29
வீழ் குறிது	406
வீழ்குறை	48
வீழ்ங்குறை	48
வீழ்ஙனம்	29
வீழ்ச்சிறை	48
வீழ் சிறிது	29
வீழ்ஞ்சிறை	48
வீழ் ஞான்றது	29
வீழ்த்தலை	48
வீழ்த் தீது	29
வீழ்ந்தலை	48
வீழ் நீண்டது	29
வீழ்புறம்	48
வீழ் பெரிது	29
வீழ்ம்புறம்	48
வீழ் மாண்டது	29
வீழ் யாது	29
வீழ் வலிது	29
வெண்சாந்து	26
வெண்ஞாண்	26
வெண்ணுக் கரை	307
வெண்பலி	26
வெண்மாலை	26
வெதிர்ங்கோடு	364
வெதிர்ஞ்செதிள்	364
வெதிர்ந்தோல்	364
வெதிர்ம்பூ	364
வெந்நோய்	30
வெயிலத்துக் கொண்டான்	378
வெயிலத்துச் சென்றான்	134, 378
வெயிலத்துத் தந்தான்	378
வெயிலத்துப் போயினான்	378
வெயிலிற் கொண்டான்	378
வெயிலிற் சென்றான்	378
வெயிலிற் போயினான்	378
வெயிலிற் றந்தான்	378
வெரிக்குறை	302
வெரிங்குறை	301
வெரிச்செய்கை	302
வெரிஞ்செய்கை	301
வெரித்தலை	302
வெரிந்தலை	301
வெரிப்புறம்	302
வெரிம்புறம்	301
வெள்யானை	24
வெள்வளை	24
வேக்குடம்	277
வேச்சாடி	277
வேத்தூதை	277
வேப்பங்கோடு	416
வேப்பஞ்செதிள்	416
வேப்பந்தோல்	416
வேப்பம்பூ	416
வேப்பானை	277
வேய்க் கடிது	362
வேய்க்குறை	48, 361
வேய் கடிது	29, 362
வேய்ஙனம்	29
வேய்ச் சிறிது	29, 362
வேய்ச்சிறை	48, 361
வேய்ஞ்சிறை	48, 361

வேய் ஞான்றது	29
வேய்த்தலை	48, 361
வேய்த்தீது	362
வேய் தீது	29, 362
வேய்ந்தலை	48, 361
வேய் நீண்டது	29
வேய்ப்புறம்	48, 361
வேய்ப் பெரிது	362
வேய் பெரிது	29, 362
வேய்ம்புறம்	48
வேய் மாண்டது	29
வேய் வலிது	29
வேய்ங்குறை	48, 361
வேர்க் குறிது	406
வேர்க்குறை	48
வேர் கடிது	29
வேர் குறிது	406
வேர்ங் குறை	48
வேர்ஙனம்	29
வேர்ச்சிறை	48
வேர் சிறிது	29
வேர்ஞ்சிறை	48
வேர் ஞான்றது	29
வேர் தலை	48
வேர் தீது	29
வேர்ந்தலை	48
வேர் நீண்டது	29
வேர்ப்புறம்	48
வேர் பெரிது	29
வேர்ம்புறம்	48
வேர் மாண்டது	29
வேர் யாது	29
வேர் வலிது	29
வேல் கடிது	371
வேலங்கோடு	376
வேலஞ்செதிள்	376
வேலந்தோல்	376
வேலம்பூ	376
வேளாண் குமரி	339
வேளாண் வாழ்க்கை	339
வேற் கடிது	371
வேற்றீது	370
வேறீது	370

செய்யுள் நிரல்

(மேற்கோள்)

எண் : நூற்பா எண்

அஞ்செவி நிறைய மந்திரம் கூறி 483
அதாஅன் றம்ம 259
அதுமன் கொண்கன் தேரே 334
அவற்கண்டு *(அகம். 48)* 158
ஆயிடை *(குறுந். 43)* 483
ஆரங் கண்ணி *(அகம். 93)* 483
ஆனநெய்தெளிந்து நாளம் நீவி. 232
இதாஅன்றம்ம 259
இலம்படு புலவர் ஏற்றகை நிறைய *(மலைபடு.576)* 317
இறவுப் புறத்தன்ன பிணர்படு தடவுமுதல் *(நற்.19)* 235
உதாஅன்றம்ம 259
உப்பின்று புற்கை உண்கமா கொற்கையோனே 238
உயவல் யானை வெரிநுச் சென்றன்ன *(அகம்.65)* 300
எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள் *(கலி.40)* 120
எம்மொடு தம்மைப் பொரூஉங்கால் பொன்னொடு கூவிளம் பூத்தது போன்ம் 51
எருது காலுறாஅது *(புறம்.327)* 41
ஏனப்புழை *(பு.வெ.மா.86)* 278
ஏறங்கோள் *(சீவக. 489)* 418
ஐந்நூறு *(சீவக. 453)* 462
ஒன்பதிற்றுத் தடக்கை *(பரிபாடல் 3-39)* 470
ஒன்னார்த் தெறலும் *(குறள். 264)* 158
கடலே பாடெழுந்து இசைக்கும் *(அகம். 350)* 276
கடிகா *(புறம். 239)* 159
காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகல் *(அகம்.7)* 334
கான்கெழு நாடு *(நற்.61)* 481
கானவம் பெருந்துறை *(ஐங்குறு. 138)* 483
குன்றக் கூகை *(குறுந். 153)* 129
குன்றுறழ்ந்த களிறென்கோ கொய்யுளைய மாஎன்கோ *(புறம். 387)* 291
சாக்குத்தி (னான்) *(கலி. 105: 35)* 210
சென்மதி பாக 159
ஞான்ற ஞாயிறு *(புறம். 82)* 172
தற்பாடி (ய) *(பட்டினப். 3)* 354
துறைகெழு மாந்தை *(நற். 35)* 481
நறவங் கண்ணி 483
நன்றோ தீதோ அன்று 291
நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப *(புறம்.124)* 238
நெய்தலஞ் சிறுபறை 483
பவளவாய் *(சீவக. 1819)* 315
பழூஉப்பல் அன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி *(குறுந். 180)* 265
பற்பல கொண்டார் சிற்சில வித்தி 215
பனைக்கொடி *(புறம். 56)* 286
பிணவுநாய் முடுக்கிய *(மலைபடு.176)* 235
புலம்புக் கனனே புல்அணற் காளை *(புறம்.258)* 158
புளிங்காய் *(ஐங்குறு.51)* 247
புன்னையங் கானல் 481
பூக்கே ழூரன் 481
பொலநறுந்தெரியல் *(புறம்.29)* 357
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவல் புரவி *(மலைபடு.574)* 357

பொலமலர் ஆவிரை *(கலி.138)* 357
பொன்னந் திகிரி *(புறம். 365)* 483
மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை *(குறுந்.66)* 204
மன்றப் பெண்ணை *(நற். 303)* 129
மன்னிய பெருமநீ *(புறம்.6)* 21
மாநிதிக் கிழவனும் போன்ம் *(அகம்.66)* 481
மீப்பாய் *(புறம்.30)* 252
மீன்கண் *(சீவக.54)* 340
முளவுமா *(மலைபடு. 176)* 483
யாவது நன்றென உணரார் மாட்டும் *(குறுந்.78)* 173
யானோ தேறேன் *(குறுந். 27)* 291
வரைபாய் வருடை (வாழ்) *(மலைபடு. 503)* 158
வளங்கெழு திருநகர் *(அகம்.17)* 483
வானவரி வில்லும் திங்களும் 120,481
விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப *(நாலடி. 26)* 306
வேணவா நவிய வெய்ய உயிரா *(நற். 61)* 289
வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை *(நற். 62)* 483

கலைச்சொல் நிரல்

(நூற்பா வழி)

எண் : நூற்பா எண்

அ

அஃதென் கிளவி 200
அஃறிணை 82
அஃறிணை இயற்கை 304
அஃறிணைப் பெயர் 118
அஃறிணை விரவுப்பெயர் 156, 158
அக்கென் சாரியை 271, 330
அகத்தெழு வளி 102
அகமென் கிளவி 316
அகர இறுதிப் பெயர் 204
அகர இறுபெயர் 175
அகரமுனை 116
அண்ணம் 96
அத்தென் சாரியை 306
அம்மென் சாரியை 351
அரை 284
அரையளவு 13
அளபிற் கோடல் 102
அளபிறந்துயிர்த்தல் 33
அன்னென் சாரியை 195

ஆ

ஆண்மரக் கிளவி 305
ஆண்மரம் 337
ஆய்த இறுதி 201, 423
ஆய்தத் தொடர் 414
ஆய்தத் தொடர்மொழி 407
ஆய்த நிலையல் 400
ஆய்தப் புள்ளி 38, 391, 424
ஆய்தம் 2
ஆய்தம் நிலையல் 370
ஆயிரக் கிளவி 393, 464
ஆவிரைக் கிளவி 284
ஆறன் உருபு 162

இ

இசைநிறை 42
இசையின் திரிதல் 142
இடக்கர்ப் பெயர் 251
இடம்வரை கிளவி 251
இடைத்தொடர் 407
இடைநிலை ரகரம் 440
இடையெழுத்து 21
இடையொற்றுத் தொடர் 414
இயற்கை ஆதல் 373
இயற்பெயர் 348, 352
இராவென் கிளவி 228
இருபெயர்த் தொகைமொழி 224
இருளென் கிளவி 403
இல்ல மரப்பெயர் 314
இல்லென கிளவி 373
இலமென் கிளவி 317
இன்னென் சாரியை 132, 196, 437,476

ஈ

ஈரெழுத்து ஒருமொழி 45, 407
ஈரெழுத்து மொழி 412, 418
ஈரொற்று 48
ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி 408

உ

உச்சகாரம் 75, 79
உட்பெறுபுள்ளி 14
உடம்படுமெய் 141

உடன்நிலை 22
உண்டென் கிளவி 431
உதி 244, 263
உந்தி 83
உப்பகாரம் 76, 80
உம்மை நிலை 190, 192
உயர்திணைப் பெயர் 118, 154
உயிர்கெட வருதல் 158
உயிர்த்தொடர் 407
உயிர்த்தொடர் மொழி 412
உயிர்தோன்றும் நிலை 18
உயிர்மெய் ஈறு 107
உயிர்வரு வழி 108, 141
உயிரிறு கிளவி 157, 203
உயிரிறு சொல் 108, 153
உருபியல் நிலை 264, 295
உரைப்பொருட் கிளவி 211, 213
உரையசை 225
உரையசைக் கிளவி 34, 205
உவமக் கிளவி 205, 211
உழக்கென் கிளவி 457
உறழத்தோன்றல் 157

எ

எகின் மரம் 337
எண்ணின் இறுதி 199
எண்ணுப்பெயர்க் கிளவி 420
எண்ணென் உணவுப் பெயர் 309
எரு 261
எல்லாம் எனும் பெயர் 323
எழுத்தின் சாரியை 135
எழுத்துக்கடன் 143
எனவென் எச்சம் 205

ஏ

ஏயென் சாரியை 165
ஏழன் உருபு 182
ஏழென் கிளவி 389

ஐ

ஐகார வேற்றுமை 158
ஐந்தென் கிளவி 456

ஒ

ஒடுமரக்கிளவி 263
ஒருபெயர் உருபியல் நிலை 254
ஒல்வழி 115
ஒல்வழி அறிதல் 247
ஒற்றிடை இனமிகா மொழி 413
ஒற்றிடை மிகுதல் 115
ஒற்றியல் நிலை 451
ஒற்றுமெய் கெடுதல் 161
ஒன்பான் இறுதி 459
ஒன்பான் முதனிலை 463
ஒன்றறி சொல் 173

ஓ

ஓரெழுத்து ஒருமொழி 43, 45
ஓரெழுத்து மொழி 227, 268

க

கண்ணிமை 7
கலம் 169
கலமென் அளவு 169
கன்னென் கிளவி 347
கா என் நிறை 170
கால வேற்றுமை 242
கிளைப் பெயர் 308, 339
கிளைமொழி 419
கீழென் கிளவி 396
குமிழென் கிளவி 387
குயினென் கிளவி 336
குற்றியலிகரம் 2, 34
குற்றியலுகரத்திறுதி 153
குற்றியலுகரம் 2, 67, 106, 129, 196, 434, 438, 469, 474
குற்றெழுத்து 3, 41, 44, 137, 268
குற்றொற்று 49
குற்றொற்று இரட்டல் 162
குறித்துவரு கிளவி 108, 111
குறுகும் மொழி 162
குறைச்சொற் கிளவி 482
குறையென் கிளவி 167
குன்றிசை மொழி 41
கொடி 286

ச

சாரியை 113, 119, 158, 166, 174, 181, 183, 186, 190, 202, 203, 219, 242, 249, 271
சாரியை இயற்கை 133
சாரியை கெடுதல் 158
சாரியை மரபு 470
சாரியை மொழி 120, 459
சாரென் கிளவி 365
சுட்டின் இயற்கை 239
சுட்டு 31, 123
சுட்டுச்சினை 160
செய்யுள் கண்ணிய தொடர் மொழி 214
செய்யுள் மருங்கு 357
செயவென் எச்சம் 210
செரு 261
செல்வழி அறிதல் 313
சேயவென் கிளவி 212

ஞ

ஞெமை 283

த

தம்மினாகிய தொழிற்சொல் 157
தமிழென் கிளவி 386
தன்னுருபு இரட்டல் 161
தன்னுருபு நிலையல் 158
தாயென் கிளவி 359
தாழென் கிளவி 385
திங்கள் 287
திசைப்பெயர் 202
திறப்படத் தெரியும் காட்சி 83
தூணி 240
தேனென் கிளவி 341
தொடர்மொழி 36, 45, 50, 146
தொல்லியன் மருங்கு 356
தொல்லை இயற்கை 410
தொழில்நிலைக் கிளவி 248
தொழிலிறு சொல் 211

ந

நாட்பெயர்க் கிளவி 332
நாழிக் கிளவி 241
நான்கன் உருபு 162
நிலாவென் கிளவி 229
நிலைமொழி 174
நிறுத்த சொல் 108, 109, 111
நிறையென் கிளவி 446
நீடுமொழி 214
நீயென் ஒரு பெயர் 180
நும்மென் இறுதி 163
நூறென் கிளவி 463
நெட்டெழுத்து 4, 36, 41, 43, 50, 136, 197
நெடுஞ்சினை 56
நெடுமுதல் குறுக்கம் 393
நொடி 7

ப

பஃதென் கிளவி 445
படர்க்கை இறுதி 192
படர்க்கைப் பெயர் 321
பண்புதொகு மொழி 482
பத்தென் கிளவி 391
பதக்கு 240
பதினெண் எழுத்து 9
பலரறி சொல் 173
பன்னீரெழுத்து 8
பனை என் அளவு 170
பால்வரை கிளவி 166
பாழென் கிளவி 388
பிறப்பின் ஆக்கம் 83
பீரென் கிளவி 366, 387
புணர்நிலைச் சுட்டு 108, 112
புணர்மொழி நிலை 113, 172
புணரியல் நிலை 35
புள்ளியிறுதி 157, 203
புள்ளியொடு நிலையல் 105
பூதக் கிளவி 243
பெண்டென் கிளவி 422
பெயர்க் கொடை 211
பெயர்நிலைக் கிளவி 405, 321
பெயர்நிலைச் சுட்டு 118
பெயர்புணர் நிலை 117
பெயரெஞ்சு கிளவி 211
பொருள்தெரி புணர்ச்சி 142
பொன்னென் கிளவி 357

ம

மகப்பெயர்க் கிளவி 219
மகரத்தொடர்மொழி 82
மயங்கியல் மொழி 112
மரப்பெயர்க் கிளவி 182, 218, 416
மருவின் தொகுதி 112
மழையென் கிளவி 288
மாத்திரை 7
மாமரக் கிளவி 232
மாவென் கிளவி 480
மாறுகொள் எச்சம் 291
மானம் 247
மிகற்கை தோன்றல் 158
மீனென் கிளவி 340
முத்தை வரூஉங் காலம் 165
முதலாகு எழுத்து 29
முதலாகு மொழி 145
முதலெழுத்து 109
முதன்மொழி 449
முதனிலை 316
முதனிலை இயற்கை 478
முதனிலை எண் 478
முதனிலைக் கிளவி 471
முதனிலை நீடல் 455, 465
முப்பாற்புள்ளி 2
முப்பெயர் 193
முரணென் தொழிற்பெயர் 310
முற்றியலுகரம் 68
முறைப்பெயர் 67
முன்னிலை இறுதி 192
முன்னிலைக் கிளவி 152
முன்னிலைப் பெயர் 321
முன்னிலை மொழி 153, 192, 266
மெய் கெடுதல் 134
மெய்த்தலைப்பட்ட வழக்கு 172
மெய்ந்நிலை 30
மெய்ந்நிலை மயக்கம் 47
மெய்பிறிதாதல் 110
மெய்ம்மையாகல் 157
மெய்மயங்கு 22
மெய்யிறு சொல் 108
மெய்யின் இயற்கை 15
மெய்யுயிர் 140
மெய்வருவழி 108
மெல்லெழுத்து 158, 20, 100, 218, 230, 244, 246
மெல்லெழுத்து இயற்கை 144, 146, 301
மெல்லெழுத்து உறழும் மொழி 361
மெல்லெழுத்து மிகுதல் 316
மெல்லெழுத்து மிகுதி 321
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி 415
மெலிப்பொடு தோன்றல் 158
மென்றொடர் மொழி 415, 428
மொழிக்குறிப்பு 40
மொழி நிறைபு 44
மொழிபுணர் இயல்பு 109

யா

யாதென் இறுதி 201
யாதென் வினா 173
யாவென் வினா 160

வ

வல்முதல் தொழில் 125
வல்லெழுத்து 19, 115, 129, 134, 149, 152, 157, 158, 159, 160, 205, 247, 216, 232, 236, 247, 251, 254, 261, 269, 274, 276, 281
வல்லெழுத்து இயற்கை 261, 264, 291, 295, 338, 428, 474
வல்லெழுத்து இயைபு 303
வல்லெழுத்து மிகுதல் 296, 302, 341
வல்லெழுத்து மிகுதி 286, 412
வல்லென் கிளவி 374
வல்லொற்றுத் தொடர் 418
வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி 410, 427
வலிப்பொடு தோன்றல் 158
வழங்கியன் மருங்கு 22
வளியிசை அளபு 103
வற்றென் சாரியை 190
வன்றொடர் 407
வன்றொடர் மொழி 415
விசைமரக் கிளவி 283
விசைமரம் 314

வியங்கோட் கிளவி 211
விளிநிலைக் கிளவி 211
விளிப் பெயர்க் கிளவி 225
வினா 32
வினாவின் கிளவி 225
வினையெஞ்சு இறுதி 238
வினையெஞ்சு கிளவி 205, 211, 223, 237, 266, 334
வெயிலென் கிளவி 378
வேற்றுமை 157
வேற்றுமை இயற்கை 167
வேற்றுமை உருபு 174, 132, 133
வேற்றுமைப் பொருள் 303, 333, 358
வேற்றுமையுருபு 114, 115
னகரத்தொடர்மொழி 82

கலைச்சொல் நிரல்

(உரை வழி)

எண் : நூற்பா எண்

அ

அக்குச்சாரியை 339
அகக்கருவி 1
அகப்புறக்கருவி 1
அகரச் சுட்டு 206
அகரப்பேறு 375
அகரம் விலக்கி அத்து வகுத்தல் 229
அகரவீற்று மரப்பெயர் 218
அசைநிலை இடைச்சொல் 334
அதிகாரப் புறனடை 483
அம்முச் சாரியை 286
அரண்கடுமை, அரட்கடுமை என்னும் உறழ்ச்சி 310
அருத்தாபத்தி 215
அல்வழிக்கண் எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் 324
அல்வழிக்கண் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் 289
அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் முடிபு வேற்றுமை கூறுதல் 328
அல்வழி முடிபு 406
அல்வழி முடிபு கூறுதல் 322
அல்வழியுள் வேற்றுமை முடிபு போலத் திரிந்து முடிவது கூறுதல் 309
அளபெடை எழுத்து ஒரு பொருள் உணர்த்தி ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாய் நிற்கும் நிலைமை 41
அளவுப் பெயர் 320, 437, 446

ஆ

ஆய்தத்திற்குக் குற்றெழுத்துச் சார்பு 101
ஆய்தத் தொடர்மொழி 423
ஆரியச் சிதைவு அல்லாதன 62

இ

இடப்பொருள் உணர்த்தி நின்ற இடைச்சொல் 335
இடப்பொருள் உணர நின்ற இடைச்சொற்கள் 334
இடைக்கணம் 207, 239, 381
இடைச்சொல் 334
இடைச்சொல் முடிபு 205
இடைச்சொல் முடிபு கூறுதல் 291
இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் 276
இடைநிகரவாகி..... இடையெழுத்து 21
இமைத்தல் தொழில் 7
இயல்புகணத்துக்கட்கு எய்திய மகரம் 320
இயல்புகணத்துக்கண்ணும் அகரப் பேறு 224, 338
இயல்புகணத்து முடிபு 412
இயல்புகணம் 210, 239
இயல்பு வல்லெழுத்து 389
இயைபு வல்லெழுத்து 231, 245, 364
இரண்டிருந்து பலவற்றான் இசைக்கும் தொடர்மொழி 45
இரண்டெழுத்தானாகும் ஒருமொழி 45
இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை 362, 406
இருமொழிப் புணர்ச்சி 108
இருவகை எச்சம் 114
இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉ 112, 356
இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉ முடிபு 406

இறந்தது காத்தல் 231
இன் சாரியை 471

ஈ

ஈரெழுத்து ஒருமொழி 146, 418, 423
ஈரொற்று உடனிலையாதல் 48
ஈற்றின் மெய் உயிர் முதன்மொழி வந்த இடம் 105
ஈற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் 315
ஈற்றுச்சுட்டு ஒழிந்த கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் 257
ஈற்றுச்சுட்டு முதற்பெயர்க்கு ஓர் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் 259
ஈற்றுச்சுட்டு வன்கணத்தொடு கூடி முடியுமாறு கூறுதல் 256
ஈற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் 253, 260
ஈற்றுப் பொதுமுடிபு 203
ஈற்று மரப்பெயருள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் 263
ஈற்றுள் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி இயல்பு கூறுதல் 258
ஈற்றுள் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் 264

உ

உகரக்கேடு 191
உகரவீற்றுப் பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் 255
உடம்படுமெய் கோடல் 145
உம்முச் சாரியை 192
உம்மை மகரவீறு 317
உம்மையை இரட்டுற மொழிதல் 125
உயர்திணைப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து மிகுவன 268
உயர்திணைப் பொருள் 154
உயிர்க்கணத்து ஒருமொழிக்கண் முடியும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் 344
உயிர்க்கணம் 208, 239, 381
உயிர்களுள் ஒன்றற்கு மாத்திரை சுருக்கம் கூறுதல் 57
உயிர்முதன் மொழி 161
உயிர்மெய் என்பது வேற்றுமை நயம் 60
உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க் கூட்டம் 10
உயிரேறி முடிதல் 145
உரிச்சொல் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபுகூறுதல் 317
உரிச்சொல்லேயெனினும் படுத்தலோசையாற் பெயர் 185
உரிச்சொல் வல்லெழுத்துப்பேறு 204
உருபிற்கு எய்திய சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு 413
உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து 231, 264
உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு 286, 415
உருபின் பொருள்பட வந்த இடைச்சொல் 362
உருபீற்றுச் செய்கை 227
உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபு 399
உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் 17
உரையிற் கோடல் 13, 141, 471
உறழ்ச்சி முடிபு 146
உறழ்ச்சியுள் நிலைமொழியொற்றுத் திரியாமையும் திரிதலும் 157
உறழ்ச்சி வாரம் ..... நிலைபெறுதல் 102

ஊ

ஊகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் 265
ஊகாரவீறு வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் 267

எ

எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஓசை வேற்றுமை 53
எண்ணுப்பெயர் அடையடுத்த வழி முடியுமாறு கூறுதல் 319
எண்ணுப்பெயர்க்கு முடிபு கூறுதல் 436
எண்ணுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் 199
எண்ணுபெயருக்கு முடிபு 434
எதிர்மறை வினைக்குறிப்புமுற்று விரவுவினை 373
எய்தாதது எய்துவித்தல் 360, 390

எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதிகூறுதல் 227, 278, 366, 345, 349, 385, 391, 465
எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது 410
எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் 294, 392, 409, 413
எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்துப் பிறிது விதி கூறுதல் 375
எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிது விதி வகுக்கின்றது 395
எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் 350
எய்தியது விலக்கிப் பிறிது முடிபு கூறுதல் 251
எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி உணர்தல் 167
எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் 168, 175, 295, 336, 352, 353, 355, 364, 376, 388, 389, 416
எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் 187, 188, 190, 192, 218, 219, 221, 234, 304, 305, 374, 378, 387, 400, 401, 402, 403, 404
எழுத்துப்பேறு 180

ஏ

ஏவல்கண்ணாத வியங்கோள் 212
ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொல் 428
ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்கள் வல்லெழுத்துப் பெறுதல் 232
ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருண்மை உணரநின்ற இடைச்சொல் 308

ஒ

ஒருதிணைப் பாற்படுதல் 118
ஒருபுடைச் சேறல் 106
ஒருமொழி இலக்கணம் 107
ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் 176, 190
ஒருமொழிக்கு முடிபு கூறுதல் 180, 195
ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது 394
ஒருவழி எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் 371
ஒலியெழுத்து 143
ஒற்றிரட்டல் 145
ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் 422
ஒன்றற்கு மேல் எய்திய வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதித்தல் 245
ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதியும், ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினோடு சாரியை விதியும் கூறுதல் 261
ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் 340
ஒன்றின முடித்தல் 326

ஓ

ஓரெழுத்தானாகும் ஒருமொழி 45
ஓரெழுத்து ஒருமொழி 146, 215

க

கருவித்திரிபு 145
குணம் பற்றி வந்த வேற்றுமை 369
குண வேற்றுமை 330, 347, 399
குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள் வருமாறு உணர்த்துதல் 411
குற்றுகர ஈற்றுத் திசைப்பெயர் 432
குற்றுகர ஈற்று வினையெச்ச முடிபு 428
குற்றுகர ஈறு 420, 443
குறித்துவரு கிளவி 482
குறிதாகிய ஒற்று 49
குறிற்கீழ் நிற்றலான் குறியது 49
குன்றிய புணர்ச்சி 115
கோடுபெறுவன கோடு பெற்று உயிர்த்தல் 17

ச

சாதியொருமை 317
சாரியை காரணமாக வல்லெழுத்துப் பெறுதல் 481
சாரியைப் பெற்று வரும் அல்வழி 426
சாரியைப் பேற்றிடை எழுத்துப்பேறு 245
சாரியைப் பேறு 481
சாரியைப் பேறு வருமொழி வல்லெழுத்து விலக்காமை 295

சாரியை பெற்றவழி நிலைமொழி னகரம் விலக்குண்ணாது நிற்றல் 271
சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்தல் 247
சாரியை மரபு 470
சாரியையது உகரக்கேடு 481
சாரியை விதித்தல் 248
சாரியை விலக்கப்பட்டவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் 198
சிங்க நோக்கு 368
சில மொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் 177
சுட்டு முதற்பெயர்க்கு வல்லெழுத் தோடு வற்று வகுத்தல் 282
செய்யுட்கண் ஈரொற்று உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் 51
செய்யுள் முடிபு கூறுதல் 235, 357
செரு என்பதற்குச் சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப்பேறு 261
சொற்கெட்டு முடிதல் 200

ஞ

ஞகார ஈற்றோடு நகர ஈறு ஒத்த முடிபிற்றாதல் 302

ண

ணகர ஈற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் 311

த

தத்தம் மரபின் வினையாற் பாலறியப்படுவன 304
தம்முச் சாரியை 321
தன்வினை பிறவினை 76
திரிபு விலக்கி அம்மு வகுத்தல் 337
திரிபு விலக்கி இயல்பு கூறுதல் 308
திரிபு விலக்கி உகரமும் வல்லெழுத்தும் வகுத்தல் 307
திரிபு விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் 306
தொடர் மொழிக்கண் ஒற்றிரட்டுதல் 450

ந

நம்முச் சாரியை 192, 325
நாட்பெயர்க்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் 332
நாட்பெயரல்லாத பொருட்பெயர் 332
நால்வகைப் புணர்ச்சி 104
நிலைமொழி அகரப்பேறு 214
நிலைமொழி அடையடுத்து வரும் முடிபு 473
நிலைமொழி ஒகரவெழுத்துப் பேறு 294
நிலைமொழிக்கண் பகரக்கேடு 445
நிலைமொழிக் கருவி 161
நிலைமொழிக் கேடு 210
நிலைமொழிச் செய்கை 430
நிலைமொழித் தொழில் 417
நிலைமொழி முடிபு 148, 149
நிலைமொழியீறு திரிதல் 481
நிறைப்பெயர் 320, 437, 446
நும்முச் சாரியை 321
நூலுட் பலகாலும் எடுத்தோதப்படல் 120
நெடுமுதல் குறுகாத மொழி 162
நெடுமுதல் குறுகாது உகரம் வருதல் 396
நொடியென்றது, நொடியிற் பிறந்த ஓசை 7

ப

படர்க்கைப் பெயர் 321
படுத்தலோசையாற் பெயர் 185
பருந்து விழுக்காடு 331
பிரிநிலைப் பொருண்மைகண்ணும் ஈற்றசைக்கண்ணும் வரும் ஏகாரம் 276
புணர்க்கப்படா மொழிகள் 482
புள்ளி பெறுவன புள்ளிபெற்று உயிர்த்தல் 17
புள்ளியும் கோடும் உடன் பெற்று உயிர்த்தல் 17
புறக்கருவி 1
புறப்புறக்கருவி 1
பெயர்க்கிளவி அல்லாத கிளவி மிகுதியும் இயல்பும் என இருவகை 159
பெயர்நிலை 334
பெயராத் தன்மை 334
பெருந்திசையோடு கோணத்திசை 433
பொருட்பெயரொடு வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் 241
போலி எழுத்து ஆமாறு உணர்த்துதல் 54

ம

மக்கள் என்னும் உயர்திணைப் பெயர் 405
மகரக் கேடு 311
மகரவீற்றுத் தன்மைப் பெயர் 192
மரப்பெயர் சிலவற்றற்கு
வேறுமுடிபு பெறுதல் 283
மரப்பெயரல்லாத சே 280
மரூஉ முடிபு கூறுதல் 173, 316
மாட்டெறி முடிபு கூறுதல் 323
மாட்டேற்றோடு ஒவ்வாததற்கு
வேறு முடிபு கூறுதல் 461
மாட்டேற்றோடு ஒவ்வா
முடிபு கூறுதல் 451, 466
மாட்டேறு 106, 447
மாத்திரை யொப்புமையான் அவை
நெட்டெழுத்து 4
முதலாக்கம் 67
முதனிலை முடிபாகிய விகாரம் 478
மும்மொழிப் புணர்ச்சி 108
முரண்கடுமை என்னும் இயல்பு 310
முன்கூறிய முடிபு ஒவ்வாதன
வற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் 189
முன்னிலைப் பெயர் 321
முன்னிலை வினைகள் 274
முன்னிலை வினைச்சொல் 152
மெல் என்று இசைத்தலானும் ....
மெல்லெழுத்து 20
மெல்லெழுத்தாய்த் திரிவன 328
மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடிவன 252
மெல்லெழுத்துப் பேறு 220
மெல்லெழுத்து மிகுதல் 364
மென்கணத்துக்கண் ......
வேறுமுடிபு கூறுதல் 343
மென்கணம் 206, 239, 377
மென்றொடர் மொழி 417, 421
மேலும் கீழும் விலங்கு பெறுவன
விலங்கு பெற்று உயிர்த்தல் 17
மொழிக்கண் மாத்திரை காரணமாக
பிறப்பதோர் ஐயம் தீர்த்தல் 53
மொழிக்கு முடிபு கூறுதல் 178
மொழிமுதல் எழுத்து 49
மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்திற்கு
இடம் பற்றுக்கோடு 67
மொழி வரையறை 80

வ

வகரப்பேற்றோடு வல்லெழுத்துப்
பெறுதல் 231
வந்தது கொண்டு வாராதது உணர்க
என்னும் தந்திரவுத்தி 274
வருமொழி ஆகாரக்குறுக்கம் 312
வருமொழிக் கருவி 150
வருமொழி வல்லெழுத்துக் கேடு 312
வரைந்தோதினமை 166
வல் என்று இசைத்தலானும் .....
வல்லெழுத்து 19
வல்லெழுத்ததிகாரம் 431
வல்லெழுத்தினோடு அத்துப்பேறு 288
வல்லெழுத்தினோடு சாரியைப்பேறு 287
வல்லெழுத்தினோடு மெல்லெழுத்து
வகுத்தமை 324
வல்லெழுத்து இயற்கை 261
வல்லெழுத்துப் பேறு 170
வல்லெழுத்தும் வீழ்வும் கொளல் 232
வல்லெழுத்து மிகுதி 204
வல்லெழுத்து வருவழி 37
வல்லெழுத்து விலக்கிச்
சாரியைப்பேறு 287
வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து
விதித்தல் 230, 244, 279, 314
வல்லெழுத்து வீழ்வு 227, 300
வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி 37
வழக்கல்லா மரூஉ 112
வழக்குப் பயிற்சி 120
வழிநிலைக் கிளவி 471
வன்கணத்துப் பொருட்பெயர் 390
வன்கணம் 217
வன்கணமொழிந்த கணங்கட்கு
இருவழியும் வருமொழி
முடிபு கூறுதல் 145
வன்றொடர் மொழி 418, 419
வாளா ஓதியவழித் தானே சேறல் 120
விரவுப்பெயர் 323, 348

விரவுப்பெயர் திரிபு 172
விளிநிலைக் கிளவி 211
வினைக்குறிப்புச் சொல் 426
வினைகுறிப்பு மொழி 431
வினைச்சொல் முடிபு 205
வினையெச்சநிலை 334
வேண்டா கூறி வேண்டியது முடித்தல் 450
வேற்றுமைக்கண் நாட்டக் கடுமை 328
வேற்றுமைக்கண் வேறு முடிபு கூறுதல் 396
வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு 412
வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் 236

❖❖❖❖❖

குறிப்புகள்